

Zijn apparitie heeft mij verblind...

Ik open mijn ogen en staar naar de raam toe. De felle zon schijnt recht in mijn gezicht. Ik luister naar de adem van mijn zoontje en kijk naar hem op. Ayman, een kereltje van 3 jaar. Hij wordt bijna 4 jaar en dan kan hij naar school. Wat lijkt hij sprekend op hem, ik vervloek hem. Ik vervloek de dag dat ik hem heb leren kennen, maar buiten dat ben ik trots en blij met het zoontje die ik heb gekregen. Ook al is het van hem, het is natuurlijk ook weer een deel van mij. Jouad, de grootste klootzak die ik ooit heb leren kennen, arrogante, dominante, egoïstische, hond! Ik haat hem, maar tegelijk houd ik van hem en zitten mijn gevoelens diep geborgen voor hem. Ik neem een diepe zucht. Ik heb gehoord van via, via dat hij vast zit. Precies een paar maanden na onze scheiding kwam hij vast te zitten. Het is allemaal zijn eigen schuld. Hij neemt een groot risico wat betreft zijn eigen veiligheid. Hij heeft nooit zijn zoontje gezien, hij weet niet eens dat hij vader is. Ik vraag mij af wanneer ik het van plan ben hem te vertellen. Ik ben sowieso verhuist van mijn oude woonplaats. Hij weet niet waar ik naar toe ben, wetend dat hij mij lastig zal vallen hoe dan ook. Ook al is het zijn eigen grote schuld. Hij ging vreemd, hij wou zo graag die sloerie aan zijn zijde, ooh wat vond hij zich zelf stoer, de man zoals hij zich zelf noemde. Zonder ballen! Dat is wat ik er van vind. Een man van zijn eigen woorden, dan moet hij die ook na komen. Zijn eeuwige trouwe woorden.

Hij zou voor altijd van mij houden, mij goed verzorgen en nooit in de steek laten. Hij had de belofte gedaan mij eeuwig trouw te blijven tot de dood ons zou scheiden. Als ik terug denk aan die woorden, zijn het slechts maar woorden en niks is er van waar. Ik zie dat mijn kleine zijn ogen opent. Ik kijk naar hem op en zie hem glimlachen. Mama; dat was het enige wat hij uitbracht. Ik glimlach en strijk over zijn haartjes. Ooh mijn god, hoe kan ik hem ooit vergeten als zijn zoontje twee druppels water zijn vader is. Mijn hart gaat flink te keer en ik hap naar adem. Ik haat je Jouad, je hebt mijn leven kapot gemaakt. Waarom ben je niet bij ons. We hebben verdomme samen een zoontje maar je weet het niet. Ik bedenk mij hoe woedend hij zal zijn, als hij te horen krijgt dat hij vader is en dan nog, het had weinig zin. Ik wist pas sinds vorig jaar dat hij al toen 3 jaar vast zit. We zijn nu vier jaar gescheiden en laatst hoorde ik dat hij nog een paar maanden te gaan heeft.

Stel je komt hem tegen; fluistert een stem mij in. Ik word al angstig alleen van die stem, laat staan als het echt zou gebeuren. Ik zou het niet aan kunnen, ik denk dat ik weer pijn zou gaan voelen. Ik herinner mij de dag als vandaag. Hoe ik hem betrapte in verdomme ONS bed met die sloerie, die hij van straat pikte. Ze was het niet waard, in zo een luxe bed bevredigt te worden door MIJN man. Verdomme, de man die de papieren had ondertekend en mij trouw had beloofd heeft het niet langer dan een jaar kunnen vol houden. Laat staan een eeuwigheid, tot de dood ons zal scheiden. Ik voel de pijn snijden in mijn hart en de tranen vloeien als een waterval naar beneden. Tot de dag van vandaag huil ik nog steeds om zijn verlies, om de vernedering die hij mij heeft aangedaan. Waarom, was ik niet goed genoeg. Wat

kreeg hij wel van haar wat hij van mij niet kreeg. Mannen zijn gewoon honden, als ze eenmaal stuk vlees ruiken of zien dan vallen ze al aan. Ik veeg mijn tranen en zie mijn zoontje mij verdrietig aan kijken.

Mama, pijn.; zegt hij en ik glimlach naar hem. Ik schud lichtjes mijn hoofd. Ik wil hem geen pijn doen.

Ik wil niet dat mijn zoontje ziet hoe verdrietig zijn moeder is. Ik sta overeind en trek de dekens van mij af. Vandaag is het een mooi weertje en ik wil best wat leuks gaan doen met mijn zoontje.

Zullen we samen naar oma Latifa gaan?;Vraag ik hem. Zijn glimlach verbreedt zich op zijn gezicht en hij schudt heftig zijn hoofd.

Oma..Oma..jaaah, oma is lief, he mama; Zegt hij en ik knik glimlachend. Het is prachtig om je zoontje zo gelukkig te zien. Hij en mijn moeder kunnen zo goed met elkaar opschieten en hij is het liefst dag en nacht bij haar. Vind je het gek, ze verwent hem ook ontzettend veel. Ik kan er ook wel wat van, ik wil dat mijn zoontje niks te kort komt namelijk. Samen zien we er tip top uit. Ik moest wel, mijn moeder heeft mij er streng op aan gesproken en een goede vriendin van mij ook. Volgens hen beide, mocht ik mij eigen niet verwaarlozen. Dat is juist wat mannen willen. Ik zeg eerlijk, ik heb mij zwaar verwaarloost de eerste maanden toen het over was tussen mij en Jouad. Maar daarna hebben ze mij goed een lesje geleerd. Moeder is ook gescheiden en als ik haar nu zo zie. Ze geniet er van en is gewoon een sterke vrouw. Ze werkt hard en wat betreft het geld, kan ze doen en laten wat ze maar wil. Al zeg ik het zelf, ik heb echt respect voor mijn moeder. Ze ziet er nog vrij jong, modern uit voor een vrouw van eind 40 jaar. Mijn vader is terug naar Marokko en heeft daar zijn 2de vrouw gehuwd. Hij heeft haar ook daar gelaten en heel af en toe komt hij terug naar Nederland. Moeder is vroeger uit gehuwelijkt door haar ouders aan mijn vader, hij was bijna 20 jaar ouder dan haar en nog klaagt hij. Jeetje, hij moet eens blij zijn met zo een vrouw als moeder. Hij heeft zijn pensioen genomen en is voor goed terug gekeerd en heeft de rollen omgedraaid. Zijn vakantie bestemming is Nederland geworden en zijn verblijfplaats Marokko. Ik neem Ayman mee naar de douche en stop mijn zoontje onder de douche. Ik lach wat met hem en na het douchen doe ik zijn badjas aan en neem hem mee naar zijn kamertje. Brrrrr; zegt hij speels en ik kietel hem.

Heb je het koud?; Vraag ik hem en hij grinnikt terwijl hij zijn hoofd wild op en neer schudt.

Ik stoei en lach wat met hem, terwijl ik ook probeer zijn kleren aan te krijgen. Hij laat mij maar niet en we rollen bollen over de grond. Als hij eindelijk overeind staat en mij zogenaamd wil helpen overeind te krijgen, liggen we weer in een deuk en kijk ik na een tijdje mijn zoontje stilletjes aan. Wat moet ik zonder mijn zoontje. Mijn gedachtes gaan weer naar Jouad. Ook al vervloek ik je, je hebt mij toch iets prachtigs achter gelaten. Samen met Ayman mijn kereltje kan ik de wereld wel aan.

Mama, houd van je! ;Zeg ik hem en hij knikt hoofdschuddend.

Ayman ook van mama.;zegt hij terug. Ik giechel en schud mijn hoofd lachend

daarna. Dat heb ik hem geleerd. Hij kan al aardig goed Nederlands en Marokkaans voor een kind van drie, oke bijna vier jaar.

Ik neem voor hem een leuke roze polo shirt en een legergroene broek met zakken en trek het voor hem aan. Mijn zoontje is mooi getint en heeft zwarte haren. Hij heeft zacht haar en groene ogen als zijn vader. Ik slik een brok en voel hoe benauwd ik het begin te krijgen.

Als ik klaar ben met mijn zoontje, neem ik hem mee naar de keuken en smeer boterhammen voor hem, neem een bekertje melk voor hem en geef hem te eten. Ik smeer voor mij zelf ook wat en zet het senseoapparaat aan. Ik heb behoefte aan cafeïne. Ik neem plaats naast Ayman en vertel hem dat ik zo meteen een douche ga nemen en dat hij braaf moet zitten op de bank, terwijl hij tv kijkt tot ik terug kom. Hij knikt zo schattig en ik strijk weer over zijn haren.

Eey! Niet doen! ; Zegt hij fel en slaat mijn hand weg. Ik schater het uit en speels wil ik er weer over heen strijken. Haha, mijn zoontje is echt een charmeur. Zelfs een kind van 3 jaar doet al stoer over zijn haren. Zijn gedrag en uiterlijk precies zijn vader. Pff, ik zal hem nooit vergeten, rotzak! Is dat wat je wilt, dat ik je nooit zal vergeten. Terwijl jij de een na de ander verslind. Maar geloof mij, ooit zal ik je vergeten en dan ga ik lekker door met mijn leven. Ik ben verdomme 24 jaar. Ben nog jong en heb heel mijn leven voor mij. Ik ben getrouwd met hem geweest op mijn 19de, bijna 20. Nu ben ik bijna 25 jaar. Ik heb een goede baan, dankzij mijn opleiding die ik ook gelukkig heb afgerond. Ook al was ik zwanger en gescheiden, ik heb in dit vier jaar niet stil gezeten. Ik wil een goede toekomst voor mijn zoontje en voor mij. Niet afhankelijk zijn van een vent. Nee! Ik heb mijn lesje wel geleerd.

Ik stap de douche in en verwen mij zelf. Ik stap er na een tijdje fris en fit eruit. Ik loop met een baddoek gewikkeld om mijn lichaam naar mijn slaapkamer en droog mij eigen goed af. Ik droog mijn haren goed af en wikkel ze even in een handdoek tot ik mij heb ingesmeerd met bodylotion trek ik mijn lingerie aan en ben van plan mijn haren te föhnen, om ze los te laten vandaag. Ik trek even snel een huisjurk aan tot dat ik mijn haren heb gedaan en make up lichtjes en dan kijk ik wat ik aan ga doen vandaag. Ik trek mijn diesel spijkerbroek en doe daarbij een lichtroze blouse aan. Ik neem mijn tas en loop richting mijn zoontje. Hij was voor de tv en kijkt naar mij op als ik binnen loop.

‘Mama is klaar, we gaan zo naar Oma Latifa.’ Zeg ik hem en hij knikt blij. Hij staat al gelijk op en begint te springen. Ik lach naar hem en schud mijn hoofd. Ik doe de tv uit en loop samen met hem de deur uit. Ik open de deuren van mijn auto en zet mijn zoontje achterin op zijn beveiligde kinderstoeltje. Ik stap achter het stuur en start de auto. Ik rij richting mijn moeder en kom onderweg in onze buurt bekende jongens tegen. Ik zie dat een goede vriend van mij op de hoek staat met een groep jongens en ga aan de kant.

‘Eey zina,’ zegt hij gelijk als hij mij ziet. Ik glimlach en zie Ayman al gelijk op klaren. Hij en Tarik kunnen goed met elkaar opschieten. Hij noemt hem oom Tarik.

‘Ki dair a Tarik? Koulchi mezian?’ Vraag ik hem en hij antwoord dat alles goed gaat en vraagt naar mij en Ayman. Ik antwoord hem dat alles goed gaat.

‘Ga je naar elwalida wella?’ Vraagt hij mij en ik antwoord hem dat ik er inderdaad

heen ga.

‘Trouwens, ik krijg gratis kaarten van de concert in Amsterdam die plaats zal vinden over 2 maanden. Weet je nog?’ Vraagt hij mij. Ik staar even weg en dan schiet het mij te binnen wat hij bedoelt.

‘Inderdaad, je had mij beloofd mee te nemen naar Daoudi etc. Is het al bekend wanneer?’ Vraag ik hem. Hij knikt glimlachend.

‘Inderdaad, mijn beste vriend. Je weet wel die beveiliging. Hij gaat die dag daar zo werken en regelt via, via gratis kaarten voor mij en jou. Lief hé,’ zegt hij en ik knik glimlachend. Ik had er super zin in. Hij glimlacht en ik merk dat die andere jongens mee aan het genieten waren.

Ik besloot afscheid te nemen van Tarik, want een jongen kwam aangelopen en hij heeft een oogje op mij. Ik heb absoluut geen zin om met hem in gesprek te gaan. Ik irriteer mij zo erg aan hem. Ik neem snel afscheid van Tarik. Die gelijk door had waarom ik opeens zo een haast had en begint te lachen. Ik rij met een vaart door en kom aan bij mijn moeder. Het was er super gezellig en we besloten even naar het park te gaan en een ijsje te eten.

‘Heb je nog wat gehoord van Jouad?’ Vraagt moeder plots. Ik kijk haar scheef aan. Waarom opeens die vraag, dacht ik. Ze kijkt mij aan en zegt: ‘Ik ben laatst zijn moeder tegen gekomen en zus. Ze spraken mij gewoon netjes aan, verder niks aan de hand. Maar ik vroeg mij af of je het nog van plan bent te vertellen. Ik heb ze niks verteld over Ayman, maar mijn lieve dochter. Ze hebben het recht het te weten.’ Ik kijk haar nors aan en haal mijn schouders koppig op. Ze kunnen de pot op, oke misschien ben ik te hard. Zij kunnen er niks aan doen dat hen zoon vreemd ging en dat het verder zo is gegaan.

‘Jemma, waarom opeens die vraag. Je weet dat ik het ze niet ga vertellen. Hij heeft ook niks meer van zich laten horen ja!’ Zeg ik haar kwaad.

‘Je hebt gelijk, maar toch mijn dochter. Ze hebben het recht het te weten. Kijk alleen naar je zoon. Wil je later dat hij jou kwalijk neemt dat je hem nooit kennis hebt laten maken met zijn vader. Hshoema rhlik. Dit is oneerlijk tegen over je zoontje.’ Zegt moeder en ik kijk somber voor mij uit. Ze heeft gelijk, maar het doet mij zo ongelooflijk veel pijn en ik wil hem ook terug pijn doen. Daarom pak ik het op deze manier aan. Wetend dat als hij er achter komt hij ontzettend kwaad zal worden. Ik neem een diepe zucht en wil er absoluut niet aan denken momenteel. Ik en moeder brengen nog de rest van de middag in het park en gaan nog lekker wandelen door het park en lopen zo richting huis. Thuis bij moeder hebben we thee gezet en koekjes erbij en zaten lekker te kletsen terwijl Ayman aan het spelen is voor de deur met het buurjongetje van mijn moeder. Het is zijn speelmaatje geworden. Ze kunnen goed samen spelen en dat bevalt mij wel. Later in de avond neem ik afscheid van mijn moeder en neem Ayman mee richting de auto. In de auto denk ik aan Jouad. Ik haat je rotzak! Waarom heb je heel mijn leven overhoop gegoooid. We hadden samen gelukkig kunnen zijn, maar nee jij moest zo nodig vreemd gaan. Alsof ik niet genoeg voor je was. Pff..ik moest er niet te veel aan denken. Ik vraag mij elke dag af of ik dit ooit achter mij zou kunnen laten. Ik doe de cd van Jallal Hamdaoui op. Zijn nieuwste liedjes met als eerste het liedje van ‘Marjanaa’. Het is een leuke cd. Ik rij de straat in waar ik Tarik weer vind op de hoek met zijn vrienden. Ik rij naar de kant

toe en open het raampje.

‘Hoi zina, ’ zegt hij en groet mij met de hand. Hij stapt in en groet de kleine achterin. ‘A grote jongen, geef eens bonk!’ Zegt hij en balt zijn handen tot een vuist. Ayman die het onderhand wel geleerd heeft van hem, balt ook zijn handen tot een vuist en slaat er op los. Tarik en ik schieten allebei in de lach. Het is zo een grappig gezicht. ‘Mama ook, ’ zegt Ayman en ook ik geef ze alle twee een bonk.

Tarik kijkt mij aan en begint te lachen.

‘Wat!?’ Zeg ik hem en schiet ook in de lach. Tarik krijgt de lachkick en automatisch doe ik mee, waardoor die kleine ook mee doet.

‘Haha waarom lachen we eigenlijk?’ Vraag ik door het lachen heen. Hij haalt zijn schouders op en lacht weer. Dat hebben we wel vaker, zomaar de lachkick. Hij knuffelt mij en zegt dat hij mij heel graag mag. Ik voel mij beetje verlegen worden en antwoord dat het wederzijds is.

‘Oke! En je weet Daoudi, bijna!’ Zegt hij mij en ik knik blij als een klein kind.

‘Ik kan niet wachten man, ’ zeg ik hem en hij glimlacht.

‘Meid, ik ga maar naar huis en jij ook. Doe je wel rustig aan, ’ zegt hij mij en ik knik glimlachend. Dat heb ik nou altijd zo gewaardeerd aan hem. Hij maakt zich zorgen om mij en wil niet dat mij of Ayman ook maar iets overkomt. Hij is een goede vriend, vader en broer voor mij. Dat vind ik nou echt tof van hem. Vaak heb je dat Marokkaanse jongens slecht denken of kijken naar een gescheiden vrouw met kind en dan met andere jongens praat of contact heeft. Pfff, boeien! Het is nooit goed bij ons Marokkanen.

Eindelijk kom ik thuis aan en gooi mijn schoenen eruit en breng Ayman naar zijn kamer.

‘Lieverd, jij moet slapen.’ Zeg ik hem en doe zijn kleren uit. Hij knikt gehoorzaam en ik merk aan hem dat hij moe is. Hij heeft ook zoveel gedaan vandaag en het is al aardig laat aan het worden. Ik stop hem in bed en blijf bij hem tot hij in slaap valt. Druk een kus op zijn haartjes en loop naar mijn eigen slaapkamer. Ik trek mijn kleren uit en doe mijn pyjama aan. Ik doe mijn haren kammen en dan in een hoge knot en loop richting de keuken. Ik zet een kop koffie klaar en loop dan naar de woonkamer, waar ik op de bank plof. Ik zap wat en op rtl 4 stop ik. Ik zie dat het een mooie film is en blijf er naar kijken. Ik merk niet eens hoelaat het is, ik begin te gapen en merk dat ik weg zak. Ik besluit maar op te staan en naar bed te gaan. Ik doe de lichten uit en val dan als ik in bed lig als een blok in slaap.

De volgende dag als ik wakker word. Breng ik eerst de kleine naar de peuterspeelzaal en dan ga ik werken. Ik loop het werk binnen en merk dat mijn baas aan komt lopen.

‘Goedemorgen, ’ zegt hij en knipoogt naar mij. Raar hoor, maar ik voel de vlinders in mijn buik. Mijn baas is een Marokkaan trouwens. Ik heb vaak het gevoel dat hij een oogje op mij heeft, maar ik kan er ook naast zitten hoor. Ik groet hem terug en hij maakt een praatje met mij. Daarna vraagt hij mij paar taken uit te voeren.

‘Ja, geen probleem. Ik neem het wel over van Nicole, ’ zeg ik hem en loop richting

mijn kantoor. Nicole is ziek en een aantal taken moeten deze week voldaan worden en vandaar dat ik ze overneem.

Ik vind het ook helemaal geen probleem. Je moet elkaar kunnen helpen, zo zou ik het ook fijn vinden voor de volgende keer als ik ziek zou zijn.

Tijdens mijn pauze komt mijn baas, genaamd Reda bij mij zitten. Hij komt tegen over mij zitten en ik kijk even naar hem op en nip daarna van mijn koffie.

‘Hoe is het met je, Romaisa?’ Vraagt hij mij.

‘Goed Elhamdoullah, met jou ook?’ Vraag ik hem. We raken in een gesprek. Hij vraagt mij naar de kleine en ik antwoord dat alles goed gaat met hem.

‘Mijn pauze is voorbij, ik ga maar terug naar mijn werk.’ Zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

‘Vergeet volgende week die vergadering niet. Reis je trouwens met mij mee of alleen?’ Vraagt hij mij. Ik denk er even over na. Er valt een stilte tussen ons.

‘Hmm...kijk maar hoor. Als je liever alleen wil komen dan is dat geen probleem.

Alleen als we toch beide er heen moeten kunnen we net zo goed samen reizen.’

Zegt hij mij. Hij heeft gelijk, ik reis gewoon met hem mee. Het is mijn baas en dan?

‘Is goed, je hebt gelijk. We moeten ook helemaal naar Den Haag dus je mag van mij rijden.’ Zeg ik hem en hij knikt.

‘Oke, werk ze verder.’ Zegt hij en ik glimlach knikkend en loop weg met een mok koffie in mijn hand. Ik ga achter mijn bureau zitten en staar naar buiten door het raam. Ik neem een diepe zucht. Het leven is zo lastig soms. Maar gelukkig heb ik mijn moeder en Ayman. Natuurlijk ook Tarik niet te vergeten. Ik mag hem zo graag, hij is gewoon een schat van een jongen, dacht ik.

Eindelijk klaar met werken. Ik ruim mijn spullen op en loop mijn kantoor uit richting de parkeergarage. Mijn telefoon gaat over en ik kijk op het scherm. Ik zie dat het Tarik is en neem vrolijk op.

‘Hoi Tarik, heb je mij gemist.’ Plaag ik hem en hij begint te lachen.

‘Jij altijd, dat weet je toch.’ Antwoorde hij terug en ik begin ook te lachen.

‘Wie houd je voor de gek, Tarik.’ Zeg ik hem.

‘Ewa haha, jij begon.’ Zegt hij mij lachend en ik schud lachend mijn hoofd. Wat een gekkerd is hij toch.

‘Is goed, ik ga eerst Ayman ophalen van mijn moeder, want je weet dat moeder hem vaak ophaalt en dan kom ik langs op het hoekje waar je meestal staat en dan pik ik je op. Gaan we dan wat drinken en eten, safi?’ Zeg ik hem en hij gaat er mee akkoord. Ik hang daarna op en rijd richting mijn moeder. Daarna pik ik Ayman op en rij richting Tarik die er onderhand wel zou staan, want hij heeft mij gemist. Ik rij aan de kant en hij komt op mij afgelopen en stapt in. Drukt een licht kusje op mijn wang en geeft een bonk aan Ayman. We rijden daarna door naar een Marokkaans restaurant. Als we binnen lopen merk ik vele ogen op ons gericht. Het boeit mij niet veel, want wij Marokkanen zijn goed in oordelen, roddelen en gunnen elkaar niks. Tarik kijkt ze dodelijk aan en we nemen plaats in een hoekje. Er komen een groep jongens naar binnen en merk dat er iemand tussen zit die mij heel erg bekend voor komt. Opeens schiet het mij te binnen, dat is de vriend van Jouad mijn ex. Shit, ik heb totaal geen zin in hem, dacht ik. Shitt en Ayman, dacht ik geschrokken en voelde mij

super ongemakkelijk.

‘Schat, waarom ben je zo lijkbleek, ’ zegt hij en kijkt ook om. Hij kijkt mij weer aan en vraagt of alles goed gaat verder en of er wat is. Safi, hier was ik dus al bang voor, wat doet hij trouwens hier. Hij woont niet eens in deze buurt, maar goed.

Marokkanen vind je overal. Ik neem een diepe zucht en probeer kalm te blijven.

Ayman die niks in de gaten heeft, roept mij mama. Ik draai mij snel naar hem om en houd mij bezig met de kleine. Tarik vraagt mij nogmaals wat er is en zachtjes vertel ik hem wie hij is en waarvoor ik bang ben.

‘Romaisa, doe normaal man! Je gaat niet weglopen van mensen om jullie zoon.

Ooit word het tijd dat je de waarheid eens gaat vertellen en je kunt er beter vroeg mee komen dan laat. Luister schat, dat jij en Jouad geen toekomst samen hebben.

Dat is gewoon elmektab en die klootzak verdient je niet. Maar voor Ayman zijn bestwil moet je het bekend maken. Hij zal het je later kwalijk nemen.’ Zegt hij. Alweer die woorden, ik heb ze al vaak genoeg gehoord van mijn moeder en nou hij weer.

‘Je lijkt mijn moeder wel,’ zeg ik hem sarcastisch en hij schiet in de lach.

Nou, bedankt voor het compliment; zegt hij beledigd en we moeten er beide om lachen.

Salaam Romaisa; groet de vriend van Jouad mij. Ik knik vriendelijk en groet hem terug. We maken een kort praatje. Alles goed dit en dat en toen ging hij gelukkig weg, Hij vroeg gelukkig niet naar Ayman. Ik laat een diepe zucht ontsnappen en Tarik kijkt mij hoofdschuddend aan.

Ik begrijp je soms echt niet, maar goed. Heb geen zin in ruzie met je. Vertel zina, wat wil je eten?; Zegt hij en verandert gelukkig van onderwerp. We hebben lekker gegeten, gezellig gepraat en gelachen en toen werd het tijd om naar huis te gaan. Ik zet Tarik af bij een café; en rijd zelf gelijk naar huis met Ayman die meskien onderhand in slaap gevallen is. Het is te zwaar voor hem, hele dag actief bezig zijn. Ik moet dit niet meer doen, voortaan gelijk naar huis. Zodat mijn zontje wat rust krijgt; dacht ik en neem hem in mijn armen en loop met hem zo de trappen op naar ons huis. Doe zijn kleren voorzichtig uit en doe zijn pyjama aan en stop hem onder de dekens. Daarna loop ik zoals gewoonlijk naar mijn slaapkamer en trek mijn kleren uit en doe mijn nachtkleding aan en ga gelijk in bed liggen. Ik neem een boek en ga er in lezen. Daarna doe ik het nachtlampje uit en val ook in slaap. Ik ontvang midden in de nacht een smsje en open die. Met half dicht geknepen ogen lees ik het bericht.

Soo, je bent nog steeds ontzettend lekker... het was leuk je weer gezien te hebben.. en hoop dat je nr. nog bestaat. Xxx

Mijn ogen staan in een keer wagenwijd open en ik lees de smsje nog een keer. Wat krijgen we nou, dacht ik en voelde mijn hart te keer gaan. Dat is zeker de vriend van Jouad, genaamd Bilal. Ik vind dit niet leuk hoor, wat denkt hij met mij te kunnen spelen zoals zijn vriend dat deed. Flicker, allemaal het zelfde gewoon, dacht ik kwaad en wis de smsje gelijk. Ik val gelijk daarna weer in slaap tot de volgende ochtend.

Maand later

Ik had Ayman opgehaald van mijn vriendin en rij richting mijn moeder. Tarik heb ik vandaag niet gezien. Hij had mij gisteren verteld dat hij wat zaken te regelen heeft. Ik stap uit en help Ayman met uitstappen. We lopen richting mijn moeder en ze staat al klaar in de deuropening.

Salaam a ma; groet ik haar en geef haar de vier gebruikelijke kusjes. We lopen samen door naar binnen en ik hoor stemmen in de woonkamer. Ik kijk moeder vragend aan en ze antwoord fluisterend dat het de buurvrouw is en een vriendin van moeder.

Gezellig; antwoord ik en loop door met moeder en Ayman. Ayman rent al door het huis, hij voelt zich altijd thuis bij zijn oma. Ik kijk glimlachend naar de mensen op, als ik de woonkamer binnen loop.

A Salaam Alikoem; groet ik ze en geef ze de vier gebruikelijke kusjes. De vrouwen kijken mij glimlachend aan.

Ki दौरا ا روماسا?; Vraagt Mina onze buurvrouw. Ik antwoord dat alles goed gaat. Ze vraagt naar mijn zoontje, hoe het met hem gaat. Ik ken de Marokkanen maar al te goed, ze willen alles weten.

Nog geen nieuwe partner gevonden?; Vraagt ze en ik schud mijn hoofd.

Wat moet ik met mannen, voor mij hoeft dat niet meer hoor; zeg ik haar en ze knikt. Het lijkt wel of ze mij iets wil zeggen of duidelijk maken. Ze doet zo raar, pff zal wel. Ik kijk naar Ayman die aan het spelen is op de grond en staar automatisch weg. Ik denk aan mijn tijd dat ik Jouad leerde kennen.

Alles ging goed en leek zo perfect, maar schijn bedriegt gewoon.

We waren zo verliefd op elkaar en deden alles samen. Hij haalde mij op van school des tijd, bracht mij naar werk en noem maar op. Pff, hij behandelde mij als een koningin. Ik voelde mij in de zevende hemel maar nu is alles verdwenen. Alles is weg geblazen, alsof er nooit iets heeft bestaan tussen ons.

‘Romasia, zou je niet willen trouwen?’ Vraagt de goede vriendin van moeder. Ik kijk haar verbaasd aan en schud mijn hoofd.

‘Dat heb ik toch net gezegd. Ik hoef geen andere man.’ Zeg ik haar en ze knikt.

‘Nou er is wel een jongen die je heel leuk vind. Je bent een pracht meid, talloze jongens die je willen.’ Zegt ze mij en ik knik alleen maar. Ik had hier geen zin in. Ik weet waar dit gesprek naar toe leid. Ze wil mij gewoon koppelen met iemand. Ik ken Zohra al langer dan vandaag. Ik wees er gewoon duidelijk in en antwoord dat ik niet wil.

‘Welke weld a ness, zal mij accepteren als gescheiden vrouw met een zoon. Hoe dan ook zal het ooit mis gaan Zohra. Nee, laat mij nou maar gewoon. Zelfs zijn eigen vader is niet bij mij gebleven laat staan een andere man. Mannen zijn alleen uit op spelen met meisjes. Ze willen alleen maar lol maken en dan uiteindelijk kennen ze haar niet. Smehli, heb nog mijn trots en dit hoeft voor mij allemaal niet. Ik heb het al eerder mee gemaakt en laat mij dit niet nog een keer gebeuren. Ik en Ayman

hebben het samen goed en we komen niks te kort. Dus liever houd ik het zo,' zeg ik haar en hoop dat ik duidelijk genoeg ben voor haar.

'Je hebt wel gelijk, ik begrijp je situatie. Maar geloof mij je moet niet iedereen over 1 kam scheren. Er zijn genoeg wled a ness, die graag willen trouwen en niet kijken naar meisjes die gescheiden zijn of kinderen hebben. Zo is het leven nou eenmaal a benti,' zegt ze en ik schud nogmaals mijn hoofd.

'Aan wie wil je mij eigenlijk koppelen,' vraag ik haar uiteindelijk. Ze kijkt mij strak aan en na een tijdje zegt ze wie het is.

'Rami? Haha, dat meen je niet. Papieren gaan maken voor iemand ook nog! Nee sorry. Dan weet ik waar het om gaat. Die jongen zal mij wel moeten accepteren, ook al heb ik tien kinderen. Het gaat hem erom dat hij zijn papieren heeft en uiteindelijk laat hij mij zeker ook in de steek. Rami ken ik al lang genoeg, het is heel spijtig voor hem dat hij hier nu 10 jaar zit zonder papieren, maar ik doe hier niet mee aan. Die gast spoort sowieso niet helemaal. Toen ik en Jouad met elkaar trouwde heeft hij mij zo vaak versierd. Het is ook nog een hele goede vriend van hem. Nou vrienden horen dit niet te doen bij elkaar. Die vrienden van Jouad sporen allemaal een voor een niet en ze zijn alleen uit op meisjes voor de gek houden.' Zeg ik haar en ze blijft mij alleen strak aan kijken. Ja, heel spijtig voor haar dat ik haar neef hier zit af te kraken, maar ik zie het niet zitten.

'Waarom geef je niet een van je dochters,' zeg ik haar. En ze kijkt mij niet al te blij aan.

'Sorry, ik stelde het alleen voor. Ik wil gewoon dat je verder gaat met je leven. Een man in je leven hebben is belangrijk. Je gaat toch niet heel je leven lang alleen verder met je zontje en doen waarin je zin hebt. Mensen praten, je weet zelf hoe ze zijn.' Zegt ze. Wat bazelt ze nou, zit ze mij hier af te kraken ofso. Zij moet zo nodig praten, haar jongste dochter is 25 jaar. Dus wie moet hier zo nodig trouwen.

'Vind je mij zielig? Lief van je dat je aan mij denkt, maar ik heb het zo goed. Ik ben gelukkig en niemand boeit mij. Ze mogen praten, ze mogen haten..niemand kan mij iets maken oke!' Zeg ik haar duidelijk en ze knikt alleen nog.

'Safi, laten we hier over ophouden. Mijn dochter is zo gelukkig, laat haar Zohra,' zei moeder. Ze was heel de tijd stil. Ik weet dat het voor mijn moeder ook pijnlijk is mij alleen te zien. Maar ik vertrouw mannen niet meer zo snel. Mijn gedachtes gaan naar Jouad. Ik wou dat ik gewoon met hem gelukkig kan zijn. Pff...waarom Jouad. Hshoema rhlik wallah!

Tegen tien en gaan de vrouwen eindelijk naar huis. Ik neem ook afscheid van moeder en ga naar mijn eigen huis. Ayman was nog klaar wakker. Het is toch morgen zaterdag en dan heeft hij lekker vrij.

'Wat gaan Ayman en mama morgen doen?' Vraag ik Ayman. Hij zit achterin en staat nu op en buigt zich naar voren.

'Ik wil spelen,' zegt hij en ik kijk hem glimlachend aan.

'Spelen?' Vraag ik hem met een opgetrokken wenkbrauw. Hij schudt heftig zijn hoofd en ik schiet in de lach. Wat is het toch ook een lekkertje, om op te eten gewoon. Hij doet mij gewoon zo veel aan Jouad denken, pff.

'Nou, dus mijn lieverd wil morgen naar een grote speeltuin?' Vraag ik hem en hij

begint blij te schreeuwen. Ik lach om zijn actie en probeer hem rustig te houden. 'Is het goed als we morgen dan naar een pretpark gaan. Laten we naar effeling gaan,' zeg ik hem en hij knikt weer zo opgewekt. Ik glimlach naar hem en hij glimlacht terug. Ik aai over zijn bol en richt mijn ogen weer op de weg. Eenmaal thuis, besloten we wat lekkers te pakken en voor de buis te hangen. We kijken samen naar een film. De film gaat over een gezin die uit elkaar gaan. Eenmaal als de kinderen op groeien gaan ze op zoek naar hen vader. Ze mogen het eerst niet van hen moeder, ze heeft van alles gedaan om ze tegen te houden. Maar ze lieten zich niet tegen houden. Ik heb gewoon gehuild en voelde mij schuldig. Ik kijk spijtig naar Ayman. Zal hij het mij ook kwalijk nemen. Alsof hij mijn gedachtes kon lezen stelt hij mij de vraag die mij zo een pijn doet.

'Mama en waar is mijn papa?' Vraagt Ayman mij met zijn kinderstemmetje. Ik kijk hem met grote ogen aan en slik een brok weg.

'Schat..papa die, ooit zul je hem wel leren kennen. Hij is er momenteel niet.' Zeg ik hem en hij knikt braaf en leunt tegen mij aan. Niet lang daarna valt hij in slaap op mijn schoot. Ik til hem op en breng hem naar zijn kamer. Daarna loop ik terug en hoor mijn telefoon over gaan. Ik neem op als ik zie dat het Tarik is. We maken een praatje en ik vertel hem over Ayman die vroeg naar zijn vader. Voor de zoveelste keer zegt hij die zinnen, die ik zo vaak hoor van mijn moeder. Ik voel mij weer zo slecht, zo schuldig. Ben ik wel een goede moeder. Mijn zoon zal mij misschien wel haten later. Misschien moet ik het hem vertellen. Maar kan ik dat wel aan? Heb ik daar de kracht wel voor...?? Ik rond na een lang gesprek met hem het toch af en ga ook naar bed. Van slapen komt die nacht niks van terecht. Ik staar in de donker naar de plafond en hoor mijn telefoon over gaan weer. Ik zie dat het privé is en vraag mij af wie het zou zijn. Ik heb geen zin om op te nemen, maar uit nieuwsgierigheid neem ik toch op.

Romaisa: 'Ja hallo?'

Privé: 'Salaam Romaisa. Hoe is het met je?'

Romaisa: 'Wie is dit?'

Privé: 'Wil je zeggen dat je mijn stem niet herkent.'

Romaisa: 'Nee, wie ben jij. Doe normaal anders ga ik gewoon ophangen. Ik heb hier geen zin in ok.'

Privé: 'So Romaisa is hard geworden. Jij laat niet meer met je sollen merk ik.'

Romaisa: 'Wat is dat voor bullshit. Beter ga je normaal doen ja! Trouwens ik heb geen zin om met je te praten. (daarna hing ik op en deed mijn telefoon uit. Wetend dat hij mij deze nacht wel lastig zal vallen. Ik weet wel wie het is, zeker Bilal)

Ik heb heel de nacht niet kunnen slapen. Ik dacht telkens aan de daden van Jouad. Waarom moest hij zo een persoon zijn, terwijl hij ook goede eigenschappen heeft. Hij kan zo een lieverd zijn. Pff, kijk mij nou. Geen man om mij heen, mensen proberen met mij te spelen en wie, zijn eigen vrienden! Verdomme, dacht ik kwaad en kreeg tranen in mijn ogen. Tegen een uur of 4 uur 's nachts ben ik pas in slaap gevallen met barstende koppijn.

Jouad

Eindelijk zie ik het daglicht weer, dacht ik en kijk met een grote glimlach voor mij uit. Bilal stond voor geparkeerd. Ik had hem gebeld om hem te vragen mij te komen ophalen en daar sta ik dan. Voor de poort van de gevangenis. Mijn gedachtes gaan gelijk naar Romaisa. Ik weet dat ik heel hard en gemeen ben geweest tegen haar, maar ze is geen enkele min. Uit mijn gedachtes ontgaan. Ik weet niet waarom ik zo stom heb kunnen wezen, maar ze was en is nog steeds wel mijn grote liefde. Mijn gevoelens voor haar blijven bestaan hoe dan ook. Bilal zwaait naar mij en ik loop er naar toe. Ik kijk mijn ogen uit naar hem. Hij is geen spat veranderd haha. 'Sahbi, 'zeg ik hem en geef hem een stevige knuffel. We laten elkaar los en stappen in.

Ewa, hoe voelt het om weer vrij te zijn a sahbi? ; Zegt hij mij en kijkt mij met een glimlach aan.

Haha als een vogel man!; Zeg ik en knipoog naar hem. We rijden gelijk richting huis, ik verlang naar thuis om mijn ouders te zien en de rest van de familie. Mijn geluk kan gewoon niet op en ik voel mijn hart te keer gaan.

Zie je haar wel eens?; Vraag ik hem plots. Met opgetrokken wenkbrauw kijkt hij mij aan.

Je weet wie a sahbi,; zeg ik hem en hij begint zomaar te lachen.

Haha, wallah jij bent grappig. Zij is jou allang vergeten! Weg, uit haar gedachtes alsof je nooit eerder hebt bestaan.; Zegt hij en ik voel een steek door mijn hart. Wat bedoelt hij, dacht ik angstig. Ik weet het is mijn eigen schuld en nou denk ik dat ze mij nog met open armen zal verwachten. Ik ben gewoon dom geweest, alsof die lelijke trut meer waard was dan Romaisa. Ik ben gewoon een idioot geweest. Pfff!!! Hoe bedoel je?; Vraag ik hem en hij kijkt mij met een sneaky glimlach aan.

;Ze is allang verder gegaan met haar leven. Ze heeft een zoon a sahbi en ik durf te zweren dat hij een jaar of 4 is.; Zegt hij en ik kijk hem met een bleek gezicht aan.

Je liegt man!; Zeg ik hem. Hij schudt zijn hoofd en zegt dat het echt zo is. Ik voel mijn bloed koken.

Vier jaar! Verdomme vier jaar geleden zijn we van elkaar gescheiden, dus hoe kan ze dan al zo snel een kind hebben. Ze is gewoon vreemd gegaan! Vieze ****! Ik maak hem af!; Schreeuwde ik helemaal para. Bilal was verder stil en ik keek naar buiten. Ik moet haar zien of spreken. Ik verbouw heel haar gezicht! Hoe durft ze!

;Wie is hij?; Vraag ik hem. Hij kijkt mij even aan en richt zijn blik weer op de weg.

;Je weet wel, die Tarik die bij haar moeder in de buurt woont.; Zegt hij en ik zet het op een denken.

;Aah! Dat meen je niet, die lelijke doos. Wat ziet ze in hem!; Zeg ik kwaad.

´Haha wallahila, maar goed. Vergeet niet jij hebt haar in de steek gelaten vriend.´ Zegt hij mij en ik knik alleen maar. Ik wend mijn gezicht naar de raam toe en kijk naar buiten. We komen eindelijk aan bij ons thuis en ik stap uit.

;Kom je mee naar binnen?; Vraag ik hem en hij schudt zijn hoofd.

;Er is werk aan de winkel, vriend.; Zegt hij mij en ik knik begrijpend. Neem afscheid van hem, neem mijn weekendtas en loop richting onze deur. Als ik aanbel gaat de

deur na een tijdje pas open. Mijn moeder die in de deuropening staat schreeuwt het uit.

;Weldi, Weldi, Weldi rla slamtek.; Zegt ze meskiena en omhelst mij strak. Ze begint te huilen en ik zie dat de rest er ook al aan komt gehold. Het was echt emotioneel en ik besef hoe een rotzak ik gewoon ben geweest. Ik doe de mensen om mij heen gewoon pijn. De mensen die van mij houden en waar ik van houdt doe ik gewoon pijn. Ik moet mij schamen gewoon. We lopen door naar de woonkamer. Mijn zusje omhelst mij stevig en ik laat haar ook niet los. Ik heb een zusje en een broer en broertje. We zijn met ze vieren en we hebben maar een zusje in huis.

Moeder heeft voor ons uitgebreid gekookt en we hebben gezellig thee gedronken. De dag vloog om en ik besloot bij mijn moeder te slapen vandaag. Ik moet zo nodig een nieuwe telefoon aanschaffen. Ik ga de volgende dag wel kopen inchaallah. Dan ga ik wel langs vrienden, heb ze echt gemist. Ik wil haar ook wel zien, dacht ik en voelde mijn hart te keer gaan. pff, alsof ze mij wil zien. Bilal zijn woorden bleven maar knagen aan mij. Dat ze verder is gegaan, had ik echt niet verwacht van haar. Maar goed, wat wil ik anders he;. Ik ben stom geweest niet zij. Mijn moeder kwam naast mij zitten. Mijn zusje is gaan slapen, mijn broertje is er vandoor. Hij zit boven op zijn kamer en mijn oudere broer die is nog niet thuis.

;Hoe is met je mijn zoon,; zegt moeder. Ik antwoord dat het goed gaat hmdl. Ze knikt en kijkt mij bezorgd aan.

;Waarom moest je zo nodig in haram werken. Je had een goede meid, tbarkallah ze is prachtig, netjes. Maar jij moest zonodig iemand van de straat plukken. Als je bij haar was gebleven en haar trouw was gebleven waren jullie nu samen gelukkig, met kinderen. Maar helaas moest je zo nodig stom wezen. Kijk jou nou, ik maak mij echt zorgen om je. Vergooi je leven niet. Ik hoop dat dit voor jou een wijze les is geweest en dat je voortaan je hersens gebruikt.; Zegt ze mij en ik knik alleen zwijgend. Ze heeft gelijk, maar het boeit mij niet meer. Romaisa is er vandoor gegaan, ze heeft een kind met iemand anders. A 3ibadallah ze heeft verdomme gewoon een kind met een andere klootzak die haar niet eens verdient. Ze had met mij kinderen moeten maken, niet met hem. Ik voelde alweer mijn bloed koken.

;Jemma, ik ga slapen.; Zeg ik haar en sta op. Ik kus haar voorhoofd en ga naar boven. Ik voelde mij zo slecht gewoon.

Romaisa

De tijd vliegt. Vandaag zullen we naar dat concert gaan. Tarik en ik. Ik heb er wel zin, heerlijk gewoon. Ik heb nog de laatste weken last gehad van die Bilal. Hij wist maar niet van ophouden en heb daarom een nieuw nummer genomen. Het kostte mij wel veel moeite, omdat ik weer aan iedereen mijn nieuwe nummer moest geven. Dat haat ik altijd aan nieuwe nummers. Maar beter zo, nu heb ik er geen last meer van. Ik heb mij mooi gemaakt en had heel leuke kleding gekocht. Ayman zou vandaag bij mijn vriendin verblijven en dan zou ik hem morgen pas ophalen. Ik bekijk mij zelf in de spiegel en fluit. Ik moest er zelf ook om lachen. Ik neem mijn tas als ik de bel hoor en ga richting de hal.

Ik open de deur en zie dat het Tarik is.

‘Salam schoonheid, ´ zegt hij en kijkt mij met grote ogen aan. Ik lach naar hem en

voel mij verlegen worden.

‘Luister, ik heb geen zin om vandaag mensen van je af te slaan hè.’ Zegt hij. Ik begin te lachen en word nog roder door zijn opmerking.

‘Alleen vandaag yek, verder zie ik er niet uit.’ Grap ik tegen hem en hij begint te lachen.

‘Altijd hoor, maar vandaag helemaal het top punt.’ Zegt hij en begint ook te fluiten. Ik duw hem speels en begin te lachen.

‘Kom laten we vertrekken, je weet maar nooit met de drukte ofso dat we te laat aan komen.’ Zeg ik hem en hij knikt. We lopen samen naar buiten en stappen in de auto en vertrekken richting het concert. Het was gezellig in de auto met Tarik. Je kunt met hem echt lachen.

Als we aankomen, parkeren we de auto en merken we hoe vol het is. We lopen samen richting de ingang en laten ons kaartje zien en kunnen doorlopen. Tarik word van alle kanten gegroet en ik word door vele meisjes en ook jongens bekeken.

Vooraf de meisjes kijken zo jaloers. Ze gunnen je echt niks pff. Ewa kijk maar, Tarik is gewoon een vriend. Niks meer, niks minder. Maar dat weten jullie lekker niet hihh. We nemen plaats als we binnen zijn. Ik merk paar bekende op en groet ze.

Het wordt steeds voller en voller en dan begint het feest al opgang te komen. Er word leuk muziek gedraaid door de dj’s en de eerste zanger, Kasmi is ook wel leuk. Tarik wil met mij dansen, maar ik voel mij nog niet op mijn gemak en wil nog niet dansen. Hij lacht om mij en trekt mij omhoog. Uiteindelijk gaf hij mij geen keus en moest ik wel dansen. Ik kan het wel, niet daarvan. Alleen voel mij ongemakkelijk. Alsof ik bekeken word. We gaan na twee liedjes zitten, omdat ik niet meer wil. Tarik kijkt mij teleurgesteld aan en ik por hem in zijn zij.

‘Haha doe normaal joh!’ Zeg ik hem en begin te lachen. Later in de avond is het echt gezellig en dans ik ook veel meer met Tarik of andere bekende meisjes die ik ken. Tarik vind paar vrienden van hem en maakt een babbeltje.

‘Ik ga even wat te drinken halen,’ schreeuw ik in zijn oor en hij knikt naar mij. Zijn vrienden kijken mij aan en ik loop gauw door. Mannen, dacht ik. Bij de bar bestel ik twee cola’s. Ik neem gelijk ook voor Tarik, anders denkt hij dat ik alleen aan mij zelf denk haha. Ik wacht veel te lang bij de bar en vraag hem of ik nog mijn cola krijg. Hij heeft het druk meskien, hij staat ook in zijn eentje, maar ik wil toch graag mijn cola. Ik betaal hem en neem de twee glazen en draai mij om, om weg te lopen. Ik zie opeens een bekend iemand en voel mijn benen verstijven. Ik kon met moeite een stap verder doen en hij zag mij ook. Ooh nee, uitgerekend vandaag moet ik hem zien, dacht ik. Van alles schoot mij te binnen. Hij is dus vrij. Ik wil normaal door lopen maar ik kan het gewoon niet. Maar vind je het gek, mijn gevoelens voor hem komen weer naar boven. Hij ziet dat ik er moeite mee heb en loopt mijn kant op. Als hij voor mij staat merk ik hoe mooi hij is. Pfff! Hij is geen spat veranderd. Waarom doet hij mij dit aan, waarom?

‘Hoi,’ zegt hij zachtjes. Hij heeft het er ook moeilijk mee. Dat merk ik wel aan hem. Ik ken hem maar al te goed.

‘Hoi,’ zeg ik hem met moeite terug. Hij glimlacht en we zijn allebei stil. Ik weet gewoon woord uit te brengen. Mijn gedachtes gaan naar Ayman. Ik voel mij zo schuldig. Ik vraag mij af of ik hier wel goed aan doe.

‘Ik moet gaan,’ zeg ik hem en wil door lopen. Maar hij houdt mij tegen.

‘Met wie ben je hier?’ Vraagt hij mij. Ik kijk hem met grote ogen aan.

‘Wat gaat jou dat aan?’ Vraag ik hem terug en hij schud zijn hoofd.

‘Je hebt gelijk, alleen ik wil graag met je praten.’ Zegt hij. Ik schud nu mijn hoofd.

‘Nee! Dank je jij en ik zijn allang uitgepraat.’ Zeg ik hem en wil door lopen. Als ik door loop roept hij mij bij mijn naam. Ik sta stil en draai mij om. Ik heb nog steeds een zwak voor hem.

‘Het spijt mij,’ zegt hij fluisterend en ik voel een brok in mijn keel. Ik voel die verdomde tranen achter mijn oogleden. Snel draai ik mij om en maak dat ik weg ben uit de kantine. Weg uit zijn buurt, want ik heb gewoon een zwak voor hem. De rest van mijn avond is ook mooi verpest. Ik was heel stil en hij hield mij telkens in de gaten. Hij heeft Tarik ook gezien. Tarik wou ik niks vertellen en hij heeft Jouad verder ook niet gezien. Ik vertel hem dat ik mij gewoon niet lekker vind en alsof het niet erger kon slaat hij een arm om mij heen. Ik voel mij gewoon zo ongemakkelijk is niet normaal. Komt gewoon door hem, zijn verschijning heeft mij gek gemaakt, door de war. Ik weet het gewoon niet meer. Nooit heb ik mij onprettig gevoeld bij Tarik in de buurt. Zo vaak slaat hij zijn arm om mij heen, nooit heb ik mij zo gevoeld als nou. Ik vraag mij af of dit wel goed gaat lopen.

Daoudi was gewoon dodelijk en we hebben achteraf foto’s met hem gemaakt. We konden via, via naar binnen. Achteraf reden we terug naar huis en ben ik in slaap gevallen onderweg. Tarik heeft mij wakker gemaakt toen we thuis aan kwamen. Ik neem afscheid van hem en loop naar boven. Hij vroeg mij mee te gaan, maar ik vond het niet nodig. Hij reed weg nadat ik naar boven was gegaan. Ik open de deur en stap naar binnen. Pff, ik word hier niet goed van, dacht ik. Jouad bleef de hele tijd door mijn gedachtes gaan. Als ik mijn kleding uit doe en ik stap vermoeid in bed. Gaat de deurbel. Mijn hart gaat als een gek te keer. Wie zal dat zijn en zo laat? Vroeg ik mij angstig af. Zal hij mij achtervolgd zijn? Ik durfde niet uit bed te stappen en ze bleven maar keer op keer aanbellen. Ik bleef in bed en trok de dekens over mij heen. Ik ga niet open doen, ik doe het gewoon niet. Eindelijk hield het op en zijn ze blijkbaar weg gegaan. Ik probeerde slaap te vatten wat niet ging. Ik was bang geworden, nog nooit ben ik zo bang geweest in mijn leven tot vandaag. Maar waar was ik dan bang voor?

Van slapen kwam niks terecht. Ik bleef maar voor mij uit te staren en had mijn benen opgetrokken. Ik blijf maar denken aan hem. Ik weet dat ik gewoon ontzettend veel van hem houd, nog steeds! Maar wat hij mij aan heeft gedaan doet mij ook ontzettend pijn en dat heeft weer gezorgd voor haat die ik koester voor hem.

‘Nee! Dank je jij en ik zijn allang uitgepraat.’ Zeg ik hem en wil door lopen. Als ik door loop roept hij mij bij mijn naam. Ik sta stil en draai mij om. Ik heb nog steeds een zwak voor hem.

‘Het spijt mij,’ zegt hij fluisterend en ik voel een brok in mijn keel. Ik voel die verdomde tranen achter mijn oogleden. Snel draai ik mij om en maak dat ik weg ben uit de kantine. Weg uit zijn buurt, want ik heb gewoon een zwak voor hem. De rest van mijn avond is ook mooi verpest. Ik was heel stil en hij hield mij telkens in de gaten. Hij heeft

Tarik ook gezien. Tarik wou ik niks vertellen en hij heeft Jouad verder ook niet gezien. Ik vertel hem dat ik mij gewoon niet lekker vind en alsof het niet erger kon slaat hij een arm om mij heen. Ik voel mij gewoon zo ongemakkelijk is niet normaal. Komt gewoon door hem, zijn verschijning heeft mij gek gemaakt, door de war. Ik weet het gewoon niet meer. Nooit heb ik mij onprettig gevoeld bij Tarik in de buurt. Zo vaak slaat hij zijn arm om mij heen, nooit heb ik mij zo gevoeld als nou. Ik vraag mij af of dit wel goed gaat lopen.

Daoudi was gewoon dodelijk en we hebben achteraf foto's met hem gemaakt. We konden via, via naar binnen. Achteraf reden we terug naar huis en ben ik in slaap gevallen onderweg. Tarik heeft mij wakker gemaakt toen we thuis aan kwamen. Ik neem afscheid van hem en loop naar boven. Hij vroeg mij mee te gaan, maar ik vond het niet nodig. Hij reed weg nadat ik naar boven was gegaan. Ik open de deur en stap naar binnen. Pff, ik word hier niet goed van, dacht ik. Jouad bleef de hele tijd door mijn gedachtes gaan. Als ik mijn kleding uit doe en ik stap vermoeid in bed. Gaat de deurbel. Mijn hart gaat als een gek te keer. Wie zal dat zijn en zo laat? Vroeg ik mij angstig af. Zal hij mij achtervolgd zijn? Ik durfde niet uit bed te stappen en ze bleven maar keer op keer aanbellen. Ik bleef in bed en trok de dekens over mij heen. Ik ga niet open doen, ik doe het gewoon niet. Eindelijk hield het op en zijn ze blijkbaar weg gegaan. Ik probeerde slaap te vatten wat niet ging. Ik was bang geworden, nog nooit ben ik zo bang geweest in mijn leven tot vandaag. Maar waar was ik dan bang voor?

Van slapen kwam niks terecht. Ik bleef maar voor mij uit te staren en had mijn benen opgetrokken. Ik blijf maar denken aan hem. Ik weet dat ik gewoon ontzettend veel van hem houd, nog steeds! Maar wat hij mij aan heeft gedaan doet mij ook ontzettend pijn en dat heeft weer gezorgd voor haat die ik koester voor hem.

'Ik ben Ayman, ' zegt hij. Jouad kijkt versted op naar hem. Ik krijg het benauwd. Het idee dat Jouad niet weet dat Ayman zijn vader is en andersom ook niet, doet mij pijn en ik voel mij daar door zo schuldig. Jouad schudt hem toch de hand en kijkt weer naar mij op. Daarna richt hij zich op Ayman.

'Is dit jou mama?' Vraagt hij hem. Ik trek Ayman aan zijn arm en zeg hem dat ik er vandoor moet.

'Mama, ' zegt Ayman. Ik kijk naar hem op en knik. Ik zie hoe versted Jouad naar ons beide kijkt. Hij weet blijkbaar niet wat er gaande is.

'We moeten gaan Ayman, ' zeg ik hem en hij knikt en loopt braaf voor mij uit.

'Is het echt zo, dat je door bent gegaan met je leven?' Vraagt hij mij. Ik draai mij om en kijk hem verbaast aan.

'Wat denk je, ik ga de rest van mijn leven om je treuren?' Vraag ik hem en draai mij weer om en loop naar boven. Ik sluit de deur achter mij dicht en trek mijn schoenen uit.

'Mama, ook mijn schoenen, ' zegt Ayman en ik help hem erbij. Mijn hoofd doet pijn en dat komt door het denken en stressen. Wat bedoelt hij precies dat ik door gegaan ben met mijn leven. Ik doe mijn kleren uit en trek iets makkelijk aan en loop naar de keuken. Ik ga koken voor mij en mijn zoontje en we gaan gezamenlijk samen eten. Tijdens het eten gaat de deurbel en ik verstijf weer. Ik durf niet open te doen,

tot Ayman aan mijn arm trekt en mij zegt dat de deurbel gaat. Ik knik en sta op met moeite. Wat als het Jouad is, ik kan hem niet aanzien. Ik ben zo zwak in zijn bijzijn. Ik neem een diepe zucht en loop naar de deur. Als ik hem open gaat er een opluchting door mij heen. Het is gelukkig Tarik en niet Jouad.

‘Hoi,’ zeg ik hem nog niet bij gekomen van de schok. Hij kijkt mij vreemd aan en vraagt of alles wel goed gaat. Ik glimlach zwakjes en vraag hem verder te komen.

‘Je bent sinds die dag van het concert al zo afwezig en je ziet bleek. Ik hoop dat er niks aan de hand is,’ zegt hij bezorgd en ik schud lichtjes mijn hoofd.

‘Niks joh, alleen beetje ziekjes. Denk dat het heerst,’ zeg ik hem en hij kijkt mij ongelovig aan.

‘Ik meen het hoor!’ Zeg ik hem weer en hij heft zijn handen op.

‘Oke, ik geloof je. Heb al niks meer gezegd. Trouwens hoop dat je niks te doen hebt. Ik heb een film gehoord en had wel zin om met jou en Ayman samen een film te kijken.’ Zegt hij en ik knik glimlachend.

‘Gezellig joh, kom binnen kun je be3da eerst mee eten en dan gaan we film kijken.’ Zeg ik hem en loop achter hem aan. Ayman kijkt vrolijk op en geeft Tarik gelijk een bonk. Ik moet er om lachen. Tarik kijkt mij met een knipoog aan.

‘Je boft met zo een zoontje,’ zegt hij en ik glimlach knikkend. Hij heeft gelijk, alleen jammer dat zijn vader een grote klootzak is! Ik dien ook voor hem wat eten op een bord en leg het voor hem neer.

‘Ewa zina,’ zegt hij en kijkt mij vragend aan. Ik was stilletjes en dat merkt hij aan mij. Vind je het gek, normaal ben ik heel spontaan in zijn bij zijn. Ik knik alleen en hij vraagt mij of ik langs geweest ben bij de dokter.

‘Ik ben Ayman,’ zegt hij. Jouad kijkt versteld op naar hem. Ik krijg het benauwd. Het idee dat Jouad niet weet dat Ayman zijn vader is en andersom ook niet, doet mij pijn en ik voel mij daar door zo schuldig. Jouad schudt hem toch de hand en kijkt weer naar mij op. Daarna richt hij zich op Ayman.

‘Is dit jou mama?’ Vraagt hij hem. Ik trek Ayman aan zijn arm en zeg hem dat ik er vandoor moet.

‘Mama,’ zegt Ayman. Ik kijk naar hem op en knik. Ik zie hoe versteld Jouad naar ons beide kijkt. Hij weet blijkbaar niet wat er gaande is.

‘We moeten gaan Ayman,’ zeg ik hem en hij knikt en loopt braaf voor mij uit.

‘Is het echt zo, dat je door bent gegaan met je leven?’ Vraagt hij mij. Ik draai mij om en kijk hem verbaast aan.

‘Wat denk je, ik ga de rest van mijn leven om je treuren?’ Vraag ik hem en draai mij weer om en loop naar boven. Ik sluit de deur achter mij dicht en trek mijn schoenen uit.

‘Mama, ook mijn schoenen,’ zegt Ayman en ik help hem erbij. Mijn hoofd doet pijn en dat komt door het denken en stressen. Wat bedoelt hij precies dat ik door gegaan ben met mijn leven. Ik doe mijn kleren uit en trek iets makkelijk aan en loop naar de keuken. Ik ga koken voor mij en mijn zoontje en we gaan gezamenlijk samen eten. Tijdens het eten gaat de deurbel en ik verstijf weer. Ik durf niet open te doen, tot Ayman aan mijn arm trekt en mij zegt dat de deurbel gaat. Ik knik en sta op met moeite. Wat als het Jouad is, ik kan hem niet aanzien. Ik ben zo zwak in zijn bijzijn. Ik

neem een diepe zucht en loop naar de deur. Als ik hem open gaat er een opluchting door mij heen. Het is gelukkig Tarik en niet Jouad.

‘Hoi,’ zeg ik hem nog niet bij gekomen van de schok. Hij kijkt mij vreemd aan en vraagt of alles wel goed gaat. Ik glimlach zwakjes en vraag hem verder te komen.

‘Je bent sinds die dag van het concert al zo afwezig en je ziet bleek. Ik hoop dat er niks aan de hand is,’ zegt hij bezorgd en ik schud lichtjes mijn hoofd.

‘Niks joh, alleen beetje ziekjes. Denk dat het heerst,’ zeg ik hem en hij kijkt mij ongelovig aan.

‘Ik meen het hoor!’ Zeg ik hem weer en hij heft zijn handen op.

‘Oke, ik geloof je. Heb al niks meer gezegd. Trouwens hoop dat je niks te doen hebt. Ik heb een film gehoord en had wel zin om met jou en Ayman samen een film te kijken.’ Zegt hij en ik knik glimlachend.

‘Gezellig joh, kom binnen kun je be3da eerst mee eten en dan gaan we film kijken.’ Zeg ik hem en loop achter hem aan. Ayman kijkt vrolijk op en geeft Tarik gelijk een bonk. Ik moet er om lachen. Tarik kijkt mij met een knipoog aan.

‘Je boft met zo een zoontje,’ zegt hij en ik glimlach knikkend. Hij heeft gelijk, alleen jammer dat zijn vader een grote klootzak is! Ik dien ook voor hem wat eten op een bord en leg het voor hem neer.

‘Ewa zina,’ zegt hij en kijkt mij vragend aan. Ik was stilletjes en dat merkt hij aan mij. Vind je het gek, normaal ben ik heel spontaan in zijn bij zijn. Ik knik alleen en hij vraagt mij of ik langs geweest ben bij de dokter.

‘Wat denk je wel niet, wie ben jij! Dat je hier zo stoer komt praten!’ Zeg ik hem kwaad en hij balt zijn vuisten.

‘ooh dus zo ga je praten!’ Zegt hij. Ik knik en vraag hem of dat niet duidelijk genoeg was. Hij werd steeds bozer.

‘Wat is er aan de hand...?’ Vraagt Tarik mij weer. Jouad kijkt hem vernietigend aan. Hij kon hem wel wat aan doen. Tarik kijkt hem met de zelfde blik aan. Ik ben bang dat dit fout gaat lopen en vraag Tarik weer naar binnen te gaan.

‘Doei Jouad. Ik ga naar binnen en jij hoeft niet meer terug te komen.’ Zeg ik hem. Ik weet dat Tarik ondertussen wel zal begrijpen dat dit Jouad is de vader van Ayman.

‘Is hij je vriend?’ Vraagt hij aan mij. Ik knik en vraag hem nogmaals te vertrekken.

‘Dus het is waar wat de mensen zeggen. Je bent gewoon door gegaan met je leven.’ Zegt hij met een pijnlijke blik.

‘Wat had je dan verwacht Jouad? Denk aub niet dat ik de rest van mij leven om je zou gaan treuren. Alles behalve dat!’ Zeg ik hem. Ik wou het niet toe geven. Maar de laatste jaren heb ik mij zelf verwaarloosd en kapot gehuild. Maar waarom ga ik dat aan hem laten merken. Hij heeft mij ook zonder respect behandeld, onbeleefd tegen mij gedaan. Nee, ik was voor hem gewoon een dweil. Doen en laten wat hij kon, ja dat waren zijn daden. Nu heeft hij lekker pech, dan mag hij wel de knapste zijn, maar dat is niet alles.

‘Kom Tarik, ik heb hier geen zin meer in.’ Zeg ik tegen Tarik en loop naar binnen en sluit de deur voor zijn neus dicht. Ik loop voor Tarik uit, want die bleef nog verbaasd naar mij kijken.

‘Sorry, voor net.’ zeg ik hem als hij na een tijdje binnen loopt. Hij kijkt mij vreemd aan

en vraagt mij gelijk van alles en nog wat.

‘Dat is Jouad? Hoe komt hij aan je adres? Wanneer heb je hem gezien? Waarom heb je mij niets verteld? Hoelang speelt dit al? Zeker vanaf de dag van het feest?’ Vraagt aan een stuk door. Ik antwoord niet en neem alleen een diepe zucht.

‘Wil je aub ophouden! Het is inderdaad Jouad en ja die dag heb ik hem weer gezien en hoe hij aan mijn adres komt weet ik niet. Misschien is hij mij gevolgd en ik wil niks met hem te maken hebben!’ Zeg ik hem aan een stuk door en hij knikt lichtjes.

‘Weet hij dat hij vader is?’ Vraagt Tarik aan mij en ik schud mijn hoofd.

‘Nee! En dat mag hij ook niet weten!’ Zeg ik hem duidelijk. Hij knikt en schud zijn hoofd.

‘Ik weet het niet hoor, hoelang denk jij dit vol te houden. Straks krijg je hier door alleen maar problemen meid. Hij heeft het recht het te weten, knoop dit goed in je oren. Zeg het hem, ben je in ieder geval van je schuldgevoelens kwijt. Hij hoeft niet gelijk bij je terug te komen of in te trekken. Nee! Zijn kans heeft hij al gehad. Maar ik vind het oneerlijk en vooral tegenover Ayman je zoontje. Doe het niet voor Jouad, doe het voor je zoontje!’ Zegt hij mij. Ik luister aandachtig naar zijn woorden. Ze hebben mij geraakt, eerder al hebben ze mij geraakt. Maar ik ben bang, bang dat ik nog steeds zwak ben voor hem en dat als ik hem zie met zijn zoon en elke keer opnieuw als hij hem komt ophalen en brengen. Dat ik gewoon mij eigen niet kan bedwingen! Ik krijg het er benauwd van en zeg Tarik dat ik ga slapen. Hij kan beter vertrekken. Hij knikt en kijkt mij teleurgesteld aan. Hij komt voor mij staan en hurkt voor mij neer.

‘Schat! Ik ben er voor je wanneer dan ook. Hij zal je geen pijn doen, maar denk er goed over na oke?’ Zegt hij liefjes en drukt een kus op mijn voorhoofd, daarna staat hij op en loopt weg. Ik hoor hem nog doei zeggen en dan hoor ik de deur dicht vallen in het slot.

Ik trek mijn benen op en leun met mijn kin op mijn knie. Ik ben in de war, ik weet het gewoon niet meer. Ben ik voor hem verhuisd, schijnt het nog niks te zijn. Ik had niet verwacht hem nog terug te zien of dat hij mij zal lastig vallen. Ik blijf weer de hele nacht wakker, mijn ex zijn verschijning heeft mij in de war gemaakt. Ik kan niet meer slapen, ik stress mij weer zoveel. Pff, dacht ik eindelijk er mee te kunnen leven, komt hij terug in mijn leven. Waarom? Waarom ja rabbi? Aan wat heb ik dit te danken. Laat hem voor goed uit mijn leven verdwijnen.... Maar wou je hem niet zo graag weer terug zien, fluistert een stemmetje in mijn hoofd. Ik schud wild mijn hoofd en houd mijn oortjes dicht.

Ik wil niet. Fluister ik zachtjes en voel de tranen stromen naar beneden. Ik wieg mij zelf heen en weer. Ik troost mij zelf, omdat ik niemand om mij heen heb. Ik duw mijn beste vriend zo ver mogelijk van mij weg. Terwijl hij mij kan troosten. Mijn beste vriendin Zahra, die wil ik niet lastig vallen met mijn problemen. Ze is getrouwd, gelukkig en heeft twee kinderen. Waarom ga ik haar dan lastig vallen met mijn problemen. Ze heeft het druk genoeg, alhoewel ik dondersgoed weet dat ze mij met open armen ontvangt en een luisterend oor heeft.

Ik val met moeite en met mij eigen in gevecht op de bank in slaap...

De volgende dag loop ik vermoeid mijn kantoor binnen. Reda zit op mijn bureau en kijkt mij bezorgd aan als hij mij ziet binnen lopen.

;Sorry, ik ben te laat ik weet. Het komt doordat me verslapen heb en de kleine moest brengen; Zeg ik hem verontschuldigt. Hij glimlacht en knikt met zijn hoofd.

;Gaat alles wel goed? Heb je goed geslapen, zo te zien niet!´ Zegt hij mij en ik kijk hem met grote ogen aan.

;Je hoeft je geen zorgen te maken, er is niks aan de hand, heb gewoon slecht geslapen.; Zeg ik hem en hij kijkt mij onderzoekend aan. Wat doet hij, waarom kijkt hij mij zo aan. Ik voel alweer de vlinders in mijn buik. Het is heel raar, maar ik voel mij aangetrokken tot mijn baas. Hij is een knapperd en kan heel charmant zijn. Ik krijg het er helemaal warm van en begin te blozen. Reda ziet het en glimlacht lichtjes.

;Weet je zeker dat het goed met je gaat?; Vraagt hij mij met een sneaky glimlach en ik knik met mijn hoofd.

;Oke, ik maakte mij namelijk zorgen. Het is verder al goed, ga aan het werk.; Zegt hij en staat op en loopt richting de deur. Ik neem een diepe zucht en wil op mijn stoel gaan zitten als ik Reda weer hoor praten.

;Wil je met mij gaan lunchen in de middag?; Vraagt hij mij en ik kijk naar hem op. Hij staat geleund tegen de deurpost en ik bedenk mij of het een goed idee is.

;Uuh, buiten of gewoon in de kantine?; Vraag ik hem. Hij kijkt mij zuur aan en zegt:

;Nee, buiten. Ik wil weer eens wat anders. Word beetje misselijk van die boterhammen; Ik schiet in de lach en knik al akkoord.

;Ik ga met je mee, baas!; Zeg ik hem en hij werpt mij een knipoog en maakt dat hij weg komt. Ik schud lachend mijn hoofd en ga snel aan het werk. Het is al snel 12.00 uur en dat betekent lunchtijd. Precies om 12.00 uur staat Reda weer aan de deurpost en klopt op de deur.

;Binnen, ; zeg ik zonder op te kijken. Ik hoor gekuch en kijk op.

;Ooh haha, ben het helemaal vergeten. Even dit afronden en dan kom ik.; Zeg ik hem en hij kijkt mij glimlachend aan en wacht tot ik klaar ben. Als ik klaar ben, ruim ik de spullen aan de kant en neem mijn tas en loop met hem door de gangen van het gebouw. Ik voelde de vlinders weer in mijn buik hen werk doen. Mijn collega's kijken ons stiekem aan. Ze zullen wel nieuwsgierig zijn, dacht ik. Ik stap samen met mijn baas in zijn auto en rijden naar een lunchroom. We nemen in een hoekje plaats en bestellen wat. We praten wat bij over het werk en dan opeens vraagt hij mij over mijn privé;-leven. Ik had hier totaal geen zin in, waarom was hij zo geïnteresseerd naar mijn leven.

;Waarom interesseert mijn leven jou zo?; Vraag ik hem en hij begint te lachen. Hij wrijft ongemakkelijk in zijn handen en kijkt mij dan aan.

;Gewoon, ik mag je graag.; Zegt hij plots en ik kijk hem met grote ogen aan. Ik voel mij verlegen worden. Kom op Romaisa, doe niet zo dom. Misschien bedoelt hij er niks mee.

;Ik mag je ook hoor.; Antwoord ik terug en hij glimlacht charmant.

‘Zal je ooit weer een man kunnen en willen vertrouwen en toelaten in je leven?’ Vraagt hij mij zomaar. Ik kijk hem verbaasd aan en weet er verder niks op te antwoorden. Waarom stelt hij zulke vragen. Hij ziet hoe ongemakkelijk ik mij er bij voel en excuseert zich voor de vraag die hij stelde. Ik schud verward mijn hoofd en zeg dat het geen probleem is. Deze vraag heeft mij verstrooid, in de war gemaakt en heel mijn lunch was ik afwezig en dat merkte hij ook wel op. Hij betaald en we moeten eindelijk terug naar werk. Het liefst sluit ik mij nu op, op kantoor of ga gelijk naar huis onder de dekens. Ik voelde mij emotioneel worden en wou niet in zijn bij zijn gaan huilen. Hij merkt dat hij iets doms heeft gezegd en probeert het goed te maken. Hij is verder wel heel stil ook. Gelukkig maar, had totaal geen zin in een gesprek met hem. Als we aankomen op werk, stap ik uit en wil gelijk richting mijn kantoor gaan als hij mijn arm vast pakt. Hij draait mij naar hem toe en kijkt mij spijtig aan.

‘Sorry, als ik iets verkeerd heb gezegd.’ Zegt hij en kijkt mij lief aan. Ik schud nog steeds verward mijn hoofd en zeg dat het al goed is. Ik wring mij los en loop door naar kantoor. Hij blijft versteld achter mij staan. Ik durf te wedden dat hij op dit moment wel zijn eigen voor zijn kop kan slaan. Ik ken Reda, hij wil het altijd zo goed aan pakken en de juiste dingen zeggen, maar dat kwam er net niet uit echt goed uit en dat weet hij nu ook wel zelf. Ik neem een diepe zucht en plof neer op de bureaustoel. Ik haat mannen! Dacht ik kwaad. Je wordt bedankt Jouad. Kijk wat je met mijn leven hebt gedaan. Ik kan niet eens verder, bang om weer gekwetst te worden. Bang om weer gebruikt te worden! Ik snik zachtjes en probeer mij te concentreren op mijn werk. Tegen de avond hoor ik geklop op mijn deur. Ik voel mij verrot en wil absoluut niet gestoord worden. Ik zeg ook geen woord. Alweer word er geklopt op mijn deur en dan gaat de deur van zelf open. Reda staat in de deuropening en kijkt mij vol medelijden aan.

‘Mag ik binnen komen?’ Vraagt hij mij en ik knik lichtjes met mijn hoofd. Hij sluit de deur achter zich en loopt door. Hij neemt een stoel en komt naast mij zitten. Hij draait de stoel naar zich toe en dwingt mij hem aan te kijken.

‘Ik heb je gekwetst met die woorden, hè?’ Vraagt hij mij spijtig en kijkt mij doordringend aan. Ik schud lichtjes mijn hoofd en hij knikt met zijn hoofd.

‘Jawel, ik heb je gepijnigd met die woorden en dat was echt niet mijn bedoeling Romaisa!’ Zegt hij verontschuldigt. Ik knik begrijpend.

‘Ik begrijp je wel, alleen het ligt aan mij persoonlijk. Het heeft niets met jou te maken.’ Zeg ik hem.

‘Jawel, het heeft wel met mij te maken. Door mij ben je nou verdrietig en dat wil ik niet. Romaisa, kijk mij aan!’ Zegt hij als hij ziet dat ik mijn gezicht afwendt. Ik voel verdomme die tranen weer opkomen. Ik haat het om in het bijzijn van een man te huilen. Dat is mij nog nooit overkomen, zelfs Jouad die heeft mij nooit zien huilen om hem in zijn bijzijn. Dat wil ik ook zo houden. Ze hoeven niet te denken dat wij vrouwen een zwakte voor ze hebben. Dat we niet zonder ze kunnen. Hij legt zijn vinger onder mijn kin en dwingt mij hem aan te kijken.

;Het is al goed, echt waar.; Zeg ik hem zachtjes en hij schudt zijn hoofd.

;Nee, ik zie het toch. Je lijdt er onder en dat door mij.; Zegt hij. Ik glimlach zwakjes en

schud mijn hoofd.

;Safi, laten we het vergeten aub.; Zeg ik hem en hij kijkt mij teder aan. Ik voel dat hij dichterbij mij komt door mijn stoel naar hem toe te schuiven.

;Romaisa, de reden dat ik het vroeg is... ik.. ik ben inderdaad geïnteresseerd in je. Daar draai ik ook niet om heen. Ik ken je ook langer dan vandaag. Maar ik ken je alleen zo op het werk, niet in je privé; leven en eerlijk. Ik wil daar wel een beetje deel van maken. Als je mij de kans wil geven, wil ik je beter leren kennen en ik beloof je dat ik niks doms doe. Ik wil je goed behandelen en een goede vriend voor je wezen... Zou je mij aub die kans willen geven?; Zegt hij mij en ik staar hem verbijsterd aan. Wat zei hij nou allemaal, ik krijg er een schok van. Hij bekend gewoon dat hij mij beter wil leren kennen.

;Ik...Ik weet het niet. Je bent mijn baas en...; Hij onderbrak mij. Hij legt een vinger op mijn lippen en zegt zachtjes: ;vergeet voor heel even dat ik je baas ben ja! Buiten dit gebouw dan wil ik dat je mij als een vriend van je ziet. We kunnen elkaar toch beter leren kennen en misschien ontstaat er wel wat moois van.; Ik kijk hem met grote ogen aan en glimlach zwakjes. Verdooft knik ik ja en hij glimlacht lichtjes. Hij omhelst mij en drukt spontaan een kus op mijn wang.

;Je zult er echt geen spijt van krijgen Romaisa,; zegt hij en ik glimlach verlegen. Hij is toch wel een schat en misschien kan ik beter mijn tijd verdoen door hem beter te leren kennen, zodat ik Jouad kan vergeten. Hij moet mij met rust laten en dat kan alleen als hij zeker weet dat ik een vriend heb en gelukkig met hem ben. Misschien leer ik wel van Reda houden in de loop van tijd. Ik glimlach naar hem en hij vertelt mij dat hij maar weer aan het werk moet gaan.

;We moeten tenslotte wel privé; en zakelijk gescheiden houden,; zegt hij en ik glimlach hem aan.

;Werk ze,; antwoord ik hem terug en hij loopt de deur uit. Ik blijf verdooft achter en denk na over mijn besluit van net. Ik wil hem leren kennen, ik ga hem de kans daarvoor geven. Hoe zal Tarik erop reageren? Hij is wel mijn beste vriend en ik vind dat ik het hem moet vertellen. Hij vertelt mij ook alles over zijn vriendinnen, dus het kan geen kwaad, dacht ik...

Als ik klaar ben met werken sluit ik alles af en loop mijn kantoorruimte uit. Ik ga langs Reda zijn kantoor en neem afscheid van hem.

;Doei Romaisa,;antwoord hij met een knipoog en ik loop met een verlegen glimlach weg. Wat een charmante man is het toch ook, dacht ik en voelde de kriebels in me buik. Zou ik hem echt leuk vinden of is het gewoon de aandacht die ik van hem krijg dat mij goed doet.

Ik stap mijn auto in en rijd richting mijn vriendin, waar ik eerst Ayman mijn zoontje ophaal en dan rijd ik door naar huis. Tarik belt mij op en ik neem de telefoon op.

;Hoi,; zeg ik hem en hij antwoordt groetend terug. Hij vraagt of het nu wat stukken beter met mij gaat. Ik antwoord dat het wel goed gaat hmdl. Ik vraag hem of hij vanavond mee wil eten. Ook zeg ik hem dat ik hem wat te vertellen heb en hij gaat er gelijk mee akkoord. Hij ging er sowieso mee akkoord toen ik hem vroeg te komen

eten. Hij vindt mijn eet stijl altijd verrukkelijk lekker. Ik glimlach en hang algauw op. Ik loop naar mijn vriendin; en bel aan. Ze opent met een glimlach de deur en ik zie haar kinderen al aankomen rennen met Ayman er achter aan. Ik neem hem spontaan op in mijn armen en geef hem een knuffel. De andere draaien om mij heen en roepen mij. Ze noemen mij tante. Ik groet mijn vriendin met de vier gebruikelijke kusjes en loop verder naar binnen. We praten wat bij en ze vraagt mij of alles goed verder gaat. Ik besloot haar te vertellen over Jouad en ze stond er versteld van. Ze kent Jouad zelf niet, want ik ken haar na mijn scheiding toen ik hier kwam wonen in de buurt. Leerde ik haar kennen in een speeltuin hier een eind verderop. Ik glimlach naar haar en zeg haar dat het allemaal wel goed gaat komen. Maar ze gelooft er niks van en maakt zich zorgen om mij. Dat zie ik ook goed aan haar gezichtsuitdrukking. Ik drink thee met haar en besluit daarna maar gauw naar huis te gaan.

;Ik moet koken nog en Tarik komt bij mij eten.; Zeg ik haar en ze kijkt mij met opgetrokken wenkbrauwen aan.

;Jullie zouden een leuk stelletje vormen hoor.; zegt ze mij en ik kijk haar geschokt aan.

;Ben je gek of zo! Tarik is gewoon een goede vriend en sowieso is hij mijn type niet. Kom nou, ik vertel hem alles.; Zeg ik haar en ze haalt haar schouders op.

´Dat is nou juist een goede partner. Iemand die je alles kunt toevertrouwen, vertellen en waar je goed mee kan opschieten en lachen. Dat zijn precies de dingen die bij jou en Tarik voorkomen.´ Zegt ze mij en ik schud lichtjes mijn hoofd.

´Je bent gek!´ Zeg ik haar en sta op. Nee, Tarik en ik zijn niet voor elkaar bestemd. Ik wil hem liever te vriend houden. Ik neem afscheid van mijn vriendin en de kleintjes en besloot vandoor te gaan met Ayman.

We komen bij ons in de straat aan en parkeren de auto. Ik loop naar boven en sluit de deur achter mij dicht.

´Schat, mama gaat koken en jij gaat lekker op de bank tv kijken.´ Zeg ik hem en hij knikt hoofdschuddend. Ik glimlach naar hem en doe zijn schoenen uit. Hij rent gelijk richting de woonkamer. Ik volg hem en doe voor hem de tv aan. Daarna loop ik naar mijn slaapkamer en trek wat gemakkelijks aan. Ik loop weer terug naar de keuken en besluit eens wat lekkers te maken. Ik ging even kijkje nemen in de koelkast en er ontbreekt vlees. Hmm, ik moet toch snel om de hoek wat gaan halen bij de Islamitische slagerij. Ik loop naar Ayman en zeg hem dat ik even hier om de hoek ga bij de Slager en hij knikt afwezig. Ik trek mijn vest aan bovenop mijn joggingbroek en loop met slippers aan naar buiten. Ik loop de trappen af naar beneden en loop de deur uit. Voor de deur kom ik een Marokkaanse jongen tegen die mij onbekend voor komt. Hij groet mij vriendelijk en ik zie hem dat hij naar binnen wil lopen met dozen. Ik vraag mij af of er Marokkanen komen wonen boven mij, want die huis staat al tijdje leeg. Ik groet hem terug en loop door naar de Slagerij. Ik koop wat vlees en groente, nog een extra brood en loop terug naar huis. Gelukkig dat het om de hoek is, is echt wel ideaal. Ik kom weer die jongen voor de deur tegen maar dit keer is hij samen met wat vrienden. Ze komen hem zeker helpen. Ik open de deur en zie de jongens wat zwaars optillen en ik hou hem open. Ze bedanken mij en die jongen van toe

straks glimlacht mij vriendelijk aan.

‘Dank je wel, woon je hier?’ Vraagt hij mij gelijk als hij mij bedankt. Ik knik en vraag hem of hij hier pas komt wonen.

‘Ja, inderdaad. Ik ben dus je nieuwe buurjongen. Woon je alleen of met je ouders?’ Vraagt hij mij en er gaat een steek door mij heen.

‘Nee, met mijn zoontje.’ Zeg ik hem trots en hij kijkt mij verbaasd aan.

‘Ooh oke,’ zegt hij snel en ik wens hem verder een fijne dag en loop de trappen op. Ik kom de jongens weer onderweg tegen, want ze kwamen weer terug de trappen af en gapen mij aan. Eentje groet mij beleefd en ik groet hem terug. Pff, mannen zijn toch zo zielig. Dacht ik geïrriteerd. Ik hoor mijn telefoon afgaan en neem hem op.

‘Hoi Tarik, waar ben je?’ Vraag ik hem en hij begint te lachen.

‘Ik ben voor je deur, kom zo naar boven. Ik zie hier wat matties van mij staan. Dus even praatje maken.’ Zegt hij mij.

‘Ooh dus jij kent die jongens. Haha grappig, ik heb net nog een praatje gemaakt met die jongen die hier gaat wonen.’ Zeg ik hem en hij lacht.

‘Ooh met Anwar.’ Zegt hij mij lachend en zegt mij zo te komen. Ik ga er mee akkoord en hang op. Ik ben nog niet eens klaar, dus hij mag daar nog lang blijven. Ik bel hem even snel op en zeg hem dat hij ze gerust een handje kan helpen aangezien het eten nog lang niet klaar is. Hij zegt lachend dat het goed is en vraagt mij of ik extra wil koken. Ooh nee, hij gaat ze toch niet uitnodigen, dacht ik geërgerd en dat vertelde ik hem ook.

‘Nee, wees gerust. Ze eten wel apart in hen eigen woning. Alleen dan hebben ze be3da iets te eten.’ Zegt hij en ik ga er weer mee akkoord. Hang daarna op en ga wat lekkers klaar maken.

Als het eten klaar is, roep ik Tarik vanuit boven en hij komt al de trappen opgerend.

‘Je mag dit bord naar ze brengen,’ zeg ik hem en hij knikt ok en loopt met het bord naar hen woning. Daarna komt hij terug en we gaan gezamenlijk samen eten.

‘So, je hebt mensen die je goed in de gaten zullen houden. Dus er zal je niks gebeuren. Heb ze op de hoogte gebracht dat hij een oogje in het zeil moet houden.’ Zegt Tarik beschermd en ik schiet in de lach.

‘Tarik doe normaal, ben geen klein kind. Je hebt ze zeker alles verteld yek?’ Zeg ik hem en vind het niet leuk.

‘Nee, ben je gek ofso. Ze hoeven niet alles weten, maar heb ze wel verteld dat je alleen woont met je zoontje. Hij begon er trouwens zelf over.’ Zegt Tarik en ik knik.

‘Dat heb ik hem verteld,’ zeg ik hem en hij knikt. We eten rustig door. Ayman eet gulzig door en kijkt niet op. Wat een knapperd is hij toch ook, dacht ik terwijl ik hem bekijk. Pff, alweer schiet Jouad door mijn hoofd. Hij lijkt verdomd sprekend op zijn vader. Waarom nou niet op mij, dacht ik.

‘Gaat het?’ Vraagt Tarik mij en ik knik van wel. We eten weer door en praten nog wat.

Na het eten ruim ik op. Daarna stop ik Ayman in bed, omdat het al aardig laat begint te worden voor hem. Hij moet morgen naar school. Ik ga daarna in de woonkamer bij Tarik zitten en wil hem vertellen over Reda. Ik ben benieuwd hoe Tarik gaat reageren.

‘Tarik, je kent mijn baas hè.’ Zeg ik hem en hij knikt terwijl hij naar de tv staart. Hij zapt wat en ik pak de afstandsbediening van hem af. Hij kijkt mij met pretoogjes aan en zegt dat ik hem de afstandsbediening terug moet geven. Ik schud koppig met mijn hoofd en hij begint te lachen.

‘Hier!’ Zegt hij fel en ik schiet in de lach en schudt koppig mijn hoofd. Hij probeert de afstandsbediening van mij af te pakken, maar ik laat hem niet toe. Hij pakt mij vast aan mijn middel en dan kan ik geen kant op. Hij pakt de afstandsbediening van mij af en gaat weer terug zitten.

‘Luister dan naar mij, in plaats van te zappen!’ Zeg ik hem geïrriteerd. Hij trekt een scheef gezicht en begint weer te lachen, daarna legt hij dat ding neer en draait zich om naar mij.

‘Wat is er met je baas?’ Zegt hij vragend en ik kijk hem ongemakkelijk aan. Ik friemel onzeker in mijn handen en kijk hem aan terwijl ik op mijn onderlip bijt.

‘Nou...,’ zeg ik hem en sta op. Terwijl ik ijsberend door de woonkamer loop. Begint hij zijn geduld kwijt te raken. Hij staat ook op en komt voor mij staan en dwingt mij te stoppen met dat heen en weer te lopen.

‘Hij...hij vind mij leuk.’ Zeg ik hem dan en hij kijkt mij met grote ogen aan.

‘Dat meen je niet? Je hebt mij ooit zoiets verteld, maar ik wist niet dat het echt zo serieus is. Trouwens je kijkt zelfs zo stralend.’ Zegt hij mij en ik merk aan zijn stem dat hij dit niet leuk vind. Ik schud mijn hoofd en zeg hem dat ik echt geen gevoelens voor hem heb.

‘Nou goed zo dan! Houden zo toch!’ Zegt hij en ik kijk hem vreemd aan. Wat heeft hij opeens, dacht ik en kon mij eigen wel voor de kop slaan. Kon beter niks tegen hem zeggen eigenlijk. Ik ga zitten en sla mijn armen over elkaar. Ik besloot gewoon open kaart te spelen, zo kan ik be3da ook te weten komen hoe hij er over denkt.

‘Hij wil mij beter leren kennen en ik heb ja gezegd. Ik denk dat ik op deze manier Jouad misschien wel uit mijn hoofd kan zetten.’ Zeg ik hem en hij kijkt mij met een verbaasde blik aan.

Zijn ogen werden groter en groter.

;Ben je hem nog niet vergeten, ik dacht dat hij verleden tijd was.; Zegt hij mij. Ik knik en zeg hem dat het ook zo is.

;Je weet zelf hoe de situatie in mekaar zit.; Zeg ik hem en hij knikt afwezig. Ik vond hem zo raar doen, ik heb hem nog nooit zo mee gemaakt.

;Tarik, ben je niet blij voor mij. Dat ik de stap wil nemen en hem een kans wil geven. Misschien kan ik eindelijk eens door gaan met mijn leven.; Zeg ik hem en hij schudt zijn hoofd.

;Ik snap je niet! Echt waar!; Zegt hij fel. Geschrokken kijk ik hem aan. Ik snap niet waarom hij zo fel reageert maar goed. Ik schraap mijn keel om wat te zeggen maar hij staat op en zegt dat hij er vandoor gaat. Ik kijk hem verbaasd aan en raak helemaal verward.

;Tarik! Wacht even. Waarom doe je eigenlijk zo. Ik dacht dat ik met jou over alles kon praten.; Zeg ik hem met een piepstemmetje. Hij kijkt mij aan en zwijgt voor even.

;Ik wil niet dat je andere mannen gaat leren kennen en trouwens hij is je baas! Vergeet dat niet, als jullie straks uit elkaar gaan dan kun je bye bye tegen je baan

zeggen ja! En dan nog iets je doet dit alleen om Jouad te vergeten, dus je bent gewoon wanhopig bezig! Doe normaal aub, dit gaat niet goed lopen geloof mij!; Zegt hij en kijkt mij bloed serieus aan. Mijn hart gaat tekeer bij het horen van zijn woorden. Hij heeft gelijk, maar het doet mij toch zo een pijn omdat uit zijn mond te horen. Ik dacht dat hij juist blij voor mij zal zijn, maar nee. Hij is alles behalve blij voor mij. Ik knik alleen nog maar afwezig en hoor niet lang daarna de deur dicht gaan. Hij is weg, dacht ik en neem een diepe zucht. Ik laat mijn hoofd in mijn handen vallen en begin zachtjes te snikken. Zou ik ooit normaal door kunnen gaan met mijn leven?

De volgende dag op mijn werk, ben ik heel afwezig. Als Reda mijn kantoor binnen loopt om te vragen of ik mee wil lunchen wijs ik zijn aanbod af. Hij kijkt mij vreemd aan en vraagt of er iets aan de hand is. Ik schud lichtjes met mijn hoofd en kijk niet naar hem op. Ik doe alsof ik druk bezig ben met mijn werk.

;Romaisa,; zegt hij en voor mijn bureau staan en legt zijn handen op de tafel en buigt voorover. Ik voel zijn aanwezigheid steeds dichterbij. Ik dacht aan de woorden van Tarik, ze hebben mij verward. Hij heeft gelijk, ik heb nooit wat gezien in mijn baas, hoe kan ik dom zijn en akkoord mee gaan dat wij elkaar beter moeten leren kennen. Straks dan gaat het mis tussen ons en dan kan ik mijn baan vergeten. Ik neem een diepe zucht en hoor hem weer mijn naam noemen. Hij legt een vinger onder mijn kin en dwingt mij hem aan te kijken. Ik kijk op en voel mij zo ongemakkelijk, zo dom ook tegelijk. Hij kijkt mij bezorgd aan en vraagt of er iets is gebeurd. Ik schud weer met mijn hoofd en doe zijn vinger weg van mijn kin. Ik zucht weer en sta op.

;Ik kan het niet,; zeg ik hem en hij kijkt mij met gefronst voorhoofd aan.

;Ik begrijp het niet,; zegt hij kalm. Ik schud mijn hoofd en kijk hem even aan. Ik friemel aan mijn ring die om mijn vinger zit en draai mij rug naar hem toe.

;Ik ...jjj... nou... kijk... wat ik probeer.. te zeggen is .... Je woorden van gisteren, ik denk dat het geen goed idee is.; Zeg ik hem met moeite en hij kijkt mij versted aan.

;Maar ik dacht dat je het goed vond?; Zegt hij vragend en ik zie dat hij teleurgesteld in mij is. Ik knik en kijk hem even weer aan.

;Ik kan het niet! Sorry, dat ik je valse hoop heb gegeven.; Zeg ik hem en hij knikt lichtjes met zijn hoofd.

;Nee, sorry dat ik je er mee lastig heb gevallen.; Zegt hij en loopt weg. Ik heb er gelijk spijt van dat ik zo tegen hem heb gedaan. Maar misschien is dit wel beter. Tarik zijn woorden, ik kon ze maar niet vergeten. Ik neem een diepe zucht en wou dat het al tijd is, om naar huis te gaan.

Eindelijk kan ik naar huis, ik ruim mijn spullen allemaal bij een. Ik sluit de pc af en loop met mijn laptop in mijn tas naar de parkeergarage. Ik merk Reda op bij de ingang en kijk hem even aan. Ik wil wel gewoon normaal doen tegen hem, hij is wel verdomme mijn baas.

;Reda, nog een fijne avond.; Zeg ik hem vriendelijk en hij knikt glimlachend.

;Het zelfde voor jou,; zegt hij en keert mij de rug toe. Ik loop gauw naar buiten, naar de parkeergarage en stap mijn auto in. Ik rijd met volle vaart naar huis. Mijn telefoon gaat over en ik kijk op mijn lichtgevende schermje. Ik zie dat het een smsje is afkomstig van Tarik. Ik open hem en lees die, terwijl ik mij ook probeer te concentreren op het verkeer.

Ik lees de smsje en weer bedenk ik mij dat hij gewoon gelijk heeft. Hij maakt zich zorgen om mij en natuurlijk om Ayman. Niks mis mee toch. Dat betekent alleen veel goeds. Maar toch hoop ik ooit dat hij mij gunt als ik verder ga met mijn leven. Ik wil daar niet al te veel over na denken, want dan ga ik me eigen alleen hoofdpijn bezorgen. Ik leg mijn telefoon naast mij neer en rijd geconcentreerd verder. Ik kom aan bij mijn vriendin en neem Ayman mee en rijd gelijk door naar huis. Ik besloot vandaag langs mijn moeder te gaan.

Eenmaal thuis, besloot ik iets te koken. Snel en gemakkelijk, zodat we naar moeder kunnen gaan. Ik besloot een jelebba aan te doen, lekker gemakkelijk. Ik loop daarna met Ayman de deur uit en kom die jongen tegen, genaamd Anwar die pas hier is komen wonen. Hij rent de trappen af en stopt als hij ons ziet.

‘Salam, ’ groet hij mij en geeft Ayman een handje. Ayman kijkt glimlachend naar hem op.

‘wat een knapperd, hij doet mij denken aan iemand.’ Zegt hij en ik verstijf. Ik hoop maar dat hij niet Jouad bedoeld. Ik knik en loop door. Hij loopt ons achterna de trappen af.

‘Nog een fijne dag verder, ’ zegt hij als we onder aan komen. Ik groet hem terug en lopen naar de auto. We stappen in en rijden richting mijn moeder. Ik kom op de hoek geen Tarik tegen zoals gewoonlijk. Ik rijd gelijk door naar mijn moeder. Ayman is blij dat hij zijn oma ziet en omhelst haar strak. Mijn moeder geeft hem de volledige aandacht. Het is echt leuk om te zien.

Ik omhels moeder strak en geef haar de vier kusjes. Ze vraagt of alles goed gaat, omdat ik bleekjes uitzie. Subhan allah moeders voelen het altijd aan. Ik glimlach knikkend en zeg dat het niks ernstigs is. Ze knikt maar kijkt mij ongelovig aan. Ze vraagt gelukkig niet door.

‘Zullen we naar het park gaan?’ Vraagt ze mij en ik knik. We lopen samen naar door naar de woonkamer. Eerst drinken we thee en na een tijdje besluiten we naar het park te gaan. Het is daar lekker druk en vele vrouwen uit de wijk komen bij een in het park. Echt een multicultureel park haha. Ach, het is gezellig, waarom niet. Moeder kijkt mij aan alsof ze mij iets wil vertellen. Zoals mijn gedachtes haar verraadde begon ze te vertellen.

‘Jouad is uit de gevangenis,’ zegt ze mij en ik knik.

‘Dat weet ik,’ antwoord ik kortaf en wil dit onderwerp het liefst vermijden. Ze kijkt mij bezorgd aan.

‘Ben je daarom zo stilletjes en bleek?’ Vraagt ze mij en ik kijk haar met grote ogen aan.

‘Nee, tuurlijk niet! Ik ga niet voor die hmar mij verwaarlozen. Ewa safi!’ Lieg ik tegen haar.

Ik stress mij inderdaad de laatste tijd, maar het komt door alles zo een beetje. Maar vooral inderdaad ook door Jouad die weer terug is gekomen in mijn leven.

;Wordt het niet tijd dat je het hem gaat vertellen?; Vraagt mij moeder en ik schud lichtjes mij hoofd.

;Hij gaat mij alleen maar lastig vallen.; Zeg ik haar. Mijn moeder kijkt mij moederlijk aan.

;Meid! Je moet niet vergeten dat hij het recht heeft dit te weten. Het zal nu al een schok voor hem zijn en ze zullen je hier voor verwijten. Ik doe dit niet omdat ik hem voor trek. Maar ik kijk naar mijn zoontje, Ayman is hier het geen die er later mee zal zitten. Jullie zijn beide koppig, beide willen jullie je trots behouden. Maar vergeet hem niet. Het is een kleine kerel, die nog niks weet over de harde wereld.; Zegt mijn moeder. Haar gepreek, altijd het zelfde. Maar toch geef ik haar groot gelijk. Ze maakt zich zorgen om mij, maar vooral om de kleine. Waarom kan ik het niet over mijn hart krijgen. Ik kijk mijn zoontje aan en zie hoe hij zorgeloos speelt met de kinderen. Hij weet niks, begrijpt niks... het is nu lang leve de lol voor hem. Ik neem een diepe zucht en voel mijn ogen vochtig worden. Ik wou dat het anders kon, maar helaas. Moeder legt een hand op mijn been en streelt er over heen. Ze kijkt mij bezorgd aan en vraagt mij er goed over na te denken. Zoals al vaker gezegd is. Maar heb nog steeds geen besluit genomen. Als je het ook nog eens over de duivels hebt, lopen zijn moeder en zusje door het park. Als ze ons opmerken komen ze ons groeten. Ik heb nooit problemen gehad met mijn schoonmoeder of de rest van de familie en dat waardeer ik wel aan ze. Ze hebben zelfs part voor mij gekozen, toen we ruzie hadden en op het punt stonden te scheiden.

Ik groet ze ook beleefd en opeens bedenk ik mij dat ze mij al lange tijd niet hebben gezien en al helemaal niet Ayman hebben gezien. Pff, ik kreeg het ineens benauwd en wou dat ze snel door liepen. Hmdl is Ayman een eind verder op aan het spelen, dacht ik en volgde de helft van hen gesprek niet mee tot ze mij aan raakte en vroeg hoe het met mij gaat.

;Lange tijd dat we je niet gezien hebben,; zegt mijn schoonmoeder lief. Ik knik en zeg haar dat ik het druk heb en ook niet hier in de buurt woon. Ze knikt begrijpend.

;Marlisch, maar het gaat verder wel goed met je he; Zegt ze en ik knik. Ze glimlacht en antwoord hmdl. Mijn ex schoonmoeder, woont ook hier ergens alleen een eind verderop en aan de andere kant van deze wijk. Ik kijk naar Ayman die druk aan het spelen is, subhan allah alsof allah swt mij niet wil verraden.

Mijn ex schoonmoeder en schoonzus lopen weg eindelijk en ik kijk met grote ogen naar mijn moeder. Ze schudt haar hoofd en slaat haar armen over elkaar.

;Ik zeg niks meer,; zegt ze mij en we besloten naar huis te gaan. Ik zet moeder thuis af, ga nog met haar naar binnen. Ze besloot wat te koken, maar ik wou niet. Had geen zin om te eten, maar ze had mij toch overgehaald en mijn zoontje wou eten met zijn oma. Later in de avond, gingen we er vandoor. Ik kwam onderweg op de hoek ook geen Tarik tegen. Wat raar, waar zal hij uithangen?; Vroeg ik mij zelf af. Als ik mijn straat in rijd, zie ik vele auto;s daar staan en ook de auto van Anwar mijn nieuwe buurjongen. Pff, ik hoop maar niet dat het hier gaat stikken van de Marokkaanse jongens die dagelijks bij hem over de vloer zullen lopen. Ik parkeer de auto een eind verderop, omdat er geen plaats is en loop met Ayman in mijn hand naar huis. Ik open de voordeur en loop de trappen op naar mijn verdieping. Ik hoor luide stemmen in het huis van die jongen. Een oude buurvrouw staat in de deuropening en kijkt nors voor zich uit. Ik groet haar beleefd en ze begint al gelijk een gesprek met mij.

;Heb je het gehoord. Er is hier een nieuw Marokkaanse jongen komen wonen. Ik

hoop dat ze hier geen herrie gaan schoppen, want hoor nu alleen al!; Zegt ze nors. Ik moest er om lachen en knik alleen afwezig.

;Ach, dat zijn de jongeren.; zeg ik haar en ze kijkt mij niet al te blij aan.

;Deze flat is altijd rustig geweest en ik durf te wedden dat het niet lang meer zo zal blijven!; Zegt ze weer zeurend. Pff, wat een irritante mens is het ook, dacht ik en wou doorlopen naar binnen als ik stemmen hoor, paar jongens lopen de trappen af en ik zie mijn buurvrouw nors naar hen kijken. Het is best een grappig gezicht hoe ze naar hen kijkt. Ze heeft ook lef, ze vraagt gewoon om problemen en aangezien ze onze jongens kent hoe ze zijn, kan ze beter normaal doen, dacht ik. Ik zie een jongen naar mij kijken en ik wil gauw naar binnen lopen.

;Ayman schatje, kom we gaan naar binnen.; Zeg ik hem. Ayman zat in tussentijd dat ik met mijn buurvrouw aan het praten was op de stentrap.

;Mama, mag ik langer opblijven vandaag?; Vraagt hij mij. Ik kijk hem aan en zie daarna de jongens aandachtig naar mij en Ayman kijken.

;Schat, laten we naar binnen gaan en daar verder praten. Kom, het is koud op de stentrap.; Zeg ik hem en hij knikt en staat op en loopt met overdreven grote passen de trappen op. De jongens kijken hem glimlachend aan en een van de jongens geeft hem een aai over zijn haren.

;Eey! Niet doen!; Zegt Ayman en kijkt hem boos aan en zet zijn haren goed. Ik moest er om lachen en bied mijn excuses aan de jongen. De jongens moesten er ook om lachen.

;Haha sorry hoor, maar hij laat mij zelfs niet aan zijn haren zitten.; Verklaar ik hem en hij glimlacht.

;Haha, hij heeft gelijk. Je moeder moet trots op je zijn.; Zegt hij en kijkt mij aan met een tedere blik. Ik bloos lichtjes en bedank hem voor zijn woorden. Daarna vraag ik Ayman mee naar binnen te gaan. Ayman knikt en loopt braaf naar binnen.

;Nog een fijne avond.; zegt de jongen en ik wens ze het zelfde en sluit de deur achter mij dicht.

;pff! Wat een knapperd.; dacht ik en glimlachte lichtjes. Ayman rent gelijk naar zijn kamer, waar hij begint met spelen. Ik trek mijn pyjama aan en zet koffie en wat fris voor mijn zoontje. Daarna ga ik samen met Ayman voor de tv zitten en we kijken naar een interessant programma.

De volgende dag op mijn werk is de sfeer om te snijden. Reda negeert mij zo een beetje en praat alleen tegen mij als het om werk gaat. Ik denk dat het misschien beter is als we het zakelijk houden. Ik ben druk aan het werk en merk niet dat mijn collega Nicole binnen komt. Ik kijk glimlachend naar haar op.

‘Kom je niet pauzeren? Je bent zo ijverig bezig,’ zegt ze mij en ik knik glimlachend.

‘Ik maak dit even af en dan ga ik pauzeren,’ zeg ik haar. Ik deed het ook beetje expres zodat ik niet pauze met hem hoef te houden. Ze knikt en vraagt of ze op mij moet wachten. Ik schud mijn hoofd en zeg haar dat ze alvast kan gaan. Ze knikt en loopt dan mijn kamer uit. Ik neem een diepe zucht en ga achterover leunen. Het valt zwaar tegen. Het leven is gewoon zo moeilijk, de tijd waarin we leven is moeilijk. Ik strijk door mijn haren en sta op. Kijk uit de raam en voel mijn ogen vochtig worden. Ik heb Tarik al een paar dagen niet gesproken, het is net alsof hij mij ook negeert. Hij

belt niet, geen sms, niks sinds die laatste sms waarin hij zijn excuses bood. Ik besloot hem te gaan bellen, maar bedacht mij of dat wel een goed idee is. Ik belde hem toch niet en besloot maar te gaan pauzeren. Ze zullen nu wel klaar zijn. Ik loop met mijn lunch in mijn handen naar de kantine en merk hoe rustig het is. Beter, heb rust nodig, dacht ik. Ik neem een kom cup a soup en ga aan tafel zitten. Ik begin aan mijn lunch en merk niet dat Reda al een tijdje in de deur opening staat. Als ik zijn aanwezigheid voel kijk ik op en voel mij verlegen worden.

Hij kijkt mij stilzwijgend aan en ik krijg het er warm van. Ik eet rustig door, maar kreeg amper iets door mijn keel. Hij loopt de kantine verder binnen en komt voor mijn tafel staan.

‘Lieve Romaisa, mag ik naast je komen zitten?’ Vraagt hij mij en ik knik gewoon. Wat wil hij nou, dacht ik en voelde mij ongemakkelijk naast hem.

‘Sorry als ik je telkens lastig val. Maar kan je, je voorstellen dat ik gek op je ben?’ Zegt hij mij en ik kijk hem versteld aan. Dat hij gewoon zo open er over praat. Ik wist niet wat ik moest zeggen en knik alleen lichtjes. Hij schraapt zijn keel, ik merk dat hij het er ook moeilijk mee heeft.

‘Ik snap je niet, wat houd je tegen?’ Vraagt hij mij. Ik haal mijn schouders op en speel wat met mijn lepel in de soep. Hij staart mij zwijgend aan.

‘Zit je vorige relatie je nog dwars? Ik kan je beloven dat ik niet als hem ben.’ Zegt hij en kijkt mij smekend aan. Ik schud lichtjes mijn hoofd.

‘Doe nou niet, je bent mijn baas,’ zeg ik hem en hij schud zijn kop koppig.

‘Mag ik dan niet verliefd op je worden. Zie mij even niet als je baas aub!’ Zegt hij mij bijna smekend. Ik kijk hem met grote ogen aan en weet gewoon niets meer te zeggen. Wat moet ik hier mee.

‘Wat als het niet lukt tussen ons, dan is dat toch ook niet meer fijn werken,’ zeg ik hem. Hij glimlacht en knikt.

‘Je hebt gelijk, maar toch zal het niet gebeuren. Ik beloof je dat je het met mij goed zal hebben. Ik zal je zoontje opvoeden als mijn zoon.’ Zegt hij en ik kijk hem aan. Ik voel mijn ogen vochtig worden. Ooh nee, ik wil absoluut niet huilen in zijn bijzijn, dacht ik en voel een enorme brok in mijn keel.

Hij streelt mijn gezicht en ik voel dat hij langzaam dichterbij komt. Ik voel de vlinders in mijn buik. Ik wist mij geen houding te geven. Ik was bang voor wat er ging komen. Ik slik langzaam een brok weg en kijk hem aan met betraande ogen. Hij kijkt mij bezorgd aan en houd mij vast achter mijn nek en ik voel niet lang daarna zijn lippen op de mijne en dan kust hij mij zo zacht, zo teder. Ik liet mij per ongeluk gaan, door de verwarde gevoelens, maar algauw bedenk ik mij hoe fout ik bezig ben en duw hem weg. Ik schud verward mijn gezicht en voel de tranen over mijn wangen stromen. Ik sta zo snel als ik kan op en loop weg. Ik neem mijn spullen en loop het gebouw uit. Stap mijn auto in en rijd met volle vaart weg. Ik weet niet waar heen, maar zolang ik maar uit zijn buurt ben. Ik rijd gelijk richting een rustig plekje en parkeer mijn auto en leun met mijn voorhoofd tegen het stuur.

‘Ik haat hem!’ Schreeuw ik en voel de tranen nog steeds stromen. Waarom, waarom is het zo moeilijk? Waarom kan ik niet normaal verder met mijn leven? Waarom moet ik steeds maar aan hem denken? Ga verdomme uit mijn gedachtes! Ik voel mijn

telefoon over gaan en zie dat het Tarik is, maar ik neem niet op. Nu pas belt hij mij, dacht ik kwaad en zet mijn telefoon uit. Na lang piekeren, was ik zelfs de tijd vergeten. Ik moest zo snel mogelijk Ayman ophalen het is al te laat. Ik start de auto en rij richting mijn vriendin. Ik zie haar al bezorgd uit de raam kijken. Ik bekijk mij in de spiegel en zie hoe rood mijn ogen zijn. Shit, nu gaat ze van alles vragen. Ik waardeer haar bezorgdheid wel, alleen ik wil het liefst met rust gelaten worden. Ik heb het zelf niet eens op een rijtje. Ik neem een diepe zucht en stap uit. Ik loop met vermoeid richting haar voordeur en ze doet al open en kijkt mij bezorgd aan.

‘Wat is er gebeurd? Ik probeerde je de hele tijd te bellen zelfs je telefoon stond uit’ Zegt ze mij en ik schud mijn hoofd.

‘Niks, moest even alleen zijn. Kan ik Ayman mee nemen?’ Vraag ik haar en ze knikt.

‘Maar schat, kom eerst binnen. Drink even wat en je weet je kunt mij alles vertellen. Ik merk gewoon aan je dat laatste weken hoe afwezig en gestrest je bent. Bekijk je zelf, je hebt vermoeide ogen, je ziet er beroerd uit.’ Zegt ze mij en ik knik gestrest.

‘Je hebt gelijk, maar aub laat mij nu naar huis gaan. Ik ben moe,’ zeg ik haar kortaf en ze knikt bezorgd.

‘Jammer, ik dacht dat ik je vriendin was en je mij alles kunt vertellen.’ Zegt ze mij en ik knik.

‘Je hebt gelijk sorry,’ zeg ik haar en voel mijn ogen vochtig worden. Ze trekt mij naar haar toe en omhelst mij strak.

‘Ooh hbiba toch,’ zegt ze en omhelst mij strak. Ze streelt mijn haren en ik voelde mij zo emotioneel dat ik gewoon mijn tranen liet gaan. Ze neemt mij mee naar de woonkamer en gaat thee zetten. Ze komt naast mij zitten. De kinderen zijn braaf in de tuin aan het spelen.

‘Vertel mij? Is het trouwens waar dat Jouad vrij is gelaten?’ Vraagt ze mij en ik knik.

‘Ja, je hebt gelijk. Daarom dat ik mij zo stress,’ zeg ik haar en ze kijkt mij bezorgd aan.

‘Ooh meid toch, waarom heb je mij niks verteld. Heb je hem gezien? Of gesproken?’ Vraagt ze mij.

‘Allebei, hij weet zelfs waar ik woon. Hij is gevolgd vanaf de dag toen ik met Tarik naar die concert was gegaan.’ Zeg ik haar en ze kijkt mij versted aan.

‘Zo, dus hij was er ook. Hij zal wel geschrokken zijn toen hij je zag met Tarik of niet?’ Vraagt ze mij. Ik haal mijn schouders op.

‘Weet ik veel! Hij vroeg wel wie hij is, maar ik antwoordde dat hij moest op rotten en nooit meer terug moest komen. Hij moet echt niet denken dat ik hem met open armen zal ontvangen.’ Zeg ik haar en ze knikt.

‘Nee maar natuurlijk niet! Ik snap het heel goed lieverd. Het zal zeker zwaar voor je zijn yek?’ Vraagt ze mij bezorgd en ik knik. Ik besloot haar ook over Reda te vertellen en de reactie van Tarik. Ik heb haar gewoon alles verteld en het luchtte wel eerlijk gezegd.

‘Meid toch! Kijk met hoeveel ellende je zat en je wou mij niks vertellen. Hshoema je weet dat ik volledig achter je sta.’ Zegt ze mij en ik knik.

;ik weet en echt waar ik geloof je ook helemaal, alleen je hebt een gezin en wil je met mijn problemen niet lastig vallen.; Zeg ik haar en ze kijkt mij boos aan.

;Zeg dat nooit meer! Waar zijn vriendinnen voor a gekkie!; Zegt ze mij en ik knik

glimlachend en veeg mijn tranen af. Ze omhelst mij strak en ik moest haar beloven dat ik de volgende keer dit niet meer moest verbergen voor haar en zeker niet alles in mij proppen. Dat is niet goed en ze heeft ook gelijk. Later in de avond besloot ik maar naar huis te gaan met Ayman. Tot mijn schrik toen ik de auto parkeerde stond Tarik voor mijn deur samen met paar jongens. Ook die jongen van gisteren op de trap stond er bij. Ayman die Tarik ziet rent gelijk op hem af en geeft hem een bonk. Tarik tilt hem op en stoeit wat met hem. De jongens kijken geamuseerd naar mijn zoontje. Ik zie die jongen naar mij kijken en ik wend verlegen mijn blik van hem af. Ik was nog boos op Tarik en zie hem al bezorgd naar mij kijken.

;Waar was jij man!?!; Vraagt hij mij boos. Ik kijk hem ge#239;riteerd aan en haal mijn schouders op.

;Wat?; Vraagt hij mij en kijkt mij met grote ogen aan. Ik zie dat de jongens aan het genieten zijn.

;Ik ga naar boven,; zeg ik hem en wil Ayman van hem overnemen, maar hij laat mij niet toe en kijkt mij boos aan.

;Ik kom zo met hem,; zegt hij en ik knik terwijl ik mijn schouders weer op haal en loop naar binnen. Ik hoor Ayman nog lachen met Tarik en luid praten. Hij vraagt hem waarom hij niet is gekomen. Ayman is misschien wel jong, maar is slim genoeg. Ik loop glimlachend naar boven en open de deur. Ik gooi mijn schoenen in de gang en hoor niet lang daarna iemand kloppen op de deur. Dat is vast en zeker Tarik en Ayman. Ik ga open doen en zie hoe nors Tarik naar mij kijkt. Ayman loopt brullend door de gang en gooit zijn schoenen ook door de gang. Ik kijk glimlachend naar hem en Tarik moest er ook om lachen. Daarna kijkt hij mij bloedserieus aan en vraagt mij waarom ik een tijdje niks van mij heb laten horen.

;Kan ik beter aan jou vragen,; kaats ik de bal terug en hij kijkt mij met een kwade blik aan.

;Ik heb je toch een sms gestuurd waarin mijn excuses heb aangeboden of niet dan?!; Vraagt hij mij boos en ik knik.

;Ja je hebt gelijk en je hoeft niet zo te schreeuwen tegen mij ja wil je!?

; Zeg ik hem fel terug en hij kijkt mij met grote ogen aan.

;ik maakte mij zorgen om je,; zegt hij nu kalm.

;Je weet waar ik woon, je kon mij bellen of niet?; Vraag ik hem. Hij knikt en kijkt mij aan.

;Pff, je bent echt veranderd,; zegt hij mij en ik kijk hem versted aan.

;Rot op man!; Zeg ik hem kwaad en wil weg lopen maar hij volgt mij en trekt mij aan mijn arm.

;Waarom doe je zo, alleen om die Jouad. Hij is het niet eens waard.; Zegt hij mij en ik kijk hem zwijgend aan.

;Hij heeft je toch niet bedreigd?; Vraagt hij mij en ik schud mijn hoofd.

;Nee, tuurlijk niet. Hij moet eens durven,; zei ik hem en hij knikt glimlachend.

;Goedzo, zo mag ik het horen. Maar ik belde je toe straks, waarom deed je daarna je telefoon uit?; Vraagt hij mij en ik haal mijn schouders weer op.

;Ik had behoefte om alleen te zijn,; zeg ik hem en hij knikt.

;Is er iets gebeurd?; Vraagt hij mij en ik kijk hem stilletjes aan. Als ik naar zijn gevoel te lang stil ben zegt hij weer:

;Nou!?;

;Niks oke!; Zeg ik hem en hij kijkt mij ongelovig aan.

;Je liegt!; Zegt hij en pakt mij vast aan mijn schouders en kijkt mij serieus aan.

;Je gaat mij nu vertellen of ons vriendschap is over! Kijk hoe je doet, voorheen zei je alles. Zelfs de kleinste details en nou weerhoud je dingen voor mij. Waarom eigenlijk? Safi, beteken ik niks meer voor je wella? Is ons vriendschap niet meer zoals eerst?; Vraagt hij mij boos en ik zie dat ik hem gekwets heb. Ik schud lichtjes mijn hoofd en voel de tranen naar beneden stromen.

;Nee!; Zeg ik met een verstikte stem. Hij schrikt als hij mij ziet huilen en omhelst mij strak.

;Shhttt, ga nou niet huilen. Je weet dat ik er niet tegen kan als ik je zo moet zien; Zegt hij mij en troost mij. Ik snik het uit terwijl hij mij als een goede vriend troost. Als ik wat kalmer ben laat hij mij los en dwingt mij hem aan te kijken.

;Wil je het mij vertellen? Heeft iemand je pijn gedaan, dan laat ik niks meer over van die persoon.; Zegt hij mij bloedserieus. Ik schud lichtjes mijn hoofd.

;Nee, ik... pff het word alleen te veel voor Mij.; Zeg ik hem en vertel hem daarna rustig alles over Reda en dat ik gewoon para begin te worden wat betreft Jouad en hij kijkt mij bezorgd aan en slaat zijn armen om mij heen.

;Ik wist niet dat het je zo dwars zat. Je houdt nog van hem yek?; Vraagt hij mij en ik knik lichtjes met mijn hoofd.

;Erg hé?; Vraag ik hem snikkend en hij schud zijn hoofd.

;Nee tuurlijk niet. Kun jij er wat aan doen, maar je houdt je toch sterk en wijst hem af. Dat vind ik wel knap van je. En het is niet gek hoor, je hebt een kind met hem. Hij doet je gewoon elke dag denken aan hem. Het is moeilijk hoor en hij heeft je teleurgesteld. Ik knik en sla mijn armen stevig om hem heen.

;Bedankt dat je zo een goede steun voor mij bent. Je begrijpt mij tenminste.; Zeg ik hem en hij glimlacht terwijl hij de tranen weg veegt.

;Waarom denk je dan dat ik je dwong mij te vertellen. Ik wil er voor je zijn, ik ben je vriend lieverd.; Zegt hij en geeft mij een kusje op mijn wang. Ik kijk hem dankbaar aan. Ayman kijkt ons verstijfd aan en zegt zachtjes;;Mama huilen.; Ik kijk hem met grote ogen aan en dan naar Tarik. Ik wil niet dat hij mij zo ziet. Ik wil hem geen pijn doen. Ik loop naar hem toe en sla mijn armen stevig om hem heen.

;Mama houdt van je.; zeg ik hem en hij knikt lichtjes.

;Ik ook van jou mama; zegt hij mij en ik glimlach door mijn tranen heen. Hij streelt zachtjes mijn gezicht en ik omhels hem zo strak mogelijk. Mijn zoontje, mijn alles, dacht ik en de tranen bleven maar stromen. Tarik komt achter ons staan en slaat zijn armen ook om ons heen. We blijven zo een tijdje zitten, de stilte zegt al genoeg tot de deurbel ons onderbreekt. Tarik kijkt mij glimlachend aan.

;Ik ga wel open doen.; zegt hij en ik knik terwijl mijn hart sneller begint te kloppen. Telkens als de deurbel gaat denk ik dat het Jouad is. Ik hoor vage stemmen en even later komt Tarik terug naar de woonkamer en zegt dat hij door de jongens hierboven

is geroepen. Ze vragen hem mee te eten. Ik knik glimlachend en zeg hem te gaan. Hij vraagt of hij mij wel alleen kan laten.

;tuurlijk doe niet zo kinderachtig en ga aub naar hen toe.; Zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

;Mag ik mee?; Vraagt Ayman aan Tarik en ik verbied het hem gelijk. Ik wil niet dat hij naar hen gaat, die jongens roken en weet ik wat ze nog meer doen. Mijn zoontje heeft daar tussen niets te zoeken. Tarik kijkt van mij naar Ayman.

;Laat hem,; zegt hij. Ik schud mijn hoofd koppig.

;Nee! Ben je gek. De een rookt de ander blowt misschien wel en dan zit mijn zoontje daar tussen. Nee sorry!; Zeg ik hem fel en hij kijkt mij met grote ogen aan.

;Sorry hoor!; Zegt hij beledigt en groet Ayman en loopt naar buiten. Ik neem een diepe zucht en plof neer op de bank. Ayman gaat rustig in zijn slaapkamer spelen. Ik krijg grote schuldgevoelens tegenover mijn zoontje en begin zachtjes weer te huilen. Ben ik wel eerlijk tegen over hem. Ik moet het bekend maken, ik moet het doen voor mijn zoontje, maar ik kan het nog niet aan. Ik neem een diepe zucht en sta op en loop richting zijn kamer. Ik sta stil bij de deuropening en leun tegen de wanddeur en kijk mijn zoontje zwijgend aan. Ik houd zoveel van hem, ik houd zoveel van zijn vader, maar die rotzak heeft het verknald! Hoe zal mijn toekomst eruit zien.

Als gescheiden vrouw met een zoontje of zou ik ooit weer een normaal gezin kunnen stichten en mijn zoontje een nieuw broertje of zusje bieden. Ik weet zeker dat Ayman dan gelukkig en niet eenzaam zou zijn. Nu is hij zo alleen aan het spelen, hij heeft een speelmaatje nodig. Ik krijg er tranen weer van en ze stromen naar beneden. Ik wou dat het beter kon, dan had ik het zeker gedaan. Ik doe alles voor mijn zoontje en ik weet dat ik het bekend moet maken maar op dat gebied lukt het mij niet. Ik voel mij zo schuldig.....

Jouad

´Weet ik veel a mattie, ze is door gegaan met haar leven. Waarom ga ik mij eigen nog zo vernederen bij haar. Safi klaar heb het geprobeerd ze wil niet, ze wil mij nooit meer zien. Dan dondert ze op en ze heeft een zoontje met een ander. Vieze ****!´ Zei ik tegen Bilal. Mijn vriend kijkt mij met pretoogjes aan.

´Ik zei het je toch! Ga een andere chick regelen. Je kunt betere krijgen dan zo een iemand. Ze heeft je ten schande gemaakt.´ Zei hij mij en ik knik. Hij heeft gelijk. Wat moet ik nog met haar, als ze een ander heeft waar mee ze een zoontje heeft en het ergste is dat ze niet eens getrouwd is. Wat denkt ze dat ze kan doen en laten nu ze gescheiden vrouw is. Pff! Vrouwen zijn gewoon slangen. Paar vrienden van mij lopen zaak van mij binnen en groeten mij en Bilal met een hand. We blijven wat zitten en drinken wat. Het wordt al heel laat en ik besloot om 2 uur ´s nachts te sluiten en naar huis te gaan. Ik heb gehoord dat Anwar nu woont waar Romaisa woont. Het schijnt dat die Tarik wel overdreven vaak bij haar over de vloer komt. Dus hij zal dan ook wel de vader zijn, ook al vind ik hem niet lijken op hem. Hij heeft groene ogen, net als mij maar ik kan het niet zijn.

Zou ze genoeg andere hebben gehad. Zeker dat die Tarik haar voor de gek houdt,

zoals vele dat willen doen. Pff ze is gewoon stuk vuil! Dacht ik kwaad. Ik had moeder gesproken vanochtend en ze vertelde mij over haar ontmoeting met Romaisa en haar moeder in het park. Ze kan de pot op, had ik tegen moeder gezegd. Ik heb haar verteld over dat zoontje van haar en ze stond er versteld van. Volgens haar klopt het niet, Romaisa zou zoiets nooit doen.

Ik heb haar duidelijk gemaakt, dat het wel zo is en dat ze anders maar naar die moeder moest gaan en dan vragen zou ze het zelf achter halen. Mijn moeder bleef versteld achter en ik ben gelijk naar de zaak gegaan. Ik neem een diepe zucht en strijk met mijn hand door mijn haren.

Ik rijd in mijn auto alleen richting huis. Ik woon nog steeds met mijn moeder tot ik een huisje aangeboden krijg.

Ik loop ons huis binnen en zie moeder in de woonkamer zitten. Ik heb geen vader meer die is al jaren geleden overleden, Allah yrahmoe. Ik leek sprekend veel op mijn vader meskien. Ik kijk naar mijn moeder die tv zit te kijken en loopt op haar af. Ik groet haar op haar voorhoofd en ze kijkt mij glimlachend aan.

;a Salaam Alikoem a weldi,; groet ze mij. Ik neem naast haar plaats en vraag haar hoe het met haar gaat. Ze knikt vermoeid en zegt dat het wel goed gaat hmdl. Ik knik terug glimlachend.

;Waar is Siham?; Vraag ik haar en ze antwoord dat ze al ligt te slapen, ze moet morgen vroeg op om naar school toe te gaan. Ik knik lichtjes en kijk naar de tv scherm. Romaisa flitst voor bij en dat kleine jongetje. Hij lijkt gewoon op mij, je zou kunnen zeggen dat het mijn zoontje is. Alleen is dat onmogelijk in dit geval. Ze zal wel een ander groenooig hebben gescoord. Of beter gezegd, hij heeft haar gebruikt en verlaten. Ze houdt van mannen met groene ogen, dus dan zal ik wel niet de enige zijn geweest. Ik neem een diepe zucht en zie dat moeder mij bezorgd aan kijkt.

;Wat is er mijn zoon?; Vraagt ze. Ik schud mijn hoofd en zeg haar dat ik denk ik maar ga slapen. Ze knikt en zegt dan opeens.

;Ik heb haar moeder vandaag gesproken. Ze deed zo raar, ik begreep heel het verhaal niet. Ze wilde niet al te veel los laten, ze wou het ook niet toe kennen dat ze een kind heeft. Ze heeft geen ja en geen nee gezegd. Ik vond haar maar raar en opeens moest ze er vandoor.; Zei moeder en ik kijk haar verbaasd aan.

;vind je het gek! Haar dochter is gewoon een *****, daarom verbergt ze het. Ze heeft haar eigen moeder ten schande gemaakt!; Zeg ik spottend tegen moeder. Moeder schudt lichtjes haar hoofd en kijkt naar beneden. Ze friemelt in haar handen. Het deed mij pijn om mijn moeder zo te zien, echt waar.

;Ik weet niet, Romaisa lijkt mij niet het type dat zo schandalig zal zijn. Ze is een nette meid, als ik haar niet zou hebben gekend, dan gaf ik je gelijk. Maar Allah warlam. Ik wil er niet eens over oordelen.; Zegt moeder. Ik kijk haar met grote ogen aan. Dat is nou mijn moeder. Altijd een goed, groot hart. Ze haat het om over andere mensen te roddelen en doet niemand kwaad. Maar geloof mij, wie mijn moeder ooit zal lastig vallen of pijn doen. Die zal wensen dat die nooit geboren zou zijn.

;Yemma, heb je die kleine ook gezien van haar?; Vraag ik haar en ze schud haar hoofd.

;Nee, ik heb hem nooit gezien.; Antwoord ze. Ik kijk haar met opgetrokken

wenkbrauwen aan.

;Ook niet toen ik vast zat. Dit speelt al jaren yemma. Dat zoontje van haar is nu al vier jaar of zo.; Zeg ik haar en ze kijkt mij verbaasd aan.

;Maar? Ik heb haar nooit met hem gezien. Weet je wel zeker dat het haar zoontje is? Wie heeft je dit eigenlijk wijs gemaakt?; Vraagt ze mij en ik lach bitter.

;Moeder, geloof mij! Het is haar zoontje. Ben bij haar langs geweest en die flikker van Tarik was bij haar thuis. Hij is dagelijks bij hen thuis. De geruchten gaan ook rond, iedereen weet het bijna van mijn vrienden ondertussen. Bilal had mij inderdaad ook verteld toen ik net vrij was. Ik geloofde hem ook niet, tot ik het met eigen ogen zag a yemma.; Zei ik haar en ze knikt verdoofd.

;Ewa subhan Allah. Heb ze nooit samen gezien. Sowieso ze woont ergens anders. Ik weet niet waar en sinds jullie scheiding zie ik haar nooit meer. Heb haar paar keer gezien als ze bij haar moeder langs komt en ik kom haar toevallig tegen op straat o safi.; Zegt moeder en ik knik.

;Ach ja, daarom is ze ook zo ver mogelijk weg gegaan. Natuurlijk, anders blijft ze toch bij haar moeder. Maar nee, ze moest haar eigen leven gaan leiden waar niemand ook maar iets in de gaten zal hebben. Walakin, helaas de wereld is klein en ze is ergens terecht gekomen waar ik genoeg vrienden heb.; Zeg ik moeder en ze kijkt mij alleen aan. Ze schudt telkens kalm met haar hoofd en friemelt in haar handen. Ik besloot maar te gaan slapen en nam afscheid van moeder. Ze bleef alleen achter en ik ging naar boven. Ik ging op bed liggen en dacht na.

;ik zou best willen weten wie zijn vader is. Tarik, dat is onmogelijk....; Zei ik zachtjes.

Romaisa

Ik trek mijn slippertjes aan onder mijn linnenrok en neem mijn tas, sleutels en besluit maar al vast te vertrekken. Ik heb afgesproken met een vriendin van mij in de stad. Ayman is op school en ik heb vandaag een vrije dag, gelukkig maar. Ik ren de trappen af naar beneden terwijl ik ondertussen bezig ben om mijn tas dicht te krijgen. Ik heb niet in de gaten dat er iemand de trappen oprent tot ik hard tegen iemand opbots en achterover val. Ik bezeer mijn hoofd heel erg en kreun zachtjes van de pijn.

´Auw.. mijn rug,´ piep ik zachtjes. Ik hoor een bekende mannenstem mij vragen of alles goed gaat.

´Nee, zie je dat niet soms! Ik lig op de grond en heb pijn ja! Door jou ook nog!´ Schreeuw ik tegen hem en hij kijkt mij zielig aan. Het is die jongen van laatst merkte ik. Die vaak bij Anwar over de vloer komt. Hij helpt mij overeind te komen. Ik besef dat ik zometeen te laat bij mijn vriendin kom en probeer op te staan.

´Doe rustig, laat mij kijken of er niks ernstigs is.´ Zegt hij bezorgd en ik schud mijn hoofd.

´Nee, laat mij nou maar gaan. Ik moet ergens heen ja!´ Zeg ik hem en ga er gauw voor. Wel met moeite, want heb ongelooflijk pijn in mijn rug en mijn hoofd die bonkt zo erg. Pff, voortaan moet ik beter uit mijn doppen kijken. Ik heb hem wel de schuld gegeven, dat is wel gemeen van mij. Ik rende ook zonder dat ik voor mij uit

keek. Ik stap mijn auto in en blijf er een tijdje in zitten. Ik voel mij duizelig vandaar dat ik even rustig aan wil doen. Mijn telefoon gaat over en ik pak met moeite mijn telefoon op.

‘Ja,’ zeg ik vermoeid en ze vraagt mij schreeuwend door de telefoon waar ik blijf. Ik lijk opgewekter te zijn en zeg haar dat ik zo ga komen. Ik hang op en start de auto en rijd richting centrum. Bijna had ik een ongeluk veroorzaakt. Maar vind je het gek. Mijn hoofd doet ongelooflijk pijn. Ik parkeer de auto en loop richting de winkelcentrum en zie mijn vriendin al staan wachten met een kwade blik. Ik moet gauw een goede smoes verzinnen, dacht ik.

Alsof ik die niet heb en het is nog niet eens een smoes, maar een hardde feit.

‘Ja hoor! Kijk hoelaat het is mens!’ Zegt ze mij en ik bied snel mijn excuses. Vermoeit en met een ongelooflijke hoofdpijn kijk ik haar aan.

‘Wat is er?’ Vraagt ze mij ineens bezorgd. Ik lijk mij licht in mijn hoofd te voelen. Alsof ik elke moment kan neer vallen. Ik schud lichtjes mijn hoofd.

‘Niks joh, ben alleen gevallen. Vandaar dat ik te laat was.’ Zeg ik haar. Ze kijkt mij met grote ogen aan.

‘Pff! Je ziet bleek a hbiba. Hoe komt het dat je gevallen bent dan?’ Vraagt ze mij en ik leg haar met moeite de situatie uit. Ze kijkt mij met grote ogen aan en zegt dat het haar spijt dat zij er ook nog zo over opgefokt doet. Ik zeg dat het al oke is. Ze kijkt mij de hele tijd aan en ik vraag haar of we hier de rest van de dag blijven staan. Ze glimlacht zwakjes. Ik zie dat ze zich zorgen maakt, maar waarom? Zie ik er zo beroerd uit, dacht ik en moest er best om glimlachen.

‘Lieverd, gaat het echt wel? Ga anders even langs de dokter. Die val op de trap met je hoofd, vergeet niet het is niet niks. Vooral die stenen trap van jullie pff echt pijnlijk man.’ Zegt ze bezorgt nog steeds. Ik schud koppig mijn hoofd.

‘het is al goed oke! Kom laten we er een gezellige dag van maken.’ Zeg ik haar en ze knikt.

We vermaken ons, al hoewel ik mij niet lekker voelde. Ik vroeg haar mee te gaan naar huis en ze ging er mee akkoord. Ze is speciaal voor mij zo ver komen reizen. Ze woont hier niet in de buurt, maar in een andere stad. Vlak bij waar ik mijn moeder woont. Ze is toch ook zo een schatje, we kunnen het goed vinden samen. Zahra is ook een goede vriendin, maar zij heb ik leren kennen toen ik gescheiden was en hier kwam wonen. Ze steunde mij eerst en zo raakte bevriend. Mijn beste vriendin Fatima, die ken ik al van vroeger, we hebben samen op school gezeten. Woonden vroeger bij elkaar in de straat, maar helaas moesten ze verhuizen.

‘Laat mij rijden,’ zegt Fatima als we aankomen bij mijn auto.

‘Nee joh, is geen probleem. Ik rijd wel.’ Zeg ik haar, maar ze laat mij niet en neemt de sleutels van mij af.

‘Ik zei laat mij rijden, je ziet er niet bepaald lekker uit namelijk. Volgens mij is die klap echt hard aan gekomen hbiba.’ Zegt ze mij en ik knik lichtjes. Ik ga aan de andere kant zitten en leun achterover met mijn hoofd. Wat een ongelooflijke pijn heb ik ook.

‘Moeten we Ayman ophalen?’ Vraagt ze mij en ik antwoord van wel.

‘Waarom blijf je niet slapen bij mij? Morgen is toch weekend.’ Zeg ik haar en ze kijkt mij aarzelend aan.

‘Nou, weet niet schat. Lijkt mij geen goed idee. Je weet hoe die stommerd van mijn broer is. Hij accepteert het niet. Ik heb je verteld dat hij mij veel controleert de laatste tijd en als hij het niet is, dan stuurt hij wel zijn vrienden op mij af. Zo zielig zeg,’ antwoord ze en ik knik glimlachend.

‘Inderdaad ik ken Bilal maar al te goed,’ zeg ik haar en denk aan laatst toen hij mij lastig viel met bellen. Bilal is trouwens haar broer, goede vriend van mijn ex man.

‘Hoe komt het dan dat hij je controleert, is hij er achter gekomen dat je een vriend hebt?’ Vraag ik haar en ze kijkt mij sip aan.

‘Inderdaad, hij is echt erg. Hij luistert ook veel naar andere mensen. Ik mag niet veel meer, eerst kon ik nog veel doen enz. Nou is het voorbij voor mij. Ik verlang er naar, de dag dat ik zal trouwen en verlost worden van mijn broer. Ik en Achmed kunnen niet eens normaal meer afspreken. Ik ben kei erg bang voor mijn broer en Achmed wil mij geen problemen bezorgen. Ik ben bang dat hij Achmed afmaakt, je weet hoe Bilal is.’ Zegt ze mij en ik knik.

‘Maar natuurlijk, zoals ik net zei.’ Antwoord ik haar en ze knikt sipjes.

‘Pff, zal hij je laten om bij mij te slapen?’ Vraag ik haar en ze haalt haar schouders op.

‘Laat maar, ik ga naar huis. Ga hem niet smeken, zodat hij zijn zin krijgt en uiteindelijk toch niet akkoord er mee gaat. Ik blijf wel lekker deze middag bij jou en ga later in de avond naar huis.’ Zegt ze mij en ik knik teleurgesteld.

‘Wel jammer, kom anders gauw wel langs en blijf dan slapen aub.’ Zegt ze mij en ik knik.

‘Ik vind het wel goed hoor, hoop alleen dat ze thuis niet moeilijk doen.’ Antwoord ze en ik glimlach. We pikken Ayman op en rijden naar mijn huis. Ik was even de pijn in mijn hoofd vergeten. Het is niet over gegaan, maar doordat ik het gezellig had met mijn vriendin liet ik het achterwegen. Ik heb samen met mijn vriendin gekookt en we hebben gegeten, gedronken. Het was echt gezellig, het is ook een tijdje geleden dat we het zo gezellig hadden. We spreken elkaar alleen vaker door de telefoon, maar zien daar hebben we beide niet al te veel tijd voor. Aangezien we beide werken en zij het heel erg druk heeft en ik ook met mijn leven. Ik kijk naar Ayman en denk weer automatisch aan Jouad.

Mijn vriendin weet alles en ik vind het zo knap van haar dat ze nooit, maar dan ook nooit een woord tegen Bilal heeft gezegd over Ayman. Alsof ze mijn gedachtes kan lezen, begint ze over Jouad.

‘Ben je van plan het hem te vertellen?’ Vraagt ze mij en ik schud mijn hoofd.

‘Ik ben slecht he!?’ Ik wil het zo graag doen, maar krijg het niet over mijn hart.’ Zeg ik haar en ze knikt. Mijn vriendin is tenminste gelukkig niet zo een iemand die veel preekt. Ze gehoorzaamt mij tenminste, maar van Tarik en Moeder krijg ik alleen gepreek. Ik glimlach zwakjes.

‘Je bent niet slecht. Ik begrijp je situatie maar al te goed hbiba. Ik zou zelf ook niet weten hoe ik zou reageren in zo een situatie. Hij heeft jou bedriegt, in de steek gelaten en hij heeft vast gezeten. Hij spoort gewoon niet.’ Zegt ze mij en ik knik. Ik begin tranen in mijn ogen te krijgen. Nog steeds heb ik een zwak voor hem, omdat ik gewoon verdomt veel van hem houd. Mijn gevoelens voor hem zullen nooit verdwijnen, maar ik verberg ze zo goed mogelijk. Hij verdient mij namelijk niet... Ik

dacht na over Ayman, ik ben gewoon zo een slecht persoon. Wat als ik het hem zou vertellen. Hoe zal hij reageren? Daar ben ik gewoon benieuwd naar en dat beangstigd mij ook. Dat weerhoudt mij, om het hem te vertellen. Ik ben gewoon bang...bang voor de gevolgen. Misschien gaat hij wel wraak op mij nemen, omdat ik iets belangrijks voor hem heb verborgen. Ik voel mij hierdoor alleen maar angstiger. Ik voel mijn knieën knikken. Ik tril over heel mijn lichaam. Jouad is gek, hij spoort niet en zal mij zeker wel wat aan doen. Hij zal zeker wraak nemen op mijn daden. Ik werd gek van mijn eigen gedachtes. Fatima kijkt mij bezorgd aan. Ze legt een hand op mijn schouder en knijpt erin.

´Hbiba, ga je niet zo stressen. Er gaat helemaal niks gebeuren, hoor,´ zegt ze mij. Ze zegt gewoon de juiste dingen. Ze is een goede vriendin. Ik knik en neem een diepe zucht. Fatima moet er helaas vandoor. Als ik de deur achter haar sluit, gaan mijn gedachtes terug naar Jouad en de woorden van Fatima. Ik hoop maar dat ze gelijk heeft. Ik hoop gewoon dat alles mee zal vallen en het liefst dat hij er nooit achter zal komen, maar ik weet dat het grote onzin is. Ayman groeit, ooit zal hij groot genoeg zijn om naar zijn vader te zoeken, hij zal met vele vragen in zijn hoofd zitten. Waar geen antwoorden op zijn, hij zal zoeken naar die antwoorden en dan als hij ze vind.... Misschien neemt hij het mij wel kwalijk, misschien ook weer niet... wie weet, alleen Allah SWT weet het. Alleen hij weet wat mij voor geschreven staat. Ik moet het afwachten en in de loop van de tijd de juiste keuzes maken. Misschien moet ik het gewoon opbiechten en dan de gevolgen afwachten... Ik moet het doen, voor Ayman... Mijn zoon en niemand anders....

Ik doe het niet voor hem, want hij laat mij koud... tenminste dat hoop ik. Misschien ook weer niet. Misschien ben ik zo bang dat ik hem vaker zal zien en we naar elkaar toe zullen groeien.

Maar was dat niet altijd je droom geweest, om samen gelukkig te zijn en samen een gezinnetje stichten. ´Ja, maar nu is het Anders gelopen,´ fluister ik mij zelf toe. Ik lijk wel gek, zie mij hier in mij zelf praten als een zombie. Ik moet hier mee ophouden, ik moet mijn leven oppakken. Ik trek mij kleren uit en doe mijn pyjama aan en duik in bed. Ik blijf zoals vele nachten naar het plafond staren en denk te veel na. Ik stress mij gewoon te veel en stressen doe je vaak onbewust.... Je hebt er geen controle over. Ik sluit na lang piekeren mijn ogen en val in een diepe slaap....

Bilal

Mijn zusje kwam gisteren laat thuis en ik vraag mij af waar ze was geweest. Ik loop de trappen af naar beneden en tref haar in de keuken ontbijten.

´Waar was je gisteren?´ Vroeg ik haar nors. Ze kijkt op en trekt een arrogante blik.

´Ook een goedemorgen hoor,´ zegt ze sarcastisch en eet door. Ik loop op haar af en ga naast haar staan. Ze kijkt naar mij op en ik herken haar angstige blik. Ze is bang voor mij, dat voel ik gewoon. Het is haar eigen schuld, sinds ik over haar relatie met die Achmed ben achtergekomen houd ik haar goed in de gaten.

´Ewa, ga je mij nog zeggen waar je was? Zeker bij die Achmed, wallah a meid! Je gaat goed naar mij luisteren. Als ik jullie twee samen zie of ik hoor iets. Ben je lang nog niet jarig! Hoor je mij, ewa knoop het goed in die oren van je!´ Zeg ik haar fel.

Met grote ogen kijkt ze mij aan.

‘Je bent gek! Wallah je spoort gewoon niet. Ik was bij Romaisa thuis oke!’ Zeg ik hem fel.

Ik kijk haar met grote ogen aan en buig voor over.

‘WAT! Wat doe je bij die **** in huis. Ik wil dat je niet meer met haar om gaat. Ze is vies, maakt haar familie ten schande!’ Zeg ik haar kwaad. Me zusje kijkt mij met een verbaasde blik aan.

‘Wat bazel jij nou? Dat die tering vriend van je zijn benen niet bij elkaar kon houden als getrouwde man. Hoef zij niet voor op te draaien hoor!’ Zegt ze mij kwaad en pats. Ik geef haar eentje recht in haar gezicht. Ze kijkt mij met betraande ogen aan. Ze staat op en rent weg. Ik hoor de deur hard dicht vallen en ik kijk woedend voor mij uit. Pff, waarom reageerde ik zo fel. Ik wil gewoon niet dat mijn zusje met zo een sloerie om gaat. Ze heeft een zoontje met iemand anders. Die Klootzak is dagelijks bij haar thuis en dan moet Fatima mijn zusje nog bij haar rond hangen. Nee echt niet! Ik pak een glaasje thee en neem plaats. Mijn telefoon gaat over het is Jouad. Ik houd een kort gesprek met hem. Hij zal mij zo oppikken om zaken te gaan doen. We zouden naar dat huis van Anwar gaan. Pff, hij woont ook nog eens boven die ****. Als ik getoeter hoor sta ik op en loop naar buiten. Ik stap bij hem in en groet hem met een hand.

‘eey MAtti,’ zegt hij mij en ik knipoog naar hem.

‘Lebbes rhlik?’ Vraag ik hem. We praten wat en hij rijdt ondertussen door naar Anwar. Ik zie hoe Jouad telkens naar boven kijkt als hij voor hen huis geparkeerd staat. Hij heeft het er moeilijk mee, ik durf te zweren dat hij gevoelens voor haar heeft. Ze is wel een lekkere chick, ik denk terug aan de tijd dat ik haar opbelde. Ze heeft zeker een nieuwe nummer genomen, omdat ik haar lastig viel. Waarom wil ze mij geen aandacht geven, zeker omdat ze bang is voor Jouad als hij er achter komt. Anders had ze allang met mij geflirt of wat dan ook zoals die andere jongens die ze wel aandacht geeft. We lopen even later samen de trappen op naar boven. Jouad stopt voor haar huis en kijkt mij aan.

‘Waag het niet,’ zeg ik hem en hij schud zijn hoofd. Hij loopt daarna door naar Anwar’s huis.

‘je hebt gelijk, ik ben dan gewoon een mietje als ik aan zou bellen.’ Zegt hij mij en klopt aan bij Anwar. Als Anwar open doet, groet hij ons en we volgen hem naar binnen. We regelen onze zaak en niet lang daarna staan we weer buiten op de stoep. We rijden gelijk door naar onze zaak waar het druk is. Jouad is nog al stil de hele dag. Het zal hem wel dwars zitten. Ik glimlach bitter bij die gedachte.

Romaisa

Weken streken voorbij, ik merkte vaker de auto van Jouad voor de deur, maar dan was ik gelijk weg of binnen in mijn huis. Ik was bang om hem tegen te komen. Het gaat gelukkig wel stukken beter en ik probeer de draad op te pakken. De jongen genaamd Yessin die tegen mij opbotste op de trappen is een keer langs geweest bij mij en heeft zijn excuses aangeboden. We hebben vaker contact met elkaar, het klikt ook goed tussen ons en ik voel mij aangetrokken tot hem. Ik weet het is een

groot risico die ik loop, maar dan nog. Ik voel mij prettig bij hem en misschien doe ik het stiekem ook om Jouad jaloeers te maken. Hij kent hem namelijk vast wel, aangezien ze vaak bij Anwar over de vloer zijn. Ik heb gehoord van Fatima mijn vriendin dat Jouad een nieuwe vriendin heeft. Het leek wel of ze mij met een mes neer stak toen ze die woorden uitsprak. Ik heb weer de hele nacht gehuild en toen praatte ik mij zelf goed dat die flikker het niet waard is. Ik zal nooit meer een traan laten gaan voor hem.

Ik heb vandaag afgesproken met Yessin en kijk in de klerenkast wat ik aan ga doen. Ik neem Ayman naar mijn moeder, hij wil bij haar logeren, omdat hij vakantie heeft voor een week.

Ik pak een jeansbroek en daarop een babyblauwe blouse, doe mijn haren in een staart met een schuine pony. Doe mijn sieraden om, spuit parfum op en neem mijn tas. Mijn telefoon gaat over en ik zie dat het Yessin is. Ik heb Tarik over Yessin verteld en gelukkig deed hij koel en niet zo moeilijk als toen met Reda. Ik neem een diepe zucht en neem op.

'Ik kom er aan,' zeg ik hem gelijk ter sprake en hij begint te lachen.

'Je bent te laat,' zegt hij lachend en ik ga gelijk in discussie met hem dat ik helemaal niet te laat ben, maar dat zijn horloge gewoon verkeerd staat. Hij begint weer te lachen en vraagt mij gauw te komen. Ik hang op en rij met een vaart naar hem toe. Ik wou niet dat hij mij kwam ophalen, hoef geen toeschouwers in mijn straat. We spreken af, zo ver mogelijk dat niemand ons ziet. Zo heb ik tenminste rust, heb geen zin in dat geroddel of om Jouad tegen te komen. Eerst wil ik weten hoe ver het komt tussen mij en Yessin. Hij is wel een schat van een jongen en ook hoe hij met Ayman omgaat. Ik heb hem verteld over mijn scheiding met Jouad en hij vroeg of Ayman van hem is. Ik heb er om gelogen, maar is dat wel zo een goed idee. Ik deed het voor mijn eigen best wil, want ben bang dat hij het hen ging vertellen, maar aan de andere kant weer, ben ik bang dat hij mij vies en slecht gaat vinden.

Een scheiding een kind met nog een ander. Pff, ewa ja als hij mij wil, dan accepteert hij mij maar zoals ik ben en misschien dat de waarheid ooit boven water komt, dacht ik. Ik zie hem al staan en parkeer de auto en loop naar hem toe.

;Hoi schat,; hoor ik hem zeggen en drukt een kus op mijn mond. Ik glimlach verlegen en groet hem terug. Hij streelt met zijn vinger over mijn wang en zegt: ;Je hoeft niet verlegen te zijn in mijn bijzijn hoor. Ik word daardoor alleen maar roder van en hij begint te lachen.

;Kom, zullen we ergens wat gaan drinken?; Vraagt hij mij om de spanning te breken en ik ga er mee akkoord.

;Hier ergens in de buurt of zullen we ergens anders heen gaan?#180; Vraagt hij mij. Ik haal mijn schouders op.

;Mij maakt het niet uit hoor,; antwoord ik hem en hij knikt. Hij neemt mijn hand vast en vraagt mij mee te gaan. We lopen door de centrum en besloten ergens in een restaurant wat te gaan drinken en misschien wel straks wat te eten. Het was gezellig met hem, ik heb gelachen. Gelukkig dat hij niet al te veel naar mijn verleden vraagt en dat vind ik wel goed aan hem. Aangezien wij Marokkanen heel nieuwsgierig kunnen zijn, zie ik dat bij Yessin niet terug.

Hij neemt mijn hand vast over de tafel en we hebben het ineens over Tarik.

;Je weet zeker dat jij en Tarik gewoon goede vrienden zijn? Hij is toevallig niet de vader van Ayman?; Vraagt hij mij en ik schud lichtjes mijn hoofd.

;Nee, wallah! Hij is een goede steun voor mij. Niks meer en al helemaal niet de vader. Vind je Ayman dan op hem lijken?; Vraag ik hem. Hij glimlacht en schud zijn hoofd.

;Je hebt gelijk, Ayman heeft groene ogen.; Zegt hij en glimlacht nog steeds. Ik knik en was bang dat hij misschien Jouad zou verdenken, maar gelukkig ging er verder niet op in. Hij wil gewoon weten of ik honderd procent vrijgezel ben. Hij houdt mijn hand vast en knijpt er in.

;Je bent prachtig, ik snap die Jouad echt niet. Maar aan de andere kant ben ik hem dankbaar, anders zou ik nooit kans bij je maken, toch?; Zegt hij mij lief en ik knik lichtjes.

;Je hebt gelijk, maar hij is gewoon een klootzak.; Zeg ik hem en hij knikt.

;Hij heeft je pijn gedaan hé; Vraagt hij mij en ik kijk hem met grote ogen aan. Ik wend mijn gezicht van hem af als ik merk dat ik tranen in mijn ogen krijg. Hij legt zijn vinger onder mijn kin en heft mijn gezicht op.

;Doe je zelf dit niet aan, Romaisa. Hij verdient je tranen niet. Kop op meid.; Zegt hij mij bezorgt en ik knik. Hij heeft gelijk, zovaak hebben ze mij die woorden gezegd. Ik heb mij de laatste weken ook sterk gehouden, maar soms zit je gewoon vol en dan moet het eruit. Je bent daarvoor ook maar een mens, je bent niet van steen. Huilen kan opluchten. Hij verandert gelukkig van ander onderwerp. Dit keer over vakantie. Tot mijn verbazing vraagt hij mij mee op vakantie te gaan. Ik kijk hem met grote ogen aan. Ik ben tot nu toe, sinds ik gescheiden ben nog nooit met een andere jongen op vakantie gegaan behalve Tarik. Hij is wel vaker met mij gegaan, omdat hij niet wou dat ik en Ayman alleen zouden gaan. Hij vond het gevaarlijk. Ik glimlach, wat is het toch ook een schat die Tarik. Ik kijk Yessin met grote ogen aan en vraag hem of hij wel goed bij zijn hoofd is. Hij kijkt mij verbaasd aan.

;Hoezo? We doen toch niks fouts. Jij en ik en je zoontje gaan gewoon op vakantie, lekker genieten. Niks mis mee hoor. Tenzij jij het niet wil, dan kan ik je moeilijk gaan dwingen.; Zegt hij mij en ik knik.

;Inderdaad, dat kun je zeker beter niet doen. Maar ik denk dat het geen goed idee is. Ik ga inchaallah met mijn moeder en zoontje naar Marokko met vakantie.; Zeg ik hem en hij knikt. Ik zie dat hij teleurgesteld is, maar boeien. Ik ga niet gelijk akkoord mee. Zo laag ga ik niet zinken hoor.

Later in de avond brengt hij mij terug naar mijn auto. We nemen afscheid en ik rijd naar huis.

Ik kom in mijn straat een groep jongens tegen voor de deur. Ooh nee, Jouad zit er zeker bij, dacht ik angstig. Ik merk dat Tarik er wel bij staat. Ik parkeer de auto en ik herken Jouad en Bilal er ook tussen. Pff, dit gaat zwaar worden voor mij, dacht ik en stap met lood in mijn voeten uit de auto. Het lijkt alsof ik te kort aan adem kom en alsof mijn benen het zometeen gaan begeven zodra ik voor ze sta. Ik zie Tarik glimlachend naar mij kijken. Hij kijkt even naar Jouad en dan weer naar mij en komt op mij afgelopen.

;Hoi schoonheid.; zegt hij en ik groet hem terug. Hij merkt aan mij hoe zwaar ik het er

mee heb.

;Waarom moest die Anwar perse hier gaan wonen.; Zeg ik hem en hij glimlacht.

‘Ewa ja meid, het lot hè.’ Zegt Tarik en ik knik.

‘Zoek voor mij een andere woning, aub!’ Zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan.

‘Wil je vluchten voor zo een sukkel. Juist niet, je moet genieten van je leven en hem laten zien dat jij verder bent gegaan. Hallo, hij heeft ook een vriendin nou. Dus wat ga jij je gek laten maken.’ Zegt hij mij en ik knik.

‘Je hebt gelijk, antwoord ik zachtjes. Ik zie dat de jongens zich hebben omgedraaid naar ons. Ik krijg het nog moeilijker.

‘Toch ga je een nieuwe woning voor mij zoeken,’ sis ik hem toe en hij begint te lachen.

‘Tot u dienst, schoonheid.’ Zegt Tarik en ik moest er om lachen. Ik loop naast hem door en groet de jongens met ‘‘ A SALAAM’’ en loop door naar binnen. Ik merkte de blikken van Jouad op mij en niet alleen hij maar ook Bilal. Vieze hond, Jouad moest eens weten dat je mij lastig viel dan ben je nog lang niet jarig hoor. Dacht ik gemeen. Ik hoor Jouad tegen Tarik zeggen: ‘Je danst naar haar pijpen, komt het door het vaderschap wella?’ Ik voel mijn hart te keer gaan.

‘Houd je mond wil je! Wat ik dans naar haar pijpen, ik ben er ten minste voor haar vriend.’ Zegt hij tegen hem. Ik hoor voor de rest niks meer en loop snel de trappen op. Wat een ezel, dacht ik kwaad. Ik haat hem zo erg, pff waarom moet hij in mijn leven terug komen. Waarom? Deze vraag stel ik bijna elke dag. Ik trek mijn schoenen uit en loop direct naar mijn kamer en doe mijn kleding uit en trek wat simpels. Daarna loop ik naar de keuken. Heb behoefte aan cafeïne. Ik neem een mok koffie en loop naar de woonkamer. Ik kijk uit de raam en zie nu Yessin er ook bij. Zolang hij maar zijn mond houdt, dacht ik. We hebben sowieso al afspraken onderling gemaakt. Niemand hoeft het te weten over onze relatie. Mijn telefoon gaat over en ik merk dat het een smsje is. Het is van Yessin. Ik open hem en begin te lezen.

Schatje, ben je al thuis? Kijk even uit de raam wil een glimp van je opvangen, please...

XxX Yessin

Ik moest er om lachen. Haha grapjas, kan hij lang wachten. Ik ga echt niet uit de raam kijken, zullen ze gelijk raar denken als hij naar mij opkijkt. Hmm, misschien ga ik wel doen alsof ik Tarik wil spreken. Kan ook, dacht ik. Nee, dat lijkt zo dom, doe maar niet, dacht ik. Ik ga gewoon normaal doen, ik groet hem gewoon. Schijt op die andere. Ik ga op balkon staan en staar naar beneden. Yessin kijkt net omhoog, maar hij is niet de enige. Ik zwaai naar hem.

‘Heey zina, alles goed?’ Vraagt hij mij en ik begin te glimlachen.

‘Haha ja hoor, met jou ook?’ Vraag ik hem terug en hij knikt.

‘Wat ben je mooi in je pyjama,’ zegt hij en ik voel mij verlegen worden. Ik merk hoe jaloers Jouad is geworden. Haha, ik ken hem langer dan vandaag namelijk.

‘Ik ga weer naar binnen, tot gauw.’ Zei ik hem en hij knikt en zwaait naar mij. Niet lang daarna krijg ik weer een smsje van Yessin.

Je was om op te vreten in je pyjama, bousa voor het mooiste meisje die ik ken...

Ik glimlach en straal helemaal bij het lezen van zijn smsje. Tarik komt later nog langs en we drinken wat fris en praten wat bij. Hij vraagt mij over Yessin en mij. Hoe het vandaag is gegaan. Hij wil alles weten die gek hahaha. We hadden het ook over Jouad en zijn opmerkingen.

‘Ach trek je niks aan van die balhaar,’ had ik hem gezegd en hij schoot daarna in de lach.

Tarik was net vetrokken als ik besluit om mijn bed in te duiken, maar dan hoor ik mijn telefoon over gaan. Het is Yessin. Hij wenst mij welterusten en fluistert mij lieve woordjes toe. Hij maakt mij gelukkig, dat voel ik gewoon in de laatste weken dat ik hem steeds beter leer kennen.

De volgende dag ga ik naar mijn werk. Het was rustig. Reda ontwijkt mij veel en als ik hem tegen kom dan kijkt hij mij met een vreemde blik aan. Ik groet hem gewoon dood normaal. Hij doet nu al zo tegen mij, laat staan als we een relatie hadden en het zou fout aflopen, dacht ik. Ik neem een diepe zucht. Wat is het toch ook een eikel, dacht ik. Hij kan er gewoon niet tegen dat ik hem afwijs, misschien is hij niks gewend. Nou dan mag hij er nu alvast aan gaan wennen, dacht ik. Ik was druk bezig met mijn werk als hij binnen komt lopen.

‘Je was vanmorgen te laat, volgens Toos.’ Zegt hij mij nors. Ik kijk naar hem op. Toos is de vrouw van de balie. Dus roddelen, zit in haar, wat zielig zeg dat ze moeilijk gaan doen om 5 min. Dacht ik kwaad.

‘Ja, ik was inderdaad te laat.’ Zeg ik hem kalm. Hij knikt en gooit een blaadje naar mij toe.

‘Je kent de regels hier, je moet je melden als je te laat bent.’ Zegt hij mij. Ooh wat zielig, verkasde Marokkaan dacht ik kwaad. Ik neem het blaadje en besloot niet al te veel tijd aan hem te verspelen en vul hem in.

‘Sorry, was even vergeten hoe de zakelijke relatie aan toe gaat!’ Zeg ik hem en vul het blaadje nonchalant in. Ik voel hoe driftig hij is geworden door de woorden die ik uitsprak. Ik kijk hem recht in zijn ogen aan en geef hem het blaadje terug.

‘Aub, volgende keer zal ik je de moeite besparen en vul ik het gelijk bij de balie in dan hoef je niet meer langs te komen.’ Vul ik er nog bij en ik merk dat hij op ontploffen staat.

‘De volgende keer, hou je hartje maar vast dan, want je zult niet nog zo een kans gaan krijgen,’ zegt hij mij en loopt mijn kantoor uit. Ik kijk hem verbaasd aan. Hij meent het toch niet, dacht ik angstig. Kijk hem nou hoe zielig hij doet, alleen omdat ik geen relatie met hem wil kan hij nu alles maken. Ja, hij is de directeur hè! Dan ga ik er maar voor zorgen dat ik nooit meer te laat ga komen, dacht ik en bijt op mijn onderlip. In de middag word ik opgehaald door Yessin. Ayman is toch bij zijn oma, dus hoef ik mij daar niet druk om te maken en misschien ga ik er vanavond nog even langs. Yessin drukt een kus op mijn mond en vraagt hoe het met mij gaat. We staan

voor de uitgang van mijn werk en ik antwoord hem dat het wel gaat.

‘Ik heb ook mijn auto hier,’ zeg ik hem en hij knikt.

‘Geen probleem, dan rij je achter mij aan,’ zegt hij en ik knik glimlachend. Hij kust mij weer en vraagt mij of we zullen gaan. Ik knik en loop met hem weg. Niet wetend dat Reda mij met Yessin zag staan en zijn bloed daardoor alleen maar meer kookte. Nu wou hij wraak nemen op mij en hij zal elke foutje bijhouden en mij daar mee pijnigen. Ik stap mijn auto in en rijd achter Yessin aan. We vermaken ons weer, alleen ik voel mij niet zo lekker en dat merkt Yessin ook aan mij. Hij vraagt mij of er iets is gebeurd. Ik wil hem niks vertellen over Reda anders gaat hij persoonlijk naar hem toe.

Ik neem afscheid van Yessin en rijd richting mijn moeder gelijk. Ik tref haar niet thuis en weet meteen dat ze in het park zal wezen. Ik rij er heen en parkeer mijn auto tegen over het park en loop op zoek naar mijn moeder. Ik tref haar op ons bankje en Ayman speelt rustig met de andere kinderen. Tot mijn schrik zie ik mijn ex schoonmoeder met moeder op een bankje. Ik voel mijn hart te keer gaan, zolang moeder maar niks heeft gezegd, denk ik angstig. Ik loop met lood in mijn voeten naar hen toe. Moeder klaart op als ze mij ziet en niet alleen zij, maar ook mijn ex schoonmoeder. Ik vind haar zo een schat, jammer dat Jouad zonodig haar zoon moest zijn. Zij verdient het niet, om zo een zoon te hebben. Ik groet ze met de vier gebruikelijke kusjes en neem naast ze plaats.

‘Hoe gaat het met je mijn dochter?’ Vraagt mijn schoonmoeder. Ik antwoord haar dat alles goed gaat en voel mij voor de zoveelste keer sinds de geboorte van Ayman mij schuldig, omdat ik niet eerlijk ben. Ze is zijn oma, maar ze weet niks en ze staart hem aan. Terwijl ze niet weet dat het haar zoontje is. Hoe hard kan een mens eigenlijk zijn.. ik ben gewoon zo slecht. Ik voel tranen achter mijn oogleden.

‘Ik heb gehoord dat je een zoontje hebt, tbarkallah. Je bent niet getrouwd?’ Vraagt ze mij en ik schud mijn hoofd. Daar gaan we het krijgen dacht ik. Ze kijkt mij met een zwakke glimlach aan.

‘Je hoeft mij niks te vertellen. Ik heb het recht er niet op,’ zegt ze mij kalm. Ooh ja wel, dat heb je wel. Je bent zijn oma wou ik schreeuwen, maar ik kon het niet. Ik merk hoe moeilijk moeder het er mee heeft. Ze wil namelijk eerlijk zijn, maar voor mij, houd ze het verborgen en daar ben ik haar dankbaar voor. Moeder kijkt weg van ons en ik neem een diepe zucht.

‘Hoe gaat het met je dochter?’ vraag ik haar en ze antwoord dat het goed gaat. Ze kijkt mij een tijdje aan en zegt: ‘Jouad is niet goed voor je geweest, dat weet ik zelf ook wel. Alleen tot de dag van vandaag vind ik het nog steeds zo erg dat het mis is gelopen tussen jullie. Jullie hadden samen gelukkig kunnen zijn, maar mijn zoon moest het zo nodig verpesten.’

Ik kijk haar met grote ogen aan en voel de tranen prikken achter mijn oogleden. Ik sta op en excuseer mij en loop op Ayman af. Ik hurk naast hem neer en hij kijkt mij opgewekt aan.

‘Mama,’ zegt hij vrolijk en ik knik. Hij vliegt op mij af en slaat zijn armen om mij heen. Door dat ik geen houvast had vloog ik achterover met hem bovenop mij en we schateren het uit.

Ik sta overeind en omhels hem strak. Ik druk een kus op zijn wang en fluister hem dat ik van hem houd en hem heb gemist.

‘Ik jou ook mama,’ antwoord hij lief terug. Ik sta op en veeg het zand van mijn kleren. Ik neem afscheid van Ayman en besloot naar huis te gaan. Ik vraag hem nog met mij mee naar huis te gaan, maar hij wil bij Oma blijven, omdat hij vakantie heeft. Ik knik dat het oke is en ga naar moeder toe en neem afscheid van haar en ook groet ik beleefd mijn ex schoonmoeder en loop richting mijn auto. Ik kom Tarik op de hoek tegen en stop even aan de kant.

‘Hoi Hoi meid,’ groet hij mij en ik geef hem de hand.

‘Bij je moeder geweest wella?’ Vraagt hij mij en ik knik. We maken een praatje. Ik vertel hem over mijn ex schoonmoeder en hij kijkt mij met een diepe zucht aan.

‘Je weet wat je te doen staat. Ik blijf het niet herhalen, meid.’ Zegt hij mij en ik knik. Ik neem afscheid van hem en rij naar huis. Onderweg krijg ik telefoontje van Yessin. En houd het heel kort, omdat ik aan het rijden ben. Thuis aangekomen, plof ik neer op de bank en staar voor mij uit.

‘Yessin, kom verder met een verrassing.’ Zeg ik hem opgewekt als hij voor mijn deur staat. Hij heeft wat in zijn handen vast en kijkt mij lief aan. Ik bloos er helemaal van en krijg er rode wangetjes van. Ik vraag hem verder naar binnen te komen. Hij geeft mij de vier gebruikelijke kusjes en loopt door.

‘Is Ayman er niet?’ Vraagt hij mij en ik schud lichtjes mijn hoofd.

‘Hij is bij jemma, omdat hij met vakantie is.’ Zeg ik hem en hij glimlacht.

‘Leuk, hij zal het wel naar zijn zin hebben daar.’ Zegt Yessin en ik knik. We lopen samen door naar de woonkamer, waar Yessin plaats neemt.

‘Uuh wil je wat te drinken?’ Vraag ik hem.

‘hmm, ja lekker. Doe mij maar koffie als je hebt.’ Zegt hij en ik glimlach.

‘natuurlijk heb ik dat voor jou,’ zeg ik hem en loop naar de keuken. Ik voel de zenuwen door mijn lichaam gieren. Ik weet het is heel stom, maar denk telkens aan Jouad. Ik voel mij op de een of ander manier slecht. Ik ben fout bezig, ik heb een zoon, mijn ex man zit nog in mijn hoofd. Pff, ik weet het eerlijk gezegd gewoon niet meer. Een stem zegt zo, een ander stem zegt dat ik door moet gaan met mijn leven, ik zit gewoon met mijn eigen verwarde gevoelens in gevecht. Waarom ja rabbi? Dacht ik vermoeid. Ik was zo door de war, dat ik niet eens in de gaten had dat ik de koffie in de koelkast wilde stoppen. Ik sla tegen mijn voorhoofd.

‘Stommerd! Houd je gedachte eens bij!’ Sprak ik mij zelf streng toe. Ik loop niet lang daarna met een dienblad terug naar de woonkamer. Ik zag Yessin opgewekt naar mij kijken.

‘Daar ben je, ik dacht al waar blijft ze nou,’ zei hij met een brede grijns en ik glimlach naar hem.

‘Haha ik loop heus niet weg hoor. Was alleen in de keuken zoals je weet,’ zei ik hem en hij knipoogt naar mij.

‘Ja ik weet het schat, maak maar een geintje. Miste je alleen denk ik...’ Zegt hij en draait met zijn ogen. Ik kijk snel weg en ga gelijk voor hem koffie in schenken.

‘Ontwijk je mij?’ Vraagt hij en ik schiet in de lach. Ik sta overeind en draai met mijn ogen expres.

‘Nee hoezo?’ Vraag ik hem onschuldig en nu moet hij lachen.

‘Boef dat je bent!’ Zegt hij en we lachen weer allebei.

Het was naderhand best heel gezellig met hem, zoals vaker. Ik sta met hem voor mijn deur en neem afscheid van hem. Hij buigt zich naar mij toe en kust mij licht. Ik kijk verlegen op als ik stemmen hoor. Het zijn, zijn vrienden die van Anwar afkomen.

‘Yessin! Wat doe jij hier vriend?’ Vraagt een jongen hem. Tot mijn schrik staat Bilal er ook bij. Dit begint steeds leuker te worden, dacht ik. Ik doe alsof mijn neus bloed en sta dood leuk tegen Yessin te glimlachen. Yessin kijkt van mij naar zijn vrienden en glimlacht.

‘Ik houd deze schoonheid gezelschap,’ zegt hij en ik glimlach verlegen. Hij neemt mijn hand vast en zegt mij rustig aan te doen en hij zou mij snel spreken. Ik glimlach naar hem en we nemen snel afscheid. Bilal die langs mij loopt kijkt mij gemeen aan en met een gemene glimlach die niet veel beloofd, groet hij mij.

‘A salaam Romaisa! Ki दौरا?’ ‘Hmdl, gaat goed,’ antwoord ik terug en loop daarna naar binnen waar ik de deur dicht sla. Ik blijf nog tegen de deur aan geleund en voel mij hart te keer gaan. Zijn gezicht staat mij niet aan. Ik voel mij zo slecht, waarom? Ik loop verder mijn huis binnen en ga bij de raam staan. Ik staar naar buiten, waar ik Jouad zie mijn hart klopt steeds sneller. Yessin en zijn vrienden staan tegen een auto geleund. Bilal gaat naar Jouad toe die bij de auto staat. Ik zie hem iets toefluisteren. Niet lang daarna loopt Jouad op Yessin af en neemt hem bij zijn kraag. Mijn hart ging tekeer. Ooh nee, wat stelt dat nou weer voor.

Ik kijk met grote ogen toe hoe ze allebei tekeer gaan tegen mekaar. Dit gaat niet goed aflopen. Als ik zie hoe Jouad, Yessin een vuist geeft. Ren ik als een gek naar de deur en dan de trappen af. Als ik onder aan kom, open ik de deur en schreeuw naar Jouad.

‘Ben je helemaal gek! Klootzak laat hem los!’ Schreeuw ik tegen hem. De jongens stoppen en kijken mij versteld aan. Jouad zijn ogen spuwen vuur. Ik werd bang van hem, ik ken hem langer dan vandaag en als hij boos is, kun je beter uit zijn buurt blijven. Maar nu kon het mij weinig schelen. Hij moest hem niet aan raken. Ik kijk Bilal vies aan en loop op hem af op dat moment dat Jouad mij aan kijkt, slaat Yessin hem terug. Ik zie hoe Jouad achteruit deinst. Hij kijkt driftig naar Yessin en gauw ga ik er tussen staan.

‘Wat is jouw probleem! Zeker heeft Bilal je van alles zitten wijs maken!’ Schreeuw ik tegen hem. Hij kijkt mij kwaad aan.

‘Ga aan de kant vieze ****!’ Schreeuwt hij. Ik kijk hem met grote ogen aan.

‘Wat ****! Als ik een vieze **** ben, waar maak je, je dan druk om he!’ Schreeuw ik hard terug. Ik had hem geraakt met deze woorden.

Dus hij gaf nog om mij, dacht ik. Ik hoopte het gewoon zo erg.

;Pff dat denk je ja! Klootzak, hij moest van mij afblijven!; Schreeuwt hij.

;Jij sloeg hem als eerst! Ik zag het zelf ook well!; Schreeuwde ik tegen hem. Hij kijkt mij boos aan en probeert mij weg te duwen.

;Ga aan de kant, ik maak hem dood en jou ook als je zo door gaat!’ Schreeuwde hij giffig.

;Ha ha je meent het! Begin maar zou ik zeggen!; Zeg ik hem en kijk hem bloed serieus aan. Hij houdt mij vast aan mijn armen en schud mij door elkaar.

;Je bent walgelijk! Vieze trut! Vind je het lekker, elke week een ander in huis of mag ik bed zeggen. Volgens mij weet je al niet meer wie de vader van je zoontje is of heb ik het mis!?!; Zegt hij gemeen. Zijn woorden sneden door mijn hart. Ik wend automatisch mijn gezicht van hem af en schuddend kijk ik naar de grond. Hoe kan hij zo over mij denken. Ik haat hem!

;Wat maak je, je druk! Je bent toch allang door gegaan met je leven of niet soms. Je vriendin zal dit niet leuk vinden als ze je hier zo ziet.; Zeg ik hem met een gebroken stem. Hij kijkt mij kil aan en draait zich om. Hij wil weg lopen, maar hij lijkt zich te bedenken en draait zich weer om en kijkt Yessin giftig aan.

;Ik maak je dood! Wacht maar, je hebt geluk vandaag.; Zegt hij hem en Yessin is nog koppiger en loopt van achter mij vandaan en loopt op hem af.

;Pak mij nu dan! Wat denk je, je kunt alles doen. Jij komt zomaar mij slaan, wat denk je wel niet a hmar. Moet ik nou bang zijn hé!? Moet ik bang zijn!!!!; Schreeuwt Yessin. Yessin lijkt zijn controle te verliezen. Ik merk hoe het vuur in hem spuwt. Ik loop op hem af neem zijn arm vast.

;Yessin doe niet, hij is het niet waard!; Zeg ik hem zachtjes. Yessin duwt mij aan de kant en zet een stap naar Jouad toe. Jouad lijkt ook zijn controle kwijt te raken en valt Yessin aan met zijn borstkast.

;Wat hé! Wat wil je doen!; Schreeuwt Jouad tegen hem. Ik zie dat de mensen naar buiten komen om te kijken. Ik werd helemaal para, dit gaat echt slecht aflopen. Ik kijk smekend naar de vrienden van Yessin. Anwar komt van boven gerend en schreeuwt dat ze moeten kappen.

;A klootzakken maak dat jullie weg komen, politie komt zo!; Schreeuwt hij en Jouad blijft koppig staan. Yessin net zo koppig, maar zijn vrienden trekken hem mee.

;Nee, ik blijf hier! Ik wil bij haar blijven!; zegt hij fel tegen hen en blijft koppig staan. Hij neemt mij bij mijn arm en trekt mij mee.

;Kom, we gaan naar binnen,; zegt hij en ik knik verdoofd. Jouad kijkt mij met een strakke blik aan. Zijn blik laat de mijne niet los. Yessin kijkt geïrriteerd van mij naar Jouad. Ik schud verward mijn hoofd als ik Anwar hoor roepen.

;Sahbi ga er vandoor. Die Hollanders hebben de politie gebeld. Ik hoorde een oud vrouwtje zeggen dat ze hebben gebeld.; Zegt hij tegen Yessin en trekt hem weg. Ik knik naar Yessin en fluister hem om te gaan. Het is beter als hij gaat. Ik besloot terug naar binnen te gaan als Yessin en zijn vrienden er vandoor zijn. Jouad die blijft wel gewoon met Bilal. Zodra ik naar binnen wil lopen voel ik iemand mijn arm vast grijpen. Ik draai mij verschrikt om en kijk hem met grote ogen aan.

;Laat mij los, aub!; smee ik hem maar hij laat mij niet los. Hij kijkt mij met een vreemde blik aan en komt dichterbij.

Hij duwt mij tegen de muur. Ik kan geen kant op en zijn ademhaling, zijn geur en zijn lichaam kan ik niet weerstaan. Hij is gewoon zo aantrekkelijk en mijn gevoelens voor hem zijn nog zo sterk. Ik kijk hem met tranen in mijn ogen aan. Ik stribbelde eerst tegen, maar nu leek ik wel verlamd. Ik kon geen kant op en ik wou ook geen kant op. Ik zit gevangen in zijn blik, ik leek er nooit meer van te ontsnappen. Voor ik het

zelf in de gaten had, voor ik het ook maar even kon bevestigen, voelde ik zijn lippen op de mijne en toen ik bij kwam zag ik hem al sprinten naar zijn auto. Ik werd gek, ik werd helemaal para, maar stiekem voelde ik mij momenteel in de zevende hemel. Met een gebroken hart, loop ik naar boven. Verdooft, starend voor mij uit open ik de deur en loop rechtstreeks naar mijn slaapkamer. Ik laat mij op het bed neer ploffen en voel de verdomde tranen op komen. Niet lang daarna snik ik het uit, Ik voel mij eigen zo slecht, zo zwak. Waarom kan ik hem niet aan. Waarom kan ik hem gewoon niet vergeten. Waarom is het gewoon zo moeilijk... het antwoord is je zoontje... en de liefde die je nog voelt voor hem... daarom Romaisa!

Ik hoor de bel gaan en ik blijf nog een tijdje liggen voor ik de deur ga openen. Shit politie, dacht ik.

‘Mevr. We werden gebeld door de bewoners van deze straat. Er bleek een ruzie te zijn, Marokkanen onderling. Ze hebben mij naar u verwezen,’ zegt hij. Ik zie Anwar naar beneden lopen en hij blijft staan als hij ze ziet.

‘Zij heeft er niks mee te maken, ik stond er ook bij. We hebben ze gewoon proberen uit elkaar te halen. Verder kennen we die jongens niet. Deze buurt kan zeggen wat ze willen, maar wil nog niet zeggen dat ze gelijk hebben. Als het over de Marokkanen gaat dan is het gelijk foute boel en zowieso, het bleek al onderling opgelost te zijn door die twee jongens. Er stonden inderdaad wat vrienden van mij hiervoor, maar verder ken ik die jongens niet die ruzie gemaakt hebben.’ Zegt Anwar tegen de politie. De politie kijkt ons ongelovig aan en zegt: ‘Ja ja, mag ik dan jullie namen noteren.’

‘Je doet maar, er is niks aan de hand. Geen dode, niks!’ zegt hij en kijkt ze koel aan. De politieagenten schudden hen hoofd.

‘Jullie denken ook alles te kunnen maken hè!’ Zegt hij. Anwar kijkt hem boos aan.

‘Wat jullie! En jullie scheren iedereen over 1 kam!’ Schreeuwt Anwar. De politie amuseerde zich en leek hem uit de tent te willen jagen.

‘Niet doen, ze proberen je opstang te jagen.’ Zeg ik hem in het Marokkaans. De politiemannen kijken mij argwanend aan. Ik glimlach nep naar ze.

‘En nu in het Nederlands.’ Zegt de politie.

‘We kunnen toch alles maken!’ Zeg ik hem droog. Hij kijkt mij kil aan.

‘Nou in ieder geval, ik vind dit grote onzin. Jullie hebben verder geen bewijzen wat verwijst op een ruzie met Marokkanen onderling. Dan moeten ze het maar bewijzen.’ Zeg ik hem en hij kijkt mij driftig aan.

‘Genoeg bewijs, heel de straat staat buiten en heeft het gezien.’ Zegt hij nors.

‘Leuk, misschien kunnen zij jullie verder helpen. Ik ga nu naar binnen. Ik heb jullie helaas niks te melden ok.’ Zeg ik hem.

‘Jouw grote mond staat mij niet aan!’ Zegt de politie. Ik werd zo kwaad. Wat willen ze nou, ons op stang jagen. Het begint ze aardig te lukken. Ik probeerde net Anwar rustig te houden, maar zelf begin ik mijn geduld kwijt te raken.

‘Je gegevens graag,’ zegt hij en trekt zijn papier eruit. De ander haalt hem ook te voorschijn en noteert de gegevens van Anwar. Ik geef braaf mijn gegevens. Ze kunnen ons toch niks maken, dacht ik. Anwar geeft zijn gegevens ook en loopt daarna kwaad weg naar boven. Ik sluit de deur achter mij en neem een diepe zucht.

‘Wat een dag,’ zeg ik zachtjes en dan hoor ik mijn telefoon over gaan. Ik sprint naar mijn slaapkamer en ben net op tijd. Het is Tarik die mij vraagt wat er gaande is. Hij heeft net Yessin en de rest gesproken. Ik vertel hem alles en hij stelt mij gerust. Ik moest mij niet gaan stressen van hem. Nou het zal niet helpen, ik doe het onbewust en heb er zelf geen controle over.

Weken streken voorbij, gelukkig zag ik geen Jouad meer. Heb hem weken terug gezien samen met zijn vriendin en ik ontweek hem zo snel als ik kon. Gelukkig heeft hij mij niet gezien. Ik durf hem ook niet aan te zien, omdat ik mij dood schaam voor die kus die hij mij heeft gegeven. Ik weet niet ik er mij bij moet voorstellen. Zou hij nog van mij houden? Of wil hij mij gewoon kwetsen. Misschien doet hij dit, omdat hij mij wil pijnigen en dat ik uiteindelijk eindig met niemand. Dat is wat hij wil, dat ik alleen blijf, geen man in mijn leven. Maar waarom doet hij dat, terwijl hij een vriendin heeft en gewoon er op los flirt. Ik begrijp hem gewoon niet, hij is geen spat veranderd zo te zien. Ooh wat walg ik van zijn gedrag, dacht ik woedend. Ik was samen met Ayman en had hem vast in mijn hand. We lopen door het centrum.

Ayman is morgen jarig en ik dan word hij vier jaar. Ik ben heel erg blij voor mijn zoontje en wil hem een onvergetelijke dag geven. Hij verdient het ook, het is mijn mannetje, mijn kanjer en de gene waar voor ik leef. Waarvoor ik dit allemaal doe. Hij begint ook officieel met school nu. Eerst ging hij naar de crèche of te wel de kinderopvang, omdat ik ook werk en hij met niemand kan blijven. Maar hij is vaker de laatste tijd bij mijn vriendin Zahra. Mijn vriendin Fatima die zou vandaag naar mij toe komen om te overnachten. Ze heeft tegen haar moeder gezegd dat ze bij een vriendin gaat slapen, ivm een verjaardagsfeestje. Gelukkig deed haar moeder daar niet moeilijk over. Mijn telefoon gaat over en ik zie ‘Yessin’ op het schermje staan. Ik neem met een glimlach op en geef hem een warme groet. Hij is zo lief voor mij, we hebben conflict gehad toen met die ruzie tussen hem en Jouad over mij. Ik ben gewoon heel eerlijk tegen hem geweest. We hebben het uitgepraat als twee volwassenen en gelukkig had hij er begrip voor. Ik vind het zo zielig, dat de jongens het altijd voor je willen verprutsen. Ze houden er van je zwart te maken bij andere. Ik neem een diepe zucht en hoor Yessin vragen wat er gaande is.

‘Ooh niks, ik ben gewoon moe. Ayman is jarig en morgen ga ik voor hem een feestje doen.’ Zeg ik hem.

‘Ooh ja klopt, je had mij inderdaad vertelt. Ik ga dan maar eens gauw wat voor hem kopen. Zal hij wel leuk vinden denk ik,’ zegt Yessin en ik glimlach verlegen. Wat is het toch ook een schatje.

‘Doe normaal joh. Dat hoeft helemaal niet,’ Zeg ik hem er nog achter, want ja hij hoeft niet te denken dat het verplicht is ofso.

‘Lieve schat, jij hoeft mij helemaal niet te zeggen wat ik moet doen, oke! Laat mij en als ik dat kleine kereltje van jou wil verrassen dan doe ik dat.’ Zegt hij mij lief en ik bedank hem er voor.

‘Geen dank, ik doe het met plezier. Maar vertel eens mijn schoonheid. Ben ik morgen ook welkom? Of gaan er familieleden komen?’ Vraagt hij mij. Ik bijt zachtjes op mijn onderlip. Ja, inderdaad hij kan morgen niet komen, want mijn moeder komt. Zahra en haar kinderen en Fatima en nog andere kennissen/familieleden en

vriendjes van Ayman.

‘Ja sorry schat. Inderdaad morgen gaan er bezoekers komen.’ Zeg ik hem zachtjes. Hij lacht zachtjes en zegt dat het geen probleem is verder. Wel jammer, maar hij begrijpt de situatie.

‘Gelukkig maar dat je het begrijpt. Laten wij het samen een andere dag vieren, vind je dat goed?’ Vraag ik hem.

‘Ja hoor, laten we dat dan maar doen zina. Maar ga ik je vanavond nog zien?’ Vraagt hij mij.

‘Nee, mijn vriendin Fatima komt zo dadelijk naar mij toe. Ze blijft overnachten bij me.’ Zeg ik hem en teleurgesteld gaat hij er mee akkoord.

‘Dan hoop ik je gauw te zien. Dikke kus, en ik bel je later wel.’ Zegt hij lief en hangt op. Ik stop mijn telefoon weg en ga met Ayman een speelgoed winkel binnen.

‘Nou mijn mannetje mag vandaag zijn eigen cadeau gaan uitkiezen,’ zeg ik hem glimlachend en hij glimlacht verlegen, maar tegelijk ook trots.

‘Echt waar mama!’ Schreeuwt hij enthousiast. Ik knik met een brede grijns naar hem en Ayman laat het zich niet voor de tweede keer zeggen en rent gelijk door de grote speelgoed winkel. Glimlachend kijk ik mijn zoontje aan. Hij rent gelijk op een groot speelgoed auto die op accu rijdt.

‘Mama kijk deze!’ Schreeuwt hij en ik loop op hem af. Ik hurk naast hem neer en bekijk de mooie grote zwarte cabrio.

‘Wauw, je ziet er echt stoer uit hoor in die auto.’ Zeg ik hem knipogend. Hij lacht stoer en geeft mij een high five. Ik schater het uit en ga met mijn hand over zijn haren. Hij kijkt mij geïrriteerd aan en ik schiet weer in de lach.

‘Mama mag dat toch wel, kom op Ayman!’ Zeg ik hem en hij schud koppig zijn hoofd.

‘Nee!’ Zegt hij boos en kijkt mij aan met een pruillip. Ooh Allah! Precies zijn vader. Een schok gaat er door mij heen. Ik kan dit niet meer verdragen. Dit wordt mij gewoon te veel. Ik voel van alles door elkaar. Schuld gevoelens, haat, woede, pijn, teleurstelling en ook nog liefde.

‘Ayman wil je nog rond kijken of weet je zeker dat dit hem word?’ Vraag ik hem en hij knikt blij.

‘Jaaaa mama! Mag ik deze?’ Vraagt hij mij enthousiast en ik knik glimlachend.

‘Tuurlijk mag mijn zoontje dat.’ Zeg ik hem en omhels hem strak. Hij drukt een schattig kusje op mijn wang en laat mij los. Ik loop naar de mevr. Achter de kassa en zeg haar dat ik die auto wil kopen. Ze glimlacht en loopt met mij mee.

‘Dat kan ja, wilt u een zwarte?’ Vraagt ze mij en ik knik. Ze zegt mij dat ze er zo aan komt en loopt weg. Even later komt ze samen met een jongeman weer terug. Hij heeft iets bij zich waarmee hij de auto zal optillen.

‘U kunt alvast met mij mee komen om hem af te rekenen en hij zal met je mee lopen om hem in te laden in je auto.’ Zegt ze mij en ik knik. Ik kijk naar die auto en bedenk mij of die wel zal passen. Jah wel, hij zal wel passen, dacht ik achteraf en reken het af. Daarna loop ik met Ayman en die jongeman naar de auto. We plaatsen hem in de auto en hij past net, daarna bedank ik hem en lopen Ayman en ik weer terug naar het centrum. Mijn telefoon gaat over en dat is Fatima. Ik neem op en zeg haar

waar ik ben. Niet lang daarna zie ik haar aan komen lopen.

'Hoi meid,' zeg ik haar en groet haar hartelijk. Ze geeft Ayman een dikke kus en feliciteert hem. We maken er verder een heel leuke dag van en gaan nader hand naar huis. We waren bek af allemaal. Ayman is in de auto in slaap gevallen. Ik leg de kleine in bed en ga naar mijn kamer waar ik mijn pyjama aan doe. Fatima loopt mijn kamer ook binnen en trekt haar pyjama aan. Daarna gaan we gezellig voor de tv zitten. Mijn telefoon gaat over en ik zie dat het Yessin is.

'Schatje,' zegt hij als ik opneem. Ik groet hem verlegen terug en zie Fatima giechelend naar mij kijken. Ik voel mij rood worden en sla haar met een kussen. Ze kan zich net in houden om niet hard te gaan lachen.

'Kan ik je zien, ben bij Anwar.' Zegt Yessin en ik voel mij hart te keer gaan.

'Uuh, ja ik weet het niet,' zeg ik hem aarzelend. Shit, kijk mij nou idioot doen man, dacht ik beschaamd. Ik kijk Fatima paniekerig aan en ze lacht.

'Ben je nu boven bij hem?' Vraag ik hem en hij antwoordt dat hij inderdaad boven is. Hij wil mij maar heel even zien, smeekt hij en ik ga er mee akkoord. Fatima zal het echt niet erg vinden, dacht ik en hing daarna op.

'Schat,' zeg ik haar maar ze heft haar hand op al.

;Ga maar, ik wil het niet weten!; Zegt ze en kijkt mij argwanend aan. Ik gooi een kussen tegen haar aan en ze schiet in de lach.

;Haha bitch!; Scheld ik haar voor de grap uit.

;Troet!; Schuld ze mij terug uit en steekt haar tong uit.

;Ik hou van je,; zeg ik haar en ze kijkt mij stralend aan.

;Ooh Romaisa toch, maar zoiets heb ik nog nooit van iemand anders gehoord.; Zegt ze mij dramatisch en doet alsof ze huilt. Ik schater het uit en niet lang daarna kan zij zich ook niet inhouden. Ik zeg haar snel terug te komen en ren in mijn pyjama naar buiten. Als ik hem voor mijn deur op de stentrap zie zitten ga ik naast hem plaats nemen. Hij kijkt naar mij op als ik naast hem plaats neem.

;Hoi,; zeg ik zachtjes. Hij glimlacht en neemt mijn handje vast.

;Salaam schoonheid,; zegt hij en drukt een kus op mijn hand. Ik glimlach verlegen. Mijn blik glijdt af naar de stenen trap en ik bedenk mij onze eerst keer toen we elkaar hier tegen kwamen. Toen ik tegen hem aan botste. Ik moest er om lachen en hij kijkt mij verbaasd aan.

;Haha weet je nog, onze eerste ontmoeting was op deze trap, toen we tegen elkaar aan botste gebeurde ook op de trap en nou zitten we hier weer; zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

;ja, je hebt gelijk. Deze trap is wel iets waardevols.; zegt hij mij en knipoogt naar mij.

;Ik denk het wel ja,; zeg ik hem verlegen. Hij trekt mij naar zich toe en ik leun met mijn hoofd tegen zijn schouder. We blijven zo een tijdje zitten.

;Romaisa...; Hoor ik na een tijdje.

;Hmm...; Zeg ik hem terug. Hij was weer een tijdje stil.

;Wie is de vader van Ayman?; Vraagt hij mij en ik schrik op. Hij kijkt mij met grote ogen aan. Deze vraag had ik ooit moeten verwachten, dacht ik en voelde dat ik het benauwd kreeg. Ik wil niet liegen tegen Yessin. Daar schiet ik niks mee op en zal mij eigen alleen maar meer problemen bezorgen. Moest ik dan open kaart spelen?

Moest ik hem vertellen wie de vader is? Misschien zal hij het begrijpen en het niet door vertellen. Yessin is een lieve persoon dus ik hoef nergens bang voor te zijn, dacht ik. Ik was afwezig en Yessin vroeg mij of het zo ernstig is. Ik schud lichtjes mijn hoofd. Bijna wou ik hem zeggen dat zijn vader dood is, maar straks komt hij er achter en dan? Dan ben ik een leugenaar. Maar is het niet voor eigen best wil. Ik schraap mijn keel en probeer iets te zeggen, maar krijg er geen geluid uit. Yessin staat op en gaat precies voor mij staan en hurkt voor mij neer. Zodat hij mij beter kan aankijken. Ik kijk hem beschaamd aan en voel die verdomde tranen opkomen. Mijn grote geheim, moet ik het nu bekend maken? Misschien moet er gewoon ooit een einde aan dit komen. Mijn zoontje wordt ouder. Vandaag is hij weer een jaartje ouder. De tijd vliegt en straks is hij al een jongeman en weet hij niet wie zijn vader is. Wil je dat soms! Wil je dat hij het je voor altijd kwalijk zal nemen! Ik wist het niet, zweet brak op mijn voorhoofd en ik wou het hem gewoon niet vertellen. Ik denk dat zwijgen op dit moment het beste is, dan hoef ik niet te liegen en ook niet de waarheid te vertellen... ik zeg hem gewoon niks...! Yessin blijft mij vragend aan kijken. Hij legt een vinger onder mijn kin als ik weg kijk. Hij dwingt mij hem aan te kijken.

;Aub, ik moet weer terug.; zeg ik hem verward en sta op. Hij houdt mijn hand vast en probeert mij toch zo ver te krijgen dat ik het hem zeg.

;Aub!; Zeg ik hem wat feller en dan laat hij mijn hand los. Ik loop, of beter gezegd. Ik ren de trappen op en sluit de deur met een zwaai achter mij dicht. De tranen vinden hen weg. Fatima rent meskienna gelijk naar mij toe als ze het hoort en kijkt geschrokken naar mij op. Wiegend in haar armen op de bank vertel ik haar in tranen wat er aan de hand is. Ze kijkt mij bezorgd aan en vol begrip. Ze is gewoon een goede vriendin, die ik hard nodig heb op zulke momenten. Haar armen om mij heen, de liefde die ik voel, zo hoort vriendschap ook te zijn.

De volgende dag sta ik vroeg op, om op te ruimen. Vandaag zouden we voor Ayman een feestje houden. Yessin heeft mij niet meer gebeld en beter misschien. Ik wil tot mijn rust komen en word niet goed van al die gestress aan mijn hoofd. Ik loop naar de keuken en tref Fatima mijn vriendin druk aan het werk.

‘Sbah elgair,’ groet ik haar en ze kijkt glimlachend op.

‘Salaam,’ antwoord ze terug en gaat door met poetswerk. Ik kijk de keuken rond en loop naar de huiskamer.

‘Fatimaaaa! Dat had je echt niet alleen moeten doen, waarom maak je mij niet wakker?’ Zeg ik haar overrompeld. Ze kijkt mij met een brede grijns aan. Ze haalt daarna haar schouders op en blaast een pluk haar weg die voor haar ogen valt. Ik schud glimlachend mijn hoofd en omhels haar strak.

‘Jij bent het beste, echt waar!’ Zeg ik haar en ze grinnikt zachtjes.

‘Ik doe het graag gekkie. Nou slaapt die kanjer van je nog wella?’ Vraagt ze mij en ik knik glimlachend.

‘Laat de jarige jop maar uitslapen. Straks dan heeft hij zijn handen vol aan ons en de cadeau’s zeg ik haar en ze knikt begrijpend. Fatima dwingt mij te gaan douchen en optutten. Ik loop met tegen zin naar de douche. Ik vond dat ik haar had moeten helpen, maar goed. Nu is het te laat, ze heeft alles al gedaan. Ik loop de douche in en verwen mij zelf. Daarna loop ik de slaapkamer in met alleen een baddoek om mij

lichaam gewikkeld. Ik droog mij zelf af en smeer mij in met bodylotion. Om het te laten intrekken en drogen ga ik kleren uitkiezen om aan te doen.

Zodra ik klaar ben, bekijk ik mij zelf in de spiegel en knipoog naar mij zelf.

‘Je ziet er goed uit, Romaisa,’ fluister ik mij zelf toe en draai mij om en tref een lachende Fatima in de deuropening. Ik kan mijn lach ook niet inhouden en schiet in de lach.

‘Je ziet er echt goed uit inderdaad,’ zei ze de woorden na en ik glimlach naar haar.

‘Ayman is al wakker,’ zegt ze mij en ik knik.

‘Dan ga ik hem in bad stoppen,’ zeg ik haar en loop naar zijn kamer. Fatima loopt mij achterna en vraagt mij of ze het voor mij moet overnemen.

‘Nee joh, je hebt genoeg gedaan en ik weet niet of mijn mannetje jou toelaat om hem in zijn blootje te zien hihih,’ zeg ik haar en ze begint te lachen.

‘Mafkees, het is een kind van 4 jaar.’ zegt ze mij en ik knik lachend.

‘Zeg dat maar tegen hem.’ zeg ik haar en draai met mijn ogen. Ze begrijpt mij volkomen en lacht terwijl ze haar hoofd schud. Ik ga met Ayman de badkamer in.

Als Ayman ook aan gekleed is en er fantastisch uitziet. Is het Fatima haar buurt. We gaan samen de woonkamer versieren, ondertussen vliegt de tijd. Het is bijna middag en dan komen de mensen onderhand wel. De bel gaat en ik ga open doen. Mijn moeder staat met een groot cadeau in haar handen glimlachend te kijken.

‘Salaam Mama, kom verder.’ Zei ik haar en groet haar met de vier gebruikelijke kusjes. Ayman rent gelijk op zijn oma af en kan haar maar niet loslaten. Moeder valt bijna om haha. Ik neem de grote cadeau van haar over en Ayman kijkt met pretoogjes er na.

‘Straks schatje en dan mag je hem open doen,’ zeg ik hem en hij schud kinderlijk met zijn hoofd.

Later in de middag wordt het lekker druk en gezellig. Paar neven en nichten van mij, zijn ook langs gekomen en een oom. (broer van mijn moeder)

‘Ey Romaisa, ik ga er vandoor.’ Roept Nordin. Ik draai mij om en kijk hem met grote ogen aan.

‘Blijf eten man!’ Zeg ik hem. Hij schud lachend zijn hoofd.

‘Ik moet er echt vandoor. Je weet ik heb wat dingen te doen en trouwens regel wat met die Fatima,’ zegt hij mij en knipoogt naar mij ondeugend. Ik schiet in de lach en zeg hem dat ze al een vriend heeft. Hij slaat zerma teleurgesteld met zijn vuist tegen de muur.

‘Ewa jammer dan maar! Nou aan mijn nichtje heb ik ook niks, want ze ziet mij niet eens staan,’ zegt hij en rolt met zijn ogen. Ik kijk hem met opgetrokken wenkbrauwen aan.

‘Kifesch? Wie bedoel je? Heb ik wat gemist wella?’ Vroeg ik hem nieuwsgierig. Ik dacht echt een nicht van ons, maar hij bedoelde mij.

‘Ja, jij!’ Zegt hij en ik schiet in de lach.

‘Haha doe normaal, Nordin.’ Zeg ik hem en vouw de vaatdoek die ik in mijn hand vast had op.

‘Ik moet trouwen van mijn moeder, ik zoek liever zelf eentje uit dan dat mijn moeder haar voor mij uitzoekt en je weet wat het dan word.’ Zegt hij mij en kijkt geïrriteerd

voor zich uit.

‘Ewa dus als je met mij of Fatima trouwt is het om je zelf te redden, maar word je daar mee wel gelukkig?’ Zeg ik hem en hij knikt.

‘Ik maak ook maar een geintje, denk je werkelijk, maar dan ook werkelijk dat ik een schaap uit Marokko neem. Nee! Nee! En nog eens nee! Ik trouw het meisje waarop ik ga vallen, waar ik van ga houden.. mohiem kort om de vrouw van mijn leven.’ Zegt hij en ik schiet in de lach.

‘Nordin en serieus. Nooit!’ Zeg ik hem en hij kijkt mij streng aan.

‘Wat denk jij, ik ben player?’ Vraagt hij mij en kijkt zielig voor zich uit. Ik lach en schud plagerig mijn hoofd. Hij doet alsof hij mij wil pakken en ik schrik op. Hij lacht en loopt daarna weg en groet mij nog terwijl hij door de gang loopt. Ik groet hem schreeuwend terug en schud lachend mijn hoofd. Wat een gekkerd is het ook. Hij is echt altijd uit op grappen maken. Nooit kan hij serieus doen. Dus je weet ook nooit wanneer hij iets meent of niet. Ik loop terug naar de woonkamer waar het nog sfeervol is. Fatima had muziek opgedaan en de meiden zijn aan het dansen. Het was super gezellig en ik heb geen ene keer naar mijn telefoon gekeken. Ik heb even aan Yessin gedacht maar had mijn handen vol aan bezoek en zo vergat ik hem verder. Wel zat Jouad de hele dag in mijn hoofd, is dat niet een beetje raar. Later in de avond gaat iedereen weg. Moeder blijft en Fatima blijft ook nog bij mij overnachten vandaag tot morgen en dan gaat ze terug naar huis. Moeder volgt mij tijdens het opruimen naar de keuken.

‘Hoe denk je er nou over?’ Vraagt ze mij plots. Ik zie de bezorgdheid in haar ogen. Ik neem een diepe zucht en weet precies waar ze het over wil hebben.

‘Ik weet het niet jemma,’ zeg ik haar vermoed. Ik leun met mijn armen tegen het aanrecht en keer mijn rug naar haar toe. Ze trekt aan mijn arm en kijkt mij boos aan. ‘Ik wil dat je dit voor je zoontje doet. Niet voor hem, niet voor jou, maar voor Ayman. Hij is 4 vandaag geworden vind je het niet genoeg. Hoelang moet hij nog zijn vader niet kennen, straks groeit hij op met het idee dat hij geen vader heeft en zodra het bekend word heb jij een groot probleem. Dan gaan ze jou scheef aan kijken. Jij bent de verantwoordelijke, niet zijn vader in dit geval, want waarom? Ik zal je dat eens haar fijn uitleggen. Wij verbergen dit voor iedereen, niemand die weet wie de vader is, zelfs Jouad niet. Jouad heeft geen enkel idee, hij zal para worden als hij dit hoort. Misschien gaat hij wel wraak op je nemen en geloof mij hoe langer je wacht hoe kwader hij zal zijn als hij dit te horen krijgt. Knoop dit goed in je oren! Ik wil mijn zoontje gelukkig zien en niet dat hij dat nu niet is, maar ik denk voort. Ik denk aan dadelijk en later. Hoe zal hij dan leven, hè! Denk je daar wel eens aan of denk je alleen aan je eigen gevoelens. Je hoeft niet bij hem terug, maar hij heeft het recht dit te weten. Je hebt hem genoeg gestraft. Dit is geen straf meer, dit is te gek voor woorden. Ik je moeder accepteer dit niet, dus laat staan welk ander persoon dan ook die dit zal horen! Ik ga je iets duidelijk maken, Romaisa. Je kunt kiezen. Of je gaat het zo snel mogelijk bekend maken of ik doe dat...Met grote ogen staar ik haar aan. Ze heeft groot gelijk, haar woorden zijn oprecht, maar ze kwetst mij erg hier mee. Ik voel mij lichaam verstijven en blijf haar verdoofd aan staren. Niet lang daarna hoor ik de deur dicht vallen. Ik voel de tranen opkomen en laat ze op de vrije loop.

De volgende dag meld ik mij ziek. Ik had geen zin om ook maar iemand te zien. Yessin die mij zo vaak belde negeerde ik tot hij in de avond voor mijn deur stond. Ayman die in de woonkamer speelt rende naar de deur om open te doen. Ik lag zwak op de bank. Ik heb heel de dag gehuild. Ik schrik als ik de stem van Yessin hoor en schiet overeind. Ik zie hem bezorgd de woonkamer binnen lopen.

‘Wat is er met jou man!’ Zegt hij boos, maar ik merk ook bezorgdheid in zijn stem. Ik haal mijn schouders op en kijk weg. Hier had ik dus absoluut geen zin in. Hij beent op mij af en grijpt naar de telefoon.

‘Je hebt gewoon niet opgenomen, terwijl je verdomme weet dat ik je heel de dag heb lopen bellen! Wat is er met jou?! Vraagt hij mij pissig en smijt de telefoon op tafel. Met grote ogen kijk ik hem aan.

‘Doe normaal wil je! Ik ben gewoon moe en had nergens zin in en ook in niemand!’ Zeg ik hem fel en grijp naar mijn telefoon. Ik weet niet waarom ik mijn telefoon in mijn hand heb genomen. Ik sta op en loop naar de raam toe.

‘Wat is er Romaisa?’ Vraagt hij mij en ik schud lichtjes mijn hoofd. Ik draai mij naar hem toe en kijk hem met een vermoeide blik aan.

‘Niks, Yessin.’ Antwoord ik terug en ik zie hoe kwaad hij word.

‘Niks! Er is wel degelijk iets! Waarom wil je mij niets vertellen verdomme!’ Schreeuwt hij tegen mij. Hoe durft hij zo te reageren tegen mij. Ik kijk naar Ayman die angstig naar ons toe kijkt en weg kruipt in een hoekje. Ik neem een diepe zucht en zeg hem kalm dat hij op dit moment beter kan vertrekken.

‘WAT?! Ik moet vertrekken? Wat is je probleem meid? Sinds ik je vroeg wie zijn vader is doe je zo! Dus iets houd je achter voor mij, wat is het dat ik niet mag weten, Romaisa? Is Jouad niet toevallig de vader... Of mag ik dat niet weten!’ Zegt hij fel en met een schok kijk ik hem aan. Hoe weet hij dit. ooh mijn god. Ik verraad mij eigen door lijkkbleek te worden en mijn lichaam trilt helemaal. Ik was stil, mijn keel leek dicht geknepen te zijn. Ik kreeg amper een woord uit mijn mond. Hij loopt op mij af en pakt mij ruw aan mijn armen. Hij schudt mij lichtjes door elkaar.

‘Zeg mij! Is hij de vader?’ Vraagt hij fel en ik schud lichtjes mijn hoofd.

‘Lieg niet!’ Schreeuwt hij en houd mij nog strakker vast. Tranen verschijnen in mijn ogen. Ik ruk mij los en schreeuw dat hij van mij af moet blijven.

‘Wie ben jij, om mij zo te commanderen! Wie, zeg mij wie!’ Schreeuw ik tegen hem en laat al mijn frustraties los. Hij kijkt mij met opgezette ogen aan en lijkt mij wel een klap te willen verkopen.

‘Ga mijn huis uit nu!’ Schreeuw ik tegen hem en hij beent met grote stappen het huis uit. Ik zak door mijn knieën en begin te snikken als een klein kind.

Ayman rent naar mij toe en vraagt mij lief waarom ik huil. Ik omhels hem strak en snik steeds harder. Als de bel gaat, rent Ayman weer naar de deur om open te doen. Ik had geen kracht meer om op te staan.

;Romaisa?; Hoor ik Tarik roepen als hij de kamer binnen loopt. Ik kijk snikkend naar hem op en hij rent gelijk op mij af.

;Lieverd toch, wat is er gebeurd?; Vraagt hij mij en ik snik steeds harder. Ik schud mijn hoofd en houd hem vast. Hij omhelst mij en sust mij, zodat ik me rustig houd. Even

later kom ik tot rust en begeleidt hij mij naar bank. Ik neem plaats en ga gelijk achterover liggen. Ik trek mijn benen op en kijk starend voor mij uit.

;Wat is er gebeurd?; Vraagt hij mij kalm. Ik geef geen kik en hij kijkt zuchtend voor zich uit.

;Mama heeft pijn,; hoor ik Ayman zeggen. Ik kijk op naar Ayman en daarna weer voor mij uit. Mijn zoontje meskien, kijk hoe hij mij ziet lijden. Ik moet hier mee ophouden, dit is gewoon te gek voor woorden. Misschien word het tijd dat ik de waarheid ga vertellen, Yessin heeft een vermoeden en hij zal zeker het nieuws gaan overbrengen aan zijn vrienden. Angstig staar ik voor mij uit.

;Waarom heeft mama pijn?; Hoor ik Tarik aan Ayman vragen.

;Yessin deed schreeuwen,; zei hij weer en Tarik kijkt mij gelijk aan en dwingt mij hem aan te kijken.

;Heeft die Klootzak je pijn gedaan?; Vraagt hij mij gelijk opgefokt. Ik schud mijn hoofd.

;Jah wel, waarom neem je het ook nog voor hem op!; Schreeuwt hij. Ik haal mijn schouders op en kijk hem even aan.

;Hij heeft mij niet aangeraakt, wees maar gerust.; Zeg ik hem. Tarik zucht opgelucht en vraagt mij waarom hij dan schreeuwde.

;Omdat... pff... Tarik ik word gek! Echt waar ik word gek gewoon! Yessin heeft een vermoeden dat Jouad de vader is.; Zeg ik hem gestrest. Tarik kijkt mij met grote ogen aan.

;Wat? Dat meen je niet, hoe dan?; Vraagt hij mij en ik haal mijn schouders op.

;Dat wil ik dus ook weten!; Zeg ik gestrest. Hij knikt en neemt mij aan mijn arm vast.

;Kijk mij aan, je gaat rustig aan doen oke? Laat je niet gek maken door hem.; Zegt hij mij kalm. Ik knik verdooft en hij dwingt mij hem aan te kijken.

;Beloof mij dat je, je niet kapot laat maken.; Zegt hij weer. Ik kijk hem stilletjes aan.

;Beloof het mij verdommel!; Zegt hij fel. Ik knik lichtjes. De woorden van mijn moeder schoten door mijn gedachten weer. Ze heeft mij erg gekwetst met haar woorden en dan nog Yessin. Ik word gewoon gek. Ik kan dit niet meer aan. Ik neem mijn hoofd tussen mijn handen en denk na. Ik denk hard na, ik voel de ader op mijn voorhoofd kloppen tegelijk met mijn hartslag. Alsof het elk moment kan knappen. Ik word er bang van. Tarik neemt mij in zijn armen en vraagt mij of ik hem alles wil vertellen. Zodra ik mij zelf tot rust voel komen, begin ik hem van zelf alles te vertellen, ook over mijn moeder. Hij zucht op het einde en vraagt mij of het niet beter is als ik het Jouad gewoon vertel. Ik knik en zeg hem dat ik bang ben. Mijn grootste angst is dat hij mijn zoontje van mij afpakt door een rechtzaak tegen mij te spannen. Zal hij het doen, is hij zo hard, zou hij mij zo erg haten. Ik denk aan onze kus van laatst. Het wordt mij gewoon te veel.

;Je hoeft niks bang te wezen, ik ben er voor je en hij kan je niks maken, hoor je mij?; Zegt hij en kijkt mij bloedserieus aan. Ik knik en zeg hem dat ik er goed over na wil denken. Ik heb mij toch ziek gemeld en deze dagen ga ik goed alles op een rijtje zetten, dacht ik....

De telefoon gaat en ik schrik op. Ik heb mij nu al een paar dagen ziek gemeld. Als ik op neem merk ik dat het mijn baas is.

‘Hoi Reda,’ zeg ik hem dood normaal. Ik probeer nuchter over te komen. Heb geen zin in ruzie met hem of dat kinderachtig gedoe. Ik weet dat ik hem gekwetst heb. Hij maakt een praatje met mij, voornamelijk over mijn ziekte. Ik antwoord gewoon eerlijk hoe depressief ik ben, hoe slecht ik slaap etc. Ik doe er wel nog een schepje boven op, zodat hij niet gaat zeggen dat ik moet komen werken. Maar hij deed echt kei hard en zei dat ik maar snel weer moest komen werken. Hij wenste mij niet veel beterschap, ook geen sterkte. Het boeide hem niet en hij praatte nogal zakelijk tegen mij en het enige waarvoor hij werkelijk belde was dat ik snel moest komen werken omdat er werk aan de zaak is. Ik neem een diepe zucht en leg de telefoon neer.

‘Rotzak!’ Zei ik fel en kijk boos voor mij uit. Ik besloot Ayman maar op te gaan halen van school en sta op. Ik neem mijn tas en sleutels en loop de deur uit. Ik stap mijn auto in en rijd richting zijn school. Pik hem op en rijd weer terug naar huis. Langs moeder ben ik sinds dien niet meer geweest. Ze heeft mij echt gekwetst met haar woorden. Ik heb in deze dagen er goed over na gedacht om tegen Jouad maar eerlijk te gaan wezen. Alleen ik ben ontzettend bang voor de gevolgen. Ik denk dat ik maar Fatima om hulp ga vragen. Ik bel haar op en zal met haar erover hebben. Als ik Ayman te eten geef en opruim. Gaat hij spelen buiten met vriendjes voor de deur en ik ga Fatima mijn vriendin bellen. Hij gaat paar keer over en dan pas neemt ze op.

‘Hoi meid,’ groet ik haar. Ze groet mij enthousiast terug.

‘Ik stoor je niet, hoop ik?’ Vraag ik haar.

‘Nee man, ben je gek ofso. Jij mag mij altijd bellen. Hoe is het met je en met Ayman?’ Vraagt ze mij. Ik antwoord haar dat alles goed gaat behalve met mij. Ik begin haar alles te vertellen wat er in de laatste tijd is gebeurd en ze schrikt er van meskiena. Ze wist het al, alleen ze heeft de nieuwtjes van de laatste dagen niet mee gekregen.

‘Ooh meisje toch, je zit echt goed in de problemen. Misschien is het inderdaad een goed idee, als jij Jouad gaat vertellen dat hij de vader is. Beter dan dat Yessin het gaat doen en hij het eventueel voor je gaat verpesten.’ Zegt ze mij en ik knik.

‘Je hebt gelijk, daar dacht ik ook aan. Alleen die stap, die stap is zo moeilijk om te nemen. Het is eigenlijk te gek voor woorden. Ik ben slecht Fatima. Echt slecht! Ik ben geen goede moeder, welke moeder doet haar kind dit aan? Hij zal het mij kwalijk nemen. Hij zal mij haten, hij zal wraak nemen. Je kent Jouad net zo goed als ik. Je weet dondersgoed dat hij het hierbij niet zal laten. Misschien eist hij zijn zoon wel op. Ooh Fatima ik ben bang!’ Zeg ik haar en krijg er spontaan tranen van. Ze neemt een diepe zucht en zegt mij dat ik mij eigen niet kapot moet maken.

‘Maar Fatima, ik weet het gewoon niet meer! Ik ben de kluts kwijt.’ Zeg ik haar snikkend.

‘Romaisa, aub! doe je zelf en je zoontje dit niet aan. Bel hem op of ga naar hem toe. Je weet waar zijn zaak ligt. Spreek er met hem over, ooit komt het toch boven water en misschien denk je achteraf wat een opluchting. Je zoontje is nu vier jaar, straks word hij ouder en dan herinnerd hij zich dingen en dan zal hij het je kwalijk nemen.’ Zegt Fatima mij wijs.

‘Je hebt gelijk, ik moet die stap nemen. Maar ik word gek Fatima. Het is echt moeilijk. Stonden jullie maar in mijn schoenen dan zullen jullie begrijpen wat ik bedoel.’ Zeg ik haar snikkend.

‘Ik weet lieve schat. Denk je dat ik geen begrip voor je heb. Denk je werkelijk dat ik ook maar iets slechts over je zal denken. Echt niet, ik begrijp je situatie, je gevoelens en je pijn. Ik snap het heel goed en vind het juist dapper van je, dat je zo er mee kunt leven. Als ik het was, misschien was ik allang psychisch geworden. Maar neem contact op met Jouad en vertel het hem, vertel hem dat hij de vader is. Probeer er als volwassenen over te praten,’ zegt ze mij. Ik beloof haar dat ik die stap zal nemen, we ronden het gesprek af en ik leg mijn telefoon neer. Ik ga achterover op de bank zitten en denk weer na. Mijn hoofd gaat binnenkort ontploffen. Ik heb al last van migraine en als ik mij nog meer stress dan word het alleen erger.

Bilal

Dit is toch niet waar! Hoor ik het goed. Jouad is vader, ik had het moeten weten. Die jongen is sprekend Jouad. Groene ogen, manier van doen. Waarom is ons dit niet eerder opgevallen. Wij dachten gelijk aan een ander groenoog. Ik bal mijn vuisten, misschien is er toch wel kans voor die twee, maar dat mag niet gebeuren. Die Romaisa is niet goed voor hem. Jouad heeft het nou wel goed so. Hij hoeft die sloerie niet, wat moet hij met zo een iemand. Hij moet haar dit niet vergeven en ik ga het hem haar dood leuk vertellen dat hij vader is. Ik moet haar voor zijn en zodat hij nog kwader zal zijn, dan dat zij het hem zelf komt vertellen. Dus Yessin is er ook achter gekomen...hmmm dit is geweldig. De film begint net....

Ik loop de trappen af en ga gelijk naar buiten. Stap mijn auto in en rijd naar de zaak. Jouad is druk bezig en groet mij vluchtig als ik binnen kom. Ik neem plaats en wacht tot hij klaar is.

Als Jouad klaar is en naar mij toe komt gelopen, loopt zijn vriendin binnen en komt gelijk naar hem toe. Ze plakt aan hem en lijkt niet weg te willen.

Pfff, daar gaat mijn plan. Wanneer dondert ze op man. Alsof ze zo geweldig is, ik walg van haar. Ze is echt een **** man! Kijk hoe ze doet, kijk wat ze aan heeft...jeetje het is maar dat hij met haar speelt. Jouad valt echt niet op zulke types hij wil haar gewoon jaloers maken. Ik ken hem langer dan vandaag. Ik kijk geïrriteerd naar hen twee en Jouad merkt mij irritatie op en glimlacht sluw. Niet lang daarna zegt hij haar dat ze moet gaan, omdat hij zaken te doen heeft.

Echt net een hond man, als hij zegt zit, dan gaat ze zitten. Als hij zegt sta op, dan doet ze dat. Mohiem wat hij zegt, doet ze gelijk. Pff ffoe ieuwwww....

‘Ewa mattie, kifesch? Haha, je irriteerde je goed aan haar hè,’ zegt hij mij en ik knik glimlachend.

‘weet je, heb nieuws voor je en dit zul je niet leuk vinden Jouad.’ Zeg ik hem en hij kijkt mij met opgetrokken wenkbrauw aan.

‘Wat?!’ Vraagt hij mij gelijk ter zake. Ik schraap mijn keel en zeg hem: ‘Romaisa vriend...’

‘Wat?’ Vraagt hij mij weer. Hij kijkt echt nieuwsgierig nu.

‘Ze heeft een groot geheim achterhouden. Dat meisje is echt slecht bezig.’ Zeg ik

hem weer en hij lijkt zijn geduld op te raken.

‘Wat man, praat snel en duidelijk. Wat praat je in geheimen taal man!’ Zegt hij mij fel. Ik glimlach zwak en zeg hem: ‘Oke, wil je het weten! Je bent vader!’

‘Wat! Wat lul je man, ga nou niet stom zitten praten wil je. We zijn al vier jaar uit elkaar en denk je werkelijk dat het mijn kind is. Ze wil zeker mij hier onder naaien zodat ze geen geroddel en gezeik krijgt van anderen. Zeker heeft ze haar moeder dit ook wijs gemaakt!’ Zegt hij fel en ik merk hoe kwaad hij is.

‘Nee vriend, ik hoorde mijn zus praten met haar. Het is echt zo vriend. Je bent zijn vader en het kan niet anders. Kijk zijn ogen en de jouwe. Kijk zijn karakter enz. Precies jij man! Ik dacht dat al bij de eerste keer dat ik die kleine zag met zijn moeder a sahbi.’ Zeg ik hem en hij kijkt opeens lijkbleek.

‘Nee! Wil je echt zeggen dat dat kleine mijn zoontje is, maar... we... ik snap het dan niet..

Ze slikte de pil man!’ Zegt hij mij geschokt. Hij werd echt lijkbleek en kon het amper geloven. Ik knik en bevestig het nog maal. Hij maakt zich uit de voeten en loopt gauw naar de deur.

‘Dit moet ze mij zelf vertellen! Ik geloof het niet, hoe kon ze mij dit aan doen! Verdomme, ik heb een zoontje en niemand weet er van. Dit pik ik niet!’ Schreeuwde hij door de zaak en rent naar zijn auto. De deur valt hard achter hem dicht en ik schud glimlachend mijn hoofd.

‘Dit gaat niet goed lopen,’ zeg ik zachtjes.

Jouad

Nee! Hoe kan ze mij dit aan doen. Ik geloof het niet. De woorden van Bilal dringen nog steeds niet tot mij door. Dus zo wou je het spelen, je wilt niet dat ik mijn zoontje leer kennen. Ik dacht aan die kleine. Ooh mijn god, het is gewoon waar. Hij lijkt veel op mij, hoe kon ik zo dom zijn en het niet gelijk merken. Maar ja, hoe wil je dat doen. Ik bedoel.. je denkt er niet snel aan. Je bent zelf vier jaar in de gevangenis, vier jaar geleden zijn we gescheiden, ons huwelijk heeft een klein jaartje stand gehouden.. maar het is ook mijn schuld. Ik.. ik moest zo nodig vreemd gaan. Ze was perfect, lief, mooi..Pfff dodelijk gewoon, maar ik kon mij niet inhouden. Kon ik de tijd maar terug draaien, dan had ik het zeker anders aangepakt. Met een snelle vaart rijd ik naar haar woning. Als ik de auto parkeer en uit wil stappen, voel ik mijn benen niet meer. Dit is niet waar, misschien heeft Bilal het verkeerd begrepen. Ik krijg er een brok van in mijn keel.

‘Hij is mijn zoontje,’ fluister ik zachtjes. Ik moet die stap zetten. Ik wil het uit haar mond horen. Verdomme!’ Dacht ik kwaad en sla met mijn vuist op het stuur. Ik loop met zware benen naar boven en als ik voor haar deur sta. Blijf ik een tijdje staren naar de deur. Ik kan het echt niet geloven! Ik kan het gewoon niet! Binnen hoor ik haar stem. Ze stoeit met Ayman. Hij schatert het uit. Mijn zoontje, verdomme mijn zoontje. Ik merk dat ik kwader word en klop hard op de deur. Niet lang daarna word er open

gedaan door Ayman en zijn moeder volgt hem. Ik kijk naar hem en tranen springen spontaan in mijn ogen.

‘Mijn zoontje,’ zeg ik met een verstikte stem. Ik kijk Romaisa aan die met grote ogen naar mij kijkt. Alsof ze het niet goed gehoord heeft. Ze wordt lijkleek en klampt zich aan haar zoontje. Ayman kijkt niet begrijpend op naar zijn moeder.

‘Wij moeten praten!’ Zeg ik haar koel. Ze knikt lichtjes en kijkt angstig uit haar ogen. Ze loopt naar de woonkamer en ik doe de deur achter mij dicht en volg haar. Ze vraagt Ayman of hij buiten wil gaan spelen.

‘Nee laat hem hier, ik wil van hem genieten. Ik wil de tijd in halen die jij mij hebt ontnomen!’ Zeg ik haar kil. Met grote ogen van schrik kijkt ze mij aan en schud lichtjes haar hoofd.

‘Wat?!? Is dat niet zo dan? Vind je het normaal wat je hebt gedaan. Verdomme, hij is mijn zoontje en ik weet nergens van. Hoelang wou je dit voor mij verbergen? He, zeg mij hoelang. Wou je hem met het idee laten opgroeien dat hij geen vader heeft. Ben je zo hard, Romaisa. Zo ken ik je niet!’ Zegt hij kil. Ik schrik van zijn koele houding. Het maakt mij bang. Ik heb hem gekwetst. Ik ken hem als hij kwaad en gekwetst is. Als hij een stap dichterbij zet, zet ik er eentje naar achter. Ik probeer zo ver uit zijn buurt te blijven. Ik merk hoe boos hij is, beter gezegd, hoe driftig hij is. Hij loopt naar Ayman toe en hurkt voor hem neer. Ik zag Jouad voor het eerst in zijn leven huilen.

‘Waarom,’ fluistert hij zachtjes. Het breekt mijn hart en het geeft mij een nog grotere schuld gevoel. Ik snik zachtjes en zie hoe kwaad hij naar mij kijkt.

‘Jij verdient het niet, om moeder te zijn!’ Zeg ik haar kwaad. Ik merk hoe ze in krimpt als ik haar deze woorden zeg. Ze friemelt zenuwachtig in haar handen. Ik omhels de kleine en bekijk hem goed.

‘Dit gaat jou een grote boete kosten meid,’ zeg ik haar gevoelloos. Ze kijkt mij met grote angstige ogen aan. Ze schudt lichtjes mijn hoofd.

‘aub,’ hoor ik haar met een piepstem zeggen.

‘Aub wat?!’ Vraag ik haar kwaad. Ze snikt zachtjes.

‘Ik... Je moet begrijpen hoe moeilijk het voor mij is geweest. Ik dacht je op deze manier terug te pakken. Je hebt mij pijn gedaan, Jouad. Ik weet dat dit geen goed excuus is, maar je hebt mijn zoveel pijn gedaan. Dat ik dacht je op deze manier terug te pakken. Iedereen vind het niet goed wat ik heb gedaan. Mijn moeder spreekt elke dag de zelfde woorden uit, maar het was ik die, die stap niet kon nemen,’ Zegt ze mij pijnlijk. Ik kijk haar met een vernauwde blik aan. Ze heeft misschien gelijk, ik heb haar pijn gedaan, maar dit is te gek voor woorden.

‘Dit is geen wraak! Dit is ziekelijk, je kunt mijn zoon niet van mij afpakken.’ Zeg ik haar. ‘Ik weet je hebt gelijk, maar ik dacht er wel zo over na. Ik wou je zo pijnigen,’ Zegt ze mij en begint zachtjes te snikken. Ze trilt over heel haar lichaam. Het kwetste mij haar zo te zien, maar aan de andere kant was ik woedend, driftig en ga ik haar goed terug pakken. Ik zal van mijn zoon gaan genieten en de verloren tijd inhalen. Ze kan mij dit niet ontnemen en ook niet kwalijk nemen. Ik sta overeind en kijk haar bloedserius aan.

‘Ik ga een rechtzaak aan, we zullen zien wie er gaat winnen. Ik of jij!’ Zeg ik haar en

ze begint helemaal door te flippen.

‘Nee! Dit kun je mij niet aan doen! Jouad, aub hij is alles voor mij. Zonder hem kan ik niet meer leven. Hij is mijn daglicht, hij is mijn zonnetje mijn alles!’ Zegt ze mij para. Ik schud gevoelloos mijn hoofd.

‘Je bent te laat. Zodat je het goed in je oren knoopt. Dat je weet dat je met Jouad Benyahya, niet moet spelen. Hier zul je voor moeten boeten!’ Zeg ik haar kil en ze kijkt mij bleek aan.

‘Sorry, echt waar! Ik.. ik wil het goed maken. Je mag je zoon elke dag zien, neem hem aub niet van mij weg. Ik smeeek het je,’ zegt ze mij en zakt voor mijn voeten neer en smeeekt mij hem niet weg te halen van haar. Maar ik was zo kwaad, dat ik geen medelijden had en mijn wraak zal nemen om haar terug te pakken. Ze zal hier voor boeten!

‘Jouad aub, laten we dit als volwassenen uitpraten,’ smeeekt ze me. Ik schud koppig mijn hoofd.

‘Het is te laat, nu kun je opeens wel volwassen zijn. Je had er eerder aan moeten denken, trut! Denk je dat dit een spelletje is ofso. Ik ben bloedserius en ik meen het allemaal. Je weet dondersgoed dat je nooit moet spelen met vuur. Hoe vaak heb ik je dit gezegd. Hoe vaak!’ Schreeuw ik tegen haar. Ze wendt haar gezicht van mij af en begint weer te snikken. Pff, nu kan ze zielig gaan doen, maar het kan mij niks schelen. Ik wend mij naar Ayman en neem zijn handjes vast.

‘Ayman, ik ben je vader.’ Zeg ik hem met een verstikte stem. Dat jongentje weet niet wat hem overkomt en kijkt mij met een verwarde blik aan.

‘Ik ben je vader en jij bent mijn zoontje,’ zeg ik hem weer. Ik wil dat hij mij begrijpt. Mijn handen omvatten zijn gezichtje. Hij is prachtig, hij is gewoon van mij. Mijn bloed, ooh mijn god! Ik dank je zo erg voor dit kleine wezentje.

‘Mama, is dit papa?’ Vraagt hij zijn moeder. Ze kijkt hem met betraande ogen aan en knikt.

‘Ja, hij is je papa. Het spijt mij zo erg.’ Zegt ze hem snikkend en kijkt met een pijnlijke blik naar haar zoontje, ons zoontje is het gewoon.

‘Maar waar was je dan?’ Vraagt hij zachtjes. Ik glimlach zwakjes. Wat moest ik hem zeggen, ik wou zijn moeder niet zwart maken in zijn ogen. Zo gemeen ben ik niet, niet als het om mijn zoontje gaat. Ik wil hem mee nemen, naar huis en hem kennis laten maken met de familie. Ooh mijn god het zal een schok voor ze zijn. Vooral mijn moeder meskiena, wat zal ze wel niet denken. Pff, dit is gewoon echt ongelooflijk. Nog steeds kan ik het niet geloven.

Als de bel gaat, schrikt ze op. Ik kijk haar na als ze naar de gang loopt. Het stikt hier van de mannen in haar huis. Het zal zeker wel weer een man zijn, dacht ik kwaad. Zoals ik zei, het was gewoon die Yessin. Hij kijkt verbaast naar mij als hij mij binnen ziet. Romaisa lijkt het moeilijk te hebben en is nogal terughoudend. Zenuwachtig friemelt ze in haar handen. Dat deed ze vroeger vaak. Ik mis die tijden, het is ook mijn schuld. Maar dit praat het niet goed, zeker niet! Ik bekijk haar hoe prachtig ze is, wajoow ze maakt mij gek. Ik kan mij amper in houden, het liefst neem ik haar in mijn armen, maar helaas zal dat niet gebeuren.

‘Wat doet hij hier?’ Vraagt Yessin.

‘Gaaf je niks aan! Misschien kan ik beter aan jou vragen, wat jij hier doet?’ Vraag ik hem terug en kijk hem koel aan. Romaisa, kijkt ons angstig aan.

‘Yessin, ik denk dat het beter is als je gaat.’ hoor ik haar zeggen. Hij kijkt haar met grote ogen aan. Had hij zeker niet verwacht, waarom stuurt ze hem weg eigenlijk?

‘Nee, ik kom om met je te praten,’ zegt hij haar kalm en kijkt mij vies aan. Ze schudt haar hoofd.

‘Laat mij met rust, je hoeft niet meer te komen. Heb genoeg aan mijn hoofd en ik wil gewoon rust! Is dat teveel gevraagd. Ik wil rust, verdomme!’ Zegt ze fel en ik kijk haar met grote ogen aan. Ze is er echt kapot van. Ze straalt zoveel verdriet uit en haar ogen staan dof.

‘Denk je nou echt dat ik je met rust laat. Wat heeft hij je zitten ompraten hè!’ Zegt hij fel en kijkt mij gemeen aan. Pff, vriend ga slapen! Wat denk je wel niet, dacht ik geïrriteerd. Hij doet alsof hij heel wat is. Tazz, hoe kan het dat ze op hem is gevallen a Zibadallah. Romaisa zet hem uit huis en loopt weer naar binnen. Ze kijkt stilletjes voor zich uit en kijkt ons af en toe aan. Ze schaamt zich, dat merk ik aan haar. Ze sluipt stilletjes na een tijdje naar ons toe en hurkt voor ons neer. Ze kijkt Ayman spijtig aan en streelt zijn gezicht.

‘Mama, niet huilen.’ Zegt hij. Het breekt mijn hart. Mijn zoontje is zo lief en vooral voor zijn moeder, maar vind je het gek. Ze houden ontzettend veel van elkaar, maar ze hebben mij die liefde ontnomen. Ze heeft mij die kans niet gegeven om ook van mijn zoontje te houden, zoals zij van hem houdt en daarom pak ik haar terug. Ik zal haar laten voelen hoe het is, om te leven zonder zoon, zonder liefde. Ik schraap mijn keel en zeg haar dat ik nu vandoor ga, maar dat ik nog lang niet klaar ben met haar. Angstig kijkt ze mij aan en houdt Ayman stevig vast.

‘Neem hem aub niet van mij af,’ zegt ze angstig en houdt hem stevig vast. Ik zeg niks meer, groet de kleine en loop weg. Woede vreet aan mij, ik rijd met 120 km door het centrum. Ik lijk wel dronken. Als politie mij tegen houd ben ik de zak, dacht ik. Ik kom aan op de zaak en tref Bilal en paar vrienden. Ik groet ze nors en ze merken gelijk dat er iets niet loos is.

‘Ik heb een advocaat nodig. En gauw, zodat ik een rechtzaak span tegen mijn ex vrouw.’ zeg ik ze en ze kijken mij met grote ogen aan.

‘Kifesch?’ Vraagt een jongen aan mij. Ik haal mijn schouders op.

‘Ik ga kijken voor Bekay, die jongen is echt goed en helpt mij be3da met alles.’ Zeg ik ze en ze knikken.

‘Ja, hij is jouw standaard advocaat inderdaad. Kijk hem gewoon.’ Zegt Bilal. Ik knik en staar weg. Ik was afwezig, algauw besloot ik naar huis te gaan. Wil het nieuws overbrengen, ga Bekay bellen. Ik vraag Bilal de zaak af te sluiten en hij gaat er mee akkoord.

Na dat ik een telefoontje heb gepleegd, rijd ik naar huis. Ik moet het mijn moeder vertellen, dacht ik gestrest.

Romaisa

Snikkend vertel ik Tarik het verhaal. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

‘Dit is misschien beter. Het is wel vervelend dat het via iemand anders is gegaan, maar het eenmaal uitgekomen en nou moet je er het beste van maken. Hij kan de kleine niet van je afpakken. Ayman kan niet zonder je en zal zeker niet gelukkig zijn. Geloof mij, Jouad is misschien wel hard, maar als het om zijn zoontje gaat dan piept hij anders. Ik ken die gozer niet al te goed, maar goed genoeg om te weten dat hij toch een zachte kant heeft.’ Zegt Tarik mij. Ik knik en veeg mijn tranen weg.

‘Ik haat mij zelf zo erg, hoe kon ik mijn zoontje dit aan doen. Hij zal het mij later kwalijk nemen,’ snik ik zachtjes.

‘Doe normaal joh. Tuurlijk zal hij het je niet kwalijk nemen. Je was gewoon in de war klaar en natuurlijk zullen velen het zelfde doen. Het is gewoon een moeilijke keuze die je des tijd zelf hebt moeten besloten. Je was in de war, had pijn en plots was je ook nog zwanger. Neem het je zelf vooral niet kwalijk. Je bent een mens met gevoelens lieverd. Je bent niet van steen, het is onmogelijk om fouten te maken en van fouten kun je leren,’ zegt hij mij wijs. Ik knik snikkend.

‘je hebt gelijk, maar toch maakt dit mij bang,’ snik ik zachtjes. Tarik knikt en omhelst mij strak.

‘Ik ben er voor je, niks zal je gebeuren lieverd,’ zegt hij mij en houd nog steeds zijn armen stevig om mij heen. Ik bedank hem voor zijn steun en begrip. Tarik moest er vandoor en ik bleef alleen achter met Ayman die allang slaapt. De telefoon gaat over en ik neem op.

‘Salaam met Romaisa,’ groet ik. Het bleek mijn moeder te zijn. Ze groette mij terug en kwam gelijk ter zake.

‘Ooh is ze langs geweest,’ zeg ik haar. Als ze begint over Jouad en dat het beken is geworden.

Ze vraagt mij hoe hij er achter is gekomen. Ik vertel haar heel het verhaal en ze neemt een diepe zucht.

‘Het is beter toch,’ zegt ze mij. Ik knik en antwoord zachtjes dat het inderdaad goed is. Nu is het eruit een opluchting aan de ene kant, maar aan de andere kant voel ik mij nog slechter dan voorheen. Nou is het de angst dat ik mijn zoontje kwijt raak. Ik vertel mijn moeder over mijn angst en zijn dreigementen. Ze was geschrokken en antwoord dat ze met die moeder zal praten en ook met hem. Misschien dat hij wil luisteren, uit respect voor mijn moeder en zijn moeder. Ik weet dat mijn schoonmoeder lang niet zo erg is, ze is altijd uit op vrede en vergeeft mensen snel. Haar woorden zijn altijd. Als Allah swt mensen kan vergeven, dan moeten wij het zeker kunnen.... Hij is de grote, de almachtige...

Ik rond na een tijdje het gesprek met mijn moeder af. Ik moest mij sterk houden en niet kapot maken. Ik beloofde mijn best te doen, maar weet dat het moeilijk zal zijn voor me.

Ik neem afscheid van mijn moeder. Ze heeft mij nog gevraagd gauw langs te komen en het speet haar over laatst. Ik vond het al goed en zei haar dat ik morgen langs kom met Ayman. Ik hang op en loop naar de raam toe. Ik zie Yessin buiten staan met paar jongens. Ik zie hem af en toe omhoog kijken, hij ziet mij gelukkig niet door de gordijn die er voor hangt. Ik neem een diepe zucht. Misschien is het beter als ik en Yessin niks meer hebben. Ik heb stiekem nog gevoelens voor Jouad. Ik wou dat het

allemaal anders kon lopen. Ik zie na een tijdje Jouad aan komen rijden en mijn hart gaat tekeer. Hij parkeert de auto, groet de jongens behalve Yessin die negeert hij. Daarna loopt hij naar binnen merk ik. Niet lang daarna gaat de bel en ik voel mijn hart te keer gaan. Ayman rent naar de voordeur maar ik roep hem terug. Braaf doet hij wat er gezegd wordt. Ik loop met moeite naar de voordeur en open hem langzaam. Ik zie dat Jouad er staat. Ik probeer vriendelijk te glimlachen, wat een beetje moeilijk gaat.

‘Is Ayman hier?’ Vraagt hij gelijk en groet mij niet eens. Ik voel me verdrietig en knik. Ik open de deur verder en laat hem binnen komen. Hij loopt op Ayman af en neemt hem in zijn armen en omhelst hem strak. Ik hoor hem praten tegen hem. Hij probeert hem duidelijk te maken dat hij zijn vader is en of hij het begrijpt. Tranen vinden hen plaats over mijn wangen. Ik voel mij kapot van binnen. Ik loop langs hen heen naar de slaapkamer en sluit de deur achter mij dicht. Ik laat mij vallen op bed en begin zachtjes te snikken. Bang dat ze mij horen. Ik verberg mijn gezicht in de dekens, zodat ze mijn gesnik niet horen. Niet lang daarna gaat de deur open en schrik ik op. Ik zie hoe Ayman naar mij toe loopt en mij geschrokken aan kijkt.

Mama waarom huil je?’ Vraagt hij mij. Ik kijk beschaamd op naar Jouad met mijn rode, betraande ogen en zie hem met een verstrakte blik kijken naar ons. Ik kijk snel weg en omhels Ayman.

‘Niks lieverd, er is helemaal niks.’ Maak ik hem wijs. Hij knikt braaf en kijkt naar zijn vader en dan weer naar mij.

‘Mama, mag ik met papa mee?’ Vraagt Ayman en ik kijk geschrokken. Ik was bang, bang dat hij hem misschien voor goed van mij weg neemt. Jouad begrijpt mijn verwarde blik niet en kijkt met een opgetrokken wenkbrauw naar mij.

‘Wat?’ Vraagt hij. Ik zwijg en zeg niks. Hij kijkt mij kil aan.

‘Mag ik mijn zoontje niet eens mee nemen? Ik wil dat hij kennis maakt met zijn oma en tantes, ooms.’ Zegt hij mij en ik knik verward. Hij heeft gelijk, maar het maakt mij bang.

‘Breng je hem aub terug?’ Vraag ik hem zachtjes en voel de tranen weer stromen.

‘Wat bazel je man! Ben geen ontvoerder. Ik pak het eerder anders aan om mijn zoon voor mij zelf te behouden. Ik wil niet opgeheven kin de rechtbank uitlopen met de kleine aan mijn zijde,’ spreekt hij de woorden koel uit. Ik krijg een steek door mijn hart.

‘Dat meen je niet! Jouad die kun je mij niet aan doen! Ik ... verdomme het is jouw schuld jij hebt mij pijn gedaan!’ Zeg ik hem en hij kijkt mij kwaad aan.

‘Ja, je hebt gelijk. Ik heb je verlaten, maar wat jij hebt gedaan valt niet goed te praten, Romaisa.’ Spreekt hij de woorden luid en duidelijk uit. Ik knik en kijk weg naar de grond. Ik was ontzettend bang.

‘Maar aub, vergeef mij voor deze fout die ik heb gemaakt. Ik beloof je hem nooit meer van je af te pakken. Hem nooit meer van je weg te halen. Je mag hem zien, spreken wanneer je maar wil. Echt waar Jouad. Doe mij dit alleen niet aan!’ Smeek ik hem en hij schud koppig zijn hoofd.

‘Het is te laat! Ik zal precies jouw laten voelen, wat ik heb gevoeld.’ Zegt hij mij en ik voel mijn benen niet meer. Ik lijk zo in elkaar te zakken en zoals ik dacht, zakte ik door mijn knieën en begon hevig te snikken.

‘Doe mij dit niet aan! Ik smeeek het je, hij kan niet zonder mij. Ik kan ook niet zonder hem! Je kunt het mij en hem niet aan doen, Jouad ik smeeek het je!’ Smeeek ik hem snikkend. Ayman schrikt van de voorval en rent op mij af.

‘Mama, mama wat is er?’ Vraagt hij mij lief. Ik schud mijn hoofd en houd hem stevig vast.

‘Ik wil hem niet kwijt,’ Jammer ik weer. Ayman houd mij ook stevig vast, alsof dit de laatste keer is dat ik hem vast pak. Jouad kijkt met een pijnlijke blik toe. Ik kijk hem recht in zijn ogen aan. Onze blikken vangen elkaar op. Hij kijkt mij nog steeds met dezelfde blik aan en ik ook. Hij lijkt het er moeilijk mee te hebben. Ik kijk hem smekend aan en schud lichtjes met mijn hoofd als teken dat hij mij dit niet aan moet doen. Hij wendt zijn hoofd af van ons en zegt zachtjes: ‘Ayman kom we gaan naar oma.’

Ayman schudt zijn hoofd. ‘Ik wil bij mama blijven,’ zegt hij en houd mij stevig vast. Zou hij het begrijpen, dacht ik geschokt en kijk Jouad met grote ogen aan. Hij balt zijn handen tot een vuist en kijkt mij woedend aan.

‘Is dit wat je wil!’ Zegt hij kwaad en loopt de kamer uit. Ik hoor niet lang daarna de deur dicht vallen in het slot. Ik neem een diepe zucht. Hij heeft hem gelukkig niet mee genomen, dacht ik. Ik kreeg een duivelse gedachte, die mij vertelde weg te vluchten, maar dan deed ik het weer. Ik zou er niets mee opschieten en het is beter dat ik met de hulp van Allah swt dit oplos. Zodat ik nog altijd mijn zoontje bij mij houd en dat hij ook zijn vader leert kennen. Dat wil ik, ik wil dat dit ook uitkomt inchaallah. Laat hem aub hem niet van mij afpakken, dacht ik angstig.

De volgende dag ga ik met Ayman naar mijn moeder. Ik heb gelukkig vrij en zal pas morgen weer werken. Heb nog paar weekjes en dan gaan we op vakantie. Ik hoop gewoon zo erg dat er geen problemen ontstaan en dat ik met Ayman en mijn moeder zorgeloos op vakantie kan gaan. Ik moet Jouad zien om te praten. Ik moet zijn vertrouwen weer winnen, we moeten als volwassenen met elkaar kunnen praten. Het gaat om het welzijn van ons zoontje en niet om ons. Ik loop met Ayman in mijn hand de trappen af en kom Yessin op de trappen tegen. Ik kijk ongemakkelijk naar hem op en probeer zo goed mogelijk normaal te doen. Hij kijkt mij met een vieze blik aan en loopt langs mij heen. Beter, dacht ik. Had geen zin om met hem te praten. Ik loop verder met Ayman de trappen af en kom Anwar onder nog tegen en groet hem vriendelijk. Hij geeft Ayman een bonk en loopt verder naar binnen. Ik stap de auto in en rijd richting moeder. Ik kom Tarik zoals vaker op de hoek tegen met vrienden en groet hem. Ik vertel hem over Jouad en hij kijkt mij met een onrustige blik aan.

‘Hij maakt je alleen bang! Echt waar geloof mij!’ Zegt hij en ik merk dat hij boos is op Jouad. Ik knik, neem afscheid van hem en rij door naar moeder. Bij moeder zijn er vriendinnen op bezoek merk ik. Zohra en nog een andere vrouw. Ik groet ze beleefd en neem naast ze plaats. Het was best gezellig met ze en gelukkig begon die Zohra dit keer niet over die lelijke neef van haar waar mee ze mij wou koppelen. Ik zal wel duidelijk geweest zijn, eindelijk! Ze gaan later in de avond naar huis en ik blijf alleen over met moeder. Na een tijdje samen gezeten te hebben gaat de bel. Moeder kijkt met een vragende blik naar me. Ik haal mijn schouders op.

‘Het is jouw huis, weet ik veel wie er allemaal rond deze tijd komen,’ plaag ik haar en ze slaat me speels. Ik begin te lachen. Even later komt moeder terug met... ooh nee mijn schoonmoeder dacht ik. Ik schrok er van en zag haar met betraande ogen naar Ayman kijken. Een schuld gevoel gaat weer door mij heen. Tot mijn grote verbazing loopt ze op mij af en omhelst mij strak.

‘Ooh mijn dochter toch, ik ben gewoon oma. Ik keur het niet goed wat je heb gedaan, maar ik begrijp je gevoelens ook. Ik snap het waarom je het hebt gedaan. Ik snap mijn zoon ook dat hij woedend is. Maar het mooiste van allemaal is dat ik een kleinzoon heb.’ Zegt ze en snikt zachtjes. Ik begin spontaan ook te huilen en omhels haar strak. Hoe kan ze zo aardig doen, hoe kan ze zo vergevend zijn. Ze maakt zich los en loopt op Ayman af en omhelst hem en knuffelt hem. Kust hem helemaal onder en huilt nog steeds. Ayman begint onrustig te worden en ik loop naar hem toe. Ik leg hem uit wie zij is en hij kijkt mij verward aan. Ik doe mijn best om het hem duidelijk te maken dat hij net als oma Latifa is. Hij knikt uiteindelijk en glimlacht naar zijn oma. Ik begrijp dat het nog wennen is en dat het rustig opgebouwd moet worden. Maar diep in mijn hart hoop ik gewoon dat het goed komt. Mijn schoonmoeder blijft thee drinken en ik vertel haar over Jouad en zijn dreigementen. Ze kijkt mij met grote ogen aan en zegt dat ze met haar zoon zal praten.

‘Is hij gek, wil hij soms dat zijn zoontje zonder moeder opgroeit en dat hij later geen moeder heeft en misschien ook wel geen vader. Jullie moeten zorgen dat jullie hem samen opvoeden, met het idee dat hij zowel een moeder als een vader heeft. Dat hij beide liefde voelt en dat hij gelukkig word. Dat jullie twee elkaar niet willen zien of vergeven moeten jullie zelf weten, maar dit doen jullie voor jullie zoontje,’ zegt ze meskiens. Ze is net mijn moeder. Het welzijn van Ayman is voor hen beide het belangrijkste en dat doet mij goed. Ik was blij dat mijn schoonmoeder zo aardig en begripvol is.

Ze vraagt mij hem morgen langs te brengen, zodat hij kennis maakt met zijn tante, ooms en andere familieleden. Ik twijfel enorm en ben bang voor Jouad zijn reactie. Ze zegt dat ik gek ben en dat ik er absoluut niet zorgen over hoeft te maken. Ik moest komen en misschien is het beter dat als Jouad er is, we samen tot een oplossing moeten komen. Ik knik en antwoord dat ze gelijk heeft. Ik bedank haar honderdmaal. Ze wil er vandoor gaan, maar ik sta er op haar naar huis te brengen met de auto. Aangezien ik toch richting huis ga. Ze vindt het erg lief van mij. Onderweg praat ze nog met mij. Ze spreekt de wijze woorden weer uit en ik beloof haar mijn best te doen, maar dan moet Jouad mee werken. Ze knikt en glimlacht liefjes. Ik zet haar af en merk de auto van Jouad op. Ik zie iemand uit de raam kijken van binnen en ik herken hem gelijk. Mijn angst komt weer boven water. Snel neem ik afscheid van haar en rijd met een vaart richting huis. Als ik thuis aan kom, plof ik op de bank en staar zwijgend voor mij uit. Ayman komt naast mij zitten en legt zijn hoofd op mijn schoot en valt niet lang daarna in slaap. Ik kijk op naar mijn zoontje en bedenk mij hoe erg ik bezig ben met mijn eigen verdriet. Ik moet er het beste van maken en vanaf vandaag moet het lukken. De woorden van mijn ex schoonmoeder hebben mij goed gedaan en energie gegeven. Ik heb hoop, het klinkt heel raar,

maar ik voel nog hoop... hoop dat het tussen mij en Jouad goed gaat komen en ik wil er hard aan werken...

Als ik Ayman in bed leg en hem toe dek. Geef ik hem een nachtkus en loop zijn kamer uit. Er wordt aangeklopt en ik voel mijn hart te keer gaan. Wie zal dat zijn? Vraag ik mij zelf af. Ik loop naar de deur toe, bang dat ze dit keer gaan aanbellen of harder kloppen en Ayman die ligt te slapen. Ik haast mij naar de deur en open hem snel. Ik kijk met grote ogen naar Jouad die voor de deur staat. Hij glimlacht zwakjes. 'Hoi,' groet ik hem zachtjes en voel mij ongemakkelijk.

'Hoi,' antwoord hij droog terug. Het was even stil tussen ons. Beide wisten we niks te zeggen. 'Ayman ligt te slapen,' wist ik gauw te verzinnen. Hij knikt en zegt: 'dat had ik wel verwacht. Het is ook aan de late kant. Maar ik kom voor jou.'

'Voor mij?' Vraag ik hem versted. Hij knikt en kijkt mij met een serieuze blik aan.

'Ik kom niet voor mijn plezier. Ik wil weten waarom je er was vanavond voor ons deur. Volgens moeder hebben jullie gepraat. Ik geloof er niks van, je hebt haar zeker dingen wijs gemaakt!' Zegt hij opgefokt. Ik kijk hem met grote ogen en schud mijn hoofd teleurgesteld.

'Als je bent gekomen om mij meer te pijnigen, dan kun je beter je woorden besparen en vertrekken.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij met grote ogen aan en neemt een diepe zucht.

'Je bent niet zielig, je bent ook niet onschuldig. Alles behalve dat, Romaisa.' Zegt hij gemeen. Ik wend mijn gezicht naar de grond en voel de tranen opkomen. Ik weet dat ik niet zielig ben, ik weet zeker ook dat ik niet onschuldig ben. Dit heb ik mij zelf aan gedaan, maar hij heeft het mij gemakkelijker gemaakt door hem dit aan te doen.

'Als jij niet zo nodig vreemd moest gaan, dan waren we misschien wel gelukkig en dan had je, je zoontje leren kennen.' Zeg ik hem net zo hard terug. Mijn woorden raakten hem. Hij knikt en friemelt in zijn handen.

'Je bent een kreng!' Sist hij mij toe.

'En jij een Klootzak!' Sis ik hem ook nijdig toe. Ik merk dat hij boos word.

'Trut!' Scheld hij mij weer uit.

'Rotzak!' Scheld ik hem terug. Hij grijpt mijn arm vast en kijkt mij boos aan.

'Ik haat je!' Zegt hij gemeen.

'Ik haat je ook! Hmar!' schreeuw ik tegen hem en sla met mijn handen tegen zijn borstkast. Die Klootzak begint doodleuk te lachen en houd mij tegen. Hij houdt mijn handen strak vast en lacht dom. Ik probeer mij los te rukken wat moeilijk gaat.

'Laat mij nou los!' Sis ik hem toe. Hij lijkt te genieten van dit voorval.

'Jouad rot op!' Zeg ik hem fel. Hij schudt koppig zijn hoofd.

'Wat wil je dan van me?' Vraag ik hem zachtjes. Hij haalt zijn schouders op en neemt een diepe zucht.

'Ik wil je net zo hard terug pakken. Ik wil je ook pijnigen, net zoals jij mij hebt aangedaan!' Zegt hij zachtjes en komt dichterbij. Ik schrik van zijn woorden.

Heb je mij niet genoeg pijn gedaan?' Vraag ik hem en voel de tranen opkomen. Hij kijkt mij met een gekwetste blik aan.

'Vond je het niks dat je vreemd bent gegaan, terwijl jij mij de eeuwigheid beloofde.'

Dat je mij nooit pijn zou doen. Verdomme, je hebt mij misbruikt. Ik hield van je! Ontzettend veel! Onze liefde was niet weg te slaan en in de ogen van de mensen waren we het mooiste stelletje ooit. Jij zei elke dag hoeveel je van mij houdt, maar niks was daarvan waar! Je ging doodleuk in ONS bed, met een andere sloerie. Vind je dat niet erg? Hoe zou jij het vinden als jij in mijn plaats zou zijn en dat als je zwanger was. Zou je het mij doodleuk komen vertellen? Zeg ik hem gekwetst en hij kijkt mij met een verstrakte blik aan. Ik had hem geraakt, alweer met deze woorden. Hij moest eens weten hoe erg ik er mee zat. Ik voel zijn vinger langs mijn nek heen en weer glijden. Ik wend mijn gezicht van hem af en zet een stap achter uit. Ik kan hem niet weerstaan. Nog steeds heb ik gevoelens voor deze Klootzak. Alleen mag hij dat niet weten, want dan gaat hij er weer misbruik van maken.

‘Sorry,’ hoor ik hem opeens zeggen. Ik geloof mij eigen oren niet eens. Jouad die sorry zegt. Jouad dat medelijden krijgt met mij. Pff, ik geloof er niks van, dacht ik maar toch deed het mij wel goed.

‘Ik zal het je vergeven, alleen als jij mij zoontje niet van mij afpakt. Ik wil het je zo graag vergeven,’ zeg ik hem zachtjes. Hij kijkt mij met grote ogen aan en knikt. ‘Meen je dat,’ zegt hij ongelooflijk en ik knik met een zwakke glimlach. Hij neemt mijn hand vast en zegt: ‘Ik zeg je eerlijk. Ik heb morgen een afspraak met mijn advocaat en ik was echt van plan je te pijnigen door hem van je af te pakken, maar mijn moeder heeft mij gesmeekt en ze heeft mij woorden toe geworpen die mij van gedachten hebben veranderd. We moesten het voor ons zoontje doen, niet voor ons zelf. We moesten niet wraak nemen en hem als middelpunt nemen, want dan gaan we beide goed lijden. Je hebt geluk, ik ben van gedachten veranderd daarom dat ik hier ben, maar je moet een ding weten en dat is dat ik dit voor ons zoontje doe en niet voor jou.’ zegt hij mij kalm en laat mijn hand los. Met grote ogen luister ik naar zijn woorden. Ooh mijn god, bijna was ik mijn kleine kwijt. Ik heb er goed aan gedaan door met mijn schoonmoeder te praten. Ik knik afwezig en zeg telkens, dank je, dank je...

‘Je wil niet weten hoe blij je mij hebt gemaakt met deze woorden. Je mag Ayman dag en nacht zien. Ik zal nooit meer je zoontje van je afpakken. Het spijt mij, maar jij hebt het ook niet goed gedaan. Jij bent ook een slechte persoon, Jouad.’ Zeg ik hem en hij kijkt van mij weg.

‘Ik wil het niet eens meer horen, ik wil van mijn fouten leren. Zoals mij moeder zegt, we moeten elkaar kunnen vergeven. Ik doe dit nou, maar voor mijn zoontje. Ik wil dat hij niet slecht opkijkt later naar zijn moeder.’ Zegt hij mij. Ik knik.

‘Je hebt gelijk, daar heb ik ook voor gekozen.’ Zeg ik hem en hij knikt op zijn beurt. Het was een tijdje stil. Gelukkig verbrak hij de stilte door maar eens op te stappen. Ik sluit de deur achter hem dicht en neem een diepe zucht. Ik kan het nog steeds niet geloven, dacht ik en zak door mijn knieën. Ik begin zachtjes te snikken en begraaf mijn gezicht in mijn handen. ‘Rotzak, nog steeds houd ik ontzettend veel van je!’ Snik ik zachtjes en laat al mijn tranen in de vrije loop...

Samen met Ayman aan mijn zijde lopen we door het centrum. Ik ga wat kleertjes kopen voor mijn zoontje en verwen gelijk ook mij zelf. We hebben het reuzen naar ons zin en Jouad is geen moment uit mijn gedachtes gegaan. Als we de Zara binnen lopen, hoor ik niet lang daarna Ayman roepen: ‘Papa, mama daar is papa.’

Met een ruk draai ik mij om en voel mij hart in mijn keel bonken. Hij was er inderdaad maar niet alleen. Hij was met een sloerie aan zijn zijde. Het zal vast wel zijn vriendin zijn. Jaloezie vrat aan mij. Waarom doet hij mij zoveel pijn. 'Ik haat je,' Zijn woorden galmen door mijn hoofd. Hij haat mij, anders zou hij zoiets niet doen. Natuurlijk Romaisa, als hij van je zou houden, dan zou hij nog steeds bij je zijn gebleven. Ik neem een diepe zucht en merk dat Ayman op hem af is gerent. Ooh nee, wat doet hij nou. Pff!!! Ik had totaal geen zin in een gesprek met hem, terwijl die sloerie er bij staat. Ik zal mij eigen al alleen verraden door mijn kwetsende blik. Jouad kijkt op naar Ayman en zoekt mij gelijk op. Als onze blikken elkaar vinden, houden we elkaar even vast en dan wend ik automatisch mijn gezicht van hem af. Ik vind dit ontzettend moeilijk. Ik heb nog steeds sterke gevoelens voor hem...

Ik zie hoe Jouad op mij afloopt. 'Hoi,' groet hij mij en ik groet hem zo normaal mogelijk terug. Ik glimlach er zwak bij.

papa, ook winkelen,' hoor je Ayman tussen door kwebbelen. Ik zie hoe Jouad mij strak aan kijkt continu. Ik voel mijn benen amper, alsof ik zometeen door mijn knieën zak.

'Lekker aan het winkelen?' Vraagt hij mij om de stilte te verbreken. Ik knik en schraap mijn keel.

'Ja, jullie ook?' Vraag ik en het kwam er met moeite uit. Dat meisje kijkt mij van top tot teen aan. Ze had een misselijke blik en ze leek ook jaloers te zijn.

'Nou Jouad, zullen we maar eens gaan?' Vraagt ze hem. Hij kijkt even naar haar op en knikt, daarna wendt hij zijn gezicht weer naar ons en bukt zich voorover naar Ayman.

'Hoi is het met je?' Vraagt hij zijn zoontje. Ayman glimlacht en zegt dat alles goed gaat op zijn kinderlijke toon. Jouad glimlacht trots naar zijn zoon en geeft hem een aai over zijn bol.

Jouad is de eerste persoon die aait over Ayman zijn haren, zonder er een negatieve reactie op terug te ontvangen. Ayman bleef braaf en ik kijk hem versteld aan.

Jouad kijkt naar mij op en glimlacht zwakjes.

'Hij is prachtig,' antwoord hij schor. Ik knik en voel mijn tranen opkomen. Hij is precies zijn vader is wat ik wou zeggen, maar ik hield mij in. Ik neem Ayman bij zijn hand en neem afscheid van Jouad.

'Romaisa,' hoor ik hem achter mij zeggen. Ik draai mij om en kijk hem aan.

'Ik kom straks nog langs om Ayman te zien,' zegt hij en ik knik en loop weg. Mijn hart verscheurde letterlijk. Het deed mij zo een pijn. Kom ik ooit nog over hem heen, waarom kost het mij zoveel pijn en moeite. Waarom??? Een traan vond plaats over mijn wang. Ik haat je Jouad, maar tegelijk houd ik ontzettend veel van je...

Zoals hij zei kwam hij die avond nog langs. Ik doe de deur open voor hem en hij loopt van zelf richting de woonkamer. Pff, ik kan hem niet al te lang aankijken, want dan verlies ik mij zelf in hem. Ik loop naar de keuken en ga koffie zetten. Hij houdt net als mij van koffie.

Ik loop na een tijdje terug de woonkamer binnen en tref hem samen met Ayman spelend op de grond. Het is zo mooi om te zien. Waarom is hij niet bij ons gewoon,

waarom is het zo gelopen. En toch is hij de enige echte schuldige, die ons dit heeft aangedaan. Ik leg de mok koffie neer op tafel en neem plaats op het randje van het bankstel. Zodra ze uitgespeeld zijn, staat hij op en kijkt mij met een strakke blik aan.

‘Koffie voor jou,’ zeg ik hem zachtjes en staar naar mijn mok koffie in mijn hand.

‘Hij is moe, ik denk dat ik hem beter eerst naar zijn bedje breng. Maak je voor mij een andere kop koffie deze zal wel koud zijn ondertussen.’ Zegt hij kalm. Ik knik en sta op. Hij loopt richting de slaapkamer van Ayman. Ik zet opnieuw een nieuwe mok koffie voor hem en loop richting de woonkamer weer. Hij komt net op dat nippertje binnen gelopen en kijkt naar mij. Ik wend verlegen mijn gezicht van hem af en nip van mijn koffie. Hij neemt plaats op de bank en ik zit weer op de rand van de bank. Ik durf hem amper aan te kijken, bang om te bezwijken...

‘Ik eet je niet op hoor,’ zegt hij na een tijdje en ik glimlach verlegen naar hem.

‘Dat weet ik ook wel,’ zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

‘Hoe gaat het met je?’ Vraagt hij plots en ik kijk hem met grote ogen aan.

‘Ja, ik weet het. Je zult wel denken waarom ik zo praat. Het is maar dat ik hard mijn best doe om normaal tegen elkaar te doen ja,’ zegt hij mij en ik knik. Ik had het dus fout. Ik dacht dat hij misschien toch nog gevoelens voor mij heeft, maar wat een domme ben ik toch. Waarom heb ik nog steeds hoop, terwijl hij dit allemaal voor maar 1 iemand doet. Dat is onze zoontje, daarvoor doet hij dit. Niet voor jou Romaisa. Spreek ik mij zelf streng toe.

Er valt een behoorlijke stilte tussen ons. Ik wou dat ik normaal kon doen tegen hem. Lachen en praten met hem, maar helaas gaat dat niet. Het zal wel kunnen, maar dan moet het van beide kanten komen.

Jouad besluit na dat hij zijn mok heeft opgedronken er vandoor te gaan.

‘Ik wil morgen Ayman mee nemen naar huis, ik haal hem op vanmiddag.’ Zegt hij mij en ik knik.

‘Ik ben dan bij moeder, je kunt hem daar terug brengen oke,’ zeg ik hem en hij knikt. Hij staat op en loopt de deur uit. Ik neem een diepe zucht en sla mij eigen voor mijn kop. Ik word hier niet goed van

Jouad

Verdomme, waarom kan ik niet normaal doen tegen haar. Ik ben nog steeds smoor verliefd op haar, maar ik doe haar met de ene moment pijn en de andere moment praat ik lief tegen haar. Maar dat komt ook omdat ik het ontzettend moeilijk vind. Misschien houdt ze niet eens meer van mij en dan ga ik niet zielig doen. Ik heb het op het begin geprobeerd, maar ze weigerde tegen mij te praten. Toen ik vrij was, was het eerste wat ik deed haar opzoeken. Maar ze wou me niet spreken, niet zien. Dus waarom nog zielig doen joh.

Ze heeft mij wel iets moois gegeven, we hebben gewoon een pracht zoon samen. Hij lijkt ontzettend veel op mij, tbarkallah. Ik ben apentrots, ook al is het zo gelopen. Het is natuurlijk ook mijn eigen schuld. Het klinkt zo raar, normaal zou ik die gene pijn doen, wraak nemen als iemand mij zoiets zou flikken. Ik ben geen rustige en dat weet Romaisa als geen ander. Ze was mijn vrouw en weet precies hoe ik in elkaar zit,

maar toch kon ik haar geen vlieg kwaad doen. Ik houd gewoon nog steeds veel van haar en daarom kan ik haar geen pijn doen.

Ik kom thuis aan en groet moeder. Ze kijkt met een glimlach op en ruimt haar gebedskleed en komt naast mij zitten. Ze is net klaar met bidden.

‘Salaam a weldi, ki dair lebbes?’ Vraagt ze mij. Ik antwoord dat het goed gaat en dat ik bij mijn zoontje was. Moeder kijkt mij met een veel betekende blik aan.

‘Het is een schat van een meid,’ zegt ze opeens. Met een verbaasde blik kijk ik haar aan. Ze glimlacht sneaky.

‘Ja ja, ik ben je moeder. Ik voel alles!’ Zegt ze mij en knipoogt. Ze staat op, geeft mij een schouderklop.

‘Allah yerda3rhlik a weldi, ana radi nemshi n3es (ik ga slapen),’ Zegt ze en loopt richting slaapkamer. Met grote ogen blijf ik achter. A jemma.... Ze is echt gataar mijn moeder. Ze heeft alles snel door, begrijpt alles.

Ik besluit ook maar te gaan slapen, morgen ga ik haar weer zien... ja ja, ze is mijn eerste en laatste liefde. Ook al ben ik zo een stomme om vreemd te gaan, maar zij is mijn alles. Ik heb het goed verpest. Hoe dom kon ik zijn, maar ik zou zeker als ik wist dat ze mij er de kans voor zou geven, alles er aan doen om haar weer de mijne te maken en gelukkig!

Romaisa

Ik sta vroeg op om mij expres mooi te maken voor Jouad. Ik moet hem gek maken. Ik weet nog goed hoe het vroeger was als ik mij mooi maakte. Hij kon het niet laten, om mij niet aan te raken. Ik trok een nette rok daarboven op een blouse. Mijn haren heb ik netjes opgestoken en deed mijn oorbellen in, met zwarovski steentjes. Ik deed een parel ketting om en spoot wat parfum.

‘Zie so, je ziet er prachtig uit,’ complimenteer ik mij zelf door de spiegel. Een glimlach ontsnapt vanuit mijn mondhoeken. Ik loop naar Ayman en kleed hem om. Ik trek iets leuks voor hem aan en hoor net dat ik klaar ben de deurbel gaan. Ik open hem voor hem en na een tijdje staat hij voor de deur. Ik glimlach en groet hem. Ik merk dat hij met zijn blik niet van mij af kan blijven. Ik herken die blik en verlangens maar al te goed.

‘Kom verder, je zoontje is in de woonkamer. Ik trek even zijn schoentjes aan en dan kunnen jullie er vandoor gaan,’ zeg ik hem zo normaal mogelijk. Hij knikt en sluit de deur achter mij dicht. Ik voel zijn blik door mijn lichaam en voel mij daardoor alleen maar zekerder van.

‘Wil je wat drinken?’ Vraag ik hem en draai mij op dat moment naar hem toe. Hij slikt even en kijkt mij met grote ogen aan.

‘Je bent mooi,’ zegt hij zachtjes. Ik wist even niet wat ik hoorde en friemelde zenuwachtig in mijn vingers. Ooh mijn god, dit had ik niet verwacht, zo snel. Zou hij nog gevoelens voor mij hebben.

‘Je bent altijd mooi geweest! En nog steeds ben je adembenemend.’ Zegt hij met

een schorre stem. Ik glimlach verlegen en merk hoe hij een stap dichterbij zet.
‘Wil je wat drinken, Jouad?’ Vraag ik hem nogmaals en wil weg lopen, maar hij grijpt mijn hand vast.

‘Waar denk je heen te vluchten?’ Vraagt hij mij met nog steeds de zelfde toon in zijn stem. Ik glimlach onschuldig en haal mijn schouders op.

‘Ik wou alleen wat te drinken voor je halen,’ zeg ik hem met een verleidelijke stem. Hij kijkt mij met een ondeugende blik aan.

‘Jij bent gemeen,’ fluistert hij in mijn oor en trekt mij tegen zich aan.

‘Jouad, houd op!’ Zeg ik hem zenuwachtig en probeer mij los te rukken van zijn greep. Dit had ik echter niet verwacht.

‘Romaisa, jij doet mij dit aan!’ Zegt hij fel. Ik kijk hem onschuldig aan.

‘Wat doe ik?’ Vraag ik hem verward. Hij glimlacht charmant en heeft mij nog steeds vast.

‘Je maakt mij gek! Wetend dat je mij zo klein krijgt.’ Zegt hij en ik schud mijn hoofd.

‘Echt niet, je bent gek!’ Zeg ik hem onschuldig en hij lacht bitter.

‘Oke, misschien is het beter als ik ga. Voordat we gekken dingen doen, toch?’

Vraagt hij mij en blaast in mijn gezicht. Ik duw hem weg en hij trekt mij mee. Onze lichamen drukken zich tegen elkaar en onze gezichten staan maar 1 cm van elkaar af.

‘Jouad,’ zeg ik hem glimlachend. Hij gromt en streelt mijn haartjes weg.

‘Dit is niet goed,’ zeg ik hem en hij haalt zijn schouders op.

‘Waarom niet? Je bent mijn vrouwtje, ook al vind jij van niet. Je bent altijd de mijne geweest echt waar!’ Zegt hij en ik kijk hem met grote ogen aan.

‘Zeg geen dingen die je niet meent, aub!’ Zeg ik hem fel en probeer mij los te maken uit zijn greep. Hij verstevigt zijn greep en kijkt mij met een strakke, serieuze blik aan.

‘Ik meen het, anders zou ik het niet zeggen. Jij weet dondersgoed dat ik dingen alleen zeg als ik het ook meen!’ Zegt hij mij fel terug.

‘Ja tuurlijk, je meende de woorden ‘Ik hou van je’ Ook zeker!?’ Zeg ik hem spottend. Hij kijkt mij boos aan en knijpt hard in mijn bovenarm.

‘Ik meende die woorden! Of je het wil geloven of niet! Ik heb verdomme een fout gemaakt en het spijt mij. Ik weet dat ik je heb gepijnigd, maar verdomme de eerste waar ik naar opzoek ging toen ik vrij kwam was jij, Jij Romaisa en toen kwam ik er achter dat je een zoontje en een vriend had. Oke, ik wist toen niet dat Ayman mijn zoontje was, maar geloof mij. Het heeft mij ontzettend veel pijn gedaan toen ik er achter kwam. Ik kwam naar je toe, om als nog met je te kunnen praten. Ik heb verdomme vier jaar lang die kans niet gekregen om jou de spijt te betuigen. Ik ben stom geweest, heb de mooiste meisje in mijn leven pijn gedaan, ik ben de gene waar ik enorm veel van houd kwijt geraakt. Ik weet je zult wel denken, wat een bullshit allemaal, Jouad! Maar ik meen elk woord die ik uitspreek, Romaisa. Je kunt mij een zielige hond vinden of een ezel, maar ik houd van je! Ja, je hoort het goed, ik hou nog steeds van je!’ Zegt hij aan een stuk door. Hij heeft zo juist de woorden gezegd die ik altijd heb willen aanhoren. Hij houd nog van mij, ik ook van hem. Maar durf ik het hem ook te zeggen...

tuurlijk wel, zeg het hem gewoon, spreekt een stemmetje mij toe. Met een trillende onderlip en tranen in mijn ogen kijk ik hem aan.

‘ik... ik hou ook van jou,’ spreek ik die vier magische woorden uit. Met een verrassende blik kijkt hij mij aan.

‘je liegt,’ zegt hij schor. Ik schud lichtjes mijn hoofd.

‘Ik houd echt van je! Je hebt mij inderdaad ontzettend veel pijn gedaan, Jouad. Maar je verschijning heeft mij in de war gemaakt. Ik dacht over je heen te zijn, maar na al die jaren wou het mij niet lukken. Ik dacht je nooit meer terug te zien, maar ook daarin ben ik gefaald. Jij kwam terug en ging dood leuk met een andere sloerie verder. Het zit gewoon nog steeds in je, Jouad!’ Zeg ik hem. Hij schud zijn hoofd.

‘Nee lieverd, luister! En jij en Yessin dan? Denk je dat, het mij niet pijn heeft gedaan. Jij bent net zo goed ook door gegaan en die Tarik dan!’ Zegt hij mij. Ik kijk hem aan en schud mijn hoofd.

‘Tarik is mijn beste vriend en Yessin... we hebben niks meer samen.’ Zeg ik hem met een trillende stem. Hij knikt en kijkt mij begrijpend aan.

‘Maar jullie hadden wel wat,’ zegt hij mij. Ik knik en antwoord: ‘Maar het stelde echt niks voor. Ik kon jouw daarmee niet vergeten, alhoewel dat wel de bedoeling was.’

‘pfff, je wou mij pijnigen, trut!’ Zegt hij fel en port mij in mijn zij. Ik glimlach zwakjes.

‘Sorry,’ antwoord ik zachtjes. Hij kijkt mij aan en trekt mij naar hem toe.

‘Het spijt mij ook!’ Zegt hij en drukt een kus op mijn voorhoofd.

‘Je hebt mij iets prachtigs gegeven,’ zegt hij en kijkt naar Ayman. Ik glimlach en slik een brok weg. Tranen stroomden naar beneden op een gegeven moment. Het deed zo een pijn, maar ook een opluchting ging er door mij heen. Is nou alles goed gekomen? Vraag ik mij af.

Zullen we samen gelukkig kunnen leven? Ik hou namelijk nog steeds ontzettend veel van hem.

‘Ik neem Ayman mee, wil je ook mee?’ Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

‘Nee, gaan jullie tweetjes maar, ik zie jullie vanavond.’ Zeg ik hem en hij knikt. Hij kijkt mij wantrouwend aan.

‘Wat?’ Vraag ik hem verward. Hij bekijkt mij van top tot teen.

‘Ga je zo de deur uit?’ Vraagt hij mij. Ik knik en hij kijkt mij met een afgekeurde blik aan.

‘Heb je een afspraak?’ Vraagt hij mij nieuwsgierig. Haha meskien hij is jaloers. Hij word helemaal gek als ik het uit schater.

‘Zo, die tijden heb ik gemist dat meneertje jaloers is op me.’ zeg ik hem plagerig en hij glimlacht zwakjes.

‘I’m back,’ zegt hij met een schorre stem en kietelt me in mijn zij. Ik schater het uit en loop van hem weg.

‘Je kunt nergens heen vluchten, niet meer!’ Zegt hij mij en neemt Ayman in zijn hand.

‘Waar ga je heen?’ Vraagt hij mij alsnog.

‘Winkelen met een vriendin oe safi,’ zeg ik hem en hij schud afgekeurd zijn hoofd.

‘Ben je bezit niet,’ zeg ik hem plagerig en hij kijkt mij met grote ogen aan.

‘Yek, oke! Zullen we wel zien. Doei,’ zegt hij en neemt Ayman mee. Halverwege stopt hij en zegt tegen Ayman: ‘Zeg daag tegen mama!’

‘Dag mama,’ zegt Ayman en ik sprint naar hem toe om hem een kusje te geven. Ik omhels mijn kleine en wens hem een fijne dag met zijn papa. Als ik opsta kijkt Jouad mij met een verlangende blik aan.

‘Nou doe!’ zeg ik hem en duw hem naar de deur. Als ik de deur achter hen sluit. Ontsnapt een zucht van opluchting. Het klikte in eens, bedacht ik mij. Na al die jaren, was het in een keer raak. We deden vroeger altijd zo tegen elkaar, We plaagden elkaar zo vaak. Ik mis die tijden. Ik ben zo blij maar aan de ene kant voel ik nog steeds angst. Ben bang dat het maar voor even is, net zoals toen. Hij zal mij toch niet voor het gek houden of wel? Dacht ik angstig.

Ik loop samen met een vriendin door het centrum en we doen wat inkoop. Heb leuke dingen voor thuis gekocht. Ik voelde mij te gek en gelukkig. Ik kwam Tarik en wat vrienden tegen in het centrum en we besloten wat te gaan drinken. Het was super gezellig en we hebben ons kapot gelachen.

‘Je straalt helemaal,’ zegt Tarik en knipoogt naar me. Ik knik en glimlach. Ik besloot hem het verhaal te vertellen en hij kijkt mij met grote ogen aan. Toch merkte ik een beetje jaloezie.

‘Dus het is weer goed?’ Vraagt hij mij. Ik knik en glimlach breed.

‘Nou helemaal goed kun je het nog niet noemen, we zien wel wat er van komt. Mohiem we doen normaal tegen elkaar, dat is het belangrijkste.’ Zei ik hem en hij knikt. We voegen ons weer toe in het groepje en ik merk dat Bilal en wat vrienden van Jouad ook op terras gaan zitten tegenover ons. Pff, wat een rotzak is die Bilal. Zou Jouad het weten dat hij mij probeerde te versieren. Sinds hij daar zat zit hij mij continu aan te staren en het irriteert mij ontzettend. Ik probeer hem niet aan te kijken, zodra ik die kant op kijk, merk ik meerdere blikken en die jongens (vrienden van hem) kijken mij nu ook aan. Wat een sukkel, dacht ik boos. Eindelijk besloten we er vandoor te gaan. Tarik en ik lopen richting mijn auto. Ik zou hem thuis afzetten en dan langs mijn moeder. Jouad zou Ayman daar naar toe brengen.

Ik neem afscheid van Tarik en rij richting mijn moeder. Ik merk een auto achter mij aan rijden. Ik was een beetje bang geworden. Ik herken die auto verder ook niet. Ik maak vaart, maar die auto doet precies het zelfde en rijdt bijna tegen mij op. Ik zie niet goed wie er in zit, omdat het geblindeerde ramen heeft en het is donker buiten. Ik parkeer de auto voor mijn moeders deur en stap uit. Ik loop naar binnen en groet moeder die in de keuken staat.

‘Salaam a benti,’ groet ze mij enthousiast. Ze lijkt ook stukken vrolijker nu Jouad er vanaf weet. Het doet haar goed en mij en Ayman ook. Dat is het belangrijkste ook. Ik help haar met het klaar maken van thee en een cake die moeder heeft klaar gemaakt. De deurbel gaat en ik loop er heen, terwijl moeder alles op de tafel zet. Het is Jouad en hij kijkt niet al te vrolijk.

‘Hoi,’ groet ik ze en geef Ayman een kusje. Hij rent gelijk door naar zijn oma. Jouad wou er gelijk vandoor gaan, maar ik vraag hem verder binnen te komen.

‘Nee! Ik ga zo weg. Ik wil je alleen even herinneren dat je een moeder bent! Je tijd met jongens op terrasjes zitten is al voorbij. Ik wil geen enkele andere sukkel die voor mijn zoontje gaat zorgen of zich voor doet als de man van Ayman zijn moeder, hoor je me!?!?’ Zegt hij boos en ik kijk hem met grote ogen aan. Gelijk schiet Bilal door mijn hoofd.

‘Wat bazel je nou! Het waren vrienden, Tarik zat er tussen en hij is mijn beste vriend zoals ik je eerder heb verteld en ik was met vriendinnen er bij, dus niet alleen met

jongens ja! Natuurlijk weet ik dat ik een zoontje heb, dat moet jij zonnig zeggen. Jij bent hier de gene die een vriendin heeft, Jouad! En zeg tegen Bilal dat hij voortaan niet zoveel moet praten, eikel dat hij is. Ik ben tenminste niet schijnheilig zoals hij is.' Zeg ik kwaad en sluit de deur met een knal dicht voor zijn neus. Ik loop boos naar de woonkamer en plof neer op de bank.

'Wat was dat?' Vraagt moeder geschrokken. Ik schud mijn hoofd en sla mijn armen over elkaar.

'Niks, mannen zijn gewoon klootzakken!' Zeg ik haar en kijk nors voor mij uit.

Moeder meskiena schud haar hoofd en schenkt thee voor mij, Ayman en haar zelf in. Ze geeft mij stukje cake op een bord met msemmen ook op een bord.

'Kom eet en laat je niet gek maken,' zegt ze en ik knik afwezig. Ik besloot de avond met moeder niet te verpesten en ga recht zitten. Ik neem een slok van mijn thee en we beginnen spontaan over de vakantie te praten. Het is al bijna zover, ben benieuwd of Jouad ook gaat. Pff rotzak, hij kan mij zo kwaad maken. Hij moet niet denken dat ik nu alweer zijn bezit ben en dan Ayman als smoes gebruiken, grapjas.

Ik loop mijn werk binnen en groet Reda. Hij kijkt mij nors aan. Ik haal mijn schouders op en loop naar mijn kantoor. Ik sluit de deur achter mij en groet mijn collega die er al zit.

'Hoi Romaisa,' groet ze mij terug. Ik begin ijverig aan mijn werk en tijdens de lunch pauze besloot ik een korte wandeling buiten te maken. Mijn telefoon gaat over en ik merk dat het een smsje is van... Jouad. Ik schrik mij een hoedje, hoe komt hij aan mijn nummer, dacht ik en open het smsje. Ik lees keer op keer het smsje om er zeker van te zijn dat ik niet droom. Wat een eikel en een schat kan hij toch tegelijkertijd zijn. Ik neem een diepe zucht en besloot hem te bellen. Hij gaat twee keer over.

'Ja,' hoor ik aan de andere kant.

'Hoi rotzak!' Zeg ik hem en hij begint te lachen.

'Sorry, echt waar,' biedt hij zijn excuses weer. Nu ben ik het die begint te lachen.

'Het is al goed, maar voortaan moet je tot tien tellen voor dat je iets zegt of doet, oke?' Zeg ik hem.

'Je hebt gelijk, maar Bilal was het inderdaad. Kan ik je zien nu?' Vraagt hij mij.

'Ik heb pauze en moet zo gaan werken,' antwoord ik hem. Het is even stil.

'Kan ik je heel even zien, fuck die werk. Kan toch geen kwaad als je wat langer weg blijft.' zegt hij mij.

'Ooh jahwel, heb al genoeg waarschuwen gehad.' Zeg ik hem.

'Hoezo, vaker dates gehad tijdens je lunchpauze.' zegt hij mij en ik voel mij beledigt.

'Jouad, leer eens praten man! JE bent echt een idioot en in oordelen ben je het beste!' Zeg ik kwaad. Hij was even en stil en excuseert zich snel.

'Het kwam door Ayman, ik bracht hem naar de creche of hij staat te laat op en treuzelt wat en dan ben ik inderdaad te laat. Maar die baas van mij die zoekt alleen maar problemen.' Zeg ik hem.

'Wat wil hij dan, moet ik langs komen en hem een lesje leren wella?' Vraagt hij mij. Ik lach en zeg hem dat het niet nodig is. Typisch Jouad. Jeetje hij verandert nooit. Ik kan hem maar beter niet zeggen hoe de situatie echt zit tussen mij en Reda, want dan begraaft hij hem levend.

‘Komt goed en ik kan hem zelf wel aan, maar als je snel naar mij toe komt kunnen we even praten,’ zeg ik hem en hij gaat er gelijk mee akkoord. Ik vertel hem waar ik ben en neem afscheid van hem. Ik bestel alvast wat en neem plaats. Kan ik be3da mijn pauze houden, dacht ik. Al gauw loopt hij de lunchroom binnen en kijkt mij met een glimlach aan. Tot mijn verbazing loopt Reda ook met een collega de lunchroom binnen. Shit, hij is later pauze gaan houden. Het is weer een tijdje geleden dat we samen hier hebben geluncht. Toen was alles nog normaal en waren we collega’s. Ach hij kan de pot op. Jouad drukt een kusje op mijn wang en neemt tegen over mij plaats.

‘Smakelijk,’ zegt hij en ik knik met mijn mond vol. Als ik het door slik vraag ik hem of hij iets wil.

‘Nee, heb geen trek, ik neem alleen koffie verkeerd.’ Zegt hij en ik knik. Ik voel mij verlegen een beetje. Het is weer lang geleden dat ik voor hem eet. Ik liet per ongeluk wat vallen van mijn broodje en hij begint te lachen.

‘Nog altijd onhandig,’ zegt hij lachend en neemt het stukje dat is gevallen in zijn hand en gooit het op de dienblad. Beschaamd kijk ik hem aan en hij schatert het uit. ‘Rotzak,’ zeg ik hem zachtjes en kijk om mij heen. Sommige mensen genieten van ons. Ik zie Reda met een jaloerse blik kijken. Pff, vandaag word het weer een bewolkte dag op het werk. Door dat ik het gezellig had met Jouad, was ik de tijd helemaal vergeten....Als ik zie dat Reda voorbij loopt kijk ik op mijn horloge en schrik op.

‘Shitt, ben te laat!’ Zeg ik hem en sta overeind. Ik liet Jouad schrikken en hij staat ook op.

‘Damn doe rustig, ik dacht iets ergs. Schijt jij er op, alsof het iets ergs is. Die baas van je kan je niks maken schat!’ Zegt hij. Niet wetend dat Reda alles af luistert. Ik kijk ongemakkelijk om mij heen.

‘Luister als die klootzak je iets te melden heeft, stuur hem door naar mij. Ik breek zijn poten! Safi?’ Zegt Jouad stoer en kijkt mij geamuseerd aan. Ik slik een brok weg en zie Reda met een razende blik kijken en dan loopt hij de restaurant uit. Safi, ik heb het verpest en Jouad heeft er een schepje bovenop gedaan.

‘Dank je, daar gaat mijn baan!’ Zeg ik hem en zak door mijn benen en kom terecht op de stoel. Jouad kijkt verward naar mij op.

‘Hoe bedoel je?’ Vraagt hij mij niet begrijpend. Ik haal mijn schouders op en laat ze weer zakken.

‘Je hebt de woord voor mij al gedaan, ik heb niks meer te doen!’ Zeg ik hem opgefokt. Hij bukt zich voorover en dwingt mij hem aan te kijken.

‘Wat bazel je nou?’ Vraagt hij nog steeds verward. Ik zucht en kijk om mij heen.

‘De baas heeft alles gehoord, Jouad. Hij zat hier ook te lunchen.’ Zeg ik hem en hij schrikt op en kijkt om zich heen.

‘Ooh sorry, wallah sorry!’ Zegt hij en bukt voor mij. Ik zeg dat het al goed is en dat ik nu echt terug moet.

‘Luister hij kan je zeker niks maken hoor. Je moet niet bang voor hem zijn, genoeg mensen die je willen aannemen.’ Zegt hij mij. Ik hef mijn hand op en zeg dat het zo wel genoeg is. Hij merkt hoe goed hij het verpest heeft en stopt met praten.

‘Ik ga anders wel met hem praten,’ zegt hij. Hij bedoelt het goed, maar hij kan nu

beter weg gaan en dat zeg ik hem ook. Teleurgesteld neemt hij afscheid en loopt weg. Ik loop met zware voeten richting het werk en open de deur. Ik loop naar binnen en gelijk bij de balie staat een kei en kei kwade Reda.

‘Volg mij!!!’ Zegt hij zo hard dat zijn stem door de hal echoot. Ik schrik van zijn luide stem en loop braaf achter hem aan. En op kantoor breekt de hel eenmaal los. Ik kreeg de kans niet eens om te zitten of mijn woord te doen.

‘Oooh wil die Klootzak mij een lesje leren, nou dan moet hij vooral komen! Moet ik bang zijn, gaan we dreigen! Met wat voor shit loop jij eigenlijk. Weet je dit is jouw plaats niet, jij hoort ergens op straat of ergens in een of ander gangsterwereldje.

‘Ik...het is ook mijn zoon,’ zegt hij na een tijdje. Met grote ogen kijk ik hem aan.

‘Ja, voor hem en ik dan? En het huis! Je begrijpt het niet. Ik vind het super lief van je, maar ik wil mijn eigen leven leiden. Zelf alles doen en kopen.’ Zeg ik hem en hij kijkt mij met een blik vol medelijden. Even wendt hij zijn blik van mij af. Het is net alsof ik hem heb geraakt met deze woorden. Hij kijkt mij niet lang daarna weer aan.

‘Ik begrijp je wel, maar je kunt leven zoals je wilt, tot je weer een baan hebt. Ik betaal wel voor je wat je maar wil en sowieso hoef je niet bang te zijn, want je krijgt uitkering. Die sukkel kan je niks maken.’ Zegt hij mij. Hij heeft gelijk, maar het is toch anders. Ik krijg minder dan ik normaal verdien en aangezien ik veel geld uitgeef en van alles koop etc zal het mij tegen vallen. Ik neem een diepe zucht en knik.

‘Dank je wel, Jouad.’ Zeg ik hem en hij glimlacht zwakjes. Hij neemt mij in zijn armen en knuffelt mij strak.

‘Geen dank lieverd, het is maar dat ik je heel graag mag en je de moeder van mijn zoontje bent en ik nog steeds van je houd.’ Zegt hij mij en ik knik glimlachend.

‘Dank je,’ zeg ik hem weer. Hij glimlacht en kust mij op mijn voorhoofd.

‘Laten we het rustig aan doen,’ zegt hij en ik kijk hem verward aan. Hij glimlacht en zegt zachtjes: ‘Ik wil dat het weer word zoals het was. Laten we daar samen aan werken, we moeten elkaar de kans, tijd en ruimte geven.’ Ik glimlach knikkend.

‘Je hebt gelijk, ik wil ook niks liever. Ik heb je gemist,’ zeg ik hem en hij glimlacht zwak. Hij heeft het er moeilijk mee, dat zie ik zo aan hem. Ik ken Jouad langer dan vandaag, ken zijn zwakte maar al te goed. Hij is niet zo goed in gevoelens uiten, hij is altijd zo stoer en een hard persoon geweest, maar als het op liefde komt dan kan je hem zo raken.

‘Wil je wat drinken?’ Vraag ik hem en hij knikt. Ik loop naar de woonkamer en kom na een tijdje terug met drinken. Ik zet het op tafel en ga tegen over hem zitten.

‘Ga je op vakantie dit jaar?’ Vraagt hij mij. Ik knik glimlachend.

‘Ja, lekker, zal me goed doen.’ Zeg ik hem en hij knikt.

‘Ja, dat zal het zeker. Ik ga denk ik ook, alleen ben er nog niet zeker van.’ Zegt hij mij.

‘Ok, ewa inchaallah. Ik ga met moeder,’ zeg ik hem. Hij glimlacht en even is het stil.

‘Mohiem, als ik kom zie ik je daar wel, toch?’ Vraagt hij mij en ik knik.

‘ja, waarom niet. Ayman zal het super leuk vinden.’ Zeg ik hem en hij kijkt mij met een vreemde blik aan. Ik begrijp die blik maar al te goed, omdat ik zei dat Ayman het leuk zal vinden om hem te zien. Haha hij denkt vast en zeker, Jij niet dan a shitana. Ik glimlach lichtjes en hij kijkt mij aan.

‘Wat, binnen pretje wella?’ Vraagt hij mij en ik knik.

‘Zo kun je het wel noemen, hihi.’ Zeg ik hem en hij lacht mee. Wat een knapperd is het toch ook. Hij maakt mij helemaal gek. Zijn telefoon gaat over en hij kijkt op zijn scherm. Ik zie dat zijn gezichtsuitdrukking veranderd. Hij wil niet opnemen. Ik weet gelijk al genoeg. Het is die sloerie, hij gaat zeker nog steeds met haar. Hij drukt haar weg en stopt zijn tel weg. Ik kijk hem met een afgekeurde blik aan.

‘Je mocht van mij heus wel opnemen hoor,’ zeg ik hem en hij knikt.

‘Ik weet, alleen het is niet belangrijk. Ik vind jou veel belangrijker,’ zegt hij en ik knik maar wat. Wat een sukkel, ik ben niet dom. Pff, dit gaf mij weer een slecht gevoel. Ja rabbi, ik weet het soms gewoon niet. Hij doet zo lief en hij wil het weer opnieuw proberen, maar wil hij van twee kanten eten wella? Nee, daar ben ik absoluut tegen. Zoals hij zei, laten we het rustig aan doen. We zien wel wat de tijd ons brengt. Maar staat het mij niet aan, kan hij op rotten. Mag hij zij zoontje wel zien, maar ik ga verder met mijn leven. Kom nou, ben niet gek!

‘Maar vertel, gaan jullie met auto of vliegtuig?’ Vraagt hij mij om van onderwerp te veranderen weer. Ik antwoord hem dat we met vliegtuig gaan.

‘oke, jammer als je met mij zou gaan, kunnen we met auto gaan. Is ook super gezellig.’ Zegt hij.

‘Ik weet, alleen helaas. Mij moeder was voor jou,’ zeg ik hem plagend. Hij glimlacht zwakjes.

‘Je hebt gelijk, ik kan de pot op toch!’ Zegt hij en ik grinnik zachtjes.

‘Goed geraden, mister!’ Zeg ik hem en hij begint te lachen.

‘Mohiem, denia henia ik zie je daar toch wel.’ Zegt hij en ik knik.

‘Jij weet niet eens of je zeker gaat, maar anders zien we elkaar inderdaad daar.’ Zeg ik hem. Dit maakte mij een beetje kwaad. Ik weet niet wat hij van plan is. Wat wil hij precies. Hij wil dat ik met hem ga, grapjas dat hij is. Ik ben niet van gisteren. Ewa safi, hij mag zich zelf eerst eens goed gaan bewijzen. Ook al klikt het nu zo goed, maar hij moet niet denken dat alles weer oke is en vergeten! Jouad dronk zijn glas leeg en besloot er vandoor te gaan.

‘Mohiem we zien elkaar gauw, Ayman die gaat morgen met mij mee. Dat weet je wel, toch.’ Zegt hij en ik knik.

‘Ja, inderdaad. Maak er wat van morgen.’ Zeg ik hem en hij knikt.

‘Weet je zeker dat je niet mee gaat?’ Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

‘Ik weet het heel zeker. Gaan jullie met ze tweetjes maar.’ Zeg ik hem en hij knikt.

‘Mohiem, doe rustig aan en ik zal kijken voor je of ik eventueel een ander baan kan vinden voor je.’ Zegt hij mij en ik knik dankbaar naar hem. We nemen afscheid en ik sluit de deur achter hem dicht. Pff...wat een ellende allemaal, dacht ik. Ik besloot wat te gaan koken voor Ayman en moeder als ze straks thuis zouden komen. Mijn telefoon gaat halverwege het koken over. Het is Tarik.

‘Schoonheid, hoe is het met je?’ Vraagt hij mij. Ik antwoord hem dat het super goed gaat. We maken een korte babbel en nemen afscheid van elkaar. Hij zal morgen langs komen, zoals gezegd is. Ik vond het oke en we spreken voor morgen bij mij thuis af. Als Ayman en moeder thuis komen, eten we gezamenlijk. Ik vertel hem en mama dat zijn papa (Jouad) langs is gekomen en hem morgen komt ophalen.

Volgens moeder ben ik stukken opgeknapt. Ja, door wie zou dat komen. Door de grootste sukkel ooit, dacht ik en glimlachte. Ik vertelde moeder over wat hij zei toen we het over vakantie hadden. Moeder moest er om lachen.

‘Die jongen heeft nog steeds oog voor je, je bent het mooiste wat hem ooit is overkomen. Mannen zijn soms gewoon stom! Maar die jongen houdt nog steeds van je, geloof me.’ Zegt ze me en ik knik. Ze heeft gelijk, mannen maken vaak fouten waarbij ze niet stil staan soms, maar toch tolereer ik het niet, ewa safi. Hij moet zijn lesje maar eens goed leren dan. Ik dacht aan zijn telefoon toe straks die over ging. Het was zeker die sloerie, waarom zat ik er zo mee.

Duuuh het is je grote liefde, je ex man, de vader van je zoontje. Daarom zit je er ook zo mee! Spreekt een stemmetje mij toe. We ruimen samen de tafel af. Moeder besloot naar huis te gaan.

‘blijf nou,’ smeed ik haar, maar ze wil er toch vandoor gaan. Het was toch super gezellig met moeder samen in een huis. Vooral nu ik zo depressief ben had ik haar hard nodig. Ze heeft mij goed gesteund. Ik bleef door drammen dat ze moest blijven, maar ze moest nog veel thuis doen.

‘Je bent er weer helemaal bovenop, voortaan als je ziek bent stuur ik maar 1 iemand op en je knapt gelijk op,’ plaagt moeder me. Ik schiet in de lach en schud lachend mijn hoofd.

‘Je bent gek! Wallah!’ Zeg ik haar en ze begint ook te lachen.

De volgende dag staat Tarik voor mijn deur.

‘Mooie meid,’ zegt hij als ik de deur open. Ik glimlach en vraag hem verder te komen.

‘Hoe is het met je?’ Vraagt hij mij en ik haal mijn schouders op.

‘goed, elhmdl we doen ons best.’ Zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan.

‘gisteren klonk je nog zo vrolijk, wat is er nu weer aan de hand?’ Vraagt hij mij en ik glimlach zwakjes.

‘Ik weet, gisteren was ik inderdaad vrolijk. Daarvoor was ik net als nu hoor. Alleen Jouad had me gisteren opgevrolijkt,’ zeg ik hem met een blos op mijn wang. Hij kijkt mij knikkend aan.

‘Ik begrijp,’ zegt hij en ploft neer op de bank. Hij kijkt mij van top tot teen aan. Naar mijn idee kijkt hij mij iets te lang dan normaal aan. Ik friemel zenuwachtig in mijn vingers en kijk even van hem weg.

‘Uuh ik ga koffie klaar zetten, dat lus je wel.’ zeg ik hem en loop al richting de keuken. Ik hoor hem halverwege ja antwoorden. Ik zet koffie neer en bedenk mij waarom hij zo vreemd doet. Zou hij helemaal niet blij zijn voor mij dat ik en Jouad het goed hebben. Ach misschien moet ik ook helemaal niet te vroeg juichen, want misschien komt het helemaal niet goed en is het gewoon wat het lijkt. Ik neem een diepe zucht en neem een dienblad, leg er de benodigde spullen op en verdwijn naar de woonkamer, waar Tarik film aan het kijken is.

‘Ik heb deze mee genomen, die vond je zo leuk.’ Zegt hij mij en ik knik.

‘Shokran, je bent een schat.’ Zeg ik hem en plof naast hem neer. We kijken samen naar de film. Na een tijdje kijk ik op en vraag hem wat hij wil eten vanavond. Hij kijkt peinzend voor zich uit.

‘Niet te moeilijk gaan doen hè,’ plaag ik hem en hij lacht.

‘Nou.... Ff denken hoor.... Wat zullen we gaan eten...’ zegt hij speels en ik begin mij onderhand te irriteren aan zijn gedrag.

‘Laat maar, ik maak wel wat en je ziet maar of je het eet of niet!’ Zeg ik hem en hij schatert het uit.

‘Haha wallah je bent grappig. Je weet toch wat je ook maakt, ik het altijd lekker vind. Keuken prinsesje.’ Zegt hij en ik schiet in de lach.

‘Haha jij spoort niet, charmeur.’ zeg ik hem en gooi een kussen naar hem toe.

‘Eey! Je daagt mij uit hè! Straks ga ik je pakken en dan kijk je maar hoe je er onderuit komt.’ Zegt hij mij zerma dreigend. Ik steek mijn neus in de lucht en wuif zijn woorden weg.

Later in de avond komt Jouad, Ayman terug brengen op het nippertje dat we aan het eten zijn. Ik weet dat Jouad dit niet tolereert, maar ik anders om, tolereer zijn manier van doen ook niet. Hij heeft ook een vriendin en trouwens. Ik en Tarik zijn goede vrienden we doen niks verkeerd. Hij heeft het ook nog nooit geprobeerd. Dus hij moet mij maar vertrouwen, anders heeft hij pech. Tarik heeft mij goed geholpen, zonder hem was dit allemaal mij niet gelukt. Hij was een goede steun voor mij. Jouad loopt door naar binnen en Ayman stormt rennend naar de woonkamer.

‘Hmm, het ruikt lekker,’ zegt Jouad en snuift met zijn neus. Ik glimlach zenuwachtig. Ik was bang dat hij boos zou worden als hij Tarik in de woonkamer treft. Ik hoor Ayman tegen Tarik praten vanuit de hal en Jouad kijkt mij met gefronste voorhoofd aan.

‘Ooh Tarik is hier,’ zeg ik hem zachtjes en gelijk veranderd zijn zachte blik in een harde blik. Hij zegt niks meer en loopt door. Binnen groet hij Tarik niet eens. Tarik echter wel, hij zegt hem Salaam waarop Jouad niet antwoord. Tarik merkt gelijk de sfeer in huis en staat op.

‘Nou, het was lekker. Ik ga er weer vandoor.’ Zegt hij en geeft Ayman een kusje en een bonk. Ayman lacht naar hem en springt op de bank.

‘Mama was kei leuk met papa,’ ratelt Ayman en aan een stuk door praat hij. Hij merkt meskien niets van de gespannen sfeer tussen zijn ouders en Tarik. Hij praat er maar op los.

Jouad kijkt nors voor zich uit, ik loop met Tarik tot de voordeur en bied mijn excuses.

‘Geen probleem, alleen ik heb het gevoel dat ons vriendschap binnen kort kapot gaat, alleen door hem. Maar Marlisch, als jij je man graag terug wil moet je dat voor al doen. Ik heb er alle begrip voor.’ Zegt hij. Ik kijk hem versted aan.

‘Ben je gek! We zijn gewoon vrienden, jij hebt zoveel voor mij gedaan en dat vergeet ik niet zo snel. Je bent net een broer voor mij, Tarik. Als hij mij niet vertrouwt kan hij de pot op! Het gaat puur om vertrouwen! Hij is de gene die vreemd is gegaan, niet ik.’ Zeg ik hem zachtjes en hij knikt.

‘Mohiem, doe rustig aan. Ik spreek je gauw.’ zegt hij en loopt weg. Ik sluit de deur achter mij dicht en tref Jouad in de deuropening van de woonkamer.

‘Zo is meneer weg,’ zegt hij spottend. Ik knik en friemel zenuwachtig in mijn handen. Pff, waarom doet hij zo. Ik snap hem gewoon niet. Ik loop naar de woonkamer en

ruim de boel alvast op. Hij blijft op dezelfde plaats staan en geeft geen kik. Ik werd er alleen maar zenuwachtiger van.

‘Hoe zit het nou, met dat vriendschap gedoe! Wetend dat wij Marokkanen dat woord niet eens kennen.’ Zegt hij. Oke, dacht ik. Daar begint hij weer. Ik blijf stil staan en kijk hem aan.

‘Jouad, je weet dondersgoed dat we vrienden zijn. Of je vertrouwt mij niet of je bent gewoon uit om mij pijn te doen.’ Zeg ik hem. Hij kijkt mij met een boos gezicht aan.

‘Jij moet eens luisteren naar mij. Zeg mij eens wie er hier van de Marokkanen een vriend heeft als gewoon vriendschap.’ Zegt hij stom. Ik kijk hem kwaad aan.

‘Ik! Ik ben zo een iemand en als het je niet bevalt donder je op! Ik ben zo klaar met je. Je moet niet denken dat ik naar je pijpen dans. Nooit meer. Ik leef mij eigen leven en dat doe ik goed. Als het je niet bevalt dan laat je mij met rust. Niemand heeft je gedwongen, niemand hoor je mij! Je bent vier jaar weg geweest, niemand die ik had, die mij kon steunen. Tarik is be3da een schat van een jongen geweest, vol respect, zonder mij ook maar met een vinger ooit te hebben aangeraakt, zonder ook maar iets voor terug te geven, heeft hij mij geholpen. Puur uit respect, beleefdheid en vooral uit vriendschap. Zulke mannen kom je tegenwoordig nooit meer tegen... Of te wel heel maar dan ook heel weinig tegen. Als Tarik geen goede persoon zou zijn geweest voor mij of mijn zoon. Dan had ik automatisch afstand genomen. En als jij het woord vriendschap niet kent, moet je niet aan mijn kop komen zeuren. Jij neemt de ene sloerie na de andere, niet ik. Jij bent de gene en daarom denk je nu ook zo over mij, omdat jij zelf zo een persoon bent. Maar vergeet niet Jouad, niet iedereen is het zelfde. Dat jij zo doet, wil niet zeggen dat ik ook zo ben voor alle duidelijkheid.’ Zeg ik hem kwaad. Ik was woedend en heb mij zelf helemaal laten gaan. Ik wil hem duidelijk maken dat ik niet meer de zielige Romaisa van vroeger ben. Ik ben net zo hard geworden en dat ik nog steeds voor hem liefde voel, wil niet zeggen dat ik naar zijn pijpen ga dansen. Nooit meer, als iets mij niet bevalt, zal ik het hem ook duidelijk maken. Jouad kijkt mij met grote ogen aan, hij kan het amper geloven. Met grote stappen beent hij weg. Beter ook, misschien kan hij beter zijn zoontje opzoeken en weer weg gaan. Dit zal toch niet goed gaan. Zolang hij mij niet vertrouwt houd het gewoon op en Tarik zal ik nooit opgeven. Hij is een goede vriend! Die moet je niet voor stank aan de kant zetten. Zo een persoon ben ik niet, vriendschap is belangrijk en zeker als mensen goede daden hebben verricht voor je. Die moet je nooit vergeten...

Het was zover, we zouden vandaag vertrekken naar Marokko. Ik had een grote koffer vol gepropt en nog een koffer voor Ayman waar mijn spullen ook nog in zitten, haha. Wij vrouwen zijn echt erg man! Ik neem alles mee in de auto om zometeen naar mijn moeder te vertrekken. Daar zal een neef van mij zijn, om ons naar de vliegveld te brengen. ik had er zo een zin in, eindelijk rust. Weg van hier, weg van de ellende, stress. Het zal mij echt goed doen, ben al 4 jaar niet meer naar Marokko gegaan, sinds mijn scheiding met Jouad. Dit is dus ook de eerste keer voor mijn zoontje om Marokko te gaan bezoeken. Ik kom aan bij moeder en stap samen met Ayman er uit. Ilias mijn neef staat al voor de deur en zwaait naar ons. Ik zwaai terug en loop naar hem toe.

'Salaam, alles goed?' vraag ik hem. Hij knikt glimlachend en geeft mij een hand. 'zo, jou heb ik lang niet meer gezien zeg. Als het niet je moeder was die mij vroeg je te brengen zou ik je volgens mij nooit meer zien.' Zegt hij en ik begin te lachen. 'haha, aansteller. Jij komt nooit langs, kan ik er wat aan doen.' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

'je hebt gelijk a zine, hoe is het met de kleine makker.' Zegt hij en richt zijn aandacht op Ayman. Stiekem bekijk ik Ilias, hij ziet er onwijs lekker uit zeg. Vroeger was ik stiekem verliefd op hem haha maar dat hoeft niemand te weten. Ik loop naar binnen en groet moeder.

'heb je alles al ingepakt?' Vraag ik haar en ze antwoord dat alles ingepakt is en of ik het in de auto wil zetten.

'Is goed, ik vraag Ilias mij mee te helpen. Aangezien jij weer zoveel moet mee nemen.' Zeg ik haar en ze begint te lachen. Ik loop naar de woonkamer, waar een grote koffer, twee tassen en nog een grote tas, die ze als handtas gaat gebruiken. pff, het is maar dat we met de vliegtuig gaan haha en je maar beperkt spullen mee kan nemen, anders zouden ze meer willen mee nemen.

Eenmaal op het vliegveld, stappen we uit en sleuren de spullen mee. Ilias is zo braaf om mee te helpen. Als we alles al hebben en het tijd is om te vertrekken, nemen we afscheid van Ilias en lopen richting de ingang.

Het duurde wel een tijdje voor alles in orde is en gecontroleerd is. We nemen in het vliegtuig plaats. De reis duurde op zich niet zo lang en we hadden het wel naar ons zin. Mijn moeder, Ayman en ik.

Eenmaal aangekomen in Marokko, checken we weer onze spullen etc. zoals gewoonlijk doen de Marokkanen extra moeilijk en ze voelen zich heel wat. We worden opgehaald door een broer van mijn moeder. Oom Hamid. Ik omhels hem en geef hem de vier gebruikelijke kusjes. Hij groet mijn moeder en vertelt haar hoeveel hij haar gemist heeft meskien. Als hij bij Ayman aankomt, kijkt hij verrast en zegt dan dat hij eindelijk mijn zoontje kan zien. Ik glimlach knikkend naar hem. Was Jouad maar bij mij, dacht ik droevig. We lopen na een tijdje met hem mee naar de auto en stappen in. We rijden naar oma's huis en het is daar bomvol. Moeder heeft heel veel broers en zussen tbarkallah. Daarbij horen natuurlijk ook neven en nichten en zo ontstaat een heel grote familie. We worden verwelkomt door de familie. De dag verliep snel en druk. We hebben gegeten, gedronken en gelachen en ook veel gepraat. Ik werd van allerlei kanten ondervraagd en had eerlijk gezegd nu al genoeg van de familieleden. Sommige nichten kijken mij met een norse blik aan alsof ik ze wat heb aangedaan. Zoals gewoonlijk konden ze het niet laten, om over mijn ex man te vragen.

'het klikte niet helaas.' antwoord ik kortaf en ze kijken mij van top tot teen aan. Ik zie moeder met een vreemde blik kijken naar mij. Ze zal zich vast wel irriteren onderhand van al die vragen. Het lijkt wel een verhoor, maar typisch Marokkanen. Ik neem een diepe zucht en sta op.

'Jemma, ik ga slapen.' Zeg ik haar en ze knikt. Ik was moe en het begon al laat te

worden. Niet lang daarna kwam ook moeder mij achterna. Ze kijkt mij vermoeid aan. 'floe rla Marokkanen van ons.' Zegt ze en ik glimlach lichtjes. Ik lag ondertussen al op de grond. We moeten het vandaag maar met de grond doen. We hebben ons eigen huis, alleen mijn moeder vond het hshoema als we niet eerst langs oma zouden gaan. Maar ben blij dat we vanaf morgen gewoon thuis kunnen slapen. Moeder komt naast mij liggen en we besloten te gaan slapen, want ik was moe van de reis en ook door de warmte was ik uitgeput. Ayman lag al te pitten, ik kijk naar hem. Wat een schatje is het ook. Ik heb niet normaal afscheid van Jouad kunnen nemen. Ayman wel, ze hebben nog gisteren een hele dag samen door gebracht. Ik was weg en vroeg hem of hij Ayman bij moeder wil afzetten. Dus heb hem verder ook niet meer gezien. Wel nog gesproken, hij wenst mij een fijne vakantie en zal misschien ook komen. Ik verwacht niet te veel van hem. Ik hoorde op de achtergrond die misselijke stem van haar. Hij moet niet denken dat ik mij laat misbruiken. Of hij gaat normaal doen en afstand houden of hij kan de pot op. ik ga op mijn zij liggen en kijk neer op mijn zoontje. Ik hoor zijn ademhaling. Ik ben zo trots op hem, heb een pracht van een zoontje elhamdolilah. Ik ga op mijn rug liggen en neem een diepe zucht. Die grond is te hard en de hitte maakt mij para. Ik kan amper slapen zo. Ik probeer op allerlei kanten te slapen, hoe dan ook, maar vind mijn rust maar niet. Ik sta even overeind en doe mijn haren in een hoge knot, mijn knot is namelijk los gaan zitten en slierten haren hangen in mijn bezwete nek. Ik ga terug liggen en voel mij stukken rustiger, maar van slapen komt niks terecht. Na een tijdje val ik eindelijk in slaap.

De volgende dag word ik vroeg wakker. Ik merk dat moeder al op is en Ayman ligt nog te slapen. Ik aai over zijn bol en sta op. Ik trek een huisjurk en loop richting de keuken waar ik moeder tref. Ze is druk in gesprek met een tante van mij. Ik groet ze en vraag moeder of er al thee klaar is. Ze antwoordt dat de meeste al in de woonkamer zitten. Ik loop er naar toe en tref inderdaad iedereen daar aan het ontbijten. Het ziet er wel gezellig uit als je het zo bekijkt.

Oma zat tussen haar kleinkinderen in. Ik ga er naar toe en ze maakt meskienna plaats voor mij. Ik glimlach, groet haar door haar hand te kussen en ga zitten naast haar. We maken een babbel en ze vraagt mij naar mijn leven in Nederland. Zij is tenminste een schat en als ze iets zegt, dan meent ze het ook vanuit haar hart. Ik houd van haar. Oma van mijn vaders kant die heb ik weer in tijden niet gezien.

Ik heb mij zelf beloofd dit jaar bij haar langs te gaan, het is niet eerlijk. Zij kan er niks aan doen, dat vader hertrouwt is. Allebei mijn opa's zijn overleden, Allah yrhamhoem. ik ontbijt en ondertussen praat ik tegen mijn oma. Ook een paar nichtjes voeren een gesprek mee.

Moeder komt de kamer binnen gelopen, samen met Ayman aan haar zijde. Ik glimlach en Ayman rent gelijk op mij af.

'mama,' zegt hij zachtjes. Ik buig mij naar hem toe en knik.

'wat is er lieverd?' Vraag ik hem. Hij lijkt zich te schamen en kruipt helemaal tegen

mij aan.

'Ayman, zeg eens salaam tegen oma.' Zeg ik hem en hij schudt koppig zijn hoofd. Ik kijk glimlachend op.

'Kan hij geen Marokkaans wella?' Vraagt een nicht van mij en kijkt arrogant naar mij. Ik kijk haar met opgetrokken wenkbrauwen aan.

'Nou jahwel, klein beetje. Hij is ook nog maar 4 jaar hoor.' Zeg ik haar.

'Ja, maar ik merk vaak dat mensen vanuit Nederland hen kinderen geen Marokkaans leren. Ze weten niks,' zegt ze en ik kijk haar met grote ogen aan.

'Ewa dat moeten ze dan maar zelf weten, jah!' Zeg ik haar en neem een slok van mijn thee. Moeder kijkt mij met opgetrokken wenkbrauwen aan en neemt een diepe zucht. Daarna zegt ze in het Nederlands.

'laat ze praten, ze weten niks beters die mensen van hier.' Zegt ze en ik knik.

'Ewa praat gewoon Marokkaans, jullie zijn in Marokko hoor.' Zegt ze weer zo stom en het maakt mij ontzettend kwaad. We zijn hier nog maar een dag en het begint al lekker hier. Daarom haat ik het om te komen, jeetje die vier jaar lang. Ik heb niks gemist,' dacht ik sarcastisch. Ik neem een diepe zucht en probeer mij zelf te herstellen. Ik houd mij in, zodat ik niks verkeerd zeg of doe, want serieus ik sta op het nippertje uit te flippen tegen haar zometeen. Haar manier van doen en praten, staat mij niet aan. Ze moet niet denken dat ik makkelijk ben en niks zeg of doe. Jeetje, je wil mij niet kennen als je mij kwaad maakt. Na het eten besluiten moeder en ik naar huis te gaan. We vragen oma mee en bij ons te verblijven voor paar dagen of voor hele vakantie, ze mag het zelf weten. Alleen weten we dat ze haar kinderen niet in de steek laat, zo is oma wel. Ze neemt het op voor haar kinderen in huis, ze trekt ze vaak ook voor, alsof wij haar kinderen niet zijn. Maar marlisch, wij zijn de vakantiegangers. Oma kijkt ons twijfelend aan. Moeder probeert haar toch over te halen.

'Nee, komen jullie maar langs. Jullie zijn nog jong en kunnen op en neer reizen. Ik ben een oude vrouw en wil bij mijn kinderen blijven,' zegt ze. Moeder kijkt haar met grote ogen aan.

'Walakin, ik ben toch ook je dochter. Hen zie je de hele jaar door, elke dag. En mij maar een keer in de zoveel tijd,' zegt moeder gekwetst en oma schudt haar hoofd.

'Kom jij toch, bezoek je, je broers en zussen.' Zegt ze.

'ja, ik weet het wel. Ik ga ook komen, maar ik wil je graag mee nemen en dan komen we over een paar dagen terug.' Zeg moeder en ze schudt koppig haar hoofd. Moeder laat her er maar bij zitten en we lopen de deur uit. Ik neem Ayman aan zijn handje en we gaan richting huis. Thuis aangekomen neem ik een kijkje in ons huis. Ik neem een diepe zucht. Ik heb het hier wel gemist. Moeder heeft hard gewerkt voor dit huis. Sinds vader haar heeft verlaten heeft ze als een man gewerkt. 'ik ga zo koken voor ons en als jij alvast de spullen terug zet in de kasten.' Zegt moeder en ik knik. Ayman begint al door het huis te rennen en met zijn race auto te spelen. Ik kijk hem glimlachend aan. Wat is het toch een knapperd. En zoals altijd denk ik weer aan zijn vader. Wat doe je toch met mij, ik houd zoveel van je dat ik het je zelfs wil vergeven. Onbewust zal ik het je vergeven, maar waarom doet hij nog zo. Alsof hij mij aan het lijntje houd. Met een diepe zucht zak ik op de bank en staar zwijgend voor uit. Na een tijdje voor mij uit gestaard te hebben, besluit ik maar eens

te gaan uitpakken, als moeder mij hier nog treft gaat ze zeggen dat ik niks heb gedaan. Ik sta op en loop naar de slaapkamers en pak alles uit. Later in de avond krijgen we familie op bezoek. Zoals gewoonlijk als je op vakantie gaat is het er bom vol in huis. Familie leden komen je opzoeken. Ze komen snuffelen in je huis, kijken of je wat hebt mee genomen voor ze. Ik haat dat zo erg hé. Nadat de bezoek weg ging was het super gezellig met mijn moeder en Ayman. We zitten nu voor ons deur en vermaken ons. Met de zonnepitten erbij genieten we van het lekker weer. Het is in de avond altijd frisser. Ayman speelt samen met wat buurjongetjes aan de overkant. Ik houd hem goed in de gaten, want je weet maar nooit layster.

Vermoeid loop ik naar de slaapkamer. Dag 1 van de vakantie zit er nu al op. Met Ayman aan mijn zijde val ik in slaap. Moeder ligt in de andere kamer te pitten. De volgende dag hoor ik stemmen in ons huis. We hebben zeker weer bezoek, dacht ik. zolang ze maar snel weg gaan, want ik en moeder willen naar de strand vandaag. Ayman zal het wel reuze naar zijn zin hebben. Ik loop de kamer uit naar de woonkamer en tref daar een tante aan en Nordin en zijn twee zusjes. Ik kijk verrast naar hen op en groet ze.

'Ahlan, marhba alles goed? Vraag ik ze waarop ze antwoorden. Ik neem plaats naast een van mijn nichtjes en we maken een babbeltje.

'Je moeder zei net dat jullie naar de strand gaan.' Zegt Nadia mijn nichtje. Ik kijk haar knikkend aan.

'inderdaad we gaan naar de strand, willen jullie gezellig mee?' Vraag ik ze en enthousiast kijken ze op naar hen moeder. Het zijn leuke spontane meiden, Nadia en Souad. Nadia is 18 jaar en Souad is 20. Nordin kijkt met een aangename blik naar mij en zegt: 'Ik ga mee, mag dat?'

'Haha tuurlijk, waarom niet.' Zeg ik hem en hij knipoogt naar mij.

'kan ik de jongens be3da uit jullie buurt houden,' zegt hij stoer en ik schiet in de lach.

'Aub, niet liegen. Je wil graag de meiden gaan bekijken,' zeg ik hem in het Nederlands en hij kijkt mij met grote ogen aan. Daarna kijkt hij naar zijn moeder, maar die is druk in gesprek met mijn moeder. Ik schiet in de lach en voor ik het zelf in de gaten had, kreeg ik een kussen tegen mijn gezicht.

'Dat heb je verdiend!' Zegt hij en de andere beginnen te lachen.

'haha jij spoort niet, idioot!' Scheld ik hem uit en hij kijkt mij geamuseerd aan. Wat een sukkel is het toch ook. Het is wel altijd lachen met hem en daarom wil ik hem graag mee nemen. We besluiten eerst te lunchen en daarna naar de strand te gaan. Het was er super druk toen we aan kwamen op het strand. We nemen ergens plaats en leggen onze spullen daar neer. De moeder van Nordin is niet mee gegaan, we hebben haar thuis afgezet. Ze moest met haar man ergens op bezoek gaan. Ayman gaat met Souad mee om te zwemmen. Keer op keer waarschuw ik haar, dat ze hem niet moet loslaten en op hem moet passen. Ze beloofd mij dat hem niets zal gebeuren. Ik vind het namelijk maar eng en hij is nog maar 4 jaar. Nadia gaat met hen mee en ik blijf achter met moeder en Nordin.

'Ga jij niet zwemmen?' Vraagt Nordin mij en ik schud mij hoofd. Hij kijkt mij

geamuseerd aan.

'Haha wat?' Vraag ik hem lachend. Ik was ongesteld en daarom wou ik niet gaan zwemmen. Haha hij zal ook vast denken, hier klopt iets niet. Normaal ben ik de eerste die er naar toe rent.

'Oké, ik zeg al niks meer!' Zegt hij onschuldig en heft zijn handen omhoog. Ik giechel zachtjes en zie mama glimlachend kijken. Zij begrijpt het namelijk wel, waarom ik niet ga zwemmen.

'ga jij dan, laat ons je kunstjes eens zien,' zeg ik hem plagend en hij begint te lachen.

'Is goed, ik was sowieso van plan om te gaan,' zegt hij en staat op. Ik schud lachend mijn hoofd en we kijken hoe hij richting het water gaat.

'Wat een charmeur,' zeg ik tegen moeder en ze begint te lachen.

'Wallahila, precies zijn vader vroeger.' Antwoord ze en ik knik glimlachend. We hebben het ontzettend naar ons zin en als ze moe zijn van het weer en het zwemmen, besluiten we naar huis te gaan. Maar eerst gaan we uit eten, heerlijk. Daar heb ik zin in en Nordin zegt een goede zaak te kennen van een vriend van hem, nou ben benieuwd hoor. We rijden er naar toe en stappen naar binnen. Het zag er heel sjiek uit en schoon. Dat is belangrijk. Ook het eten was verrukkelijk, gelukkig maar.

Thuis ploften we gelijk op de banken, ik en mijn moeder. Ayman is in de auto in slaap gevallen. Hij is ook zo moe, het is niet gek, want we hebben de hele dag gerend. Ik leg Ayman in bed om te slapen en ga terug naar mijn moeder, die tv aan het kijken is.

'morgen ga ik langs de familie van vader,' zeg ik moeder en ze kijkt mij knikkend aan. Ze was verder stil. Ik weet dat het een heel gevoelig onderwerp voor haar is en daarom zegt ze er verder niks over.

'ga jij naar oma morgen?' Vraag ik haar. Ze schudt haar hoofd en is verder stil. Ik hoop maar dat ik haar niet kwets, maar ze kan zeggen wat ze wil. Het is ook mijn familie. Ook al zijn mijn ouders gescheiden, wij als kinderen hebben er verder niks mee te maken.

'Ga je ook op zoek naar je vader?' Vraagt ze mij en kijkt mij even aan. Ik was even stil en daarna antwoord ik op haar vraag.

'Ja tuurlijk, ik denk dat vader daar wel zal zijn,' zeg ik haar en ze kijkt niet echt vrolijk. Ik neem een diepe zucht en houd mij verder gedeisd.

'Je vader vraagt nooit naar je, waarom ga jij hem nog opzoeken,' zegt moeder plots. Ik kijk haar met grote ogen aan.

'Mama, ik weet wat je bedoelt en ik weet dat vader nooit om mij vraagt, maar het is en blijft mijn vader. Laten we hier verder geen discussie over maken en het erbij houden dat het mijn plicht is mijn vader op te zoeken.

Laat hem maar, ooit zal hij zijn ogen openen.' Zeg ik haar en kijk naar de beeld van de tv. Ik hoor haar diep zuchten en verder was het stil. Ik ga na een tijdje maar

slapen, want het is al middennacht. Als ik eenmaal mijn hoofd op de kussen leg, voel ik mijn telefoon overgaan. Ik kijk op mijn scherm en zie dat het Jouad is. Ik voel mijn hart te keer gaan, waarom belt hij zo laat, jeetje zeg. Ik neem toch maar op, want stiekem heb ik hem gemist.

'ja hallo,' zeg ik zachtjes om Ayman niet wakker te maken.

'hoi Romaiassa,' hoor ik hem ook zachtjes zeggen. Ik vond het grappig, want hij doet mij na namelijk.

'wat is er Jouad,' kom ik gelijk ter sprake.

'ooh nou... oké leuk dat je mij zo hartelijk groet,' zegt hij verstoeld. Hij dacht dat ik namelijk enthousiast zou gaan reageren. Misschien wel, maar ik zit er nog steeds mee dat hij een vriendin heeft.

'ik wou net gaan slapen,' zeg ik hem. Hij was even stil en daarna begon hij weer te praten.

'Weet je, ik wou je alleen zeggen dat ik morgen vertrek naar Marokko. Ik neem de auto niet, heb nog een andere auto in Marokko. Ik ga met de vliegtuig en ben er morgennacht pas.

'ooh gezellig, zal Ayman hartstikke leuk vinden dat zijn vader komt,' zeg ik hem dood normaal en hij klonk echt stil. Jeetje, ik raakte hem met mijn woorden, vooral omdat ik zo nuchter klink.

'kom je alleen of met iemand anders?' Vraag ik hem.

'Nee alleen, wie moet ik anders mee nemen.' Zegt hij en ik knik. Je sloerie misschien, wou ik bijna zeggen maar ik hield mij in.

'Nou, ons gezin is daar al, dus alleen ik ontbreek nog he,' zegt hij.

'Ja inderdaad. Maar morgen ben je er toch inchaallah.' Zeg ik hem.

'Ja, is het daar warm wella valt wel mee?' Vraagt hij mij. Ik antwoord dat het wel warm is maar niet te.

'Oké, gelukkig maar. Ik heb namelijk geen zin in te veel warmte.' Zegt hij en ik lach zachtjes.

'Wees gerust,' zeg ik hem lachend.

'Ewa vermaak je, je een beetje. Wat heb je allemaal gedaan?' Vraagt hij mij.

'ja, het is hier super gezellig. We waren vandaag naar het strand geweest. Heerlijk gewoon,' zeg ik hem enthousiast.

'ooh, heb je gezwommen?' Was het eerste wat hij mij vraagt. Ik moest er best om lachen, want hij is toch zo jaloers he als het om mij gaat.

'En dan? Je weet hoe gek ik op zwemmen ben, trouwens Ayman heeft zich vermaakt.' Zeg ik hem.

'ooh leuk, maar verander niet van onderwerp. Je hebt dus gezwommen. Wie is er gegaan, alleen je moeder en Ayman wella?' Vraagt hij mij door. Dit lijkt wel een verhoor, jeetje zeg.

'Nee, Nordin en zijn zusjes zijn ook mee gegaan.' Zeg ik hem normaal. Hij was even stil en daarna barst hij uit. Ik schrok er van.

'Wat! Wat doet hij in godsnaam met jullie. Moest hij perse mee of wou je graag je lichaam aan hem tonen. Ik mag die gozer niet oké, hij zit altijd achter de meisjes aan!' Zegt hij kwaad.

'Jij spoort niet, Jouad! Je bent maf weet je dat. Verdomme het is mijn neef ja en mijn

moeder is mee gegaan, dus wat kunnen we allemaal gaan doen.' Zeg ik hem kwaad terug en het was stil. Ik hoorde hem wel steeds zuchten. Wat een sukkel is het toch, dacht ik kwaad. Ik wou ophangen en gaan slapen. Hij verdenkt mij er gewoon van dat ik iets met hem zal doen of zou hebben. Zo gek is hij wel. Hij verdenkt iedereen, terwijl hij hier de gene is die zijn penis achter na zit. Ik neem een diepe zucht en hang zomaar op voor zijn neus. Lekker voor hem, mag hij eens goed gaan na denken over zijn woorden. Wetend dat hij later weer zijn excuses gaat aanbieden. Ik doe de telefoon helemaal uit en probeer te slapen. Ik merk dat Ayman op zijn rug draait en verder slaapt. Meskien hij is moe van vandaag. Hij heeft zich wel vermaakt, heerlijk gewoon. Na lang te hebben gepiekerd zoals ik vaker doe, val ik eindelijk in slaap.

De volgende dag word ik met koppijn wakker, alsof ik in mijn slaap heb lopen stressen.

Ik kijk opzij en zie mijn schatje slapen. Niet lang daarna opent hij zijn ogen en kijkt hij mij lief aan. Ik druk een dikke kus op zijn voorhoofd en sta overeind. Ayman volgt mij ook en we lopen richting mijn moeder die in de keuken staat. Als ik gepraat hoor, vraag ik haar wie hier is.

'Je oom is hier gekomen. Houd maar op, want hij is gekomen voor zijn eigen wil.' Zegt ze zuchtend en ik kijk haar niet begrijpend aan.

'Hij wil geld.' Zegt ze fluisterend. Ik knik en kijk met grote ogen voor mij uit.

'Pff, Marokkanen veranderen nooit!' Zeg ik haar kwaad. Ze knikt en schud haar hoofd vermoeiend. Ik vind het echt zielig, omdat mij mijn moeder uit Nederland komt, safi denken ze ze heeft geld en alles. Ze moeten eens normaal doen man! Dit kan mij ontzettend kwaad maken.

'met wie is hij gekomen?' Vraag ik haar. Ze antwoord met een van zijn dochters. Ik knik, nou gezellig, dacht ik sarcastisch. Ik loop richting de woonkamer, met tegenzin en groet ze. Mijn nicht kijkt mij van top tot teen aan. Ja, kun je het zien, wou ik bijna zeggen maar hield mij nog net in. Ik neem een diepe zucht en ga tegenover hen zitten.

'Wat is er? Heb je het warm?' Vraagt mijn nicht en kijkt mij met een vreemde blik aan. Ik knik afwezig. Ayman komt naast mij zitten.

'Waar heb jij je manieren vandaan, groeten we niet meer?' Zegt mijn oom. Alsof het niet erg genoeg was doet die dochter van hem een schepje bovenop.

'Ewa ja, die mensen van elgarej (vakantiegangers) zijn eenmaal zo. Niet gemanierd.' Zegt ze en ik kijk haar kwaad aan.

'Nee, die Marokkanen van hier zijn gemanierd!' flip ik tegen haar uit en ze kijkt mij met een gemene glimlach aan.

'Rustig hoor, wat ik zeg is gewoon eenmaal zo en je hoeft niet gelijk boos te worden.' Zegt ze en mijn oom kijkt mij strak aan. Ooh wat kan ik mij toch ergeren aan hen en hen manier van denken. Ik neem Ayman stevig naast mij vast en speel zijn haartjes. Dit is de eerste keer dat hij er niets van zegt. Maar dat komt ook vast doordat hij zich ongemakkelijk voelt met de andere erbij en bij zijn moeder voelt hij zich op zijn

gemak.

Mijn moeder kwam de woonkamer binnen gelopen met de dienblad in haar handen. Ze neemt naast haar broer plaats en schenkt thee in.

'Kom eet wat,' zegt ze tegen Ayman en geeft hem stukje brood met La vaca queri (smeerkaas van Marokko). Ik neem zelf ook wat en moeder legt voor mij een glaasje thee. Vandaag zou ik naar familie van mijn vader gaan en eventueel ook naar papa zelf toe. ik blijf nog wel ontbijten met mijn moeder en na het ontbijten besluit ik te gaan. Een nicht van mijn moeder komt langs. Gelukkig maar kan ze moeder gezelschap houden, dacht ik. ik zal de auto van Nordin lenen om naar familie toe te gaan, gisteren deed hij er gelukkig niet zo moeilijk over toen ik het hem vroeg. Hij is ook een schatje. Hij is alleen wel te laat, ik zei hem nog zo duidelijk op tijd te komen, ja hoor en waar is Nordin....??? Ik bel hem op zijn nummer en op dat moment scheurt hij de hoek om. Hij heeft verder ook niet opgenomen en ik heb al opgehangen. Ik kijk hem quasi boos aan en hij begint dood leuk te lachen.

'Sukkel, kun je niet klok lezen?' Zeg ik hem plagerig en hij schatert het uit. Hij geeft mij een aai over mijn bol en zegt: 'Sorry, maar je weet hoe het gaat. Kom ik hier een vriend tegen en daar weer eentje en dit en dat..' ik onderbreek hem met de woorden: 'safi, safi het is mij wel duidelijk ja!' Hij lacht en gaat sneaky met zijn wenkbrauwen op en neer. Hij geeft Ayman een bonk en stoeit wat met de kleine. 'Nou Nordin, moet ik je nog ergens afzetten?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij met grote ogen aan.'

'Zerma mevrouw heeft een auto en doet nu sjieki, eey luister vergeet niet onder wiens naam die staat hè!' Zegt hij mij stoer. Ik begin zachtjes te giechelen en por hem in zijn zij.

'Kom nou maar, ik weet heus wel dat die auto van mij is!' Zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'In je dromen meid, deze bak is veel te goed voor jou!' Zegt hij en ik sla hem hard.

'Rotzak! Ik weet niet of je het weet, maar dit is een wijven auto!' Plaag ik hem terug en hij begint hard te lachen.

'Oke, oke je hebt mij te pakken. Laten we nou maar gaan,' zegt hij en we stappen eindelijk in. Ik zet hem voor zijn huis af en rijd richting de familie van mijn vader. De zenuwen gieren door mijn buik. Ik vond het vreemd en het liefst nam ik een gezelschap mee. Ayman is er dan ook, alleen Ayman begrijpt meskien niets. Hij is nog zo jong. Had ik maar een zusje of een broertje. Dan was het anders geweest. Ik voel mij als enige kind toch wel eenzaam, maar gelukkig heb ik mijn moeder, dacht ik en glimlach breed. Ik ben ook erg benieuwd naar mijn half broertjes of zusjes van mijn de tweede vrouw van vader.

Ik rij de straat in en merk dat ik er al ben. Ik voel mijn buik helemaal draaien en met zware voeten stap ik de auto uit en bestudeer het huis die voor mij staat. Het is best een mooie huis. Ik ben er lang niet meer geweest, volgens mij hebben ze het verbouwd ook nog, want voor het laatst dat ik hier ben geweest en ik mij kan herinneren was dit huis niet zo mooi. Vader zal wel hard zijn best hebben gedaan en mijn oma een goed huis hebben gegeven. Het kan best zijn dat mijn vader en zijn vrouw hier wonen, want oma heeft geen man meer en papa zal wel voor haar

zorgen. Ik neem een diepe zucht, neem Ayman bij zijn handje en we lopen naar de deur toe.

Ik klop op de deur en wacht het even af. Na een tijdje word er pas open gedaan, door een jongeman. Hij was een mooie jongen om te zien. Ik groet hem en vraag hem of er hier de familie Nasinni woont. Hij knikt met een brede glimlach en vraagt mij verder te komen. Ik loop hem achterna met Ayman aan mijn zijde. Ayman is heel stil, dat ben ik niet echt gewend van hem, maar dat komt ook door de vreemde omgeving, tenminste het is vreemd voor hem.

Hij roept naar iemand en even later komt er een nog best wel jonge vrouw de trappen afgelopen.

'A salaam alikoem,' groet ze mij met een glimlach en kijkt vragend naar die jongeman.

'Wie is zij, Aziz?' Vraagt ze de jongeman. Ik kijk van haar naar hem en zie hem zijn schouders niet wetend ophalen. Ik kuch even.

'Nou ik ben Romaissa, de dochter van Salah Nasinni,' zeg ik haar en ze kijkt met grote ogen.

'aha, ewa marhba. Ik heb je nog nooit gezien.' Zegt ze en ik knik met een zwakke glimlach. Inderdaad heb je mij nog nooit gezien, stommerd. Dacht ik bij mij zelf. Het idee dat ze mijn stiefmoeder is daar walg ik van. Ik vind het zo zielig voor mijn moeder meskiena. Ze is ook heel jong, jonger dan mijn moeder. Pff wat een rotzakken zijn mannen soms zeg.

'Is vader hier?' Vraag ik haar en ze schud haar hoofd.

'Hij is weg, ik weet ook niet wanneer hij terug komt. Sowieso komt hij vandaag misschien wel niet thuis, want hij werkt veel en slaapt soms ook buiten.' Zegt ze en kijkt mij met een vreemde blik aan. Ik kon die blik nergens plaatsen.

'Is oma er niet?' Vraag ik haar en ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Nee! Die woont hier allang niet meer,' zegt ze en ik kijk haar met grote ogen.

'Maar dit is haar huis toch?' Vraag ik haar en ze schud haar hoofd.

'Was,' zegt ze en kijkt mij kil aan. Ik draai met mijn ogen, volgens mij heb ik iets gemist hier.

'Mohiem, waar woont oma dan wel? En mijn ooms enz?' Vraag ik haar en ze haalt haar schouders op.

'Ik weet het niet,' zegt ze en ik knik. Hier schiet ik niks mee op. Deze kreng vertikt het om ook maar iets te zeggen, dacht ik kwaad. Wat zou er zijn gebeurd. Zal papa, oma uit haar eigen huis hebben gezet? Nee, zo erg is toch mijn vader niet. Het is verdomme zijn eigen moeder. Ik neem een diepe zucht. Ik denk dat ik maar vandoor ga, of zal ik blijven wachten.

Nee, ze heeft gezegd dat mijn vader veel werkt. Dus wachten heeft geen zin. Dan ga ik maar terug naar huis, besloot ik en neem dan maar afscheid van haar.

'Waga beslemma, selmi rla papa (doe de groeten aan papa),' had ik haar gezegd en draaide mij om, om weg te gaan. Ik voelde mij hier niet welkom. Maar wat wil je, het is je stiefmoeder, Romaissa.

'Romaissa,' hoor ik haar stem mij roepen. Ik blijf staan en draai mij naar haar toe.

'Ja?' Vraag ik haar droog. Ze kijkt van mij naar die Aziz. Ik kijk haar vragend aan 'Is dat je zoontje?' Vraagt ze mij. Ik knik en kijk trots neer op mijn zoontje.

'Waar is je man.' Vraagt ze mij en kijkt telkens naar die Aziz. Wat een vraag, dacht ik en waarom doet ze geheimzinnig.

'hoezo?' Vraag ik haar en ze glimlacht.

'Nou, het verbaast mij dat hij er niet is,' zegt ze met een glimlach nog steeds. Aziz kijkt mij nieuwsgierig aan. Ik schraap mijn keel. Wat moest ik zeggen. Ze wisten niet dat ik gescheiden ben. Zal ik het zo houden, dacht ik.

'Ja, hij is bij zijn familie, ik wou de mijne opzoeken,' zeg ik haar en ze knikt en kijkt mij met een vreemde blik aan. Ik wou hier zo snel mogelijk weg.

'Mohiem, beslemma.' Zeg ik haar en loop gauw de deur uit. Stap mijn auto in en blijf nog er in zitten en kijk starend voor mij uit. Wat vreemd allemaal, dit geeft mij een vreemd gevoel. Ik neem een diepe zucht en start de auto. Ayman is muisstil. Het verbaast mij dat hij zo stil is, hij begint toch niet ziek te worden. Ik kijk naar mijn zoontje. Hij staart afwezig voor zich uit en is heel stil.

'Ayman, je bent toch niet ziek, a mama?' Vraag ik hem en hij schudt zijn hoofd. Ik knik en rijd weg.

'Vond je het niet gezellig vandaag?' Vraag ik hem en hij is nog steeds stil. Na een tijdje prat hij tegen mij.

'Wie waren dat mama?' Vraagt hij mij. Ik kijk naar hem om en slik een brok weg. Waarom heeft hij geen geluk. Hij kent zowel zijn eigen vader niet zo goed, als de familie van zijn vader, als zijn opa en de familie van mijn vader... Pff wat een ellende allemaal, dacht ik.

'Dat is de vrouw van opa,' zeg ik hem en hij kijkt niet begrijpend. Daarna is hij stil. Het is een kind van vier, wat wil hij begrijpen hier aan.

'Ayman, zodra je groot word mijn jongen, dan begrijp je dit allemaal wel,' zeg ik hem. Hij knikt en glimlacht naar mij.

'Goedzo, eindelijk een lachje te zien op je gezicht. Je hoeft niet bang te zijn voor andere mensen. Ze doen je niks hoor,' zeg ik hem en hij knikt weer.

'Mama waar is oma?' Vraagt hij. Ik kijk hem glimlachend aan.

'Wil je graag naar oma?' Vraag ik hem en richt ook tegelijk mijn aandacht op de weg. Ayman zit gewoon voor mij, met een gordel om. Ach het is Marokko niemand die er wat van zegt, dacht ik.

'Ja ik wil naar oma,' zegt hij en ik streel zijn benen.

'Is goed, we gaan nu.' Zeg ik hem en hij glimlacht gelijk breed. Het was goed hem te zien glimlachen. Eindelijk kom ik aan bij ons thuis, ik parkeer de auto en loop met Ayman naar binnen. Ayman rent naar buiten en roept dat hij buiten aan het spelen is. Ik vind het allemaal goed en af en toe houd ik hem in de gaten. Je weet maar nooit, Allahyster. Als ik al die verhalen hoor, dan ben ik liever voorzichtig. Bij ons thuis zijn er familieleden. Ik ga moeder helpen in de keuken.

'heb je de auto terug gebracht naar Nordin?' Vraagt ze mij. Ik bedenk mij inderdaad in eens dat ik dat niet heb gedaan.

'Haha, wajoow helemaal vergeten. Ik ga het gelijk terug brengen.' zeg ik haar en ze knikt.

Ik bel hem eerst op en hij zegt dat hij nu net thuis is zo weer weg gaat, dus als ik snel

wil zijn graag. Ik race naar hem toe en heb Ayman achter gelaten bij oma. Bij hen in de straat is het er bomvol. Nordin staat buiten met zijn broertje en wat andere jongens. Ik parkeer de auto langs hen en Nordin kijkt al gewekt op. Als ik uitstap word ik bekeken door de jongens. Ik voel mij ongemakkelijk en groet Nordin en zijn broertje met een hand en vraag Nordin mij terug naar huis te brengen.

'Is goed, dan breng ik jouw eerst, want een paar vrienden willen namelijk mee met mij. We gaan ergens heen.' Zegt hij. Ik knik en zeg hem dat het geen probleem is. Hij glimlacht en stapt in en we rijden richting huis. Het was gezellig onderweg met Nordin, maar dat is altijd met hem. Ik neem afscheid van hem en loop richting huis.

We zijn al weer enkele weken in Marokko. Jouad heb ik niet gezien en niet gesproken. Vandaag zou ik alleen met Ayman naar de strand gaan, want moeder is bij oma. Ik ga op het strand liggen en Ayman speelt vlak naast mij. Ik heb besloten met hem te gaan zwemmen en als ik weer terug kom ga ik liggen op de baddoek. Niet lang hoor ik de stem van Ayman.

'Papa, papa...' roept hij en met een ruk open ik mijn ogen. Ik kom oog in oog te staan met Jouad. Hij was niet alleen, maar met een paar meisjes en twee andere jongens. Ik voelde mijn bloed koken, wat een klootzak. Stelt dit een vader voor, voor mijn zoontje. Hier kon ik mij zo kwaad om maken. Ook hij was geschrokken, Ayman had hem gewoon herkent. Ik zie hoe Ayman op hem afrent en Jouad hem zwaaiend optilt. Hij knuffelt hem en ze stoeien wat. De meiden hangen zowat aan hem en spelen met Ayman. Tfoe rlihoem, ze willen alleen maar aandacht. Alsof ik meiden niet ken, ben er zelf een. Ik sta overeind en loop naar ze toe.

'Hoi,' zeg ik droog en ik zie hem mij van top tot teen bekijken.

Ik herken een jaloerse blik in zijn ogen. Ik kom nogal koel over.

'So, Ayman heeft goede ogen tbarkallah.' Zeg ik hem met een glimlach. Ik zie die meiden met een jaloerse blik kijken.

'vermaak je je?' Vraagt hij met een arrogante blik. Ik knik braaf en heb een brede grijns op min gezicht. Hij kan mij wel iets aan doen, want dat zie ik gewoon aan zijn blik.

'Jij ook, zo te zien. Je dag kan niet stuk met paar meiden aan je zij,' zeg ik hem en geef hem een vette knipoog. Hij irriteert zich aan mijn koele gedrag, ik voel het gewoon.

'ben je alleen?' Vraagt hij mij en ik knik braaf.

'Ja en mijn kleine mannetje natuurlijk. Met hem erbij heb ik alles, meer heb ik niet nodig.' Zeg ik hem en hij knikt.

'ik kom hem ophalen morgen ofso, kan ik hem mee nemen naar familie,' zegt hij en ik knik.

'Is goed, bel mij maar dan kijk ik wel of ik tijd heb.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met een gefronste voorhoofd aan.

'Ik zeg het je nu toch, ik kom hem morgen halen klaar.' Zegt hij en ik glimlach lichtjes.

'Is goed, dan doe je dat toch.' Zeg ik hem kalm en hij kijkt mij met een strakke blik

aan.

'Ga naar huis ofso,' zegt hij ineens en met een verbaasde blik kijk ik hem aan.

'Je meent het, volgens mij kun je er beter zelf aan beginnen, want ik doe niks verkeerd.' Zeg ik hem en neem Ayman bij zijn hand en loop terug naar mijn plaats.

'Pff wat een eikel,' dacht ik kwaad en ging terug liggen. Ik weet dat hij het niet accepteert dat ik hier in deze kleding zit, maar dan heeft hij pech gehad. Later in de middag besluit ik naar huis te gaan. Ik wil de taxi nemen als ik Nordin mij neef zie en ik roep hem. Hij draait zich naar mij om en glimlacht.

'Ola, wat doe je hier a zina,' zegt hij en kijkt mij met een brede grijns aan.

'Ik was op het strand met Ayman. Het was gezellig,' zeg ik hem. Nordin was niet alleen, hij was met paar vrienden die geamuseerd keken naar ons. Nordin stoeit wat met Ayman en stelt ze voor aan de jongens.

'Maar vertel eens, waarom heb je mijn niet mee gevraagd. Dan was ik met je mee gegaan,' zegt hij en ik glimlach geamuseerd.

'je vind het wel gezellig met mij he,' zeg ik hem en hij knikt als een klein kind.

'je bent mijn allerliefste nichtje man!' Zegt hij en ik grinnik zachtjes. Ik hoor een bekende stem en gelach. Ik draai mij om en tref Jouad en zijn groepje weer. Hij kijkt ontzettend smerig en loopt op ons af.

'ga naar huis, wat doe je hier!' Zegt hij. Nordin kijkt verward van mij naar Jouad.

'Wat is hier aan de hand, heb ik iets gemist?' Vraagt hij mij en ik schud mijn hoofd.

'Nee, iemand denkt dat ik zijn bezit ben, that's it!' Zeg ik hem geïrriteerd en kijk Jouad boos aan. Hij kijkt mij ook boos aan.

'Nordin zullen we naar huis gaan, aub.' zeg ik hem. Hij knikt en we willen er vandoor gaan, als Jouad mij aan mijn arm sleurt. Ik draai mij met een kwade blik om en zeg hem mij los te laten.

'Nee! Je blijft hier en ik breng je,' zegt hij. Met een verbaasde blik kijk ik hem aan.

'Ben je wel goed in je hoofd. Ga naar je vriendinnetjes ofso, mijn neef brengt mij klaar!' zeg ik hem kwaad en hij werd daardoor alleen kwader.

'Wat moet je Jouad, laat haar met rust ja! Dan had je maar eerder na gedacht voordat je haar in de steek liet.' Zei Nordin kwaad. Ik was bang dat dit uit de hand zou gaan lopen en Ayman zit er ook nog bij. Ik weet dat als Nordin kwaad is de hel los breekt en het zelfde verhaal is ook voor Jouad. Ik trek Nordin mee en Ayman neem ik aan zijn handje. Ik kijk Jouad boos aan.

'Wees geen slecht voorbeeld voor je zontje,' sis ik hem kwaad toe en loop weg. Nordin volgt mij, maar ik merk hoe woedend hij is. In de auto is het ook muisstil, ik werd er angstig van. Ik wou dat we gewoon normaal konden praten, maar beter zeg ik niks. Nordin zet mij thuis af en zo rijdt hij gelijk weg. Ik vraag mij sowieso af waarom hij zo reageert. Waarom neemt hij het mij kwalijk, kan ik er wat aan doen. Ik loop naar binnen, moeder is er nog niet. De rest van de avond ben ik alleen thuis. Er word aangebeld en ik ga open doen. Ik tref Nordin voor de deur. Hij kijkt mij met een strakke blik aan.

'Hoi,' zeg ik hem en hij knikt met een zwakke glimlach. Ik open de deur helemaal en laat hem erdoor. Ik volg hem richting de woonkamer.

'Waar is Ayman?' Vraagt hij. Ik antwoord dat hij met zijn buurjongetje buiten aan het spelen is.

'ooh zit hij tussen die bende daar op de hoek,' zegt hij glimlachend en ik knik.
'Juist,' zeg ik hem met een glimlach en vraag hem of hij iets wil drinken. Hij schud lichtjes zijn hoofd.

'helemaal niets, misschien iets kouds?' Vraag ik hem.

'Nou oke, doe dan maar cola,' zegt hij en ik knik. Ik loop naar de keuken en kom algauw weer terug.

'Romaissa, sorry van toestraks. Alleen ik wist niet wat ik mij er bij voor moest stellen. Hoe durft hij in eens jou als zijn bezit te beschouwen!' Zegt hij kwaad en ik knik.

'Je hebt gelijk, alleen hij komt in eens terug en je weet niet wat je moet denken. Ik wil het beste voor mijn zoontje, maar zolang hij nog met andere meiden omgaat wil ik niks met hem te maken hebben.' Zeg ik hem kwaad. Nordin kijkt mij een tijdje zwijgend aan.

'Wil je hem wel de kans geven, zodat het weer goed komt tussen jullie?' Vraagt hij mij. Ik kijk hem met grote ogen. Ik wist niet wat ik moest zeggen, ik wou het wel en ik sta er voor open, maar zoals ik dit bekijk schiet het niks op. Jouad blijft nog altijd de Jouad die hij was.

'Ik weet het niet! Ik ben door de war, Nordin!' Zeg ik hem en voel mijn ogen vochtig worden. Nordin kijkt mij met een bezorgde blik aan.

'Je doet je eigen alleen maar pijn en die klootzak verdient het niet eens. Dus waag het niet tranen voor hem te laten gaan!' Zegt Nordin fel. Ik knik en snik zachtjes. Hij omhelst mij en knuffelt mij.

'Dank je Nordin, ik dank je voor je steun.' Zeg ik hem zachtjes en hij knikt lichtjes.

'Nergens voor Nodig,' zegt hij mij kalm. Hij veegt mijn tranen weg en kijkt mij met een glimlach aan.

'Lach eens even,' zegt hij en ja hoor algauw begin ik te glimlachen. Hij lacht zachtjes en knijpt in mijn wangen.

'aaah! Nordin je weet ik het haat als iemand in mijn wangen knijpt!' Schreeuw ik tegen hem en hij schatert het uit. Nordin besloot weg te gaan en ik riep Ayman naar binnen. Het begint al aardig laat te worden, vandaar. Moeder kwam laat thuis, ze werd gebracht door haar broer. Vermoeid, gestresst ploft ze neer op de Marokkaanse banken.

'Yek lebbes,' zeg ik haar en ze schudt kwaad haar hoofd.

'Marokkanen, maken je ziek!' Zegt ze en houdt haar hoofd vast. Ik kijk bezorgd naar moeder.

'Wat is er dan?' Vraag ik haar bezorgd. Ze schudt haar hoofd.

'Niks, wallou! Laat mij gewoon. Ik wil rust,' zegt ze en gaat liggen op de bank. Ik knik en loop naar de slaapkamer. Ik praat morgen wel met haar. Die nacht word ik gebeld door niemand anders dan Jouad. Hij wil mij zien morgen. Ik vraag hem mij met rust te laten, maar het schijnt niet tot hem door te dringen. Hij bleef maar plakken en ik werd er gek van. Ik heb hem met moeite van mij weg geschud. Ik doe de telefoon gelijk uit en val met een diepe zucht in slaap met mijn zoontje naast mij.

Jouad

'Ik hou van je, waarom geloof je mij niet.' Zeg ik haar met een schorre stem. Ze kijkt mij hoofdschuddend aan.

'Als je van mij hield, dan deed je die dingen niet! Wat moet ik nou van je denken. Je beloofd mij de ene keer als een echte heer te gedragen en niet lang daarna hangen er meisjes om je heen. Hoe moet ik dat zien! Hoe moet jou zoon dit zien, zijn vader heeft tig meiden gehad. Wauw wat een held! Wat een kanjer! Sorry, maar je bent niks anders dan een loser!' Zegt ze mij kwaad. Ik knik lichtjes. 'Je hebt gelijk,' zeg ik haar zachtjes. Ze kijkt mij woedend aan.

'Gelijk?! Tuurlijk heb ik gelijk, wat anders en waarom doe je het dan als je mij gelijk geeft!' Zegt ze mij fel. Ik zie hoe erg ze er mee zit. Ik doe haar ongelooflijk veel pijn, maar inderdaad waarom doe ik dit dan als ik onwijs veel van haar houd. Ik neem een diepe zucht en kijk haar met grote ogen aan. Ik neem haar hand vast en trek haar naar mij toe.

'Jij hebt ook contact met jongens,' zeg ik haar en ze schudt heftig haar hoofd.

'Dat ik contact heb met jongens is bij mij een ander verhaal. En je ziet het verschil heus wel. Jij doet andere dingen met ze dan dat ik doe!' Zeg ze mij kwaad en ik kijk haar met opgetrokken wenkbrauwen aan. Ja dat verwacht ik niet zo gauw van haar, maar Romaissa is hard geworden!

'Romaissa, ik mag je graag en ik wil niks liever dan met jouw gelukkig leven.' Zeg ik haar en streel met mijn hand over haar gezicht.

'Waarom kan je dan niet normaal doen, is je player tijd nog niet voorbij!?!' Vraagt ze mij fel.

'Nee tuurlijk wel, lieve schat!' Zeg ik haar en houdt haar gezicht tussen mijn handen vast.

'Romaissa, kom bij mij terug en ik zal je bewijzen hoeveel ik van je houd. Blijf uit de buurt van Tarik en Nordin en dan beloof ik je dat ik normaal zal doen.' Zeg ik haar en ze kijkt mij met grote ogen aan. Tot mijn verbazing schud ze haar hoofd.

'Nee! Jij moet mij vertrouwen. Tarik is, zoals ik zovaak heb gezegd, een goede vriend. Die laat ik niet zomaar in de steek!' Zegt ze mij fel en ik kijk haar met een kille blik aan.

'Oke, dus je wil die vriendschap behouden!' Zeg ik haar en ze knikt. Ik werd er gek van, hoe kon ze. Zou hij meer voor haar betekenen, misschien liegt ze wel tegen mij. Ze zijn verdomme te close en als ik die beelden van haar en Nordin voor mij haal, dan word ik al helemaal para. Misschien stelt het wel niks voor, maar ja maak mij dat op dit moment maar wijs. Ik kan ontzettend jaloers zijn. ik sla mijn armen over elkaar en leun tegen de auto aan. Ze wil mij gewoon niet terug, anders zou ze niet zo reageren, dacht ik en begon van allerlei dingen in mijn hoofd te halen. Ze stond stilletjes tegen over mij en kijkt mij met een teleurgestelde blik aan. Ik wou dat ik er

nuchter over kon doen, maar helaas. Misschien als ik er zeker van weet, dat ze echt gewoon vrienden zijn. alleen geloof ik dat niet in de Marokkaanse gemeenschap. Ik neem een diepe zucht en knip afwezig.

'Neem je Ayman vandaag nog mee?' Vraagt ze mij om de gespannen sfeer te breken. Ik knik en kijk haar intens aan.

'Ik ga zo dadelijk met je mee, neem ik hem gelijk mee. Je mag best ook mee,' zeg ik haar en ze schudt haar hoofd.

'Nee, dat lijkt mij geen goed idee,' zegt ze en glimlach zwakjes. Ik knik en blijf haar aan staren.

'Zullen we dan maar gaan,' zegt ze en stapt alvast in. Ik had geen keus en stap ook in en we rijden richting hen huis. Eenmaal daar aangekomen, zie ik dat mijn zoontje buiten aan het spelen is. Hij herkent ons gelijk en rent op ons af. Hij vliegt op zijn moeder af en lachend vangt ze hem op.

'Woow, grote jongen!' Zegt ze en lacht erbij. Wat een pracht vrouw,' dacht ik en voor de zoveelste keer voel ik mij de grootste idioot ooit. Ik doe haar pijn, nog steeds. Waarom kan ik er niet mee kappen, Zerma stoer om zoveel meisjes aan mijn zij te hebben. Straks ben ik haar voorgoed kwijt en dan is er geen optie meer. Nee, safi ik ga mijn lesje eens goed leren. Ik moet hard mijn best doen, om ons relatie een kans te geven. Ik weet dat ik het zovaak zeg, maar nee ik moet er echt het beste van maken. Ik vraag Ayman of hij mee gaat en hij knikt enthousiast. Hij vraagt of mama ook mee gaat en ze schudt haar hoofd glimlachend.

'Maar mama waarom niet?' Vraagt hij dan en ik kijk hen glimlachend aan.

'Omdat mama andere dingen moet doen,' zegt ze en kijkt mij onschuldig aan.

'Moet je oma Latifa helpen?' vraagt hij en ze knikt. Ik staar die twee zwijgend aan. Haar moeder loopt naar buiten en kijkt mij verrast aan.

'wel, wel wat een verrassing. Kom verder,' zegt ze en ik schudt lichtjes mijn hoofd.

'ik kom Ayman halen om hem naar familie te brengen,' zeg ik haar en ze knikt begrijpend.

'Walakin, je kunt toch wel even binnen komen en iets drinken. Hshoema dat je niet eens iets drinkt,' zegt ze en ik knik glimlachend.

'Denia henia khalti, ik beloof je een ander keer langs te komen,' zeg ik haar en ze schudt koppig haar hoofd. Ze trekt mij aan mijn hand mee naar binnen en ze had mij zover gekregen om te blijven. Ze was een lieverd en ik moest zeker gauw weer terug komen van haar. Romaissa was best wel stil en ik kan het mij wel voorstellen.

Ik besloot er vandoor te gaan met Ayman aan mijn zijde. Romaissa en haar moeder zwaaien ons nog uit en dan rij ik de straat uit met haar in mijn gedachtes. Ik was trots op der, ook al liet ik het niet echt merken. Ik weet dat ik een rotzak kan zijn, echt erg. Maar ik wil er hard aan gaan werken om het te veranderen. Ik moet er voor mijn gezin zijn, ik moet er alles voor over hebben, alleen dan zou ik haar vertrouwen kunnen winnen.

Mijn telefoon gaat over en het is Bilal.

'Yo vriend,' zeg ik hem. Hij groet mij terug.

'Wat! Waar ben je dan nu? ... Pfff, alleen vanavond kan ik niet a sahbi ik heb mijn zoontje bij me!' Zeg ik hem opgefokt. Volgens hem was er iets belangrijks en moest ik hoe dan ook komen. Hij was hier in de buurt en er stond een afspraak voor

vanavond. Ik sla verslagen op de stuur en besloot hem naar mijn moeder te brengen en hem daar te laten. Eenmaal bij moeder, vertel ik haar dat Bilal mijn hulp nodig heeft en ik gauw terug kom. Ze vind het oke en ik loop weg. Stap mijn auto in en rij richting de café waar Bilal is.

'Heb je het bij je?' Vraag ik hem en hij knikt zwijgend. Ik knik terug en we rijden naar het plek waar we moeten zijn.

Romaissa

Ik werd helemaal gek, ik probeer Jouad al de hele tijd te bellen, maar hij neemt niet op. Waar is hij gebleven, het is al zo laat en Ayman is ook nog niet terug gekomen. Ik loop ijsberend door de woonkamer en probeer telkens opnieuw Jouad te bellen.

Wat een idioot, hij heeft het toch niet geflikt. Ik denk terug aan zijn dreigementen. Hij zou het toch niet menen! Ik begon door te draaien. Ik besloot gewoon naar hen huis te gaan, maar heb geen auto. Wat nu?? Moeder die stond in de keuken en kwam even later binnen.

'nog steeds niks?' Vraagt ze mij en ik schud teleurgesteld mijn hoofd. Ze kijkt mij met een bezorgde blik aan.

'Zolang er maar niks aan de hand is, misschien is hij de tijd vergeten en hebben ze het gezellig daar of misschien slaapt Ayman al en wil Jouad hem daar laten overnachten.' Probeert mama de situatie te verzachten. Ijsberend door de woonkamer, schud ik mijn hoofd.

'Nee mama, Jouad zou mij dan in ieder geval bellen.' Zeg ik haar en plof neer op de bank.

'Ja, maar zijn telefoon staat toch aan.' Zegt moeder weer. Ik merkte dat ze mij hoop probeerde te geven, maar ik gaf de hoop al op.

'Misschien deed hij het wel expres, zodat wij niets zouden merken!' Zeg ik haar opgefokt en toen was ze stil. Ze gaf het op, wetend dat ze mij niet gerust kan stellen. Hoe hard ze haar best ook doet, dit maakt mij gek. Ik zal pas slapen als ik mijn zoontje zie en weet dat het goed met hem gaat.

'Mama ik ga naar hen huis! Ik moet wel, anders ga ik niet goed slapen deze nacht.' Zeg ik haar fel en ze schud haar hoofd. Ze kijkt mij met een bezorgde blik aan.

'ik weet het niet mijn dochter, misschien is er wel helemaal niks aan de hand.' Zegt ze en ik schudt koppig mijn hoofd. Er is wel degelijk iets aan de hand, dacht ik angstig. Ik toets de nr. van Nordin in, om te vragen of hij mij wil brengen. misschien, hij staat altijd voor mij klaar en kwam gelijk naar mij toe. In de auto was het rustig, maar hij vroeg mij wel wat er aan de hand is. Kalm probeer ik hem te vertellen wat er is. Hij kijkt mij verward aan.

'wat raar, ik weet het niet hoor, Romaissa. We komen er gauw achter,' zegt hij mij en ik knik stilletjes. Ik friemel van de zenuwen en ongeduld aan mijn vingers. Al gauw komen we aan bij hen huis en ik zie dat de lichten aan staan. Dat is al een geruststelling, maar het wil niets zeggen. Nordin blijft in de auto zitten en ik loop richting de voordeur. Ik klop op de deur en niet lang daarna word er open gedaan.

Ik kom oog in oog te staan met het zusje van Jouad. Verrast kijkt ze mij aan en glimlacht breed.

'Hoi meid, kom verder. Alles goed?' vraagt ze mij en geeft mij de vier gebruikelijke kusjes. Ik knik en kon het niet laten om gelijk te vragen waar Ayman is.

'Is Ayman hier?' Vraag ik haar en ze kijkt mij verward aan. Even gaf ik de hoop weer op en voelde ik mijn knieën zwakker worden.

'Ja tuurlijk, waarom zo ongerust?' Vraagt ze mij en gelijk krijg ik mijn gevoel in mijn benen weer terug. Ik neem een diepe zucht en vraag haar hoe het komt dat Jouad hem niet naar huis heeft gebracht.

'ooh ik weet niet hoor! Hij is er toe straks vandoor gegaan en heeft Ayman aan mijn moeder overgelaten. Bilal heeft hem gebeld en hij is gelijk vertrokken. Maar wees gerust, Ayman ligt te slapen. Wat is het toch ook een schatje.' Zegt ze mij en ik glimlach breed. Ik loop mee naar binnen en vraag haar of ik hem wakker zal maken of gewoon laten slapen tot morgen.

'Nee gek, laat hem slapen.' Zegt ze mij en ik knik.

'Is goed, ik kom hem morgen ophalen. Die Jouad daar kun je ook niet oprekenen!' Zei ik haar opgefokt en ze giechelt zachtjes.

'Ach, Jouad kennen we onderhand wel he.' Zegt ze mij en ik knik. Nou en of. Ik vroeg mij af of hij weer naar de meiden is gegaan. Wat was er zo belangrijk, dat hij de avond niet heeft door gebracht met zijn zoontje. Terwijl hij hem zo graag wou zien... ik groet de moeder en wat andere familie leden en besloot er weer vandoor te gaan, want niet te vergeten Nordin zit in de auto op mij te wachten. De moeder van Jouad en zijn zusje lopen met mij mee tot de deur en zwaaien mij uit. Ze zullen vast wel denken waarom ik hier met Nordin ben, ach boeien. Het kan mij ook niets schelen.

Nordin zet mij thuis af en ik bedank hem.

'Wallah, je bent een schat. Wat had ik zonder je ontmoeten.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met een brede grijns aan.

'Ja, ik weet het zina.' Zegt hij en drukt een kusje op mijn wang. Ik kijk hem met een verlegen blik aan en voel een blos op mijn wang. Hij grinnikt en wenst mij verder een fijne nacht. Ik wens hem het zelfde en stap de auto uit. Ik loop naar ons deur, waar moeder de wacht hield en gelijk de deur open trok.

'en?' Vraagt ze gelijk en ik glimlach lichtjes.

'Hij slaapt als een roos, Jouad moest weg en heeft hem achter gelaten bij zijn moeder. Ewa mannen!' Zeg ik haar en ze knikt opgelucht.

'Ik zei het je toch! Jij ook altijd van het ergste uit gaan.' Zegt ze mij en ik haal mijn schouders op. 'Sorry, als ik zo bezorgd ben om mijn zoon. Je weet hoe de situatie tussen mij en Jouad is mama.' Zeg ik haar en ze knikt begrijpend.

'Maar geloof mij, Jouad zou zoiets nooit doen. Hij geeft te veel om je, Romaissa. Als hij ooit iets zou doen of hebben gedaan, is het alleen maar door zijn stomheid en om je jaloeers te maken, maar verder. Diep in zijn hart ziet hij jouw gelukkig en zijn zoontje ook. Mannen zijn gewoon vreemd en niet te begrijpen af en toe.' zegt moeder, die alles er van af weet. Ik glimlach knikkend en we besluiten maar eens te gaan slapen.

De volgende dag word ik vroeg wakker. Neem een lekkere koude douche en ga met moeder ontbijten. We besluiten na het ontbijten de stad in te gaan, alleen ik wou Ayman mee nemen en nou weet ik niet wanneer hij komt. Ik probeer Jouad gewoon weer te bellen, maar zijn telefoon staat verdomme uit. Ik besloot de laatste weekjes die ik hier nog verblijf maar een auto te huren, kan moeilijk telkens Nordin lastig vallen. Ik ging met mijn moeder naar een auto verhuurder en heb een auto gehuurd.

Daarna rijden we gelijk naar het huis van Jouad, zijn ouders. Ik klop aan, terwijl de deur al open staat.

'Kom maar verder hoor,' hoor ik iemand zeggen. Ik duw de deur voorzichtig open en zie een jonge vrouw daar staan. Ze kijkt mij vragend aan. Ik vraag haar of de moeder van Jouad aanwezig is en ze knikt. Ze roept haar vanuit de gang en al gauw hoor ik haar stem van boven. Ze zou er zo aan komen, zoals ze zei. Ik wacht even op haar en zie haar de trappen af lopen.

'A salaam a benti,' groet ze mij vriendelijk en geeft mij de vier gebruikelijke kusjes. Ik knuffel haar stevig en vraag daarna naar Ayman.

'Die is met zijn tante even weg. Ze komen zo terug,' antwoord ze en ik knik.

'Oke marlisch,' zeg ik haar. Ze vraagt mij verder binnen te komen. Ik dacht aan moeder die in de auto zit te wachten.

'walakin, alwalida die zit in de auto te wachten.' Zeg ik haar.

'Denia henia, ga haar roepen. Vraag haar ook binnen te komen,' zegt ze lief en ik knik glimlachend. Ik loop naar buiten en vertel moeder, dat Ayman met zijn tante is weg gegaan en dat mijn ex schoonmoeder ons binnen vroeg te komen. Moeder stapt ook uit en we lopen naar binnen weer. Het was wel gezellig, opeens vraagt moeder hoe het met Jouad gaat en dat ze hem gisteren weer na lange tijd heeft gezien. Ik bedacht mij in eens waar die rotzak is.

'Khalti, waar is Jouad eigenlijk?' Vraag ik haar. Ze glimlacht.

'Hij slaapt, hij is gisteren heel laat binnen gekomen. Pff jongens,' zegt ze met een diepe zucht en ik knik. Rotzak, hij heeft het zeker weer geflikt, dacht ik kwaad. ik wou het verder vergeten en negeren. Hij verdient het niet, rotzak! We drinken een kopje thee en na een tijdje komt Ayman binnen met zijn tante. Als hij mij ziet, rent hij op mij af en dan op zijn oma.

'heb je ons gemist?' Vraag ik hem en hij knikt braaf. Net als we opstaan om te vertrekken, komt meneertje de kamer uitgelopen. Geschrokken kijkt hij mij aan. Ja, je ziet het goed. Ik ben het en je droomt niet! Dacht ik sarcastisch. Ik negeer hem en wil door lopen met Ayman aan mijn handje, maar Ayman rent naar hem toe en zegt: 'papa, ik heb cadeautje van tante gekregen! Ayman geeft hem een aai over zijn bol en hurkt voor hem neer. Ze maken een babbeltje. Moeder groet Jouad en ze maken een praatje. Ik irriteerde mij mateloos aan hem en werd gek van zijn mooie lichaam. Hij kijkt mij slaperig aan, maar ik merk iets aan hem. Hij ziet er zo gespannen uit, alsof hij een zware nacht achter de rug heeft. Dat zal dan wel zo zijn...want ja, de meiden zijn niet gemakkelijk he!

'Romaissa,' hoor ik hem zeggen als we de deur uitlopen. Moeder neemt Ayman aan zijn hand en ze lopen naar de auto. Alsof ze mij expres alleen heeft gelaten.

Iedereen verdween in eens en wij twee blijven alleen over in de gang. Ik knik lichtjes

en kijk hem nors aan.

'sorry, wallah! Alleen gisteren werd ik gebeld door een vriend en moest ik er gauw vandoor. Maar hij heeft hier geslapen, dus kan geen kwaad, toch.' Zegt hij en ik kijk hem kwaad aan

'Voortaan moet je het melden ja en houd die telefoon aan of bij je, want ik schrok mij dood! Wist ik veel wat ik moest denken, rotzak!' Zeg ik hem kwaad. hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Sorry, wist niet dat het zo erg was.' Zegt hij versted. Ik neem een diepe zucht en draai mij kwaad om en loop weg. Hij moest eens weten, hoe geschrokken ik was. Terwijl hij zogenaamd er vandoor moest gaan, omdat zijn vriend heeft gebeld. Ja hoor, maak dat de kat maar wijs, maar niet mij! Ik stap in de auto en we rijden richting de centrum. Het was er super gezellig met moeder en Ayman. We hebben leuke dingen gekocht en hebben ijs gegeten, bij een ijssalon. Daarna zijn we terug gekeerd naar huis en moeder ging koken voor ons. Ik en Ayman gingen voor de deur zitten. Moeder komt even later ook naar buiten. Ik herinner mij dat ik terug moet gaan naar mijn vaders huis. Ik heb moeder toen verteld over oma en dat ze er niet meer woont. Ze had zelf geen idee en ja dat is ook wel logisch, want moeder heeft ze jaren niet meer gezien of gesproken. De contact is definitief toen papa gescheiden van mama was verbroken. We raken in gesprek en beginnen over de vrouw van vader. Ik vertel haar wat voor persoon zij mij lijkt te zijn en hoe ze er uit ziet. Moeder kijkt mij met een glimlach aan.

'Ze zal vast niet beter als mij zijn,' grapt ze en ik knik heftig.

'helemaal waar, want jij mama bent gewoon de beste en aller lekkerste haha.' Zeg ik haar en we schateren het uit. We gaan gezamenlijk eten en samen daarna opruimen. Ayman speelt buiten met vriendjes en wij zitten binnen tv aan het kijken.

'Morgen gaan we langs je oma,' zegt mama en ik vind het allemaal wel goed.

'Ik ga denk ik deze week langs vader weer, want ik moet hem minstens een keer zien voor ik terug keer naar Nederland. Het zit er ook bijna op voor ons he,' zeg ik moeder en ze knikt.

'je hebt gelijk, de vakantie zit er bijna op voor ons. De tijd vliegt enorm.' Zegt moeder en ik glimlach knikkend.

'marlisch, gaan we terug naar Nederland en pakken we daar ons leventje weer op, want hier voel ik mij ook niet echt thuis. We lijken vreemden mama.' Zeg ik haar en ze knikt zuchtend.

'je hebt gelijk en al helemaal met onze familie leden. Ze zijn zo egoïstisch.' Zegt moeder. Ze heeft inderdaad gelijk, ze denken alleen aan zich zelf. Nordin is die avond langs gekomen met zijn moeder en zusjes. Het was super gezellig en in die zelfde avond reed er een bekende donkere wagen voorbij. Ik herken die auto uit duizenden, want die achtervolgde mij een keer in Nederland waar ik woon. Ik was beetje bang geworden, ik had een beetje het vermoeden wie het zou kunnen wezen. Bilal, natuurlijk. Waarom zou hij dat doen, wat wil hij van mij man! Dacht ik kwaad. zou ik het Jouad gewoon eerlijk vertellen, wat zijn vriend uitspookt en dat hij mij lastig valt. Serieus, Jouad maakt hem af man! Nordin had gelukkig niks door, alleen dat het een Nederlandse wagen is, gezien het kenteken plaat. Jeetje, boeiend Nordin, had ik hem gezegd en hij begon te lachen. Die nacht toen ik in bed

lag, kreeg ik een telefoontje van Jouad. Hij maakte mij weer gek, maar dit keer begon hij mij uit te schelden. Ik geloofde mij oren niet. Hij beschuldigt mij er weer voor dat ik en Nordin iets hebben of iets zouden doen. Hierbij wist ik ook gelijk dat het inderdaad Bilal was in die auto, want hij heeft altijd geprobeerd in contact met mij te komen, maar ik negeer hem gewoon en daar kan hij niet tegen. Woedend gooide ik mij telefoon weg, nadat ik hem uit deed.

'klootzak!' siste ik woedend. Ik kijk naast mij neer. Ayman ligt te slapen en ik wil hem niet wakker maken. Ik ga onderuit en probeer in slaap te vallen, wat niet echt wil lukken. Telkens als ik denk dat het goed gaat tussen mij en Jouad gebeuren er andere dingen. Alsof hij mij aan het lijntje houdt, mij expres pijn doet en met mij misschien wil spelen. Ik werd gek en achterdochtig dankzij hem.

Ik klop op de deur en wacht af tot er iemand open gaat doen. Lange tijd hoor ik niks. Ik zet een stap achteruit en besloot er vandoor te gaan. Net dat ik mij omdraai zie ik een man voor mij staan. Ik herkende hem gelijk, het is mijn vader. Met grote ogen kijk ik hem aan. Wat is hij verandert en hij ziet er zo ziek uit. Ik kijk hem met open mond aan. Ik wou iets zeggen, maar kreeg geen woord uit mijn keel.

'Romaissa,' hoor ik hem zachtjes zeggen en ik knik lichtjes. Zijn ogen zien er dof uit en hij straalt zoveel verdriet uit.

'papa,' zeg ik zachtjes. Jeetje wat heb ik hem gemist. Na alles wat hij moeder heeft aangedaan, hij is en blijft mijn vader. Ik zet een zat dichterbij en bekijk hem goed. Hij ziet er echt niet gezond uit.

'Ik... Ik was bij je oma,' zegt hij en ik kijk hem aan. Hij was bij oma, waarom zegt hij het op een manier alsof er iets is. Ik kijk hem vragend aan. Hij lijkt iets kwijt te willen, maar wat.

'Ja, ik ben eerder langs gekomen. Maar volgens je..nou je vrouw was je er niet. Je werkte,' zeg ik hem. Hij kijkt mij hoofdschuddend aan.

'Ik werk helemaal niet,' zegt hij tot mijn verbazing. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Wat! Dat meen je niet! Ze heeft gewoon tegen mij gelogen!' Zeg ik fel. Hij kijkt verdrietig voor zich uit.

'Weet je nog, ik leef met mijn inkomen van Nederland. Ik ben niet voor niets terug gekeerd, anders was ik Nederland gebleven, want in Marokko verdienen je niet veel.' Zegt hij zachtjes en heeft zich gezicht naar beneden gebogen. Hij hangt er zo bij, alsof hij een grote last met zich mee draagt.

'papa, waarom heeft ze tegen me gelogen. Ze wou me zeker niet in je buurt hebben. Volgens haar woont oma ook niet meer hier. Waar is iedereen heen, het is erg verandert. Woont oma momenteel ergens anders?' vraag ik hem. Vader kijkt mij geschokt aan. Hij buigt zijn hoofd weer naar beneden. Ik zet een stap dichterbij hem toe en leg een hand op de zijne.

'wat is er papa?' Vraag ik hem bezorgd. Hij schudt zijn hoofd lichtjes. wat is er met hem, wat probeert hij mij duidelijk te maken.

'Je oma, ze is... ze is er niet meer,' zegt hij met een verstikte stem en nog nooit, maar dan ook nog nooit heb ik mijn vader zien huilen tot de dag van vandaag. Geschokt

kijk ik hem aan en sla mijn armen om hem heen. Hij meent het niet, oma is overleden.. bedoelt hij dat??? Nee toch???

'Papa, je bedoelt dat oma overleden is, maar hoe kan dat?' Vraag ik hem en voel de tranen opkomen. Oma was zo een lieve vrouw. Ze deed mensen nooit kwaad. 'was ze ziek?' Vraag ik hem door. Vader zei geen woord, het leek alsof hij niks meer kon zeggen, geen stem meer over had. Ik duw papa van mij af en kijk hem aan. 'waaraan is oma overleden, papa?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij sipjes aan en enige wat hij doet is zijn hoofd schudden.

'Papa, oma... ik... ik heb haar nooit echt goed gekend. Toen ik klein was, maar niet toen ik wat groter werd. Ze heeft mij nooit gezien toen ik trouwde en mijn zoontje. Ze heeft mijn zoontje nooit leren kennen. Ze heeft Ayman nooit leren kennen!' Zeg ik met een verstikte stem. Hij kijkt mij knikkend aan en zijn tranen blijven stromen.

Je hebt een zoontje,' zegt papa en ik knik.

'Ja, hij heet Ayman. Je komt ons nooit opzoeken. Waarom? Wat heb ik jouw aan gedaan, wat heeft Ayman je aan gedaan.' Zeg ik hem en hij kijkt mij verdrietig aan. 'het spijt mij.. ik heb een grote fout begaan. Ik hoop dat ik vergeven word.' Zegt hij en ik knik lichtjes.

'Ik kan het je vergeven. Wat er ook gebeurt je bent en blijft mijn vader!' Zeg ik hem en houd hem stevig vast. Tranen stromen over mijn wangen. Als ik aan oma denk dan weet ik bij god niet wat ik denken moet. Het doet mij ontzettend pijn en vooral dat ik haar jaren niet heb gezien. Ik heb haar nooit gebeld en naar haar gevraagd. Hoe gemeen kon ik toch zijn en nou is ze weg... weg... naar Allah swt. Ik zal haar nooit meer terug zien en nooit meer met haar kunnen lachen, praten net zoals vroeger.

'Je oma was ziek,' zegt vader. Ik kijk hem aan en luister naar zijn woorden.

'Wat had ze dan?' Vraag ik vader. Mijn vader kijkt mij met grote ogen aan.

'verlamming,' zegt hij en ik kijk hem geschokt aan. Hoe kan dat, oma is altijd kern gezond geweest.

'Wat is er gebeurd dan?' Vraag ik hem. Hij wrijft over zijn kale hoofd waar nog een beetje haar aan zit en kijkt zuur naar mij.

'Ze is.. nou je oma was een keer zo erg geschrokken waardoor ze verlamt is geraakt.' Zegt vader en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Wat? Meskiena, Allah yrhamha. Hoe.. ik bedoel wat is er dan gebeurd dat ze zo geschrokken is geraakt?' vraag ik hem. Hij kijkt mij met een pijnlijke blik aan. hij had het er moeilijk mee.

'Ik... gewoon wat familie problemen.' Zegt hij en is verder stil. Hij kijkt weg en houd zich stil. Familie problemen. Wat voor?

'Maar, wanneer is oma overleden papa?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij met een pijnlijke blik aan.

'gisterenavond. Het huis is bomvol.' Zegt hij. Ik knik begrijpend. Ik wil er heen en wel snel. Ik wil er voor mijn familie zijn. ik wil mijn ooms en tante, neven en nichten zien en steunen hierbij. Ik voel de tranen branden achter mijn oogleden.

'Vandaar dat niemand open deed,' zeg ik hem zachtjes. Hij kijkt van mij naar het raam. Als ik mij omdraai, zie ik een gedaante net weg duiken. Dit meent ze toch niet. Die trut is gewoon thuis en wou niet open doen, wat een heks.

'Ze is gewoon thuis!' Zeg ik fel en hij knikt en wend zijn hoofd naar de grond. Wat is dit, kan hij soms niet tegen haar op ofso. Wat een kreng is ze toch.

'papa, breng mij naar oma's huis. Ik wil naar ze toe, ik wil ze zien en steunen.' Zeg ik hem en hij knikt. Hij stapt bij mij in en we rijden naar oma's huis. Ik besloot moeder straks te bellen en haar het nieuws te vertellen.

Bij oma aangekomen, was dit een moeilijke stap voor mij. Ik voelde mij een vreemde, alsof ik niet bij dit familie hoorde. Het was er hartstikke druk en de deuren zijn gewoon open. Mensen staan zelfs buiten, zo druk is het. Ik loop dwars door de menigte door en zie bij de ingang mijn oom. Hij merkt mij op en blijft mij aan kijken, maar als hij vader ziet klaart zijn gezicht gelijk op.

'Romaissa benti,' zegt hij en ik spring op hem af. Ik omhels hem strak en condoleer hem met zijn moeder. Hij condoleert mij met oma. We schieten in de tranen en vooral ik snik het uit. Hij probeert mij rustig te houden.

'ik heb niet van haar kunnen genieten, oom.' zeg ik hem snikkend. Hij houdt mij stevig vast en zegt mij dat ik niet moest huilen. Ik zou haar branden met mijn tranen. Even later komen de andere familie leden ook. Ze waren blij mij te zien, al mijn ooms, tante, neven en nichten.

Ik de woonkamer ging ik tussen mijn tantes zitten en ze hadden mij strak vast. Het was een trieste sfeer en het enige wat telde momenteel is dat we elkaar troosten en steunen. Ik sta op en loop naar de gang. Ik bel moeder op en vertel haar het verhaal. Ze was erg geschokt en begint zachtjes te huilen, want oma en zij konden heel goed met elkaar opschieten. Snikkend hangt ze de telefoon op. Ik beloofde haar zo snel mogelijk terug naar huis te keren. Zoals beloofd keerde ik nog later in de middag naar huis. Moeder lag op de bank en had rode ogen. Ik omhels moeder en begin te snikken.

'Mama ze was mijn oma... ik... nu is ze er niet meer...!!! Ze heeft Ayman nooit leren kennen mama, ze heeft mij nooit gezien nadat ik trouwde.' Zeg ik haar snikkend en ze knikt lichtjes. Dit allemaal deed mij pijn. Ik bleef keer op keer de zelfde woorden, zinnen herhalen. Moeder hilde mee meskiena. Ayman was buiten aan het spelen, die weet niet wat er aan de hand is, het is ook maar een kind. Die avond was het muissstil in huis. Niemand die een woord sprak. Ayman ligt naast mij op de bank en is in slaap gevallen. Ik neem een diepe zucht. We moeten eigenlijk naar ons bedje toe. ik sta op en til Ayman in mijn handen en we lopen naar de slaapkamer. Ayman ligt diep te slapen en ik kan maar geen slaap vatten. Mijn gedachtes waren telkens bij oma.. meskiena, mijn oma ze is er gewoon niet meer, wat doet het toch een pijn...Ik ga er morgen weer heen met moeder. Ze moet het doen, ze moet de familie gaan condoleren, ook al is ze van papa gescheiden. Oma heeft haar nooit iets aan gedaan.

Zo gezegd, zo gedaan. De volgende dag gingen we naar oma's huis. Het was er nog steeds bomvol. Mijn tantes en oom, bewonderde de komst van mijn moeder. Vader was er niet en gelukkig maar, want moeder had totaal geen zin in hem. We waren er een tijdje en werden geroepen door een oom van mij. We volgde hem naar een andere kamer. We gingen er zitten en praten. 'je oma was ernstig ziek. Het is allemaal door de stress gekomen. Zoals jullie gemekt hebben, wonen we ergens anders. We waren eerst in het huis, wat nu van je vader is. Een groot huis, waar we vroeger allemaal samen in woonde. We zijn er uit getrapt, door je vader en voornamelijk door zijn vrouw. Ze is een gemene, slechte vrouw. Zij woont er nu samen met haar broertje en haar man. Ze heeft hem opgestookt en omgepraat en zo heeft je vader, zijn eigen moeder verstoten. Hij is nooit meer langs gekomen, je oma is heel, heel erg ziek geworden en op een dag door dat ik en je vader ernstige ruzie hadden wat uit is gekomen op een groot gevecht is je oma erg geschrokken. Je vader wou mij neer steken met een mes, omdat ik volgens zijn vrouw geld van hem heb gestolen, wat dus niet waar is. Waarom zou ik, alleen hij geloofde haar en zo is ons familie uit elkaar gegaan. Je vader is verandert. Toen hij met jou getrouwd was, Latifa. Toen was hij een goede man en kijk hem nu. Hij is verandert, mager geworden, oud en ook erg ziek.

Ze heeft hem gemanipuleerd. Vrouwen zijn slangen, echt slangen... hij doet alles voor haar, alles wat ze zegt en vraagt krijgt ze voor mekaar. 'Ze is uit op zijn bezit, dat is alles. Verder kan het haar allemaal gestolen worden en vooral je vader!' Zei mijn oom en met grote ogen, luister ik naar het verhaal. Moeder kan haar oren ook niet geloven. Ze neemt een diepe zucht en staat op. 'Dit is te gek voor woorden. Ik weet niet wat ik moet zeggen of doen, alleen dan dat lella Rahma naar het paradijs is gegaan. Ooit zullen we er allemaal heen gaan. Onze dag komt ook nog, we weten alleen niet wanneer.' Zegt ze. Mijn oom knikt. 'je hebt gelijk, Latifa. Tbarkallah, is dit je zoontje,' vraagt hij en richt zich op Ayman die de kamer binnen loopt. Ik knik en kijk trots naar mijn zoontje. 'mezian, mezian a benti. Allah yslah!' Zegt hij lief. Ik knik glimlachend. Ik neem Ayman bij zijn handje en vraag hem zijn oom te groeten. Ayman groet hem braaf en keert verlegen weer terug. Hij verstopt zich achter mij. Ik glimlach zwakjes en mijn oom knikt trots naar ons toe. We besloten naar huis te gaan en in de gang komen we vader en zijn vrouw tegen. Moeder ergert zich er aan en dat merkte ik gelijk. Als er de mogelijkheid was van een tweede deur had moeder liever deze overgeslagen en de andere genomen. Ik groet vader netjes en zijn vrouw, ja daar had ik momenteel een hekel aan dus enige wat ik deed was negeren, maar het was geen probleem, want ze deed precies het zelfde. Moeder kwam langs vader en die wijf kan haar wel schieten. Vader kijkt geschokt en stopt voor moeder. Hij kijkt haar een lange tijd geschokt aan. hij kon het niet geloven, maar toch staat zij, Latifa, mijn moeder voor je neus, dacht ik. 'Nog gecondoleerd met je moeder, veel sterkte,' wenste ze vader toe en maakt zich uit de voeten. Ik wil afscheid van vader nemen, maar dan merkt hij Ayman. Hij

maakt kennis met hem, moeder was al naar buiten. Ik gaf vader de tijd om met Ayman te praten en hem te zien. Vader had tranen in zijn ogen en probeerde zich groot te houden. Hij bukt voor Ayman neer en kust hem helemaal onder. Ik buk naast vader en kijk naar hen toe. Ooh wat was dit toch pijnlijk. Ik voelde mijn tranen ook branden.

'Ayman, dit is je opa. Mijn papa.' Zeg ik hem en Ayman kijkt mij verward aan.

'Hij is nog klein, ooit zal hij het begrijpen,' zegt vader en ik knik. We omhelzen elkaar en dan sta ik op. Ik neem afscheid van vader en maak mij ook uit de voeten. We rijden gelijk richting huis en ploffen neer op de bank. Wat een zware dag, geestelijk voel ik mij niet in orde. Mijn hoofd bonkt ontzettend en dat komt vast door het huilen en het trieste gevoel op dit moment.

We zaten in de vliegtuig, terug naar Nederland. Ik heb vader een aantal keren nog gezien en gesproken. Ik wist precies hoe het is gegaan. Die trut van zijn vrouw was gewoon niet te vertrouwen. Ik was best wel bang voor haar, als ik bij vader over de vloer kwam. In het vliegtuig vertel ik moeder alles over die vrouw van vader en ze schud afgekeurd haar hoofd.

'mensen zijn gemeen, mijn dochter. Ze kennen geen respect. Kijk je oma nou, ze is weg en wat heeft mee genomen, niks...helemaal niks!' zegt moeder en ik knik lichtjes.

We zijn er bijna en dan kunnen we uit gaan rusten. Ik ben kapot. Ik moet ook nog opzoek naar werk gaan, want niet te vergeten ik was voor de vakantie ontslagen...alles valt tegen, Pff. Jouad heb ik sinds dien dat hij mij heeft uitgescholden door de telefoon niet meer gezien of gesproken. Hij is gewoon een rotzak! Ik haat hem. Tarik meskien, die ga ik weer eens zien na al die tijd. Ik glimlach zwakjes. Wat is het leven toch zwaar, waarom Jouad. Had ik je maar nooit leren kennen. Genoeg jongens op aarde, die misschien wel gunstig waren, maar goed. Dit is mijn lot en daar valt niets aan te veranderen... enige wat een persoon kan doen aan zijn fouten, is ze herstellen en er het beste van maken. Er van leren en vooruit kijken!

Eindelijk komen we thuis aan en ploffen neer op de bank.

'Mama, ik ben kapot en ga zo denk ik maar slapen.' Zei ik haar en ze knikt. Ayman is net wakker geworden, hij was in de auto in slaap gevallen en ik heb hem wakker gemaakt. Met een slaperige blik kijkt hij mij aan. hij leunt tegen mij aan.

'Mamaaa,' zeurt hij. Ik kijk naar hem op en knik.

'Ik weet het schat, je bent moe en wilt slapen. Kom ik ga je in bed stoppen. Moeder lag op de bank en haar ogen waren gesloten. Ik en Ayman lopen naar boven en ik dek hem toe. ik ga naast hem liggen en val ook in slaap. zo moe waren we, dat we gelijk in slaap zijn gevallen.

Mijn leventje ging weer zoals gewoonlijk, alleen zat ik dit keer zonder baan. Jouad heb ik sinds vakantie niet meer gezien. Ik stond op mijn balkon en genoot van het weer. Ayman is buiten aan het spelen en ik houd hem een beetje in de gaten. Het is prachtig weer. Ik kijk mijn ogen uit als ik een bekende auto zie parkeren. Als het goed is moet het Ilias mijn neef zijn, kan niet anders. Ik herken zijn auto als geen ander. En zoals ik had gedacht, klopte het ook. Ilias stapt de auto uit en ik zie hem op Ayman aflopen. Hij pakt hem op en stoeit wat met hem, daarna legt hij hem neer. Ik zie dat ze praten en opeens heft hij zijn gezicht op en kijkt mij aan. ik glimlach en zwaai naar hem.

'Hey neef,' zeg ik hem en hij glimlacht en zwaait. Hij vraagt mij hoe het gaat en we maken een korte babbel. Ik vraag hem wat hij hier doet en hij zegt dat hij naar een vriend hier zo gaat.

'Je bedoeld toch niet Anwar?' vraag ik hem en hij knikt glimlachend. Hij neemt afscheid en loopt naar binnen. Pff, wat moet hij met Anwar. Dacht ik verbaasd. Maar goed, what ever!

Ik roep Ayman naar binnen te komen en loop ook naar binnen. Ik doe de deur voor Ayman open en hoor hem niet lang daarna in de gang.

'Mama! Mama! Mag ik met oom Ilias mee?' Roept hij door de gang. Ik loop vanuit de keuken naar de gang en tref Ilias in de deur opening. Anwar stond achter hm op de trappen.

'salaam, groet ik ze allebei en ze groeten mij terug.

'hoe is het buurvrouw?' Vraagt Anwar mij en ik antwoord dat het wel goed gaat. Hij knikt glimlachend.

'waar neem je hem mee dan?' Vraag ik Ilias.

'We gaan gewoon wat lopen en ik neem hem mee, tenminste als je dat goed vindt.' Zegt hij en ik knik.

'Nou, ik heb het liever niet. Jullie mannen onderling wat hebben jullie aan zo'n kleine!' Zeg ik hem en hij begint te lachen, hij kan al helemaal niet meer bij als Ayman kwaad naar mij kijkt. Ik lach ook en geef hem een aai over zijn bol, hij slaat zijn armen over elkaar en kijkt mij nors aan en daarna duwt hij mij zo hard als hij kan. Ik begin te lachen en zeg hem algauw dat hij mag gaan. Gelijk klaart zijn gezicht op en begint hij te springen. Even later lopen ze weg en sluit ik de deur achter ze dicht. Ik loop weer terug naar de keuken, waar ik bezig was.

Na een lange tijd gaat de bel en ga ik open doen. Voor mij staat Jouad, met grote ogen kijk ik hem aan.

'Wat een verrassing,' zeg ik hem sarcastisch. Hij kijkt mij met een spijtige blik aan.

'Ayman is hier niet trouwens, dan zijn we snel uitgepraat. Kom maar later terug,' zeg ik hem bot en hij kijkt mij met opgetrokken wenkbrauwen aan. hij doet een stap dichterbij, ik hou de deur vast, het liefst sla ik hem dicht in zijn gezicht. Maar ik kan mij nog net inhouden.

'Sorry,' zegt hij zachtjes. Ik kijk hem geïrriteerd aan.

'sorry voor wat?! En als je er een reden voor hebt, moet je dat tegen je zoontje zeggen niet tegen mij!' Zeg ik hem kwaad. hij knikt en is stilletjes. Hij kijkt mij een lange tijd stilletjes aan. Daarna neemt hij mijn hand en kijkt mij met een tedere blik aan.

'Als ik je zeg dat ik in de problemen zit, zul je mij niet geloven. Daarom dat ik een lange tijd niks van mij heb laten horen.

Ik heb te veel aan mijn hoofd en sorry, ik weet dat dit voor jouw wel geen excuus zal zijn! maar Aub denk niet dat ik jullie ben vergeten en denk ook niet dat jullie mij niks kunnen schelen. Jij en Ayman zijn het mooiste wat mij ooit is overkomen! Wallah Romaissa!' Zegt hij mij met een luidde stem. Ik kijk hem met grote ogen aan. Wat voor problemen zal hij hebben. Wat heeft hij nu weer uitgespookt, dacht ik en stiekem was ik bezorgd, ongerust om hem.

'Wat voor problemen heb je dan?' vraag ik hem ongerust en hij kijkt mij hoofdschuddend aan.

'Doet er niet toe, Romaissa. Het gaat mij erom dat je mij gelooft.' Zegt hij en kijkt mij smekend aan. Ik neem een diepe zucht en haal mijn schouders op.

'Ik wil dat je eerlijk bent tegen mij. Wat voor problemen heb je Jouad. Vertrouw je mij niet?' vraag ik hem en hij schudt zijn hoofd.

'Tuurlijk niet! Zo moet je niet denken, het is alleen dat ik je niet wil lastig vallen met je problemen.' Zegt hij en ik schud mijn hoofd.

Nee! Je valt mij er niet mee lastig. Echt niet, ik wil dat je mij vertrouwt. Net zoals vroeger,' bracht ik er voorzichtig uit. Hij kijkt mij met grote ogen aan. Hij kon zijn oren niet geloven. Ik neem zijn hand vast en kijk hem knikkend aan. ik wou dat hij het me vertelde.

'Oke! Oke wil je het weten?! Oke.. nou... ' zei hij aarzelend en loopt ijsberend door de kamer.

'Jouad, je maakt mij zo bang!' zeg ik hem. Hij knikt. 'Daarom wil ik je niks zeggen.'

'Nee! Sorry, ik wil dat je het mij vertelt. Misschien komen we er samen wel uit. Jouad, ik geef nog om je dat weet je dondersgoed! Ook al blijkt dat niet altijd, maar onze liefde is sterk en blijft ook zo. Tenminste zo een gevoel heb ik, want kijk alleen nu! We hebben samen een zoontje,' zeg ik hem en hij knikt. Ik zie dat zijn ogen vochtig worden. Dit maakte mij letterlijk gek. Ik loop op hem af en neem zijn arm vast.

Plotseling omhelst hij mij en trekt mij strak naar zich toe. ik wist mij geen houding te geven. Ik wou mijn handen op zijn rug laten rusten, maar ik kon het niet. Ik kon mij eigen gewoon geen houding geven. Langzaam maak ik mij los uit zijn omhelzing.

'Ik zit goed in de shit!' Zegt hij opgefokt. Ik kijk hem verward aan.

'Wat is er dan?' Vraag ik hem en kijk hem bezorgd aan. hij balt zijn hand tot een vuist en slaat tegen de muur.

'Jouad!' Schreeuwde ik gefrustreerd. Hij kijkt mij spijtig aan en zakt door de grond.

'Ik..Ik weet niet wat ik moet doen. We zijn in gevaar.' Zegt hij met moeite.

'We?' Vraag ik hem en voel mij lichaam trillen. Hij kijkt mij met rode ogen en knikt.

'Ik wil dit niet, maar het is eenmaal zo. Ik weet verdomme niet waarom? Ze zijn er achter gekomen dat ik een zoontje heb.' Zegt hij en net alsof iemand mij een klap in mijn gezicht heeft gegeven dringt het tot mij door, wat hij bedoelt.

'Bedoel je met We, Ayman, Ik en jij?' Vraag ik hem en voel mij eigen licht worden in mijn hoofd. Hij kijkt mij spijtig aan en houdt mijn hand vast. Ik voel mijn ademhaling

sneller gaan. Hij meent het niet! Dit meent hij gewoon niet, maar waarom? Dit heeft hij allemaal aan zich zelf te danken. Kijk hoe hij ons in gevaar heeft gebracht. Ik kijk hem woedend aan en sta op. Hij houdt mijn hand stevig vast, maar ik ruk die los. 'Jij bent gewoon ziek! Hoe heb je dit ooit zo ver kunnen laten komen!' Zeg ik kwaad. 'Ik weet het niet, wallah! Luister aub je moet mij vertrouwen en mij hierin steunen, want ik word anders para. Ik weet anders niet wat te doen!' zegt hij opgefokt. 'ik! Ik ga helemaal niets doen. Ik neem mijn zoontje en ga naar mijn moeder en jij zoekt het maar uit!' Zeg ik hem kwaad. Hij schudt zijn hoofd. 'Nee! Je moeder loopt dan ook gevaar. Je moet bij mij blijven, hoe gek dit ook klinkt.' Zegt hij en kijkt mij smekend aan. Ik schudt mijn hoofd. 'Ayman! Ik... ik moet naar Ayman toe. Ik kan hem niet meer alleen laten,' dringt het tot mij door en als een bezetene ren ik door huis. 'Ik moet Ilias bellen, hij is met de jongens. Ze zijn een ommetje gaan maken!' Schreeuw ik en bel gelijk Ilias op. Hij neemt na drie keer over gaan op en vraagt of ik Ayman nu al gemist heb. Hij lacht er bij. Sorry op dit moment geen grapjes. Ik kan niet lachen. 'Ilias, breng Ayman nu naar huis. Ik moet namelijk zo weg,' zeg ik hem. Ilias is even stil en dan zegt hij: 'Oke, geen probleem hoor. We waren toch op weg naar huis weer, maar je klinkt zo onrustig. Er is toch niks aan de hand?' Vraagt hij mij en ik schudt mijn hoofd. 'Nee, nee er is niks aan de hand. Ik wil gewoon dat jullie onmiddellijk naar huis komen.' Zeg ik hem ongeduldig en hij antwoordt dat ze gelijk komen. Ik neem een diepe zucht en hang op. 'Laat ze aub niks overkomen,' zeg ik zachtjes en til mijn hand omhoog. Ik vraag Allah swt om hulp. Ik wil niet dat mijn zoontje, mijn leven, mijn alles ook maar iets overkomt.

'Dat is oneerlijk, hij is jong, hij is 4 jaar en weet niks af van dit wereld.' Zeg ik en Jouad kijkt mij alleen zwijgend aan. hij heeft het er moeilijk mee, ik weet, maar geen excuus hij had verdomme zijn hoofd er bij moeten houden.

'Hoe komt dit? Ben je ze geld schuldig? Dan betaal ze verdomme!' Zeg ik hem kwaad. Hij schudt zijn hoofd.

'Was het maar geld, dan had ik ze inderdaad betaald. Wat denk je zelf, geld is niet het belangrijkste. Maar ik weet het zelf niet. Het gaat om een deal, die Bilal heeft afgesloten, zonder mij er bij te betrekken. Ik weet het zelf niet, ik ben zo woedend op die Bilal en nou geven ze aan dat we niet met hen moesten spelen en als ik er zo naar kijk. Dan denk ik dat hij ze iets heeft beloofd, wat hij niet na is gekomen. Dit maakt mij zo gek, Bilal is nog lang niet van mij af. Als mijn zoontje of jou ook maar iets overkomt, dan gaat hij er aan!' Zegt hij kwaad. ik wist niet wat ik hoorde, Bilal heeft ons dit aan gedaan dus. Ik heb hem altijd niet gemogen, iets klopt niet aan die jongen en ik snap niet dat ze vrienden zijn.

'Bilal is een mate naaier,' zeg ik hem en hij knikt.

'Je hebt gelijk. Je hebt gelijk. Ik ben er achter gekomen!' Zegt hij en ik schud mijn hoofd.

'Hij mag mij niet!' Zeg ik hem en hij kijkt mij verward aan.

'Hoe bedoel je? Jij en Bilal hebben geen eens contact!' Zegt Jouad fel. Ik knik en kijk hem aan.

'Je hebt gelijk, maar toen jij vast zat. Ben ik Jouad een keer tegen gekomen in een restaurant en ik was met Tarik. Hij was mij aan het versieren. Hij heeft mij maanden lang lastig gevallen door de telefoon. God weet hoe hij aan mijn nummer is gekomen. Ik heb uit eindelijk een nieuwe nummer genomen en toen was het gelukkig minder. Daarna kwam ik jouw tegen en ik zag hem wel eens, maar blijkbaar durfde hij niks naast je. Schijnheilige dat hij is en ik ben eerlijk gezegd bang voor die gozer!' Zeg ik hem en voel mijn lichaam trillen.

'Dit meen je niet! Waarom heb je mij nooit iets gezegd hierover. Verdomme!' Zegt hij fel.

'omdat ik dacht dat dit geen zin heeft, hij is je beste vriend en wie geloof je eerder...hem natuurlijk, want ik was de slechterik in jullie ogen!' Zeg ik hem en hij schudt heftig zijn hoofd.

'hoe dom kon ik zijn, al die tijd zat hij slecht over je te praten. Hij bracht mij roddels over jouw, dat je door bent gegaan met je leven en een zoontje hebt en dit en dat... ik geloofde hem. Volgens hem was je niks voor mij en kon ik betere krijgen...ooh mijn god, hoe dom heb ik kunnen zijn!' Zei hij hysterisch. Nu vielen de puzzelstukjes op hen plaats. Dus Bilal was mij zwart aan het maken bij mijn eigen ex man. Nou geweldig, vandaar dat Jouad op het begin zo deed.

Pff, wat erg allemaal. Hij weet hoe Jouad is, hij gelooft de woorden van andere mensen en zeker van zijn eigen beste vriend. Ik zie hoe woedend Jouad is.

'Ik ga naar hem toe, ik kom zo terug!' Zegt hij en ik schudt heftig mijn hoofd.

'Nee, Aub blijf bij mij, want straks komen ze.' Zeg ik hem en hij schudt zijn hoofd.

'Nee, niemand komt. Geloof mij, ik stuur wel iemand die met je blijft. Vanuit hier kan ik niks doen, Romaissa.' Zegt hij.

'Ik vraag Tarik en Nordin anders wel te komen en Ilias komt zo met Anwar.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij even vreemd aan. het lijkt wel of hij iets wil zeggen, maar niet durft. Ik merk aan zijn blik dat hij dit niet wil. Hij wil niet dat Tarik komt of Nordin. Het liefst geen jongens, maar kom op het zijn mijn neven en een beste vriend. Als hen mij niet helpen wie dan wel. Ik wil er verder ook niet op in gaan en mijn hart gaat te keer als ik de deur bel hoor gaan.

'Blijf hier, ik doe wel open,' zegt hij en ik knik. Ik besef mij wat voor een ellende deze dag is begonnen. Ik neem een diepe zucht en zak op de bank. Ik werd helemaal gek. Niet lang daarna komt Ayman de kamer binnen rennen.

'Mama, mama kijk wat ik van oom Ilias heb gekregen!' roept hij door het huis en met een zwakke glimlach kijk ik hem aan. Ik zou mij eigen iets aan doen als mijn zoontje ook maar iets zou overkomen. Ik neem hem in mijn armen en omhels hem strak.

'ik houd van je, Ayman.' Zeg ik hem fluisterend. Jouad staat midden in de woonkamer en kijkt mij met vochtige ogen aan. Achter hem staan Ayman en Ilias vreemd te kijken. Ilias komt verder en vraagt mij of alles in orde is. Hij kijkt smerig naar

Jouad. Hij dacht zeker dat Jouad mij lastig valt ofso.

'Ilias, niet doen. Het is niet Jouad als je dat denkt.' Zeg ik hem en hij kijkt mij opgelucht aan.

'Wat is er dan? Waarom ben je zo gefrustreerd en heb je tranen in je ogen.' Zegt hij mij en ik schud mijn hoofd. Jouad kijkt mij met grote ogen aan en daarna zegt hij.

'Ilias, er is niks gewoon iets met een goede vriendin van haar, maar als jij Ilias bij haar blijft. Ik moet even wat gaan doen en kom dan terug.' Zegt hij. Ik kijk hem verbaasd aan. hij wil het niet zeggen dus. Jouad wenkt mij en ik sta op. Ik loop hem achterna naar de slaapkamer en kijk hem vragend aan.

'Waarom lieg je?' Vraag ik hem. Hij kijkt even achterom en kijkt mij weer aan.

'die Anwar, hij... hij is misschien wel niet te vertrouwen. Ik wil dat niemand ook maar een woord los laat. Ilias mag het weten, maar buiten hem wil ik dat je, je mond houdt Aub.' zegt hij mij. Ik knik.

'Maar, je komt toch wel eens bij Anwar binnen.' Zeg ik hem. Hij knikt.

'ja inderdaad, maar niemand is te vertrouwen, Romaissa. Bilal was ook mijn goede vriend en die jongens waar mee we een deal hebben gesloten, zijn vrienden van Anwar en er zitten ook paar neven van hem.' Zegt hij. Angst gaat er door mij heen. Dit meent hij niet.

'oke, maar ben ik hier dan niet onveilig. Misschien is het beter als ik naar me moeder ga, Jouad.' Zeg ik hem en hij schudt zijn hoofd.

'Wil je soms dat je moeder gevaar loopt? Vraagt hij mij.

'Ik wil naar mijn moeder, Aub. ze moet hier van op de hoogte zijn,' zeg ik hem. Hij knikt en neemt een diepe zucht.

'Jallah, neem je spullen en dan gaan we richting je moeder.' Zegt hij en ik knik. Als een gek neem ik mijn spullen en stop ze in een grote weekend tas. Daarna neem ik mijn papieren en het geld en alles wat ik kostbaar is en dan loop ik naar Ayman zijn kamer, neem paar kleertjes en stop ze in een tas en ga naar de woonkamer, waar Ayman, Ilias en Jouad staat.

'Is hij weg?' Vraag ik en Jouad knikt. Ilias kijkt mij met een bleek gezicht aan.

'Ik heb het hem verteld,' zegt Jouad en ik knik.

'Dit mag echt niet fout gaan, we moeten iets doen om dit te voorkomen. Laten we een oplossing zoeken.' Zegt Ilias en ik knik. We lopen samen de deur uit, ik doe alles goed op slot en we rijden richting moeder. Mijn auto heb ik hier achter gelaten, want volgens Jouad moet ik doen alsof ik op vakantie ga. De vraag is voor hoelang ik mij zelf op moet sluiten en niet naar buiten gaan. Dit gaat een moeilijke tijd worden, maar alles voor mijn zoontje, voor ons welzijn. We rijden na een tijdje moeders straat in en parkeren de auto voor de deur. We stappen uit en ik klop aan op de deur. Als moeder de deur opent en ze treft Jouad en Ilias bij ons en mij met tassen, vreest ze het ergste. Ik groet haar en we lopen naar binnen. Moeder vraagt ons bezorgt wat er aan de hand is. Ik neem haar hand vast en laat Jouad het woord doen. Moeder is na het verhaal stil en kijkt lijkkbleek. Ze neemt Ayman strak vast en omhelst hem stevig.

'niet hem,' zegt ze en schudt haar hoofd. Ze krijgt tranen en begint te huilen. Dit doet mij pijn, ik kan dit niet aan zien. Ik sta op en loop ijsberend door de woonkamer. Jouad is stil en niet lang daarna zegt hij dat hij weg gaat. Ik knik en hij loopt weg. Ik

sta even stil en bedenk mij dat hem misschien wel iets kan overkomen. Ik ren hem achterna en hij doet net de deur dicht. Ik open hem en hij draait zich gelijk om. 'Jouad,' zeg ik hem met een verstikte stem. Hij knikt en komt naar mij toe gelopen. Ik houd zijn hand vast en kijk hem met tranen in mijn ogen aan. 'Doe je rustig aan?' Vraag ik hem en hij knikt glimlachend. 'Je weet dat je nog lang niet van mij af bent,' zegt hij en ik glimlach zwak.

'Ik hoop het, antwoord ik fluisterend en hij streelt mijn wang. Daarna drukt hij lichtjes zijn lippen op de mijne en loopt dan weg. Ik voel een tinteling op mijn lippen en voel mij zweven. Dit gevoel is gewoon heerlijk... mijn gedachtes gaan terug naar de realiteit en dan besef ik hoe goed we in de shit zitten. Ze willen ons iets aan doen, ze willen mijn zoontje iets aan doen, dacht ik gefrustreerd. Dat laat ik niet gebeuren, dag mag niet! Als ze mijn zoontje mee nemen, mogen ze mij ook mee nemen! Dacht ik kwaad. ik loop terug naar binnen en nestel mij op de bank. Ik heb het koud gekregen. Moeder zit nog in de zelfde houding en heeft Ayman nog strak vast. Ze verroert zich niet en zegt geen woord. Ilias kijkt met een bezorgde blik naar mij. 'Hoe heeft dit zover kunnen komen,' zegt hij en ik knik. Hij heeft gelijk, het is allemaal de schuld van Jouad...nou ik weet dat het niet eerlijk is, want Bilal heeft dit geflikt, maar Jouad werkt in dit shit en dan loop je gewoon gevaar. Ik neem een diepe zucht en kijk bezorgd naar moeder. Ze heeft zich nog steeds niet verroert en ze maakt mij bang zo.

'Bilal zit hier achter,' zeg ik hem. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Bilal is toch zijn beste vriend?' Vraagt hij mij en ik knik.

'Was, beste Ilias. Vrienden daar kun je tegenwoordig ook niet meer opbouwen. Bilal heeft een deal afgesloten, het gaat hier niet om geld die ze schuldig zijn, maar om iets anders. Hij heeft ze iets beloofd en ze zijn het niet na gekomen. Jouad is hier bij niet geweest, wist nergens van af. Dus dit is voor hem net zo goed een verrassing als voor ons. Daarom, hij wil dit uitzoeken.' Zeg ik hem en hij kijkt mij hoofdschuddend aan.

'Wat erg voor Jouad en nu willen ze wraak nemen op zijn gezin. Jeetje wat kunnen mensen toch harteloos zijn.' zegt hij en ik knik. Ik friemel zenuwachtig in mijn handen.

'Ik ga Nordin bellen,' zeg ik hem en hij knikt. Ik loop naar de keuken en bel Nordin op. Hij gaat vaak over en dan pas neemt hij op.

'Ja..' zegt hij hijgend.

'Met mij.' Zeg ik hem.

'Ja, Romaissa, sorry ben even bezig daarom.' Zegt hij en ik knik. Alsof hij mij kan zien.

'Ik wil dat je naar moeder komt als je klaar bent,' zeg ik hem.

'Romaissa, gaat alles wel goed, want je klinkt zo verdrietig.' Zegt hij. Ik stond bijna op het punt om in tranen uit te barsten, maar ik hield mij groot. Voor hoelang weet alleen Allah swt.

'Aub, kom naar moeder.' Zeg ik hem en hij antwoordt dat hij zo snel komt, maar dat ik hem moest zeggen wat er is.

'Ik vertel het je zo wel,' zeg ik hem. Hij had er geen genoeg mee.

'Is alles oke met tante Latifa? En met Ayman?' Vraagt hij en ik antwoord dat alles goed gaat.

'met jou ook? Niks aan de hand toch? Jullie zijn oke?' Vraagt hij mij bezorgd en ik antwoord dat het goed gaat, maar dat hij snel moet komen. Hij hangt op en niet lang daarna klopt hij aan. ik open de deur en tref hem aan.

'Hey,' zeg ik en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'je bent lijkbleek man! Wat is er aan de hand?' Vraagt hij mij opgefokt. Ik knik en kijk hem met betraande ogen aan. Ilias komt de gang opgelopen.

'Hoi,' zegt hij en groet Nordin met een hand.

'Wat is er aan de hand?' Vraagt Nordin nogmaals. Ilias kijkt mij aan en ik knik. Hij mag het verhaal doen, ik heb er de kracht niet meer voor.

'Ik ben binnen,' zeg ik en loop verdoofd naar de woonkamer. Ik ga liggen op de bank en staar zwijgend voor mij uit. Mijn gedachtes gaan naar Jouad. Wat zal hij aan het doen zijn. zolang hem maar niets overkomt. Nordin komt de woonkamer binnen en ik merk aan hem hoe kwaad hij is.

'Wees maar gerust, niemand gaat aan Ayman komen. Zolang wij er nog zijn, zal niks hem overkomen.' Zegt Nordin. Ik waardeer zijn woorden enorm en omhels hem strak.

'dank je wel, Nordin. Je bent de beste.' Zeg ik hem en hij glimlacht zwakjes

'Jij ook, Romaiassa.' Zegt hij en gaat zitten naast mijn voeteinde. Ik ga liggen en blijf afwachten tot er wat gaat komen.. we vrezen naar het ergste, maar wanneer dat weten we niet. Ik val in slaap en krijg een verschrikkelijke droom. Midden in de droom word ik wakker en kijk gefrustreerd om mij heen. Ik ben helemaal bezweet. Wat een droom, a3odobillahi mina shitani rajim,' zeg ik zachtjes. Ik merk dat moeder en Ayman ook in slaap zijn gevallen. Waar zijn de jongens dan. Niet lang daarna hoor ik stemmen en sta ik overeind. Ik hoor de stem van Ilias en Nordin en iemand anders daar bij. Ik loop naar de keuken en tref de jongens aan. Ik kijk verbaasd op als ik Jouad tref. Ze kijken naar mij op als ze mij opmerken.

'En?' Vraag ik fluisterend. Jouad draait zijn gezicht om en ik schrik.

'Jeetje, wat een wond man!' Zeg ik hard en loop op hem af.

Hij duwt mij weg.

'niet doen er is niks aan de hand man!' zegt hij opgefokt en slaat mijn hand weg.

'Doe normaal ja! Ik maakte mij verdomme zorgen om je!' Zeg ik hem kwaad en loop weg. Niet lang daarna pakt hij mij vast aan mijn arm en draait hij mij naar hem toe. hij houd mij vast aan mijn middel. Ik verdrink zowat in zijn ogen. Wat houd ik toch van hem, klootzak! Kijk hoeveel ellende ik met hem heb mee gemaakt. Sinds ik hem ken, ken ik alleen maar ellende.

'het spijt me, ik ben gewoon kwaad en reageer het op jouw af.' Zegt hij en ik knik lichtjes.

'Wat heb je met Bilal gedaan?' Vraagt hij mij. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Niks, we hebben gevochten. Hij is daarna gevlucht die hond.' Zegt hij kwaad en slaat met zijn hand tegen de muur.

'ik maak hem af! Ik vermoord hem, verdommeeee!!!' Schreeuwt hij en niet lang

daarna komt mijn moeder aan gerend. Ze houdt haar hart vast.

'Wat is er?!' Vraagt ze geschrokken. Ik probeer hem gedeisd te houden.

'Ayman slaapt, doe rustig Aub.' zeg ik hem smekend en hij houdt zich gelijk stil. Hij knikt en draait zijn hoofd om. Hij neemt plaats naast de jongens. Ze kijken met grote ogen toe. Iedereen is stil.

'Wat is er gebeurt?' Vraagt ze bezorgd. Ik schudt mijn hoofd en houd haar hand vast.

'Hij en Bilal hebben gevochten.' Zeg ik en ze kijkt met grote ogen naar Jouad.

'Yek lebbes? Laat mij naar je kijken,' zegt moeder en betast zijn gezicht. Ik merk dat Jouad mij aan kijkt. Ik sla mijn ogen neer en kijk naar de grond. Ik loop naar de woonkamer en merk dat Ayman nog steeds slaapt. Ik neem een diepe zucht en ga naast hem liggen. Elke keer als ik naar hem kijk, ben ik bang dat hij er niet meer ligt. Ik sla mijn armen om hem heen en blijf dicht tegen hem aan liggen.

'ik laat je niet gaan,' fluister ik zachtjes. Ik hoor iemand binnen lopen. Niet lang daarna voel ik zijn hand op mijn schouder. Hij zakt door zijn knieën en kijkt mij in de ogen aan.

'slaapt hij allang?' Vraagt hij en ik knik. Hij neemt een diepe zucht en ik merk hoe zijn blik hard word.

'Ik laat niks meer van ze over, als het wagen om mijn zoontje aan te raken of jouw..!!!' Zegt hij woedend. Onze vingers strengelen zich in elkaar en hij knijpt er in. 'het spijt mij van alles.' Zegt hij zachtjes. Ik glimlach zwak en doe mij ogen even dicht. Onze vingers zijn nog steeds in elkaar verstrengeld. We blijven zo een tijdje liggen. 'Ik hou van jullie.' Zegt hij en ik knik. Mijn ogen worden vochtig en ik probeer mij tranen binnen te houden. Ik wil niet huilen in zijn bijzijn. Hij bukt voorover en drukt een kus op mijn voorhoofd en blijft zo tegen mij aan geleund.

'Sorry, van alles,' fluistert hij keer op keer. Hij beseft gewoon hoe fout hij zit. Hij voelt zich schuldig en gaat er kapot aan. ik merk het aan hem. Ik ken Jouad maar al te goed, om te weten wat er door hem heen gaat. Ik neem een diepe zucht en laat zijn hand los.

'Ga maar slapen, je zult wel moe zijn,' zegt hij. Ik schudt mijn hoofd.

'Nee, ik kan niet slapen. Ik ben bang.' Zeg ik fluisterend. Hij kijkt mij bezorgd aan.

'Je hoeft niet bang te zijn, want wij zijn bij je.' Zegt hij en ik knik.

'Maar toch, ik heb een vreselijke droom gehad toe straks.' Zeg ik hem.

'het zijn maar dromen. Laat je niet gek maken. Het hoort er eenmaal bij, wanneer je in de problemen zit of onrustig slaapt, dan droom je vaak.' Zegt hij en ik knik.

'ik weet het,' zeg ik zachtjes en doe voor even mijn ogen weer dicht. Ik ben moe, vandaar dat ik mijn ogen open en weer dicht maak. Ik wil slapen, maar ben bang dat ik weer ga dromen. Ik wil gewoon wakker blijven en afwachten.

'Ik wou dat deze nachtmerrie voor bij is,' zeg ik hem en hij knikt.

'Ik ook, Romaissa. Ik ook,' antwoord hij met een zwakke glimlach. Ik knik en houd Ayman stevig vast. We blijven een tijdje zwiingend zitten.

'Hij is mooi,' zegt hij opeens. Ik knik en zie hoe zijn vingers door zijn haren gaan.

'Ons zoontje,' zeg ik hem met een trotse glimlach. Hij knikt en ook hij heeft een trotse glimlach. Ik merk aan hem dat hij het moeilijk heeft. Hij staart ver weg en is even van de aardbodem verdwenen. Ik tik hem aan en hij komt bij.

'Je was weg,' zeg ik hem en hij knikt.

'Ja,' antwoord hij kortaf. Niet lang daarna val ik in slaap..

Je opent je ogen...en je denkt dat vandaag weer een dag is zoals altijd...

Maar in eens kan je leven een andere wending hebben en hangt je leven aan een draadje...

Jouad

'Ik dacht dat ik je vriend was! Je broer, je matti! Maar niks is daar van waar..' zeg ik hem kwaad en kijk hem moordend aan. Bilal staat tegenover mij met een kille blik. Zijn ogen zijn bont en blauw. Ik had hem toegetakeld laatst toen ik bij hem was.

'Wil je dat? Wil je verdomme dat ze mijn zoontje iets aan doen? Het is een kind van vier jaar oud mens. Hoe zou jij reageren als het je zoontje was?!' Zeg ik hem kwaad. hij zwijgt en vertikt het om ook maar iets te zeggen.

'Ze is niet goed voor je,' zegt opeens. Ik kijk hem met een ernstige blik aan.

'Jij bent ziek! Jij wil haar gewoon voor je eigen, maar je krijgt haar niet, want ze behoort tot mij!' Zeg ik hem. Het deed mij pijn en het maakte mij para om te weten dat mijn beste vriend mij heeft ingeluisd.

'Ze is een ****! Ze heeft meerdere vriendjes!' Zegt hij fel en gemeen en kijkt mij met een bitter glimlach aan.

'dat gaat jou niks aan! Waarom bemoei je, je er mee! Je had gewoon uit haar buurt moeten blijven klojo. Maar nee! Toen ik in de gevangenis zat, was jij haar aan het versieren!' Zeg ik hem woedend en hij begint stom te lachen.

'Zelfs haar baas heeft ze gehad!' Zegt hij gemeen en met grote ogen en een verwarde blik kijk ik hem aan.

'praat geen onzin man!' Zeg ik hem kwaad en bal mijn vuisten.

'Haha geloof mij! Hoe is ze anders aan die baan gekomen!' Zegt hij en ik begin te twifelen aan zijn woorden. Zal hij gelijk hebben? Ik werd er gek van en dacht aan haar toen ze ontslagen werd. Het was inderdaad een Marokkaanse. Zou ze een relatie met hem hebben gehad? Deed ze daarom zo para dat hij haar zou ontslaan!?!? Ik werd gek van mijn eigen gedachtes.

Ik merkte niet eens dat Bilal er vandoor ging. Ik bleef achter en ging zitten op een stenen muur. Ik verstopte mijn handen in mijn gezicht. Ik werd er helemaal misselijk van. Ayman schoot mij te binnen. Ik doe dit voor mijn zoontje, hij kan hier niks aan doen en misschien liegt Bilal gewoon. Ik bleef lang op het muurtje zitten en was helemaal weg van de aardbodem. Ik wist mij geen raad. Ik moest kijken wat deze gozer van mij wil. Bilal is gewoon een klootzak! Nooit, nooit van mij leven zal ik hem dit vergeven. Ik moet zorgen dat dit allemaal goed komt en dan zorg ik voortaan voor mij zelf. Vriendschap hoeft voor mij niet meer! Ik zal er nooit in geloven. Je beste vriend of vriendin zijn je ouders. Die zullen je nooit kwetsen. Die willen altijd alleen het beste voor je! Ik sta overeind en neem een diepe zucht. Ik besloot langs mijn moeder te gaan. Ze was alleen thuis en ik ga bij haar zitten.

'wat is er met je mijn zoon?' Vraagt ze. Ik schud mijn hoofd en neem een diepe zucht. Ze legt een hand op mijn schouder en kijkt mij bezorgd aan.

'Ik ben je moeder, vertel mij.' Zegt ze en ik glimlach zwakjes. Ik wou haar niet teleurstellen, want dan was ik weer de slechterik. Ik heb ze al eerder teleurgesteld toen ik vast kwam te zitten en ik had haar beloofd om braaf te zijn en geen domme dingen meer te doen. Hoe kan ik haar dit vertellen. Ze kijkt mij doordringend aan. niet lang daarna komt mijn zusje binnen gelopen.

'hoi broer,' zegt ze en ik knik glimlachend naar haar. Ook zij heeft het gelijk door dat er iets is. Ik was de hele tijd afwezig. Moeder stond op en kwam na een tijdje terug met thee op een dienblad en Marokkaanse pannenkoek. Ze legt alles op een tafel en neemt plaats. Mijn zusje komt naast mij zitten en neemt een glas thee.

'Jouad, wanneer komt Ayman weer bij ons en mag ik hem een keer mee de stad in nemen? Want mijn vriendinnen zijn benieuwd naar mijn kleine neefje!' Zegt ze trots en ik kijk haar even aan en glimlach zwakjes. Ze geeft mij een speelse duw.

'Ewa zombie, wat is er met jou aan de hand man!' Grapt ze en ik kijk haar met een verdrietige blik aan.

'wat is er?' Vraagt ze mij. Moeder neemt een zucht en vraagt mij ook wat er is. Ik besloot ze te vertellen wat er gaande is. Gelijk toen ik hen het verhaal vertelde, werd mijn moeder para en mijn zusje kijkt mij lijkbleek aan. Ik kreeg preken van hier tot Tokio. Het werd mij te veel en ik nam mijn sleutels en loop de deur uit. Ik stap mijn auto in en rijd met een vaart richting het huis van mijn ex schoonmoeder. Ik parkeer de auto en merk dat auto van Ilias op. Hij is hier, goedzo, want je weet maar nooit wat er kan gebeuren. Dacht ik ongerust. Ik klop aan en niet lang daarna opent Ilias de deur. Hij groet mij en ik loop door naar binnen.

'Waar zijn ze?' Vraag ik en hij antwoord dat ze gewoon in de woonkamer zitten. Ik voelde mij onschuldig, want dit allemaal is mijn fout. Ik breng andere in gevaar. Als ik Romaiassa zie zitten krijg ik het gelijk warm van woede. De woorden van Bilal galmen door mijn hoofd. Haar baas! Ik werd er gek van en merkte Ayman op die vrolijk aan het spelen was. Ik loop op hem af en ben gelijk alles weer vergeten. Niemand zei ook maar een woord. Ik ga bij Ayman zitten en speel wat met hem.

Romaiassa

'Ik ga thee zetten,' zeg ik tegen moeder en sta op. Ik kon er niet meer tegen, tegen de sfeer en de spanning in dit huis. Ik loop de keuken in en doe water op de kook zetten. Daarna zet ik een dienblad etc klaar. Ik draai mij om en kijk uit de raam. Ik schrik, zodra ik iets zie voorbij flitsen...huh??? Ik droom niet toch??? Ik werd bang en begon te trillen over heel mijn lichaam. Ik zag werkelijk iets zwarts voor bij flitsen. Ik besloot even een kijkje te nemen. ik liep naar de gang en wou de deur voorzichtig open doen, maar merkte een grote envelop op. Ik kwam te kort aan adem. Wat is dit!?! Ooh nee, toch geen dreigbriefjes en weet ik het allemaal. Ik pak voorzichtig de envelop op open hem met trillende vingers. Foto's??? huh, van wie, dacht ik. ik haal ze uit de envelop en schrik als ik mijn foto op de voorkant zie. Huh, iemand

heeft mij gefotografeerd. Ik werd achtervolgd. Mijn hart gaat te keer als ik meerdere foto's zie. Ook foto's waar ik op sta met Tarik. Ik werd lijkkbleek als ik een foto van mij werk zie... ik zie meerdere foto's van mijn werk. En als laatst een foto van mij hoe ik lachend op sta met Reda, mijn ex baas. Ik begon te twijfelen. Hij zit hier toch niet achter? Dacht ik angstig.

Ik hoor Jouad mij roepen. Ik antwoord niet, ik ben helemaal geschokt.

'Romaissa! Hier ben je, ik dacht al man!' Zegt hij en opeens is hij stil.

'wat heb je daar?!?' Vraagt hij ik zwijg en draai mij. Ik verstop de envelop achter mijn rug.

'Niks!' Lieg ik. Hij kijkt mij met een verwarde blik aan.

'Oke! Ik dacht dat je echt iets in je handen had, maar goed... voel jij je wel goed?'

Vraagt hij daarna bezorgd. Ik knik snel.

'Nou..omdat je bleek bent.' Zegt hij. Ik schud vermoeid mijn hoofd.

'Nou vind je het gek! We leven in spanning op dit moment.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Het spijt mij enorm!' Zegt hij en ik schud mijn hoofd. Ik besef mij dat dit allemaal misschien wel niet zijn schuld is. Hier speelt iets achter en als Reda er echt mee te maken heeft en Bilal dan zijn het inderdaad twee personen die mij en Jouad liever niet samen zien. Ik werd er helemaal gek van, dit maakte mij ziek. Hoelang blijft dit nog doorgaan.

Ik kijk toe hoe Ayman aan het spelen is. Hij verveelt zich ik merk het en zoals ik al gedacht had kwam hij op mij afgelopen.

'Mama mag ik buiten spelen?' Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd en kijk hem spijtig aan.

'Sorry, alleen mama heeft liever niet dat je naar buiten gaat.' Zeg ik hem en hij knikt teleurgesteld. Daarna gaat hij braaf verder spelen. De deurbel gaat en ik schrik mij even een hoedje. Wie zij het wezen, Ilias is hier, Jouad mijn moeder en mijn zontje. Misschien is het wel Nordin, dacht ik en was beetje gerust gesteld. Jouad kijkt ons met grote ogen aan en loopt naar de deur. Niet lang daarna hoor ik stemmen. Een vrouwenstem. Niet lang daarna loopt Jouad zijn moeder de kamer binnen gevolgd door haar dochter. Ik kijk haar glimlachend aan en omhels haar. Ik geef haar de vier gebruikelijke kusjes en geef haar nog een stevige knuffel. Ik mag haar graag, ik houd van deze vrouw. Ze heeft mij ook nooit eerder teleurgesteld toen ze mijn schoonmoeder was. Ook zijn zusje is een schat van een meid. Ook haar geef ik een kus en een stevige knuffel. We nemen na elkaar gegroet te hebben plaats op de bank. Ik was ongeduldig en ontzettend bang. Reda spookte de hele tijd door mijn hoofd. Ik heb de foto's verstoppt. Het kan ook Bilal zijn die je heeft gevolgd en foto's heeft gemaakt.' Zegt een stemmetje. Ik schud verward mijn hoofd.

'Gaat het wel, Romaissa?' vraagt mijn schoonmoeder bezorgd. Ik knik en glimlach zwakjes. Of het gaat, pff een vraag waar ik momenteel geen antwoord op wil geven. Ik sta op en begin heen en weer te lopen door de woonkamer.

'ga eens zitten man! Zo schieten we niks op!' Sist Jouad mij toe, die zich onderhand irriteert aan mijn geloop. Ik kijk hem woedend aan.

'Houd je mond, dit is allemaal jouw schuld! Zorg er maar voor dat dit opschiet anders doe ik je wat als ze mijn zontje iets aan doen!' Sis ik hem woedend toe. Hij schrikt op

van mijn woorden. Ik heb hem gekwetst en goed ook, maar dit is niet eerlijk, want volgens mij heb ik er zelf ook mee te maken.

Ik werd er letterlijk gek van, die foto's zitten mij niet lekker. Misschien moet ik aangifte doen bij de politie of ik ga bij hem langs. Ik wil antwoord op mijn vragen. Maar ik kom nooit deze deur uit, zolang ik hier geschild moet blijven. Ik neem een diepe zucht. Ik volg met mijn ogen hoe Jouad de kamer uit loopt. Zijn moeder is stil en de mijne kijkt alleen stilletjes voor zich uit. Ze heeft Ayman tussen haar benen en aait hem over zijn bol. Ze zou nog gekker dan mij worden als Ayman ook maar iets zou overkomen en blijkbaar is mijn moeder niet de enige, want zelfs mijn ex schoonmoeder kijkt hem met trots en liefde aan en ook zijn tante. Het is prachtig om te zien hoeveel mensen er van je zoontje houden. Voor hen is hij net zoveel waard als Jouad voor hen is. Het is wel zijn zoontje! Ik kan doen wat ik wil, maar het is en blijft zijn zoontje. Ik wil hem ook niet weg halen bij zijn zoon, alleen soms maakt hij mij zo woedend. Zo driftig dat ik het liefst weer wil wegllopen, maar nee! Die fout zal ik nooit meer maken, wetend dat ik er niks mee opschiet.

Jouad

Ze deed ze geheimzinnig, zou ze iets verbergen voor mij. Ik neem een diepe zucht en vraag mij af wat ze van mij willen. Ze willen geen geld, wat willen ze dan? Hoelang moet ik blijven wachten tot ze met een verrassing aan komen. Nogmaals neem ik een diepe zucht en ga achterover leunen. Ik staar voor mij uit en was even van de aardbodem verdwenen.

Ik heb het altijd niet gevonden met die Reda.. maar ik heb nooit gedacht dat Reda mijn zoontje kwaad zou willen doen. Ik mocht die gozer sowieso nooit echt. We deden zaken niks meer, niks minder. Hij heeft zelf wel nog een eigen bedrijf maar zit ook in de drugs. Die gozer is stink rijk. Ik besloot hem te bellen om te kijken wat hij nou precies wil, maar is dit allemaal wel een goed idee. Dan gaat hij denken dat ik bang ben ofso. Nee! Ik blijf gewoon wachten tot hij wraak op mij neemt en dan vecht ik gewoon hard terug. Het gaat om mijn zoontje en mijn ex vrouw waar ik nog ontzettend veel van houd. Ik sta op en loop naar de raam toe. Ik hoor even later Romaisa de kamer binnen lopen.

'Je moeder en zusje zijn al weg.' Zegt ze en ik knik afwezig. Ze komt naar mij toe gelopen en ik voel haar aanwezigheid vlak achter mij. Opeens slaat ze haar armen om mij middel. Ik slik een brok en voel de zenuwen gieren door mijn lichaam. Ik heb haar gemist man! Ik houd haar armen vast en trek haar tegen mij aan. ze leunt met haar hoofd tegen mijn schouder.

'het gaat goed komen,' zeg ik haar en ze is stil. Ze zei geen woord, alsof ze bang was om te spreken. Ik draai mij om naar haar en kijk haar aan. Ze kijkt mij met grote ogen aan en houd zich nog steeds stil. Ze ziet bleek en de schrik is van haar gezicht af te lezen. Ik raak met mijn vingertoppen haar gezicht aan.

'Romaissa, het komt echt goed!' Beloof ik haar en ze schud haar hoofd.

'Mijn gevoel zegt dat dit fout af gaat lopen.' Zegt ze angstig. Ik kijk haar met een spijtige blik aan.

'Niet doen! Zo moet je niet denken, ik ken die lui en Bilal die heeft alleen maar een grote mond.' Zeg ik haar. Ik probeer haar rustig te houden, maar het schijnt niet echt te lukken.

'Ik ken Bilal ook wel! Hij is gewoon een flikker!' Zegt ze mij kwaad. ik knik en streel haar rug. Ze neemt een diepe zucht en gaat op de puntje van een stoel zitten. Ze friemelt aan haar nagels en is muis stil.

'Je stilte maakt mij gek,' zeg ik haar zachtjes en hurk voor haar neer. Ze kijkt mij aan en knikt terwijl ze bijt op haar onderlip van de zenuwen. Ik streel haar haren die in een staart hangen en kijk haar met een tedere blik aan.

'Ik ben bang,' zegt ze stiller. Ik knik begrijpend en neem haar gezicht vast tussen mijn handen. We kijken elkaar een lange tijd aan. Ze werd er verlegen van. Langzaam streel ik haar nek en gezicht en ga dan naar haar lippen en ga er met mijn duim over heen.

'Jouad, zeg met een schorre stem. Ik kijk haar vol verlangen aan. Ze slikt even en kijkt mij met grote ogen aan.

'Niet doen, Jouad.' Zegt ze en ik glimlach zwakjes. Ik kan niet van haar afblijven. Ik wil haar proeven, aan raken, beminnen. Zoals ik vroeger deed toen ze van mij was. Ik negeer haar woorden en kom dichterbij. Ze kijkt mij met een gespannen blik aan.

'Ik heb je gemist,' fluister ik in haar oor en ik hoor haar slikken. Daarna kijk ik haar aan en houd haar nog steeds vast.

'Jij mij niet dan?' Vraag ik haar. Met grote ogen en een verwarde blik staart ze mij aan.

'Ja, wel.' Zegt ze zachtjes. Ik glimlach en langzaam buig ik mij naar toe en kus haar op haar lippen. Ze werkt even niet mee, maar al gauw laat ze zich zelf ook gaan en kussen we elkaar ruw. Ik heb haar lippen gemist. Haar zachte huid! Ze is prachtig...

'Ooh, je bent onweerstaanbaar,' zeg ik haar schor. Ze kreunt er zachtjes bij en slaat haar armen om mijn nek en duwt zich zelf tegen mij aan.

'A Jemma, je bent echt lekker.' Zeg ik er tussen door. Ik laat haar even los en ga de deur dicht maken en kom weer terug. Ze valt gelijk in mijn armen en onze tongen vinden elkaar weer. Ik duw haar voorzichtig op het bed en ga boven op haar liggen. Eindelijk na al die tijd, proef ik haar en mag ik haar aan raken zonder dat ze mij afwijst. Ze geniet er zelf ook van. Na een tijdje komen we allebei bij en kijkt ze mij verward aan.

'Kijk ons hier,' zegt ze en kijkt teleurgesteld. Ik wist precies wat ze bedoelde.

'Nee schatje, zo moet je niet denken. We hebben elkaar beide nodig. Dit deed ons even goed.' Zeg ik haar en ze knikt lichtjes.

'Ik ga naar beneden,' zegt ze en ik knik. Ze loopt naar beneden en ik blijf alleen achter. Damn, Romaissa wat doe je met mij. Ik ben nog lang niet over je heen! Dacht ik en leg mijn vinger op mijn lippen en droom weg. Haar lippen zijn nog steeds zo zoet. Ik ga op het bed liggen en droom weg.

Romaissa

Jeetje, waar was ik mee bezig. Ik liet mij eigen helemaal gaan, maar het was eerlijk gezegd wel lekker. Ik zit naast mijn moeder die Ayman slapend op haar schoot heeft.

'A ma, laat Jouad Ayman anders naar boven brengen.' zeg ik haar en ze schudt haar hoofd.

'Laat hem hier bij mij blijven,' zegt ze en ik knik.

'Oke!' zeg ik en was verder stil. Moeder lijdt er ook erg onder. Wij allemaal! Ayman meskien die weet niet wat er speelt, daar is hij nog veel te jong voor. Ik dacht na over die foto's. Ik was ontzettend bang. Wat willen ze hier mee bereiken, dit hoeft maar een ding te betekenen. Ze pakken Jouad expres op deze manier aan om mij hier mee te bereiken. Wat is Bilal een rotzak! Hij wil niet Jouad pijnigen. Hij wil mij kwetsen en het liefst wil hij mij voor zich zelf. Zou Reda van die foto's afweten. Ik denk het niet. Ik denk dat Bilal mij is gevolgd al die tijd en foto's heeft genomen van mijn privé leven. Ik neem een diepe zucht en zie moeder naar mij opkijken.

'Is alles goed?' Vraagt ze.

'Nee ma! Tuurlijk niet, ons leven is in gevaar. Ze kijkt mij met grote ogen aan en begint zachtjes te huilen.

'Misschien is het een goed idee, als we er vandoor gaan naar een ander land voor een tijdje tot Jouad het hier heeft opgelost,' zegt ze mij.

'Ik schud lichtjes mijn hoofd. Ik wil Jouad niet alleen laten.

'Nee! Jouad heeft mij net zo hard nodig.' Zeg ik haar en ze knikt.

'Ja, je hebt gelijk.' Zegt ze en was verder stil. Jouad kwam na een tijdje ook naar beneden. Moeder besloot met Ayman naar boven te gaan om te slapen. Jouad liep heen en weer door de kamer. Zijn telefoon gaat af en ik houd mijn hartje vast. Elke keer als zijn mobiel af gaat houd ik mijn hartje vast. Ik hoor hem praten en mopperen af en toe. Ik weet niet met wie hij in gesprek is. Ik volg hem met mijn ogen. Hij is prachtig. Ik houd van hem en kijk hem met een verlangende blik aan. Als hij ophangt kijkt hij mij aan.

'Wat?' Vraag ik hem en hij schud zijn hoofd.

'Nou? Vertel het mij. Wie was het?' Vraag ik hem weer. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Dat was die gozer, ik belde hem om te weten wat hij precies wil van mij. Ik heb hem geld aangeboden, maar hij weigert. Ik word echt gek van hem man! Waarom wil hij perse mijn zoontje, waarom! Schreeuw ik tegen haar. Ze kijkt mij angstig aan.

'Bilal is echt een gore, gevoelloze zak man!' Zeg ik hem en hij knikt.

'Ja, je hebt gelijk, maar er bestaat nog een zak!' Zegt hij kwaad en ik kijk hem knikkend aan.

'maar dat komt door Bilal. Hij heeft hem iets beloofd wat hij niet na kon komen,' zeg ik hem en hij knikt weer. Verslagen slaat hij zijn armen over elkaar. Hij loopt naar de raam toe en staart naar buiten.

'Kom eens hier zitten.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met glinstering in zijn ogen aan. Daarna komt hij naast mij zitten en slaat zijn armen om mij heen. Ik leun met mijn hoofd tegen zijn schouder aan en blijf zo liggen.

We waren beide stil en lagen tegen elkaar aan.

'Weet je wat ik zou willen?' Hoor ik even later Jouad zeggen.

'Nee?' Zeg ik hem. Hij is even stil en daarna antwoordt hij.

'Dat dit allemaal voor bij is en dat we eindelijk de kans krijgen om weer samen te zijn en een echte gezin te stichten.' Zegt hij. Ik word er stil van en knik alleen. Hij neemt er geen genoegen mee en draait zich naar mij toe.

'Ik meen het,' zegt hij en kijkt mij bloedserieus aan. Ik knik weer. Hij houdt mijn schouders vast en kijkt mij door dringend aan.

'Zou je mij die kans willen geven?' Vraagt hij. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Ik zou niks liever willen, Jouad. Je weet dondersgoed dat ik niet liever heb dan dat ik een gezin heb, gelukkig leef en eindelijk kan ervaren hoe een echte huwelijk hoort te zijn,' zeg ik hem. Hij word stil van mijn woorden en kijkt mij met grote ogen aan. Hij loopt even weg van mij en loopt ijsberend door de kamer.

'Ik heb spijt, spijt dat ik je zoveel pijn heb gedaan. Kon ik de tijd maar terug draaien, dan had ik wel beter geweten. Wallah, Romaissa. Ook al heb ik die fout begaan, nooit maar dan ook nooit ben je uit mijn gedachtes gegaan. Je leefde altijd nog voort in mijn hart. Dat moet je weten!' Zegt hij mij en kijkt mij met een smekende blik aan. Ik krijg tranen in mijn ogen door zijn woorden. Ik houd zoveel van hem.

'Ik..Ik keur het niet goed, wat je hebt gedaan, maar om je de rest van je leven te straffen dat wil ik ook niet. De enige redenen hiervoor kunnen zijn, Je zoontje en de liefde voor jou die nog niet over is.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met een zwakke glimlach aan.

'Je bent de beste! Echt waar...dat je mij die kans wil geven, mooier kan het gewoon niet. Ik beloof je dan ook bij deze dat ik mij zal verbeteren en nooit, maar dan ook nooit meer jou pijn zal doen. Ik zal alles op alles zetten om jullie gelukkig te maken..jij en ons zoontje...

'Ik weet dat je dat zal doen, ik vertrouw er ook blind in.' Zeg ik hem en hij knikt lichtjes. Met kleine stappen loop ik naar hem toe en laat mij vallen in zijn armen. Hij slaat zijn armen stevig om mij heen en knuffelt mij stevig.

'I love you,' zegt hij en ik antwoord hem terug dat ik ook van hem houd. Mijn telefoon gaat over en ik loop naar mijn telefoon. Ik zie Fatima op het scherm. Mijn hart gaat te keer als ik er aan denk dat ze het zusje is van Bilal.

'hey meid,' zeg ik haar en kijk met grote ogen naar Jouad. Hij kijkt mij nieuwsgierig aan.

'Hey Romaissa,' zegt ze mij opgewekt. We maken een kort praatje en ze vraagt mij waarom ik een lange tijd niks van mij eigen heb laten horen. Ik antwoordde haar dat ik het wat druk heb. Ik wilde haar nog niks zeggen over haar broer. Ze zou het vast nog niet weten, want Bilal gaat met zoiets niet te koop lopen. Ze vraagt mij om elkaar morgen te zien en ik wist even niet wat ik moest antwoorden.

'Nou, Fatima ik ben momenteel bij moeder thuis en ik verblijf hier ook. Dus we kunnen elkaar morgen helaas niet zien.' Zeg ik haar en ze was even stil en daarna vraagt ze of alles wel oke is. Ik antwoord haar dat het zeker goed gaat, maar alleen moeder is wat ziekjes. Had ik dat nou maar niet gedaan, want gelijk wil ze morgen bij moeder

langs komen. Er zat niks anders op dan haar te laten komen en dan vertel ik haar het morgen wel gewoon eerlijk. Toen ik ophing keek Jouad mij aan en vroeg wat er was en wie ze was.

'Fatima,' antwoord ik snel. Hij haalt zijn wenkbrauw op en kijkt mij verward aan.

'Komt ze morgen?' Vraagt hij mij en ik antwoord dat ze inderdaad morgen komt. Hij knikt alleen maar en is verder stil.

'Wat er gaat er door je heen?' Vraag ik hem en hij haalt zijn schouders op.

'Wat moet er door mij heen gaan, behalve dan dat ze het zusje is van die schofft!' Zegt hij mij fel. Ik knik begrijpend en ga zitten op de bank.

'maar goed, ga je het haar zeggen morgen?' Vraagt hij mij en ik haal mijn schouders op.

'Ik ben het eerlijk gezegd wel van plan, is het een goed idee?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij even aan.

'Jullie zijn goede vriendinnen en ik neem aan dat ze nergens van af weet. Ze mag best weten wat voor een mens haar broer is.' Zegt hij mij.

'Wa ha ha, ik denk dat ze dat wel zal weten,' zeg ik hem sarcastisch en hij knikt en is verder stil.

'Mohiem, zolang jij maar niet de straat op gaat, dan is het verder goed. Ik wil absoluut niet dat je gevaar loopt of Ayman.' Zegt hij mij. Ik knik en ben stil verder. Hij loopt de kamer uit en komt niet lang daarna terug. Ik weet niet wat hij is gaan doen, maar goed. Ik was moe en wou een dutje gaan doen. Opeens gaat mijn telefoon weer over en dit keer is het mijn andere vriendin die naar me vraagt. We maken een babbeltje en ik zeg haar dat er niks aan de hand is. Ze maakte zich zorgen, omdat ik vaak Ayman bij haar laat en nu een tijdje niet langs ben geweest. Ik geef haar aan dat ik nog steeds zonder baan zit en daarom Ayman ook niet langs hoeft te brengen. Dat is op zich gewoon een smoesje op dit moment, want ik ging ook wel eens zomaar langs om met haar te babbelen en de kleintjes samen te laten spelen. Ik hang op en zeg Jouad dat ik ga slapen. Hij knikt lichtjes en gaat zitten op de andere bank.

Jouad is al de hele dag weg gegaan en neemt ook zijn telefoon niet op. Hier klopt gewoon iets niet, ging er door mij heen. Ik maakte mij enorm zorgen. Moeder die zat met Ayman op de bank. Ayman was wat ziekjes vandaag en om hem maakte ik mij ook zorgen. Hij voelde warm aan meskien. Ik neem een diepe zucht. Ik werd er helemaal gek van. Fatima zou vandaag langs komen. Ik was benieuwd hoe ze zou gaan reageren als ze het te horen zou krijgen. Als ik de bel gaat schrik ik op. Ik ga open doen en tref Ilias en Nordin aan. ik glimlach zwakjes en groet ze met een hand. 'Kom verder,' zeg ik ze en ze lopen mij achterna. In de woonkamer groeten ze moeder en dan is het verder stil.

'Moeder die komt vandaag langs,' zegt Nordin en moeder knikt lichtjes.

'Inchaallah,' zeg ik en we waren verder stil.

'waar is Jouad?' Vraagt Ilias mij. Ik haal mijn schouders op.

'Nou, ik weet het zelf ook niet hoor,' zeg ik hem en hij kijkt mij knikkend aan.

'Ik probeer hem al de hele dag te bellen,' zeg ik weer.

'Maak je geen zorgen, hij zal vast wel ergens zijn en straks weer thuis komen,' zegt Nordin mij. Hij probeert mij alleen gerust te stellen, dat weet ik ook wel. Ik knik alleen maar ben verder stil.

'Willen jullie thee?' vraag ik na een tijdje.

'nee joh, is niet nodig. Ik heb net gedronken thuis.' Zegt Nordin en Ilias wil ook niks. Daarna was het weer zo stil. Later weer in de middag gaat de bel en ik ga open doen. Het is Fatima en ik vraag haar verder binnen te komen.

'Ik ben boven met mijn vriendin,' schreeuw ik vanuit de gang en loop met Fatima door naar boven. Ze kijkt mij vragend aan.

Als we boven aan komen, kijkt Fatima mij met een bezorgde blik aan.

'Er is iets he?' Vraagt ze mij en ik knik en voel de tranen opkomen. Ik neem plaats op het bed en ze komt naast mij zitten. Ik vertel haar heel het verhaal en ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Dit meen je niet? Waarom zou hij zoiets doen, terwijl Jouad altijd zijn beste vriend is geweest!' Zegt ze mij geschrokken. Ze was echt in schok en dat kan ik mij ook goed voorstellen.

'Ooh lieverd, toch dit zal een schok voor je zijn,' zegt ze mij en slaat haar armen om mij heen. We zitten zo een tijdje tegen elkaar geleund. Ik snik zachtjes.

'Ik snap Bilal echt niet, ik heb die gozer ook nooit gesnapt.' Zegt ze mij en ik knik.

'Mohiem, we zien wel wat er van terecht komt.' Zeg ik haar en ze kijkt mij met een teleurgestelde blik aan.

'Ik ga dit aan mijn ouders vertellen. Het is verdomme een kind van 4 jaar, ze kunnen hem dit toch niet aan doen. Ik weet zeker dat moeder ontzettend kwaad zal worden,' zegt ze en ik kijk haar met grote ogen aan.

'Ik weet het niet, zal het een goed idee zijn?' Vraag ik haar en ze knikt.

'Absoluut, misschien dat hij zich er bij neer legt.' Zegt ze vastberaden.

'maar hij is niet de enige, er zijn nog andere erbij waar mee hij een deal sloot.' Zeg ik haar en ze kijkt mij zwijgend aan.

'Wie zijn hen dan?' Vraagt ze mij. Ik haal niet wetend mijn schouders op.

'Jeetje, wat erg zeg.' Zegt ze weer en neemt een diepe zucht. We waren beide stil.

De foto's schoten door mijn hoofd en ik ren naar de kast waar ik ze verstopt heb.

'Kijk dit dan, dit hebben ze bij ons in de brievenbus gestopt.' Zeg ik haar en ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Iemand stalkte je blijkbaar,' zegt ze mij en ik knik.

'Is het Bilal?' Vraagt ze mij.

'Ik vermoed van wel, maar ik weet het allemaal niet meer.' Zeg ik haar en ze knikt weer.

'Jeetje, en Reda dan?' vraagt ze mij.

'Wat is daar mee?' Vraag ik haar.

'Waarom foto's waar je met Reda op staat?' Vraagt ze mij weer. Ik haal mijn schouders op.

'Reda is je baas geweest. Wat willen ze hier mee verklaren dan? Reda is toch ook verliefd op je geweest?' Vraagt ze mij en ik knik. Ik had haar namelijk alles vertelt.

'Ik moet even weg.' Zeg ik haar. Ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Waar naar toe?' Vraag ik haar.

'Naar Reda. Ik moet hem spreken. Ik wil weten of hij hier achter zit en Bilal ook. Ik moet Bilal ook spreken. Ik wil weten wat er precies aan de hand is. Misschien kan ik ze ompraten.' Zeg ik haar en ze glimlacht zwakjes.

'Hoor je eigen praten, dit is onzin. Nee! En trouwens je moest van Jouad hier blijven, dus doe nou geen domme dingen waar je later misschien wel spijt van gaat krijgen.' Zegt ze mij.

'maar ze willen mij, dit is het gewoon! Het is duidelijk, ze willen mij en dat kunnen ze krijgen. Ik ga persoonlijk naar ze toe. Ik wil namelijk mijn zoontje niet in gevaar brengen.' zeg ik haar en ze kijkt mij hoofdschuddend aan.

'Ik keur dit niet goed,' zegt ze mij en ik schud koppig mijn hoofd.

'Wees gerust, ik neem anders wel Nordin ofso mee.' Zeg ik haar.

'Nee! Je hebt toch de nr. van Reda? Nou bel hem gewoon,' zegt ze mij en ik kijk haar met grote ogen aan.

'ja, je hebt gelijk. Nou ik ga hem bellen!' Zeg ik haar en dan loop ik de kamer uit. Ik twijfelde even. Is dit wel een goed idee en wat ga ik hem vertellen. Het is toch onzin. Misschien heeft hij hier helemaal niks mee te maken. Nee! Ik heb geen bewijs, het is gewoon Bilal, want hij bracht ook de boodschap over naar Jouad des tijd over mij. Ik dacht opeens aan Tarik, hem heb ik weer lange tijd niet gesproken en besluit hem eens te bellen.

Zijn telefoon gaat steeds maar over en ik krijg geen gehoor, wat zou er met hem weer aan de hand zijn, ging er door mij heen. Pff, ik weet het gewoon even niet meer en stuur hem een sms'je. Daarna loop ik naar Fatima terug die mij nieuwsgierig aan kijkt.

'Nee! Ik heb het toch niet gedaan.' Zeg ik haar en ze kijkt mij verward aan.

'Waarom niet? Durf je niet?' Vraagt ze mij en ik knik.

'Ook, maar ik heb ook geen genoeg bewijs,' zeg ik haar en ze knikt begrijpend.

'Laten we het afwachten gewoon. Maar ik heb Tarik proberen te bellen en die neemt ook niet op, er is toch niks mis met hem.' Zei ik haar en ze kijkt mij niets wetend aan.

'Mohiem, ik word even gek van mij eigen.' Zeg ik haar en ze kijkt mij bezorgd aan. Ik probeer Jouad weer te bellen, maar die neemt ook niet op.

'Verdomme, waar hang je uit!' Vloek ik uit. Fatima kijkt mij met nog steeds het zelfde blik aan. Ik voel die tranen op komen en laat ze lopen. Ik huil om de angst en de grote teleurstelling die op dit moment door mij heen gaat.

'Ik ga de politie in schakelen,' zeg ik haar angstig na een tijdje.

'En dan wat ga je ze zeggen? Is dit wel een goed idee, want dit gaat om de onderwereld en je weet hoe riskant dit kan zijn,' zegt Fatima mij met een bezorgde blik aan. ik knik en weet het gewoon niet meer. Na een tijdje neem ik afscheid van

Fatima en lopen we samen naar beneden. Ik laat haar uit en hoor stemmen in de woonkamer. Het is de moeder van Nordin en ook de moeder van Ilias is er bij. Ik groet ze en ze kijken mij bezorgd aan.

'het gaat goed komen,' zegt de moeder van Nordin mij en ik knik alleen maar stilletjes. Ik houd het hier niet meer uit en vraag Nordin met mij naar buiten te gaan. Moeder keurt het niet goed en vind dat ik thuis moet blijven, maar mijn koppigheid overwint. Ik moet even weg, het buitenlucht zal mij goed doen en ik wil weten waar hij uithangt. Ik ga hem zoeken.

Als we in de auto zitten het is het muisstil. Even later vraagt Nordin mij waar ik heen wil.

'Rijd even langs mijn oude werk. Ik moet iemand even spreken,' zeg ik hem en hij knikt. Hij zet mij af en vraagt mij mee naar binnen te gaan, maar ik antwoord hem dat het niet nodig is.

Ik loop met loodzware benen naar binnen. Mijn ex collega's kijken mij met een verbaasde blik aan. Ze groeten mij ook van alle kant en meer dan een zachte hallo komt er ook niet uit. Ik hoor gefluister achter mij en negeer het. Ik loop gelijk door naar zijn kantoor. De deur is dicht en ik open hem zonder geklop, zonder niks. Gelijk kijk ik recht in zijn ogen en walging gaat er door mij heen.

'Wel, welkom.' Hoor ik hem zeggen en hij kijkt mij met een gemene lachje aan. Ik was stil en wist even niet hoe ik moest beginnen. Ik loop verder zijn kantoor binnen.

'wat spook je allemaal uit?' Vraag ik hem en met een achterdochtige blik kijkt hij mij aan.

'waar heb je het over meid? Is alles wel oke met je?' Vraagt hij mij Zerma bezorgd. Maar ik trap niet meer in zijn stomme smoesjes. Hij loopt op mij af en komt achter mij staan en masseert mijn schouders. Wild sla ik zijn handen weg.

'Klootzak! Jij zit hier achter he?' Vraag ik hem helemaal in paniek. Ik krijg tranen in mijn ogen en de woede borrelt in mij op.

'Doe rustig meid, ik begrijp het even niet hoor!' Zegt hij gespeeld.

'Nee! Jij weet het wel, eikel! Waarom wil je mij en mijn zoontje pijn doen? Het is verdomme een kind van 4 jaar ja!' Zeg ik hem fel. Hij schud lachend zijn hoofd.

'Jij wou het spelen!' Zegt hij mij. Ik schrik van zijn woorden.

'Wat lul je nou? Dus jij zit hier wel achter!?!? Verdomme ik had het moeten weten. Jij en die Bilal spannen jullie samen?' Vraag ik hem.

'Bilal stelt niks voor. Hij heeft gewoon zijn deal niet goed afgehandeld. Het was gemakkelijk, het enige wat hij moest doen is jou aan mij over te leveren, maar blijkbaar was het toch zo een moeilijke klus dus wou ik het zelf maar gaan doen... maar kijk eens aan, je loopt zelf naar mij toe... je loopt recht af op mijn doel.' Zegt hij gemeen. Verward kijk ik hem aan.

'Was die deal ik?' Vraag ik hem verward en sluw lacht hij.

'Ja! Makkelijk he!' Zegt hij en ik verkoop hem een harde klap in zijn gezicht, maar dat kon ik beter niet doen. Want gelijk trok hij mij ruw aan mijn arm en gooide mij tegen de muur aan. Met een harde klap kwam ik er tegen aan. 'Auw,' kreun ik zachtjes en wrijf over mijn rug.

'Je vraagt erom,' zegt hij en kijkt mij met een koele blik aan.

'Wat wil je van mij?' vraag ik hem angstig. Hij loopt op mij af en hurkt voor mij neer.

'Bilal wou je voor zich eigen,' zegt hij mij. Ik kijk hem met een angstige blik aan.

'Houd op!' Zeg ik hem en hij lacht gemeen.

'nee! We beginnen net,' zegt hij mij en lacht nog harder. Ik wil opstaan maar door de pijn lukt het niet.

'Waar wil je heen?' Vraagt hij mij.

'Ik ga hier weg! Ik wil weg!' Zeg ik hem fel en duw hem weg.

'Je kan nergens heen. Je kunt geen kant meer op anders loopt je zoontje gevaar.'

Zegt hij mij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Je bent een gevoelloze zak!' Zeg ik hem kwaad en sla hem weer.

'Je kunt beter je handen thuis houden, voor dat ik je pijn ga doen.'zegt hij mij. Ik slik even een brok weg en kijk hem met nog steeds een angstige blik.

Hij staat op en loopt even door zijn kantoor. Ik blijf zijn bewegingen volgen.

'Ik heb ook nog goed nieuws. Je Lieftallige man zit goed in de nesten namelijk!' Zegt hij gemeen.

'Hoe bedoel je?' vraag ik hem en hij haalt plots zijn telefoon te voorschijn. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Herken je die?' vraagt hij stom.

'Natuurlijk! En doe niet zo stom, rotzak! Wat hebben jullie met Jouad gedaan?'

Vraag ik hem helemaal para. Er ging van alles door mij heen.

'Doe rustig, denk aan je hart meisje. Hij heeft ook geen rekening met jou gehouden toen of wel?!?! Je verdient beter meid!' zegt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

'Waar bemoeien jullie je mee eigenlijk? Het gaat jullie niks aan jah!' Zeg ik kwaad. Hij lacht gemeen en komt naast mij gehurkt.

'Enige wat ik wou is jouw liefde, maar het was blijkbaar te veel gevraagd.' Zegt hij stom. Ik kijk hem geschokt aan.

'Kifesch? Ja natuurlijk is het te veel gevraagd idioot! Je vraagt mij van jouw te houden en als het niet gaat dan heb je pech!' Zeg ik hem kwaad. Zijn ogen worden donker.

'je hebt het niet eens geprobeerd ****! Je bent gewoon een ****, niks meer niks minder. Je had meerdere vriendjes toch?' Zegt hij fel.

'Wat gaat jouw het aan of ik er meer heb, ook al heb ik heel Nederland dan nog gaat het je niks aan oke! Het is mijn leven en ik doe er mee wat ik niet laten kan. En als ik in jullie ogen slecht ben, waarom wil je mij dan nog steeds?!' Zeg ik hem fel. Hij glimlacht sluw.

'Het zijn de woorden van Bilal!' Zegt hij mij.

'Ja wie anders! Maar goed, dat jij er ook bij hoort had ik niet verwacht. Blijkbaar kun je er niet tegen dat ik je heb afgewezen!' Daag ik hem uit. Hij kijkt mij met een strakke blik aan.

'Als je, je gore bek niet houdt zal ik je laten zien wat precies afgewezen inhoudt.'

Zegt hij mij kwaad. Ik werd een beetje bang van zijn stem opheffing.

'Sta op!' Zegt hij fel en trekt mij ruw aan mijn arm.

'Ik wil je wat laten zien namelijk!' Maakt hij af en we lopen via een andere uitgang naar buiten. Hij is slim, hij wil geen toeschouwers. Ik was doodsbang, waar zou hij mij

naar toe brengen. onderweg in zijn auto gaat zijn telefoon meerdere malen over en beantwoordt hij ze kort en geheimzinnig. We komen aan ergens in een afgelegen plek. Ik dacht aan Nordin die nog steeds buiten misschien staat te wachten. Nu weet niemand waar ik ben, dacht ik angstig. Ik zie een aantal mannen in het zwart buiten staan. Ze houden de wacht zo te zien.

Ik word naar binnen geduwd. Kwaad draai ik mij naar hem toe.

'Je schiet hier niks mee op hoor!' Zeg ik hem kwaad. Hij kijkt mij met een koele blik aan.

'Ik vertik het om met jou mee te gaan of ook maar iets met jou te beginnen als je dat zo graag wilt!' Zeg ik hem er achter aan. Hij duwt mij, zodat ik verder loop.

'Loop en houd je mond ****!' Zegt hij fel. Ik kon het niet laten om hem een trap te verkopen.

'Je verdient het!' Zeg ik fel als ik zijn gezicht zie vertrekken van de pijn. Voor ik het in de gaten heb verkoopt hij mij een klap tegen mij gezicht dat ik voor de tweede keer vandaag hard op de grond val.

'Je speelt met vuur!' Zegt hij met een kille blik. Ik kijk hem met grote ogen aan. Heel mijn lichaam trilt.

'Wat wil je van mij!' Schreeuw ik. Hij lacht en roept iemand er bij. Gelijk was ik stil als ik twee mannen zie in het zwart gekleed.

'Anwar?' Zeg ik versted. Anwar wend beschaamd zijn gezicht naar de grond.

'Klootzak! Jij ook al!' Schreeuw ik en storm op hem af. Ik begin hem te slaan, maar al gauw word ik van achteren weg getrokken. Ik word een beetje opgetild en ik begin wild om mij heen te schoppen.

'Jullie zijn gemeen! Jullie hebben geen hart en ik hoop dat jullie kinderen of zusjes, broertjes precies het zelfde overkomt! Dan zullen jullie voelen hoe het is!' schreeuw ik. Reda slaat mij waardoor ik rustiger word. Ik kijk hem boos aan. Hoe durven ze, dacht ik kwaad.

'Wie zit hier nog meer achter. Word ik vandaag nog verrast!' Zeg ik kwaad.

'Houd je mond trut!' Schreeuwt Reda.

'Nee! Ik houd mijn mond niet oke! Houd jij je tering mond eens dicht!' schreeuw ik tegen hem. Hij begint sluw te lachen.

'Je bent echt stoer aan het doen he, eens kijken of je nu nog stoer doet.' Zegt hij en knikt naar de jongens. Even later komen die jongens weer terug en alleen dit keer hebben ze Ayman bij hen.

'Wat?!?! Mijn god dit menen jullie niet! Laat hem los!' Jullie zijn gek, echt waar!' Schreeuw ik tegen hen. Ayman meskien kijkt lijkleek naar mij. Hij weet bij god niet wat er speelt.

'mama,' hoor ik hem zachtjes zeggen. Ik kijk hem met spijt in mijn ogen aan. Ik had bij hem moeten blijven ja rabbi! Ik loop op hem af en houd hem stevig vast.

'Wat willen jullie van mij?' Vraag ik hem en kijk hem met betraande ogen aan. Ik begin zachtjes te snikken. Reda kijkt mij met grote ogen aan. Ik houd de kleine strak vast.

'Ik wil jouw, meer niks.' Zegt hij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Ik wil jouw niet,' zeg ik hem. Hij kijkt mij knikkend aan.

'Ik kan je gelukkig maken. Jouad verdient je niet!' Zegt hij.

'Papa verdient mama wel!' hoor je Ayman opeens zeggen. Met een trotse blik kijk ik hem aan en knuffel hem stevig.

'het komt goed,' fluister ik hem toe.

'Wallah dit is bizar, laat ze gaan. Dit schiet niet op a sahbi.' Hoor ik Anwar zeggen tegen Reda.

'Heb je mij niet genoeg pijn gedaan. Je hebt mij ontslagen, ik zit nu zonder baan. Ik had nooit verwacht dat je zo een persoon zou wezen. Je bent harteloos en geloof mij op deze manier zal je nooit de liefde van je leven tegen komen. Allah swt zal je straffen. Kijk wat je onschuldige mensen aan doet. Zijn jullie niet bang, zijn jullie niet bang voor Allah swt!' Zeg ik hen kwaad en vooral Reda, want hij is hier de leider van het groep. Ze werken in opdracht voor hem.

Reda houd zich stil en kijkt mij na een tijdje aan.

'Ik laat ze niet gaan! Ik zal haar afpakken van Jouad hoe dan ook!' Zegt hij.

Jouad schoot mij door de hoofd.

'Waar is Jouad?' vraag ik hem.

'Ik vraag je wat!' Zeg ik hem luid.

'Reda, ik moet met je praten.' Zei Anwar en Reda kijkt hem met een vragende blik aan. Ze lopen even weg en ik blijf alleen achter met 1 iemand en Ayman.

'Het gaat goed komen, Ayman.' Zeg ik hem en kijk hem met een bezorgde blik aan. Ik streel zijn haartjes. Hij lijkt sprekend op zijn vader. Ik hoor de stemmen van Anwar en Reda. Het lijkt wel of ze ruzie aan het maken zijn.

'Ben je het vriendinnetje van Tarik?' Vraagt opeens die jongen mij. Ik knik naar hem en kijk hem met grote ogen aan.

'Hoezo?' Vraag ik hem als hij niks los wil laten.

'Hij zit vast. Ik weet niet of je het weet.' Hoor ik hem zeggen.

'Hoe bedoel je?' Vraag ik hem en word helemaal gek. Dit is toch niet te geloven. Waar voor zit hij nou vast. Dit is niks voor Tarik.

'Nou hij zit vast, in de gevangenis.' Zegt hij weer.

'Wat heeft hij gedaan?' Vraag ik hem para. Hij glimlacht sluw.

'Hij is stom geweest.' Zegt hij weer en daarna is hij stil. Reda en Anwar lopen de ruimte weer binnen. Ik kijk de jongens met grote ogen aan. Reda loopt ijsberend door de ruimte heen. Hij is blijkbaar de kluts kwijt.

'Ik wil Jouad zien,' breng ik er voorzichtig naar toe. Reda kijkt mij met een koele blik aan.

Ik wist dat hij mij geen antwoord zou geven, dus hield ik mij verder stil.

'ik ben zo terug,' hoor ik Anwar zeggen.

'Wat ga je doen?' Vraagt Reda hem. Anwar kijkt hem aan en dan naar mij. Ik vraag mij af waarom ze zo geheimzinnig doen.

'Ik ga een kijkje nemen,' hoor ik Anwar zeggen. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Ga je naar Jouad?' Vraag ik hoopvol.

'Houd je kop eens dicht mens! Jouad dit, Jouad dat! Die gozer brengt je alleen problemen en hij heeft nooit van je gehouden, want anders zou hij niet met iemand anders het bed in duiken!' Zegt hij kwaad. Hij had mij gekwetst met zijn woorden, ik slik een brok weg en kijk teleurgesteld naar de grond. Wat is hij een schoff. Ooh Jouad waar ben je, ik weet dat hij een domme fout heeft gemaakt, maar hij heeft van mij een tweede kans gekregen en ik wil die belofte zo graag nog na komen. 'Stop ze in een kamer!' Hoor ik Reda even later zeggen. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Dat meen je niet! Wat wil je nou van ons!' Zeg ik hem fel en angstig. Hij kijkt mij woedend aan en ik houd gelijk mijn mond. Ik word door de jongeman naar een kamer gebracht en word daar opgesloten samen met mijn zoontje...

Ik hield Ayman strak vast alsof hij elk moment van mij afgepakt word. Ik was nog nooit zo bang geweest als vandaag. Ik merkte dat Reda in de war was en nog al niet wist wat hij precies wou doen... maar toch beangstigd het mij, juist zijn verwarring kan problemen veroorzaken. Voor het zelfde geld doet hij iets waar hij misschien later pas spijt van krijgt. Het is de verwarring die hem niet echt zijn werk laat doen, ik ben daar ook super blij mee niet daar van, want hmdl we zijn nog in orde, maar voor hoelang nog dat is de vraag. Ayman kijkt mij vragend aan.

'mama waarom zitten we hier?' Vraagt hij onschuldig. Ik kijk hem met betraande ogen aan en haal mijn schouders op.

'Ik weet het niet, maar alles komt goed.' Zeg ik hem telkens.

'Waar is papa?' Vraagt hij mij weer. Ik kijk hem met grote ogen aan en denk aan de telefoon die Reda in zijn handen had. Hij zou hem toch niks hebben aangedaan? Vraag ik mij zelf af. Ik neem een diepe zucht. We zitten een lange tijd in elkaar armen tot opeens de deur open gegooid word.

'Hier zijn ze!' Hoor ik Nordin schreeuwen. Ik kon mijn ogen en oren niet geloven. Het was gewoon Nordin. Met een brede grijns op mijn gezicht sta ik op en ren op hem af. 'Nordin je bent het echt!' Zeg ik hem en hij knuffelt mij stevig.

'Rustig maar! Alles is goed gekomen, de politie heeft ze opgepakt. Je hoeft nergens bang voor te wezen.' Zegt Nordin en ik knik opgelucht. Ik neem Ayman weer bij mijn arm en Nordin kijkt hem trots aan.

'Stoere kereltje, hij is precies zijn vader.' Zegt Nordin en ik kijk hem met een trotse glimlach aan.

'Waar is Jouad, nu we het over zijn vader hebben.' Zeg ik hem en hij haalt zijn schouders op.

'Ik weet het niet hoor,' zegt hij en ik kijk hem geschrokken aan.

'Ja wel, hij moet hier ergens zijn!' Zei ik paniekerig en ren door de gangen. Ik bekeek elke kamer of ruimte die er waren. Ik zak verslagen door mijn knieën. Ik hoor voetstappen achter mij.

'Hij moet ergens zijn,' zeg ik verslagen.

'heb je overal gezocht?' Vraagt Nordin. Ik knik met mijn hoofd.

'We hebben iemand gevonden?' Hoor ik opeens iemand schreeuwen. Het is een politieagent. Ik ren er naar toe en tref mijn zoontje met Ilias in zijn armen en mijn moeder er ook bij. Ik ren de politieagent achterna en zo rennen ook de andere ons

achterna. Er schijnt een kelder nog te zijn. het was er eng. Algauw zag ik Jouad in een hoek liggen. Hij verging van de pijn meskien.

'Jouad!' schreeuw ik tegen hem en ren naar hem toe. Ik omhels hem stevig en hoor hem zachtjes kreunen.

'Romaissa.' Hoor ik hem zachtjes zeggen. Ik knik met betraande ogen.

'Ja, ik ben het... schatje ik hoor je. Gaat alles goed met je?' Vroeg ik hem. Nou of het goed gaat dat is een vraag waar ik eigenlijk al een antwoord op heb. Hij ziet er meskien niet uit en heeft overal schrammen. Ik voel zijn voorhoofd die vloeiend heet aanvoelt.

'Hij heeft koorts!' Roep ik hysterisch. Twee politieagenten komen er bij staan. Algauw rennen er twee hulpverleners de ruimte binnen en word Jouad mee gevoerd naar het ziekenhuis. Ik wou met hem mee. Mijn moeder, Ilias, Nordin en Ayman volgen ons met de auto.

Ik lag te slapen met mijn hoofd op de hand van Jouad. Ik was zo moe dat ik in slaap was gevallen. Met moeite open ik mijn ogen en kijk recht in de ogen van Jouad. Hij kijkt mij glimlachend aan en streelt langzaam mijn haren.

'Romaissa,' zegt hij schor. Ik knik en kijk hem met grote ogen aan. Ik was zo bang dat ik hem kwijt zou raken. Ik kreeg tranen in mijn ogen en begon zachtjes te snikken.

'Ik dacht dat ik je kwijt zou raken,' zeg ik met een piepstem. Hij schudt zijn hoofd lichtjes.

'Nee liefje, tuurlijk raak je me niet kwijt. Herinner je nog wat ik je zei! Je bent nog lang niet van mij af,' zegt hij en kijkt mij met een brede grijns aan. Ik lach verlegen en omhels hem strak.

'Het is je geraden ook nog, meneer Ben Yahya.' Zeg ik hem geamuseerd. Hij lacht lichtjes en verkrimpt zowat van de pijn.

'Mevrouw Ben Yahya - Nasinni,' zegt hij mij met een glimlach. Ik glimlach trots.

'Waar is mijn zoontje eigenlijk?' Vraagt hij glimlachend.

'Nou, bij zijn oma. Ze zijn toe straks weggegaan. Ze kunnen elk moment komen.

'En mijn moeder? Is ze gekomen?' Vraagt hij. Ik schud mijn hoofd. Hij kijkt mij teleurgesteld aan.

'Doe normaal, Jouad. Je moeder komt je heus wel opzoeken hoor. Misschien weet ze het nog niet, maar moeder zou haar bellen. Dus doe rustig aan.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Oke, je hebt gelijk, maar kom eens bij mij zitten.' Zegt hij en trekt mij naar hem toe.

'Jouad, jij moet uitrusten.' Zeg ik hem en hij schudt ondeugend zijn hoofd.

'Helemaal niet, volgens de dokter is liefde de beste medicijn ooit.' Zegt hij met een grijns.

'Haha, ja hoor! Je spoort niet, gekkerd!' Zeg ik hem. Hij begint te lachen.

'Kom op, je wilt toch dat ik herstel. Meer dan een kus vraag ik ook niet hoor!' Zegt hij en ik schiet in de lach. Ik voel mij wel verlegen worden en hij kijkt mij geamuseerd aan.

Algauw komen zijn familie leden binnen vallen, mijn moeder en Ayman. Hij kijkt verward om zich heen. Hij is te klein om te weten wat er zich af speelt. Hij zit bij zijn tante Siham op haar schoot en hij kwebbelt aan een stuk door. Hij vertelt haar over de mannen en dat opgesloten zaten enz. hij was haar van alles aan het vertellen. Hij deed er nogal stoer over, maar hij wist niet beter.

'Wel, wel mijn zoontje is een held.' Zegt Jouad glimlachend en kijkt trots naar Ayman. Gelukkig mocht Jouad algauw naar huis en hadden we bij zijn moeder thuis gegeten en het gezellig gemaakt.

3 weken later

'Ayman, schiet eens op schatje. Je moet naar school toe, zo komen we nog te laat.' Schreeuw ik door de gang tegen Ayman. Hij zat nog steeds op zijn kamer en wou maar niet er uit komen. Ik begin mij te irriteren aan zijn getreuzel en ga hem halen.

'Lieve schat, zometeen kom je te laat.' Zeg ik hem nog maal. Hij kijkt mij met pretoogjes aan. Ik kon het niet laten om boos op hem te blijven. Ik druk een kusje op zijn wang en geef hem een knuffel.

'Weet dat mama ontzettend veel van je houd.' Zeg ik hem. Hij knikt en geeft mij een van zijn liefste glimlachjes.

'En papa?' Zegt hij dan. Ik kijk hem met grote ogen aan en knik glimlachend.

'Papa ook. Hij houd heel veel van ons.' Zeg ik hem en hij knikt heftig met zijn hoofd. Ja, inderdaad. Jouad en ik zijn weer sinds die dag bij elkaar. Alleen hij woont nog niet bij mij, want we willen het rustig aan doen. Ik heb weer een hele hechte band met mijn schoonfamilie. Mijn moeder is trots op ons. Ik vind het zelf ook goed zo, gelukkig maar. Ik loop samen met Ayman naar de auto en moet daarna langs Jouad om hem op te halen. Zijn auto zit voor een week in de garage. Dus ik moet hem naar de zaak brengen. Hij heeft de contact met zijn vriend definitief verbroken en runt de zaak nu zelf. De andere hebben ze verkocht en elk persoon heeft zijn aandeel er in gekregen. Ik vind het erg sportief van Jouad dat hij zijn eigen vriend niet heeft aangegeven bij de politie. Alleen Reda en zijn maatjes zijn opgepakt. Alhoewel Jouad nooit, maar dan ook nooit meer iets met hem te maken wil hebben. Hij heeft het alleen gedaan in de ogen van zijn ouders, anders kende hij geen genade, geen respect.

Ik sta voor de deur van Jouad en toeter. Hij komt al gauw naar buiten. Hij stapt in en geeft mij een kusje op mijn wang. Ik glimlach verlegen en rijd weg.

'Hoe is het met je en met Ayman?' Vraagt hij mij.

'Goed, heb hem net naar school gebracht.' Antwoord ik en hij knikt.

'Breng hem vanmiddag langs.' Zegt hij.

'Nou, waarom kom je vanavond niet bij ons eten?' Vraag ik hem en hij kijkt mij met pretoogjes aan. Precies Ayman. Pff, die twee zijn twee druppels water. Ik blijf hem geamuseerd aan staren. Hij kijkt mij met een ondeugend glimlachje aan.

'Waarom kijk je zo naar mij?' Vraagt hij sneaky en kijkt mij met opgetrokken wenkbrauw aan. Ik haal mijn schouders op en schud glimlachend mijn hoofd.

'Haha, niks! Alleen je lijkt zoveel op Ayman... pfff subhan Allah!' Zeg ik hem. Hij glimlacht trots.

'Vind je het gek dan! Hij is mijn zoontje op wie moet hij anders lijken.' Zegt hij mij. Ik knik glimlachend.

'Je hebt gelijk, alleen je wil niet weten. Toen wij uit elkaar gingen, hij deed mij elke dag denken aan je. Vind je het gek dat ik je niet kon vergeten.' Zeg ik hem en hij kijkt mij genietend aan.

'Heerlijk om te horen. Ben ik blij dat Allah swt je een zoontje heeft gegeven, anders was je mij allang vergeten a trutje!' Zegt hij en slaat mij speels. Ik begin te lachen.

'Jij spoort niet man! En sla mij niet!' Zeg ik hem quasi boos. Hij begint ook te lachen.

'Ik houd van je,' zegt hij en ik kijk hem verlegen aan. Het is even stil en ik merk dat we aan komen bij zijn zaak.

'Kom je mee verder of ga je er vandoor?' Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

'Nee, ik ga het huis opruimen. Het is een puinhoop man!' zeg ik hem en hij glimlacht.

'Is goed, ik kom straks wel bij jullie eten a zine.' Zegt hij glimlachend en stapt uit. Hij bukt zich om beter naar mij te kijken.

'Nou, doe je rustig aan. rij voorzichtig en ik zie je straks. Geef eens een kusje,' zegt hij en bukt zich voor over. Ik geef hem een kus en neem afscheid van hem. Daarna rijd ik gelijk door naar huis om op te ruimen. Ik bedenk mij alvast wat ik ga koken vanavond. Ik wil mijn twee mannetjes verwennen vandaag. Ik moest nog wat in koop gaan doen. In de supermarkt kom ik Ilias tegen en maak een praatje met hem. Algauw neem ik afscheid van hem, neem mijn spullen en ga richting huis. Daar begin ik met opruimen en ga tussen de middag nog Ayman van school halen, heb wat gemaakt voor hem om te eten en wat te drinken en daarna breng ik hem weer terug naar school en besloot ik even naar de centrum te gaan. Heb wat inkoop gedaan en ben langs Jouad gereden, die het ontzettend druk heeft met zijn klanten. Hij was opgewekt mij gezien te hebben. Ik ga even wachten tot hij klaar is en dan merk ik dat hij naar mij toe komt.

'Salaam zina,' zegt hij en ik draai mij naar hem toe.

'Een cola Aub.' zeg ik hem en hij gaat het gelijk voor mij halen.

'Shokran, hihi,' zeg ik hem en neem het aan. Het was lekker koud en ik dronk het in een teug op.

'Ben lekker wezen shoppen schatje. Ik heb wat leuke kleertjes gekocht voor Ayman en wat voor mij.' Zeg ik hem.

'Aha en voor mij niet? Ik hoor er zeker niet bij,' zegt hij mij en ik giechel zachtjes.

'Yek! Is goed met je!' Zegt hij mij en port mij in mijn zij.

'Haha doe normaal! Sorry wallah, maar ik ga gauw wat voor je kopen.' Zeg ik hem.

'Nee! Hoeft niet meer. Nou is het te laat.' Zegt hij mij.

'Haha, nou! Sorry zeg ik toch.' Zeg ik hem lachend. Hij schudt koppig zijn hoofd.

'Haha, ewa safi. Ik maak maar een geintje,' zegt hij uiteindelijk. Ik neem zijn hoofd

tussen mijn handen en druk een kus op zijn lip. Hij kijkt mij genietend aan. We kijken elkaar een tijdje aan. Gelukkig het is net als vroeger weer. Ik neem een diepe zucht

en ga recht zitten.

'Ik ga maar weer naar huis, om te koken en moet Ayman ook ophalen dus..., zie ik je straks.' Zeg ik hem. Hij knikt goedkeurend en dan sta ik op en loop richting de uitgang. Stap mijn auto in en rijd weg. Ik haal Ayman op. Bij de poort staat een vriendin en ik maak een babbeltje met haar.

'Lang niet gezien joh, hoop dat het goed met je gaat. Je ziet er ook veel beter uit,' zegt ze mij en ik knik en bedank haar.

'ja, hmdl.. het gaat inderdaad stukken beter met mij. Hoe gaat het met jou en je gezin?' Vraag ik haar en ze antwoord dat alles goed gaat. We besloten er vandoor te gaan en ik geef haar een lift naar huis. De kinderen op de achterbank hebben het gezellig onderling. Ik zet haar af en rijd richting huis. Ik pak de spullen en loop met Ayman die mij met een lichte tas mee helpt naar boven.

'Schatje, doe voorzichtig he.' Zeg ik hem als ik zie dat hij bijna van de trap afvalt. Ik hoor iemand de trappen aflopen en kom tegen over Yessin en een andere jongen te staan.

Ik voel mij hart te keer gaan, ze waren met wat dozen aan het sjouwen.

'Wel, kijk eens wie we hier hebben,' zegt hij en wil Ayman een aai geven, maar Ayman slaat zijn hand weg wat ik goed vond van hem.

'Eey!' Zei Ayman boos. Yessin glimlacht bitter en kijkt mij met een smerige blik aan.

'Kom schatje, ik moet nog veel doen,' zeg ik Ayman en we lopen richting onze deur.

'Slet,' hoor ik nog achter mij, maar ik maak de deur open en loop door naar binnen. Pff, wat een opluchting. Ik draai er niet om heen, maar ik was best bang. Ik neem een diepe zucht en zet de spullen terug in de keuken.

'Ayman, mama heeft leuke kleertjes voor je gehaald,' zeg ik hem en ga het hem laten zien. Hij was hartstikke blij en ging gelijk passen. Ik kijk hem met een stralende gezicht aan.

Ik ga naar de keuken om te koken. Ik was ijverig bezig en had niet eens door dat Jouad binnen was gelopen. Tot ik twee armen om mijn middel voelde. Ik kijk draai mij geschrokken om en kijk hem met een kwade blik aan.

'Jouad, ik schrok mij dood ja!' Zei ik hem fel en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Sorry hoor, wou je alleen verrassen. Maar dat heb je goed verpest nu.' Zegt hij mij en kijkt mij droog aan. Ik glimlach lichtjes.

'Sorry, alleen ik was zo bezig dat ik alles om me heen vergat.' Zeg ik hem en hij knikt begrijpend.

'Hmm, het ruikt goed zeg. Wat heb je gemaakt, vis zeker?' vraagt hij mij en ik knik glimlachend.

'Ja ja, je favoriet.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Goed zo, zo ken ik je weer.' Zegt hij en drukt een kusje op mijn wang.

'ik was langs moeder geweest, ze doet je de groeten.' Zegt hij en leunt tegen de aanrecht.

'lief van haar, doe ze maar terug wanneer je haar ziet.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Wat doet die rotzak hier boven?' vraagt hij mij en kijkt mij vragend aan. verward kijk ik hem aan.

'Je weet heus wel wie ik bedoel hoor,' zegt hij mij serieus. Het dringt in eens tot mij door wat hij precies bedoelde. Natuurlijk niemand anders dan Yessin, alleen was het voor valletje van net even vergeten.

'kan mij niks schelen,' zeg ik hem en hij kijkt mij een vreemde blik aan. ik kon die blik nergens plaatsen.

'Kom op, zolang je mij maar niet wantrouwt, want Yessin is voor mij echt lucht.' Zeg ik hem en hij kijkt mij knikkend aan. Hij trekt een gezicht alsof hij mij wil zeggen, het zal wel.

'Weet je, laten we het nou Aub niet over Yessin hebben, wil je? Want dan kun je beter naar huis gaan,' zeg ik hem en hij kijkt mij met een droog gezicht aan en loopt weg. Ik vermoed naar de woonkamer, want anders had hij wel anders gereageerd. Ik dien alles op en loop naar de woonkamer om de twee mannen te roepen. Ze liggen knus tegen elkaar op de bank, wat zo een mooi gezicht is.

'Komen jullie eten?' vraag ik ze en ze staan allebei gelijk overeind. Ik kijk ze glimlachend aan. we gaan gezamenlijk aan tafel en genieten van het eten. Het is aardig stil aan tafel, ik merk de gespannen sfeer tussen mij en Jouad. Waarom doet hij nou zo, telkens als ik denk dat het goed komt, moet hij of iemand anders het verpesten. Hij hoefde die vraag niet eens te stellen, rotzak. Ik kijk met pretoogjes naar Ayman, die smakkend eet. Ik vond het een grappig gezicht. Ayman kijkt mij aan en lacht sneaky naar mij.

Jouad die druk bezig is met zich vol te proppen, heeft ons tweetjes niet eens door.

'Mama!' zegt Ayman luid en Jouad kijkt ons aan. ik kijk onschuldig voor mij uit en we eten door.

'Wat is er kleintje?' Vraagt Jouad aan Ayman. Ayman wijst mij aan.

'Ik? wat heb ik gedaan?' Vraag ik hem onschuldig.

'Ja mama! Jij kijkt naar mij.' Zegt hij mij met pretoogjes.

'Ja en? Mag ik niet naar mijn mooie zoontje kijken?' Vraagt hij mij. Hij schudt zijn hoofdje.

'Ik begrijp het niet hoor,' hoor ik Jouad zeggen en hij eet door. Ik moest er om lachen.

Na het eten, ruim ik op en Jouad en Ayman nestelen zich weer op de bank en als ik klaar ben en naar de woonkamer toe loop, staat Jouad op.

'Ik ga er vandoor, moet nog even langs de zaak en dan ga ik naar huis.' Zegt hij en ik knik.

'Is goed,' antwoord ik hem. Hij kijkt mij een tijdje aan.

'Nou Makker, geef eens een knuffel aan papa,' zegt Jouad tegen Ayman. Ayman springt op hem en geeft hem een stevige knuffel en een kus op zijn wang. Jouad staat overeind en kijkt mij even aan. hij loopt op mij af, steekt zijn armen uit en trekt mij naar hem toe. lichtjes drukt hij een kus op mijn wang en zegt gedag en loopt weg. Met een zucht plof ik neer op bed. Je maakt mij gek, wallah je maakt mij gek!

Joehoe ik heb gewoon een baan aangeboden gekregen. Ik ben zo blij mama,' schreeuw ik door de telefoon. Mijn moeder is apentrots op mij en feliciteert mij keer op keer.

'Is goed, ik kom vanavond langs om te eten. Ik ga nu Ayman van school af halen, dus ik spreek je gauw inchaallah.' Zeg ik haar en hang op. Ik ben super blij gewoon, mijn dag kan niet meer stuk. Heb een goed verdiende baan gekregen. Wallah beter kan het gewoon niet, dacht ik vrolijk. Ik ging gelijk van alles plannen. Terwijl ik rij sms ik Fatima mijn vriendin dat ik een baan aangeboden heb gekregen. Meskiëna, ze smsde mij gelijk terug dat ze super blij voor mij is en straks mij zou bellen, zodat ik haar alles kan vertellen. Met een brede glimlach op mijn gezicht rijd ik door naar de school van Ayman.

Ik parkeer de auto en loop naar de poort waar de andere moeders op hen kind wachten. Niet lang daarna komen de kinderen naar buiten gelopen met de juffrouw aan hen zijde.

Als ik richting mijn moeders huis rijd, kom ik tot mijn schrik Tarik tegen op de hoek met paar vrienden. Ik parkeer de auto en stap uit. Hij kijkt gelijk naar mij op. Met grote stappen, stap ik op hem af.

'Romaisa,' zegt hij geschrokken. Ik kijk hem woedend aan.

'Rotzak! Wat heb jij uitgeflik!' Schreeuw ik tegen hem. Hij kijkt ongemakkelijk om zich heen, zijn vrienden kijken mij vreemd aan.

'Geen gegroet,' zegt hij nuchter. Ik kijk hem nog steeds woedend aan.

'Nee! Je bent vrij, maar vertikt het om contact met mij op te nemen.' zeg ik hem.

'Nee joh, dat is helemaal niet zo. Als je dat denkt.' Zegt hij.

'Nee, maar natuurlijk niet. Jij stomme eikel dat je bent. Weet je, ik ben gewoon stom om nu uit te stappen, maar goed. Ik dacht dat we vrienden waren.' Zeg ik hem en wil weg lopen.

'Maar rom..' ik onderbrak hem.

'Niks Romaissa! Jij kan de pot op ja!' Zeg ik hem fel.

'het is beter zo oke! Je bent weer terug bij je ex man en het lijkt mij beter dat we de contact verbreken.' Zegt hij. Ik kijk hem ongelooflijk aan. Ik voel mij bloed koken en loop met grote stappen weg. Rotzak, ik vertik het om ooit contact met hem op te nemen, hij kan de pot op.

Bij moeder is het gezellig, ze heeft zonder dat ze mij op de hoogte had gebracht mijn schoonmoeder, schoonzusje uitgenodigd. Het was een super gezellige avond. Ik heb mijn schoonzusje en schoonmoeder naar huis gebracht en merkte dat Jouad thuis is. Mijn schoonmoeder heeft mij proberen over te halen binnen te komen, maar ik weigerde. Ik vertelde haar dat ik gauw naar huis wil en het al laat is. Jouad heeft ons blijkbaar opgemerkt en loopt naar buiten. Hij komt naar mij toe, ik neem afscheid van zijn moeder en zusje.

'Hoi kleine,' zegt hij en geeft hem een aai over zijn haartjes.

'Nou gefeliciteerd,' zegt hij en kijkt mij aan. ik glimlach en bedank hem. We maken een praatje en ik vertel hem dat ik naar huis ga. Hij knikt glimlachend en sluit de deur nadat hij Ayman een afscheid kusje heeft gegeven.

Mijn telefoon ging meerdere malen over deze avond, omdat Tarik belde, maar ik wou hem absoluut niet spreken. Hij kan de pot op, hoe durft hij mij zo te behandelen. Ik dacht echt dat hij een goede vriend zou zijn, ik wou zelfs Jouad niet toelaten om

ons vriendschap kapot te maken.

Ik ga Ayman in bed stoppen en ga dan zelf mijn pyjama aan doen en stap in bed. Ik blijf lange tijd naar de plafond staren.

Volgende week kan ik beginnen op mijn nieuwe werk. Ik heb best wel leuke collega's. eentje is Marokkaans, ze heet Samira een heel spontane meid. Ook werkt er een Turkse meid, die best lief over komt, genaamd Aysun.

Na lang piekeren val ik eindelijk in slaap.

De volgende dag word ik wakker gemaakt door mijn zoontje.

'mama, vandaag is het zaterdag en papa komt mij ophalen.' Hoor ik hem luidruchtig in mijn oor zeggen. Ik open een oog en kijk hem aan. Ik was kapot en heb slecht geslapen deze nacht.

'Ooh Ayman, het is nog vroeg mijn jongen. Kun je niet even gaan slapen, mama is moe.' Zeg ik hem vermoeid. Hij kijkt mij met een pruillip aan.

'Nee Ayman! Safi houd op, je krijgt mij daar niet mee te pakken.' Zeg ik hem en draai op mijn zij.

'Mama! Sta op!' Schreeuwt hij. Hij trekt aan mijn arm. Ik draai mij naar hem om en kijk hem boos aan.

'Ayman, schat het is nog te vroeg en papa komt heus niet nou hoor!' Zeg ik hem fel. Hij kijkt mij ook boos aan en slaat zijn armen over elkaar.

'ja, dan ben je maar boos!' Zeg ik hem en draai mij weer om. Even later hoor ik hem weg gaan. Ik neem een diepe zucht. Pff, ik was gewoon moe en heb last van mijn hoofd. Ik wou hem niet boos maken of kwetsen, wat ik nu wel zou hebben gedaan. Ooh wat een verwend kereltje is het ook. Ik blijf nog even liggen en sta daarna op. Ik loop door huis, op zoek naar Ayman. Ik tref hem spelend in zijn kamer en kijk hem glimlachend aan.

'Wil je een douche nemen?' Vraag ik hem en hij draait zich naar mij om. Ik rek mijn armen uit en hij staat op en loopt op mij af.

'Jaa, ik wil douchen!' Zegt hij luidruchtig en ik neem hem in mijn armen mee naar de douche. Ik was hem, trek hem leuke kleertjes aan en daarna gaat hij verder spelen in zijn kamer.

'Ayman, ik ga douchen en kom zo terug, oke?' Zeg ik hem en hij knikt braafjes. Ik loop naar de douche en neem een lekkere warme douche. Ik droog mij goed af en wikkel mij daarna in een badlaken en loop naar de slaapkamer. Ik laat de doek vallen en neem mijn bodylotion en smeer mij in. Ik trek daarna mijn lingerie aan. ik kijk in mijn kleren kast wat ik aan ga doen.

'hmm eens kijken, ik kies vandaag voor een leuke wikkeljurk in het zwart en daar onder zal ik mijn witte pumps dragen. Ik loop naar de slaapkamer van Ayman en tref hem nog steeds spelend.

'Nou, mama is klaar nu moet alleen papa nog komen,' zeg ik hem en hij knikt braaf.

Jouad komt niet lang daarna aan. Ik ga open doen en hij kijkt mij glimlachend aan. Hij buigt zich voor over en drukt een lichte kus op mijn lippen. Ik kijk hem beschaamd aan.

'Wat is mevrouw verlegen?' Vraagt hij plagend. Ik schud mijn hoofd en sla hem speels.

'Nou, gaan jullie nou maar. Ik moet er zo vandoor.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij knikkend aan.

'Waar ga je heen? Waarom ga je trouwens niet met ons mee?' Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd. Ik weet niet wat mij mankeert en waarom ik maar steeds niet mee wil. Het is net of ik er aan moet wennen dat we weer bij elkaar terug zijn.

'Nou, het lijkt mij beter als jullie twee alleen gaan ja.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij onderzoekend aan.

'mama, aub ga mee.' Hoor ik Ayman zeggen. Ik kijk hem aan en voel mij schuldig. We zouden voor ons zoontje dit doen en kijk ons nou. We leven nog steeds langs elkaar heen. Terwijl de bedoeling is dat we Ayman het gevoel geven dat hij allebei zijn ouders heeft, maar dat is niet de enige reden. Ik houd nog steeds veel van Jouad. Ik neem een diepe zucht en ze kijken mij beide met die ondeugende blik aan.

'Nou oke! Jullie hoeven niet zo te kijken hoor. Jullie weten dat jullie me gelijk klein kunnen krijgen.' Zeg ik hen. Ze beginnen allebei te lachen. Ze weten beide dondersgoed wat ze doen. Ik schud lachend mijn hoofd en loop met hen de deur uit.

'Ik bel even mijn vriendin af, ok.' zeg ik hem en neem mijn telefoon. Ik vertel Fatima dat ik niet kan komen, maar wat met Jouad en Ayman ga doen. Ze was super blij voor mij en wenste mij een fijne dag. Ik bedankte haar en stap bij Jouad in de auto. Ayman word achter gezet door zijn vader. Daarna stapt hij in en rijdt hij weg. Ik hoop dat we het gezellig gaan maken, dacht ik en voelde mij zweven naast hem. Ayman praatte aan een stuk door. Ik kijk Jouad even aan en hij knipoogt naar mij. Ik kijk verlegen weg.

'Je hoeft je voor mij echt niet te schamen hoor,' hoor ik hem kalm zeggen. Ik knik en kijk hem aan.

'je hebt gelijk, alleen het is voor mij weer wennen.' Zeg ik hem en hij knikt begrijpend. 'Ik wil dat je, je voelt zoals je, je vroeger bij mij in de buurt hebt gevoelt. Dat je met mij praat, lacht en gek kunt doen zoals toen. Kom op, Romaissa laat de situatie die is geweest dit niet veranderen. Ik weet dat je het kan en ik weet dat beide onze gevoelens nog sterk zijn voor elkaar.' Zegt hij mij en legt zijn hand op mijn been. Ik knik en antwoord hem dat ik ook graag wil doen als vroeger. Ik doe mijn best. Hij knikt glimlachend.

We hebben er verder een fantastische dag van gemaakt en ik voelde mij steeds beter bij Jouad.

Later op de dag, gingen we gezamenlijk nog ergens wat eten. Daarna werd het aardig laat en had Jouad ons thuis afgezet. Het was gezellig en dat heb ik hem ook laten weten. Daar was hij blij om, blij dat we het allemaal gezellig vonden. Ayman was ook ontzettend blij, maar ik denk meer om de feit dat we normaal tegen elkaar doen en dat hij een vader heeft!

Laat mij los Tarik! Ik heb je niks meer te melden en je bent duidelijk geweest jah!' schreeuwde ik tegen hem en rukte mij los van zijn greep. Ik ergerde mij aan zijn gedrag en hoe durft hij mij aan te spreken. Tarik was koppig en wou mij niet los laten.

'Luister verdomme eens naar mij!' Schreeuwde hij terug. Ik schud mijn hoofd.

'Nee, echt niet! Ik wil je nooit meer spreken!' zeg ik hem kwaad. Hij laat mij vervolgens toch los en kijkt mij een tijdje lang aan.

'Ik ben gewoon door de war, sorry. Ik weet dat ik niet zo had moeten reageren tegen je. Wallah vergeef mij,' zegt hij. Ik schud koppig mijn hoofd.

'nee, je hebt gelijk het is beter zo.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Kijk hoe je doet. Volgens mij komt het gewoon goed uit voor je, want Jouad zal ons toch nooit toelaten om met elkaar om te gaan als vrienden!' zegt hij fel. Ik kijk hem kwaad aan.

'stik toch klootzak!' Zeg ik hem kwaad en loop weg. Nu is het definitief over en inderdaad misschien is het ook beter. Ik loop kwaad weg, stap mijn auto in en rijd richting mijn moeder door. Ayman was bij zijn oma, de moeder van Jouad. Siham zou hem brengen naar mijn moeder en daar zal ik op hem wachten. Ik stap uit en loop naar de deur. Ik open de deur en loop richting moeder die in de keuken staat. 'Salaam a yemma,' zeg ik haar en ze kijkt mij met een glimlach aan. Ik groet haar en maak een praatje met haar.

We gaan samen gezellig in de woonkamer zitten en nemen thee en wat koekjes er bij.

Later in de avond komt Siham langs en ze brengt de kleine. We maken een kort praatje en al gauw moet ze er vandoor. Ze vraagt mij of we een keer wat leuks gaan doen en ik zeg haar dat ik haar zal bellen, zodra ik een vrije dag heb. We nemen afscheid en ik rijd niet lang daarna naar huis toe. Als ik thuis aan kom, merk ik hoe moe Ayman is en stop hem onder de dekens. Ik keer terug naar de keuken, ruim wat op en daarna loop ik terug. Mijn telefoon gaat over en ik neem op. Het is Jouad.

'Ja, kom maar langs ben nog wakker hoor,' zeg ik hem en hij gaat er mee akkoord.

Niet lang daarna hoor ik de deur open en dicht gaan. Dat is Jouad, hij heeft namelijk de sleutel van mij gekregen. Ik kijk hem met grote ogen aan. hij loopt glimlachend op mij af en geeft mij een kus en een stevige knuffel.

'Hoe is het met je?' Vraag ik hem.

'Goed lieverd, met jou ook? Vraagt hij mij en we nemen plaats op de bank. Jouad zet de tv aan.

'Wil je wat drinken schat?' Vraag ik hem. Hij knikt zonder mij aan te kijken.

'Koffie?' Vraag ik hem en loop alvast weg. Ik hoor hem ja antwoorden nog achter mij. Ik zet twee kopjes koffie voor ons en loop terug met een dienblad waarop twee kopjes staan en wat lekkers.

'Zo, lekker.' Zegt hij en trekt mij naast hem. Hij kijkt mij met pretoogjes aan en drukt spontaan een kus op mijn mond.

'Je bent mooi,' zegt hij en ik glimlach verlegen. Hij streelt mijn hand en ik voel mij helemaal zweven. Ik houd zoveel van hem.

'Weet je, Romaissa. Ik wil eens goed met je praten.' Zegt hij ineens en kijkt mij aarzelend aan.

'Ik kijk hem knikkend aan. Hij houd nog steeds mijn hand vast. Hij draait zich naar mij

toe en kijkt mij serieus aan. Ik was benieuwd naar wat hij te vertellen heeft.

'Nou, je weet dat ik niks liever wil dan met jou weer samen te zijn, onder 1 dak. Als man en vrouw en een zoontje en wie weet nog veel meer kleintjes. Ik weet ook dat ik een stomme rotzak ben geweest door je te kwetsen, maar dat je mij een tweede kans hebt gegeven zal ik nooit vergeten. Ik heb hierdoor meer en meer respect voor je gekregen en voel meer liefde voor je. Ik houd ontzettend veel van je lieve vrouwtje. Ik wil je daarom vragen of je opnieuw met mij wil trouwen . dat we weer man en vrouw zijn, want zo is begaan we alleen maar zondes. Laten we trouwen en meer kinderen maken en dat je bij mij weer komt wonen en dat het net als vroeger word, alleen dit keer moet ons wens uitkomen en zal ons liefde uitgroeien tot we grijs worden, tot de dood ons scheidt lieve schat.' Zegt hij mij en ik kijk hem met betraande ogen aan. hij staat op en bukt zich voor mij neer en haalt een klein doosje te voorschijn.

'Deze doosje draag ik al een tijdje, bang om hem te voorschijn te halen. Maar ik hoop dat nu de juiste moment is gekomen. Ik wil namelijk niks liever dan met jou weer een huisje, boompje, beestje te stichten. Lieve, Romaissa trouw met mij, wees mijn zon, mijn licht in het leven zoals je was. Wees voor ons de liefste mama en vrouw die er bestaat.

Wees voor mij de beste echtgenoot die een persoon zich maar kan wensen... Lieve, lieve Romaissa geef mij het ja woord! Want ik wil niks liever dan elke dag naast je wakker worden en bezegeld te worden met een kus en een warme groet... Wil jij Romaissa, trouwen met mij? Wil jij voor de rest van je leven voort leven onder de naam: Romaissa Ben Yahya - Nasinni?

Met betraande ogen kijk ik hem nog steeds aan. Ik was helemaal in schok en kreeg amper een geluid uit mijn keel. Nog steeds in schok, knik ik hevig ja. Ik wil zeker met hem trouwen. Ik wil niks liever, ik wil zoveel kinderen met hem maken. Ik wil dat onze wens nog steeds in vervulling gaat en met de kracht van Allah swt, hoeven we niet het ergste te vrezen..

Geduld is een schone zaak en na regen komt zonneschijn. Ik hoop dat dit ook echter zo zal blijven. Ik hoop dat we een gelukkig leven zullen leiden en samen een pracht van een gezin stichten. Jouad die niet meer op kon van geluk, schuift zo snel als hij kan de ring op mij vinger en tilt mij zwaaiend in het rond op.

'Ik houd van je,' zegt hij mij en drukt een kus op mijn mond. Hij zet mij neer en neemt mijn gezicht tussen zijn handen en zoent mij vurig. Ik laat mij helemaal gaan. Eindelijk laten we elkaar los. We vallen beide in elkaar armen op de bank en genieten van elkaar. Laat in de nacht vallen we zo in mekaars armen in slaap.

De volgende dag sta ik verward op en kijk naar Jouad die naast mij ligt. Gelijk schiet het door mij heen wat er gisterennacht is gebeurd en dat Jouad mij weer ten huwelijk heeft gevraagd. Ayman komt de woonkamer binnen gelopen en kijkt ons met pretoogjes aan.

Hij groet ons en neemt tussen ons plaats. Na een tijdje besluit ik op te staan om ontbijt voor ons te maken. Lekker uitgebreid en daarna moet ik Ayman naar school brengen en zelf nog langs werk gaan. Jouad moet de zaak gaan openen, maar hij

heeft tijd zat. Als ik klaar ben en de tafel ga dekken in de woonkamer. Merk ik dat Jouad net de douche uit komt, fris en schoon aangekleed samen met de kleintje. 'Ooh nou hartstikke fijn dat je mij hebt geholpen met Ayman. Het ontbijt is klaar, komen jullie eten?' Vraag ik ze. Jouad kijkt mij glimlachend aan.

'Het is wel ook mijn zoontje en ik doe het graag. Ziet hij er niet stoer uit die kereltje van mij. Hij lijkt gewoon sprekend op zijn papa.' Zegt Jouad trots en ik knik glimlachend.

'Inderdaad hij is precies jouw. Dat heb ik je al zovaak gezegd.' Zeg ik hem nog steeds glimlachend en druk een kusje op Ayman zijn wang en geef Jouad een zoen op zijn mond. Vol verlangen kijkt hij mij aan. Ik giechel zachtjes en we lopen richting de gedekte tafel. Jouad besloot Ayman naar school te brengen en ik zou mij zo gaan omkleden en gelijk aan rijden naar mijn werk. Ik neem een douche na het ontbijten, kleed mij aan en loop richting de woonkamer. Ik zie dat alles netjes is opgeruimd. Wat een vent, dacht ik trots. Ik zie ze in de keuken nog net de laatste borden weg zetten. Ik loop op ze af en vraag of ze klaar zijn.

'Nou en of en mevrouw?' Vraagt Jouad mij en ik knik met een brede grijns.

'Nou, kom het is al bijna tijd.' Zeg ik ze en we lopen samen naar beneden. Buiten bij mijn auto geef ik Ayman een kusje en Jouad een zoen en neem afscheid van ze en rijd richting mijn werk. Bij de stoplichten onderweg kom ik tot mijn schrik Bilal tegen bij de stoplichten. Ik durfde hem amper aan te kijken die engerd. Ik wou dat de lichten snel op groen springen. Ik voel zijn ogen gewoon prikken op mijn huid. Hmdl, eindelijk is hij groen en ik rijd met een vaart door. Een koude rilling gaat over mijn lichaam. Opeens schiet van alles door mijn hoofd. Tarik, Reda, Anwar, Yessin, Bilal, alles wat er gebeurd is. Ik word er nog steeds bang van. Eindelijk kom ik aan op mijn werk en parkeer de auto en loop richting de ingang.

Ik kom Samira in de gang tegen en groet haar.

'Hoi meid, alles goed?' vraag ik haar en we maken een kort praatje. Daarna loop ik naar mijn werkplek. Ik neem mijn benodigde spullen voor mij en ga gelijk aan het werk. Samira komt binnen en legt een kop koffie neer op mijn tafel.

'Wel dank je,' zeg ik haar als ik op kijk. Ze glimlacht vriendelijk. Ze neemt op haar eigen plek plaats.

'Vertel eens wat meer over je zelf,' zegt Samira in eens. Ik kijk haar aan en glimlach.

'Wat wil je weten?' Vraag ik haar nog steeds glimlachend. Ze haalt haar schouders op.

'Nou, waar je woont, hoe oud je bent etc.' zegt ze mij. Ik knik. Nou daar gaan we dan, dacht ik. Dus zo vertelde ik haar wat over mij zelf, ik vertelde ook trots over mijn zoontje. Ik heb verder niks gezegd over mijn scheiding van mijn man aangezien we weer bij elkaar terug zijn en ik houd er niet van om te koop mee te lopen. Ik neem een slok van mijn koffie en kijk haar aan. Ze kijkt met een vreemde blik.

'Nou leuk, haha ik ben al 27 en ben nog niet getrouwd en jij hebt al een kind tbarkallah.' Zegt ze met een nep glimlach. Ik kuch en glimlach nep terug. Die middag komt Jouad langs om met mij te gaan lunchen. Geloof mij, zodra die Samira hem zag stond haar mond wijd open. Lukt het, dacht ik geïrriteerd. Jouad geeft mij een kusje en vraagt of ik klaar ben. Hij heeft verder geen oog voor niemand. Terwijl Samira staat te springen om aandacht lopen we haar negerend voorbij.

'We kunnen beter lopend gaan. Dat neemt best niet al te veel tijd in beslag en je weet je kunt nergens parkeerplaats vinden in deze drukke stad,' zeg ik hem en hij knikt begrijpend. We lopen hand in hand richting een lunchroom.

We praten wat en lachen wat. Het was gezellig.

'Ik heb moeder gister gesproken, ik heb haar verteld dat ik weer wil trouwen met je.' Zegt hij mij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'En?' Vraag ik hem.

'Nou niks, je weet hoe ze is. Ze heeft altijd al gewild dat we samen bij elkaar blijven. Ze houdt van je, ze heeft je altijd gemogen lieverd.' Zegt hij en ik knik.

'ze vroeg je trouwens vanavond langs te komen, ze heeft een verrassing voor je.' Zegt hij en ik kijk hem verrast aan.

'Meskienna, ze is toch zo een schat van een vrouw wallah!' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend. Hij houdt mijn handje vast en zegt mij dat we het zo snel mogelijk moeten doen.

'Nou laten we een datum prikken en zo snel mogelijk weer trouwen.' Zeg ik hem en hij knikt trots. Hij drukt een kus op mijn mond en we besluten weer terug te gaan. Aangekomen op het werk neem ik afscheid van hem en loop ik richting mijn werkplaats. Binnen tref ik Samira en Aysun aan. Ze kijken mij glimlachend aan. ik glimlach terug en neem gelijk plaats op mijn stoel.

'Hoi Aysun, alles goed meid?' vraag ik haar en ze antwoordt dat alles goed gaat.

'Met jou ook alles goed?' Vraagt ze mij terug en ik knik dat alles goed gaat. Na mijn werk sta ik op en loop naar de parkeerplaatsen. Ik stap in en rijd richting huis. Thuis tref ik Ayman aan samen met mijn moeder. Verrast kijk ik op en groet ik ze beide.

'Jouad belde mij, om te vragen of ik Ayman kon ophalen, want hij had het druk.

'Oke, sorry dat we je lastig hebben gevallen!' zeg ik haar en ze kijkt mij streng aan.

'Zeg dat nooit meer, je weet dat ik mijn zoontje graag heb en jullie natuurlijk ook.'

Zegt ze mij en ik knik glimlachend. Ik geef haar een kus op haar voorhoofd.

'Ik ga mij omkleden en dan vraag ik moeder of ze wat gekookt heeft. Ze antwoordt dat ze inderdaad wat gekookt heeft. Ik ga aan tafel samen met moeder en Ayman en geniet van het lekkere eten dat mama gemaakt heeft voor ons. Ik krijg een telefoontje van Jouad en neem op.

'Eey Schat,' zeg ik hem. Hij groet mij ook en zegt mij dat hij mij gemist heeft. Hij vraagt mij of ik nog langs zijn moeder ga. Ik was het helemaal vergeten, zijn moeder had nog een verrassing voor mij meskienna. Ik zeg hem dat moeder het vast niet erg zou vinden om nog even op Ayman te passen. Ik loop met mijn telefoon in de hand en ga moeder vragen of ze wil oppassen zodat ik met Jouad naar zijn moeder kan gaan. Ze kijkt mij gelijk stralend aan en zegt trots dat ze inderdaad wil oppassen. Ze vind het leuk voor mij dat ik ga en dat straalt ze ook uit. Ik loop weg en praat met Jouad verder.

'Is goed, moeder die zal oppassen. Ik kleed mij om en haal je mij zometeen op?' vraag ik hem. Hij gaat er mee akkoord, ik hang daarna op en ga gelijk naar mijn kamer. Ik kijk in mijn kast en weet ff niet wat ik aan wil doen. Ik neem toch een chique zwarte rok aan met daarboven op een wikkel truitje die er heel net uit ziet. Ik

steek mijn haren op en doe mijn make up bij werken en neem mijn zwarte tasje, zwarte pumps en loop richting mijn moeder. Ze kijkt mij goedkeurend aan.

'je ziet er geweldig uit. Veel beter dan een paar jaar geleden,' zegt ze mij en ik knik glimlachend. We praten wat tot Jouad mij oppiept en dan weet ik dat hij buiten in de auto aan het wachten is. Ik neem afscheid van moeder en loop naar beneden. Eenmaal buiten aangekomen, zie ik dat hij mij aanstaart. Ik stap in en kijk hem met een glimlach aan.

'Ola quapa (zina), zegt hij en drukt een kus op mijn lippen. Ik kijk hem verlegen aan en ga recht zitten. Hij glimlacht charmant en werpt mij een knipoog. Hij doet zacht muziek op en rijdt richting zijn moeder.

Bij zijn moeder aan gekomen stappen we uit en lopen naar de deur. Jouad opent de deur en loopt voor mij naar binnen. Ik volg hem, niet lang daarna verschijnt zijn moeder in de deuropening van de woonkamer.

'Welkom mijn kinderen,' zegt ze ons en drukt een kus op haar zoons wang en mij groet ze met de vier gebruikelijke kusjes. Ze is blij dat we gekomen zijn en vraagt naar Ayman. Ik antwoord dat hij met mijn moeder thuis is en ze zegt mij waarom ik ze niet mee genomen heb.

'Ewa ja, de kleine moet slapen, had ik haar gezegd, maar daar nam ze het genoeg niet mee. Volgens haar moest ik ze mee nemen, meskiena. Ik neem plaats op de bankstel en niet lang daarna komt Siham naar binnen gelopen.

'Hoi zina,' groet ik haar en geef haar de vier gebruikelijke kusjes en ze komt naast mij zitten. De broertje van Jouad loopt ook binnen en groet mij met een hand en vraagt mij of alles goed gaat. We maken een kort praatje en dan gaat hij naast Jouad zitten. Ze babbelen wat en ik en Siham raken in een gesprek. We hebben het over haar school en zo gaan we over naar het dagelijks leventje... ze verteld mij over een jongen waarmee ze een relatie heeft. Ze verteld mij dat ze veel van elkaar houden etc. ik zat met een glimlach naar haar te kijken.

'Ik wens je echt het beste van alles. Ik hoop dat jullie samen gelukkig worden inchaallah!' Zeg ik haar en ze glimlacht liefjes. Ze is helemaal verliefd je ziet het aan haar uitstraling. Ik knijp in haar hand en ze haalt giechelend haar schouders op. Ik kijk op als haar moeder binnen gelopen komt met een schaal koeken en daarna met een dienblad met Marokkaanse thee. Ik vraag haar naast mij te komen zitten, we maken een babbeltje. Het werd hartstikke gezellig bij hen thuis. Het was ondertussen al nacht en mijn schoonmoeder roept mij mee naar boven. Ik volg haar naar boven en ze overhandigt mij een zak. Ik kijk haar verward aan.

'Wat is dit, Khalti?' Vraag ik haar en ze knikt gehoorzaam.

'Open hem nou maar, het is iets kleins.' Zegt ze mij en ik open de tas en haal het eruit. Als ik hem openvouw zie ik een pracht van een takshita. Stralend kijk ik er naar en kijk dan op naar mijn schoonmoeder.

'Wauw, khalti. Echt mooi maar ik kan dit niet aan nemen dit is te veel.' Zeg ik haar en ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Zeg dit niet,' zegt ze mij en kijkt mij zogenaamd streng aan. Ik glimlach en bedank haar meerdere malen en omhels haar strak. Ik kus haar op haar voorhoofd en bedank haar nog een keer.

'Doe aan,' zegt Siham en ik trek hem aan.

'Zoo mooi joh! Hij staat je goed alsof we op je af hebben gemeten.' Zegt Siham en ik glimlach naar haar. Nogmaals bedank ik mijn schoonmoeder en vraag haar waar aan ik dit te danken heb. Ze antwoordt dat ze trots is op mij als schoondochter en dat ze hoopt dat ik en Jouad alsnog gelukkig worden en ze dankt mij voor het schenken van haar kleinzoon, Ayman en hoopt dat we er meerdere zullen krijgen. Ik kijk haar met betraande ogen aan en bedank haar.

'Ik ben net zo blij met jullie, wallah!' Zeg ik haar en omhels haar strak. Ik omhels daarna Siham. Ik stop de kleding terug in de zak en loop met hen naar beneden. We gaan bij Jouad en zijn broertje zitten.

'En staat het je goed?' Vraagt hij mij glimlachend. Ik knik trots en hij knipoogt naar mij.

'Ik moet zo wel naar huis, want morgen moet ik vroeg op om te werken.' Zeg ik hem en hij knikt. We staan daarna op en besluiten naar huis te gaan. Tenminste, Jouad brengt mij en keert weer terug naar huis. Hij zal moeder mee terug brengen om haar thuis af te zetten.

Ayman kom loop eens door schat.' Zeg ik tegen Ayman als we de trappen op lopen. Ik ben net klaar met werken en heb daarna Ayman opgehaald bij zijn vader en ben ff wezen winkelen en nu eindelijk thuis. Bijna boven aan gekomen bots ik bijna op tegen Yessin. Ik voel mijn hart te keer gaan. Ik heb nog steeds angst voor hen. Ik zal het nooit vergeten wat er gebeurd is. Stel je voor dat mijn zoontje iets is overkomen, ook al heeft Yessin er niet helemaal mee te maken, maar toch is hij ook een rotzak geweest. Ik schraap mijn keel en trek Ayman aan zijn arm zodat hij door loopt. Yessin blokkeert de weg en kijkt mij met een vreemde blik aan.

'Hoi buurvrouw.' Zegt hij en ik kijk hem niet begripend aan.

'Rot op, Yessin!' Schreeuw ik en duw hem hard weg en loop door. Ik hoor hem nog stom achter mij lachen. Wat een idioot en wat bedoelt hij met buurvrouw? Vroeg ik mij zelf af. Ik open de deur en loop naar binnen. Zet de spullen terug op hen plaats en ga iets anders aan doen. De kleine gaat in de woonkamer tv zitten kijken. Mijn telefoon gaat over en ik ga kijken wie het is. Het is Nordin, las ik. Ik neem op met een groet.

'Hey Romaissa, alles goed met je?' Vraagt hij mij. Ik antwoord hem dat alles goed gaat en of met hem, tante en zijn zusjes en de rest van de familie ook alles goed gaat. Hij antwoordt dat het goed gaat. Hij vraagt mij hoe het verder met mij gaat en of ik het tot nu toe nog allemaal red. Ik moest er om lachen, wat maakte hij zich meskien zorgen om mij.

'Het gaat super joh! Maak je om mij maar niet druk.' Zeg ik hem en hij lacht.

'Sorry als ik zo bezorgd ben, maar na wat er gebeurd is maak ik mij nog steeds druk hoor.' Zegt hij.

'Dat waardeer ik ook wel, alleen heb Jouad aan mijn zijde maak je maar niet druk.' Zeg ik hem en hij zegt dat het goed is. We nemen afscheid en ik hang op. Als ik net mijn telefoon wil neer leggen gaat hij weer af. Dit keer is het Jouad.

'Hoi schat.' Zeg ik hem.

'Hoi, met wie was je net aan de lijn.' Zegt hij nors. Ik was even stil en antwoord dan

dat het Nordin was.

'Wat moest hij van je?' vraagt hij. Ik merk dat hij jaloers is geworden. Hij word altijd om de kleinste dingen jaloers.

'Nou, wat doe je dom zeg! Hij belt alleen om te vragen hoe het met mij gaat.' Zeg ik hem.

'En is dat normaal ofso? Doet hij dat vaker?' vraagt hij mij.

'Jouad, wat bezielt je. Hij is een neef van mij en na wat er gebeurd was maakt hij zich zorgen. Is toch alleen goed bedoelt of niet soms?' vraag ik hem en merk dat ik kwaad word om de manier hoe hij doet.

'Ach zal wel, was het gezellig?' Vraagt hij mij.

'Nou ja zeg! Hier heb ik dus absoluut geen zin in oke! Ik ga hangen! Doei Jouad!' Zeg ik kwaad en hang daarna op. Ik maakte mij hierom zo kwaad, waarom doet hij nou zo. Heeft hij zijn lesje nog niet geleerd. Dacht ik geïrriteerd. Ik ga wat koken en besluit een lekkere soep voor mij en mijn zoontje te maken. Ik was zo druk bezig dat ik het voorvalletje met Jouad helemaal was vergeten. Later in de avond als we aan tafel gaan om te eten, hoor ik de deur open en dicht gaan. Ik hoor niet lang daarna Ayman zijn vader roepen. Ayman en Jouad dollen wat samen. Ik kijk naar ze vanuit de deuropening. Mijn gedachtes gaan gelijk naar toe straks en voel mij weer kwaad worden. Ik keer mij om en loop de keuken weer in. Niet lang daarna komen ze binnen gelopen in de keuken en kijkt Jouad mij aan.

'Hoi,' groet ik hem droog en vraag Ayman aan tafel te komen. Ik neem een kommetje en zet ook voor hem een neer. Hij volgt mijn bewegingen. Ik wil niet tegen hem praten en ga daarom gelijk zitten. Ik richt mij vooral op Ayman. Ik schenk voor hem in, daarna voor Jouad en dan voor mij zelf en begin aan de soep. Jouad die nog staat heeft zijn blik nog gevestigd op mij. Ik irriteer mij er een beetje aan, maar negeer hem.

'Ben je van plan de hele avond niks meer tegen mij te zeggen?' Vraagt hij, maar ook hier negeer ik hem.

'Hallo, ik praat tegen je ja!' Zegt hij wat feller.

'Ga zitten en eet van je soep, Jouad.' Zeg ik droog en blijf met mijn ogen op de soep gericht.

Jouad neemt plaats en blijft mij aan kijken.

'Sorry oke,' hoor ik niet lang daarna. Ik kijk op naar hem en blijf hem boos aan kijken.

'Hoe vaak ga je dit nog doen. Hoe vaak zal je nog tegen mij uitflippen en mij uitmaken voor van alles en nog wat en dom tegen mij doen en zo jaloers ieders keer reageren en dan uit eindelijk sorry zeggen! Ik wil dit niet meer oke! Ik hoop dat je, je verbetert Jouad, want ook al zijn we bij elkaar terug. Je moet niet denken dat je hier de baas bent. Ik ben niet meer de Romaissa van vroeger. Dat mijn neef belt om dat hij zich zorgen maakt, wil niet zeggen dat we aan het flirten waren of weet ik wat je allemaal in die achterhoofd van jou haalt. Ik word er ziek van, Jouad! Houd verdomme eens een keer op, met dat zielige, kinderachtige gedrag van jouw!' Zeg ik hem kwaad en met grote ogen kijkt hij mij aan. Ik had hem gekrenkt, dat had ik gemerkt.

'Houd jij je mond eens! Daar doe je veel beter aan ja!' Schreeuwt hij terug en staat

woest op. Hij neemt de kommetje met soep en giet die in de gootsteen en loopt woest weg. Hij knalt de deur hard dicht en ik neem een diepe zucht. Ik weet dat ik hem had gekwetst, maar hij anders mij ook wel. Ik had geen zin meer in het eten en duw het kommetje weg. Ik ga met mijn hoofd op mijn armen liggen en sluit voor even mijn ogen. Ik word hier niet goed van. Ik heb absoluut geen zin om ruzie te maken met Jouad. Als ik iets haat is ruzie met hem maken. Ik houd verdomme van hem man!

Ayman schatje, sta eens snel op anders komt mama te laat op haar werk.' Zeg ik hem en trek hem uit bed. Hij opent voorzichtig zijn oogjes en kijkt mij met een vermoeide blik aan.

'Wat is er Ayman, je bent ook nog vroeg naar bed gegaan.' Zeg ik hem en streel zijn wang.

'Soo eey! Wat voel jij warm aan!' Zeg ik geschrokken. Ayman kreunt en sluit zijn oogjes langzaam en opent ze weer.

'Ik ben moe,' zegt hij en kijkt mij somber aan. Ik raak zijn hoofd aan en begon mij zorgen te maken. Ik blijf een tijdje bij hem liggen en kijk starend voor mij uit. Wat moet ik doen. Ik moet zo naar mijn werk en om te wachten tot mama komt dat kan wel even duren. Ik weet al wat ik ga doen, ik bel Jouad op om te vragen of hij wil komen en dan ga ik alvast en dan komt moeder maar na mij. Ik sta op, neem de telefoon en bel naar Jouad. Hij neemt gelijk op na een keer over gaan.

'Goedemorgen lieverd,' groet hij mij. Ik groet hem terug en hij merkt aan mijn stem dat ik beetje bezorgd ben.

'Wat is er lieverd?' Vraagt hij mij. Ik antwoord hem dat Ayman wat ziekjes is en of hij even bij hem wil blijven tot moeder komt. Hij begon zich gelijk ook zorgen te maken en vroeg mij of het ernstig is.

'Nee lieverd, het is alleen de griep denk ik.' zeg ik hem en vraag of hij wil komen. Hij antwoord gelijk dat hij er aan komt. Ik bel daarna mijn moeder en ze maakt zich ook gelijk zorgen. Ik stel haar gerust en dan hang ik op. Oke, ik heb het kunnen regelen.

Daarna komt Jouad binnen. Hij drukt een lichte kus op mijn wang en vraagt gelijk naar Ayman.

'Hoe is het met hem?' Vraagt hij mij. Ik zeg hem dat het niet zo ernstig is, want het is gewoon de griep hoor. Hij knikt maar wat en loopt gelijk naar de kamer van Ayman. Ik loop naar Ayman zijn kamer, neem afscheid van die twee en wens hem nog beterschap en snel naar mijn werk. Ik weet dat ik aardig te laat ben, hoop maar dat ze niet moeilijk gaan doen.

Op mijn werk was het nogal rustig, gelukkig is de baas er nog niet. Op kantoor waren alleen Samira en Aysun er al. Ik groet ze en neem plaats achter mijn bureau.

'verslapen?' Vraagt Samira mij. Ik antwoord dat mijn zoontje ziek is.

'Aha, moest je man werken?' Vraagt ze mij. Ik kijk haar even aan en bedenk mij dat ik mij eigen niet moest verraden, tenslotte hoeven ze niet te weten hoe mijn situatie met Jouad is of was.

'Nou, ja we werken allebei hard en moeder die zou komen oppassen op Ayman, dus moest ik wachten.' Zeg ik haar. Ze knikt. Aysun die was met haar aandacht gericht

op haar werk.

'Wat voor werk doet je man?' Vraagt ze mij. Wat voor vragen stelt ze allemaal. Alsof het haar iets aangaat.

'Mijn man heeft een eigen zaak.' Zeg ik haar en richt mij verder op mijn werk. Mensen zijn toch zo nieuwsgierig. Ik laat haar merken dat ik geen zin had in een gesprek en vooral dat het haar niets aan gaat. Tijdens ons pauze gingen we in de kantine samen lunchen. Ik verlangde naar straks, als ik naar huis ga. Om bij mijn zoontje te zijn en mijn moeder en later dan komt Jouad vast wel langs. Ik kijk met een glimlach voor mij uit. Ik houd zoveel van mijn man. Ik ben blij dat alles goed gaat. 'je ziet er gelukkig uit,' hoor ik haar zeggen. Pff wat een rare persoon is zei zeg. Dacht ik geïrriteerd en kijk haar droog aan.

'Ewa ja.' Dat was alles wat er uit mijn mond kwam. Ze eet verder. Aysun was een rustige meid en niet zo nieuwsgierig. Ze was de krant aan het lezen.

'Volgende week dan gaat mijn nicht trouwen.' Zegt Samira.

'Gezellig,' antwoord ik haar en ze knikt blij.

'Inderdaad, ik heb er echt wel zin in.' Zegt ze weer. Ik glimlach lichtjes. Ja, ik had ook wel zin in een bruiloft.

'We kennen zoveel mensen. Er gaan heel veel komen.' Zegt ze mij en ik knik maar wat. Alsof het mij iets boeit dat er veel mensen komen die ze kennen. Pfff!!

'Heb je geen zin om te komen?' Vraagt ze mij. Ik kijk haar verbaasd aan.

'Het is de trouwfeest van je nicht. Ze heeft mij niet uitgenodigd! Ik ken haar niet, dus ik kom niet!' Zeg ik haar duidelijk.

'Ooh, nou wij zijn heel gastvrij hoor! Iedereen is welkom.' Zegt ze mij en ik schud mijn hoofd.

'Dat ben ik ook hoor! Elk Marokkaan wel, maar nee. Ik heb er geen behoefte aan.' Zeg ik haar en ze kijkt mij met een scheve lach aan. We staan op en lopen terug naar onze werkplek.

De dag vliegt best wel snel om. Ik rijd gelijk door naar huis en tref moeder aan met Ayman. Ik word gebeld door Jouad en hij vraagt naar de kleine. Ik antwoord hem dat het wel goed gaat, het is alleen de griep. Hij klonk toch nog bezorgd en antwoord dat hij straks langs komt. Ik vind het wel goed, kan ik hem lekker zien. Dacht ik blij.

Ik en moeder zetten gezellig thee, Ayman lag te slapen meskien. Jouad was later in de avond langs gekomen en samen met ons gegeten. Ayman had geen trek en ik heb alleen wat lekkere chocomel gemaakt voor hem, omdat hij er zin in had en daarna viel hij weer in slaap.

Moeder besloot naar huis te gaan, ze had een eigen auto dat was wel gemakkelijk. Jouad bleef achter bij mij.

'Kom eens bij mij zitten.' Zegt hij en gebaard met zijn hand naast zich. Ik knik glimlachend en neem naast hem plaats. We leunen tegen elkaar aan en hij slaat een arm om mijn schouder.

'Ik heb je gemist man!' Zegt hij mij en drukt een kus op mijn hoofd. Ik kijk hem met een verlegen glimlach aan en antwoord hem dat ik hem ook gemist heb. Hij streelt mijn haren en vraagt hoe mijn dag was. We maken een babbeltje en dan komt hij

met de vraag wanneer ik bij hem intrek.

'De dag dat we de papieren tekenen en we weer man en vrouw zijn, zal ik bij jouw komen wonen.' Zei ik hem en hij knikt.

'Laten we dat zo snel mogelijk doen. Morgen bel ik de gemeente voor een afspraak en de consulaat.' Zegt hij mij en ik glimlach knikkend.

'Ja schat!' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend. Hij drukt een kus op mijn mond en zegt mij tussendoor dat hij van mij houdt.

'Ik hou ook van jou,' zeg ik hem en kus hem ook terug. We spreken af dat als we weer trouwen, we gewoon een klein feestje met familie onderling thuis houden. Zijn familie, mijn familie en lekker een avondje eten en drinken en dan houdt het op. Meer hoeft het niet, we zijn al eerder getrouwd geweest en toen deden we bruiloft. Nu heeft het geen zin meer, het draait niet alleen daarom. Ik hoop dat ik nu wel gelukkig word met hem en lang bij hem blijf, maar ik heb daar wel een goed gevoel over. Inchaallah komt alles goed met ons. Dat we een gezin stichten en genieten van ons leven. Ik druk een kus in zijn nek en hij begint te lachen.

'Shitana,' zegt hij en kust mij op mijn wang.

'hihi,' giechel ik zachtjes terug. We leunen tegen elkaar aan en ook deze nacht besloot Jouad te slapen bij mij. We zijn in elkaar armen in slaap gevallen.

3 maanden later

'We waren eindelijk getrouwd en wonen samen. Ik heb mijn huis moeten opzeggen en bij Jouad in gaan trekken. We hebben ook samen een huis gekocht. Het was groot en ruim. Prachtig om te zien en ik was ook nog eens zwanger. Ik was 1 maand zwanger en ik verlangde nu al zo erg naar dit kind. Jouad was de gelukkigste en Ayman werd alsmaar een grote jongen. Mijn moeder en schoonmoeder waren blij geworden dat ik zwanger was en ook mijn schoonzusje, schoonbroers ook.

Ik was thuis aan het opruimen en was van plan om straks bij mijn schoonmoeder te gaan eten. Ayman was op school en ik had een vrije dag. Dat deed mij wel goed ik was best wel moe deze laatste dagen. Jouad is gaan werken. Ik zou straks Ayman ophalen en dan naar mijn schoonmoeder toe gaan, Jouad zou daarna gelijk komen. Na het opruimen, kleed ik mij om en trok een djellaba aan en liep met mijn tas en autosleutels in mijn hand naar buiten. Ik sloot de deur achter mij en stap mijn auto in. Ik start de auto en rijd richting zijn school.

Nadat ik Ayman had opgehaald, rij ik richting mijn schoonmoeder.

Ze verwelkomt ons en we lopen verder naar binnen. Mijn schoonmoeder zet thee en komt naast mij zitten. We praten samen met elkaar en Siham komt de kamer niet lang daarna binnen gelopen.

'Heey meid,' groet ze mij en geeft mij de vier kusjes.

'ik was even mijn huiswerk af aan het maken.' Zegt ze mij en ik zeg haar dat het geen probleem is. We maken een babbeltje en genieten van de thee en koekjes. Ayman word verwend door zijn oma en krijgt snoep, chocola, zakje chips en multi vitamine drink.

Mijn schoonmoeder was druk aan het koken en ik wou haar gaan helpen, maar ze liet mij niet toe. ik en Siham gaan dan maar terug in de woonkamer en praten volop uit. Ze vertelde mij over haar vriendje waar ze mij al eens eerder over had verteld. Ik heb haar eerder gezegd dat ze haar hart moest volgen en misschien doet ze het ook wel, want volgens haar kunnen die twee niet meer zonder elkaar. Nou ik ben benieuwd, dacht ik. Zoals ze hem voorstelde, lijkt hij mij wel een goede jongen. Ik wens haar het allerbeste en ze bedankt mij.

'Nou als er meer speelt laat mij weten he.' Zeg ik haar en ze knikt.

'Tuurlijk, wat denk jij dan! Jij bent de eerste. Ik zie jou echt als een vriendin en ben super blij dat jij en Jouad weer samen zijn en dat hij ooit met je is getrouwd. Hij had des tijd een stomme fout gemaakt, maar wist het weer goed te maken.' Zegt ze mij lief en ik omhels haar.

'Bedankt Siham, Jij bent ook lief echt waar! En ik ben ook super blij met zo een schoonfamilie.' Zeg ik haar en we omhelzen elkaar weer.

'Trouwens een nicht van ons gaat volgende week trouwen he.' Zegt ze mij en ik kijk haar verbaasd aan.

'Echt waar? Wat leuk, wie is het?' Vraag ik haar.

'Amal, je weet wel de dochter van oom Hamid.' Zegt ze mij en ik knik glimlachend.

'Ja, die ken ik wel.' Zeg ik haar knipogend. Ik dacht opeens aan Samira.

'Eey, maar toevallig was er toe straks een meid op mijn werk. Haar naam is Samira en haar nicht zou ook gaan trouwen.' Zeg ik haar. Siham kijkt mij met grote ogen aan.

'Ooh!! Ja, die was ik even vergeten. Ik mag haar niet zo die Samira. Trouwens ze had een oogje paar jaar geleden op Jouad en ze heeft echt tijden achter hem aan gezeten.' Zegt Siham mij.

'Meen je niet! Maar Jouad die heeft haar al eens eerder gezien op werk en hij heeft nooit wat gezegd.' Zeg ik haar en merk dat ik jaloers begon te worden.

'Ach ja! Boeiend, hij negeert haar zo veel mogelijk.' Zegt Siham en ik kijk beetje boos voor mij uit.

'Ja, maar hij kon het mij wel vertellen. Daarom doet ze zo raar dat mens!' Zeg ik boos en Siham begint te lachen.

'Ja, ze is sowieso vreemd! Maar geloof mij, Jouad had nooit behoefte aan zo'n persoon. Ze is raar Romaissa en hij houd van jou alleen, dus maak je niet druk Aub.' Zegt Siham en ik knik.

'die stomme trut wist dus eigenlijk dat ik de vrouw ben van Jouad, waarom vraagt ze zoveel eigenlijk? Ik snap er even niks meer van, het is net alsof ze wat van plan is dat mens. Jouad die zei geen woord over haar en zei doet alsof ze heel geïnteresseerd is in mijn levensverhaal.

Ze vroeg mij of ik mee wou naar dat feest. Ik volg het niet meer zo. Trouwens toen ze naar mijn levens verhaal vroeg, zei ik haar dat ik gelukkig en getrouwd ben. Zij zal vast wel weten over onze scheiding.' Zeg ik Siham en ze knikt maar moet er om lachen.

'Dit is echt grappig, de wereld is klein, Romaissa.' Zegt ze mij en ik knik geïrriteerd.

'Zolang ze maar niet iets van plan is, want dan leeft ze niet meer die stomme trut!' Zeg ik kwaad en ze giechelt zachtjes.

'Geloof mij, hij wil jouw alleen. Trouwens dat mens gaat elke jongen achterna. Jonger of ouder dan haar. Getrouwd of vrijgezel. Mohiem als ze haar zin wil, drijft ze door. Raar wijf dat ze is!' Zegt Siham en ik knik.

'Mohiem Jouad krijgt ze niet!' Zeg ik haar vast beraden en ze glimlacht trots.

'Je hebt gelijk en geloof mij, hij wil jouw echt niet ruilen met haar..ieeuwww lelijk wijf!' Zegt ze en begint te lachen. Ik moest er ook om lachen. Jouad komt die avond ook thuis en drukt een kus op mijn wang. Hij drukt er ook eentje op zijn zusje haar wang en stoeit wat met Ayman. Ik kijk trots naar mijn man en zoon. Wat houd ik toch van ze, dacht ik trots.

Jouad neemt niet lang daarna plaats naast mij en vraagt mij hoe het gaat. Ik antwoord hem dat het goed gaat. Ik moest telkens denken aan die trut van Samira. 'Je hebt mij helemaal niet vertelt dat er volgende week een bruiloft is.' Zeg ik hem. Hij knikt en kijkt mij aan.

'Omdat ik er ook niet heen ga.' Zegt hij en ik kijk hem niet begrijpend aan. zou hij niet gaan, omdat zei komt? Ik begon mij van alles af te vragen.

'Kom op! Waarom niet, ik heb wel zin in een feest hoor. De laatste tijd is er geen bruiloft geweest.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij aan en kijkt daarna nors voor zich uit.

'Wat? Is er iets wat ik moet weten?' Vraag ik hem en hij schudt zijn hoofd.

'Er is niks, ik wil gewoon bepaalde gasten niet zien.' Zegt hij.

'Welke gasten?' Vraag ik door. Hij kijkt mij aan en neemt een diepe zucht.

'Wat jongens, waar ik ruzie mee heb gehad. Ik haat ze, ze zijn mijn aartsvijanden.' Zegt hij en ik kijk hem niet begrijpend aan.

'Het zijn ook nog verre neven van mij, maar goed. Ik wil hen koppen niet eens zien.' Zegt hij en ik merk dat hij boos word.

'Nou ja! Ik vind het wel jammer.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Ik kan er niks aan doen, Mohiem ik ga niet. Moeder gaat wel, dus als je wil gaan kun je met haar mee.' Zegt hij mij. Ik knik en ben even stil.

'Maar eigenlijk wil ik dat je mee gaat.' Zeg ik hem. Hij schud zijn hoofd.

'nee echt niet! Die mensen die er gaan komen zijn niks aan.' Zegt hij en is stil verder. Ik heb een week de tijd, dus probeer ik hem zover te krijgen. Ik wil er namelijk heen samen met mij man en zoontje en schoonfamilie. Voor die Samira wil ik mij mooi maken en uitsloven dat ze gewoon gek word van jaloezie. Zeker nu ik weet wat er heeft gespeeld, wil ik haar jaloeers maken. Lelijk wijf dat ze is, dacht ik kwaad. Ze had al iets wat mij niet aan stond, maar ik kon het niet plaatsen. Ik neem een diepe zucht en zag Jouad naar mij opkijken.

'Ja sorry,' zegt hij zachtjes. Meskien hij dacht dat ik zuchtte omdat hij niet mee wou gaan.

Zijn moeder had opgediend en gezamenlijk met zijn broers en zusje hebben we gegeten. Ook tijdens het eten hadden we het over de bruiloft en volgens zijn moeder moest hij mee. Juist, omdat die niks gunners daar zijn moet je gaan, had ze hem gezegd. Ik ben het met haar eens, want daarvoor ga ik ook. Anders zou ik niet weten, wat ik zou missen. Na het eten wil ik helpen met opruimen, maar weer lieten ze mij niet toe. Siham ging haar moeder helpen en ik en de rest bleven achter. We hadden het over koetjes en kalfjes. Het begon aardig laat te worden, dus besloten

we naar huis te gaan. Ayman is in slaap gevallen en zijn vader tilde hem op. Ik nam afscheid van ze en we reden richting huis. Het was stil in de auto en ik was ook moe. Ik viel bijna in slaap, mijn ogen gingen van open naar dicht. Toen we aan kwamen tikte Jouad mij aan. Ik deed mijn ogen gelijk weer open en gaapte. Daarna stapte ik uit en Jouad tilde Ayman weer op. We liepen ons huis binnen en ik gooi mijn schoenen weg. Ik verlang naar bed om te slapen. Ik was echt moe, ik had ook vandaag hele dag schoon gemaakt. Dat is best vermoeiend. Hij legt Ayman in bed en loopt naar onze slaapkamer. Ik volg hem en doe mijn Djellaba uit en trek wat gemakkelijk aan en ga in onze grote, luxe bed liggen. Ik staar naar mijn mannetje die zich om zit te kleden. Hij trekt zijn boxershort aan en kijkt mij verlangend aan. Ik schud vermoeid mijn hoofd en hij begint te lachen.

'Jah wel.' Zegt hij sneaky en ik giechel zachtjes terwijl ik mijn hoofd schud.

'Haha waga fik a ganza.' Zegt hij en kruipt naast mij in bed en trekt mij naar hem toe.

'Jouad, Aub ik ben moe.' Zeg ik hem en hij haalt zijn schouders op.

'Boeit mij niet, schoonheid.' Zegt hij en begint mij te zoenen. Ik geniet er wel van en laat hem mij verwennen.

Vermoeid val ik in slaap in zijn armen en met mijn hoofd op zijn borst.

De dag van de bruiloft brak aan. ik kreeg eindelijk Jouad zover om mee te gaan. Ik heb expres deze week niks over die Samira tegen Jouad gezegd en tegen Samira heb ik ook niks gezegd over dat ik haar eigenlijk wel ken. Ik had een mooie jurk gekregen van Jouad deze week. Hij is zo lief voor mij. Het is een pracht van een jurk en het staat mij gegoten. Ik doe mijn haren en besloot ze los te laten vandaag. Jouad kwam de kamer binnen gelopen en was met zijn stropdas aan het stoeien. 'Pfff! Ik haat ze, wil jij ze voor mij doen!' Zegt hij geïrriteerd. Ik giechel en trek hem aan zijn stropdas naar mij toe. Ik maak zijn stropdas en hij geeft mij daarna een kus als dank.

'Hoe zie ik er uit?' Vraagt hij mij met een knipoog en ik zeg hem dat hij prachtig is. Hij ziet er ook mooi uit in zijn bruine pak. We hebben het goed gecombineerd samen, ik heb een bruin/goud jurk aan. Ik loop samen met mijn man als we klaar zijn de kamer uit. Ayman is bij mijn moeder gebleven, sinds gisteren is hij er gaan slapen. We zouden langs zijn moeder gaan, zodat we samen gaan.

Eenmaal aangekomen bij mijn schoonmoeder, stap ik uit en klop aan. Als goed is, zouden ze al klaar staan. Zoals ik al zei, ze stonden klaar en lopen gelijk de deur uit. Ik groet ze allebei, Siham en haar moeder. Siham ziet er prachtig uit.

'Wauw, je bent mooi! Is dit die jurk die Jouad voor je gekocht heeft?' Vraagt ze mij met pretoogjes. Ik knik en kijk haar stralend aan.

'Mooi hoor! Hij heeft ook smaak zeg, dat wist ik niet.' Zegt ze voor de gein en we beginnen te lachen.

'Haha laat je broer je niet horen,' zeg ik voor de gein en ze begint weer te lachen. We lopen door naar de auto en stappen in. Siham en mijn schoonmoeder gingen achterin zitten.

Eenmaal aangekomen in de zaal, is het er bomvol. Ik zie vele bekende gezichten die ik nog herinner van de familie van Jouad. Toen we binnen liepen staaarde iedereen ons aan, alsof ze verbaasd waren dat ik binnen kwam gelopen met Jouad. Ik zag hoe de gezichten naar elkaar toe werden gebracht en ze aan het smiespelen waren. Mijn ogen stuiten met die van Samira. Met grote ogen en alsof ze in schok was keek ze ons aan. Kom op Samira, die wist je toch wel, dat we zouden komen! Dacht ik sarcastisch. We gingen ergens voor aan, aan een tafel zitten en ik genoot nu al van de muziek die werd gedraaid. Het was een goede band, ook al zit ik er net ik had hier een goed gevoel over. De ritme waarop ze slaan is gewoon te verleidelijk. Genoeg mensen die al staan te dansen. Het was een gemengd feest, dus Jouad kon gewoon aan mijn tafel zitten. Ik denk dat hij daar wel blij mee is, want ik weet dat hij vandaag liever niet bij de mannen zitten. Nou ja, mannen! Ze zitten allemaal door elkaar.

'Die band is wel goed,' fluister ik hem in zijn oor. Ik merkte de blik van Samira al op en zat expres close tegen Jouad. Jouad kijkt mij glimlachend aan en knikt.

'Ja, inderdaad! Het zijn ook goede spelers. Maar lang niet zo goed, als die wij hadden!' Zegt hij met een big smile erbij toe gevoegd. Ik knik trots.

'Je ziet er wel geweldig uit zeg. Ik heb gewoon een pracht vrouw.' Zegt Jouad en ik kijk hem verlegen aan.

'Dank je,' zeg ik hem zachtjes. Hij begint te lachen en tikt mij met zijn vinger op mijn neus.

'Zerma je schaamt je, voor je mannetje.' Zegt hij en zijn blik glijd over mijn lichaam. Zijn ogen rusten op mijn buik.

'Ik houd van je,' zegt hij intens. Ik kijk hem met een blos aan en voel mij wangen gloeien van de warmte.

'Ik houd ook van jou,' fluister ik hem terug. Siham word de dansvloer opgetrokken door een nicht van haar. Ik kijk naar de stoelen van de bruid en bruidegom, ze zitten er zo lief bij die twee. Het is echt mooi om te zien en het doet mij denken aan mijn eigen huwelijk. Al met al ben ik blij dat we uiteindelijk toch weer bij elkaar zijn gekomen en vaak denk ik dat het Ayman is die ons bij elkaar heeft gehouden. Hoe zou de toekomst anders eruit hebben gezien, zou hij mij dan nog terug gewild? Ik weet het niet hoor, soms wil ik die vraag stellen maar laat ik het liever achter wegen.

Ik zie mijn beste vriendin Fatima de zaal binnen lopen met haar moeder aan de zij en niet lang daarna komt haar broer Nordin aangelopen. Ik slik even en voel mijn hart te keer gaan. Ik zal die gezicht nooit vergeten, klootzak! Fatima kijkt de zaal rond, ik weet dat ze op zoek is naar mij. Ze weet dat het een nichtje van Jouad is namelijk. Jouad die naast mij zit, voelt zich niet echt op zijn gemak. Hij kijkt met een dodelijke blik naar Nordin. Hij haat hem zo erg! Ik zie het gewoon aan zijn blik. Hij mag die jongen gewoon niet meer.

'tfoe weld lehrām,' hoor ik Jouad vloeken. Ik strijk over zijn hand en knijp er even in. Hij kijkt naar mij op en neemt een diepe zucht. Ik merk aan Jouad dat hij absoluut geen zin heeft in deze bruiloft. Stiekem voel ik me schuldig, want ik ben de gene die Jouad dwong mee te gaan. Hij deed dit uiteindelijk ook voor mij, zodat hij mij niet teleurstelt.

'Sorry, ik weet dat dit zwaar voor je is, alleen had ik je graag mee.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Je hoeft je niet te verontschuldigen. Ik neem je niks kwalijk, je wil mij gewoon graag mee.' Zegt hij en ik glimlach lichtjes. Na een tijdje trekt Siham mij de dansvloer op. Ik laat mij gaan op de ritme van de muziek. Niet lang daarna laat ik mij helemaal gaan op de dansvloer met mijn schoonzusje. Ik merk de dodelijke blikken van Samira en opeens staat ze naast mij te dansen.

'Hoi collega'. Zegt ze en ik kijk haar met een nep glimlach aan. Wat wil ze nou van mij.

'Hoi Samira, alles goed collega's.' zeg ik haar terug en ze kijkt mij met een vreemde blik aan.

'Gezellig he, mijn nicht heeft een te gek bruiloft en die muziek jeetje.' Zegt ze en ik knik maar wat. Pff, wat een zeikerd, dacht ik geïrriteerd. Ze blijft een tijdje met mij dansen en ik merk de blik van Jouad op ons. Hij kijkt een beetje vreemd naar ons. Eindelijk is de muziek afgelopen en loop ik terug, die kreng plakt zowat aan mij en loopt met mij mee. Aan onze tafel groet ze mijn schoonmoeder, ook Jouad geeft ze een hand. Ik voel een steek van jaloezie en kijk van Jouad naar haar. Jouad laat geen emotie los en praat nauwelijks. Hij kijkt de andere kant op. Het laat hem koud. Gelukkig maar, want ik werd zowat gek. Ik neem plaats naast Jouad.

Ze beweegt overdreven met haar heupen, terwijl ze gewoon tegen mijn schoonmoeder staat te praten. Jouad kijkt haar van top tot teen aan zonder enige emotie los te laten. Ik wist niet wat er door hem heen ging. Ik stoot hem aan en hij kijkt mij aan.

Hij ziet aan mij dat ik het niet zo leuk vind. Ik werd die trut zat en besloot op te staan. Ik ga zogenaamd naar de wc.

Waarom keek hij naar haar en die stomme wijf moet echt normaal doen, anders doe ik haar wat. Pff, ik heb altijd wel wat met mijn werk. Altijd heb ik vijanden die met mij werken. Ik neem een diepe zucht en besluit buiten een frisse neus op te halen. Ik til mijn takshita een beetje op en leun tegen de muur. Ik begon mij weer onzeker te voelen over mijn relatie met Jouad. Niet lang daarna zie ik Jouad naar buiten lopen. 'Wat is er?' Vraagt hij. Ik haal mijn schouders op.

'Er is niks, ik voel mij alleen niet zo lekker. Ik had behoefte aan frisse lucht.' Zeg ik hem en hij kijkt mij bezorgd aan.

'Je moet niet verkeerd denken hoor.' Zegt hij ineens.

'Hoe bedoel je?' Vraag ik hem en hij komt dichterbij. Hij neemt mijn hand in de zijne en trekt mij dicht naar hem. Ik kijk hem met grote ogen aan.

:Nou, ik zag je raar kijken naar mij. Toen die Samira bij ons kwam staan.' Zegt hij en ik knik.

'JA inderdaad. Vind je het gek?' Zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Aub, ik weet niet wat zij je allemaal heeft verteld, maar je moet haar echt niet geloven.' Zegt hij mij.

'Waar heb je het over?' 'Nou, over die Samira. Jullie werken samen en ze zal je vast van alles hebben verteld.'

'Nou en wat zal ze mij dan moeten vertellen?' Vraag ik hem alsof ik niks weet.

'Kom op, Romaissa. Laat ik je dit in iedergeval duidelijk maken. Die slet is het niet eens waard.' Zegt hij mij en kijkt mij bloed serieus aan.

'Jouad, waarom heb je mij nooit eerder verteld dat ze je ooit heeft versierd?' Vraag ik hem.

'Wahaha heeft zij dit zitten te vertellen?' Vraagt Jouad mij. Ik schud mijn hoofd.

'Nee, iemand anders en ik ben niet dom. Ze stond mij al niet aan sinds dag een en trouwens je mocht mij best vertellen dat je haar kent. Jullie deden allebei alsof jullie elkaar nooit eerder gezien hebben toen je mij kwam ophalen van werk.' Zeg ik hem. Hij schud zijn hoofd en kijkt mij aan.

'Ze is het niet waard en ik had geen zin om ruzie te maken met jou over zoiets. Sowieso is het verleden tijd. Dit speelde jaren geleden, voor ik je kende dus waarom gaan we hierover nou discussiëren.' Zegt hij mij, Ik haal mijn schouders op.

'Ik weet het niet hoor, ze is anders nog steeds niet over je heen.' Zeg ik hem en neem een diepe zucht.

'Lieverd, Aub ga nou hieraan niet twifelen en ze mag mij nog leuk vinden, maar geloof mij dat ik haar niet zie sta. Ze is voor mij lucht, wallah!' Zegt hij mij en dwingt mij hem aan te kijken.

'Jouad, ik wil je gewoon niet kwijt.' Zeg ik hem zachtjes en slik even. Hij streelt mijn gezicht.

'Je bent gek, ik ga nooit meer nog een keer de zelfde fout maken. Nooit meer a hbiba.' Zegt hij mij en drukt een kus op mijn wang. Ik knik en omhels hem.

'Ik hou van je,' fluistert hij in mijn oor.

'Ik ook van jou,' antwoord ik hem terug. Hij glimlacht en trekt mij tegen zich aan.

'Jaloerse mensen hebben geen leven, dat je dat maar weet en ik ben niet de eerste slachtoffer hoor.' Zegt hij mij. Ik knik braaf en vraag hem of we weer naar binnen zullen gaan.

'Jah wel, maar vind je het met mij niet gezellig ofso.' Zegt hij voor de grap en ik schiet in de lach.

'haha, tuurlijk wel, alleen ik wil niet al te veel missen en wij zien elkaar toch dagelijks.' Zeg ik hem en hij begint te lachen.

'Oke, nou kom laten we naar binnen gaan, want anders mis je nog iets.' Zegt hij sarcastisch en ik lach naar hem. We lopen omarmd naar binnen. Ik merk in de gang waar jongens, mannen staan de ogen op ons gericht. Jouad groet hier en daar wat jongens en we lopen verder door naar binnen. De avond verloopt toch gelukkig goed en Jouad heeft een paar keer met mij gedanst. Ik merkte de blikken van Bilal continu op mij. Fatima is mij komen opzoeken en we hebben ook wat gedanst.

Bek af rijden we terug naar huis. Ik was kapot en verlangde naar mijn bedje. Jouad heeft mij meerdere malen op deze avond gewaarschuwd omdat ik zwanger ben en mij heb uitgeleefd. Ik vond het wel grappig en ook wel lief van hem dat hij zo bezorgd over komt. ik loop naar binnen en ga gelijk naar de slaapkamer. Ayman slaapt bij zijn oma, die ga ik morgen wel ophalen na de middag. Hij zal zich wel vermaken bij zijn oma. Ik trek mijn leren uit en doe mijn pyjama aan.

'Ben je moe?' Vraagt Jouad mij als hij binnen loopt. Ik knik vermoeid naar hem.

'Je hebt je wel uitgeleefd zeg.' Zegt hij en schud zijn hoofd met een glimlach. Ik haal onverschillig mijn schouders.

'Ewa ja, ik had weer behoefte aan een bruiloft.' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend. 'Jij bent gewoon gek, je bent zwanger en je danst er op los en morgen moet je gaan kreunen, omdat je pijn hebt.' Zegt hij mij. Ik ga liggen in bed en steek mijn tong naar hem uit.

'Houd je mond nou maar,' zeg ik hem voor de gein. Hij komt niet lang daarna ook naast mij liggen en slaat zijn arm om mij heen.

'Ik hou van je,' zegt hij. 'Ik hou ook van jou.' Zeg ik hem en druk mijn lippen op die van hem. Hij kreunt zachtjes en bijt mij op mijn onderlip.

'Ik hou echt ontzettend veel van je, wallah!' Zeg ik hem.

4 maanden verder

Ik ben nu vijf maanden zwanger en je ziet het kei goed aan mijn buik. Jouad is in de zaak, Ayman zit op school en ik had een vrije dag vandaag. Ik was van plan te gaan winkelen met mijn vriendin Fatima. Ik weet dat Jouad het niet graag heeft, maar hij heeft mij niks te melden wat betreft mijn vriendinnen. Ik en Fatima waren altijd vriendinnen geweest en er is sinds dat gedoe met haar broer ook niks tussen ons gekomen en dat wil ik zo houden. Ze vind het net zo goed ook fout wat Bilal gedaan heeft, maar goed. Dat wil niet zeggen dat Fatima hier voor moet boeten, absoluut niet. Maar dit soort zaken vertel ik dan ook verder niet aan Jouad. Als ik zeg dat ik met een vriendin weg ben gegaan, vraagt hij niet te veel door.

Ik neem mijn tasje en de sleutels en loop de deur uit. Ik stap de auto in en rijd richting centrum waar ik Fatima zal treffen. Ik deed een cd in en luisterde naar de stem van Rachid Kasmi, zijn nieuwe cd. Ik wil zo graag wat kinderkleertjes kopen. Ik wist al wat het zou gaan worden en ben ontzettend blij, wil het alleen nog geheim houden voor andere.

De tweede liedje van Kasmi is zo mooi, ik ben er helemaal verliefd op.

Zachtjes zong ik mee. 'Ach dani ne3shek a zine, a ma. Rah Dali 3akli oe mcha....

Subhan an sawer dak a zine a ma, diek dahka oe doek el3inin'

Ik had Jouad al een sms gestuurd dat ik ging winkelen en hij stuurde mij een sms terug dat ik rustig aan moest doen. ik vond dat zo lief en vooral hoe hij het er plaatste.

"Veel plezier, en wil je aub uitkijken engeltje van me. Bel me als er iets is. X je mannetje."

Ik voelde mij alweer helemaal zweven. Ik houd ontzettend veel van hem en het is echt ongelooflijk. Mijn gevoelens voor hem zijn zo oprecht en met de dag worden ze sterker. Ik voel gewoon dat het wederzijds is. We waren toch voor elkaar bestemd uiteindelijk. Gelukkig maar, want mijn gevoelens voor hem waren nog niet over. Ik glimlach breed en bekijk mij in de spiegel.

'Zo, ik ben klaar voor een dagje winkelen.' Fluister ik mij zelf toe. ik stap uit en sluit de deuren en loop richting mijn vriendin.

Ik zag Fatima algauw daar staan en zwaaide naar haar. Ze kijkt mij stralend aan. 'Wauw Romaysa, je bent zo mooi en je straalt helemaal.' Schreeuwt ze zo wat en omhelst mij strak. We geven elkaar de gebruikelijke kusjes. Door dat we beiden druk hadden met werk en ik ook nog met mijn huwelijks leven hadden we de tijd niet om samen door te brengen. maar dit is ook wel goed, na lange tijd is het wel weer lekker, om weer samen iets leuks te doen. hebben we elkaar ook meer te vertellen. 'Hoe is het nu verder met je en met Achmed?' Vraag ik haar. Achmed is haar vriend, nog steeds! Alleen Bilal accepteert niet dat zijn zusje met hem een relatie heeft en verder wil. Pff, Bilal kan beter normaal doen, vieze rotzak. Ooit zal die flikker verliefd worden en dan zal hij ze voelen inchaallah, echt waar ik hoop het zo erg voor hem! Hij is gewoon een gevoelloze zak. Die niet eens liefde verdient. Ik kijk met medelijden naar Fatima.

'Komt goed hbiba, praat met je ouders en vertel ze dat je met hem verder wil. Hallo, jullie zijn van plan serieus verder te gaan. Ze moeten hier begrip voor tonen man.' Zeg ik haar en merk hoe kwaad ik mij hierom maak. Fatima meskiena kijkt mij met een zielige blik aan.

'Ik haat hem zo erg he,' zegt ze mij en ik merk dat haar ogen zich vullen met tranen. Ik omhels haar en zeg haar zich sterk te houden en zolang hen liefde oprecht is, ze nergens bang voor hoeven te zijn. Ze bedankt mij en we lopen winkels in en uit. Ik was zo druk bezig met inkoop dat ik niet eens door had dat iemand langs mij kwam staan.

'Fatima, hoe vind je deze vaas?' Vraag ik haar en draai mij om, terwijl ik naar haar zoek. Van schrik laat ik bijna de vaas vallen.

'Tarik?!' Vraag ik geschrokken. Hij glimlacht lichtjes en zijn blik glijdt af naar mij Dikke buik.

'zo dat heb je goed gedaan,' zegt hij en glimlacht nog steeds. Ik glimlach ook.

'Kifesch, ineens sta je voor mij.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Ik ben nu 2 maanden al uit de gevangenis.' Zegt hij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Het is waar, ik had het gehoord des tijd dat we ruzie hadden.' Zeg ik hem en hij knikt begrijpend.

'ben je een echte vrouw geworden?' Vraagt hij mij en ik knik lachend.

'Wie is de gelukkige?' Vraagt hij nieuwsgierig.

'Wie denk je, je mag 1 keer raden.' Zeg ik hem. Met grote ogen en pretoogjes kijkt hij mij aan.

'Nee? Echt waar, Jouad?' Vraagt hij mij en ik knik hem toe.

'Wallah jullie waren gewoon bestemd voor elkaar man! Ik heb bepaalde dingen gehoord, jullie hebben het niet echt gemakkelijk gehad he?' Vraagt hij en ik knik.

'Ja, zoals je vast wel gehoord hebt.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Mensen zijn gewoon gemeen wallah.' Zegt hij en ik knik naar hem.'

'Nou, hoe zit het nou? Ben je nog boos op mij of ben ik nog steeds een goede vriend?' Vraagt hij mij en ik glimlach lichtjes.

'Ik was inderdaad boos op je, zomaar ineens was je verdwenen.' Zeg ik hem.

'Ik weet en ik begrijp je woede ook wel, maar in die tijd is er ook zoveel gebeurd en ik heb mij eigen goed in de nesten gewerkt. Ik had nooit bevriend moeten raken met

die Anwar. Nou laat ik het zo zeggen, dat ik niet zaken met hem moest gaan doen.' Zegt hij en ik kijk hem hoofdschuddend aan.

'Jeetje, hoe haal je het in je hoofd man!' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend. Fatima kwam opeens aangelopen.

'Ik zocht je overal man!' zegt ze en heeft wat spulletjes vast. Ze kijkt opeens verbaasd op naar Tarik.

'Hoi Tarik,' groet ze hem en hij groet haar terug. Fatima was blijkbaar ook verbaasd dat hij ineens hier stond, want ik had haar alles verteld en ze kent Tarik ook zelf.

'Nou, haha mensen zijn echt verbaasd geworden dat ik hier sta haha.' Zegt hij lachend. Ik verkoop hem een stomp.

'Jij bent een rotzak! Ik ben nog lang niet van je af, je had je hersens moeten gebruiken idioot! Ik was gewoon een goede vriend kwijt!' Zeg ik hem.

'Ach , alsof je om me getreurd had. Je grote liefde heb je terug gekregen, je kunt

niet alles krijgen of behouden . ' Zegt hij en steekt zijn tong uit. Ik verkoop hem weer een stomp en hij schiet in de lach.

'haha geintje, alleen vind die Jouad van je het wel goed, als ik weer in je leven verschijn.' Zegt hij weer lachend en ik haal mijn schouders op.

'je weet, heb je altijd de woorden gezegd dat Jouad jou niet kan weg slaan van mij, alleen jij hebt je niet aan je beloftes gehouden als goede vriend, als steun.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met een zielige blik aan.

'Sorry, wallah! Maar voortaan zal ik mijn hersens gebruiken echt waar.' Zegt hij en ik kijk hem met een boze blik aan.

'Dat is je geraden, mister!' Zeg ik hem en we schieten in de lach.

'En hoe is het nou verder met je?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij met een glimlach aan en vertelt mij dat het goed gaat.

'Mooi zo..' zeg ik hem. Het word even stil tussen ons en dan vraagt hij mij of ik gelukkig ben nu. Ik kijk hem even verward aan. het was voor mij een verbazing op de manier waarop hij het vroeg.

'Ja, ik ben gelukkig.' Antwoord ik hem en hij knikt tevreden.

'goed zo, ben blij dat je toch de goede keuze hebt gemaakt.' Zegt hij mij en kijkt mij door dringend aan. Het is weer even stil tussen ons. Het lijkt wel of hij mij iets wilde zeggen, maar niet durfde. Fatima stond er maar wat bij te kijken.

'Nou, wij gaan winkelen,' zeg ik hem als ik zie dat Fatima zich begint te vervelen.

'Oke dames, nou winkel ze dan maar.' Zegt hij en blijft mij aan staren.

'Ja dank je, nou beslemma.' Zeg ik hem. Fatima en ik maken aanstalten om door te lopen.

'Romaysa...' hoor ik ineens aarzelend. Ik draai mij naar hem toe en vraag hem wat er is.

Hij kijkt mij even een tijdje aan en dan vraagt hij mij iets...

'Hoe gaat het nu verder tussen ons?' 'Ik weet niet, ik neem aan dat we weer gewoon als vroeger tegen elkaar kunnen doen.' zeg ik hem. Hij knikt glimlachend.

'Nou dat betekent dat we volgende keer samen iets gaan drinken als eerst.' Zegt hij mij.

Ik kijk hem met grote ogen aan en verwarrend knik ik naar hem.

'Weet je het zeker?' Vraagt hij mij en kijkt mij onderzoekend aan. Ik knik nog steeds verwarrend.

'Ja, ik heb je gezegd dat we gewoon als voorheen met elkaar kunnen omgaan.'
Zeg ik hem en hij knikt begrijpend.

'Oke, nou geef je nr. dan bel ik je voor een afspraak.' Zegt hij en neemt zijn telefoon. Het was zo raar, maar ik twijfelde enorm. Wat als Jouad hier niet mee instemt. Wat als hij kwaad word. Ik ken Jouad maar al te goed, zelfs Nordin keurde hij niet goed.

'Oke.. Mijn nr. is 06*****, zei ik hem en hij slaat hem op.

'Oke Romaysa,' dan ga ik je nog zien inchaallah.' Zei hij en liep weg. Ik bleef verward achter en voelde Fatima mij aan tikken.

'Jallah, ga je nog komen of hoe zit dat nou?' Vraagt ze mij en ik antwoord haar dat we kunnen gaan.

Tijdens het winkelen, was ik nog steeds verward. Tarik spookte door mijn hoofd. Of het wel zo een goed idee is dat Tarik weer terug in mijn leven is en ik hem mijn nr. heb gegeven. De belofte weer met hem af te spreken. Ik werd er gek van, mijn gedachtes gaan wild te keer.

Ik ben bang dat Jouad hiermee niet akkoord gaat, straks krijgen we weer ruzie. Ik wil ook niet liegen tegen hem. Ik neem een diepe zucht en merk dat Fatima mij aan kijkt.

'je bent echt door de war he, sinds je Tarik bent tegen gekomen.' Zegt ze mij. Ik kijk haar met grote ogen aan en knik met een zielige blik.

'Ik weet het ff niet meer. Ik vraag mij telkens af of dit wel een goed idee is, wat als Jouad hier niet mee instemt.' zeg ik haar en ze knikt begrijpend.

'Je moet wel eerlijk zijn tegen je man.' Zegt ze mij en ik kijk haar met grote ogen aan.

'ja, je hebt ook wel gelijk hbiba. En dat ben ik ook zeker van plan om te doen niet daar van.' Zeg ik haar en ze kijkt mij glimlachend aan.

'Goed zo meid, nou hierbij nemen we afscheid. Het was super gezellig, Romaysa en hoop het gauw over te doen. Hou je rustig en als er iets is, moet je mij gelijk bellen zina.' Zegt ze mij en we geven elkaar de vier kusjes. Daarna loopt ieder zijn eigen richting op. Tarik spookte de hele tijd door mijn gedachtes. Ik start de auto en rijd richting huis. Hmm, nee Ayman is zo klaar met school. Ik ga hem eerst ophalen van school en dan naar huis, ik kan ondertussen even langs de zaak rijden om tijd te doden.

Overladen met tassen loop ik de zaak binnen en zie mijn man aan de bar staan met een andere man. Ze waren druk aan het praten, tot Jouad mij opmerkt en met een brede grijns naar mij kijken.

'Daar heb je mijn vrouwtje,' zegt hij en strekt zijn armen uit. Met een glimlach loop ik op hem af. Automatisch loopt die man aan de bar weg naar een ander tafeltje. Ik val in zijn armen en geef hem een knuffel en een kusje op zijn wang.

'Wat ben je mooi,' zegt hij mij. Ik begin te lachen en zeg hem dat ik gewoontjes uit zie.

'Ja, maar jij persoonlijk bent mooi!' Zegt hij mij en drukt mij strak tegen hem aan. Ik geniet er van om in zijn armen te hangen.

'Ik ga nu zo Ayman ophalen en dan rij ik gelijk naar huis.' Zeg ik hem.

'Oke schatje, doe maar.' Zegt hij en geeft me een kusje. Ik kijk hem met een verliefde blik aan en loop daarna de deur uit. Ik stap mijn auto in en rijd richting Ayman.

Ik kom net op school aan en de kinderen lopen de deur uit. Ik ontvang Ayman in mijn armen en loop met hem naar de auto.

'Hoe was school liefste?' Vraag ik hem. Hij kwebbelt aan een stuk door en ik luister aandachtig naar hem.

We komen aan bij huis en stappen uit. Met de tassen in mijn hand lopen we naar binnen. Ayman hangt aan mij.

'Schatje, laat mama eens los. Ik val zometeen nog om.' Zeg ik hem spontaan. Hij lacht ondeugend en laat mij uiteindelijk ook wel los.

Ik leg de spullen terug en plof neer op de bank. Ik ben kapot, vooral door de zwaarte die ik mee draag. Ik strijk over mijn buik en glimlach trots. Ayman ziet mij en glimlacht terug.

'Wat wil je dat het word. Een meisje of een jongen?' Vraag ik hem.

'Een meisje,' zegt hij spontaan en ik begin te lachen.

'Yek!! Haha ewa wie weet inchaallah.' Zeg ik hem en knipoog naar hem.

'En jij mama, wat wil jij?' Vraagt hij.

'Als het maar gezond is.' zeg ik hem en hij knikt wijs. Ik strijk hem over zijn haartjes en neem mijn zoontje op schoot en geef hem een kus. We kijken samen tv en laat in de avond komt Jouad pas thuis.

Hij opent de deur en loopt naar binnen.

'Hoe is het met mijn vrouwtje en zoontje?' Vraagt hij bij binnenkomst. Ik leg mijn vinger op mijn mond als teken dat hij rustig moet zijn. Ayman ligt te slapen. Hij kijkt mij onschuldig aan en loopt op mij af en neemt Ayman van mij af en loopt met hem naar de slaapkamer. Na een tijdje komt hij terug en loopt direct naar de keuken. Ik volg hem en bedenk mij dat hij vast gaat eten. Niet lang daarna loopt hij met een volle bord terug en een glas in zijn hand.

'Vreetzak! Neem je alleen voor je zelf?' Vraag ik hem en kijk hem Zerma boos aan. Hij giechelt en knikt ja.

'rotzak! Ga weg en kom niet naast mij zitten!' Zeg ik hem fel. Hij begint hard te lachen en komt alsnog naast me zitten.

'Hier wil je drinken of iets eten?' Vraagt hij mij. Ik knik als een hongerig beest en hij geeft mij wat te eten. Ik neem zijn glas af en hij loopt naar de keuken of een ander te halen.

'Hoe was je dagje?' Vraag ik hem.

'Druk en hoe was de jouwe afgelopen?' Vraagt hij mij.

'Vermoeid!' Zeg ik hem. 'Heb je aan je eigen te danken, je bent zwanger. Ga dan niet hele dag lopen winkelen!' Zegt hij mij.

'Ja hoor! Wat hele dag, het was niet eens hele dag ja! Als ik hele dag weg was, dan was ik hier nu niet ja!' zeg ik hem geïrriteerd.

'Jeetje, doe rustig. Je kunt gewoon niet tegen de waarheid.' Zegt hij mij pestend. Hij

vind het heerlijk mij te irriteren en aangezien ik zwanger ben. Zijn mijn hormonen te erg voor woorden gewoon. Ik ben heel snel opgefokt.

'Hou je smoel wil je!' Zeg ik hem en sla hem. Hij begint mij te porren in mijn zij.

'Jouad! Ophouden!' Schreeuw ik. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

Expres legt hij een vinger op zijn mond.

'Ssst, Ayman slaapt. Weet je nog!' Zegt hij sarcastisch.

'idiot! Ik haat je,' zeg ik hem geërgerd. 'Dat is niet waar, want je houdt van mij!'

Zegt hij mij en komt dichtert tegen mij aan zitten. Hij kijkt mij ondeugend aan.

'Eet je eten nou gewoon, hij word koud ja.' Zeg ik hem.

'Haha ik warm het gewoon op, als ik er nog zin in heb.' Zegt hij en kijkt mij vol verlangen aan.

'Jouad, wa safi. Doe aub normaal.' Zeg ik hem. Nadat hij alsnog gegeten had, begon hij mij weer te pesten. We raakten in gestoei. Vermoeid gaf ik het op en val in zijn armen uiteindelijk in slaap.

Hij maakt mij midden in de nacht voorzichtig wakker en zegt mij beter in bed te gaan slapen. Anders zou ik morgen kapot opstaan. Samen lopen we richting onze kamer en val daar weer in slaap.

Een paar weken zijn ondertussen verstreken en op een dag word ik gebeld door een onbekend nummer. Ik neem spontaan en op en dan hoor ik de stem van Tarik. Ik blijf even stil tot hij mij opwekt.

'Haha sorry hoor, ik had je alleen niet verwacht, Tarik.' Zeg ik hem verstrooid.

'Oke geeft niet, hoe is het verder met je?' Vraagt hij mij en we maken een babbeltje. Ik was bang dat mijn man binnen zou lopen of dergelijk. Ik wou zo snel mogelijk het gesprek beëindigen. Hij vraagt mij eerst wanneer we elkaar gaan zien. Ik antwoord hem een dag dat ik kan, aangezien ik nu wat minder werk. Ik hang daarna op en loop richting de keuken om te koken voor ons. Jouad komt binnen en slaat zijn armen om mijn nek.

'Salaam hbiba,' groet hij mij. Ik schrik op, omdat ik nog steeds met mijn gedachte bij Tarik was.

'ben je geschrokken lieverd?' Vraagt hij mij en ik antwoord hem dat ik hem niet hoorde binnen komen.

'Oke, sorry dat ik je liet schrikken,' verontschuldigt hij zichzelf. Ik geef aan dat het al goed is.

'Het eten is zo klaar en dan dien ik op voor ons.' Zeg ik hem en hij knikt akkoord.

'Waar is Ayman?' Vraagt hij mij en ik antwoord hem afwezig dat hij aan het spelen is in zijn kamer en of ze zo aan tafel willen komen.

Als we samen gegeten hebben, helpt Jouad mij met opruimen.

'Vandaag ga ik langs mijn moeder, ga je mee?' Vraag ik hem. Hij antwoord dat hij wat te doen heeft, maar ik ga er niet mee akkoord en wil dat hij mee gaat.

'Jouad, je bent altijd bezig, verdomme!' Zeg ik hem fel. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'So eey, je flipt in een keer uit. Doe rustig ja!' Zegt hij fel terug. Ik kijk hem woedend aan.

'Je gaat mee, klaar punt uit!' beveel ik hem. Hij begint te lachen en kijkt mij aan alsof ik gek ben.

'Probeer mij maar mee te krijgen. Ik heb een afspraak met een vriend en ik ga er heen!' Zegt hij mij duidelijk. Ik draai mij kwaad om en besluit mij te gaan omkleden. Ik was boos op hem en wou verder niet meer tegen hem praten.

'Ayman, mama gaat zich omkleden en dan gaan we naar oma.' Zeg ik hem en hij knikt, terwijl hij verder speelt. Ik kleed mij snel om, op mijn mooist, expres voor hem, om hem gek te maken en loop dan naar de woonkamer. Ik neem de jas van Ayman en roep hem. Ik zie dat hij ook zijn schoenen nog niet aan heeft en vraag hem eerst zijn schoenen te halen.

'Zo, je bent klaar.' Zeg ik hem als ik hem jas dichtdoe. Jouad zit op de bank en kijkt ons aan.

'Geef papa eens een kus,' zegt hij tegen Ayman. Ayman rent op hem af en geeft hem een kus.

'veel plezier bij oma,' zegt hij en aait over zijn bol. Ik negeer hem en loop met Ayman richting de deur.

'Krijg ik geen kusje van mijn liefste, mooiste vrouw.' Zegt hij en kijkt mij geamuseerd aan.

Ik negeer hem en loop door. Ik open de deur, maar die word met een ruk dicht geduwd.

'Jouad, donder op ja!' Schreeuw ik tegen hem.

'Wat bezielt jou nou, doe eens rustig en denk aan ons kind.' Zegt hij en kijkt naar mijn buik.

'Val dood,' zeg ik hem weer en wil de deur open doen.

'Nee, niet tot dat je mij een kusje geeft.' Zegt hij. Ik vertik het om hem een kus te geven, ik ben nog veel koppiger dan hem. Ik probeer er langs te komen, maar het lukt mij niet.

Ayman kijkt ons geamuseerd aan.

'Ayman help mij eens,' zeg ik hem voor de gein en algauw begint hij zijn vader te duwen.

'Kom op, ik wil niet dat je boos op mij bent,' zegt hij en probeert het goed te maken. Ik kijk hem met opgetrokken wenkbrauw aan en ben me aan het bedenken of ik het hem moet vergeven.

'Nou?' Vraagt hij ongeduldig.

'ga nou mee,' zeg ik hem. 'Je weet dat ik graag mee wil, het is alleen dat ik wat te doen heb, waarom denk je anders dat ik zo vroeg ben gekomen. Ik wou even tijd door brengen met jullie en dan zou ik weer gaan.' Zegt hij mij.

'ja en ik vind dat jij meer tijd voor ons moet hebben. Je bent alleen maar bezig met jouw zaken!' Zeg ik hem kwaad.

'Sorry, maar je weet dat ik altijd zo ben geweest.' Zegt hij mij weer.

'Dan nog, het kan mij niets schelen Jouad! Je bekijkt het maar, straks komt ons tweede kind en dan... ik vind dat je voor je gezin tijd moet maken.' Zeg ik hem en zeg hem dat ik nu ga naar mijn moeder. Hij drukt een kus op mijn wang, tegen mijn

wil in en gaat aan de kant.

'Love you,' hoor ik hem nog zeggen. Ik kijk hem even aan en loop dan de deur uit met mijn zoontje.

Ik rij naar mijn moeders huis. Eenmaal daar aangekomen, gaat de deur al gelijk open. Ik had onderweg nog gebeld om door te geven dat ik aan kom. Ze vond het geweldig en ze miste mij. Ik wist niet dat moeder ook nog bezoek had, me tante met haar dochters waren bij moeder thuis en een vriendin/buurvrouw van mam.

'A salaam alikoem,' groet ik ze en geef ze allemaal de vier gebruikelijke kusjes. Ayman word er helemaal verlegen van. Ik bedacht mij dat als Jouad mee was gekomen, hij uiteindelijk toch weg zou gaan, want wat moet hij tussen al die vrouwen hihi.

'Hoe is het met je en met je zwangerschap?' Vraagt tante mij. Ik antwoord haar dat het goed gaat, het begint wel zwaar te worden, maar hmdl.

'hmdl,' zegt ze en kijkt mij glimlachend aan. Ayman die zit naast mij en verroert zich niet. Zo is hij altijd, in bijzijn van andere mensen.

Ik hoor mijn telefoon over gaan en zoek in mijn tas. Als ik hem vind zie ik dat het Jouad is. Ik neem snel op en loop even naar de keuken. Ayman rent mij gelijk achterna.

'Ja,' antwoord ik hem.

'Hoi schat,' hoor ik hem aan de andere lijn zeggen.

'Hoi,' antwoord ik terug. 'Oke, zo te zien ben je nog steeds boos op mij.' 'nee hoor, je hebt gelijk, er zijn vrouwen op bezoek bij mijn moeder.' 'zie je wel, als ik was gekomen voor niks had ik je laten zien.' Zei hij dreigend.

'Ach praat niet zo stoer! Zerma je doet mij wat.' Zeg ik hem. Hij begint te lachen en vraagt mij of ik nog van hem houd.

'Wat ben je toch onzeker zeg,' zeg ik hem en hij begint weer te lachen.

'Nee hoor, ik wil alleen weten of je nog van mij houd.' Zegt hij mij.

'hmm, zal wel. Mohiem je weet dondersgoed dat ik nog van je hou.' Zeg ik hem en hij zegt ook van mij te houden.

'Ik zie je dan straks oke, boussa.' Zegt hij mij en ik groet hem en hang daarna op. Moeder komt de keuken binnen en kijkt mij glimlachend aan. Ze vraagt mij of het Jouad was en ik antwoord dat hij het inderdaad was. Ik help haar in de keuken, met koffie klaar zetten etc.

'Heb je, je schoonmoeder nog gezien?' Vraagt ze mij en ik antwoord haar dat ik haar nu een week niet heb gezien. Ik besluit van het weekend langs te gaan bij haar. Ze knikt glimlachend.

'Het is een goede vrouw, zorg goed voor haar.' Zegt moeder en ik knik glimlachend. Dat is ze zeker, ik ben trots op zo een schoonmoeder, nou eigenlijk heel mijn schoonfamilie.

Later in de avond besluit ik terug naar huis te gaan. Het scheelt weer dat ik niet zo ver hoeft te reizen, sinds ik weer bij Jouad woon. Ik loop ons huis binnen en trek de schoentjes van Ayman uit.

'Jij wil zeker slapen he schat?' Vraag ik hem en hij leunt tegen mij aan, terwijl hij in zijn oogjes wrijft. Ik hang zijn jas op en we lopen samen door het huis. Ik breng hem naar

zijn kamer en trek zijn kleren uit en doe zijn pyjama aan. Dan stop ik hem in bed en blijf even naast hem liggen. Zodra hij in slaap valt, dan sta ik op en loop naar mijn kamer. Ik doe mijn kleren uit en trek mijn pyjama aan. ik hoor de deur open en weer dicht gaan. Jouad is zeker thuis gekomen. Jouad komt rechtstreeks naar onze kamer en treft mij in mijn pyjama. Zijn blik glijdt over mijn lichaam.

'Hoi,' groet ik hem. Hij knipoogt naar mij en loopt op mij af. Langzaam drukt hij een kus in mijn nek.

'Ik hou van je,' zegt hij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Ik ook van jou,' zeg ik hem en druk een kus op hem mond. Hij slaat zijn armen om mij heen en kijkt mij aan.

'Hoe was het bij je moeder?' Vraagt hij mij. Ik antwoord hem dat het wel gezellig was, met die vrouwen. Hij knikt glimlachend.

'Ga je nu slapen?' Vraagt hij mij. Ik antwoord hem dat ik tv ga kijken en of hij mee wil. Hij gaat er mee akkoord en kijkt mij ondeugend aan. Ik lach naar hem en schud mijn hoofd.

'wat ben je toch een sukkel,' zeg ik hem. Hij kijkt mij Zerma boos aan en slaat mij speels.

Hij trekt zijn joggingbroek aan met een shirt erboven op en loop niet lang daarna richting mij en ploft naast mij op de bank. Hij omhelst mij en trekt mij dicht tegen hem aan.

Ik kleedde mij om en besloot te vertrekken. Ik had Ayman naar school gebracht en loop richting de plek waar ik met Tarik had afgesproken. Ik weet dat dit riskant is wat ik doe, maar ik was bang om het Jouad te vertellen. Ik had ook gelijk weer spijt dat ik ooit mee akkoord ben gegaan. Ik had gewoon niet meer mijn nummer moeten geven aan hem. Ik streel mijn dikke buik en denk peinzend voor mij uit. Ik moet maar eens opschieten, want straks kom ik te laat. Ik loop snel de deur uit en loop richting de auto. Ik had gelogen tegen Jouad en gezegd dat ik voor mijn werk nog wat dingen te doen heb. Ik rij naar de afgesproken plek en zie hem al staan. Ik groet hem met een hand en hij geeft mij ook alleen zijn hand. Ben blij dat hij geen kusje op mijn wang drukt. Ik weet niet waarom ik het nu ineens wel allemaal zo erg vind. Vroeger deed hij het dagelijks als goede vriend. Ik zag hem net een broer voor mij, nu nog steeds. Alleen heb ik niet meer zo een goed gevoel over als eerst.

'Ewa zina, hoe is het met je?' Vraagt hij mij en kijkt mij van top tot teen aan.

'Prima, met jou?' Vraag ik hem glimlachend. Ik was zenuwachtig. Dit lijkt wel een blind date ofso man. Pfff waar ben ik toch mee bezig. Ik wil het Jouad heel graag vertellen, maar waar ben ik dan bang voor? We dronken gezamenlijk wat en alsof Allah swt mij gewoon wou ten schande maken, kwam Samira mijn collega binnen. Hoe dom kon ik ook zijn, om hier te komen. Ik herinner mij nu vaag dat ze het ooit eens hierover had. Ik ben echt stom gewoon.

Ze komt rechtstreeks op mij afgelopen en kijkt mij met een gemene blik aan.

'Oke, dit is gewoon te erg,' zei ik fluisterend. Tarik kijkt mij vragend aan en ik schud glimlachend mijn hoofd.

'Hoi,' groet ze mij en kijkt mij met nog steeds de zelfde blik aan. Ik groet haar zo normaal mogelijk terug. Ze geeft Tarik een hand en stelt zich voor.

'Hallo,' zegt Tarik terug en kijkt haar met een glimlach aan.

'Wie is dit?' Vraagt hij mij. Ik wou zeggen dat ze een collega van mij is, maar zij was mij al voor.

'Weet Jouad dat je hier zit?' Vraagt ze mij ineens. Ik kon haar wel een klap verkopen man. Wat een bemoeial is ze toch. Ik gaf er geen antwoord op, eerder omdat ik niets wist te zeggen.

Ze glimlacht sluw en komt aan tafel zitten.

'Ik neem aan dat jullie het niet zo erg vinden, als ik jullie gezelschap houd toch? Mijn beste vriendin komt ook zometeen. Het duurt alleen even voor ze er is.' Zegt ze en Tarik knikt tevreden. Goed, ben ik gek aan het worden of zie ik echt dat hij geïnteresseerd in haar is en andersom ook. Leuk voor ze niet daarvan, maar hij kan wel beter krijgen hoor.

Als haar vriendin binnen komt lopen, loopt ze weg van tafel en groet Tarik heel overdreven. Mij groette ze verder niet, hoeft ook niet! Ik kijk Tarik met een lichte glimlach aan.

We praatte nog wat, hij vroeg mij vooral over mijn huwelijk. Telkens het zelfde bijna. Hij bleef maar over of Jouad dit goed vind en of ik het van plan ben hem te zeggen, dat we toch vrienden zijn en niks of niets tussen ons in zou komen en of ik ook helemaal zeker ben van mijn huwelijk of hij streng voor mij is. In iedergeval, allemaal van dat onzin vragen. Ik neem een diepe zucht en zeg hem duidelijk dat ik gelukkig ben en dat ik heus wel van plan ben het hem te vertellen.

'Je moet alleen weten dat dit niet gemakkelijk is. Jouad is een moeilijk persoon op dit gebied.' Zeg ik hem.

'Nou als je weet dat hij moeilijk is, waarom blijf je dan niet bij mij uit de buurt?' Vraagt hij mij ineens. Het kwam er nogal bot uit. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Sorry,' zeg ik fluisterend. Ik kon mijn oren niet geloven en vooral de manier hoe het eruit kwam. Ik had het gevoel dat hij mij met een heel andere blik aan keek. Zo gemeen.

'Ja, je bent getrouwd. Hebt kinderen, je weet dondersgoed dat dit niet hoort.' Zegt hij mij. Met grote ogen blijf ik hem aankijken. Ik kreeg spontaan tranen in mijn ogen, hij kwetste mij. Ik slikte even en keek de andere kant op. Niet lang daarna draaide ik mij weer om.

'Oke, je hebt gelijk. Ik had deze stap nooit moeten nemen. maar omdat ik je ooit de belofte had gedaan, wou ik mijn woord na komen. Maar geloof mij, zelf was ik er niet zo zeker van en had ik vandaag liever vermijd. Had ik jou liever vermijd! Je bent verandert en dat zal vast wel zijn reden hebben. Ik ben weg en geloof mij, het is inderdaad beter als ik uit je buurt blijf.' Zeg ik hem en sta op. Ik maak gelijk dat ik daar weg ben. Ik kon mij eigen wel voor mijn kop slaan. Ik moest Jouad dit eerlijk vertellen. Ik wil niet dat mensen dit van andere horen. Ik rijd met hoge snelheid naar zijn zaak. Net dat ik de auto parkeer, gaat mijn telefoon over.

'Waar ben je verdomme?' Schreeuwt hij door de telefoon. Ik schrok en hield mijn hart vast. Hij zag mij vanuit binnen en legde gelijk neer. Ik loop naar binnen en

gelukkig is het rustig.

'Waar was je!' Schreeuwt hij nog steeds. Ik kijk hem met een boze blik aan.

'Doe normaal ja! En je hoeft niet zo te schreeuwen. Als je het mij rustig vraagt dan krijg je be3da een antwoord.' Zeg ik eigenwijs en dat maakte hem nog kwader. Hij nam mij beet aan mijn arm en sleurde mij mee naar achteren. Een medewerker was daar. Hij gaf hem de melding op te letten in de zaak en dat hij achter even wat moet bespreken. We lopen een gangetje door naar zijn kantoor. Hij had nog steeds mijn arm strak beet. Ik ruk die los als we in zijn kantoor zijn. met een kwade blik kijkt hij mij aan.

'Je bent een stiekemer! Je gaat mij nu zeggen waar je was!' Schreeuwt hij. Oke, het was heel duidelijk dat iemand hem heeft verteld over mij en Tarik.

'Goed, je weet blijkbaar waar het over gaat, wat heeft het nog voor nut om je te melden. Zeg jij het mij maar eens. Ik weet namelijk niet beter.' Zeg ik hem. Ik weet dat ik hem uitdaag. Maar ik heb mij eigen sinds de tijd dat we gingen scheiden en hij mij zo veel pijn had gedaan, belooft nooit meer iemand mij pijn te laten doen. Met een blik die op uitbarsten stond, kijkt hij mij aan.

'Romaissa, speel geen spelletjes met mij. Wallah je weet dat je met vuur speelt.' Zegt hij mij kalm. Maar ik hoorde aan zijn toon dat hij er niet van gediend is.

'Jouad, je kunt mij niks doen ja! Ik heb niks verkeerd gedaan en wat andere mensen allemaal zeggen dat het je zo kwaad maakt. Dat moet je dan maar zelf weten. Sla je kop tegen de muur ja. Ik ben jou zat en al dat zielige gedoe van jou!' Schreeuw ik tegen hem. Ik weet dat dit geen excuus is.

'Wat deed je met hem!?' Vraagt hij mij. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Niet het gene wat jij in je gedachtes voort haalt. Ik heb alleen met hem gepraat als een goede vriend, zoals we eerst waren. Jij denkt echt dat Tarik en ik meer voor elkaar zijn, dan goede vrienden he?' Zeg ik hem. Hij kijkt mij knikkend aan.

'Ja! Vind je het gek, ik namelijk niet. Jij zou precies het zelfde hebben gedaan. Zou ik van jou een goede vriendin mogen? He, zeg mij dat eens?' Zegt hij mij gefrustreerd. Ik schud mijn hoofd.

'ja zie je wel. Dan weet je precies wat ik bedoel en waarom doe jij dat dan wel.' Zegt hij kwaad.

'Niet na wat jij mij geflikt hebt. Dan zou ik dat inderdaad niet toe vertrouwen meer.' Zeg ik hem erachter aan en dat maakte hem nog kwader.

'Wat haal je het verleden er bij verdomme! Dus je hebt het mij nog niet vergeven. Je bent er nog niet over heen en je straft mij er nog steeds voor!' Zegt hij fel. Ik kijk hem met een boze blik aan.

'jij zou precies het zelfde hebben gedaan. Hoe zou jij reageren als ik vreemd ging met een jongen. Als je ons trof samen in bed. Hoe zou jij reageren. Ik durf te zweren dat je mij nooit meer terug zou hebben genomen.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij met grote ogen aan en wrijft over zijn hoofd.

'Je moet het verleden niet er bij halen, hoor je mij. Ik wil van jouw een verklaring. Waarom heb je weer contact met hem opgezocht?' Vraagt hij mij. Ik kijk hem met een serieuze blik aan. Hij kijkt mij met een serieuze blik aan en wacht af op mijn antwoord.

'Nou!' Zegt hij nog steeds afwachtend.

'oke, ik zal het je vertellen. Op een voorwaarde..' Zeg ik hem. Hij kijkt mij vragend aan.

'Dat als ik je eerlijk mijn verhaal vertel je mij ook gelooft, anders heeft dit geen zin, want dan doe ik het voor niks en kunnen we er beter nu mee kappen.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij verward aan. Ik weet dat hij zo een felle Romaiassa niet had verwacht.

'Vertel.' Zegt hij kalm.

'Oke.. het begon met de dag dat ik en Fatima gingen winkelen. Opeens stond hij voor mij. Ik schrok er zelf ook van. Ik vroeg hem waar hij al die tijd gezeten had. zoals we al hadden gehoord zat hij vast. Nou we maakten een babbeltje en hij keek naar mijn buik. Hij vroeg mij wie de gelukkig is en ik antwoord hem dat jij het bent. Hij vond het geweldig voor mij, maar hoopte wel dat ik gelukkig was. Goed dat was het zo een beetje, we praten wat. Je moet begrijpen dat ik en hij goed bevriend waren. Hij heeft mij geholpen toen ik het moeilijk had en hij heeft zoveel dingen voor mij gekocht en gedaan en aan de kant gezet, om alleen mij en Ayman te helpen of in iedergeval voor ons er te zijn. Ik had het moeilijk na onze scheiding. Hij reageerde erop of jij het niet erg zou vinden als we weer contact hadden. Echt waar, ik was van plan dit te vertellen. Iets zat mij gewoon dwars en ik was bang dat je het niet ging goedkeuren. Dus stelde ik het uit. We hebben nummers weer gewisseld en hij belde mij voor een afspraak. Ook al hadden we weer contact, het voelde niet meer zoals eerst. Ik weet niet waarom. Misschien omdat ik je niet wou kwetsen of omdat ik wist dat het een probleem zou worden. Je zou het nooit goedkeuren, dat deed je ook niet toen je weer terug kwam in mijn leven. Toen vond je het ook al niet goed dat we gewoon vrienden waren. Maar geloof mij, wallah Jouad, ik en Tarik hebben nooit maar dan ook echt nooit iets gedaan of ook maar iets voor elkaar gevoeld dan alleen vriendschap. Echte vriendschap, hij was net als een broer voor mij. We hebben nooit elkaar aangeraakt, dat betrekking heeft op aantrekkingkracht of verliefdheid of dergelijk. Ik hield van jou, heb altijd van je gehouden en houd nog steeds van je. Na jou, heb ik nooit mijn hart echt weg durven te geven. Behalve dan met Yessin, maar het was geen echte liefde en dat wist jij ook dondersgoed. Dat was een troost en verwarring. Een grote fout, maar geloof mij, na jou is er nooit een ander geweest. Tarik was een goede vriend en ik beloof je ook, dat na vandaag geen andere keer meer zal komen.' Zeg ik hem aan een stuk door. Met grote ogen en nog steeds een boze blik kijkt hij mij aan, met een beetje opluchting er door heen. 'Hoe bedoel je, na vandaag is het afgelopen. Jullie hebben elkaar net terug gevonden.' Zei hij spottend.

'Doe niet alsof we een stelletje zijn ja, jij maakt het erger. Jij kwelt je eigen, terwijl er helemaal niks is.' Zeg ik hem kalm. Ik neem zijn hand vast. Hij protesteerde tegen, maar ik hield hem strak vast.

'Ik hou van je, Jouad. Echt waar! Je moet dit geloven.' Zeg ik hem en kijk hem met een verdrietige blik aan. Hij lijkt het erg moeilijk mee te hebben, om mij te geloven. Maar dat is nou Jouad, hij gelooft altijd praatjes van andere mensen.

'Maar mensen hebben je gezien met hem vandaag en ze zeiden heel iets anders.' Zegt hij mij.

'Die mensen, dat is maar 1 iemand en dat is Samira. Ze is bij ons komen zitten en geloof mij. Ze ziet spoken. Dat je haar gelooft vind ik nog het aller ergste Jouad. Je

weet dondersgoed hoe die nicht van jou is. Niemand anders dan jij en je familie moeten haar door en door kennen.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij knikkend aan.

'Ze is een duivel, ze komt graag tussen mensen in. Daar houd ze van, maar ooit! Ooit zal ze haar eigen tegen komen en dan is het niet meer zo leuk voor haar. Allah swt zal haar straffen voor haar daden. Ze is misselijk, ziek en gek!' Zeg ik hem. Hij kijkt mij stillletjes aan en knikt alleen vaag. Ik laat zijn hand los en besluit naar huis te gaan. Het moet tot hem door dringen. Het moet bezinken. Hij is nog kwaad, dat kan ik mij voorstellen.

'Ik ben weg, ik moet Ayman ophalen.' Zeg ik hem. Hij antwoordt niet. Ik loop naar de deur en dan hoor ik hem weer iets pijnlijks zeggen: 'Hoe weet ik nu of je ook echt onze zoon gaat ophalen?' Ik draai mij naar hem om en kijk hem kwetsend aan. 'Je word bedankt,' Zeg ik met een piepstem. Ik voel de tranen in mijn ogen. Ik moest huilen en maak gauw dat ik weg kom. Snikkend ren ik over de gang en stap mijn auto in. Ik werd helemaal gek, zijn woorden deden mij ontzettend veel pijn. Hij is een rotzak...een grote rotzak. Ook al begrijp ik zijn woorden en de woede die hij nu bezit, maar toch had hij ook begrip kunnen tonen voor mij. We hebben beide onze ruimte nodig. Dit lijkt mij het beste. Ik zal hem niet lastig vallen. Even elkaar de tijd en ruimte geven.

Die Avond/nacht is Jouad niet thuis gekomen. Ik maakte mij zorgen, maar wou hem niet bellen. Vooral omdat ik mijn trots hield. De volgende ochtend, was hij nog steeds niet thuis. Ik ging dood van binnen. Kijk hem, alsnog heb ik hem van alles uitgelegd, is het nog niet goed. Dat bedoelde ik dus, safi dit word mij te veel. Als hij op deze manier handelt. Houdt het voor mij op. Ik laat mij niet zo behandelen. Hij vertrouwt mij niet, dat zegt al genoeg over ons relatie. Ik werd helemaal gek van mijn eigen gedachtes. Het is weekend en ik wist niet wat ik zou gaan doen. Ik mis hem, moet ik eerlijk zijn. Ik ging van onze kamer, naar Ayman zijn kamer, dan weer naar de keuken, woonkamer. Ik bleef maar rond lopen door het huis, met mijn gedachtes bij hem, bij gisteren. Eigenlijk zou ik haar moeten gaan afmaken, maar komt goed. Ik maak haar morgen af, na werk tijd. Het boeit mij niet of het mijn baan gaat kosten. Mohiem ik maak haar af, vieze trut. Ik voelde mij weer woedend worden. Ik wilde hem bellen en uitschelden, tegen hem schreeuwen, maar beheerste mij. Weer aan de andere kant, wilde ik hem bellen en het goed maken. Maar toch deed ik geen van beide en bleef ik naderhand op de bank voor mij uit zitten staren. De bel ging in de middag en ik was een beetje opgelucht. Ik hoopte zo erg dat hij het is, maar tevergeefs het was niet Jouad, maar Siham mijn schoonzusje. Ik groet haar en geef haar een stevige knuffel.

'Hoi meid, hoe is het met je?' Vraag ik haar en ze loopt door naar binnen. Ze antwoordt mij dat het goed gaat en vraagt mij hoe het met mij gaat. Ik antwoord haar dat het wel gaat en ze kijkt mij bezorgd aan.

'Wat leuk dat je langs komt,' zeg ik haar. Ze glimlacht en kijkt mij aarzelend aan.

'Uuhh, nou eigenlijk ben ik voor iets langs gekomen.' Zegt ze mij. Ik vreesde al het ergste en kijk haar afwachtend aan.

'Samira... je kent haar toch nog wel?' Vraagt ze mij. Ik knik en met grote ogen kijk ik haar aan.

'Wat is er mee?' Vraag ik haar. Ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Ze heeft zitten roddelen over jou. Ze heeft tegen heel de familie gezegd, dat Jouad met een ... je weet wel is getrouwd en dat hij je niet verdient...' Zei ze helemaal geflipt. Ik wist niet wat ik hoorde en kreeg de rest al niet meer mee. Ik voelde mij draaien en duizelig worden.

Ik kwam pas weer terug op aarde, toen Siham mij aan mijn arm beet nam.

'Ik geloof haar niet! Maar Jouad is woedend, hij gelooft haar die rotzak. Ik snap hem niet, wallah. Ze zegt allemaal erge dingen over jou.' Zegt ze mij en ik knik verdoofd.

'Ik maak haar af.. ze is gewoon jaloers!' Schreeuw ik en neem mijn sleutels en ren naar de deur. Ik had schijt, had alleen joggingbroek aan en een truitje aan.

'Jij past op Ayman, ik ben zo terug.' Zeg ik haar. Ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Wat ga je doen? Romaiassa, laat je niet gek maken. Samen komen we er wel uit.'

Zegt ze mij. Ik schud mijn hoofd en herhaal haar dat ze op Ayman moet passen. Ik stap mijn auto in en rijd met een vaart naar haar huis. Ik weet vaag waar ze woont, Siham heeft het mij ooit laten zien. Als ik bij haar huis aan kom, bel ik aan. Er word niet gauw open gedaan, als ik mij omdraai om terug naar mijn auto te lopen, word de deur open gedaan door een jongeman. Ik kijk hem aan en vraag hem waar Samira is.

'Uuh, ik weet niet. Ze is weg met een vriendin ofso.' Zegt hij mij niets wetend.

'Vast wel ja! Of ze is bij een jongen, kan ook nog!' Zei ik hem. Ik wou haar zwart maken, of het zo is kan mij niet veel schelen, op dit moment maak ik mij kwaad en wil ik haar terug pakken. Hoe dan ook!

'Hoe bedoel je, bij een jongen!' Zegt hij mij verbaasd.

'Zoals je het hoort! Je zusje of wat ze ook mag wezen. Is een vieze wijf en ze pakt andermans mannen af! Ze is de slechtste persoon die ik ooit gekend heb op deze aarde!' Schreeuw ik tegen hem. Hij kijkt mij met grote ogen aan en zegt: 'Jij bent toch de vrouw van Jouad?'

'Ja dat ben ik!' Zeg ik hem fel en loop weg. Ik rij wat rondjes en besluit naar die café weer te gaan. Ze is daar vaak. Misschien dat ze er is met haar vriendinnen. Ik rij er met een vaart heen en parkeer de auto achterin en ren naar voren. Niemand kon mij ook maar iets schelen, ik was kwaad. Ik loop de café binnen en zie tot mijn verbazing, dat ze er zit en met wie....niemand anders dan Tarik. Ik walgde van ze, beide! Ik begon zwaar te twijfelen of ze nu niet samen spannen. Ik loop met grote passen op haar af en buig voor over de tafel en neem haar te grazen bij haar kraag. Ik had haar zo strak vast dat mevrouw rood werd van angst en benauwdheid. Ik haal haar achter de tafel vandaan en sla haar in haar gezicht.

'Nu ga jij mij eens duidelijk maken wat je allemaal rond hebt zitten spreiden! Ben ik een ... yek?!?!? Sinds wanneer heb jij mij gezien dat ik ook maar iets deed met ander?! He, vertel mij verdomme nu wat jou bezielt. Houd je er van om andere mensen uit elkaar te halen... Vind je dat geweldig!!! Je bent een shitan! Gjin (duivel) erger bestaat niet! Je houdt er van om mensen pijn te doen yekkie! Ewa vandaag zal ik je eens laten voelen. Ik laat namelijk niks meer van je over. Niks meer, hoor je mij! Niks meer vieze trut! Niks meer!' Schreeuwde ik en trok haar haren, ik sloeg haar gewoon waar ik maar raken kon. Ze schreeuwde van alles bij elkaar. Iedereen probeerde mij van alle kanten weg te trekken, maar subhan Allah alsof Allah swt mij

kracht heeft gegeven. Ik heb haar zo beet gepakt, dat ik haar niet meer losliet. De woede, gnoen die door mij heen gaat, kleven aan haar huid. Ik kras heel haar gezicht open, waardoor er bloed uitkomt.

'Ik laat haar pas met rust, tot zij dit allemaal recht gaat zetten! Alleen dan laat ik haar met rust, tot dan maak ik haar leven alleen maar zuur. Wallah ik laat niks van je over, ik zweer het. Jij gaat als de sodemieter het goed maken. Jij gaat ze vertellen dat het niet waar is, wat je zei. Er is helemaal niks gebeurt. Tarik is er ook bij! Heb ik iets gedaan met je Tarik?!' Ik was helemaal geflipt. Een Turkse eigenaar heeft mij de zaak uitgezet en ik liep woedend weg. Dit gaat haar heel wat problemen bezorgen als ze niet zorgt dat ze dit recht zet en uit mijn buurt blijft. Ik rijd met een snelle vaart weg naar huis, waar Siham ongerust stond te wachten. Toen ik binnen liep, stond niet alleen Siham daar, maar ook Jouad. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Waar was je?' Vraagt hij.

'Gaat je niks aan!' Schreeuw ik tegen hem. Ik trilde helemaal, nog steeds van toe net. Ik wou huilen. Ik wou hem gaan slaan. Ik werd als maar kwader.

'Waar was je,' vraagt Siham mij nu kalmer. Ik kijk haar aan en antwoord haar dat ik iets recht moest zetten. Jouad kijkt mij met een misselijke blik aan.

'En jij hoeft mij niet zo aan te kijken! Ik haat je, echt waar. Dat ik je ooit terug heb genomen! Pak je spullen en rot op, als je mij toch niet vertrouwt of gelooft, houd het op. Pak je spullen en donder op! Nu!' Schreeuwde ik tegen hem. Ik was gestrest en woedend. Ik dacht niet aan mijn zwangerschap. Siham kijkt mij ongerust aan en was woedend op Jouad, dat zag ik aan haar. Ze trok mij naar de bank en zegt mij rustig te doen.

'Denk aan je zwangerschap, aub.' Smeekt ze mij. Ik kijk haar met een kapotte blik aan en begin spontaan te snikken.

'Ik heb niks gedaan... Ik heb echt niks gedaan...!!! Tarik was een vriend, meer ook niet. Echt waar!' Zei ik haar snikkend. Ze kijkt mij met een blik vol medelijden aan.

'Ik geloof je ook, kom op Romaissa. Laat je niet gek maken, mensen praten altijd of het goed is of slecht.' Zegt ze mij. Ik knik en snuif mijn neus op. Ik had veel verdriet en wou met rust gelaten worden. Ik zeg Siham dat ik naar bed ga. Ze kijkt mij knikkend aan en geeft aan dat ze hier blijft slapen. Ze wou nu bij mij zijn, vooral omdat ik verdrietig was en alles in staat was.

Jouad zijn telefoon ging over. Na een kort gesprek, hing hij op. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Heb je haar toegetakeld?' Vraagt hij mij. Ik antwoordde niet en liep weg. Hij volgde mij en trok mij aan mijn arm. K ruk mijn arm los en draai mij kwaad om.

'Laat mij los, raak mij niet aan ja!' Schreeuw ik tegen hem.

'waar ben je in godsnaam mee bezig, denk je daar iets mee op te schieten!' Schreeuwt hij.

'ja, mijn woede is stukken opgelucht!' Zeg ik hem fel. Hij strijkt met zijn hand door zijn haren en draait zich om.

'met jou valt echt niet te communiceren.' Hoor ik hem zeggen en dan verdwijnt hij uit de kamer. Ik volg hem en schreeuw door de gang: 'En met jouw valt niet te leven!' Hij schrikt zich draaiend om en kijkt mij met grote ogen aan.

'Je gaat te ver, echt waar!' Zegt hij kwaad. Ik haal mijn schouders eigenwijs op en loop kwaad naar mijn kamer terug. Ik haat hem! Ik haat hem! Ayman was gefrustreerd op dit moment en ik had helemaal geen oog voor hem. Ik was in mijn eigen verdriet bezonken.

Ik stap zo het bed in en probeer slaap te vatten, wat niet zal gaan lukken. Ik bleef maar draaien en draaien. Ik kon geen slaap vatten. Laat in de nacht was Siham de kamer binnen gelopen. Ik was klaar wakker.

'Kan je niet slapen?' Vraagt ze mij. Ik knik en ga recht op zitten. Ik trek mijn benen bij elkaar.

'Slaapt hij hier?' Vraag ik haar en ze knikt.

'Hij is in de woonkamer.' Zegt ze mij. Ik knik en vraag haar hier naast mij te liggen slapen. Ze knikt en kruipt er onder. Ik besloot naar hem toe te gaan, waarom weet ik niet.

'Ik kom zo,' zeg ik haar en sta op. Ze kijkt mij glimlachend aan. Ze wist wat ik van plan was. Ze hoopte natuurlijk dat het goed kwam tussen ons. Ik loop de woonkamer binnen en tref hem slapend op de bank. Ik loop op hem af en staar een tijdje naar hem.

Wat is hij prachtig, zo lief en zo knap. Dacht ik en neem een diepe zucht. Ik draai mij om en loop weg. Ik ga maar slapen, dacht ik en val na een tijdje eindelijk in slaap. De volgende dag, word ik met hoofdpijn wakker. Siham was al klaar wakker en had ontbijt voor ons gemaakt. Ze kwam spontaan de kamer binnen en vroeg mij op te staan om te ontbijten. Ik schrok op ineens en keek op de klok.

'Shitt, Ayman!' Zei ik geschrokken. Ze kijkt mij geruststellend aan.

'Doe rustig, ik heb hem gebracht.' Zegt ze mij en ik voel een opluchting.

'Ik ben je dankbaar,' zeg ik haar en ze knikt.

'Kom, sta op! Ik ga er vandoor en jij en Jouad moeten echt praten.' Zegt ze mij en staat op. Ze trekt haar jas aan en kijkt mij aan.

'doe je rustig aan? Aan schreeuwen hebben jullie beide niks. Je bent zwanger, vergeet dat niet.' Zegt ze mij. Ik knik alleen maar droogjes. Ze heeft wel gelijk, maar of het op dit moment mij wat doet.. ik wist het niet meer. Het maakte mij gek, dat weet ik wel. Ik was helemaal gestresst en stond op. Ik voelde mij helemaal trillen over heel mijn lichaam. Ik voelde mij zweterig en duizelig. Ik probeerde op me benen te staan, wat niet echt lukte. Siham kijkt mij bezorgd aan.

'Yek Lebbes?' Vraagt ze mij.

Ik kijk haar geschrokken aan en hap naar adem. Ze kijkt mij ook geschrokken aan en uit een kreet.

'Aah je bloed.' Zegt ze mij helemaal in schok. Met grote ogen kijk ik van haar geschrokken blik naar de grond en toen kon ik het niet meer houden en begon nog erger te trillen en te huilen.

'Help mij!' Schreeuw ik naar haar. Ze was in paniek en wist niet wat ze moest doen.

'Wat moet ik doen, wat moet ik doen?' Vroeg ze in paniek. Ze was bang en ik zag het aan haar blik, maar ze was niet de enige, want ook ik was bang. Bang om mijn kind te verliezen.

'Jouad!' Schreeuwde ze ineens. Niet lang daarna kwam een verwarde Jouad aan

rennen. Nog half slapend kijkt hij ons aan en dan schrikt ook hij.

'A wilie, wat is hier gebeurd? Romaysa je bloed man!' Schreeuwt hij en ik bleef maar huilen en trilde nog steeds hevig. Wat hij als eerst deed was mij optillen in een ruk en bracht mij gelijk naar de auto. Hij hield mij stevig vast en probeerde mij gerust te stellen. Ik bleef maar tranen en de angst overwon mij. Ik was nog nooit zo bang geweest als nu.

'sst..' zei Jouad maar ik kon niet rustig blijven.

'Ik ben bang!' Zei ik hem fel en omhelsde hem stevig.

'Safi hbiba, het gaat goed komen. Vertrouw op Allah swt.' Zegt hij mij. Ik weet dat hij zich ook zorgen maakt maar op dit moment houdt hij zich groot voor mij.

Als we aan komen bij het ziekenhuis, word ik gelijk geholpen.

Ik word onderzocht door de dokter en vreesde alleen maar het ergste. Ze waren druk in het weer en ik kreeg er hoofdpijn van. Ik wou het horen..ik wou weten of mijn kind nog leeft ja of nee.

'Leeft mijn kind nog?' Vraag ik angstig. Er werd niet geantwoord.

'leeft mijn kind, verdomme!' Vraag ik gestresst. De dokter kijkt mij aan en antwoord zachtjes: 'we zijn aan het onderzoeken of nog alles goed is met het kind, als je ons even wil de tijd wil geven. Ik snap je frustratie en je angst, maar we proberen ons werk goed te doen.'

Ik knik angstig en kijk de andere kant op. Ik smeekte Allah swt dat mijn kind nog leeft. Wat zou ik moeten doen als mijn kind overlijdt. Ik zou mij zo ontzettend schuldig voelen. Dit is allemaal onze schuld. Jouad en ik hadden niet zo een ruzie moeten maken. Door zijn nicht is dit allemaal begonnen. Zij is hier net zo schuldig aan. De Dokter loopt naar buiten en na een tijdje loopt hij met Jouad naar binnen.

Jouad loopt gelijk op mij af en drukt een kus op mijn voorhoofd.

'Semhili,' zegt hij zachtjes. Ik probeer mijn tranen in te houden en bijt op mijn onderlip zo dat ik niet ga huilen. Hij knijpt in mijn hand en ik houd zijn hand vast. De dokter kijkt ons glimlachend aan.

'Je hebt heel veel geluk gehad. Je kind had wel dood kunnen gaan.' Zegt hij en kijkt mij aan.

'Ooh mijn god! Dit meen je niet..' Zeg ik en begin te snikken. Jouad omhelst mij en fluistert dat ons kind nog leeft. Ik omhels hem ook strak en ben zo blij dat mijn tranen niet opraken van blijheid.

'Ooh dank je, dank je Allah!' Zeg ik en kijk Jouad aan. Hij glimlacht en houd mij strak vast.

'Elhmdl, ik wil niet dat je, je nog zo gaat stressen! Dit laat ik niet meer toe. En sorry dat ik je zo opgefokt heb. We hadden niet naar Samira moeten luisteren.' Zegt hij mij.

'Ik weet en het spijt mij ook. Ik had nooit er aan moeten beginnen om contact met Tarik op te nemen. Je hebt groot gelijk ik ben gewoon stom geweest en natuurlijk pik je het niet! Ik weet het, want andersom zou ik het ook niet leuk vinden, dat zeg ik eerlijk.' Zeg ik hem en kijk hem met grote ogen aan. Hij glimlacht en kust mij op mijn neus.

'Jij moet heel goed gaan uitrusten.' Zegt hij mij.

'Nee, blijf bij mij.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij met grote ogen aan en knikt glimlachend.

'Ik ga ook nergens heen.' Zegt hij mij. Ik glimlacht en kijk hem met een lieve blik aan.

Dit alles maakte het weer goed, maar even goed was ik ontzettend geschrokken. Siham had de rest van de familie ook gebeld en ze zijn gelijk gekomen. Dat was wel super lief, maar ja hoort erbij he. Ik werd naar een andere kamer gebracht om te rusten. Ik mocht wel bezoek ontvangen maar ze moesten ook weer gauw weg gaan. Alleen Jouad bleef bij mij. Ayman is met zijn oma mee gegaan. Hij was nog steeds gefrustreerd en daar voelde ik mij schuldig om.

'Ik houd van je,' zegt hij mij en kust mijn handpalm. Ik kijk hem met een liefdevolle blik aan.

'Ik ook van jou, Jouad!' Zeg ik hem. Ik kijk de kamer rond en bedenk mij dat ik vannacht alleen moet slapen.

'Jouad, ik haat ziekenhuizen.' Zeg ik hem en hij begint te lachen.

'Ja, dat weet ik.' Zegt hij en knipoogt naar mij. Hij houdt mijn hand vast en kijkt mij aan.

'Je wilt dat ik bij je blijf vannacht, toch?' Vraagt hij mij en ik knik als een klein kind.

'Jaaaah, hihhi.' Zeg ik hem en hij schud lachend zijn hoofd.

'Nou dan zal ik je niet teleurstellen. Ik blijf bij je tot ik je mee mag nemen, heb je daar genoeg mee?' Vraagt hij mij en ik begin te giechelen.

'Safi, ik houd je er aan. Nou kom eens hier liggen,' zegt hij en hij schud zijn hoofd.

'nee, dat doen we niet lieverd.' Zegt hij en kijkt mij glimlachend aan. ik kijk hem smekend aan.

'Nee echt niet, ben je gek. Wat nou als een dokter of verpleegster binnen loopt.' Zegt hij mij.

'En dan? Mag ik niet naast mijn man liggen ofso.' Zeg ik hem.

'Haha ja wel, walakin we zijn in het ziekenhuis in hen bed. Straks mag ik niet eens meer blijven slapen.' Zegt hij mij. Ik knik en laat het er bij zitten.

Ik haat ziekenhuizen en daarom ergerde ik mij ontzettend aan de afgelopen dagen dat ik in het ziekenhuis verbleef. Gelukkig mocht ik al na 3 dagen naar huis. Ik liep samen met Jouad naar de auto. Hij had Ayman mee genomen. Ayman was blij dat zijn moeder eindelijk naar huis mocht. Hij was heel erg stil en ik vroeg hem wat er was. Hij schudde met zijn hoofd alleen.

'Is er helemaal niks?' Vroeg ik hem weer. Hij knikt.

'Niks, mama.' Zegt hij kalm. Ik glimlach en aai over zijn bolletje. Ik geef hem een kus en zet hem achterin. Doe zijn gordel om en sluit de deur. Ik ga voor in zitten en doe mijn gordel om. Jouad had de auto al gestart. We rijden richting huis, waar ons bezoek zich al bevond. Mijn moeder en schoonfamilie, neven en nichten waren bij ons thuis. Ook Nordin was gekomen, merkte ik op en kijk hem verrast aan. hij groet mij en vraagt hoe het gaat met mij. Jouad keek ons even aan en keek weer weg. Ik vroeg mij af wat hij nu in zijn gedachtes haalt. Ik kijk glimlachend naar Nordin en excuseer mij. Ik loop naar de keuken, waar ik gelijk preek krijg van moeder.

'Jij moet gaan rusten.' Zegt ze mij en kijkt mij bezorgd aan. Ik schud lachend mijn hoofd.

'Kom op mama,' zeg ik haar. Ze schud vastberaden haar hoofd.

'Nee mijn dochter, ik wil dat je gaat rusten. Wees blij dat je kind nog leeft!' Zegt ze heftig. Ik kijk haar met grote ogen aan.

'Dat weet ik mama, walakin koulchi djal Allah swt. Als Allah swt wou dat mijn kind het niet overleefde dan was dat in zijn handen. Walakin hmdl, Allah swt was bij ons. Hij heeft mijn kind bespaart.' Zeg ik haar. Ze knikt en kijkt mij met tranen aan.

'Je hebt gelijk, maar je moet rusten, want je bent ziekjes.' Zegt ze mij.

Ik knik afwezig en loop terug naar de woonkamer. De rest van de avond had ik geen oog voor mijn man, alleen voor mijn zoontje en de familie leden. Nordin was nog lang bij ons en ik merkte aan Jouad dat, dat sowieso een reden was, waarom hij niet in de woonkamer bij iedereen ging zitten. Ik vind dit zo een onzin allemaal, wat denkt hij wel niet man. Hij is verdomme een neef van mij. Ik neem een diepe zucht en strijk met mijn vingers door de haren van Ayman.

'Jij moet zo nodig naar de kapper, he mannetje.' Zeg ik hem glimlachend en hij knikt braaf. Ik glimlach. Ik was nog moe en straalde ook veel moeheid uit. Siham mijn schoonzusje die naast mij zat, raadde mij aan om beter te gaan liggen, want zo was het te veel voor mij. Ik knik alleen maar lichtjes en vertel haar dat ik zo dadelijk wel ga. Ik vind het niet kunnen om nu op te staan, mensen zijn voor mij gekomen, dat vertelde ik haar. Ze kijkt mij lachend aan en verklaart mij voor gek.

'Natuurlijk weten we dat je moe bent, doe ff normaal joh! Je bent niet voor niks paar dagen in het ziekenhuis verbleven.' Zegt ze mij en kijkt mij scheef aan.

'ja ok, je hebt vast ook wel gelijk! Alleen ik denk er zo eenmaal over en heb er vrede mee oke hbiba.' Zeg ik haar en ze kijkt mij hoofdschuddend aan.

'Jij spoort niet a hbiba.. je gezondheid gaat voor..remember that!' Zegt ze mij en ik glimlach knikkend. Laat in de avond ben ik ook pas gaan slapen, toen was iedereen weg. Jouad liep ons huis binnen en ik kijk hem geïrriteerd aan.

'Er waren mensen vandaag voor ons.' Zeg ik hem met het zelfde toon. Hij kijkt mij droog aan.

'Ze waren er voor jou, niet voor mij.' Zegt hij stom. Ik kijk hem met een kwade blik aan.

'Waar slaat dit op! Natuurlijk waren ze er voor mij, walakin jij bent ook de man des huize dus ik had je graag bij ons gehad ja! Jeetje, waarom doe je zo. Zeker omdat Nordin er was yek?' Zeg ik hem. Hij kijkt mij kwaad en slaat op de tafel.

'Waarom moet je daarover beginnen. Doe je dat graag ofso?' Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

'Nee! Er is niks bijzonders aan, maar jij bent de gene die raar doet. Jij keek mij aan alsof ik iets verkeerd deed ja!' Zeg ik hem kwaad.

'Romaissa, houd op! En denk aan je kind ja! Verdomme je bent net het ziekenhuis uit gekomen.' Zegt hij kwaad.

'Ach stel je toch niet aan! Jij doet altijd alsof jij nooit wat fouts doet, walakin nee Jouad ik ga hier niet mee akkoord. Ik vond dat je er bij moest wezen, maar blijkbaar vond je het buiten met je vrienden wel belangrijker.' Zeg ik hem.

'Ja het was inderdaad belangrijker ja!' Zegt hij stom. Ik was zo kwaad en hij maakte het erger.

'Weet je Jouad! Ik vraag mij af of ik hier wel goed aan doe, dat ik bij je terug ben gekomen. Ik deed er ook nog goed aan om weer verdomme zwanger te raken! En kijk hoe je doet, je bent geen spat veranderd!' Zeg ik hem fel. Hij werd kwader en zijn

ogen werden groter.

'Houd verdomme je kop eens dicht ja!' Schreeuwt hij en loopt weg. Ik was woedend en wou gewoon tegen hem te keer gaan. Waarom doet hij zo, zo koel, alsof niks hem kan schelen. Ik ben de enige verdomme die zich druk maakt om van alles, maar blijkbaar kan het hem helemaal niks schelen. Ik bal mijn vuisten en probeer op te staan. Ik zak verslagen terug en besluit gewoon op de bank te slapen. Ik heb er toch geen zin in om met hem te slapen. Laat hem maar genieten van de grote bed. Ik had helemaal geen goede kussen of dergelijk. Wel een deken, maar die is niet zo dik. Ik had ook geen zin om op te staan.

Ik was bijna in slaap gevallen tot Jouad de woonkamer binnen liep. Hij had zijn joggingbroek aan. Hij blijft verstijfd naar mij kijken.

'ben je van plan hier te slapen ofso?' Vraagt hij mij vreemd. Ik zeg hem niks en negeer hem.

'Romaissa, aub ik praat tegen je ja.' Zegt hij mij kalm en loopt op mij af.

'waarom doe je zo, aub laten we geen ruzie maken. We zijn niet voor niks weer bij elkaar terug gekomen. We doen dit omdat we van elkaar houden, toch?' Zegt hij mij. Ik kijk naar hem, zijn woorden doen mij wel wat. Ik weet dat hij gelijk heeft en misschien ga ik ook te hard van stapel. Ik knik en zeg zachtjes: ja, we zijn bij elkaar omdat we nog van elkaar houden.'

'Oke gelukkig,' zegt hij en zucht van opluchting. Hij komt naast mij liggen en trekt mij tegen zich aan.

'Ik houd van je, Romaissa.' Zegt hij en drukt zijn lippen op mijn voorhuid. Ik kijk hem dankbaar aan en nestel mij dicht tegen hem aan.

'Blijven we hier slapen?' vraag ik hem en kijk hem aan met pretoogjes. Hij schud zijn hoofd glimlachend.

'Nee we gaan in onze bed slapen! Ik heb namelijk een verrassing voor je.' Zegt hij mij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Je meent het, ik houd van verrassingen zeg ik hem en we staan beide op.

'Moet ik je helpen?' Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

'Nee, hmdl kan ik nog wel op mijn benen staan.' Zeg ik hem en we lachen beide.

We lopen naar de slaapkamer, waar ik gelijk in bed neer plof. Hij komt aan de andere kant naast mij liggen en vraagt mij om te draaien.

'Waarom?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij met pretogen aan.

'Ik ben van plan je een heerlijke massage te geven.' Zegt hij mij en ik kijk hem glimlachend aan.

'Maar ik kan moeilijk op me buik gaan liggen. Ik ga wel overeind zitten oke?' Zeg ik hem en hij vind het goed. Zoals hij zei, gaf hij mij een heerlijke massage. Ik genoot er van en uiteindelijk eindigde hij met mijn voeten die hij ook heerlijk masseerde. Ik genoot er van en hij gebruikte er heerlijke massageolie voor. Ik ga weer achterover liggen en geef hem een dikke kus en bedank hem. Daarna val ik in zijn armen in slaap. Ik was moe en die massage deed mij goed. Het haalde de moeheid weg.

'Ik breng hem wel naar zijn kamer en dan kom ik terug oke.' Zei Jouad en stond op met Ayman in zijn armen. Ik bleef alleen achter. Op dat moment ging de huistelefoon over. Ik nam de telefoon van de tafel en drukte op de knop.

Romaissa: ja hallo? Heey Fatima, alles goed meid?

Fatima: ja meid met jou ook?

Romaissa: ja hmdl, ewa hoe is het tussen jouw en je mannetje?

Fatima: ja goed he! Allen tussen mij en mijn broer gaat het niet super. Hij is kwaad om het feit dat ik toch mijn zin heb door gezet.

Romaissa: Ja Bilal weer he! Die voelt zich gekrenkt zeker.

Fatima: Ewa ja. Ik word er niet goed van, maar ben wel blij dat ik ga trouwen. Weg van huis, weg van die schooier. Hij is levenloos. Het word echt tijd dat hij iets nuttigs gaat doen met zijn leven man!

Romaissa: ja dat weet ik! Je hoeft mij niet te vertellen over die broer van jouw! Ik haat hem zo erg he. Maar ik ben wel blij voor jou, wallah! En wens je al het geluk op aarde samen met je mannetje.

Fatima: Haha dank je hbiba. Ik jou ook meid echt waar! Hoe gaat het nu tussen jou en Jouad? Zijn jullie gelukkig?

Romaissa: ja man ik ben gelukkig. Eerlijk heb het nooit verwacht dat wij twee eindelijk weer terug komen bij elkaar en normaal gaan doen tegen elkaar. Maar gelukkig dat het er wel van terecht is gekomen. Ik ben echt gelukkig en voel mij compleet. Ewa en ja binnen kort komt ons kind op aarde en dan word het alleen maar beter.

Fatima: ja inderdaad haha. Heerlijk joh! Komt goed en dan ga je feestje geven of niet?

Romaissa: ja tuurlijk, party altijd he! Ik ben van plan samen met Jouad in een zaal te gaan doen inchaallah.

Fatima: Ewa dat is wel niet eerlijk voor de man in huis.

Romaissa: haha je bedoelt mijn Ayman! Ewa ja... we zijn het wel van plan, maar ik zeg je eerlijk heb er ook bij stil gestaan dat Ayman zoiets niet heeft gekregen. Ik kijk wel, mohiem feest zal er wel zijn inchaallah! Des nood thuis, samen met familieleden, vrienden etc. heerlijk gewoon! Haha en Jouad ja hij wil perse wat groots doen. Ach we zien wel en het komt zoals je zei allemaal wel goed hbiba.

We hebben nog lang gepraat over koetjes en kalfjes. Jouad kwam er ondertussen alweer bij zitten en was naar de tv scherm aan het kijken. Ik nam na een lang gesprek afscheid van Fatima en ze beloofde mij gauw langs te komen voor op de koffie. Deze week nog. Ik hing lachend op. Jouad was geconcentreerd naar de scherm aan het kijken.

'Nou dat was Fatima, meskienna ze was me aan het vertellen dat haar broer zich er niet bij neer wil leggen.' Zeg ik hem. Hij haalt zijn schouders op. Ik kijk hem een tijdje stil aan.

Hij kijkt mij aan en zegt: 'Ja, wat wil je dat ik ga zeggen! Ze boeien mij allebei niet eerlijk gezegd en k snap ook niet dat jij nog met haar beste vriendinnen kunt zijn.

'Jouad! Doe normaal ja! Je weet dondersgoed, dat Fatima er niks aan kan doen dat die eikel ons dat had aangedaan. Ze was er zelf niet mee eens en staat volledig aan

onze kant. Dus wil je aub niet zo over mijn beste vriendin praten!

'Ooh sorry mevrouw! Wist niet dat je vriendin veel belangrijker is dan je man!' Zei hij onschuldig. Ik kijk hem vermoeid aan.

'Je weet heus wel dat het er niks mee te maken heeft! Ik houd van je en ook van haar. Zij is mijn beste vriendin en jij mijn man. Het gaat mij erom dat ze er niks aan kan doen. ze heeft er niks mee te maken dus waarom moet ik haar dan negeren. Je weet zelf dat alleen Bilal hier schuldig aan is.' Zeg ik hem.

'Oke, je moet het maar zelf weten!' Zegt hij mij en ik kijk hem knikkend aan.

'Nou bedankt schat.' Zeg ik hem en aai over zijn kale kop. Hij glimlacht en kijkt mij met twinkelende ogen aan.

'Geef eens een kusje.' Zegt hij mij. Ik glimlach en buig mij naar hem toe.

'Dat doe ik maar al te graag hoor.' Zeg ik hem en druk mijn lippen op die van hem. We kussen elkaar heel lang en dan laat ik hem hijgend los.

'Ik kan het niet meer, zolang.' Zeg ik hem en hij knipoogt naar mij.

'Yekkie, zit je dikke buik in de weg!' Zegt hij mij plagend.

'Ja inderdaad hahah,' zeg ik hem lachend. Hij streelt mijn rug en drukt nog een kus op mijn voorhoofd.

'Maar je kan het nog wel goed, dus dat is de belangrijkste. We nemen gewoon pauzes tussen door,' zegt hij weer en ik schiet in de lach.

'Haha wallah jij spoort niet! Zid jallah noud! Laten we lekker gaan slapen.' Zeg ik hem en we staan beide lachend op.

Jouad ik ga even naar de supermarkt, let jij op Ayman?' Vraag ik hem. Hij knikt terwijl hij staart naar de tv scherm. Ik begon echt moeite te krijgen met lopen. Nog een paar weken en dan was ik uitgeteld. Jeetje ik wou dat dit algauw achter de rug was, dan kon ik mij gaan storten op de kleintje en daarna op mijn werk weer inchaallah. Als ik de auto parkeer en uit stap, dan bots ik tegen iemand op. Ik voelde dat mijn buik pijn deed.

'Eey kijk toch eens uit dikzak!' schreeuwde een meisjesstem naar mij. Ik herkende die stem goed. Ik draai mij om en zag haar mij lelijk aan kijken.

'Nou wat een kreng ben jij zeg!' Zeg ik haar. Het was Samira, lelijke heks. Ze was samen met Tarik. Ik deed alsof ik ze beide niet kende. Tarik kijkt mij een lange tijd aan.

'Kom nou, wat staar je haar aan,' hoor ik haar zeggen. Ze was jaloers, dat merkte ik aan haar en ja Tarik kan de pot op. Als hij maar niet denkt dat ik het hem ook maar ooit zal vergeven. Eerlijk gezegd mis ik ook niks, ik heb mijn mannetje terug en wil dat het niet meer fout gaat. Jouad is voor mij een man en goede vrouw, dus dat is belangrijker voor mij. Ik neem een karretje en loop de winkel binnen. Ik haal van alles en loop richting de kassa. Toevallig sta ik naast hen in de rij. Ik haat ze zo erg he! Het lijkt wel of ze mij expres volgen. Ik hoor haar smiespelen en overdreven lachen. De kassavrouw kijkt mij aan en dan naar hen. Ze is Marokkaans merkte ik op aan haar naamkaartje. Ze kijkt mij glimlachend aan en knipoogt naar mij. Volgens mij had ze, ze door. Als ze geholpen worden eerder dan mij en al voorbij lopen, zegt dat meisje. 'Wat zijn de mensen toch gemeen! Ze is gewoon jaloers trek je er niks van aan.' zegt ze mij.

Ooh haha nee hoor! Dat doe ik ook absoluut niet. Zulke mensen die geef ik nog niet eens de tijd en ik verlaag mij niet toch hen niveau.' Zeg ik haar. Ze kijkt mij glimlachend aan.

'Goedso, moet je ook niet doen. Nou nog een fijne dag verder he.' Zegt ze mij en ik knik glimlachend en wens haar ook nog een fijne dag verder.

'Werk ze meid.' Zei ik er nog achter aan en liep de winkel uit. Ik laadde alles in de auto en reed naar huis.

Thuis aangekomen, trof ik mijn moeder aan. Ik omhelsde haar stevig en knuffelde haar helemaal fijn. Gaf haar vier dikke kusjes en we lieten elkaar pas los.

'heb je gemist mama,' zeg ik haar en ze glimlacht trots.

'Ik jou ook dochter van me.' Zegt ze en ik nam naast haar plaats.

'Is Jouad hier ook?' Vraag ik haar. Ze knikt en antwoord dat Jouad in de keuken koffie aan het maken is voor haar.

'Ach het is gewoon een echte heer,' zei ik moeder en we beginnen te lachen.

'Hebben jullie het over mij?' Vraagt Jouad glimlachend. Ik knik en we schieten weer in de lach.

'Ja we hadden het er over dat je een echte heer bent. Kijk hoe schattig je maakt thee voor mijn moeder.' Zeg ik hem en me moeder kijkt ons lachend aan.

'Ewa ja, hoort er bij. We kunnen haar toch niet laten zitten alleen.' Zegt hij en ik merk dat hij zich ongemakkelijk voelt meskien.

'Moeder had nog gebeld, ze heeft jullie uitgenodigd voor morgenavond om bij haar te gaan eten.' Zegt hij.

'Ooh gezellig. Wie komt er allemaal?' Vraag ik hem.

'Er gaan wel familieleden komen van onze kant.' Zegt hij. Ik knik en bedenk mij dat het vast wel zijn nichtjes zullen wezen.

'Wat nichtjes, tantes enz.' Zegt hij mij. Ik knik en staar afwezig weg. Ik kan niet echt opschieten met zijn nichtjes. Ze zijn van die jaloerse meiden en gunnen andere absoluut niks. Ik schraap mijn keel en zeg hem dat het mij gezellig lijkt.

'ga je mee?' Vraag ik moeder. Ze schud haar hoofd.

'nee, gaan jullie twee lekker gezellig. Als jullie willen kan ik wel op Ayman passen.' Zegt ze lief.

'Nee mama ben je gek! We gaan gewoon naar zijn oma en die wil hem vast heel graag zien.'

'Ja anders laat ze ons niet binnen zonder Ayman,' maakt Jouad het af. Ik glimlach en knik dat het inderdaad zo is.

'Maar het is de bedoeling dat jij ook mee gaat. Ik wil niet dat je alleen thuis blijft. Je hoort erbij,' zegt Jouad. Ik kijk hem lief aan en knik hem na.

'haha oke, nou het lijkt mij ook wel gezellig.' Zegt moeder en we kijken elkaar glimlachend aan.

We gingen thee drinken en daarna besloot ik voor moeder te koken en natuurlijk mijn gezin. Jouad is er vandoor gegaan en beloofd vroeg terug te komen. Ik ging er maar mee akkoord en nam afscheid van hem bij de deur. Hij drukte zijn lippen op mijn voorhoofd en ik sloot de deur achter hm dicht. Ik glimlach lichtjes en voel zijn warme lippen nog op mijn voorhoofd.

Ik loop de keuken in, moeder volgt mij en wil mij helpen. Ik wijs haar hulp af, maar ze wil er niks van horen. Volgens haar moest ik juist gaan liggen, omdat het te zwaar is voor mij allemaal. Ik kijk haar aan en glimlach.

'Nee, ik ga voor je koken.' Zeg ik haar en ze knikt akkoord.

'Maar ik ga wel je helpen. Des nood ga ik afwassen enz.' Zegt ze mij en ik glimlach.

'Alles kan in de vaat mama,' zeg ik haar en ze knikt.

'Ik weet, maar toch ga ik je helpen.' Zegt ze mij eigenwijs en we schateren in de lach.

'Oke als je het zo graag wil, dan mag dat he!' Zeg ik haar en ik neem de spullen uit de koelkast etc. We gaan aan de slag en zijn al gauw klaar. Ik laat alles op z'n gemak bakken in de oven en we nemen plaats in de woonkamer. Ik had twee kopjes koffie klaar gemaakt voor ons. We kijken samen naar een Marokkaanse serie en zijn beide van de aardbodem verdwenen door die serie tot de telefoon ons allebei uit gedachtes haalt. Ik besluit op te nemen. Ayman rent de woonkamer binnen met zijn speelgoed.

'Oma...kijk eens ik heb deze van papa gekregen,' zegt hij trots en laat mijn moeder zijn speelgoed zien. Ik neem de telefoon op en hoor de stem van mijn schoonmoeder aan de andere kant. Ik maak een babbel met haar, ze verteld mij dat ze opnieuw belt, omdat ze toe straks Jouad had gesproken en daarom nu weer belt om mij er van op de hoogte te brengen.

Ik vertelde haar dat het hij het overgebracht heeft aan mij en dat ze daarvoor niet nog extra hoefde te bellen. Ze vond van wel, meskiens ik snap haar maar al te goed. Ik vertel haar dat ik moeder mee neem en dat vond ze goed. Volgens haar hoefde ik het niet eens te vragen. Het is net haar huis, had ze gezegd. Ik bof met mijn schoonmoeder, ze is echt een schatje. Ik neem na een tijdje afscheid van mijn schoonmoeder en zeg haar dat ze iedereen de groeten moet doen en hang op. Ik kijk moeder glimlachend aan en vertel haar wie het is, natuurlijk had ze wel door wie het was. Ik en moeder hadden een gezellige avond gehad en laat in de avond kwam Jouad thuis. Toen pas gingen we eten gezamenlijk. Moeder besloot toen naar huis te gaan en ik en Jouad bleven alleen achter.

Weken zijn verstreken en eindelijk is mijn kind op de wereld gekomen. Jouad en ik zijn de gelukkigste ouders op dit moment. Ons geluk kan maar niet op. Ayman is ook helemaal blij met zijn nieuwe zusje.

Ja het is een meisje, genaamd Lina. Ik neem een diepe zucht van opluchting en kijk naar mijn dochtertje. Wat is ze mooi, dacht ik. Ik heb het vermoeden dat dit kindje eindelijk op mij gaat lijken hihi. Maar daar kan ik nog niks over zeggen, we wachten het af wat de tijd ons brengt. Jouad hoort geklop op de deur en loopt er na een tijdje heen. Er word maar een keer geklopt. Als hij terug komt, heeft hij een grote verpakte doos in zijn handen. Ik kijk hem verbaasd aan.

Hij opent een kaartje die er bij zit en leest het hard op:

Beste Romaissa,

Ik weet dat je de beste moeder op aarde zal zijn.
De mooiste, prachtigste moeder...
Ik weet dat je nu zult stralen als een ENGEL...!!!
Ik wil je van harte feliciteren en vind het heel erg jammer
Dat ik het niet persoonlijk kan/mag doen.

Groetjes Tarik

Jouad stopt met lezen en kijkt mij vreemd aan.
'Wat een idioot dat hij durft!' Zegt hij mij kwaad. Ik moest er best wel om lachen, om de manier hoe hij doet. Hij kijkt mij verward aan.
'Vind je dit grappig, ik niet!' Zegt hij en ik schud lachend mijn hoofd.
'Nee, ik vind jou grappig.' Zeg ik hem.
'Ja dat bedoel ik dus! Ik ben hier serieus bezig en jij zit te lachen.' Zegt hij weer.
'Niet zo jaloers jij ja! Je dochtertje zal wel denken wat een vader ze heeft.' Zeg ik hem.
Hij kijkt mij nog steeds vreemd, verward aan en mompelt wat in zichzelf.
'Haha wat zei je? Ik hoorde je niet.' Zeg ik hem lachend.
'Trouwens ik doe die pakket niet eens open, je mag hem terug op de post zetten of weg gooien. Ik hoef niks aan te nemen van mensen die harteloos zijn. Als hij denkt het zo gemakkelijk weer goed te maken heeft hij het pech. Hij hoeft het niet te proberen, hij komt er nooit meer in bij mij.' Zeg ik Jouad menens. Het was waar, wat ik zei. Zo dacht ik er over en mijn haat gevoelens jegens Tarik zijn allemaal erger geworden. Laat hem heel gelukkig worden met die heks van hem. Jouad haalt zijn schouders op en zegt: 'Er staat geen postadres op. Ik doe het wel ergens buiten zetten.'
'Nee weet je wat, ik laat morgen Fatima het weg brengen. Ze zet hem gewoon braaf neer voor zijn deur. Kan hij hem sparen tot hij een dochtertje krijgt met die lelijkheid van je nicht!' Zeg ik hem. Jouad kijkt mij geïrriteerd aan.
'Praat aub niet over zulke mensen. Ik walg van ze ja.' Zegt hij en zet het pakketje in de gang. Ik geef het wel mee met Fatima. Ze weet wel waar Tarik woont van vroeger. Ik hoor moeder uit de keuken komen.
'Kijk ik heb voor jullie lekkere soep gemaakt.' Zegt ze en ik kijk haar met pretoogjes aan.
'Hmm, heerlijk mama! Je verwent mij wel heel erg hoor.' Zeg ik haar en ze kijkt mij glimlachend aan.

De deurbel gaat en mijn schoonmoeder, schoonzusje en schoonbroers lopen binnen.
'Hoi schoonheid,' zegt Siham en kijkt mij glimlachend aan. Ze groet mij uitbundig en kust mij helemaal onder en neemt dan Lina over van mij en kust haar ook helemaal onder tot ze begint te huilen.
'Hallo, je vermoord mijn dochtertje nog!' Schreeuwt Jouad. Iedereen moest er om lachen.

'Ik heb lekkere soep,' zegt mama en gaat voor de andere ook wat halen. Niet lang daarna zitten we gezamenlijk te eten. Het was super gezellig. Ook vriendinnen, familieleden, nichtjes en andere kennissen kwamen langs en namen cadeautjes mee en het was super gezellig. De volgende dag kwam Fatima weer langs. Voor de zoveelste keer dit week. Alleen gisteren was ze er niet, omdat ze een belangrijke afspraak had voor haar werk en het laat werd.

'Schatje!' Schreeuw ik als ze in de deuropening van de woonkamer staat.

'haha heey mamaatje' zegt ze mij en we schieten in de lach. We omhelzen elkaar heel strak.

'Kei stoer man, jij met je kleintje! Ooh ik weet dat dit niet je eerste keer is, maar het is weer lang geleden met Ayman. En het blijft een mooi gebaar,' zegt ze mij trots. Ik knik ook trots en kijk op mijn dochttertje neer.

'Ze is mooi he,' zeg ik haar en Fatima knikt uitbundig.

'Zo eey, je wil niet weten hoe mooi. Ze is mooier dan Ayman was, toen hij klein was wallah! Haha niet dat Ayman lelijk is, in tegendeel hij is kei mooi nu en hoe ouder hij word hoe gevaarlijker hij word met zijn schoonheid.' Zegt ze mij en we beginnen weer te lachen.

'Haha Wallahila. Hij word player!' Zeg ik haar lachend.

'Weet je ik had Achmed gebeld en ik vertelde hem over je. Hij was blij voor je en wallah we hadden het er over dat we samen ook wel kinderen willen! Weet je dat lijkt mij zoo mooi he! Echt waar. Ik hoop alleen dat het allemaal goed komt. Je weet Bilal, ik vertrouw het niet allemaal.' Zegt ze mij en kijkt mij teleurstellend aan.

'Kom op, Fatima! Laat het je niet dwars zitten, omdat Bilal zijn zin moet hebben. Als hij echt van je houd als zijn zusje dan moet hij juist het beste voor je willen! Ooit zal die rotzak ook verliefd worden en kinderen krijgen en dan gaat hij het berouwen.' Zeg ik haar.

'Nou ik hoop voor hem dat hij nooit kinderen krijgt of een vrouw, die gaan het echt moeilijk krijgen hoor. Wallah zal zwaar medelijden met ze krijgen.' Zegt ze mij en we schieten in de lach. Ja, Bilal kennende, zal zijn vrouw inderdaad een rot leven gaan krijgen, maar ja dat weten we weer niet zeker. Hij kan daardoor ook veranderen en dan pas beseffen wat liefde is. Het is geven en nemen!

Ik kijk teder op mijn dochttertje neer en glimlach. Ik hoop dat mijn kinderen nooit iets te kort komen en gelukkig leven. Ik neem een diepe zucht. Het leven kan heel moeilijk zijn. Fatima en ik nestelen op de bank tegen elkaar en kijken samen een filmpje. Een meiden film, die ze mee heeft genomen. Lekker gezellig en mama had lekkere dingen tafel neer gezet. Meskienna ze is alleen maar bezig in de keuken en opruimen overal in huis. Ze doet haar best heel erg, maar typisch moeders. Ik weet precies wat ze voelen. Moeder komt eindelijk bij ons zitten en we kijken samen naar de film. Laat in de avond word Fatima opgepiept. Ze kijkt mij verlegen aan en neemt haar telefoon. Ze fluistert in mijn oor, dat Achmed haar oppiept. Hij had haar beloofd op te halen en dan naar huis te brengen. Ik knik glimlachend en wens haar veel plezier saampjes en dat ze morgen terug moet komen.

'ik doe me best. Houd je goed en we bellen elkaar!' Zegt ze mij en we nemen afscheid.

'Ooh ja, voor ik het vergeeft! Neem je die pakketje mee voor Tarik. Ik hoef zijn rotzooi

niet!' Zeg ik haar en ze kijkt mij lachend aan.

'Is goed meid, wees gerust. Ik weet ook precies wat je bedoelt. Ik zou zulke mensen ook niet meer vertrouwen of nog iets van ze aanpakken, idioten. Hij durft wel hoor!' Zegt Fatima en ik knik teleurgesteld. Moeder neemt ook afscheid van haar en ze loopt weg. Ze loopt Jouad tegemoet op de gang en ik hoor hem haar groeten. Daarna loopt hij naar binnen groet ons en kust mij op mijn voorhoofd en moeder ook.

'Hoe is het met jullie? En mijn kleine dochter en zoon?' Vraagt hij ons. Ik antwoord hem dat Ayman met zijn zusje is en dat Lina ligt te slapen.

'Blijft hij bij mijn moeder slapen?' Vraagt hij mij en ik knik dat het inderdaad zo is. Hij knikt glimlachend en loopt naar de woonkamer en komt na een tijdje weer terug.

'Morgen krijg ik weer veel bezoek,' zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

'Meskienna, marlisch komt goed schatje van me.' Zegt hij fluisterend. Moeder besluit naar bed te gaan in de logeerkamer. Ik weet dat ze het doet, omdat ze zich schaamt in ons bijzijn en ons de privacy gunt. We nemen afscheid van haar en al gauw nestelt Jouad zich naast mij en drukt mij tegen hem aan. Ik laat mij tegen hem aan vallen en we kijken samen naar de tv scherm.

'Hmm ik heb je wel gemist,' fluistert hij en drukt kusjes in mijn nek. Ik glimlach verlegen en geniet van zijn aanrakingen. Hij stopt zijn hoofd in mijn nek en blijft zo een tijdje zitten. Af en toe kust hij mij of blaast hij in mijn nek.

'haha, Jouad,' zeg ik hem en draai met mijn hoofd, omdat het kietelt.

'Heb je morgen iets nodig?' Vraagt hij mij lief. Ik bedenk mij en zeg na een tijdje dat hij inderdaad boodschappen moet doen. Heel veel, want alles is bijna op. Hij knikt en beloofd morgen boodschappen te doen. Haalt hij eerst Ayman op en daarna zou hij samen met zijn zoontje boodschappen gaan doen.

We blijven nog een tijdje op en dan ben ik moe en wil ik gaan slapen, maar op dat moment word Lina wakker.

'Ooh jeetje! Ik ben moe, maar het word eerst voeding geven.' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

'Ik houd je wel gezelschap.' Zegt hij mij en we lopen naar de slaapkamer, met Lina in mijn armen. Nadat ik haar voeding geef en met moeite weer in slaap krijg, kan ik eindelijk ook in slaap vallen. Alleen geld dat niet voor de hele nacht. Ik werd 2/3 keer per nacht wakker. Maar ik had het er voor over, het is mijn dochtertje! Ze heeft mij nodig en dat zal dan ook gebeuren. Ik ben blij dat Jouad mij helpt en mij hierbij enorm steunt en terecht. Het is ook zijn dochter. Nu weet ik wat ik bij de eerste geboorte miste, maar hmdl toen kon ik Ayman in mijn eentje onderhouden. Ik had dan wel moeder gelukkig, dus het scheelde wel. Ik sluit mijn ogen en val diep in slaap...maar voor hoelang weer...

Met de dag werd mijn kleine dochter groter en groter. Mijn geluk kon nog steeds niet op samen met mijn gezinnetje. Ik kijk met pretoogjes naar Jouad die mij aanstaart vanuit de deuropening. Ik was mij aan het omkleden.

'Waar ga je nu zo heen?' Vraagt hij mij.

'Je weet dat Fatima gaat trouwen.' Zeg ik hem. Hij knikt.

'Nou ik ga een cadeau voor haar uitzoeken en ik wil een nieuwe jurk,' zeg ik hem. Ik

zag hem afwezig knikken. Ik weet wat hem dwars zit, dat is dat hij liever niet heeft dat ik ga, want hij heeft geen zin om Bilal tegen te komen. Ik kijk hem scheef aan en vraag hem wat er nou weer is. Ik deed alsof ik niks wist.

'Niks!' hoor ik hem zeggen.

'Oke, dan niet!' Antwoord ik terug. Ik pak mijn tas en loop langs hem heen. Hij trekt mij aan mijn arm en kust mij vol op de mond.

'Moet je perse gaan? Waarom lever je de cadeau niet gewoon af en safi.' Zegt hij. Hij heeft het zovaak geprobeerd, maar daar ga ik niet me akkoord.

'Nee! Ze is mijn beste vriendin. Zij heeft ook altijd voor mij klaar gestaan. Ze verdient het niet dat ik haar in de steek laat. Ze bouwt op mij ja! En een ding moet je heel goed in die oren van je knijpen. Ik doe het niet voor Bilal of wie dan ook, maar voor Fatima!' Zeg ik hem fel. Hij knikt afwezig.

'Ewa ja, als je zo graag wil gaan.' Zegt hij somber. Ik knik en zeg hem dat ik niet kan wachten op die dag. Hij glimlacht slapjes.

'Mohiem, ik ga er vandoor. Ik heb afgesproken om met je zusje een jurk te gaan uitkiezen.' Zei ik hem. Ik loop naar de keuken en weer naar de woonkamer.

'Vergeet je Ayman niet,' zeg ik hem.

'Waar ga je winkelen?' Vraagt hij mij.

'Gewoon hier. Maar ik bedenk mij waar ze echt een mooie aparte jurk verkopen. Ik denk dat ik richting Den Haag ga.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met tegenzin aan.

'Hier heb je toch ook jurken?' Vraagt hij mij.

'Ja, weet ik, maar zoals ik zei wil ik een aparte jurk. Ik wil er goed uitzien.' Zeg ik hem.

'Ewa safi, je hebt genoeg kleding van mij die je prachtig staan. Je ziet er altijd goed uit!' Zegt hij mij. Ik haal mijn schouders op.

'Nee, ik ga toch. Vind je toch niet erg, lieverd?' vraag ik hem. Hij haalt zijn schouders op en zegt dat ik rustig aan moet doen. Ik knik glimlachend en loop op hem af.

'Je bent stiekem jaloers he?' Vraag ik hem en hij schud zijn hoofd.

'Waarom zou ik!' Zegt hij en doet zich ten domme.

'Ja hoor, alsof ik je niet ken, Jouad.' Zeg ik hem en plaag hem ermee. Hij schud zijn hoofd en kijkt mij aan alsof ik gek ben.

'Nou, ga nou maar en schiet op! Maak het niet te laat, want dan zal het je berouwen.' Zegt hij mij en ik schiet in de lach.

'Het zal jouw eerder berouwen! En wees gerust, ik ga met je zusje hoor. Dus ik zal niet stiekem op jacht gaan naar jongens.' Zeg ik hem en begin te lachen.

'Ga zo door en je komt vandaag die deur niet uit, pas tot ik je zelf breng.' Zegt hij en kijkt mij streng aan. Ik weet dat hij jaloers begint te worden.

'Trouwens moet je er zonodig goed uitzien. Ga iets anders aan trekken.' Zegt hij en ik schiet in de lach.

'Haha, je spoort niet! Ik ga zo en punt uit! Ik trek toch een jas aan, dus wees gerust.' Zeg ik hem.

'Ja een korte jas!' Zegt hij en ik moest daardoor alleen maar harder lachen.

'hahahahaha, Jouad doe normaal man!' Zeg ik hem hard lachend. Hij trekt een scheve bek.

'Nou kom eens hier mannetje van mij! Geef mij eens een dikke pakkerd!' Zeg ik hem terwijl ik mij stevig tegen hem aan druk. Hij glimlacht ondeugend en ik weet dat hij

verlangens begint te krijgen. Ik bonk op tegen hem aan speels en hij kijkt mij met grote ogen aan. ik lach naar hem en duw hem van mij af.

'Je zusje zal op me zitten te wachten. Dus ik ga er vandoor.' Zeg ik hem en druk een kus op zijn lippen. Ik loop daarna met mijn tas in de hand weg. Ik sluit de deur achter mij dicht en loop naar de auto.

Als ik aan kom bij mijn schoonmoeder, hangt Siham al uit de raam te gluren.

'Jeetje, eindelijk je bent er man!' Schreeuwt ze en rent naar beneden. Algauw staat ze voor de deur en kijkt mij glimlachend aan. Ze stapt in en geeft mij de vier kusjes.

'Ewa, had je moeite met je mannetje, dat je daarom zo laat bent?' Vraagt ze mij en ze begint te glimlachen.

'Hahaha, ja zoiets.' Zeg ik haar en ze begint te lachen.

'Mijn broer kennende, het is gewoon de jaloezie.' Zegt ze mij.

'Ja, weet ik ook wel, maar ik mocht wel van hem komen.' Zeg ik haar weer en ze knikt.

'Ja, anders had hij met mij te maken gekregen.' Grapt ze en we schieten in de lach.

'Jij wel ja, zeg ik haar en ze kijkt mij lachend aan.

Het was super gezellig om met Siham te winkelen. Ik heb ook gescoord in een jurk te vinden. Het was een prachtjurk, een hele aparte. De kleur is Zeeblauw. Ik heb witte pumps er bij gekocht. Hele sjeke, wat sieraden en ik was klaar voor de bruiloft van mijn vriendin. Ik moest er goed uit zien hihi. Ik rijd met Siham nog naar een Restaurant. We hebben lekker gegeten en besluiten terug naar huis te rijden. Thuis aangekomen zit Jouad met Ayman op de bank. Het was schattig om te zien. Ik had mijn handen vol en loop op mijn mannetjes af.

'Hoi Lieverds van mij.' Roep ik opgewekt en ze kijken mij glimlachend aan.

'Hoi Darling, hoe is het met je?' Vraagt hij mij.

'Goed, met jou en Ayman?' Vraag ik hem. Hij antwoord dat het goed gaat. Hij kijkt naar de tassen en reikt er naar uit met zijn hand. Hij grijpt de tas en kijkt er in.

'Wauw, mooie kleur zeg.' Zegt hij als hij de jurk uitpakt en fluit. Ik glimlach en kijk hem met pretogen aan.

'Mijn vrouwtje heeft wel smaak.' Zegt hij glimlachend en trekt mij aan mijn arm.

'Kom eens hier.' Zegt hij en ik kijk hem ondeugend aan. Ik laat mij vallen op hem.

'Ik moet de kleine halen bij mijn moeder.' Zeg ik hem en hij knikt braafjes.

'Zullen we samen gaan?' Vraagt hij mij. Ik knik akkoord en we besluiten te gaan.

De Bruiloft van mijn vriendin nadert. Ik was al dagen van te voren aan het voorbereiden. Ze had mijn hulp hard nodig en ik stond ook klaar voor haar. Lina had ik mijn schoonmoeder gelaten. Ze was namelijk niet van plan te gaan. Siham gaat wel mee naar zowel de hennafeest, vrijgezellenfeest als de bruiloft. Ik heb een meidenfeestje georganiseerd voor mijn vriendin en dat vond ze geweldig. Vandaag was de hennafeest en eergisteren was de meidenavond, ook die liep succesvol. Ze was superblij meskiena met wat we voor haar hebben gedaan.

Ik was mij aan het omkleden en trok mijn kaftan aan. Het was een mooi gebroken witte, die getailleerd ging met een brede riem en driekwart mouwen. Ik had mijn haren feestelijk opgestoken en maakte mijn ogen donker op en deed verder heel

lichtjes make-up op. Mijn ogen kwamen heel goed uit. Ik bekeek mij zelf goed in de spiegel en spoot wat parfum op.

'Hmm...wat ruikt het hier lekker.' Hoor ik achter mij en ik draai mij glimlachend om. 'Haha yek.. ewa je vrouwtje heeft gewoon smaak weet je nog.' Zeg ik hem en hij schud lachend zijn hoofd. Hij loopt met kleine passen op mij af en slaat zijn handen om mijn middel en drukt mij tegen hem aan.

'Hmm...je bent lekker.' Kreunt hij en ik giechel zachtjes.

'Nou ophouden he, ik zie er tiptop uit dus verpest het niet.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met opgetrokken wenkbrauwen aan.

'Daag mij niet uit ja! Wallah anders verpest ik je kapsel, je make-up en alles. Je laat mij gek worden van verlangen en dan mij bevelen op te houden...hmmm je weet hoe koppig ik ben.' Zegt hij mij Zerma streng en ik schiet in de lach. Ik weet wel dat als hij zoiets zegt het ook wel zonder er bij na te denken het doet. Dus ik hield mij in. 'Nee lieverd, ik beloof je vannacht lekker je zin te geven.' Zeg ik hem en hij grinnikt sneaky.

'Ja, ik wacht op je he!' Zegt hij en kust mij in mijn nek.

'Love you,' zegt hij en ik antwoord hem dat ik ook van hem houdt. Ik druk nog een kus op zijn mond en neem mijn tas en stop er spullen in.

'Ik ben klaar, dus ga er nu vandoor richting je zusje en mijn moeder die ik nog moet ophalen.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Doe je rustig aan.' Zegt hij mij.

'Ja tuurlijk, altijd dat weet je.' Antwoord ik hem en glimlach liefjes naar hem.

'Ewa ja! En als er iets is moet je mij bellen, hoor je mij?' Zegt hij mij.

'En wat bedoel je precies? Als Bilal mij lastig valt? Haha nou geloof mij, die sukkel zal er niet eens zijn. Zo zielig is hij.' Zeg ik hem en hij kijkt mij serieus aan. Ik weet dat hij er heel erg mee zit. Hij wil zelfs niet zaterdag mee. Maar ik had nog hoop, ik wil hem hoe dan ook proberen over te halen. Ik wil zograag dat hij met mij mee gaat. Ik zou mij beter voelen.

Ik neem een diepe zucht en hij kijkt mij aan.

'Wat is er, engel?' Vraagt hij mij. Ik haal onverschillig mijn schouders op. Ik schud daarna mijn hoofd.

'Er is niks aan de hand,' zeg ik hem. Hij trekt mij aan mijn arm.

'Er is iets en ik zie het aan je. Kom op vertel mij wat er is.' Zegt hij mij en streelt mijn haren.

'Nou niks, schatje. Echt maak je geen zorgen het stelt niks voor.' Zeg ik hem.

'Ewa kijk hoe je nou doet. Vertel mij nou maar, want je irriteert mij zo.' Zegt hij weer.

'Stel je niet aan jeetje! Ik vind het gewoon jammer dat je niet mee gaat morgen naar de bruiloft. En je hoeft al niks te zeggen, want ik weet dat je er koel over doet en mij weer gaat zeggen dat je voor geen goud zult gaan.' Zeg ik hem en wil weg lopen. Ik hoor hem zuchten en ik hoor zijn passen. Bij de woonkamer draai ik mij en kijk hem aan. Hij staat naar de raam kant toe en kijkt naar buiten.

'Ik vind het moeilijk,' zegt hij en blijft naar buiten staren. Ik was verder ook stil. Ik blijf hem aanstaren.

'Ik heb niks tegen Fatima. Echt niet! Ik wens haar al het geluk van de wereld toe met

haar man en Achmed is een goede jongen. Met jou wil ik ook heel graag mee. Wat denk je zelf, ik wil zeker met mijn vrouw naar een bruiloft. Ik zou niks anders willen, maar het is hij... die flikker en dat jij het nog accepteert hen huis binnen te treden. Ik snap je niet, verdomme! Die Eikel wou ons zoontje iets aan doen. Ons iets aan doen... hij is gewoon gestoord in zijn hoofd en ik vergeef het hem niet..nooit niet! Knoop dat goed in die oren van je, dus vraag mij ook niet naar die bruiloft te gaan. Mijn trots gaat voor! Dus mijn excuses, maar jij mag gaan dus doe dat en laat mij aub.' Zegt hij mij duidelijk en loopt weg. Ik zucht weer en besluit om te vertrekken. Ayman zou met zijn vader blijven deze avond. Ik loop de deur uit en loop richting mijn auto. Ik start de auto en rijd met een vaart weg. Bij Siham aangekomen, stap ik uit en loop naar binnen. Mijn schoonmoeder doet open en heeft Lina in haar armen. 'Heey benti,' zeg ik trots en druk een kus op haar mondje. Mijn schoonmoeder kijkt ons glimlachend aan.

'Salaam khalti,' groet ik haar en druk een kus op haar voorhoofd.

'hoe is het met je?' Vraag ik haar.

'Allah yhfdek, het gaat goed met mij.' Zegt ze mij en ik knik glimlachend.

'Goedzo, hmdl.' Zeg ik haar. Ik loop door en vraag naar Siham. Ik neem Lina in mijn armen. Ayman komt al aangerend.

'Mamaaa...mamaaa..' Schreeuwt hij en ik begin te lachen.

'Ik kan je moeilijk in mijn armen nemen. Ik heb je zusje vast.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met een pruillip aan. Ik giechel en loop door naar de woonkamer.

'Siham!' Hoor ik mijn schoonmoeder schreeuwen naar boven. Niet lang daarna komt Siham aangelopen en ze ziet er prachtig uit.

'Wauw!' Schreeuwt ze en ik begin te lachen.

'Je bent dodelijk joh! Wallah mijn broer heeft het getroffen met jou. Als hij je man niet was, dan had je heel mannen achter je aan hihih.' Zegt ze mij en ik kijk haar verlegen aan.

'Doe normaal gek! Je mama hoort alles.' Zeg ik haar en ze begint hard te lachen. Ook mijn schoonmoeder moest lachen.

'Ze heeft wel gelijk.' Hoor je mijn schoonmoeder zeggen. Ik bedank haar voor de compliment en zeg Siham dat ze er zelf heel geweldig uit ziet.

'Ewa morgen na de bruiloft komen mensen je hand vragen.' Zeg ik voor de grap en ze beginnen te lachen.

'Haha je spoort niet man! Maar ja, waarom niet he.' Zegt ze mij en we schieten weer in de lach. Mijn schoonbroer die naar zijn zusje zit te staren begint te lachen en kijkt haar hoofdschuddend aan. Ze draait zich verwaand om en loopt weg. Bij de deur draait ze zich om en kijkt mij nog steeds verwaand aan.

'Kom je nog? Of moet ik zonder je gaan?' Vraagt ze mij en ik schiet in de lach.

'Haha wallah jij spoort niet, mevrouw Ben Yahya.' Zeg ik haar en ze kijkt mij lachend aan. Ik neem afscheid van mijn kinderen, mijn schoonmoeder en schoonbroer en loop achter Siham aan. Siham hoor je nog gedag schreeuwen tegen haar moeder en broer en we sluiten de deur.

We rijden met leuk muziek op naar Fatima haar huis. Met de muziek aan, beginnen we de sfeer al te voelen en beginnen gek te dansen.

'haha jij en ik sporen niet. We lopen volgens mij dansend naar binnen straks.' Zegt ze

en we beginnen te lachen. Ik knik lachend.

'Stel je voor, wallah echt idioot. Maar we gaan het wel gezellig maken, als mensen stom gaan doen, ga ik ze schoppen. Een voor een.' Zeg ik haar en we lachen.

'jaja, haha super Hadda. Ik ben je assistent.' Zegt ze mij en we lachen weer. We hadden wel lol, dat was duidelijk. We kochten een bos bloemen en we hadden sowieso een cadeau voor haar. Morgen neem ik gewoon geld mee in een envelop. Vind ik altijd wel handig voor de kersverse bruid/bruidegom. Dat hebben ze hard nodig, na zoveel uitgaven. We lopen met volle handen hen huis binnen. Fatima was slim en hield haar henna in de achtertuin. Ze hadden een hele grote, ruime tuin die ze bedekten met een hele grote tent. Ze heeft de boel gedecoreerd en het zag er echt uit als een zaal. Ze heeft ook een dj gehuurd. Morgen de grote dag word in een zaal gehouden. Een super grote zaal, met band en al. Ze had de beste genomen in alles en het beloofde een te gekke feest te gaan worden. Ze had ook een goede negaffa ingehuurd, dus onze bruid en bruidegom zullen sowieso gaan stralen inchaallah. Ik loop met een brede glimlach naar binnen. De muziek motiveerde ons al en we raakten bijna de controle over ons zelf kwijt. Ik en Siham kijken elkaar giechelend aan.

'Kan jij blijven staan?' Vraagt ze mij en ik schud lachend mijn hoofd.

'Nee haha ik word gekieteld denk ik.' Zeg ik haar.

'Ja hoor, heb je Jouad in je gedachtes ofso?' Vraagt ze mij. Ik schud mijn hoofd en lach hard.' Jij bent gek! Die broer van jou, daar wil ik deze avond/ nacht niet eens aan denken.' Zeg ik haar en ze stoot mij.

'Haha , zeg dat maar tegen hem. Ik bel hem wel ff.' Zegt ze mij en ik sla haar speels.

'Wallah a jemak! Ik ga je vermoorden.' Zeg ik haar en ze schiet in de lach. De moeder van de bruid loopt ons tegemoet en ze groet ons uitbundig. Ik overhandig haar de bloemen en cadeau en feliciteer haar weer voor de zoveelste keer. Ze was blij met ons komst en bedankte mij telkens. Ik knikte glimlachend en loop door. Ik besloot gelijk naar boven te gaan, naar onze bruid. Als ik op de deur klop en het open, zie ik een pracht Fatima zitten.

'Wauw, tbarkallah rhlik! Sla3nbi.' Zeg ik haar en ze begint te glimlachen.

'Aah, ik ben zenuwachtig.' Zegt ze mij en ik schiet in de lach.

'Ja duuhhh, ik kan mij er heel wat bij voorstellen. Je trouwt niet dagelijks.' Zeg ik haar en ze schiet in de lach.

'Ja je hebt gelijk, eindelijk je bent gekomen. Kan ik wat lachen, ben de hele dag stil en zenuwachtig geweest.' Zegt ze mij.

'Haha yekkie, ewa vanaf nu wil ik je alleen zien lachen. Safi?' Zeg ik haar en ze knikt glimlachend.

'Hoe heb jij dat gedaan man op je bruiloft. Jij was absoluut niet zenuwachtig.' Zegt ze mij.

'Ja klopt, ik was mezelf en had helemaal geen zenuwen. Ik weet het niet, sbar van Allah swt,' zei ik haar en ze knikt.

'Se3datek.' Zegt ze mij en ik knik lichtjes.

'Ewa ja, geloof mij. Heb zelfvertrouwen. Denk aan Achmed , aan na de bruiloft, aan de rest van jullie leven, de toekomst en al het mooie wat jullie tegemoet gaat komen

inchaallah. Denk aan onze tijden, denk aan al het goede in je leven en het gaat heus wel mee vallen. Wees sterk en vergeet niet dat onder de mensen wachten die heeel veel om je geven. Die je graag zien stralen en vooral Je mama, Siham en ik! Haha ik ben wel erg he haha, nee maar ook de mensen die alsnog van je houden hoor. Maar je moeder altijd het meest en ik natuurlijk dat weet je toch wel?' Zeg ik haar en ze kijkt mij lachend aan.

'haha wallah jij spoort niet, kom eens hier mijn allerliefste vriendin.' Zegt ze mij en ik loop op haar af. Ze omhelst mij strak. Haar ogen worden vochtig.

'Eey laaat dat!' Zeg ik haar fel en ze houd zich in.

'haha je hebt gelijk, maar je woorden maken mij emotioneel. Het was de bedoeling mij aan het lachen te maken, niet aan het huilen.' Zegt ze mij en ik begin te lachen.

'haha Wallahila je hebt gelijk, maar sorry dit keer sprak mijn hart en niet mijn verstand. Kun je het mij vergeven?' Vraag ik haar onschuldig.

'haha maar natuurlijk gekkie! Je woorden waren prachtig en oprecht en dat waardeer ik enorm. Ook werd ik er emotioneel van. Maar je bedoelde het goed. Ik hou van je, Romaiissa en ben blij dat we nog steeds een hechte band hebben. Jij bent de geweldigste persoon die ik ken.' Zegt ze mij en ik omhels haar stevig. We laten elkaar los. Het begon aardig laat te worden en onze bruid moest naar beneden. De feest kon beginnen.

Mijn voeten deden zeer. Ik schopte uitgeput de pumps uit mijn voeten en loop mank naar de slaapkamer. Ik snakke naar mijn bed. In de kamer lag Jouad te slapen. De deken lag er voor de helft op de grond en je zag zijn ontblote bovenlichaam. Ik loop naar hem toe en dek hem. Ik trek met moeite mijn jurk uit. Doe de spelden uit mijn haar en veeg de make-up af. Ik laat alleen mijn onderjurkje aan en duik in bed. Ik had hem wakker gemaakt, want hij knipperde een paar keer met zijn ogen en toen opende hij zijn ogen.

'heey,' zegt hij schor en ik glimlach. Ik streel met mijn vingers zijn haren en kijk hem aan.

'Ik hou van je,' zeg ik hem. Hij glimlacht en antwoord dat hij ook van mij houd.

'had je het naar je zin?' Vraagt hij mij. Ik knik en vertel hem in het kort hoe geweldig het was. Hij was blij voor mij, dat ik het naar mijn zin had. Ik druk een kus op zijn mond. Ik geef hem telkens kleine kusjes en kijk hem na elk kusje liefdevol aan. Hij pakte mij stevig vast en trok mij boven op hem. We kusten elkaar vurig en lieten elkaar na een tijdje weer los. Ik ging naast hem liggen en leunde tegen hem aan. met zijn armen om mij heen, vielen we in slaap.

De volgende dag was ik kapot en mijn hoofd voelde zwaar aan. Ik knipper met mijn ogen en staar voor mij uit. Ik voel de leegte naast mij. Waar is Jouad, dacht ik en stond overeind. Ik sla de dekens van mij af en loop naar de keuken met alleen een doorzichtig jurkje aan.

'Jouad,' roep ik door huis. Ik hoor de waterstralen vanuit de badkamer en weet dat hij in de douche zit. Ik loop naar de keuken. Het ruikt er naar de koffie en verse croissant. Ik snuif mijn neus op...hmmm wat lekker, dacht ik. Ik neem een kop koffie en neem plaats op de keukenstoel. Niet lang daarna komt Jouad aangelopen. Hij

drukt een kus op mijn nek en vraagt mij of ik lekker heb geslapen. Ik knik alleen maar. Hij neemt tegenover mij plaats en kijkt mij glimlachend aan.

'Vandaag is de grote dag,' zeg ik hem en hij knikt en staart weg.

'Er gaan vele mensen komen. Vele jongens die ik ken gaan er komen dus ik heb graag dat je, je gedraagt. Je hoeft niet de hele tijd te dansen dat ze over je gaan praten.' Zegt hij mij. Ik kijk hem met grote ogen aan en neem een diepe zucht.

'Ik ga met mijn moeder en wat andere mensen over mij denken, boeit mij niet ja! Ik zal vast niet de enige zijn die gaat dansen.' Zeg ik hem en werd er kwaad om. Alleen omdat zijn vrienden en jongens die hij kent gaan komen. Ja leuk voor ze.

'Ik snap je niet! Als je zo jaloers bent, waarom ga je niet gewoon mee he!' Zeg ik hem en sta op en wil weglopen.

'Ga je daarom kwaad worden, omdat ik je zeg dat ik niet wil dat je gaat dansen. Je bent mijn vrouw ja natuurlijk ben ik dan jaloers als ik weet wie er gaan komen.' Zegt hij mij. Ik kijk hem even aan en haal mijn schouders op.

'Wallah jij spoort niet!' zeg ik hem. Hij glimlacht en haalt zijn schouders op.

'Kom eens bij mij zitten, laten we samen gaan ontbijten.' Zegt hij mij en ik loop op hem af.

Ik neem naast hem plaats en begin aan het ontbijt.

Terwijl ik naast hem mij omkleed en mooi maak. Zie ik hem mij aanstaren van top tot teen.

Ik neem hem op vanuit de spiegel en merk aan zijn blik dat hij jaloers is dat ik ga alleen zonder hem. Ik ken hem langer dan vandaag om te weten wat er door hem heen gaat.

Mijn telefoon gaat over en ik zie dat het Siham is.

'Hoi meid.' Groet ik haar en ze begint te lachen.

'Wajoow ik heb er zo een zin in he.' Zegt ze mij en ik merk aan haar stem dat ze er super zin in heeft.

'Weet je hoeveel mooie jongens er gaan komen, heel veel zijn vrienden van mijn broer!' Zegt ze mij en ik begin te lachen. Ik kijk op naar Jouad en zie hem staren naar mij. Ik wil er niet verder op in gaan, voordat ze problemen krijgt met Jouad haha.

'Maar heb je, je mooi gemaakt?' vraag ik haar en ze schreeuwt het bijna uit dat ze eruit ziet, om opgevreten te worden al zegt ze het zelf. Ik moest daarom lachen.

'Haha zo hoort het, ewa ja misschien dat je ook binnenkort trouwt.' Plaag ik haar en ze begint te lachen.

'nou zo snel hoeft het voor mij niet, je weet zelf he!' zegt ze weer en ik knik lachend.

'Nou, maak je volledig klaar en ik kom er zo aan oke.' Zeg ik haar en we hangen op. Ik kijk Jouad nog aan en neem mijn oorbellen en doe ze op en bekijk mij in de spiegel.

'Zo, en hoe zie ik er uit?' vraag ik hem.

'Je bent om op te vreten.' Zegt ze mij en kijkt mij vol verlangen aan. Ik kijk hem ondeugend aan

Ik hou van je, schoonheid.' Zegt hij en drukt een kus op mijn lippen.

'Ik ook van jou, kanjer. En je weet je kunt mij volledig vertrouwen. Mijn hart heb jij al schatje.' Zeg ik hem en hij knikt en gelooft het bijna niet. Ik glimlach en loop naar de woonkamer. Ik was daar bezig met mijn schoenen aan doen en nog wat dingetjes opgeruimd die Jouad daar heeft laten liggen. Ik neem mijn tas en doe er alle spulletjes in. Ik hoor Jouad de douche in gaan ondertussen dat ik bezig ben. Wat een sukkel, ik wil nu zo gaan en hij gaat de douche in jonge, jonge zeg. Ik loop naar de keuken en zet een kopje senseo. Ondertussen dat ik mijn kopje op had en nog even aan de telefoon had gehangen met een nicht van mij, die mij belde om wat na te vragen. Hing ik op en deed de tv voor mij uit die aanstond en besloot met het kopje terug te brengen. Nou even kijken hoe het zit met Jouad. Ik wil hem nog een kusje geven en geruststellen en dan zal ik vertrekken. Ik moet nog langs moeder, want die gaat mee en Siham. Alleen wij drietjes gaan. Op dat moment dat ik de keuken uitloop en de gang door loop. Schrik ik mij een hoedje.

'Jouad?!?!?' Kifesch ga je toch?' Vraag ik enthousiast en hij begint charmant te lachen. De kostuum staat hem geweldig. Wat een lekkertje is het zeg, dacht ik trots. Hij loopt op mij af en drukt zijn warme lippen op mijn voorhoofd.

'Jij denkt toch niet dat ik zo een pracht engel, alleen laat gaan naar een feest waarbij vele vrienden, vijanden, kennissen en eventuele familieleden aanwezig zullen zijn. wat zullen ze wel niet denken, als jij alleen aan komt lopen. Nee ik moet aan je zijde blijven.' Zegt hij mij en drukt zijn lippen op mij.

'Aaah wat ben je lief,' zeg ik hem als hij zijn lippen van mij afhaalt. Hij knipoogt naar mij en vertelt mij dat niks hem nog kan schelen. Hij gaat voor Fatima en haar man en voor mij. Het kan hem verder niets schelen dat Bilal zijn grootste vijand hem liever ziet gaan dan komen en het is wederzijds. Ook de andere doen hem niks, juist als hij gaat zullen de niets gunners kapot gaan van binnen. Ik neem een diepe zucht en bedank hem heel erg dat hij met mij mee wil.

We lopen samen de deur uit, op weg naar mijn moeder en daarna naar zijn zusje. Lina en Ayman zijn bij mijn schoonmoeder. We stappen de auto in en rijden richting mijn moeder.

Nadat we ze allebei hebben opgehaald en richting de zaal rijden, hoor je Siham tegen haar broer zeggen hoe het ineens komt dat hij wel gaat. Hij antwoord er verder niet op en dat zegt al genoeg voor Siham dat haar broer er niet over wil hebben. We maken af en toe een babbeltje. Siham praat voluit dat er een goede band gaat komen en dat we het gezellig gaan maken. Jouad kijkt haar aan met rollende ogen en ik moest er om lachen. Mijn moeder hoor je af en toe ook giechelen om Siham.

Als we aan komen bij de zaal, lopen we gezamenlijk naar binnen. Alle ogen worden dan op je gericht als je binnen komt lopen. De deur valt midden in de zaal, dus je staat in het middelpunt. Ik loop naast Jouad, af en toe port hij mij in mijn zij. Ik houd mij in en glimlach alleen. We nemen ergens plaats. Gelukkig is het gemixt, ieder zit met zijn eigen gezin/familie aan tafel. Ook ergens achter in de zaal zitten er alleen mannen. Ik herken er vele, als vrienden van Jouad of gewoon van gezicht dat ik ze ken. Nordin mijn neef komt ook binnen met zijn broertje en een vriend. Mijn tante zal er ook aanwezig zijn, want ze kennen Fatima ook, maar voornamelijk Achmed, het is

een goede kennis van mijn tante. Nordin komt op ons afgelopen en groet moeder op haar voorhoofd en ook mijn andere neef doet het zelfde. Mij geeft hij een hand en vraagt mij hoe het met mij gaat. We maken een babbeltje. Jouad word weer jaloers, zoals ik zie. Ze groeten ook Jouad en na een babbeltje gemaakt te hebben met mij en moeder lopen ze weg naar achteren. Siham kijkt mij glimlachend aan. ik glimlach terug. Jouad kijkt met een strakke blik voor zich uit. Later komt een vriend van hem binnen gelopen en loopt Jouad er naar toe. Hij fluistert mij in dat hij bij de jongens gaat zitten en ik knik hem toe. Hij staat op en loopt weg.

Gelukkig begint de feest op gang te komen. Fatima komt binnen gelopen met haar man en ze ziet er schitterend uit. Siham en ik staan op voor haar en lopen naar voren om er voor haar te zijn, samen met wat nichtjes, vriendinnetjes enz staan we er voor haar en klappen en dansen mee met de muziek die nu gespeeld word.

Er werd goede muziek gedraaid en we begonnen te dansen. Ik en Siham en 2 andere meiden dansen met elkaar. Fatima en haar man worden mee genomen door de negaffa. Nadat ze weg gaan worden er achter elkaar goeie muziek gespeeld. De dansvloer raakt vol en het was er gezellig. Ook Jouad kwam later in de avond erbij en we hebben gedanst. Daarna zijn we samen gaan zitten naast moeder. We hebben ook wat foto's gemaakt samen.

Siham

Ik liep naar de wc en trof ineens Bilal in de gang. Hij was naar mij aan het staren en ik raakte beetje in de war. Ik loop snel naar de vrouwentoiletten. Ik doe mijn behoefte en loop de wc uit. Ik was mijn handen en bekijk mij zelf in de spiegel. Nou het ziet er nog steeds goed uit. Als ik de wc uitloop staat Bilal er nog steeds. Hij kijkt mij glimlachend aan.

Wat doet hij vreemd, dacht ik en loop snel voorbij. Ik voel zijn ogen nog op mijn rug prikken. Ik loop naar de tafel van ons. Romaisa kijkt mij glimlachend aan en ik knipoog naar haar. We gaan daarna nog wat dansen, er word gegeten en gedronken. Het was een prachtfeest. De dakka spelen ook super goed. De bruid en bruidegom zagen er wederom prachtig uit. We genoten van het feest. Bilal is binnen gekomen en we staaarde naar hem. Ik zag hoe hij afliep op Fatima en Achmed. Hij kust haar op haar voorhoofd en we zien hoe Fatima haar tranen laat gaan. Hij omhelst haar en drukt nog een kus op haar voorhoofd. Ze babbelen wat en daarna groet hij Achmed, met de vier gebruikelijke kussen en ze omhelzen elkaar ook. Daarna loopt Bilal terug en ik zie hoe hij op zijn moeder afloopt en haar een kus op haar voorhoofd geeft. Wat een mooi gebaar, dacht ik. Ik zag Romaisa aandachtig kijken. Ze merkt mij op en haalt haar schouders op.

'Wat een balhaar,' hoor je Jouad zeggen. Ik kijk Jouad stilletjes aan. Nou, ik vind het anders wel knap dat hij het tenminste goed probeert te maken.

'Zieligerd, dat hij het nu pas opmerkt.' Hoor ik Romaisa zeggen.

'Ewa ja, beter te laat dan nooit he. Kom op hij probeert het in iedergeval goed te doen.' zeg ik en zie hen beide naar mij kijken.

'Hij verdient geen medelijden. Ik haat hem.' Zegt Jouad kwaad. Ik knik alleen maar.

'Nou mohiem, ik bedoel ook jou niet, maar tegen zijn familie.' Zeg ik erachter aan.

Romaïssa knikt.

'Ja, je hebt wel gelijk.' Zegt Romaïssa.

'Aah wat heb ik toch medelijden met hem,' zegt Jouad sarcastisch en we moesten er om lachen. Je merkte aan Jouad dat hij kwaad is nog steeds, maar terecht na wat hij Romaïssa en Jouad heeft aangedaan, maar ik durf er bijna niet aan te denken, maar volgens mij voel ik mij aangetrokken tot hem.....

Ik voel mijn hart sneller kloppen als ik naar hem kijk. Ik zie hoe Bilal de zaal rond kijkt. Onze ogen stuiten op elkaar. Snel wend ik mijn gezicht van hem af en kijk even naar Romaïssa en Jouad. Ik voel mijn hart in mijn keel kloppen, van angst vooral. Ik snap niet waarom mij dit ineens overkomt.

Na afloop lopen we naar Fatima en Achmed. We groetten ze nog en wensen ze heel veel geluk. Romaïssa maakt een babbeltje met haar en daarna besluiten we te vertrekken. Jouad en Bilal komen elkaar tegen in de gang en ze kijken elkaar met een vijandelijke blik aan. Ik vraag mij af of het echt helemaal over is, tussen hen vriendschap en of ze er niet mee zitten, vast wel. Alleen Bilal en Jouad zijn heel koel en doen zich altijd stoer voor, alsof ze nooit gevoelens hebben. Ik snap het allemaal niet en misschien wil ik dat ook niet.

Ik was helemaal op en verlang naar mijn bed. Mijn lekkere warme bed. In de auto val ik al bijna in slaap. Eindelijk komen we aan en ga ik rechtstreeks, nadat ik mijn kleding natuurlijk heb uitgedaan. Ik val al heel gauw in slaap, op naar morgen.

Romaïssa

Jouad, sta eens op a slaapkop.' Zeg ik tegen Jouad die nog ligt te slapen. Hij gromt en draait zich om. Hij wil maar niet luisteren. Ik was van plan naar mijn schoonmoeder te gaan, om de kleintjes op te halen. Laat ik dat maar gelijk doen en als ik terug kom, dan ruk ik hem uit bed als hij er nog in ligt. Ik neem mijn sleutels en in mijn huispak, loop ik naar buiten. Ik stap de auto in en rijd richting mijn schoonmoeder.

Bij mijn schoonmoeder aangekomen, bel ik aan. De deur gaat gelijk met een ruk open. Mijn schoonbroer doet open en ik groet hem met een hand.

'Heey die Romaïssa, hoe is het met je?' Vraagt hij mij glimlachend.

'Ja goed he, met jou?' Vraag ik hem en hij knikt glimlachend.

'Uitstekend!' Zegt hij mij en lacht sneaky. Ik schud mijn hoofd en duw hem aan de kant.

Als ik binnen ben, draai ik mij naar hem om.

'Ik wil alle details horen!' Zeg ik hem en steek mijn wijsvinger naar hem.

'UUuuhh niet wijzen jij!' Zegt hij en schiet in de lach. Ik moest er ook om lachen en loop weer door naar de woonkamer. Ik zie dat Ayman aan het spelen is en loop op ze af.

'Heey kleintjes van mij.' Zeg ik enthousiast en kus eerst Ayman en loop dan naar mijn Linaatje die bij haar oma op schoot zit.

'Hoe is het met mijn mooie meisje.' Zeg ik en til haar op. Ik heb mijn kinderen zo erg gemist. Ik bedenk mij dat ik deze dagen heel erg druk ben geweest en mijn kinderen

weinig aandacht heb gegeven. Ik besluit eerst koffie met mijn schoonmoeder te drinken en dan naar huis te gaan.

Ondertussen houd ik Lina vast en speel wat met haar handjes en ze kijkt mij stilletjes aan met haar groene ogen. Ik vermoed dat deze kleine meid hier ook op haar vader gaat lijken, of misschien wel een mix van ons beide. Ik glimlach trots en denk aan Jouad. Die zal nog wel in bed liggen en alsof hij mijn gedachtes kan lezen gaat mijn telefoon over en zie ik op het scherm de naam van Jouad staan. Ik neem op en groet hem overdreven. Hij moest lachen, maar komt gelijk ter sprake.

'Vertel eens, waar ben je? Ik sta op en mevrouw is ineens weg. Foetsiel!' zegt hij en ik begin te lachen.

'Ewa ja, ga me maar zoeken zou ik zeggen, want ik ga je niet vertellen waar ik uithang.' Daag ik hem uit.

'Wat! Daag je mij uit yekkie! Ewa is goed, dan zal ik alvast op me gemak een douche nemen en ontbijten "zonder jou". Hmm heerlijk, dat zal me wel lukken.' Zegt hij.

'Ja zieke! Doe maar, ik vermaak mij hier ook wel hoor.' Zeg ik hem en hij begint te lachen.

'Hoe is het met mijn moeder?' Vraagt hij ineens en ik kijk verbaasd. Ik was er stil van en hij moest weer zo stom lachen.

'Daar word je stil van he,' zegt hij mij ik hoor aan zijn toon van praten dat hij zich amuseert.

'Mohiem bek dicht en ga douchen ya!' Zeg ik hem geïrriteerd en meneertje moet nog harder lachen.

'Wallah jij bent geweldig, van jou loopt er maar een rond in deze wereld.' Zegt hij mij. Ik voel me gevlaid en straal helemaal.

'Nou, vertel eens ga je komen of blijf je daar wonen?' Vraagt hij mij en ik zeg hem dat ik hier blijf wonen.

'Hahaha je doet maar, ik stuur je spullen per direct.' Zegt hij en ik schud mijn hoofd. Wat een gekke man heb ik.

'Ewa ik vind het niet erg, als ik bij je mama mag intrekken hoor.' Zeg ik hem.

'Nee he, dat weet ik ook wel dat je dat niet zo erg zou vinden, maar vind je het niet erg dan dat je mij kwijt raakt?' Vraagt hij.

'Hoe bedoel je?' vraag ik hem verward.

'Ewa ja, als je bij me mama gaat wonen, wie zorgt er dan voor mij he. Dan moet ik een ander vrouwtje gaan zoeken.' Zegt hij. Ik begon mij aan hem te irriteren en snauw hem af. Hij moest er om lachen, nou ik vond het niet grappig. Ik moest gelijk aan het verleden denken en voel mijn tranen opkomen. Shittt, waarom ben ik nou zo emotioneel de laatste tijd.

'Moet je vooral doen, ik hou je niet tegen en zonder je kan ik het heus wel overleven hoor.' Zeg ik er nog achteraan en hij hoort de irritatie in mijn stem.

'heey, ik maak maar een geintje met je hoor gekkie! Ik zou je net willen inruilen, voor niks wat ook maar waard is op heel deze wereld. Voor niks, behalve als ik dood moet, dan heb ik geen keus, walakin zolang ik leef zal je de mijne blijven voor altijd.' Zegt hij mij en ik vond het wel lief. Ik vertel hem dat ik en de kinderen er zo aan komen en neem afscheid van hem. Ik hoor hem nog zeggen: 'Ik hou van je.' Ik zeg

het zachtjes terug tegen de scherm, want ik had al opgehangen.

Nadat we koffie hadden gedronken en wat koekjes, nam ik de kinderen, deed hen jasjes en schoenen aan en besloot te vertrekken. Ik nam afscheid van mijn schoonmoeder en de rest en vetrok.

Siham

Ik stond samen met mijn vriendinnen bij de ingang van de overdekte winkelcentrum. Ik zag een bekende gezicht en keek goed. Ooh nee, dat is Bilal en zijn vriend. Ik voelde mij buik te keer gaan. Ik schraap mijn keel, wajoow waarom voel ik mij zo ineens. Mijn vriendin kijkt mij aan en zegt: 'Haha waarom heb je rode wangen gekregen?' Ik kijk haar verbaasd aan en schud mijn hoofd.

'Nee man, heb ik rode wangen?' Vraag ik en ze knikt lachend.

'Ja inderdaad je ziet er rood uit,' zegt een ander vriendin van mij. Ik schaamde mij en wou het gevoel negeren maar dat ging niet zo gauw.

'nee joh, ik verslikte mij alleen, dus maak jullie geen zorgen hoor.' Zeg ik en steek mijn neus in de lucht. Bilal passeert ons net met zijn vriend en ik voel de warmte nog hoger stijgen.

Hij merkt mij op en kijkt mij aan. hij houd mijn ogen vast met zijn blik en ik voel mij zweven. Hij is mooi, ik kan er niks aan doen, maar ik voel mij tot hem aangetrokken. De manier waarop hij naar mij kijkt. Ooh, mijn god, dacht ik en probeerde de andere kant op te kijken. Ik hoor mijn vriendinnen giechelen en elkaar aanstoten. Ewa ja, wat wil je anders. Bilal en zijn vriend zien er te goed uit en de meiden vallen zo als een blok voor ze. De vriend van Bilal stoot Bilal aan en kijkt hem glimlachend aan. Bilal lacht en kijkt mij weer aan. Ik probeer zo onverschillig te kijken naar hem. Hij blijft mij aanstaren en glimlacht.

Ik wist mij geen houding te geven en opeens, voor ik mij zelf door had zei ik: 'Wat ben je naar mij aan het staren?'

Mijn vriendinnen kijken mij verbaasd aan. Dit hadden ze namelijk niet verwacht van mij. Ik zelf had het ook niet verwacht en sla mijn hand voor mijn mond en voel mijn hoofd weer knalrood worden. Mijn vriendinnen kijken van mij naar Bilal. Bilal tikt zijn vriend aan en loopt op mij af. Ik schraap mijn keel. Hij kijkt mij met een gevaarlijke blik aan, het beangstigde mij en ik zette een stap naar achter.

'Ho ho, ik eet je niet op hoor.' Zegt hij mij. Ik glimlach ongemakkelijk en wrijf in mijn handen. Hij komt dicht bij mij staan, naar mijn gevoel zelfs te dichtbij.

'Bilal, wat wil je?' vraag ik verward. Hij blijft mij met dezelfde blik aankijken.

'Je vraagt mij wat ik wil? Hmmm en waarom wrijf je in je handen? Voel je, je ongemakkelijk in mijn buurt?' Vraagt hij. Ik knik verward en dan herstel ik mij zelf weer. Ik denk aan Jouad, mijn broer als hij mij hier zo ziet staan dan ben ik nog lang niet jarig. Hij begraaft mij levend of Romaissa, ze zou het mij nooit vergeven, als ik met Bilal sta te praten doodleuk. Ik kijk hem arrogant aan en vraag hem uit mijn buurt te blijven. Hij kijkt mij verward aan. natuurlijk, hij had niet verwacht dat ik ineens zo zou reageren. Ik doe mijn tas over mijn schouder en kijk hem geïrriteerd aan en loop weg. 'Kom dames,' zeg ik nog en ik hoor ze al kwebbelend achter mij aan lopen.

'Loop maar weg!' Hoor ik nog achter mij. Ik stop en draai mij om.
'Hoe bedoel je?' Vraag ik hem. Hij lacht spottend en kijkt zijn vriend aan.
'Je bent bang!' Zegt hij mij en ik kijk hem quasi lachend aan.
'Ha ha ha , waarom zou ik. Geef mij een reden.' Zeg ik hem. Hij zet het op een denken en kijkt mij met een strakke blik aan.
'Jouad, Romaïssa... Ik denk dat ik voldoende heb gezegd.' Zegt hij en ik kijk hem kwaad aan. 'Ach, hou toch je kop.' Zeg ik en zet het op een lopen. Ik snap niet waarom ik ineens zo deed. Pff, wat bezielt mij en het is mijn eigen schuld. Ik sprak hem aan, had ik maar niet moeten doen.
'Jeetje, wat was dat? Ken je die jongens?' Vroeg een vriendin van mij. Ik werd van allerlei kanten ondervraagd door mijn vriendinnen. Ik stopte en kijk ze dreigend aan.
'Ik wil niks meer horen hierover ja!' Zeg ik en wijs hen aan. De meiden heffen hen handen onschuldig op en we lopen zwijgend door.

Gelijk is heel mijn dag verpest en ik had nog afgesproken met Rachid mijn vriend. Pff, ik weet niet wat mij bezielt hoor, het gaat toch zo goed tussen mij en Rachid. Hij is altijd goed geweest voor mij en heeft hij nooit pijn gedaan of gekwetst en moet je mij nou zien. Ik ben echt gemeen gewoon. Ik had al afscheid genomen van mijn vriendinnen en loop rechtstreeks naar de plek waar ik met Rachid heb afgesproken. Ik was heel afwezig met mijn gedachtes. Rachid zat in zijn auto. Ik liep er naar toe en stap in.

'Heey,' groet ik hem en hij drukt een kus op mijn lippen.
'Hoe is het met mijn schatje?' Vraagt hij mij. Ik glimlach en zeg hem dat het goed gaat.
'wat is er, je ziet er zo bleekjes uit,' zegt hij mij en strijkt met zijn vingers over mijn gezicht.
'Ooh niks hoor, ik ben gewoon moe. Ik was met vriendinnen in de centrum en ben nu eigenlijk wel op. Hij glimlacht en houdt mijn hand strak vast.
'oke, nou ik hoop dat je wel nog met mij wil blijven.' Zegt hij mij en ik glimlach knikkend.
'Jawel, sorry als ik zo saai ben vandaag.' Verontschuldigt ik mij zelf. Hij knikt en zegt dat het al goed is. Hij drukt nog een kus op mijn wang en start de auto.
'Waar gaan we heen?' Vraagt hij mij. Ik haal mijn schouders op.
'Mij maakt het niet uit hoor, laten we ergens wat gaan drinken anders.' Zeg ik hem en hij knijpt in mijn been.
'Is goed, laten we dat maar gaan doen.' Zegt hij en richt zijn aandacht weer op de weg. Ik deed zachtjes muziek aan en staarde naar buiten. Het zat mij allemaal heel erg dwars.

Romaïssa

'Wat lekker zeg,' zeg ik tegen mijn schoonmoeder als ik het chocolaatje in mijn mond heb gestopt. Ze kijkt mij knikkend aan.

'Inderdaad, Siham is er ook al helemaal weg gaan.' Zegt ze mij en ik glimlach.
'waar is Siham trouwens?' vraag ik haar. Ze antwoord dat ze met vriendinnen de stad is in gegaan.

Ik zou vandaag bij mijn schoonmoeder blijven eten. Siham komt wat later ook thuis en slaat een hand voor haar mond.

'je bent hier, had mij dan gebeld dan was ik gekomen. Jeetje je zit hier helemaal alleen,' zegt ze mij en ik begin te lachen.

'haha nee joh, doe normaal gek! Ik vermaak mij wel met mijn schoonmoeder. Zo saai is je moeder ook alweer niet.' Zeg ik haar en ze begint te lachen.

'Nou, gelukkig maar. Maar alles goed verder met je?' vraagt ze mij en geeft mij de vier gebruikelijke kusjes. Ik glimlach en antwoord haar dat alles goed gaat.

'Ik ga heel snel mijn pyjama aan doen en dan beloof ik je in een mum van tijd terug te zijn,' zegt ze mij en rent naar boven. Ik lach haar nog na en staar naar de tv scherm. Mijn schoonmoeder en ik kijken naar Choumicha op 2M. zoals Siham beloofde kwam ze gelijk weer terug gerent naar beneden.

'Taraa, daar ben ik weer.' Zegt ze en ploft naast mij neer op de bank.

'haha, wat ben jij vrolijk zeg.' Zeg ik haar en ze kijkt mij sneaky aan. Ik weet namelijk over haar en haar vriend. Het zou nog steeds goed gaan tussen hen.

'Waar zijn Lina en Ayman?' Vraagt ze mij.

'Lina ligt te slapen boven en Ayman is met zijn vader weg en oom.' Zeg ik haar.

'Ooh gezellig.' Antwoord ze.

'en hoe was jou dagje met vrienden uit?' Vraag ik haar nieuwsgierig. Ze begint te lachen en zegt of mama het vertelde. Ik knik lachend.

'Ja inderdaad, ze vertelde me dat je weg ging met de meiden.' Zeg ik haar en ze knikt.

'Ewa ja, en kijk mij niet zo aan, want ik ben echt met vriendinnen weg geweest.' Zegt ze en we schieten in de lach.

'haha, je meent het en hoe gaat het met je mannetje?' vraag ik haar nieuwsgierig.

'Nou goed,' zegt ze en kijkt mij verlegen aan.

'ooh wat nice dan!' zeg ik haar en plaag haar wat. Ze slaat mij speels en we babbelen nog wat verder. Mijn schoonzusje is een leuke meid en we kunnen het goed samen vinden. Gelukkig maar, want het zou tegen vallen als ik geen leuke schoonfamilie zou hebben.

De jongens waren later in de avond gekomen, ze hadden heel wat inkopen gedaan voor hen zelf. Ik kijk ze glimlachend aan.

'hmm, ik ben doodop en ik heb honger.' Zegt Jouad en ploft naast mij neer. Hij legt zijn hand op mijn rug en streelt die.

'Gaat alles goed met je?' Vraagt hij mij en ik knik. Hakim mijn schoonbroer komt er ook bij zitten.

'Hallo Romaisa, hoe is het meid?' Vraagt hij mij.

'Goed en met jou?' Vraag ik hem. Hij antwoord dat alles goed gaat.

'En waar is Lina?' Vraagt hij mij.

'Ze ligt boven te slapen,' zeg ik hem. Hij knikt en glimlacht.

'En nog geen huwelijkskandidaat gevonden?' Plaag ik hem en hij begint sneaky te lachen.

'gaat je niks aan, bemoeial!' Zegt hij en we moesten er om lachen.

'Nou dan niet, ik bedoel het allemaal goed hoor.' Zeg ik hem en hij begint te lachen.

'Laat die jongen met rust, als hij een meisje heeft gevonden dan komt hij er wel zelf mee.' Zegt Jouad.

'En dan, bemoei je er niet mee ja!' kaats ik de bal terug naar Jouad. Hij kijkt mij met opgetrokken wenkbrauwen aan.

'hahah, ewa mezian.' Zegt hij en ik por hem speels in zijn zij. Lina word wakker en ik ga haar halen van boven. Ik kom niet lang daarna met mijn lieve dochttertje terug. Jouad neemt haar gelijk van mij over en speelt wat met zijn dochttertje.

'Wat ben je toch een schoonheid. Wauw wat ben je mooi.' Zegt hij tegen zijn dochttertje en kijkt mij met een grijns aan.

'ze begint toch wel op jou te lijken hoor,' zegt hij mij en ik kijk hem trots aan.

'Wat denk jij dan,' zeg ik hem. Hij lacht om mij.

'Behalve de groene ogen, die heeft ze wel van mij.' Zegt hij en ik knik.

'Ja, maar ze kan lenzen doen,' zeg ik hem speels en hij begint hard te lachen.

'Haha, waarom dat dan. Mensen die doen lenzen, zodat ze groene ogen krijgen en jij wil dat ze lenzen doet zodat ze jou bruine kijkers krijgt yek?' Zegt hij en ik knik lachend.

Mijn schoonmoeder scheidt het eten voor ons op en we komen allemaal bij elkaar aan tafel. Mijn schoonbroertje Imad komt net op tijd binnen voor het eten. Hij groet mij en de andere en gaat ook aan tafel.

Na het eten blijven we nog. Jouad had zin in thee en zijn moeder had voor ons thee gezet. Als het aardig laat begint te worden, besluiten we naar huis te gaan. Ik moet morgen ook nog werken.

In de auto is het stil, want ik lig half te slapen met Lina in mijn armen. Ayman zit achter op de bank. Als we thuis aankomen, dan loop ik met Lina in mijn armen naar boven. Ik zet haar boven in haar bedje en dek haar toe. ze was ondertussen weer in slaap gevallen. Ik wrijf in mijn ogen en voel de moeheid.

'ooh morgen weer werken man,' zeg ik Jouad en hij knikt.

'Moet ook gebeuren, honey.' Zegt hij mij

'Ik weet het wel, ach komt goed.' Zeg ik en kleed mij om. Ik trek mijn pyjama aan en neem nog een kijkje bij Ayman en Lina. Ayman lag al vredig te slapen, dat is snel gedaan. Hij is moe meskien. Dan loop ik terug naar mijn kamer en stap in bed. Ik nestel mij tegen mijn man aan.

'ben je moe schatje?' vraagt hij mij. Ik knik. We praten nog wat en dan val ik al gauw in slaap in zijn armen.

Siham

Weken streken voorbij, het ging nog steeds goed tussen mij en Rachid, maar ik begon Bilal vaker te zien en voelde mij altijd ook verlegen in zijn bijzijn. Zoals vaker, kwam ik hem ook vandaag tegen. Ik was alleen met een vriendin van mij. We besloten wat te gaan eten in de mac. Hij loopt naar binnen en gaat express

tegenover mij zitten.

Hij kijkt mij af en toe aan. ik wend mijn gezicht van hem af en probeer hem zo veel mogelijk te negeren. Mijn vriendin die had het ook door en ze vroeg mij wat er nou Precies gaande was tussen mij en hem. Ik haal mijn schouders op.

'Niks, ik weet het niet. Hij kijkt altijd naar mij.' Zeg ik haar en ze knikt.

'En Rachid dan?' vraagt ze mij.

'ja wat is er mee? Ik heb toch niks met deze jongen of wel. Hij kijkt alleen zo raar en trouwens wees gerust. Ik blijf bij Rachid, hij is tenminste een goede jongen en dat kun je over deze hier niet zeggen. Mijn broer zou er als eerst niet mee akkoord gaan, hij slacht mij als hij erachter zou komen, dat ik en Bilal wat hebben.

'Ja, inderdaad ik weet nog wat er toen gebeurd was,' zegt ze mij en ik knik. Ik voel zijn ogen gewoon op mij gericht. Ik kijk even naar hem op en zie hem inderdaad kijken. Hij glimlacht wat en ik wend zo snel als ik kan mijn hoofd weg van hem. Als ik opsta om er met mijn vriendin vandoor te gaan, dan staat ook hij even later op. Wat bezielt hem nou. Jouad moet dit eens zien, dan zijn we beide nog lang niet jarig.

Ik neem afscheid van mijn vriendin en loop gauw door naar de bushalte. Ik bedenk mij ineens dat ik maar eens snel mijn rijbewijs moet halen man. Pff ik ben daar heel laks in.

Bij de bushalte aangekomen, moet ik 5 min. wachten, want die ene schijnt net weg te zijn. ik zucht en plof neer op de bankje achter mij. Ik sluit mijn ogen en leun achterover. Opeens voel ik iemands aanwezigheid. Ik schrik op en kijk met grote ogen naar Bilal die tegenover mij staat.

'Hey,' bracht hij eruit. Ik kijk hem nog steeds met grote ogen aan en zeg geen woord.

'Ben je geschrokken?' Vraagt hij mij. Ik knik en verward schud ik mijn hoofd.

'Nee, waarom zou ik.' Zeg ik hem en probeer koel over te komen.

'Waarom laat je gewoon niet je hart spreken, telkens als je dat doet dan nemen je hersens het weer over.' zegt hij mij.

'Ja en misschien is dat wel verstandig! En wil je oprotten nou, straks ziet Jouad mij en dan ben ik nog lang niet jarig ja!' Zeg ik hem kwaad. Jeetje, wanneer komt die bus nou man.

Ik kijk op mijn horloge en kijk irriterend om mij heen.

'Ik vraag mij af hoe je tegen mij zou doen als Jouad niet in de weg stond.' Zegt hij weer.

'Doe normaal! Wat praat je onzin man, je moet niet denken dat ik doodleuk met je ga praten of wat dan ook, terwijl je mijn broer en zijn vrouw en neefje in gevaar hebt gebracht. Je was zijn beste vriend, net een broer idioot! Dus kom niet onzin praten ja! Wil je opdonderen, want je moet niet denken dat er ook maar enige verband tussen ons is.' Zeg ik hem en zie eindelijk die bus komen. Ik neem mijn buskaart en sta op. Hij komt recht voor me staan.

'Wil je aan de kant aub!' Zeg ik hem fel en wil er langs.

'Wil je aub normaal doen?' vraagt hij.

'Waarom zou ik?' Vraag ik hem. Hij schudt zijn hoofd.

'Je hebt gelijk, waarom zou je. Ik wil alleen dat als je, je gevoelens verbergt voor mij,

omdat je bang bent dat je dat dan niet moet doen. Tenminste niet, omdat je broer dit niet wil. Beloof het me, want ik zie het toch als je naar mij kijkt of als ik naar je kijk. Waarom heerst er dan tussen ons zo een spanning. Dit is niet niks.' Zegt hij en ik kijk hem verbaasd aan.

'Je bent gek man!' zeg ik hem en stap snel de bus in die nu stopt. Ik kijk hem nog na, als ik in de bus stap en de deuren voor zijn neus sluiten. Ik neem helemaal achterin plaats en neem mijn ipod te voorschijn en luister naar de muziek. Ik voel dat mijn telefoon overgaat en zie de naam van 'Romaissa' op het schermje van mijn gsm. Ik neem op met een groet. We maken een babbel en ze vraagt mij of ik langs kom.

'Nou eerlijk gezegd ben ik moe, vind je dat niet erg?' Vraagt ze mij.

'Nee natuurlijk niet gek. Wel jammer, maar ik snap het als je moe bent. Heb je het druk gehad a shitana,' zegt ze en ik begin te lachen.

'haha nee, niet wat je denkt gek!' Zeg ik haar en ze begint te lachen.

'ja, ja vond Rachid je weer onweerstaanbaar vandaag?' Vraagt ze mij lachend.

'Doe normaal man! Straks hoort Jouad je,' zegt ze mij.

'Nee joh ben je gek, ik ga zo niet naast je broer praten. Dat weet je toch, maar goed meid. Als je moe bent, ga ik je later spreken oke?' Zegt ze mij en ze hangt op. Glimlachend kijk ik voor mij uit. Ik bof met zo een schoonzus. Ze is echt een lieverd. Ik werd later op de avond, toen ik in bed lag nog gebeld door Rachid. Hij wou mij zien morgen, omdat hij een verrassing voor mij heeft. Ik probeer zo normaal mogelijk te doen tegen hem. Het is echt vreemd, maar ik voel mij niet meer op mijn gemak in zijn buurt of als ik tegen hem praat. Telkens denk ik dan aan Bilal. Heel vreemd allemaal man, wallah! Ik kan het maar niet begrijpen. Ik ga hem toch niet stiekem leuk vinden. Ik was echt helemaal in de war. Rachid zit continu tegen mij te praten en vraagt of ik er nog bij ben. Ik glimlach en zeg hem dat ik moe ben.

'Wat is dat met jou de laatste dagen? Ben je ziek aan het worden of zo?' Vraagt hij mij bezorgd. Kijk hoe lief hij is en ik zit zo dom te doen. Ik moet dit uit mijn hoofd zetten en mij richten op mijn vriend. Rachid is de beste, lief en hij houdt oprecht van mij. Ik moet dit niet gaan verknallen, door Bilal mij leven zuur te laten maken. Bilal is voor geen cent te vertrouwen en misschien wil hij nog steeds wraak nemen. Ik moet mij niet meer zo zwak voelen in zijn bijzijn en hem zo veel mogelijk negeren. Ik beloof Rachid hem morgen te gaan zien. Zijn geluk kon niet meer op. Dat had ik eerst ook, wat is er toch veranderd. Dit verdient hij niet en dit mag ik hem ook niet aan doen, dacht ik. Ik neem afscheid na hem nog gesproken te hebben en probeer slaap te vatten.

Romaissa

Vandaag had ik met Fatima afgesproken bij haar thuis. Haar man is werken en we konden samen gezellig de hele dag door bij praten en de verloren tijd in halen. Sinds haar bruiloft heb ik haar niet meer gezien, wel nog heel af en toe gesproken. Ik had mij leuk gekleed en me haren los gedaan, mooi opgemaakt, heel lichtjes en besloot er vandoor te gaan. Lina zou ik mee nemen naar mijn vriendin en Ayman zit op school, maar zou door zijn vader opgehaald worden. Nadat Jouad mij vertelde hoe rustig aan ik moest doen en dat als er iets is ik hem moest bellen.

'jaja, niet zo over bezorgd jij. Ik word er soms niet helemaal goed van,' zeg ik hem en hij kijkt mij Zerma streng aan.

'Waga fiek, maar geef eens een kus en tot vanavond. Maak het wel niet te laat aub, want ik wil niet alleen zijn vanavond.' Zegt hij mij en ik schiet in de lach.

'haha, natuurlijk niet gek!' Zeg ik hem en druk mijn lippen op die van hem, maar hij krijgt niet genoeg van 1 en blijft mij zoenen, hartstochtelijk. Ik neem mijn dochter in mijn armen en haar tas en loop naar buiten. Ik zeg Jouad nog gedag en maak dat ik weg kom. Fatima, die zal wel op mij aan het wachten zijn. Ik stap mijn auto in en rijd richting mijn vriendin. Als ik aan kom bij mijn vriendin, parkeer ik de auto en stap de auto uit. Ik neem Lina weer in mijn armen en ik zet het op een lopen en klop op de deur. De deur gaat na een tijd open en een stralende Fatima staat voor de deur. Ik geef haar de vier gebruikelijke kusjes en omhels haar strak. Het ging beetje moeilijk, omdat Lina tussen in zat. Ze geeft ook Lina kusjes.

'Jeetje, ik heb jou echt gemist joh.' Zegt ze mij glimlachend en neemt Lina van mij over.

'Hang je jas daar maar op,' zegt ze mij. Ik knik en bekijk de gang. We lopen daarna door naar binnen. 'Dit is de eerste keer dat ik je huis zie,' zeg ik haar en ze knikt trots.

'En hoe vind je het?' Vraagt ze mij. Ik glimlach en zeg haar dat het leuk ingericht is.

'Mooi hoor en ruim.' Zeg ik er nog achter. Ze knikt en glimlacht.

'Ja we zijn blij met deze huis, ik en Achmed.' Zegt ze en ik knik.

'Ja, kan me voorstellen. Het is een opluchting voor jullie beide dat jullie konden kopen en dat jullie bij elkaar zijn. heerlijk he.' Zeg ik haar.

'Ja echt wel, je wilt niet weten. Na al die tijd wat ik heb door gebracht en hoe moeilijk het voor mij was om door te zetten, omdat Bilal in de weg stond. Pff, ik snapte hem niet, maar hij is veranderd. Tenminste dat is wat hij zegt. We kunnen nu wat beter met elkaar om gaan.' Zegt ze mij. Ik knik en kijk haar geïrriteerd aan.

'Ja sorry, ik zal het niet meer over hem hebben.' Zegt ze mij en ik glimlach.

'Dank je,' antwoord ik zachtjes. Ik wou het inderdaad niet meer over hem hebben. Lina is heel rustig en kijkt stillletjes toe. Ze is nog steeds in de armen van Fatima.

'Ze is prachtig, jeetje en ze lijkt toch zoveel op je. Behalve die groene kijkers, heeft ze de rest van jou.' Zegt ze mij en ik kijk trots naar haar en mijn dochtertje.

'Ja, gelukkig maar. Het is al meer dan genoeg dat Ayman op zijn vader lijkt. Dat deze schoonheid op mij lijkt daar ben ik blij om.' Zeg ik haar en ze lacht.

'ja, kan mij voorstellen. Dat zou ik ook wel willen, kinderen die op mij lijken. Wij dragen ze negen maanden, al die pijn en moeite en dan dragen ze de schoonheid van hen vader. Ewa mezian.' Zegt ze en we moeten er om lachen.

'Wallahila, maar denken jij en Achmed nog niet er aan om kinderen te nemen?' Vraag ik haar.

'Nee joh, we zijn net getrouwd. Lekker rustig aan he.' Zeg ik haar.

'Ja , je hebt groot gelijk. Geniet er van schatje,' zeg ik haar en ze glimlacht.

'Hier houd Lina even vast, ik ga koffie zetten en wat lekkers.' Zegt ze en ik knik.

'Kom laten we samen gezellig in de keuken staan.' Zeg ik haar en we lopen samen richting de keuken. We hadden heel de dag samen door gebracht en het was super gezellig. Lina was in slaap gevallen en het was ook al aardig laat. Ik kijk op mijn horloge en zie dat het al 10 uur is. Ik moest echt terug, want Jouad zal op mij aan het

wachten zijn. Ik neem afscheid van Fatima. Achmed was vanavond vroeg al thuis gekomen, hij kwam even bij ons zitten, we hebben gebabbeld met ze drieën en toen ging hij er vandoor naar vrienden. Nu was Fatima alleen thuis, maar ze zou hem snel bellen. Ik rijd richting mijn huis en verlangde er naar om naast mijn man te gaan liggen. Met Lina in mijn armen loop ik het huis binnen.

Ik leg haar gelijk in haar bed en doe mijn kleding uit. Ik trek besluit mijn mannetje gek te maken en trek een sexy zijde korte jurk mouwloos en loop met mijn pantoffels aan mijn voeten naar mijn man. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Zo zo dat is snel. Be3da je hebt je al omgekleed.' Zegt hij en kijkt mij verlangend aan. Ik knik ondeugend en loop op hem af. Hij ligt met een ontblote bovenlichaam en alleen een joggingbroek aan op de bank. Jouad geeft mij niet eens de kans om normaal naast hem te gaan liggen en sleurt mij aan mijn middel boven op hem. Ik kijk met grote ogen naar hem en glimlach.

'Wat zie je er lekker uit.' Zegt hij met een schorre stem. Ik glimlach ondeugend en kus hem op zijn lippen.

'Hoe was je avond?' Vraagt hij mij. Ik antwoord dat het gezellig was en dat hij de groeten krijgt van zowel, Fatima als haar man.

'oke, Allah ysalamhoem. Als je het naar je zin had, dat vind ik goed om te horen.' Zegt hij en sabbelt aan mijn oorlel.

'Haha, Jouad houd op!' Zeg ik lachend en druk me met mijn lichaam tegen hem aan. hij gromt ondeugend in mijn oren en ik giechel zachtjes. Heerlijk het gevoel, dat je tegen je man aan ligt. Er bestaat niks beters dan samen met je man samen te zijn, met iemand die van je . houdt. Ik leunde tegen mijn man aan en keek samen met hem naar een film die hij gehuurd heeft. Langzamerhand begon ik slaperig te worden en viel niet lang daarna in slaap. Jouad tilde mij op en bracht mij naar de slaapkamer. Ik opende mijn ogen even en zag hoe hij de licht uit deed en naast mij neer plofte. Ik sloot mijn ogen weer en viel in een diepe slaap.

Siham

Het was weekend en ik besloot bij Romaissa te gaan slapen, omdat mijn broer voor een paar dagen weg is gegaan. Hij had wat zaken te doen. Ik heb gelijk mijn spullen gepakt en besloot bij mijn schoonzus te gaan verblijven voor 2 dagen dan hihi.

'Eey wat zullen we gaan doen, het is zaterdag en vandaag is er markt.' Zegt Romaissa.

'Ja inderdaad, zullen we gaan winkelen?' Vraag ik haar. Ze knikt en verteld me dat ze de kleintjes gaat aankleden en dan zullen we gaan. Ik glimlach en staar weer naar de tv scherm.

Ik besloot zometeen op te staan, om mij om te kleden. Mijn ogen waren nog gericht op de beeldscherm als ineens mijn telefoon overgaat. Ik kijk op de scherm en zie de naam van Rachid er op staan. Ik had totaal geen zin in hem, ik weet niet waarom ik zo doe. Of eigenlijk wel, maar ik durf het niet toe te kennen.

Romaissa heeft haar kinderen aangekleed en ze zagen er zo schattig uit. Ik knuffel Ayman en daarna neem ik Lina van haar over.

'Wat zijn ze toch prachtig,' zeg ik haar en kijk trots neer op mijn nichtje en neefje.

Lina is twee druppels water haar moeder en Ayman zijn vader. Prachtig gewoon, behalve de kleur van de ogen van Lina zijn precies de kleur van mijn broer. Ik glimlach en werp een knipoog naar Romaïssa. Ze kijkt met een brede grijns naar mij. 'Ja ja, jallah wanneer is het zo ver voor jou,' zegt ze mij en ik kijk met een zwakke glimlach naar haar.

'Ach ja, ik weet het niet. Nu nog lang niet in iedergeval,' zeg ik haar. Ze kijkt mij met een glimlach aan.

'Geloof mij, het komt wel goed inchaallah. Vertrouw op Allah swt.' Zegt ze mij weer. Ik knik en neem een diepe zucht. Ik loop door naar de slaapkamer en kleed mij om. Romaïssa was al aangekleed. Niet lang daarna lopen we de deur uit en stappen in de auto.

We beloofde er een leuke, gezellige dag van te maken. Eenmaal aangekomen in de centrum, parkeerde we de auto in de desbetreffende parkeergarage en dan lopen we richting de winkels.

Het was aardig druk en mooi weer, gelukkig maar. Hierdoor krijgen mensen tenminste goeie zin.

'Heeft Jouad je niet gebeld?' vraag ik haar. Ze schudt haar hoofd.

'Nee, sinds gisteren heb ik hem niet gesproken en hij komt morgen avond terug, zoals hij zei.' Zegt ze mij en kijkt wat sipjes. Ik moest er om lachen.

'Jeetje, jullie kunnen echt niet zonder elkaar. Mis je hem zo erg?' Vraag ik haar en ze knikt glimlachend.

'ja man! Wacht jij maar. Ooit zul je begrijpen wat ik bedoel.' Zegt ze mij en ik kijk met een zwakke glimlach voor mij uit.

'Misschien heb je gelijk.' Zeg ik zachtjes en ze kijkt mij met opgetrokken wenkbrauwen aan.

'Oke,' brengt ze er zachtjes uit en we lopen stilletjes door. We kopen leuke kleertjes en vooral voor Lina en Ayman. We verwennen ons zelf ook en Romaïssa heeft een geurtje gekocht voor haar zelf, een lingerset om haar mannetje gek te maken hihi en een geurtje en blouse cadeau voor haar man.

'aaah wat lief man,' zeg ik haar en ze glimlacht ondeugend. We gingen gezamenlijk eten bij de mac, want Ayman wou heel graag daar naar toe. Eenmaal de mac uitgelopen, besloten we een eind te maken aan onze dagje uit. Lopend naar de parkeergarage, komt Romaïssa een bekende tegen. Het is tevens ook een vriend van Jouad. Nadat ze uitgepraat waren en hij naar Jouad vroeg, liepen we door. Tot mijn schrik kwam ik alweer Bilal tegen. Waarom juist vandaag, ik ging kapot van de zenuwen en angst van binnen. Ik was bang dat Romaïssa ook maar iets ging vermoeden. Mijn hart klopte hevig en het zweet brak los. Romaïssa mompelt wat en dat betekent dat ze hem in de gaten heeft gekregen. Ze port mij in mijn zij.

'Eey ik praat tegen je,' zegt ze en ik kijk haar vluchtig aan.

'Wat is er met jou? Je ziet er rood uit.' Zegt ze mij. Oke, daar gingen we het krijgen dacht ik. Ik probeer zo normaal mogelijk te reageren en zeg haar dat ik mij niet zo lekker voel.

'Ooh je hebt alleen mac gegeten hoor, dat eet je altijd.' Zegt ze mij en ik knik. We lopen gelukkig Bilal voorbij.

'Trouwens dat die rotzak durft te kijken! Sukkel, Jouad had hier moeten zijn en hem

dan zo zien ons aangapen alsof het al niet erg genoeg is wat hij ons heeft aangedaan. Als hij een gezicht had, dan zou hij niet eens meer ons aankijken of ook maar in onze buurt verschijnen.' Zegt Romaisa en ik zie hoe druk ze zich maakt. Ze is nog steeds woedend en ze haat hem, dat is overduidelijk. Haar gezichtsuitdrukking zegt meer dan genoeg. Ik neem een diepe zucht en ben blij als ik thuis ben. Ik moet wat met deze vreemde gevoelens doen. Iets klopt hier niet! Ik kan toch niet zo door gaan, dacht ik angstig.

'Ga je Rachid nog zien?' Vraagt ze mij. Ik had totaal geen zin om het over hem te hebben. Ik schudt mijn hoofd.

'Nee, vandaag niet. Ik denk morgen weer.' Zeg ik haar en ze knikt. We stappen de auto in en rijden richting huis.

'Pff, ik ben dood op man! Ik ga straks de kleertjes passen van deze twee ratjes en dan lekker mij zelf nestelen op de bank met mijn kindjes naast mij. Pff ik mis hem wel.' Zegt ze en ik glimlach zwakjes. Ik zat er nog steeds mee, mijn gedachtes zijn er niet volledig bij.

'Ga je mee naar huis. Blijf slapen als je wilt?' vraagt ze mij.

'Nee schat, ik ga naar huis. Moet nog wat doen voor school, maar toch bedankt lieverd. En sorry dat ik je niet gezelschap kan houden.' Zeg ik haar en ze knikt glimlachend.

'Doe niet zo gek! Je bent niet verplicht bij mij te blijven. Ik begrijp het wel, jij wil lekker een avondje met je mannetje doornemen pratend aan de telefoon. Elkaar vertellen hoeveel jullie elkaar missen en zoveel van elkaar houden. Ik heb die tijden ook gehad hoor. Toen wou ik ook niks liever dan in mijn eigen bedje slapen, alleen op mijn kamer hihi.' Zegt ze mij en ik begin te lachen. Wat een stoute meid is het toch.

'Was het Jouad of andere talloze?' Vraag ik haar. Ze lacht en antwoordt dat het Jouad is met een rood gezicht.

'Wahaha houdt iemand anders voor de gek wil je, alsof ik niet weet hoe meisjes zijn.' Zegt ze mij.

'Ja wat! Niet iedereen is het zelfde hoor en echt waar alleen Jouad en misschien nog iemand anders maar eerlijk het was niet zo interessant want ik weet het al niet meer.' Zegt ze en steekt haar tong uit. Hierbij wist ik dat ze loog.

'Nou toon een beetje begrip, je bent mijn schoonzusje. Het kleine zusje van mijn man ja! Wil je soms dat ik mijn reputatie verslecht.' Zegt ze en ik schiet in de lach.

'Soo jij bent erg man!' Zeg ik haar en ze begint hard te lachen.

'Als je mij niet verteld ga ik het Jouad vertellen.' Zeg ik haar plagend en ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Ben je gek ofso!' Schreeuwt ze tegen mij en we kijken elkaar lachend aan. Ze zet mij thuis af en rijdt zelf door. Ik loop ons huis binnen en tref mijn moeder in de keuken aan het koken.

'Je komt net op tijd,' zegt ze mij en ik schud mijn hoofd.

'La Shokran, ik heb buiten gegeten met Romaisa en de kleintjes.' Zeg ik haar en ze kijkt mij glimlachend aan. Ik vraag haar of mijn broers thuis zijn en ze knikt dat ze er inderdaad zijn in de woonkamer. Ik loop rechtstreeks naar binnen en tref ze allemaal in de woonkamer. Ik ben als enige meisje en soms denk ik echt waarom ik niet nog meer zussen of zusjes had. Ik glimlach en groet ze. Ik geef ze een voor een, een hand

en ga naast mijn broer zitten.

'Hoe was het met Romaïssa in de stad?' Vraagt hij mij.

'Het was gezellig,' zeg ik en hij glimlacht lief. Even later loopt moeder met eten naar binnen en besluit ik op te staan om mij pyjama aan te doen.

'Blijf eten,' zegt moeder en ik schudt mijn hoofd.

'Nee, ik heb gegeten zoals ik al zei.' Zeg ik haar en ze mompelt dat ik het zelf moet weten. Ik glimlach en loop naar boven. Ik kleed mij om en besluit Rachid te bellen. Ik moet hem wat meer aanacht geven, dacht ik en moet Bilal echt uit mijn kop zetten. Ik laat hem overgaan en hij neemt gelijk vrolijk op.

'hallo mijn prinses,' was zijn groet. Ik glimlach breed en vraag hem hoe het gaat.

We maken een lang gesprek en hij zegt mij of hij mij morgen kan zien. Ik ga er mee akkoord en we besluiten morgen wat leuks te gaan doen. Het schijnt mooi weer te zijn morgen, bij deze besluiten we naar scheveningen te gaan.

Na het gesprek afgerond te hebben, ga ik weer naar beneden. Het was super rustig alleen moeder was in de keuken bezig. Ik ga voor de tv zitten en kijk naar een film die ik van een vriendin heb geleend.

Romaïssa

Jouad had mij niet gebeld en verteld dat hij zou komen. Ik was druk bezig met mijn kinderen, het is zondagmiddag en mooi weer. Siham had mij gebeld en verteld dat ze vandaag met Rachid had afgesproken. Ik vond het leuk voor haar en vertelde haar ook dat het geen probleem is dat ze vandaag niet langs zou komen. Ik ging er verder ook vanuit dat Jouad laat zou komen vandaag. Ik had eindelijk Lina in slaap kunnen krijgen en Ayman rustig in zijn kamer laten spelen en besloot mij eigen te verwennen met een lekkere kop koffie. Ik loop richting de keuken en deed de seneoapparaat aan. Ik hoorde de sleutel in het slot draaien en de deur open gaan. Ik schrok en bedacht mij wie het zou kunnen wezen. Ik loop richting de hal en zie hem ineens staan. Ik glimlach breed en hij strekt glimlachen zijn armen uit.

'Hobi,' zegt hij mij en ik maak een aanloop en spring in zijn armen. Hij glimlacht en kust mij vol liefde. Ik zeg hem tussen mijn kussen door dat ik hem mis. Hij zegt mij ook te hebben gemist en tilt mij op.

'haha gekkie, laat mij los.' Zeg ik hem en hij lacht.

'Hoe is het met je mijn lieverd?' vraagt hij mij.

'Ja goed he, ik heb je gemist man. Wallah!' zeg ik hem glimlachend.

'Ik jouw ook en en de kinderen, waar zijn ze?' Vraagt hij mij en ik antwoord hem dat Lina aan het slapen is en dat Ayman aan het spelen is. We lopen samen richting de slaapkamer van Ayman en hij staat gelijk op als hij zijn vader ziet en rent naar hem toe.

'Aah kleintje van mij! Hoe is het mijn jongen?' Vraagt hij en Ayman omhelst hem strak.

'Waar was je nou.' Zegt hij met zijn kinderstem.

'haha, ik was weg voor wat zaken lieverd.' Antwoord hij.

'hij mag niet meer weg gaan he.' Zeg ik hem en Ayman knikt.

'Jaaa, je mag niet meer weg.' Zegt Ayman weer. Ik lach spontaan en Jouad kijkt ons hoofdschuddend aan.

'Hebben jullie mij zo erg gemist dan?' Vraagt hij ons en ik knik.

'Ja echt erg,' zeg ik hem en hij drukt een zoen op mijn lippen. Dan loopt hij naar Lina haar kamer en drukt voorzichtig zijn lippen op haar voorhoofd en dan op haar wang. Ik kijk trots naar mijn man en dochter. Wat houdt ik toch zoveel van mijn familie.

Jouad wou heel graag naar zijn moeder en vroeg mij mee.

'Lieverd, Lina ligt te slapen weet je nog.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Dan wachten we toch tot ze wakker wordt.' Zegt hij en houdt mij vast aan mijn middel. Ik knik en zeg dat het dan eventueel wel kan. Hij had honger en ik besluit wat te gaan koken voor ons. Jouad ploft neer op de bank en ik ga naar de keuken. Ik maak snel wat klaar en na een tijdje als ik het eten in de oven stop, besluit ik naar de woonkamer te gaan met twee koffie in mijn handen. Jouad kijkt mij glimlachend aan.

'Haal wat lekkers,' zegt hij en ik knik. Ik loop naar de keuken terug en niet lang daarna kom ik terug met een schaalje met lekkernij. Ik leg het neer en hij klopt naast zich op de bank. Ik neem plaats naast hem en nestel mij dicht tegen hem aan. met mijn hand ga ik over zijn haren.

'Ga je niet douchen?' Vraag ik hem en hij antwoord zometeen te gaan, als hij gegeten heeft. Ik knik en vraag hem of ik hem gezelschap moet houden en we beginnen hard te lachen.

Later sta ik op om naar het eten te kijken. Ik kijk er even naar en dan schuif ik het weer terug. Nog een beetje, dacht ik en ga alvast de tafel dekken. Ik roep Jouad alvast en Ayman en dan ga ik opscheppen. De mannen schuiven al aan tafel. We eten gezamenlijk ons eten, tot ik verstoort word door het gehuil van mijn dochtertje. Ik sta op en loop naar haar toe en til haar uit haar bedje.

'Ssst.. mama is bij je schatje. Kijk dan.. heee.' Zeg ik haar en speel met haar handjes. Ze wordt er stil van en kijkt mij met haar groene ogen aan. ik streel haar haartjes en loop richting de keuken. Jouad neemt haar gelijk van mij over.

'Heey, kom eens naar papa.' Zegt hij en kijkt stralen op haar neer.

'bambino djali, hallo kijk papa is weer terug he.' Zegt hij glimlacht stralend. Ik eet verder van mijn eten.

Na het eten besluiten we naar mijn schoonmoeder te gaan. Toen we er eenmaal waren, was Siham er ook. Ik kijk haar glimlachend aan.

'Hoe was het?' Fluister ik haar toe en ze knikt glimlachend.

'ja goed hoor, zegt ze en ik knik glimlachend en knijp in haar been. We zaten naast elkaar en praten over koetjes en kalfjes.

We maken er een leuke avond van en besluiten weer naar huis te gaan.

Siham

'Hey meid. Ja ik ga vanavond richting mijn schoonzus, dus misschien dat ik je zometeen kan zien.' Zeg ik tegen mijn vriendin. Ze had mij opgebeld met de vraag

of we samen wat leuks gingen uitzoeken voor een ander vriendin die binnenkort gaat trouwen. Ik vertel haar dat ik haar zo wil gaan zien en we spreken af over een half uur in de centrum.

Ik hang op en loop richting de bushalte. Als ik er eenmaal ben, merk ik een auto die met snelheid aankomt rijden. Ik schrik uit mijn gedachtes en kijk geïrriteerd op naar de auto die langs scheurt. Ik herken persoon die er in zit, het is Bilal. Pff ik snap er echt niks van. Het lijkt wel of hij mij achtervolgt man.

Ik haal diep adem en kijk weg, maar merk dat de auto met snelheid terug rijdt. Hij stopt precies voor mij en de raam gaat naar beneden.

'Hey,' zegt hij en ik kijk hem met grote ogen aan. ik wend mijn gezicht van hem af en ik hoor hem diep zuchten.

'Wil je een keer naar mij luisteren.' Zegt hij en ik kijk hem even aan.

'Wat is er met jou man?' vraag ik hem geïrriteerd. Hij glimlacht zwakjes.

'Doe niet zo stoer wil je. Je bent gewoon bang wallah.' Zegt hij en ik zucht diep.

'Nou mijn bus komt zo, dus wil je aub weg gaan.' Zeg ik hem. Hij schudt zijn hoofd.

'Nee, wil je aub met mij mee gaan. Ik wil met je praten.' Zegt hij mij. Ik kijk hem met een verbaasde blik aan. hij is echt grappig man. Dacht ik kwaad. hij denkt toch niet dat ik een meid van de straat ben ofso. Ik zie gelukkig mijn bus aankomen, dus hij moest wel wegrijden. Ik keer hem mijn rug toe en wacht ongeduldig af op de bus. Wat een eikel, dacht ik en zucht weer diep. Ik laat mijn dag niet verpesten door hem, kom nou. Ik stap mijn bus in en laat mijn OV zien en neem plaats. Ik zie hoe hij nog aan de kant staat en mij aanstaart. Ik kijk hem nog steeds kwaad aan en onze blikken kruisen elkaar.

Eenmaal aangekomen in de centrum, tref ik mijn vriendin op de afgesproken plaats en we lopen weg. We moesten een mooi cadeau voor onze vriendin halen.

Nadat we lekker gewinkeld hadden en geslaagd waren in een cadeau voor ons vriendin, gingen we samen wat eten. Ik had enorme honger gekregen, heb vandaag weinig gegeten.

We genoten van onze eten en werden ineens verstoord door twee jongemannen.

Als ik opkijk schrik ik. het is Bilal en een vriend. Ik kijk met een verbaasde blik van hem naar mijn vriendin.

'Ja is er iets?' Vraag ik hem geïrriteerd. Hij glimlacht en neemt zomaar plaats.

'Ik ga gewoon mijn gang, als het je niet bevalt heb je pech,' zegt hij en ik kijk hem nog steeds verbaasd aan. Wat een lef allemaal zeg. Ik werd er echt kwaad om, maar stiekem ben ik benieuwd wat deze jongeman nou van mij wil. Ik leg mijn vork neer en sla mijn armen om elkaar.

'Nou vertel eens wat je te melden hebt.' Zeg ik hem en hij glimlacht nog steeds.

'Ik wil dat je naar mij luistert.' Zegt hij. Ik knik en kijk hem nog steeds aan.

'ik geef je de kans, eenmalig maar. Dus gebruik hem goed.' Zeg ik spottend. Hij lacht sarcastisch en kijkt van mij naar mijn vriendin.

'Eigenlijk zou ik het prettiger vinden als ik je onder vier ogen kan spreken.' Zegt hij. Ik schud mijn hoofd en zeg hem dat ik het vertik om mijn vriendin alleen te laten.

'ze is niet alleen, Hatim zal haar gezelschap houden.' Zegt hij en ik schud weer mijn hoofd. Mijn vriendin kijkt mij verbaasd aan en ze begint zich ook te irriteren merk ik.

'Bilal, ik weet niet wat je wil jongen. Als Jouad dit ziet, ben je nog lang niet jarig! Hoor

je mij?' Zeg ik hem duidelijk. Hij kijkt mij strak aan.

'Ja en dat verhaal heb ik inmiddels al duizend keer gezegd.' Zegt hij vermoeid.

'ja en schijnbaar schijnt het na duizend keer nog steeds niet tot je door te dringen ja!' Zeg ik hem weer.

'Nee, ik weet namelijk dat je alleen bang bent en dat als je niet zo bang was je naar mij had geluisterd.' Zegt hij. Wat doet hij stoer en zo zelfverzekerd man. Ik haat dit.

'Zeg mij wat je te zeggen hebt, hoe sneller des te beter je kan ophoepelen.' Zeg ik hem en hij kijkt mij quasi streng aan. Ik heb nog steeds mijn armen over elkaar geslagen.

'Ons eten wordt koud.' Zegt mijn vriendin.

'Ja dan eet je toch lekker door.' Zegt hij haar. Ik kijk hem kwaad aan en vertel hem dat hij maar normaal moet doen tegen mijn vriendin.

'Ze heeft gelijk ja! Ons eten wordt koud, dus wil je weggaan!' Zeg ik hem fel. Hij knikt alleen maar. Pff zijn asociaal gedrag irriteert mij echt.

'Luister nou, ik zal proberen om kort te zijn. Ik vind dat je mij een kans moet geven.'

Zegt hij en ik begin spontaan te lachen. Ik had hem uitgelachen en dat vond meneer niet zo leuk. Zijn gezichtsuitdrukking verstrakt.

'wat lach je zo dom,' zegt hij kalm. Hij doet wel kalm, maar ik weet beter. Hij is woedend en kan mij op dit moment wel killen. Het is maar denk ik dat ik Siham ben anders zou hij mij wel iets hebben aangedaan, denk ik hihi.

'Waarin zou ik je een kans moeten geven, als ik die net al heb gegeven.' Zeg ik hem en doe alsof ik dom ben. Ik wist wel beter. Hij neemt een diepe zucht en wrijft in zijn handen.

'Je weet wel beter en waarom doe je zo moeilijk.' Zegt hij weer.

'Nou omdat ik je gewoon lachwekkend vindt Bilal. Je doet alsof ik nu gelijk naar je pijpen ga dansen man! Ik ben wel gek, na wat je ons hebt aangedaan idioot. Ik snap jou echt niet en wil dat je weggaat. Dus hoepel op, want ik heb echt geen oor voor je.' Zeg ik hem.

'Is het omdat je een vriend hebt?' Vraagt hij gewoon door.

'Wat gaat jou dat aan of ik een vriend heb of niet.' Zeg ik hem boos. Hij lacht stom en zegt dat hij mij wel heeft gezien.

'Ja gefeliciteerd dan,' zeg ik hem. Hij knikt en kijkt mij met een vreemde blik aan, daarna staat hij op en draait zich om. Het lijkt of hij zich bedenkt en zich omdraait.

'weet je zeker dat je mij geen kans geeft?' Vraagt hij en ik knik.

'Dat weet ik wel heel zeker.' Benadruk ik hem. Hij knikt niet helemaal tevreden en loopt weg. Ik neem een diepe zucht en schuif mijn bord weg.

'waar is deze jongen mee bezig man.' Zeg ik tegen mijn vriendin. Ik wist het gewoon niet meer en word er helemaal gek van.

'Eey ik snap het ook niet hoor. Hoelang is dit al bezig, ik heb nooit iets gemerkt.' Zegt ze mij en ik knik.

'ja daar heb je gelijk in, omdat ik hem ook altijd negeerde daarom. Walakin, ik denk dat hij niet van ophouden weet man.' Zeg ik haar. Zwijgend kijkt ze mij aan. ik kreeg hoofdpijn en probeerde mij rustig te houden. Misschien moest ik mij niet al te veel druk maken om hem. Hij stelt niks voor, zielige. ik bleef nog lang met mijn vriendin en besloot naar huis te gaan. Ik werd onderweg gebeld door Rachid. Hij wilt mij zien en

ik besloot nog wat leuks te gaan doen met hem, ook al had ik geen zin. Als ik in zijn auto stap, druk ik een kus op zijn lippen en hij rijdt door naar een rustige plek. Alsof mijn dag niet erger kon, kwam ik weer Bilal tegen in het park. Het leek wel of hij mij volgde. Ik voelde mijn hart sneller kloppen en werd helemaal para. Dit beangstigde mij, waarom ik niet precies. Misschien dat de vrienden van Bilal ook de vrienden van mijn broer zijn en dat er straks roddels gaan komen, dat ik met een jongen ben gezien. Ik nam een diepe zucht en bedenk mij hoe ik mij rustig kan houden. Rachid neemt mijn hand vast en kijkt mij liefjes aan. Hij schrikt van mijn gezichtsuitdrukking en zegt: 'Waarom ben je zo bleek?'

'Niks, alleen wat vrienden van me broer.' Zeg ik hem en ruk mijn hand los. Ik sta op en vraag hem te gaan.

'Breng me naar huis.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij met opgetrokken wenkbrauwen aan. 'Is het zo erg?' Vraagt hij mij en ik knik ernstig.

'Ja misschien wel. Je weet maar nooit.' Zeg ik hem. Hij haalt zijn schouders op.

'Hallo, alsof zij geen vriendinnetjes hebben en je broer zelf heeft er ook een gehad ja. Tussen hem en Romaiassa is het toch ook goed gelopen. Ze zijn alsnog gelukkig.' Zegt hij en ik knik.

'Ja, dat weet ik ook wel! Maar denk zelf na ja, welke broer keurt het goed of als hij roddels hoort over zijn zusje. Zelfs jij zou je zusje dit niet toelaten.' Zeg ik hem bloedserieus. Hij schudt zijn hoofd en mompelt wat ik niet versta. Ik kijk hem geïrriteerd aan.

'Ja geef dan antwoord!' Zeg ik kwaad en draai mij om. Ik besloot te gaan, niet lang daarna hoor ik hem achter mij aan lopen. We lopen zwijgend naar de auto. Ik stap in en hij ook. Daarna start hij de auto en rijdt weg. Hij is boos denk ik en rijdt zwijgend weg. Hij vertikt het met mij te communiceren en andersom ook. We waren op dit moment beide heel erg koppig. Bij mij om de hoek stap ik uit en loop woest naar mijn huis. Ik was woedend, zo woedend om alles. Om die Bilal, de vrienden van mijn broer, mij broer zelf en Rachid. Ik haatte ze op dit moment allemaal. Ik storm het huis binnen en loop gelijk naar boven. Ik storm mijn kamer binnen en sla de deur met een zwaai dicht. Die Bilal waagt het mijn leven zuur te maken. Ik ben benieuwd hoe ver meneer gaat. Ik word gebeld door Rachid die mij zijn excuses aan biedt. Hij vraagt mij of hij mij morgen kan zien in de middag. Hij mist mij. Ik was nog te boos, maar heb zijn excuses aanvaard en bood ook de mijne aan hem. Ik houd van deze jongen en ben altijd gelukkig geweest met hem, tot de dag dat Bilal daar verandering in bracht. Romaiassa had mij gebeld met de vraag of ik nog ging komen. Ik was het helemaal vergeten en zeg haar dat ik zo snel mogelijk zal komen. Ze hoorde aan mijn stem dat ik anders klonk, zo down en vroeg mij er naar. Ik antwoordde dat er niks is.

'Hoezo niks, als je geen zin hebt ben je niet verplicht te komen hoor lieverd.' Zegt ze mij lief en ik antwoord haar dat, dat het zeker niet is. Ik beloofde haar gauw te komen en hing op. Ik deed wat gemakkelijkjes aan en belde Jouad op om mij te komen ophalen. Gelukkig had hij tijd en was hij net van plan naar huis te rijden. Hij kwam mij ophalen, liep even nog naar binnen en bleef met me moeder even zitten, wat babbelen en daarna besloten we te gaan. Ook hij merkte aan mij dat ik slechte

zin had en vroeg er naar. Ik haalde ge#239;riteerd mijn schouders op en al gauw begon we met kibbelen. Ik zei hem dat hij zich niet met mij moest bemoeien en hij vond dat ik me grote bek moest houden. Ik kreeg tranen in mijn ogen en draai mijn gezicht naar de raam kant toe. het was verder stil en hij deed de muziek harder. We kwamen aan bij hem thuis en ik loop zonder wat te zeggen naar hen huis. Romaissa had al open gedaan, ze zag ons uit de raam, toen we de oprit op reden. Ze had Lina in haar armen en kijkt ons stralend aan.

'Kijk eens, hier is papa.' Zegt ze tegen Lina. Mijn broer kijkt stralend naar zijn gezin. Ik vond het mooi om te zien. Hij neemt de kleine over van Romaissa en drukt een kus op haar wang.

'Hoe is het?' Vraagt hij en ze antwoord dat alles goed gaat. Op dat moment dat we naar binnen willen lopen, rijdt er een auto voorbij. Het is... ooh nee toch. Het is de auto van Bilal, wat zou Jouad wel niet denken. Ik raakte in paniek en verraadde mij eigen met mijn bleke gezicht. Romaissa kijkt met gefronste voorhoofd naar Jouad en dan naar mij.

'Wat doet hij hier?' Vraagt ze Jouad en Jouad zijn gezichtsuitdrukking word woedend.

'Ik weet niet, ik denk dat eentje solliciteert naar grote problemen!' Zegt hij woedend. Ik voelde mij niet meer op mijn gemak en Romaissa kijkt mij met grote ogen aan en loopt naar binnen. Jouad volgt haar met de kleine en dan volg ik hen. Zou ze iets gemerkt hebben, vroeg ik mij zenuwachtig af. Ik plof neer op de bank en trek Ayman op mijn schoot.

'Hoe is het met mijn knappe neefje?' Vraag ik hem en hij grinnikt knikkend. Romaissa had thee en koffie gezet en kwam de woonkamer binnen gelopen, samen met Jouad achter haar aan die de kleine vast had.

'Hoe is het met je?' Vraagt ze mij en ik antwoord dat alles goed gaat. Jouad had Lina aan mij gegeven en zegt dat hij er vandoor gaat.

'Nu al?' Hoor ik Romaissa hem vragen.

'Ewa ja, jullie zijn vrouwen onderling en ik hoef hier niet bij te zijn.' zegt hij als smoes en maakt dat hij weg komt.

'Doeil!' Hoor je Romaissa met nadruk nog zeggen en hij kijkt haar nog aan en trekt een gek gezicht naar haar toe.

Ze kijkt hem ge#239;riteerd aan en draait zich om en kijkt mij aan.

'Nou, vertel hoe is het met je mama en de rest allemaal?' Vraagt ze mij en ik kijk haar glimlachend aan.

'Ja goed hoor. Met jou ook alles goed?' vraag ik haar en op dat moment loopt Jouad terug de woonkamer in. Hij loopt op Ayman af en geeft een kus en knuffel.

'Ik hou van je, habibi.' Zegt hij en Ayman kijkt hem met grote ogen aan.

'Ik wil met je mee,' zegt Ayman met zijn kinderstemmetje. Romaissa kijkt Jouad aan.

'Ik ben zo terug.' Zegt hij.

'Neem hem dan mee. Hij ziet je weinig de laatste dagen.' Zegt ze hem. Hij kijkt haar aan en neemt een diepe zucht en dan zegt hij: Jallah zid.' Hij kijkt Romaissa aan en ze heft haar kin in de lucht.

'Haha kapsones, jallah ik neem hem mee, zodat je, je rust hebt.' Zegt hij lachend en ze kijkt hem met een ge#239;riteerde blik aan. hij tilt Ayman op en neemt een

aanloop en zwaait expres met Ayman alsof hij Romaissa wil aanraken.

'haha rotop Jouad!' Zegt ze hem. Hij zet Ayman neer en kust daarna Lina nog en geeft een teder kusje op de voorhoofd van Romaissa. Ze kijkt beschaamd naar mij en daarna weer naar Jouad.

'Wat lief,' zeg ik en Jouad kijkt mij met een geamuseerde blik aan.

'Dit is mijn vrouwtje, ik hou van haar.' Zegt hij en omhelst haar strak.

'Safi Jouad, onderhand weet ik ook wel dat je van mij houdt.' Zegt ze hem en hij kijkt haar met grote ogen aan.

'Oke, nou doe maar stoer. Jallah beslemma en tot dadelijk.' Zegt hij en loopt de deur uit samen met Ayman.

Ik en Romaissa bleven alleen in de woonkamer met Lina.

'Ik vraag mij echt af waarom Bilal toe straks langs reed man!' Zegt ze mij en geschrokken kijk ik haar aan. Mijn wangen voelen rood aan.

'Wat is er?' Vraagt ze mij. Ik bedacht mij dat ze echt iets door heeft gekregen.

'Niks joh! Ik vind het ook vreemd hoor en eng natuurlijk. Die gozer is alles in staat te doen.' zeg ik haar en probeer normaal te reageren.

'Ooh ja dat zeker, maar ik vind dat je zodra ik het over Bilal heb je heel gespannen bent en je ziet bleek man.' Zegt ze mij. Ik kuch even en zeg haar dat ze het zich verbeeld.

'Valt hij je lastig? Want als dat het geval is, moet je dit niet verzwijgen. Je weet dat Jouad hem wurgt als hij nog eens durft aan ons familie te komen.' Zegt ze mij bezorgd. Ik schud mijn hoofd.

'Nee joh, er is echt niks.' Zeg ik haar en blijf het ontkennen. Ik wil dat dit ophoud. Het word tijd dat ik Bilal eens goed ga vertellen dat hij normaal moet doen. desnoods dreig ik door te zeggen: dat als hij niet ophoudt ik het aan Jouad ga vertellen, iets wat niet waar is, maar goed. Zolang hij maar ophoudt, dacht ik paniekerig.

'Sorry Siham, maar je maakt mij nu echt bezorgd en ik durf te wedden dat er iets is.' Zegt ze. Ze blijft volhouden, maar ik blijf het weer ontkennen.

'Er is echt niks, wil je er nu mee stoppen.' Zeg ik haar en begin mij er aan te irriteren.

'Oke, sorry je hebt gelijk, maar owee als ik er achter kom, dat er iets is geloof mij ik vergeef het je niet.' Zegt ze mij. Ik schrok van haar woorden.

'Wat een onzin allemaal zeg!' Zeg ik haar fel en ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Ewa ja, hallo ik maak mij zorgen en als je lastig word gevallen door hem of dat hij je bedreigt ofso, moet je het ons vertellen. We zijn er voor je! Geef mij een reden waarom je het zou verzwijgen voor ons. Hij is ons grote vijand lieve schat.' Zegt ze mij.

'Ja en ik snap niet waarom je hier zo een groot probleem van maakt er is helemaal niks aan de hand. Ik schrik er net zo van, als dat jullie er van schrikken. Hij is inderdaad ons grote vijand. Vind je het dan gek dat ik bleek word of paniekerig reageer. Ik maak mij ook zorgen hoor.' Zeg ik haar en probeer er op deze manier onderuit te komen. Ze knikt en kijkt mij glimlachend aan.

'Oke als ik er naast zit, dan spijt het mij. Walakin ik maak mij alleen grote zorgen, neem het mij niet kwalijk. Ik knik en omhels haar.

'Dank je schat, je bent de beste.' Zeg ik haar.

Romaissa

Het is echt vreemd. Nadat Siham weg was gegaan, bleef ik mij bedenken waarom zij zo reageert. Straks is er echt iets, ze denkt dat ik dom ben. Ik heb het al eerder bij haar gemerkt. Op de bruiloft van Fatima heb ik haar blikken gemerkt, die hem telkens volgen en de manier waarop ze hem verdedigde toen ik en Jouad het er over hadden dat hij een harteloze is en alle andere dingen die we over hem zeiden. Ook al eerder eens in de stad toen we hem tegen kwamen en nu.

Ik vertrouw het niet, straks valt hij haar lastig. Ik moet dit in de gaten houden en desnoods Jouad hierover vertellen. Ik hou het nu wel rustig natuurlijk, straks zit ik fout. Een ding weet ik zeker en dat is, dat er iets speelt tussen die twee. Ik neem een diepe zucht. Jouad is zijn zusje weer gaan wegbrengen, samen met Ayman. Lina slaapt. Ik heb een pizza in de oven gegooid, want ik weet zeker dat als Jouad thuis is hij honger heeft. Ik loop naar de woonkamer en hoor de sleutel in het slot. Dat is mijn liefvallige mannetje en ons zoontje. Dacht ik trots en loop naar de gang.

'Hallo schoonheid,' groet Jouad mij gelijk zodra hij mij opmerkt. Hij bekijkt mij van top tot teen. Ik neem mijn zoontje en geef hem een kusje en omhels hem even strak.

'Hoe is het met mijn zoontje?' vraag ik hem en hij glimlacht en antwoordt dat het goed gaat met zijn kinderstemmetje. Ik glimlach en zet hem neer. Hij rent gelijk door naar binnen.

'Hallo meneertje,' zeg ik Jouad en omhels hem strak. Hij trekt mij stevig tegen hem aan.

'Wat houd ik toch van je,' zegt hij en houdt mij nog steviger vast. Hmm wat lekker, dacht ik en genoot er van met zijn armen om mij heen.

'Ik houd ook van jou,' zeg ik en hef mijn hoofd op. Ik kijk hem een tijdje lang aan en hij mij. Hij glimlacht en vraagt mij naar wat te eten. Ik glimlach ook en antwoord hem dat ik wist dat meneertje wel honger zou hebben. Ik loop naar de oven om een kijkje te nemen en merk dat de pizza al klaar is. Ik doe de oven uit en haal de pizza eruit. Ik zet het op en bord en loop naar de woonkamer, waar Jouad op de bank lag.

Ik ging naast hem liggen en riep Ayman om te komen eten. Ayman rent niet lang daarna de woonkamer binnen en rent direct op ons af.

Hij ploft op mij neer en ik kijk hem lachend aan.

'Zo zo je bent zwaar aan het worden, mannetje.' Zeg ik hem en hij knikt hevig met zijn hoofd.

'hmm lekker pizza,' zegt hij en ik geef hem een stuk die zet ik op een klein bordje en geef het aan Ayman. Daarna zet ik een grote stuk voor Jouad op een bord en neem zelf ook wat.

'Hmmm, weet je waar ik ook wel zin in heb.' Zegt hij en kijkt mij ondeugend aan.

'Haha nee, waar heb je dan zin in?' Vraag ik hem en hij kijkt mij met een stoute blik aan.

'Jaaa, wat denk je zelf?' Zegt hij en kijkt mij nog steeds aan met het zelfde blik.

'Hahah ik weet het niet, ik wil het van jouw horen.' Zeg ik hem en hij schudt zijn

hoofd.

'Hmm ik heb zin in jouw!' Zegt hij en bijt mij in mijn wang.

'aaah Jouad, doe normaal joh!' Schreeuw ik en duw hem weg. Hij begint te lachen en eet zijn pizza op. Af en toe zit hij mij te plagen enz. tot de pizza op was. Toen trok hij mij tegen hem aan en kuste mij. Ayman kijkt ons met pretoogjes aan.

'haha ons kleine zoontje zit te staren naar ons. Is dit wel verstandig?' Vraag ik hem lachend. Hij haalt zijn schouders op.

'Natuurlijk gek! Hij moet weten wat liefde is en ooit kan hij het zelf gebruiken, maar dan op een goede manier weet je. Hij moet weten hoeveel zijn ouders van elkaar hebben gehouden.' Zegt hij. Ik knik glimlachend.

'Ach je hebt gelijk, zolang hij maar niet een grote player wordt net zijn vader.' Zeg ik en Jouad kijkt mij met grote ogen aan.

'Ik was geen player,' zegt hij quasi boos.

'Ja hoor, geloof je het zelf. Je was echt de ergste gewoon .'. ' zeg ik hem plagend.

Hij kijkt mij aan en schudt zijn hoofd.

'A lala bazz!' Zegt hij en knijpt in mijn neus.

'Oke is goed, dan niet.' Zeg ik hem en steek mijn tong uit. Ik wrijf over mijn neus die pijnlijk aanvoelt.

'doet het pijn,' zegt hij en knijpt in mijn schouders rustig. Ik leun met mijn hoofd tegen zijn borstkast en blijf zo liggen. Jouad streelt mijn haren en Ayman staart naar het beeld van de tv.

'Moet je morgen gewoon werken?' Vraagt hij mij en ik antwoord dat ik helaas wel moet. Ik had geen zin, maar goed werken hoort er bij.

'Ik ben denk ik wel van plan minder te gaan werken.' Zeg ik hem en hij vraagt mij waarom ik dat wil.

'Nou, gewoon dan zijn we er wat vaker voor elkaar en voor deze kleine. Jij hebt je eigen zaak, kan komen en gaan wanneer je wil dus ja dat is wel ideaal aan de ene kant toch? En ik kan minder gaan werken. Dan zien we elkaar lekker vaker ga ik je opeten en jij mij.' Zeg ik hem en hij kijkt mij lachend aan.

'Jij bent echt grappig. Kom eens hier, kleintje van mij.' Zegt hij en heft mijn kin omhoog met zijn vinger. Ik kijk hem liefdevol aan en voel al gauw zijn lippen op de mijne.

'hmm,' kreunde ik zachtjes en kuste hem vol passie terug. We verlangden er allebei heel erg naar.

'Ik houd van je,' hoor ik hem er tussen door zeggen. Ik ga boven op hem liggen en kus hem vurig verder. Hij doet mijn truitje uit en kust mijn nek. Ik heb alleen een topje aan en hij kan zo in mijn borsten kijken. Hij kust mij op mijn boezem en kreunt erbij.

'aaah schatje wat ben je lekker.' Zegt hij vol verlangen en drukt mij nog steviger tegen hem aan. ik geniet van mijn man en hij van zijn vrouw. Ayman die was inmiddels al in zijn kamer aan het spelen, dus we konden onze gang gaan.

Siham

Weken streken voorbij. Het was heel stom van mij, maar ik heb Bilal de kans gegeven dichterbij mij toe te groeien. Tussen mij en Rachid gaat het steeds slechter. We hebben alleen maar ruzie met ze twee. Hij belt mij ook weinig en als we elkaar spreken zijn we meer tegen elkaar aan het schreeuwen en elkaar af te zeiken dan lief te zijn tegen elkaar. Ik neem een diepe zucht. Ik was onderweg naar Bilal. Ik kan mij eigen voor mijn kop slaan. Stel dat Jouad hier achterkomt of iemand anders mij ziet. Ik was doodsbang en neem grote passen. Als ik er maar zo snel mogelijk ben. Aangekomen bij ons afgesproken plek, stap ik bij Bilal in de auto en we rijden weg. Wat fijn is, is dat hij geblindeerde ramen heeft, dus niemand die mij ziet. Ik druk een kus op zijn wang en hij glimlacht naar mij.

'Hoe is het met je?' Vraagt hij mij. Ik antwoord hem dat het goed gaat en hoe het met hem gaat. Het is zo vreemd, maar ik voel mij lang niet zo gemakkelijk bij hem als bij Rachid. Met Rachid was het anders en ik vraag mij ook elke dag af of ik hier wel goed aan heb gedaan. Straks gebruikt Bilal mij alleen. Ik schraap mijn keel en hij kijkt mij onderzoekend aan.

'Wat is er meid?' Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

'Oke, als je het niet wilt vertellen. Wat zullen we gaan doen?' Vraagt hij mij.

'Het maakt mij niet veel uit. We kunnen ook samen wat gaan drinken en eten.' Zeg ik hem en hij knikt akkoord. We zijn wat wezen eten en drinken en het was wel gezellig, maar toch knaagde iets aan mij. Ik kreeg een sms en ik keek op mijn scherm. Het is Rachid. Ik voel mijn wangen rood kleuren. Ik verraad mij eigen ook altijd. Bilal staart mij aandachtig aan.

'Wie is dat?' Vraagt hij. Ik kijk hem even aan en zeg snel dat het Romaiissa is. Hij kijkt mij ongeloofwaardig aan en zegt: 'Weet je het zeker?'

'Ja hoezo?' Vraag ik hem gerust. Hij schud zijn hoofd en zegt dat het al goed is, als ik het zeg. Ik knik en herinner mij het bericht. Hij geeft aan mij te missen en of we het kunnen uitpraten. Volgens hem moesten we samen tot een oplossing komen, want dit is onmogelijk hoe we met elkaar omgaan. Ik raak er door in de war en vraag mij zelf af of ik hier wel goed aan doe.

Ik en Bilal besloten de stad in te gaan. Ik was helemaal vergeten dat Rachid vaak in deze buurt is, aangezien zijn zus hier woont. Het was mij helemaal ontschoten. We lopen lachend naast elkaar tot ik een luide stem hoor. Ik blijf verstijfd staan en draai mij om.

'Rachid,' zeg ik met een trillende stem. Ik voel mijn hoofd licht worden. Mijn benen werden zwak alsof ik elk moment kon omvallen. Bilal kijkt ons koel aan. Wat gaat er door hem heen, bedacht ik mij.

'Kijk eens aan wie we hier hebben.' Zegt Rachid en kijkt Bilal woedend aan.

'Rachid, we kunnen dit uitpraten.' Zeg ik hem zachtjes.

'uitpraten? Haha wat is dat? Ik ken het woord uitpraten niet. Weet je wat jij bent, jij bent gewoon vies. Ik haat zulke meiden en dat weet jij dondersgoed.' Zegt Rachid vol haat. Ik voel een brok in mijn keel. De tranen vullen mijn ogen. Bilal kijkt ontspannen naar ons. Het lijkt wel of hij zich amuseert. Is dit soms wat hij wou bereiken.

'Je mag haar hebben, doe geen moeite om te denken dat ik voor haar ga vechten!' Zegt Rachid hard. Ik voelde een pijnsteek door zijn woorden.

'Zeg dat niet,' zeg ik met een gebroken stem.

'Wat niet, haha dit meen je niet. Speel je nu het slachtoffertje.' Zegt hij spottend. Ik knijp mijn ogen dicht en laat een diepe zucht ontsnappen. Rachid loopt weg en laat mij achter met Bilal. Bilal balt zijn vuisten en kijkt mij aan. ik blijf alleen maar staren naar zijn vuisten en dan kijk ik op.

'Wat?' Vraag ik hem verward. Hij schud zijn hoofd.

'Ik weet het niet hoor, het lijkt mij verstandig als we hiermee kappen.' Zegt hij mij.

'Hoe bedoel je? Wat is dit voor onzin?' komt er uit mijn mond.

'Nou zoals ik het zeg. Waarom is Romaïssa niet zo?' vraagt hij mij en ik voel mij gekwetst. Wat zegt hij nou. Zou hij nog steeds Romaïssa leuk vinden. Ik neem weer een diepe zucht en vraag hem mij af te zetten dicht bij mijn huis en hij knikt.

Zwijgzaam lopen we naast elkaar. Zijn telefoon gaat over en die beantwoordt hij heel kort en krachtig. Daarna stappen we de auto in en rijdt hij met luid muziek op weg. Hij vertikt het met mij te praten en ik hield verder ook mijn mond. Als ik bijna in onze straat aankom stopt hij de auto. Ik kijk hem even aan en zeg hem: 'Je hebt gelijk, ik heb een stomme besluit gemaakt en weet je, je bent geen haar veranderd.'

'haha je hoor, tuurlijk! Geef mij maar de schuld. Je kunt er gewoon niet tegen dat je vriendje je heeft gedumpt en ik je ook.' Zegt hij dood normaal. Ik slik een brok weg en merk dat ik boos word. Hoe kon ik zo stom zijn, Romaïssa had mij nog zo gewaarschuwd, trouwens ze had andere dingen in gedachten. Dat hij mij bedreigt, laat staan als ze te weten komt wat ik heb gedaan. Ze zullen mij het nooit vergeven. Ik stap uit en loop met snelle passen weg. Ik ben zo stom gewoon. Ik had de neiging Rachid te bellen, maar dan kom ik zo wanhopig over. ik heb gewoon de beste jongen laten gaan. Hoe kon ik zo stom zijn. Ik loop richting ons huis en stop de sleutel erin. Ik open de deur en loop verder naar de woonkamer. Mijn moeder zat voor de tv. Ik loop er naar toe en groet haar.

'Was je bij Romaïssa?' vraagt ze mij. Ik knik dat ik inderdaad bij haar was. Dat is gewoon een leugen. Ik haatte dit. Ik zeg haar dat ik ga slapen, maar op dat moment gaat de deurbel. Ik schrok er wel even van. Dan loop ik er naar toe en zie een kwade Romaïssa staan. Ik schrik van haar.

'Pak je spullen, je gaat nu met mij mee!' Zegt ze met een luidde stem. Ik schrik van haar stem ophef en voel mij lichaam trillen.

'Zeg maar dat je bij mij slaapt.' Zegt ze weer en ik knik. Mijn moeder komt ongerust naar ons toe lopen en kijkt ons vragend aan. Romaïssa kijkt mijn moeder glimlachend aan.

'vind je het goed als ik Siham mee neem, want Jouad die gaat vannacht nog werken en dan ben ik alleen.' Loog ze tegen moeder en moeder knikt.

'Ja is goed, walakin yek lebbes. Jullie maken mij zo bezorgd. Zegt ze en Romaïssa stelt haar gerust. Ik neem mijn pyjama en vrees het ergste. Zal ze het weten, ja natuurlijk waarom zou ze anders zo boos zijn, dacht ik en wou eigenlijk niet mee gaan, maar ik kon beter gaan want Romaïssa is echt kwaad. ik heb haar nog nooit zo gezien, de laatste keer dat ik haar zo heb mee gemaakt was in de tijd dat Jouad vreemd ging. In de auto begint ze al.

'Ben je gek geworden? Bilal lult overal rond dat hij een relatie met je heeft!' Schreeuwt ze.

'Ik zei het toch. Hoelang speelt dit? Je gaat mij nu de waarheid vertellen!' Schreeuwt ze. Ik schrok hoe weet ze dit en van wie? En ik had het moeten weten dat die klootzak mij wilde neppen.

'Fatima belde mij, omdat ze het via een vriend van Achmed kreeg te horen. Achmed heeft het haar verteld en hij vond het vreemd omdat hij de toestand tussen Jouad en Bilal inmiddels kende. Weet je als Jouad dit te weten komt, ben je dood. Hij vermoord je man!' Schreeuwt ze. Ik werd bang en begon te huilen.

'Ik weet het niet, wallah Romaïssa ik ben zo stom geweest. Het stelde niks voor, we hebben elkaar paar keer gezien en vandaag heb ik er een einde aan gemaakt.' Probeer ik haar gerust te stellen.

'Ha ha ha , dat meen je niet. Nou volgens zijn woorden heeft hij je gedumpte nadat Rachid je betrapte.' Zegt ze gemeen. Ik kende Romaïssa zo niet en werd er angstig van. Shit, ik kan er niet onderuit ze wisten alles precies. Wat een rotzak! Ik moet hem spreken, waarom doet hij dit. Ik was nog steeds aan het snikken. Aangekomen bij hen thuis, stond de auto van Jouad gelukkig niet op de oprit. Ik stap uit en volg haar geluidloos. Ze mompelde kwaad nog in zichzelf.

Door de stilte te onderbreken vraag ik waar de kleintjes zijn. Ze kijkt mij boos aan en antwoord kortaf dat ze bij haar moeder zijn.

'Ga zitten!' Beveelt ze mij. Ik knik en ga braaf zitten. Net dat ik zit hoor ik de sleutel in het slot en een Jouad die de naam van zijn vrouw schreeuwt. Romaïssa schrikt op en kijkt mij met grote ogen aan. Safi, dit beloofde niks goeds.

'Ik ben hier!' Schreeuwt Romaïssa terug.

'Wallah Romaïssa als ik die kleine rat van mij zusje....' Hij maakte zijn zin niet af nadat hij mij opmerkte en kijkt mij vernietigend aan.

'Jij! Jouw zocht ik, dat je het nog durft je te vertonen in mijn zicht, in mijn huis. Zerma mijn zusje!' Schreeuwt hij en uit angst krimp ik helemaal in elkaar.

'Jouad doe rustig!' Schreeuwt Romaïssa er boven uit. Jouad kijkt haar helemaal geflipt aan.

'Rustig! Verdomme ze heeft mijn trots en eer verpest. Ik dacht dat ze slim was, maar nee ze is niks beters dan die andere wijven.' Zegt hij met een gebroken stem. Ik begin weer te huilen.

'Sta op wat doe je zielig! Je hebt er zelf voor gezorgd dat je, je zo diep in de nesten hebt gewerkt!' Schreeuwt hij. Ik dacht dat deze nachtmerrie nooit zou eindigen. Mijn broer viel mij aan, hij sloeg mij. Ik heb alsnog bij Romaïssa geslapen. Ze heeft uiteindelijk het voor elkaar gekregen om Jouad rustig te houden. Ik huil mij zelf in slaap, de volgende dag word ik met dikke ogen wakker. Waar ben ik aan begonnen? Ik heb de vertrouwen die ze in mij hadden geschaad. Ik bekijk mij zelf in de spiegel en schrok. Ik had zulke dikke ogen door het huilen heel de nacht.

Dagen streken voorbij. Jouad bracht mij naar school en haalde mij op. Ik mocht niks meer van hem. Niet weg met vriendinnen, niet alleen de hort op. Nee of alleen met Romaïssa of met hem of met me moeder natuurlijk, verder kon ik het vergeten. Hij deed heel gemeen en hij had vaak de neiging mij te slaan, daarom bleef ik ook

zoveel mogelijk bij Romaïssa of mijn moeder in de buurt. Ik was bang geworden voor hem, nog nooit ben ik zo bang geweest voor mijn broer als op dit moment. Rachid heeft niks meer van zich laten horen, die kon ik ook vergeten. Het was duidelijk wat hij van mij vond. Ik was net als die andere vieze meiden, dat waren zijn woorden. Ik huil elke dag opnieuw. Mijn moeder merkte aan mij wel dat er iets is, maar ik loog tegen haar, door te zeggen dat ik erg last had van migraine, na een heftige ruzie met een beste vriendin. Ik wou het er niet meer over hebben en ze hield zich dan ook stil gelukkig maar, maar toch zag ik haar bezorgdheid. Ik schaamde mij kapot. Wat hebben ze aan een dochter net als ik. Op een dag ging ik met Romaïssa weg en we kwamen Bilal tegen. Hij kijkt ons geamuseerd aan en blijft ook vooral naar Romaïssa kijken. Ze walgde van hem en ze haatte hem. Ik zag het aan de manier waarop ze hem aan keek.

'Klootzak!' Vervloekt ze hem binnensmond. Ze kijkt van mij naar hem.

'Je bent nog even mooi!' Schreeuwt hij tegen Romaïssa en ze kijkt hem vernietigend aan.

'Hij wil oorlog,' zegt ze mij en kijkt woedend voor zich uit. We maakten ons snel uit de voeten. Ik voelde mij vernederd, omdat het mij duidelijk is geworden dat die sukkel nooit wat in mij heeft gezien, hij wou alleen Jouad hier mee pakken.

Paar dagen later hoor ik van Romaïssa dat Bilal in het ziekenhuis ligt, doordat Jouad en hij gevochten hebben. Inderdaad Jouad had een gips om zijn hand. Ooh mijn god, op dit moment wilde ik dood. Ik heb dit allemaal veroorzaakt. Romaïssa was ontzettend bezorgd natuurlijk om haar man dat hem iets zou kunnen overkomen. Ik hoor ze vaak tegen elkaar fluisteren als ze alleen zijn. Ze maakt zich zorgen en vooral omdat ze twee kleintjes hebben. Hij moest haar beloven geen gekke dingen te doen en nu heeft hij dit gedaan en ze is bang dat Bilal hem aanklaagt bij de politie. Jouad is weer zo stoer om te zeggen dat hij het eens moet wagen en dan maakt hij hem dood. Romaïssa had hem met grote ogen aan gekeken en was de rest van de avond/nacht boos op hem. De volgende ochtend ook, ze praatte niet tegen hem. Hij deed wel zijn best om met haar te communiceren maar ze negeerde hem. In de avond toen ze langs kwamen bij mijn moeder deden ze normaal tegen elkaar. Ik had de kleine in mijn armen genomen. Nog steeds kijkt Jouad mij vies aan en negeert mij totaal. Zelfs een salaam komt er niet uit zijn mond. Ik voelde mij verdrietig, eenzaam en alsof ik niet meer welkom ben op deze wereld. Ik zucht en kijk op naar Jouad. Hij liefkoost Romaïssa en ze kijkt hem glimlachend aan. met een kus op haar hoofd neemt hij afscheid van haar en zegt haar straks te komen ophalen. Hij ging even naar vrienden. Ze gaf hem weer preken en toen pas liet ze hem gaan. Ik kijk glimlachend naar haar toe. ze glimlacht terug, ik merk de afstandelijkheid ook bij haar. Het lijkt wel of ze ook nog boos is op mij, alsof ik haar ook heb verraden en misschien is dat wel zo. Ze zei heel weinig tegen mij, normaal konden we niet ophouden met praten. Ik hield mij maar bezig met Lina, aangezien ze mij toch negeert grotendeels. Alleen wat gegroet, gemompel en het glimlachen komt er nog uit bij haar, maar veel zegt ze niet. Het lijkt wel of ze op dit moment zich meer druk maakt om Jouad en het is te begrijpen niet daarvan. Ik heb er zelf een zootje van gemaakt. Ik haat mij zelf zo erg.

Romaissa

Ik maakte mij grote zorgen om ons. Waarom deed Bilal dit, was hij weer iets van plan? Ik maakte mij vooral grote zorgen om Jouad. Jouad is heel snel opgefokt. Zelf opgefokt is te zacht uitgedrukt. Ik heb geluk gehad dat ik hem wat kon bedaren, want hij was echt woedend. Het is maar goed dat hij zijn zusje niks heeft aangedaan, want dan waren we nog verder van huis. Hij heeft haar afgestoten. Ook al komt ze wel bij ons over de vloer, hij doet het alleen zodat ze niet alleen naar buiten gaat. Ze mag bijna niks meer, alleen nog met mij weg of naar school. Hij brengt haar soms en de laatste tijd geef ik haar een lift. Hij vertikt het tegen haar te praten. Hij heeft zijn trots en ik ben benieuwd waar dit naar toe leidt.

Ik was op hem aan het wachten tot hij zou komen, dan zouden we naar huis gaan. Siham was heel stil, ik weet niet wat het is, maar ik gaf haar ook weinig aandacht. Voornamelijk omdat het mij pijn deed dat ze ons heeft verraden. Hoe kon ze, ze had een goede jongen. Rachid was een leuke, knappe en aardige jongeman en ze ging vreemd met Bilal. De grootste vijand, de harteloze rotzak! Ik snap haar echt niet. Ze heeft ons gewoon verraden. Zo zie ik het meer niet. Ze weet dondersgoed wat hij met ons heeft gedaan. Ik leefde in een hel en ons zoontje en mijn man. Hij wou mijn huwelijk met Jouad verpesten. Ik neem een diepe zucht en zak onderuit. Mijn schoonmoeder kijkt mij onderzoekend aan.

'yek lebbes?' vraagt ze mij. Ik knik en zeg haar dat ik moe ben. Gelukkig komt Jouad en kunnen we naar huis toe gaan. Ik neem Lina in mijn armen en Ayman die inmiddels ook slaapt wordt door Jouad opgetild. Ik neem afscheid van mijn schoonmoeder door haar de vier gebruikelijke kusjes te geven en Siham ook. Siham zit er ongemakkelijk bij. We lopen de deur uit. Jouad is heel stil en ik merk aan hem dat hij chagrijnig is. Ik kan hem beter met rust laten, dacht ik. Ik was ook moe en neem een diepe zucht. Jouad kijkt mij even aan en wendt zijn gezicht weer van mij af. Ik kijk hem even aan en blijf hem aanstaren. Hij voelt mijn blik op zijn ogen en draait zich om. Hij kijkt mij een tijdje aan en zegt: 'wat is er schatje?'

Ik schudt glimlachend mijn hoofd.

'Niks,' zeg ik hem zachtjes. Hij richt zijn blik even op de weg en dan draait hij zich weer om.

'jah wel, ik zie het aan je blik.' Zegt hij. Ik schraap mijn keel.

'Hoe gaat het nu met je? Ben je nog boos?' Vraag ik hem toch. Het zat mij dwars en ik wou

De oude Jouad weer terug. Ik mis hem zo erg. Ik snap dat hij woedend is, dat zou ik ook zijn als ik een jongen was en mijn zusje flikt dit. Ik nu als meisje zijnde ben ik boos op haar, walakin ik ben bang, bang dat dit alsnog uit de hand gaat lopen.

'Tuurlijk ben ik boos. Wat voor vraag stel je mij en het gaat niet goed met mij!' Zegt hij fel. Ik knik en ben verder stil. Hij legt een hand op mijn been en knijpt er in.

'sorry als ik zo doe, walakin ik moet het verwerken. Ze heeft mij gekwetst en verraden wallah a Romaissa dit heb ik nooit verwacht.' Zegt hij. Ik knik begrijpend.

'Ik weet het schatje, walakin aub doe geen gekke dingen. Probeer aub hier over heen te komen. Ik snap je helemaal. Tuurlijk ben je boos en gekwetst dat ben ik ook,

maar je moeder maakt zich zorgen en de kinderen hebben je nodig als vader. Je bent de laatste tijd weg met je gedachtes en bent alleen buiten vaak. Ayman vraagt altijd naar je,' zeg ik hem en hij knikt stilletjes. Hij houdt mijn hand vast en drukt er een kus op.

'Wat ik ook doe, ik hou van jullie en draag jullie mee in mijn hart. Jij, Ayman en Lina. Jullie zijn het beste wat mij ooit zijn overkomen. Ik zou niet weten wat ik zonder jullie zou moeten, maar laat mij afkoelen en het verwerken. Ik ben gewoon nog steeds woedend en je weet dat het bij mij niet zo gauw overgaat als ik echt kwaad ben.' Zegt hij.

'Ja dat klopt. Ik ken je inmiddels langer dan vandaag Jouad. Je bent mijn grote liefde, mijn man en vader van mijn kinderen.' Zeg ik hem trots en hij knikt glimlachend. Hij buigt zich snel naar mij en geeft mij een dikke kus.

'Maar een ding moet je weten. Al mijn vrienden weten dit, ik ga er gewoon kapot aan! ik kan dit niet langer verdragen, zolang zij niet getrouwd is en bewijst dat ze gewoon nog een jongedame is die zich aan haar eer heeft gehouden, zal ik niet rusten. Zal ik mij nog steeds kapot schamen naast mijn vrienden. Wallah als ik niet zoveel van mijn zusje hield dan had ik haar wat vreselijks aangedaan!' zegt hij vol woede. Ik schrok van zijn woorden. Ik snap dat hij zo woest is, maar dat hij zelfs zulke gedachtes heeft. Stel dat hij zo verblind was door zijn woede en dat hij haar iets had aangedaan, ja rabbi sta ons bij. Geef Jouad een beetje geduld en wijsheid.

'Ik ga even weg,' zegt hij en staat op. Ik knik alleen maar en volg hem met mijn ogen. Hij loopt daarna zonder een woord weg. Ik was alleen en bleef naar de tv scherm staren.

'pff Siham, je hebt echt iets stoms gedaan.' Dacht ik hardop. Ik neem een diepe zucht en probeer de film te volgen. Niet dat het echt lukt, maar goed wat moest ik anders doen.

Jouad kwam best laat thuis en hij trof mij in de zelfde houding op de bank.

'Ben je niet moe?' vraagt hij mij.

'Nee,' zeg ik kortaf. Hij knikt en loopt op mij af. Hij ruikt naar sigaretten.

'Heb je gerookt?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij eventjes aan en knikt dan.

'Waarom? Je rookt nooit man!' zeg ik hem boos. Vroeger rookte hij veel, daarna was hij gestopt en hij wil toch niet zeggen dat hij weer gaat beginnen. Hij heeft zolang goed vol gehouden en nu wil hij er aan beginnen jeetje zeg.

'Stress a Romaissa, stress.' Zegt hij kalm en wrijft in zijn handen.

'Pff Jouad, je maakt je zelf kapot ja!' zeg ik hem fel.

'Wat moet ik dan?!?! Laat mij ja, je weet niet eens waar je het over hebt. Volgens jou lijkt het allemaal zo gemakkelijk, maar voor mij niet ja! Je weet niet wat ik voel en wil je aub die smoel van je dicht houden, want je maakt mij para!' Zegt hij kwaad en staat op. Ik schrok van zijn uitbarsting en bleef versteend zitten. ik keek toe hoe hij naar de slaapkamer liep en verder niet meer terug kwam. Was hij zo juist boos op mij geworden? Ik had totaal geen zin in ruzie met hem, alles behalve dat, maar hij moet niet denken dat hij zo kan doen tegen mij. Ik wil alleen het beste voor hem en voor ons. Ik snap zijn woede wel, maar hij moet niet denken dat het mij niks kan schelen. Ik maak mij net zo grote zorgen en Siham is net een zusje voor mij, dus hij moet zijn

mond houden. Dacht ik kwaad en stond ook na een tijdje op. Ik loop naar de slaapkamer en kleed mij om. Jouad lag al in bed en had zijn ogen nog open. Hij staaarde naar de plafond. Ik had geen zin om ook maar een woord met hem te wisselen, dus liet ik het er verder bij zitten. ik trek mijn satijnen pyjamabroek aan en daarboven een topje met spaghattibandjes. Ik stap in bed en ga op mijn zij liggen. Ik lig met mijn rug naar Jouad zijn kant. Ik hoor hem zachtjes ademen. Ik was moe en wou gaan slapen, morgen weer werken, dacht ik vermoeid.

Na een tijdje schuift Jouad naar mij toe en slaat zijn armen om mijn middel.

'Slaap je al?' Fluistert hij in mijn oor. Ik zeg niks tot hij het nogmaals vraagt.

Ik draai mij naar hem toe en kijk hem aan. Hij glimlacht en drukt een kus op mijn voorhoofd en een op mijn mond. Ik kus hem terug en kijk hem weer aan.

'je bent boos op me he?' Vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd en zucht even.

'Nee, alleen doe aub niet zo tegen mij ja!' Zeg ik hem. Hij knikt en excuseert zich voor zijn gedrag.

'Sorry, alleen ik ben boos en ik begrijp dat je zo reageert omdat ik weer aan die rot sigaretten ben begonnen, maar ik beloof je dat ik niet te veel ga roken tot ik er weer van af blijf. Je weet zelf, ik was met wat vrienden en we waren aan het drinken en van het een kwam het ander en ik ben zo gestresst dat ik even wat rust nodig had.

'Nou je kunt ook aan iets anders verslaafd raken, van mij ga je ook goeie zin krijgen.'

Zeg ik hem stout en hij schiet in de lach.

'haha jij bent echt grappig a lekkertje.' Zegt hij mij en ik lach naar hem. Ik druk mij lichaam tegen die van hem en streel zijn huid. Hij kijkt mij met een grote grijns aan.

'Je bent lekker.' Fluistert hij en ik knik ondeugend.

'Jij ook, mannetje van mij.' 'Je hebt het warm he, stouterd.' Zegt hij weer stout en ik begin te giechelen. Ik druk mij goed tegen hem aan en we kussen elkaar.

'Ik hou van je,' zegt hij. 'Ik ook van jou.' Zeg ik hem terug. Op dat moment gaat mijn telefoon af. Ik schrok en Jouad kijkt mij onderzoekend aan. ik haal mijn schouders op en kijk op mijn scherm.

'Fatima?' Zeg ik verbaasd. Hij kijkt mij met een gefronst voorhoofd aan en wacht af tot ik op neem.

'Ja hallo.' Zeg ik en hoor de stem van Fatima aan de andere kant van de lijn. Ze klinkt heel down. Ik sta overeind en vraag haar wat er is.

Ze begint over Bilal, dat hij langs haar huis is gegaan en haar verrot heeft uitgescholden voor van alles en nog wat. Dat alle meisjes het zelfde zijn. volgens haar was hij stom dronken en hij deed heel eng. Achmed die werkte, dus ze was alleen thuis. Ik neem een diepe zucht en vraag haar waarom hij zoiets doet. Ik had al enig idee waarom hij zo zou hebben gereageerd. Ik denk dat hij daarmee de situatie tussen hem en Siham bedoelt. Ik snap die gozer niet, wat bezielt hem. Zou er meer spelen tussen die twee, dat hij daarom zo doet. Hij weet als het goed is wel dat Siham en Rachid een relatie hadden. Zou het daarmee te maken hebben. Ik stelde Fatima gerust met de woorden dat alles goed zou komen en dat ze niks van hem aan moest trekken. Ze verteld mij dat haar broer nooit zo is geweest en al helemaal nooit heeft gedronken. Wat zou er toch mis gaan met hem, had ze mij verteld. Ik vertelde haar dat ik dat niet zou weten en dat boven alles het mij ook niks aan gaat. Ze snapte wat ik er mee bedoelde. Ze excuseerde zich er nog voor dat ze mij er mee

lastig valt en ik vertel haar dat ze altijd bij mij terecht kan, alleen ik wil het liever er niet over hebben als het gaat om Bilal. Jouad had het gesprek natuurlijk mee geluisterd en ik zag aan zijn norske uitdrukking dat hij er moe van wordt. Ik wens haar een fijne nacht en zeg haar dat ze dit met Achmed moet bespreken en haar ouders morgen ofso. Daarna leg ik de telefoon neer en kijk Jouad aan.

'Bilal dit, Bilal dat! Tazzz alles draait om die sukkel, wanneer houdt dit eens op en ik wil dat die Fatima niet meer belt over Bilal ja! Ze zoekt het maar uit met haar broer, waarom moet ze jouw daarvoor altijd bellen!' Zegt hij opgefokt. Ik leg een hand op zijn schouder.

'Jouad schatje, luister even. Ik heb haar ook verteld dat ze het niet erover moest hebben met mij, maar als mijn vriendin verdrietig is, wil ik haar steunen. Ook al is het Bilal, haar broer. Ik ga toch niet naar hem toe ofso, ik steun haar alleen en hij heeft haar lastig gevallen. Ze was heel erg bang en moest het kwijt. Achmed die werkt en ja, ze dacht gelijk aan mij. Ik snap jou wel en dat beseft ze zelf ook, want ik persoonlijk wil die naam van hem niet eens horen!' Zeg ik hem menens. Hij knikt en neemt een diepe zucht.

'En toch ga ik er niet mee akkoord. Dus de eerst volgende keer als ze belt over Bilal ga ik haar persoonlijk vertellen dat ze uit je buurt moet blijven. De vorige keer was het nog allemaal goed gekomen, toen kon ze haar geluk niet op en bleef ze je maar vertellen hoe blij ze is dat het goed is gekomen tussen haar en Bilal!' Zegt Jouad boos. Ik kijk hem geïrriteerd aan. Wat bezielt hem nou. Hij moet niet denken dat ik mijn vriendin opgeef voor zoiets stoms. Wat denkt hij wel niet man, hij bazelt alleen maar en stelt zich ontzettend aan.

'Fatima vind het net zo erg allemaal, wat Bilal doet! Geloof het of niet! Ze gaat er net zo kapot aan als wij zelf.' Zeg ik hem,

'Ik voel me niet kapot en zal dat nooit doen. Niet zolang het gaat om ene Bilal en geen ene andere vuile hond! Niemand geeft mij brood en ik hoef voor niemand bang te zijn. Ik leef voor mij zelf, voor mijn gezin, voor mijn ouders en zussen/broers. Safi dat is alles waarvoor ik leef, walakin andere mensen die kunnen voor mij dood vallen.' Zegt hij luidt en duidelijk. Ik knik en kijk alleen maar naar hem. Hij heeft wel gelijk, tegenwoordig en niet alleen tegenwoordig, walakin op heel deze wereld is er inderdaad niemand te vertrouwen behalve je zelf, zelfs dat laatste zou nog eens anders kunnen lopen. Ik neem een diepe zucht en ga goed onderuit liggen. Ik leg mijn hand op zijn borstkast en ga tegen hem aan liggen.

'Schatje, laten we aub geen ruzie maken om zoiets onnozels.' Zeg ik hem kalm en glimlach.

'We maken ook geen ruzie, ik wil alleen met je praten over dit en je duidelijk maken dat mensen niks waard zijn. Je weet zelf lieverd, ik weet namelijk dat jij te goed bent voor deze wereld en met iedereen goed wil doen. walakin niet iedereen denkt het zelfde als jij. Ik wil dat je alleen alert bent voor deze wereld.' Zegt hij mij en ik knik.

'Oke schat, safi laten we erover ophouden ja. Jij en ik gaan lekker slapen en morgen worden we lekker wakker, opgewekt en fris gaat ieder zijn kant op en als we klaar zijn gaan we weer van elkaar genieten.' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend. Hij drukt nog zijn lippen op de mijne en streelt mijn rug.

'Ik hou van je liefste,' zegt hij mij en ik knik glimlachend.

'Ik ook van jou, wallah a hobi djali.' Zeg ik hem terug. Algauw val ik in slaap.

Siham

'Mama ik ga de stad in.' Zeg ik haar. Ze weet niet dat mijn broer mij verbiedt alleen de stad in te gaan, maar goed alsof hij hier achter komt. ik zal snel gaan, heb afgesproken met een vriendin van mij.

'Nee mijn dochter. Je broer belde net, hij komt langs samen met zijn vrouw en kinderen. Hij heeft iets belangrijks te melden.' Zegt moeder. Ik knik en krijg een beetje schrik. Wat bedoelt ze met, dat hij iets belangrijks te melden heeft. Hij gaat het toch niet vertellen aan mijn moeder? Ik begon echt bang te worden. Moeder kijkt mij aan en vraagt bezorgd waarom ik zo bleek ben. Ik zeg dat er niks is en dat ik alleen mijn maandelijkse periode heb. Ze knikt glimlachend en wenst me beterschap. Romaïssa stuurt een sms en zegt dat ze onderweg zijn. ik besluit mijn afspraak met mijn vriendin af te zeggen en bel haar even op.

Als ik boven in gesprek ben met mijn vriendin, hoor ik onder mijn broer, Romaïssa en Ayman praten. Ik rond het gesprek af en loop naar beneden. Ik was nog steeds benieuwd wat hij wilt vertellen. Ik groet Romaïssa en de kleintjes. Ik neem Lina in mijn armen en ga zitten op de bank. Jouad die groette ik niet, gewoon weg omdat hij mij negeert. Dus ik kan hem beter met rust laten. Romaïssa kijkt Jouad aan stilletjes en neemt een diepe zucht. Daarna kijkt ze mij aan en ik zie dat ze het er moeilijk mee heeft. Ik voel mij nog steeds zo schuldig en stom. Ik ben gewoon stom geweest. Hoe kon ik dit doen. ik ben alles kwijt. Ik had Rachid en het ging zo goed tussen ons en toen verpeste ik het allemaal. Voor wie, voor een gozer die het niet verdient. Hij is echt harteloos en ik hoop dat zijn geluk hem ook in de weg zal staan, net zoals hij mijn geluk in de weg heeft gestaan. Ik schraap mijn keel en maak speelse geluiden met Lina, die glimlachend naar mij kijkt.

'Ik heb een mededeling,' zegt Jouad ineens. Ik schrik op en kijk naar hem. Uit schaamte durfde ik hem niet lang aan te kijken.

'Ik ben van de week een neef tegen gekomen uit Spanje. Je weet wel, Jamal.' Zegt Jouad. Ik voel mijn hart te keer gaan. Jamal ja, die ken ik wel. Hij heeft des tijd toen meneer nog geen papieren had mij vaak achter na gezeten, maar ik vertikte het met hem te trouwen. Echt niet, hij is afschuwelijk. Niet dat hij lelijk is, nou ook weer niet knap. Hij is totaal mijn type niet en ik zie hem niet staan, maar goed. Wat wil Jouad nou vermelden.

'Hij doet jullie vele groeten en zegt misschien van het weekend langs te komen.' Zegt Jouad weer. Ik snap dit niet wallah. Waar wil hij naar toe gaan, maar iets beangstigde mij nog steeds. Mama kijkt stralend naar mijn broer die aan het vertellen is.

'Meskien Jamal, zid vertel verder.' Zegt ze. Ze is altijd gek geweest op Jamal. De zoon van haar zus. Ik neem een diepe zucht en zie Romaïssa kijken naar mij. Haar ogen stralen droevigheid uit. Het lijkt of ze ergens mee zit.

'Nou ik zal gelijk to the point komen.' Zegt Jouad en kijkt met een strakke blik naar mij. Safi, ik voelde mij benen niet meer en het lijkt of ik zometeen flauw zou vallen. Ik

kreeg het benauwd en mijn hart klopte als een gek.

'Hij wil trouwen met onze Siham en ik heb hem mijn zegen gegeven.' Zegt hij vast besloten en met grote ogen kijk ik hem aan. ik had alles verwacht behalve dit, dit kan Jouad mij niet aan doen. hij kan mij niet laten trouwen met een persoon die ik niet wil en nooit heb gemogen. Ik hou niet eens van hem. A willie, waarom doet hij mij dit aan. Haat hij mij zo erg dat hij mij dit wil aan doen. heb ik hem zo erg verschut gezet dat hij mij zo ver mogelijk uit zijn buurt wil hebben. Romaissa die dit niet aan kon stond op en loopt met Lina en Ayman naar de tuin. Ik schraap mijn keel en zie de dreigende blikken van Jouad.

'Je wilt toch ook zo graag.' Zegt hij. Ik wist niet wat ik moest zeggen, moest ik hem gehoorzamen gewoon. Straks zal hij mij verraden naast moeder en dat kan ik haar niet aan doen. het zal mijn moeder pijn doen. ik voel mij helemaal trillen over heel mijn lichaam.

'Ze schaamt zich,' zegt Jouad met een nep lach. Ik kon hem wel wat aan doen op dit moment.

De tranen stonden in mijn ogen en ik stond op.

'Wil je dat echt zo graag mijn dochter?' Vraagt moeder mij. Ik zeg niks en loop weg. Ik hoor Jouad nog iets mompelen achter mij en algauw hoor ik niks meer. Ik loop mijn slaapkamer binnen en sla de deur met een klap achter mij dicht en plof hard neer op het bed. Mijn tranen stromen als een gek naar beneden en mijn hart lijkt eruit te willen springen.

'waarom...' huilde ik zachtjes. Romaissa is mij de hele avond niet komen opzoeken. Ik zag aan dat ze er mee zat. Stond ze daarom op of vind ze het net zo goed voor mij. Ik kreeg erge hoofdpijn en van hoofdpijn ging het over naar migraine. Ik zag zwart voor mijn ogen. Ik ben in slaap gedompeld door de pijn die ik voelde en de zwakheid en werd pas middernacht wakker. Ik kijk verward om mij heen en beseft ineens wat er gebeurd is vandaag. Mijn broer wil mij uithuwelijken aan een neef. Ik begon weer te snikken en van zachte snikken ging het steeds harder. Wanneer zal dit nachtmerrie ophouden. Ophouden?! Het begint net, dacht ik geërgerd.

De volgende dagen was ik niet op aarde. Jamal is gekomen en wou graag kennis met mij maken. Ik vertikte het kennis te maken met hem. Hij merkte aan mij dat ik heel vreemd deed en hem negeerde. Hij besloot een week te blijven. Ik voelde mij nogal ziek veel, het kwam aan de ene kant goed uit, maar aan de andere kant werd ik ook echt ziek. Ik begon opeens over te geven en vaak last te krijgen van migraine. Ik kreeg aanvallen en zag vaak zwart voor mij ogen. Romaissa heb ik heel de week niet gezien. Jouad kwam vaak langs alleen, ja logisch want Jamal is er. Ook mijn andere broers waren er bij. Ze hadden het gezellig hoorde ik. ik durfde niet naar beneden te gaan. Moeder kwam regelmatig naar boven en bracht mij of mijn medicijnen of warme thee/soep of iets anders om te eten. Ik liet het allemaal vaak liggen, omdat ik er geen behoefte aan had. Het leek of ze door had dat ik niet wou. 'Mijn dochter, je hoeft je niet te schamen voor je broer, als je echt niet wil moet je niet gaan trouwen.' Zegt ze mij. Ik kijk haar dankbaar aan en knik.

'Dat weet ik wel mama,' zeg ik haar en ze knikt glimlachend.

'Jamal is wel een goede jongen.' Zegt ze ze mij alsnog. Stiekem wou ze het ook wel,

zoals ik al zei het is de zoon van haar zus. Ze is er helemaal gek op.

'Willen jullie mij zo graag weg hebben. Helemaal naar Barcelona.' Zeg ik haar. Ze schudt haar hoofd.

'Tuurlijk niet, je bent mijn enige dochter en ik houd ontzettend veel van je. Misschien wil Jamal hier naar toe komen.' Zegt moeder.

'ja denk je het zelf. Jamal heeft een eigen restaurant daar.' Zeg ik haar en ze knikt.

'Praat er over en kijk wat jullie van plan zijn.' zegt ze mij. Ik knik. Ik probeer allemaal smoesjes te verzinnen.

'Ik wil niet naar Spanje, ik ben bang. Het is zo een groot en vreemd land. Ik heb daar niemand, alleen Jamal dan. Wat heb ik aan hem alleen. Ik zal het hier missen, ik zal jullie missen.' Zeg ik haar en ze begint spontaan te huilen.

'Ik zal jou ook missen, maar Jouad zegt dat je het graag wilt.' Blijft ze volhouden.

'ja ik weet, maar ik twijfel enorm.' Besloot ik maar als smoes te bedenken. Ik moest er maar iets van maken. Het liefst schreeuwde ik dat ik hem niet wil, maar ik hield me rustig.

'Denk er over na en vertel het ons maar, natuurlijk hoef je, je niet te haasten. Je trouwt pas als je er klaar voor bent.' Zegt moeder en ik kijk haar dankbaar aan.

'Shokran mama, je bent de beste en ik kan niet zonder je. Ik maak mij eigen liever van kant.' Zeg ik haar.

'Ssst mijn dochter zo iets mag je niet zeggen.' Zegt ze mij streng en ik omhels haar strak.

'Semhili mama, semhili bazaar.' Zeg ik haar en voel de tranen opkomen. Ik besepte niet dat Jouad in de deur opening stond tot mijn ogen op de zijne stuiten en dan kijk ik hem met grote ogen aan. Moeder merkt zijn aanwezigheid en draait zich om.

'Salaam a weldi,' zegt ze en Jouad glimlacht zwakjes. Hij vraagt moeder of het eten opgediend kan worden. Wat een rotzak, dacht ik. hij denkt alleen maar aan zijn maag. Hij is geen haar beter dan die Bilal, dacht ik woedend. Als moeder de deur uitloopt, blijft Jouad nog en kijkt mij streng aan.

'Je hebt het er zelf naar gemaakt, wie wil je anders nog. Niemand, want ze praten allemaal slecht over je!' zegt hij.

'Wat iedereen praat slecht over mij, je moet je niet zo aanstellen alsof over heel deze teringland niemand een vriend of minnaar heeft. Je stelt je aan! Alsof jij nooit een vriendin hebt gehad. Jij bent ook getrouwd met Romaissa, jullie hadden ook een relatie van te voren ja! Zeg ik kwaad en voor ik het door had, klapt hij mij hard. Oke, die zag ik wel aan komen.

'Romaissa liet zich altijd in haar waarde, ze kende haar grenzen. Waarom denk je anders dat ik nog bij haar ben gebleven. Ze is een dame, een echte vrouw, een bent a ness en dat kan ik over mij eigen zusje niet meer zeggen!' Zegt hij woedend. Zijn woorden deden mij pijn. Zo erg pijn dat ik begon in te zien hoe erg hij mij haat en hoe erg hij zich nu voor mij schaamt. Ik ben geen bent a ness in zijn ogen. Deze woorden hebben mij gedreven naar het besluit die ik ging maken. Ik zou trouwen met hem, hoe dan ook. Dan maar ongelukkig in Spanje, misschien dat ik er wat van kan maken. Hier ben ik niet meer gewenst. Dacht ik gekwetst. Het deed pijn en het door boorde mijn hart. Met vochtige ogen kijk ik naar de grond. Ik laat mij neer zakken op de grond. Waarom deed hij zo hard, waarom had hij er geen begrip voor.

Zou hij ook zo hebben gereageerd als ik betrapt was met Rachid of zo zeer omdat het Bilal is en dat het zijn grootste vijand is. Ik neem een diepe zucht en hoor hem weg lopen. Ik besloot met Jamal te praten en hem persoonlijk te vertellen dat ik met hem zal gaan trouwen. Na lang piekeren besloot ik naar beneden te gaan. Ik trof Jamal in de keuken aan met mijn moeder. Ik loop aarzelend naar binnen en ze merken mij op.

'Benti,' zegt moeder zo lief. Ik knik en groet Jamal. Hij groet mij opgewekt terug. 'uuh kunnen we even praten.' Zeg ik hem en hij knikt. We lopen samen naar buiten en ik sluit de deur achter ons dicht.

'Daar tegenover is een klein parkje, laten we er heen lopen.' Zeg ik hem en hij knikt. Het is heel stil tussen ons. Als we aan komen bij het parkje, zien we een bank en gaan er op zitten.

Op dat moment ging het allemaal heel snel. Hij beweerde verliefd te zijn op mij en mij echt als zijn vrouw te willen hebben en dat hij echt trots zou zijn op mij, als zijn vrouw. Hij zou alles op mijn naam zetten. Pff alsof dat belangrijk is voor mij. Hij zou mij gelukkig maken. Ik begin in eens te snikken. Leefde vader maar, hij zou dit nooit toestaan. Dan had Jouad niet zo stoer gedaan, dacht ik verdrietig. Ik til mijn hoofd en kijk naar de fel blauwe hemel. 'Ik mis papa,' zeg ik zachtjes en hij houdt mijn hand vast en zegt zachtjes dat alles goed gaat komen.

'Je vader zal trots op je zijn, echt waar.' Zegt hij. Pff meskien hij denkt dat ik huil omdat mijn vader niet aanwezig zal zijn op mijn bruiloft. Dat is zeker ook een reden, maar ik huil voor namelijk om de toestand waarin ik ben beland. Ik gaf Jamal mijn woord en zeg hem dat ik met hem wil trouwen. Helaas was het niet mogelijk dat hij naar Nederland zou verhuizen, i.v.m. zijn zaak, maar hij beloofde mij dat ik zovaak als ik wilde mocht reizen naar mijn familie, naar mijn moeder. Ik bedankte hem er voor. Hij is wel lief, maar toch zou houden van hem, te veel gevraagd zijn. ik zou nooit van hem kunnen houden, gewoon weg omdat ik diep in mijn hart nog gevoelens heb voor Rachid. Ja het klinkt zo raar, maar ik ben gewoon te gehaast geweest met mijn gevoelens voor Bilal, het was verwarring en misschien ook wel wat aantrekkingskracht, maar van Rachid hield ik echt van! Nog steeds eigenlijk, gevoelens kunnen niet zomaar ineens verdwijnen, want dan zouden al die jaren met Rachid voor niks zijn geweest. Ik neem een diepe zucht en sta op.

'zullen we gaan.' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend. Als hij maar niet denkt dat ik zo graag met hem wil trouwen. Het is maar dat Jouad mij zo graag weg wil hebben en zijn woorden hebben mij zo geraakt, dat ik momenteel niet meer helder kan denken en alles zwart voor mij ogen zie. Alles lijkt een grote zwarte gat voor mijn ogen. Thuis loop ik rechtstreeks naar mijn kamer en breng het uit in snikken. Zo ging het wel elke dag weer. Jamal ging eindelijk terug naar Spanje en ik voelde mij wat vrijer. Alhoewel ik wist dat er binnenkort weer een einde aan komt. ik heb hem in alle haast gezegd, zo gauw te gaan trouwen. We zouden dit zomer naar Marokko gaan en daar het feest geven, omdat zijn ouders er bij moesten zijn en alle andere familieleden. ik liet het maar over mij heen komen. Mijn bruiloft zou eigenlijk een van mijn mooiste moeten zijn. een onvergetelijke dag, maar helaas zal dat niet gebeuren. Het boeide mij niet hoe ik er uit ging zien of wat ik ging dragen. Al zou ik in een witte laken rond lopen, het zou mij niks schelen.

Nadat ik toe heb gegeven met Jamal te trouwen ging alles heel snel. Ik sprak Romaiassa heel weinig en telkens leek het alsof ze iets wou zeggen, maar niet durfde. Jouad negeerde mij totaal en sprak alleen tegen mij als het nodig was.

Romaiassa en Jouad lijken ook niet echt gelukkig te zijn samen. Ze maken meer ruzie samen dan dat ze lief tegen elkaar doen. zolang het maar niks met mij te maken heeft. Ik wens ze al het geluk op aarde.

Vandaag zou Romaiassa weer komen met de kleintjes. Ik hoor de deurbel al gaan en loop er naar toe. Ik tref Romaiassa en haar kinderen en geef haar de vier gebruikelijke kusjes. Ik glimlacht breed naar haar en groet de kleintjes van haar. ik deed mijn best er telkens goed uit te zien en vrolijk te zijn, maar niet alles lijkt zo te lopen. Ik ben kapot van binnen. Het lijkt of ik niet meer leef, maar alleen mijn lichaam hier rond loopt. Ik lijk soms wel een zombie, maar niks kan mij nog schelen. Helemaal niks! Moeder maakt zich grote zorgen om mij, maar voor haar zet ik een grote glimlach, die eigenlijk nep is. Telkens zeg ik haar dat alles goed gaat. Nu ik ga trouwen met Jamal boeit het Jouad niet meer of ik alleen de stad in ga of naar school. Jamal irriteert mij met zijn telefoongesprekken en belt mij wel elke dag. Ik neem vaak niet op en als ik hem na een klein weekje weer spreek, reageert hij kwaad en schreeuwt waarom ik niet opneem. Ik vertel hem dat ik het druk heb met school. Ook ben ik gaan werken, alleen om niet vaak thuis te zijn. dus dat was ook nog eens mijn smoes. Werken en school, zo had ik mijn dag wel vol en hoefde ik mij weinig te vertonen thuis. Ik merkte aan mijn gezondheid dat ik achteruit ging. Ik werd depri en had het zelf amper door. Ik stres mij onbewust en maak mij zelf kapot. Ik werkte samen met mijn vriendin en we hadden het op zich wel naar ons zin.

Romaiassa zat te zwaaien en ik schrik op.

'haha ja sorry, ik was weer eens aan het dag dromen.' Zeg ik haar en ze knikt.

'ja, ik zag het. Alles gaat toch wel goed?' vraagt ze me. Ja deze vraag heeft ze mij heel lang niet gesteld. Misschien wist ze het wel en daarom durfde ze het nooit te vragen. Ik glimlacht naar haar en zeg haar dat het goed gaat met mij. Ze knikt en vraagt hoe het met mijn werk gaat. We maken een babbeltje en ik doe gewoon met haar mee.

Later in de avond komen mijn broers allemaal thuis. Moeder zou zometeen het eten opdienen.

'je bent vroeg klaar vandaag of heb je niet gewerkt?' vraagt Hakim mij. Ik knik en zeg hem dat ik wat eerder naar huis ben gegaan. Hij glimlacht vriendelijk. Mijn twee andere broers doen in iedergeval normaal, maar dat komt zeker, omdat ze het niet weten. Maar goed alsnog zouden ze lang niet zo als Jouad zijn. Ze zouden het eerder begrijpen dan Jouad. Hij doet altijd stoer met zijn macho gedrag. Ik neem een diepe zucht.

Alsof ik mij niet genoeg ergerde aan alles, begon Hakim in eens over Jamal. Of alles goed gaat met hem en of ik hem vaak spreek.

'Gaat je niks aan en ja het gaat goed met hem!' Snauw ik hem af en hij begint te giechelen.

'Aaah ons zusje is verlegen.' Zegt hij plagend. Ik irriteer mij aan hem. Maar goed, ik neem het hem niet kwalijk. Hij weet niet beter, dacht ik en neem weer een diepe zucht. Romaiassa kijkt alleen stilletjes. Er heerst nog steeds een spanning tussen haar

en Jouad. Hij zit wat ver van haar af en haar boeit het niet eens. Het is meer dat Romaiassa hem geen aandacht geeft en niet Jouad. Jouad zit af en toe naar haar te staren, maar ze negeert hem totaal. Nou voel maar hoe ik mij voel, genegeerd worden door mijn bloed eigen broer. Nu doet je vrouw precies het zelfde. Na het eten en nog wat koffie te hebben gedronken, besloten ze weg te gaan. Ik ben wat eerder al naar boven gegaan, met de smoes morgen weer vroeg op te staan. Ik bleef op mijn kamer naar het plafond te staren en de tranen stromen weer naar beneden.

Romaiassa

Jouad en ik hadden enorme ruzie. Nou ja, het was meer dat er een spanning heerste tussen ons. Sinds de dag dat hij zijn zusje heeft uitgehuwelijkt! Ja zo noem ik het, hebben we niet normaal gecommuniceerd. Ik haat hem zo erg voor wat hij haar heeft aangedaan. Dit had ik nooit achter hem gezocht. Ik vertik het tegen hem te praten, wat denkt hij wel niet. Ik heb zovaak geprobeerd met hem te praten om hem van gedachtes te doen veranderen maar hij is koppig. Nou goed, geen probleem maar ik kan ook koppig zijn. ik zag hoe slecht het met haar gaat, ziet hij dat dan niet! Mijn god, dit is gewoon niet normaal. Ze durft haar gezicht niet eens te vertonen voor ons. Ik vrees het ergste met dit huwelijk. Volgens hem wil ze zelf heel graag maar dat geloof ik niet. Door dit toestand en dat ik niet meer zo open tegen haar durf te doen, is het afstand tussen ons gegroeid. We zien elkaar heel weinig, alleen als ik bij hen thuis kom zie ik haar. Ze probeert zoveel mogelijk ons te ontwijken meskiena. Bijna is het zomervakantie, nog een maand en dan zouden we gaan naar Marokko. Daar zou ze trouwen. Ik vraag mij af of ik er wel wil zijn. Ik vind dit oneerlijk en Siham wil helemaal niet, dat is overduidelijk dus waarom zou ik er zijn en leuk en gezellig gaan zitten doen, terwijl zij dat helemaal niet is. Ik neem een diepe zucht en staar naar buiten. Ik zat in de auto en we waren zo thuis. Jouad was stil en had zachtjes muziek op. Als we aan komen thuis dan stap ik gelijk uit, neem Lina in mijn armen en loop naar ons voordeur. Ayman en Jouad lopen achter ons aan. Hij ging de deur open doen en raakte daarbij mijn arm. Ik voelde een tinteling en negeerde het gevoel.

'Jallah,' hoor ik hem zeggen en ik loop naar binnen. Ik ga gelijk Lina naar haar bedje brengen, want ze slaapt al inmiddels.

'Ayman kom jij ook slapen.' Zeg ik hem en hij rent achter mij aan. ik trek hen kleertjes uit en trek hen pyjama aan. daarna doe ik Lina eerst in haar bedje en dek haar toe, daarna loop ik naar Ayman zijn kamer en doe bij hem het zelfde. Ayman vraagt om een kus en ik druk mijn lippen op zijn mondje.

'Nou slaap lekker, lieverd.' Zeg ik hem. Op dat moment komt Jouad binnen lopen en Ayman strekt zijn armen uit.

'Ik wil kusje,' zegt hij en zijn vader komt glimlachend op hem aflopen. Ik wil weglopen, maar Jouad houdt mij tegen en trekt mij terug. Hij slaat zijn armen om mijn middel en drukt een kus in mijn nek.

'Ik vroeg niet om een kus, maar je zoontje.' Zeg ik stom en ruk mij los.

'Oke sorry!' zegt hij en geeft Ayman een kus. Ik loop al weg naar de keuken en zet een kop koffie.

'Hoelang gaan we dit zo volhouden?' vraagt hij mij. Ik negeer hem, maar ik merk dat hij zijn geduld kwijt begint te raken en loopt op mij af.

'Romaissa ik praat tegen je! Dit is niet eerlijk dat je dit zo doet!' Zegt hij.

'Ha ha niet eerlijk? Nee wat je Siham aan doet dat is pas eerlijk, waarom laat je dat meisje niet met rust. Zolang jij je niet erbij neer legt, dan houd het voor ons ook op!' Zeg ik hem kwaad. Hij schrikt van mijn woorden, ik zelf ook wel maar toch was ik ook kwaad om wat hij heeft gedaan. Ik probeer de schrik te verstoppen.

'Weet wat je zegt, Romaissa!' zegt hij kwaad.

'Ooh en anders wat? Moet ik bang zijn! Ik heb het eerder zonder jouw gered en geloof mij het ging prima, ok het enige verschil is dat ik er nu eentje bij heb maar heb ook mijn moeder Elhmdl aan mijn zij en jouw moeder is ook een schat.' Zeg ik hem bloedserieus. Hij was kwaad en kijkt mij met grote ogen aan.

'Jij bent gek! Kijk hoe je praat. Wil je zo graag bij mij weg!' Zegt hij kwaad.

'Nee, tuurlijk niet. Maar ik doe dit voor je zusje, want het is niet eerlijk voor haar. Dat wil je toch zelf ook niet of wel? Jij hebt mij ook leren kennen door middel van eerst een relatie. Je weet zelf wat voor toestanden we hebben mee gemaakt of niet dan? Walakin Elhmdl, we houden van elkaar en daar is toch niks mis mee. Hoe veel vrienden en andere wisten van ons relatie. Waarom dacht ik nooit aan mijn trots en eer en waarom was het toen voor jouw geen probleem? Is dat omdat ik niet je zusje ben?' vraag ik hem. Hij word stil van mijn woorden en wrijft in zijn handen.

'Ik wil antwoord Jouad, ik wil nu een antwoord! Zolang jij mij geen duidelijke antwoord geeft, zullen wij twee nog lang zo door blijven gaan of je zou mij graag kwijt willen. Kies er voor, wil je ons allebei houden of wil je ons allebei kwijt???' Zeg ik hem Luid en duidelijk.

Met grote ogen kijkt hij mij aan. We zijn beide stil en kijken mekaar nog steeds stil aan. Hij is geschrokken van mijn woorden. Dit had hij vast niet verwacht van mij, maar ik ben er hoop ik duidelijk in geweest. Dit doe ik voor Siham en stiekem hoop ik dat hij zich er bij neer legt. Ik doe er alles aan voor Siham. Ze is net een zusje voor mij. Jouad kan het niet meer aan en loopt zwijgend weg. De rest van de nacht is hij niet thuis gekomen. Ik vroeg mij af waar hij heen is gegaan en maakte mij ook wel eigenlijk zorgen om hem. Hij is mijn man, de vader van mijn kinderen en ik hou ontzettend veel van hem, ik wil alleen dat hij wakker word. Dit wat hij doet is niet normaal. Verdomme het is zijn bloed eigen zusje, mensen hebben de ergste van het ergste gedaan en zijn vergeven en hij wil haar laten boeten de rest van haar leven. Nee dit gaat niet gebeuren! Zolang Romaissa leeft, zal ze er voor zorgen dat Siham uiteindelijk gelukkig gaat leven. Zo gezegd zo gedaan....

Siham

Ik was mijn spullen aan het in pakken. Moeder en ik gaan naar Marokko vertrekken. Jouad en zijn vrouw en kinderen komen met de auto. Hakim en mijn andere broertje gaan ook met vliegtuig. Hakim blijft alleen rond mijn bruiloft en daarna heeft hij met wat vrienden een reis naar Egypte geboekt. Ik had mijn laatste reistas dicht geritst en

loop mijn kamer uit. Ja, hier zou het ophouden voor mij. Ik zal na de zomervakantie gelijk naar mijn nieuwe huis gaan, mijn nieuwe leven en nieuwe omgeving. Ik liet een traan vallen. Het brak mijn hart, alweer in duizenden stukken. Ik neem een diepe zucht en zachtjes zeg ik gedag tegen mijn kamer. Mijn vertrouwde kamer. Ik loop met de zware tassen van de trappen af en tref mijn moeder in de keuken. Ze is van alles klaar aan het maken alsof we met de auto gaan. Jeetje in 3 uur zijn we er dus ik snap haar niet. Maar goed, meskienna ze bedoelt het goed.

Hakim zou ons brengen naar het vliegveld. We kwamen al gauw aan bij het vliegveld en we stappen uit. Met ons koffers en tassen lopen we naar onze vertrekhal.

Gisteren waren we allemaal bij elkaar en hadden we afscheid genomen van ze. Na een reis van 3 uur kwamen we aan in Marokko. We werden opgehaald door een neef van ons. De broer van Jamal. Wat een sukkel zit hij de hele tijd te gluren via de spiegel naar de achterbank waar ik zit. Ik ga goed tegen de raamkant zitten en staar naar buiten. Af en toe hoor je mij diep zuchten en moeder kijkt mij bezorgd aan.

'Het is warm,' lieg ik en glimlach. Ze glimlacht opgelucht en zegt dat het inderdaad warm is.

'Walakin Elhmdl is lekker. Word je goed van, van dit klimaat.' Zeg ik en probeer wat sfeer in te brengen.

'We zijn er bijna,' hoor je me neef zeggen. We zouden bij hen gaan eten eerst. Nou wat gezellig, ik ga naar mijn schoonfamilie, dacht ik gerust. We stappen uit en lieten de koffers er in, ik nam wel mijn handtas naar binnen. We zouden straks toch naar huis gaan. Ik verlang naar ons huis, lekker thuis je spullen uitpakken en ff een dutje doen.

Bij de ingang stond het bomvol met familieleden die ons verwelkomen. Ik deed mijn best om opgewekt te reageren. Mijn schoonmoeder of te wel tante liet mij niet los en bleef mij knuffelen en kussen en zeggen hoe trots ze op mij is. Eindelijk liet ze mij los. We bleven eten en drinken en nog eens gegeten en gedronken en gepraat over de bruiloft en alles, maar ik was er niet bij met mijn gedachtes. Ik wou snel naar huis, weg van iedereen en alle drukte. Ik kreeg weer last van migraine. Eindelijk konden we naar huis, maar ook pas na dat ze uren hebben gesmeekt om te blijven slapen. Ik porde mijn moeder in haar zij, zodat ze niet ja zegt.

We werden weer door ons neef gebracht en eindelijk waren we thuis en ik rende naar mijn kamer toe. ik legde de koffers en tassen neer en plofte op mijn bed. Ik heb het hier wel gemist. Met een diepe zucht staar ik naar de plafond. telkens flitst de gedachte voorbij dat ik bijna ga trouwen. Ik zit er echt mee! Ik kreeg af en toe duivelse gedachtes om iets te doen zodat ik niet hoeft te trouwen, maar ja wat? Ik kleedde mij om en trok simpele satijnen pyjama aan, mijn huisslippers en loop naar beneden naar moeder die druk bezig was met wat spulletjes.

Ik had zin in een koude fles fris en loop naar een winkeltje tegenover huis. Ik koop een fles coca cola en loop weer terug naar huis. Ik neem een grote glas en ga op de seddarie zitten.

Romaissa en mijn broer zouden morgen vertrekken vanuit Nederland.

Romaissa

Ik moest nog iets recht zetten. Ik neem de auto en rijd richting de centrum. Ik wist waar ik hem zou vinden. Zijn vaste plek, waar hij met vrienden is. Morgen vertrek ik naar Marokko, maar eerst moest ik iets doen. ik moest iemand blij maken. Ik heb Jouad verteld dat ik naar Fatima ga om even afscheid te nemen. ik hoopte dat ik niet opviel, want gisteren was ik nog weg met haar, maar goed we hadden het nog steeds niet zo goed. Dus hij was verder ook stil en enige wat hij zei is "ja". Ik parkeer de auto en stap uit. Ik zag hem al staan en loop op hem af. Hij merkt mij op en kijkt mij aan.

'Hey,' zeg ik hem. Hij kijkt mij verbaasd aan en groet mij.

'Kan ik je even spreken?' vraag ik hem en hij knikt. We lopen samen een eindje weg en ik begin met praten.

'Hou je nog van haar?' Vraag ik hem. Hij kijkt mij verbaasd aan en zegt dat hij zeker nog van haar houdt.

'Ik heb het nooit verwacht van haar. Het doet mij ongelooflijk veel pijn, ze heeft mij verraden door met hem vreemd te gaan,' zegt hij mij.

'Nee, je snapt het niet. Bilal is een gore rotzak en hij verdient dit niet. Hij heeft haar alleen pijn gedaan. Echt waar ze wou dit niet, ik ken Siham langer dan vandaag. Ze heeft de grootste fout van haar leven gemaakt en ik weet dat als ze de tijd kon terug draaien ze het zeker zou hebben gedaan. Ze houdt nog steeds van je! Echt waar, jullie moeten bij elkaar terug!' Zeg ik hem en kijk hem smekend aan.

'Het is heel erg aardig, maar het is wel makkelijk dat ze jou stuurt zodat het geloofwaardig overkomt!' Zegt hij en kijkt mij hoofdschuddend aan.

'Nee, je snapt het niet! Siham weet dit niet! Ze maakt mij af als ze dit te horen krijgt, maar toch doe ik dit voor jullie, want ik hou van haar en wil haar gelukkig zien.

Luister, ze is nu in Marokko... ze... ze wordt uitgehuwelijkt aan haar neef. Dit gaat haar leven helemaal verpesten. Jij kent Siham al te goed en weet zelf wat ze het liefst wil. Jullie relatie was niet zomaar, jullie relatie heeft heel lang geduurd dus jullie gevoelens kunnen niet zomaar weg zijn. jullie moeten dit uitpraten. Ik ga je om een gunst vragen... Je moet haar leven redden. Als je nog van haar houdt en samen nog een toekomst in elkaar ziet. Samen kinderen willen baren en Bilal eens een lesje willen leren. Dan moet je haar tegen houden... haar huwelijk vind over twee weken plaats. Ga en houd haar tegen. Ik smeed het je! Jullie zullen pas gelukkig zijn als jullie samen zijn. Kijk.. denk er goed over na, maar stel mij niet teleur en het voor namelijk... stel jullie zelf niet teleur. Jij bent kwaad dat kan ik mij voorstellen en zij... zij is door de war en is heel erg ongelukkig en eenzaam. Ze doet dit om ver weg te gaan. Ze gaat in Spanje wonen om ver weg van deze ellende te vluchten. Jij weet als geen ander dat Siham altijd er tegen is geweest om in het buitenland te gaan wonen, om te trouwen met een neef of te trouwen met iemand die in een ander land woont dan Nederland. Siham wou altijd bij haar moeder blijven, ze is haar enige dochter... help haar, ik smeed het je. Ze is zo verdrietig en kapot dat ze zichzelf laat boeten. Haar broer heeft haar dit aangedaan en zij zag hoe erg hij haar weg wou hebben dat ze er mee is gekapt en haar neef het ja woord heeft gegeven,

maar sindsdien lacht ze niet meer, sindsdien is Siham niet meer de Siham die ik kende. Ik neem een diepe zucht en voel een traan langs mijn wang stromen. Hij kijkt mij met een verdrietige blik aan.

'Dit meen je niet...' zegt hij zachtjes en ik knik. Ik neem uit mijn tas een kladblaadje waarop het adres van Siham in Marokko staat en druk die in zijn hand.

'Aub ik reken op je...' zeg ik hem en kijk hem zwijgend aan. Hij zegt niks, hij verroert zich amper.

'Morgen vertrek ik naar Marokko. Je kunt mij niet meer bereiken. Als je nog van haar houdt dan zie ik je verschijnen daar.. en anders wens ik je even goed heel veel geluk in je leven.' Zeg ik hem verdrietig en loop weg. Ik moest weer gauw naar huis, voordat Jouad iets gaat vermoeden. Ik hoopte zo erg dat hij zou komen. Hij moest haar tegen houden. Ze moet weten dat hij nog van haar houdt en dat ze samen een gelukkig leven verdienen, want iedereen verdient het om gelukkig te zijn. zelfs de slechtste van de slechtste. Iedereen heeft er recht op. Wie zijn hen, die denken dat een persoon er het recht niet op heeft. Wie zijn hen die voor andere hen leven bepalen.. only Allah swt can judge a person!

Ik stap de auto in en rijd met volle gas naar huis. Ik had gelukkig al alles in gepakt. Hoefde alleen nog wat eten voor onderweg te maken.

Als ik thuis aan kom, voel ik mij toch om de een of ander reden goed. Jouad was heel erg afwezig met zijn hoofd. Ik doe mijn schoenen uit en loop naar de keuken.

'Wil je ook koffie?' Roep ik vanuit de keuken en dan hoor ik een luidde ja. Ik wou wat liever gaan doen tegen hem. Het was heel gek, maar het leek alsof alles goed ging komen. Ook merkte ik aan Jouad dat hij spijt begon te krijgen. Hij was telkens heel afwezig en kijkt zielig voor zich uit. Ik denk dat we eens goed moeten praten. Hij was verblind door zijn woede. Jouad ken ik langer dan vandaag, ondanks zijn woede en trots die hij bezit, is hij toch een lieverd, een persoon met een hart van goud.

'Hier je koffie,' zeg ik hem en druk een kus op zijn voorhoofd.

'so, waar aan heb ik dat te danken.' Zegt hij verbaasd. Ik glimlach en ga naast hem zitten.

'Omdat ik van je hou, daarom.' Zeg ik hem en hij knikt grijzend.

'Ik wil er nog een, maar dan op mijn mond.' Zegt hij uitdagend en ik grinnik zachtjes.

'Oke.' Zeg ik hem en druk een kus op zijn mond. Ik wil me zelf terug trekken maar hij houdt mij tegen.

'Ik wil je,' zegt hij zachtjes en ik voel de vlinders in mijn buik hevig te keer gaan. Ik leg mijn koffie neer en hij ook en ga boven op hem liggen. We kussen elkaar intens en genieten van elkaar. Dit heb ik gemist, eerlijk is eerlijk. Hoe kon ik hem zo hard negeren, dacht ik ongelooflijk. Maar als je kwaad bent dan doe je dat onbewust, ongeacht of je van een persoon heel veel houdt. Ik trek mij terug en druk nog voor de laatste keer een kus.

'Heb je er nog over na gedacht,' begin ik het gesprek. Ik wou er met hem over praten. Hij was even stil en kijkt voor zich uit. Het lijkt of hij er moeite mee heeft er over te praten.

Ik liet hem even en kijk naar de tv. Ik drink van mijn koffie en voel ineens een hand.

'Weet je Romaiassa... ik ben een klootzak. Ik verdien het gewoon niet om haar broer

te zijn. Ik hou van mijn zusje echt heel erg, maar ik was zoo kwaad. ik kon het niet meer aan horen hoe die rotzak mijn zusje zwart aan het maken was.' Zegt hij kwaad. 'Je hebt gelijk, ik snap je ook heel goed. Alleen weet je wie er uiteindelijk mee gestraft is. Jij en je zusje en wij er ook bij zonder dat je het in de gaten had. Bilal is er mee onderuit gekomen. Hij geniet van zijn leventje en niks kan hem nog boeien, maar wij hebben ruzie en wij leven naast elkaar heen. Jij en ik hebben sindsdien een slechte band en dat wil ik niet. Je zusje is diep ongelukkig en gaat trouwen met iemand waarvan ze niet houdt en wie zegt dat Jamal haar goed zal gaan behandelen. Ze gaat helemaal naar Spanje, niemand die ooit wat zal horen of zien. Of ze gelukkig zullen leven. Je mag en kan je zusje niet heel haar leven straffen. Dit is oneerlijk, jij bent Allah swt niet. Jij bent ook maar een mens die fouten kan maken. Het is menselijk, gevoelens zijn er eenmaal, maar je moet er mee kunnen omgaan. Ik snap dat je, je trots hebt en dat je eenmaal moeilijk persoon bent, walakin hier mee heb je Bilal niet terug gepakt. Jij geeft hem juist meer zijn zin.' Zeg ik hem. Hij was er stil van geworden en neemt een diepe zucht. Zijn hand heeft hij nog op mijn been en ik hou zijn hand vast.

'Je hebt gelijk, dit is oneerlijk. Ik heb het verpest. Mijn zusje zal het mij nooit vergeven en nooit vergeten.' Zegt hij. Ik schudt mijn hoofd.

'Nee, je moet dit recht trekken en dat kan altijd nog. Tenminste je hebt er nog twee weken de tijd voor. Voorkom dat ze trouwt met hem, vertel haar hoe enorm je haar mist en haar niet weg wil hebben van ons. Laat haar inzien dat je een stomme fout hebt begaan, maar dat alles weer goed gaat komen. Dat de wereld nog lang niet voor bij is,' zeg ik hem glimlachend en hij knikt glimlachend.

'Je hebt gelijk Romaisa, jij... jij bent de beste. Jij bent te goed voor deze wereld en ik hou ontzettend veel van je. Jij bent mijn vrouw, de moeder van mijn kinderen en het beste wat mij ooit is overkomen...zodra ik er ben ga ik het haar vertellen. Echt Romaisa ik hou te veel van mijn zusje, maar mijn trots stond in mijn weg.' Zegt hij en kijkt mij treurig aan. ik leg mijn hand op zijn achterhoofd en streel zijn achterhoofd. ik kijk hem glimlachend aan en druk een snelle kus op zijn mond. Hij houdt mijn hand vast en streelt mijn hand.

'Heb je alles al ingepakt?' Vraagt hij mij en ik knik dat het inderdaad zo is.

Automatisch gingen mijn gedachtes naar Rachid. Ik hoop gewoon vanuit het diepste van mijn hart dat hij naar haar toe gaat. Hij moet haar bekennen hoeveel hij van haar houdt. Ik hoop maar dat dit allemaal goed afloopt.

Jouad en ik hadden nog lang opgebleven en keken tv samen met een kop koffie voor ons en wat lekkers. Daarna besloten we naar bed te gaan, want morgen staat ons lange weg te wachten. Morgen zouden we naar Marokko vertrekken inshaallah. Ik loop met Jouad aan mij vast geplakt naar de slaapkamer. Hij trekt mij steeds dicht tegen hem aan en kust mij in mijn nek. Ik voel zijn adem in mijn nek en raak er opgewonden van.

'Jouad..' zeg ik kreunend. Hij lacht zachtjes en vraagt wat er is. Ik draai mij naar hem toe en kijk hem giechelend aan.

'Niks joh, ik vind je naam gewoon zo mooi.' Zeg ik hem en kijk hem vol verlangen aan.

'Haha je meent het. Je bent gewoon harstikke opgewonden, op dit moment.' Zegt

hij en port mij in mijn zij. Ik sla hem speels en zeg hem dat hij op moet houden, maar hij gaat gewoon door. Hij trekt mij naar hem toe en kust mij vurig op mijn mond, dan ruk ik mij los en trek mijn kleren uit. Terwijl ik bezig ben om mijn nachtijkje aan te doen, tilt Jouad mij op en ploft mij neer op bed.

'aaah gepakt!' zegt hij en gaat boven op mij liggen. Hij drukt zijn lichaam stevig tegen mij aan en kust mij helemaal onder.

'hmm, ik heb je gemist.' Zegt hij kreunend en likt aan mijn oor.

'haha doe normaal gek,' zeg ik hem kreunend terug en streel zijn bovenarm.

Na een lange tijd hebben we elkaar weer geliefkoosd. Ik had hem enorm gemist en dit heeft ons goed gedaan. Dit bewijst weer eens hoeveel we van elkaar houden en hoe erg we naar elkaar verlangen.

Siham

Ze waren druk bezig met mijn bruiloft te voorbereiden, wat mij weinig kon schelen. Ik scheen er steeds meer moeite mee te krijgen, om te gaan trouwen met Jamal. Eerst deed ik het, omdat ik kwaad was en gekwetst. Omdat ik zo graag weg wou van mijn broer en alle andere ellende er om heen, maar nu het erop zit te komen, ben ik doodsbang. Ik ga niet meer naar buiten en als ik ga, ga ik stiekem zodat Jamal niet aan mij plakt en dat ik mijn rust kan vinden, ergens vlak bij zee. Ik neem een diepe zucht en strijk met mijn hand door mijn haren. Ze plakken zo erg tegen mijn nek. Pfff wat een warmte. Ik pak een elastiekje en steek mijn haren zo hoog mogelijk op. We hadden toe straks telefoon van Romaïssa, dat ze in de boot waren. Dus nog even en dan waren ze bij ons thuis. Ik glimlach als ik denk aan ze. Ik hou ondanks alles toch van ze, maar ben nog steeds ontzettend kwaad op mijn broer, na wat hij mij heeft aangedaan.

Ik sta op en besluit boven op onze stah te gaan zonnen. Ik trek wat korts aan en loop de trappen op naar stah, je hoort alleen mijn slippers op de grond klapperen. Ik kom aan boven en ga op de ligstoel liggen en sluit mijn ogen. Hier kan toch niemand zomaar komen, tenminste daar ging ik vanuit, want ik heb moeder zovaak gewaarschuwd mensen niet zomaar naar binnen te laten hier boven, zowieso was deze verdieping hieronder van Jouad en Romaïssa, met andere woorden niemand komt er. Ik smeer mij in en sluit mijn ogen en geniet van de zon. Ik viel in de zon in slaap en toen ik wakker werd, was ik gewoon rood echt rood! Ik had uren in de zon geslapen en als moeder mij niet kwam wakker maken voor de middag eten, dan lag ik er nog. Ze kijkt mij geschrokken aan.

'Moet jij de bruid zogenaamd voorstellen wella? Kijk je gezicht je word net een zitoena.' Zegt ze mij geschrokken. Ik lach er bij en zeg haar dat ze zich niet zo druk moet maken, want dat doe ik ook niet. Ik vertel haar dat het mij niks kan schelen hoe ik ga verschijnen op mijn bruiloft. Ze kijkt mij met een niet begrijpend blik aan.

'Wat zeg je allemaal?' Vraagt ze mij en ik wuif haar woorden weg en sta op.

'Ik ga douchen, ik zie je onder wel en trouwens heb geen honger.' Zeg ik haar. Ze slaat met haar handen op haar benen.

'Kijk je zelf, je verhongert je zelf a mens.' Zegt ze bezorgd. Ik haal mijn schouders op en loop weg. Ik had geen zin in dat zeuren. Ik stap de douche in en als ik klaar ben,

wikkel ik mij zelf in een badlaken en loop de deur uit. Ik droog mij haren en mij lichaam en dan doe ik mijn haren vast en trek wat makkelijk aan en fris. Ik loop met teenslippers aan naar beneden en ga aan tafel zitten. ik neem een fles cola en drink hem bijna in mijn eentje op. Moeder schudt boos haar hoofd.

'Je bent gek in je hoofd, kind.' Zegt ze boos en bezorgd tegelijk. Ik trek mij er niet veel van aan.

'Ik ga zometeen boodschappen doen, want ik moet wat koken voor dat je broer en zijn vrouw en kinderen thuis komen.' Zegt ze mij en ik knik maar wat. Ze schudt haar hoofd en loopt weg.

Later in de middag komt moeder thuis met heel wat tassen. Ze legt ze in de keuken en gaat te werk samen met een tante van mij. Een andere zus van moeder. Ik hoor moeder mij roepen en ik loop er naar toe.

'Je weet dat je broer en vooral Romaïssa je salade altijd lekker vinden. Wil je die maken, want ik kan hem niet zo goed maken als dat jij doet.' Zegt moeder en ik glimlach. Ik besluit moeder te gehoorzamen en ga haar helpen, maar word gek van mijn tante, die telkens over mij en Jamal begint tot ik het zelf niet in de gaten had en naar haar blafte dat ze erover op moest houden. Moeder kijkt beschaamd van mij naar haar zus en kijkt mij daarna niet al te blij aan. ik pak mijn spullen en zeg hen dat ik in de woonkamer verder te werk ga. Ik neem alle benodigde spullen en ga in de woonkamer verder met mijn salade. Laat in de avond komen Romaïssa en Jouad aan. Ik groet Romaïssa met de vier kusjes en knuffel en de kleintjes knuffel ik helemaal dood. Daarna komt Jouad aan de beurt. Hij kijkt mij telkens aan en het lijkt alsof hij contact wil maken met mij. Ik weet niet zo goed wat ik moet doen, straks negeert hij mij, maar als ik in zijn blik kijk zie ik toch iets anders. Ik zie spijt en liefdadigheid.

Als ik met mij zelf nog in gedachten zit te vechten of ik hem nou wel of niet moet groeten, trekt hij mij naar hem toe en groet mij met de vier kusjes en omhelst mij heel strak. Ik voel mijn tranen opkomen en slaak een zucht. Jouad trekt mij van hem af en kijkt mij met grote ogen aan.

'Sorry,' brengt hij er zachtjes uit. Ik wist niet zo goed wat ik moest zeggen en kijk hem alleen knikkend aan. Daarna laten we elkaar los. Ik stond nog steeds verbaasd van mijn broer. Romaïssa kijkt mij glimlachend aan en vraagt hoe het met mij gaat. Ik antwoord haar dat het allemaal goed gaat. Het schijnt ook goed te gaan tussen haar en mijn broer. Ik vond het aan de ene kant wel goed dat ze weer beide stralen. Die twee houden heel veel van elkaar, niemand die er tussen in kan komen. En ook al zou dat gebeuren, ze komen uiteindelijk weer terug bij elkaar. Ayman is tbarkallah groot geworden en Lina ook. Later in de avond nadat ze gegeten hadden en mij weer eens complimenteren voor mijn salade, besloten we naar de zee te gaan, om wat te wandelen. Lina heeft ze bij moeder gelaten en Ayman hebben we mee genomen. Ik vond ze nog al raar doen, heel lief zelfs. Eigenlijk weer zoals vroeger, maar ik kon het nauwelijks geloven. Jouad en Romaïssa lopen naast elkaar, hen vingers verstrengelen in mekaars handen. Opeens neemt Romaïssa Ayman vast en wijst naar iets.

'Kijk mannetje, zullen we daarop gaan?' vraagt ze en Ayman loopt er gelijk heen.

Jouad en ik kijken toe hoe Romaïssa en haar zoontje weglopen. Opeens kijkt hij mij aan en ik durf hem nauwelijks aan te kijken.

'Siham...' hoor ik hem na een tijdje zeggen. Ik kijk even op en knik.

'Ik... ik wil je zoveel zeggen, maar ik weet niet hoe.' Zegt hij aarzelend. Ik kijk hem met grote ogen aan.

'Hoe bedoel je?' Vraag ik hem en kijk hem nieuwsgierig aan. wat wil hij mij zeggen.

'Weet je Siham, het spijt mij zo erg dat ik je dit allemaal heb aangedaan.' Zegt hij weer. Ik knik en staar weg. Daar heb ik niet veel meer aan nu. Ik ga trouwen met een persoon waar van ik niet eens houd.

'Ik heb nooit gedacht dat je, ja ging zeggen. Ik dacht juist dat je tegen ging werken. Misschien had je dat beter kunnen doen dan was dit nooit gebeurt.'

'Ewa ja, wat had ik moeten doen. Jij was zo woedend. Ik durfde niks meer te zeggen, want weet hoe je bent Jouad. Maar het leek mij ook beter om weg te gaan, dan ben ik voor jouw geen last meer.' Zeg ik hem gekwetst. Hij schudt zijn hoofd en kijkt mij met een trieste blik aan.

'Nee! Ik wil je helemaal niet weg hebben. Sorry, ik was woedend en vooral omdat het om Bilal ging. Ik denk dat als het een ander persoon was ik niet zo had gereageerd. Ik weet heus wel wat liefde is, tuurlijk ben ik niet stom en weet ik dat welk elk meisje een vriend heeft of iemand waarop ze verliefd zijn. dat hoort erbij, ik ben niet zo ouderwets om zo te denken. Alleen ja, ik heb ook mijn trots alleen ben ik dit keer te ver gegaan. Ik liet je boeten er voor, maar dat wil ik helemaal niet. Ik was gewoon zo verblind door mijn woede, dat niks of niemand mij nog kon stoppen. Walakin, wallah a Siham. Als ik Romaïssa niet had, dan was ik nog niet wakker geschud. Ik heb namelijk de stomste fout begaan. Ik kan je dit niet aan doen, je zal mij de rest van je leven haten en als mama hier achter komt zal ze het mij kwalijk nemen. je bent haar enige dochter en die wil ze gelukkig zien. Het kan haar niet schelen, ook al zou ze daarvoor haar eigen zus moeten pijnigen. Het gaat haar er niet om dat je met de zoon van haar zus trouwt. Tuurlijk het is mooi mee genomen, maar als enige dochter waar ze veel van houdt, laat ze je zelfs met de grootste vijand trouwen. Als je maar gelukkig bent, door dat je niet tegen protesteerde en vertelde dat je graag wou trouwen met Jamal ging ze er in geloven en wist ze de waarheid niet, walakin ik denk dat ze inmiddels wel door heeft dat je niet zo gelukkig bent als ze dacht. Je bent afgefallen, je sluit je eigen op in huis of je eigen kamer... je vermijdt het liefst onze bijeenkomsten met familieleden. alleen, omdat je, je niet op je gemak voelt.' Jouad deed zijn woord en het enige wat ik deed was met tranende ogen luisteren. Hij had gelijk, waarom komt hij er ineens mee. Hij zei dat Romaïssa hem wakker heeft geschud. Ik ben haar dankbaar, echt dit zal ik nooit vergeten. Ik voel Jouad mijn hand vast pakken.

'Ik ga met Jamal praten, tante en moeder. Ik ga ze vertellen dat jij niet wil en dat het allemaal mijn fout was. Dat ik de voorstel deed en dat jij je alleen schaamde voor mij. Ik ben de gene die je in de problemen heeft gebracht en dan ben ik er ook verantwoordelijk voor om je als een goede broer er weer van af te helpen, zonder dat jij er zelf voor moet stressen. Wees gerust, ik ga het recht zetten. Ik ga er alles aan doen, om dit huwelijk te stoppen. Jij verdient gelukkig te zijn net als ieder ander. Jij

verdient het, om te trouwen met de jongen waarop je verliefd word en er zo gek op bent dat je, je leven met hem wil delen.' Zegt hij weer en knipoogt naar mij. Ik kan mijn oren en ogen niet geloven en sluit mijn armen om zijn nek en omhels hem strak. 'Ooh dank je, dank je!' blijf ik herhalen en houd hem strak vast. Dit is te gek voor woorden. Jouad, mijn broer. Dit had ik echt niet verwacht van hem. Ik had alles verwacht behalve dit. Ik kijk hem aan en bedank hem nogmaals.

'Nee, jij hoort mij niet te bedanken. Ik hoor jouw te bedanken dat je mij er voor vergeeft. Tenminste als je mij wil vergeven.' Zegt hij mij. Ik knik met een glimlach erbij. 'tuurlijk wil ik het je vergeven. Je bent mijn broer, wat moet ik zonder jouw of zonder de andere twee en Jemma.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Goed zo, je hebt gelijk en wat moeten wij zonder jou.' Zegt hij en omhelst mij weer. Romaiassa kwam aangelopen met Ayman en ze kijkt ons glimlachend aan.

'En...' zegt ze en Jouad omhelst haar. Hij drukt een kusje op haar wang.

'Ik hou van je,' fluistert hij haar in. Ze glimlacht verlegen en aait over mijn boven arm. 'Gaat het?' Vraagt ze mij en ik knik.

'Ja het gaat goed, dank je. Echt waar je bent de beste.' Zeg ik haar en omhels haar strak. Ze omhelst mij ook strak en zegt dat het geen probleem is. Dat we er voor elkaar zijn. ik knik en we kijken elkaar met een big smile aan.

'Zullen we ijs gaan eten, hele grote dikke ijs. Ik trakteer.' Zegt Jouad en we lopen lachend weg. Ayman was nog van die gekke pasjes aan het doen en liet ons lachen. Jouad voelde zich trots als vader zijnde. Ik was nog steeds blij, blij was nog te zacht uitgedrukt. Ik was over gelukkig, op dit moment en was mijn schoonzus dankbaar en ook mijn broer. Hij had het mij vergeven. Ik was zoo blij dat dit achter de rug is. Nu nog de huwelijk stop zetten. Mijn familie van moeders kant zullen mij raar aan kijken. Romaiassa kijkt mij geheimzinnig aan en als Jouad even op staat om naar de w.c. te gaan zegt ze mij: 'Je krijgt de groeten van Rachid... die jongen houdt nog van je.'

'pardon?' Zeg ik haar vragend en ze kijkt mij giechelend aan.

'Zoals ik het zeg, die jongen houdt nog van je. Hij was geschrokken toen ik hem vertelde dat je ging trouwen.' Zegt ze mij weer. Ik kijk haar met grote ogen aan.

'Dat meen je niet? Heb je het hem verteld. Wajoow wat zal hij wel niet denken. Eerst Bilal, nu weer een ander.' Zeg ik haar bezorgd.

'Nee joh, doe normaal. Hij weet dat je dit doet, zonder vrije wil. Hij weet hoe je bent, Siham. Deze jongen kent je al jaren lang. Als iemand je goed zou moeten kennen is hij het. Zelfs ik ken je niet zo goed als hij doet. Dus wees gerust. Hij gaat naar je toe komen. Ik zeg verder niks, houd hem maar in de gaten. Hij kent je adres.' Zegt ze mij geheimzinnig.

'Wat?! Haha wat heb je gedaan gek?!' Vraag ik haar en raak helemaal in paniek.

'Gaat hij komen? Weet je het zeker? Wallah Romaiassa je hebt mij heel wat geholpen. Hoe kan ik je ooit bedanken. Als ik iets voor je kan betekenen moet je het mij zeggen. Ik vergeef het je niet, als je dingen voor mij achterhoudt.' Zeg ik haar menens en ze knikt glimlachend.

'Het komt goed, schatje van mij.' Zegt ze en we houden er verder over op, want Jouad komt er aan.

We hadden er een te gekke avond van gemaakt en kwamen laat thuis. Ik was stukken vrolijker en moeder merkte dat gelijk op. Ze omhelst mij strak en vraagt hoe het met mij gaat. Ik antwoord dat het goed gaat en kijk Jouad aan. Hij knikt glimlachend en kucht even.

'Jemma kan ik je even spreken,' zegt hij dan. Ooh jeetje, hij gaat het haar vertellen. Ik ben benieuwd hoe ze erop gaat reageren. Stel ze word kwaad of raakt teleurgesteld door mij, omdat ik ineens niet meer wil trouwen met haar neefje. Ik voel de spanning stijgen. Moeder en Jouad lopen van ons weg en ik hoor de stem van Jouad in de andere kamer. Het is niet verstaanbaar. Romaisa zegt de kleintjes even naar boven te brengen, want die liggen inmiddels te slapen allebei. Ik begin ijsberend door de woonkamer te lopen en het wachten duurt mij gewoon te lang. Romaisa komt ondertussen de trappen afgelopen en gaat zitten op de bank. 'hallo, ga eens zitten jij,' zegt ze mij en kijkt mij zogenaamd streng aan. Ik kijk haar giechelend aan en ga zitten.

'Ja sorry hoor, ben echt nerveus. Stel dat moeder het verkeerd op vat en boos word.' Zeg ik haar en ze schudt lachend haar hoofd.

'Nee joh, als er iemand makkelijk is in alles, dan is het wel je moeder. Ze is lief en zorgzaam. Ze kiest zowieso voor haar kinderen eerst en laat staan voor haar enige dochter.' Zegt Romaisa en ik knik glimlachend.

'Zou je denken.' Zeg ik er nog achter aan en ze knikt vastberaden.

'Laten we het hopen,' zeg ik weer en ze grinnikt.

'Dat weet ik wel heel zeker mevrouw.' Zegt ze mij en ik kijk haar glimlachend aan. Gelukkig kwamen ze aan gelopen en kijkt Jouad zijn vrouw aan met een knipoog. Dat zal kunnen betekenen dat moeder er gelukkig niet moeilijk over doet. Moeder komt met tranen de woonkamer binnen gelopen. Ik kijk haar geschokt aan.

'Jemma,' zeg ik zachtjes. Ze slaat gelijk haar armen om mij heen en zegt telkens het spijt me. Ik kijk haar ongelooflijk aan en dan kijk ik hopeloos naar Jouad en Romaisa. Ze kijken mij moedig aan allebei. Ik sla mijn armen over moeder en zeg haar dat het niet haar schuld is. Maar ondanks alles wat ik tegen haar zeg, blijft ze herhalen dat het haar spijt.

'Ik wilde je niet weg hebben. Je bent mijn enige dochter echt waar. Ik hou van je en je moet niet denken dat we je weg wouden hebben. Je broer bedoelde het goed.' Zegt ze erachter aan. moeder was dus juist eentje die van alles een drama maakte en ik kijk glimlachend de andere aan.

'laat haar maar,' zegt Jouad en ik knik. Hij besluit morgen naar Jamal te gaan. Ik ben benieuwd hoe die kant gaat reageren.

We bleven nog lang op en dronken thee en aten koekjes.

Moeder die was moe en ging een dutje doen. Jouad en Romaisa die bleven alleen achter en ik was ook moe en besloot ze alleen te laten. Het was gek, maar sinds Romaisa mij vertelde over Rachid bleef hij in mijn hoofd rond dwalen. Ik hou nog steeds van die jongen en dat hij ook van mij houdt mij sterk en geeft mij hoop dat het misschien wel goed gaat komen tussen ons. Ik neem afscheid van Jouad en Romaisa en loop naar mijn kamer. Ik ga op mijn bed liggen en sluit mijn ogen.

'Allah... ik ben kapot.' Dacht ik. Het gekste was, dat Jamal eigenlijk heel weinig aandacht aan mij gaf en dan moest ik met zo een persoon gaan trouwen? Ik vraag

mij eigenlijk af, of hij wel echt van mij houdt. Sommige mensen weten niet wat liefde en houden van is, ze denken dat trouwen iets gemakkelijks is, maar nee dat is het zeker niet. Dat zo hij er zelf ooit mee heeft ingestemd a 3ibadallah. Ik droomde over Rachid, dat ik hem zag en dat hij naar mij toe kwam gelopen. Hij nam mij in zijn armen en fluister in mij oren allerlei lieve dingen. Hij beloofde mij nooit meer los te laten... 'ooh Rachid...' fluister ik zachtjes en uit een diepe zucht. Daarna val ik als een blok in slaap.

Romaissa

De volgende dag besloot Jouad eerst naar Jamal toe te gaan. Ik zou met hem mee rijden en dan in de auto wachten, want we zouden daarna gelijk naar moeder door rijden. Moeder was al twee weken in Marokko en ik wil haar zien. Ik heb haar gemist. We stoppen de kleintjes achter in de auto en rijden weg. Siham die wou natuurlijk niet mee, logisch. Ze was van plan met haar moeder te gaan winkelen en dan langs familieleden.

Jouad en ik praten voluit. Algauw kwamen we aan bij de tante van Jouad. De moeder van Jamal. De deur stond wagen wijd open, maar even goed klopte Jouad beleefd aan. Een klein kind kwam aangelopen. Jouad groette die jongetje die hij schijnbaar kent en loopt door naar binnen. Algauw komt hij samen met zijn tante naar buiten gelopen. Ze gebaard dat ik naar binnen moet komen. Ik stap beleefd uit en groet haar. Ze blijft aan dringen dat we moeten blijven, maar gelukkig deed Jouad het woord en zei dat hij helaas vandaag geen tijd heeft. Hij vertelde dat we onderweg naar mijn moeder waren. Ik knik glimlachend en we nemen algauw afscheid en stappen in de auto.

Jouad was van plan gelijk naar moeder te rijden, maar hij reed even langs de centrum, omdat hij wat wilde kopen. Wat koekjes en gebak voor moeder. Dat was wel lief van hem.

Toen we aan kwamen bij een patisserie, parkeerde hij de auto en stapte hij de winkel binnen. Ik bleef in de auto, omdat Lina en Ayman achter in zaten.

'Mama...' zegt Ayman en ik knik. Ik draai mij om naar Ayman die zijn ogen ergens op bevestigd heeft. Hij wijst en zegt dan: 'Is dat niet... oom Jamal?' Ik draai mij naar die kant op en staar met grote ogen naar wat ik zie. Dit is toch niet waar, wil Allah swt hem nou verraden. Was het toch maar goed dat ik Jouad wakker had geschud. Ik walgde van hem en alle mannen die net zo waren en voelde de woede in mij op borrelen. Ik zag Jamal gewoon letterlijk

Hand in hand lopen met een andere meid. Zelfs Ayman heeft hem gemerkt. Ik kreeg een woede aanval en stapte uit. Jouad kwam op dat moment de winkel uitgelopen en zag dat ik uitgestapt was.

'wat is er?' Vraagt hij en ziet dan wat ik zie.

'Die flikker!' schreeuwt hij. Door het geschreeuw en de aanloop die Jouad maakte om naar Jamal toe te gaan, draaide Jamal zich om en keek ons geschrokken aan. Jouad was niet meer kalm te krijgen en gooide met de dozen in zijn handen Jamal

omver. Jamal lag helemaal onder het gebak en de koekjes en dan nog sloeg Jouad er op los.

'Jouad!!! Ben je gek geworden en de kinderen!' Schreeuwde ik tegen hem en probeerde hem van hem af te krijgen. Dat meisje maakte dat ze weg kwam, natuurlijk ze wou geen schande. Jamal lag er hopeloos bij.

'Jouad safi, hij is het niet waard!' zeg ik fel en Jouad lijkt zich uiteindelijk te kalmeren. 'Waag het niet in de buurt van mijn zusje te komen! Je kunt dromen naar die bruiloft, ga ze maar lekker vertellen dat dit allemaal niet door gaat en trouw maar met die slet!' Schreeuwde Jouad en spuugde nog op hem. Ik kijk met grote ogen toe en probeer Jouad weg te trekken.

'Jouad weg hier! Nu!' Zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan. Zijn ogen staan op vuur en het beangstigde mij. Hij was nu van alles in staat om te doen, door zijn woede.

Ik grijp hem bij zijn arm en loop naar de auto. Weg gebak, weg koek. Hij rijdt met volle gas weg uit deze straat. Door de woede, rijdt hij meerdere malen in de zelfde straten en vloekt continu.

'Jouad doe aub rustig wil je.' Zeg ik hem en hij kijkt mij aan. zijn blik verzacht als ik zijn hand vast pak en erover streel. Hij neemt mijn hand en drukt een kus op mijn handpalm.

'sorry prinses.' Zegt hij mij en ik glimlach knikkend.

'Het komt goed. Je moet blij zijn dat we dit met eigen ogen hebben gezien. Nu zou het helemaal een opluchting voor je zijn, dat je zusje niet met hem trouwt, want kijk nou als we dit niet van plan waren om te gaan doen en dat jij er nog op stond dat je zusje hem moest trouwen dan hadden we haar leven verpest.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Je hebt gelijk, wat een klootzak kan ik toch zijn. ik moet ook altijd aan me zelf denken, aan me trots.' Zegt hij en ik kijk hem glimlachend aan.

'Het is begrijpelijk. Je wilt de grote broer uithangen en hebt je trots. Je wil uiteindelijk alleen het beste voor je zusje en daarom denk je vaak het op de goede manier te doen, maar elhmdl Allah swt sluit de deuren pas, nadat hij een ander opent.' Zeg ik hem en hij kijkt mij knikkend aan.

'Wat heb ik toch weer eens een geleerde vrouwtje. Ik hou van je , pareltje.' Zegt hij en kust mij vol op mijn mond. Liefdevol kijk ik hem aan. wat hou ik toch van hem, ging er door mij heen. Wat zou ik toch zonder hem moeten. Met hem kan ik zo een elftal opbouwen. Ik zou nog gelukkiger worden dan ik nu al ben. Hij maakt mij de gelukkigste vrouw op aarde, hij maakt mij speciaal, hij maakt mij volmaakt en trots. Hij draagt mij op zijn handen en voeten.

Ik ben Allah swt dankbaar voor alles, dankbaar voor onze ontmoetingen samen en dat onze eerste ontmoeting ons tot hier heeft gebracht. Verliefd, getrouwd, gelukkig en een gezin.

Een straat voor moeders huis moest Jouad nog even stoppen bij een patisserie. Hij kocht weer eens van alles en we rijden nu rechtstreeks naar moeder.

Moeder was kei blij ons te zien en knuffelde mij en de kinderen helemaal dood.

Jouad kijkt naar ons toe met een trotse blik. Moeder had ons verwent met van alles en nog wat. Het begon aardig laat te worden, familieleden die er waren en mij weer

eens van alles ondervragen.

We besloten moeder mee te nemen naar mijn schoonmoeder en dat ze hier niet alleen blijft. Ze sribbelde tegen maar ik dwong haar mee te gaan. Gelukkig gaf ze toe en is ze mee gegaan. Ze nam wat spullen mee, genoeg voor een week ofso. Daarna nam ze afscheid van de familie die er waren en ze sloot haar huis goed af. Ik en Jouad waren samen buiten en merken die jaloerse blikken op van mijn nichten. Ach stik, dacht ik ge#239;riteerd. Ik had de afgelopen jaren genoeg mee gemaakt met hen en met de familieleden van Jouad, dus ze moeten echt ophouden. Niemand die mij denkt kapot te kunnen maken. Ik dacht aan mijn vader, die ik ook nog moest opzoeken. Ik besloot er samen met Jouad en de kinderen heen te gaan, het zou hem verbazen. Ik ben verplicht mijn vader op te zoeken. Ook al heeft hij ons veel aangedaan, nou eigenlijk moeder alleen.

We kwamen aan bij mijn schoonmoeder en ik trof een verdrietige schoonmoeder aan.

'Wat is er?' Vraagt Jouad bezorgd aan zijn moeder.

'wallou a weldi,' zegt ze hem. Hij nam er geen genoeg mee en bleef aandringen wat er is.

'Jouad doe rustig, je frustreert haar zo alleen maar.' Zeg ik hem en duw hem bij haar weg. Ik streel mijn schoonmoeder haar rug en vraag of alles goed met haar gaat. Ze knikt snikkend. Ik omhels haar en probeer haar rustig te krijgen. Daarna vertelt ze zachtjes dat haar zus heeft gebeld en haar verrot heeft uitgescholden, ze gaf haar de schuld van alles en Jouad.

'ze beweerde dat jij hem schuldig maakte aan dat hij vreemd ging en dat het niet zo is.' Zegt moeder. Jouad werd kwaad en kijkt mij met ongeloof aan.

'Dit meen je niet! Is ze gek geworden, ze praat goed wat haar zoon fout doet. Dit accepteer ik niet en geloof mij ik zal hem eens...' Jouad kon zijn zin niet afmaken of zijn moeder smeekte hem al niets te doen. hij moest haar beloven om Jamal met rust te laten. Ik knik moedig naar hem toe.

'Laat ze, we schieten er niks mee op ja! Je zusje is van hem af, dat is het belangrijkste dan wat andere mensen denken of willen geloven.' Zeg ik hem kalm en hij knikt. Met een diepe zucht antwoordt hij: 'Je hebt gelijk lieverd. Maar ze moet niet mijn moeder zo behandelen. Ze is haar zus man.' Ik kijk hem begrijpend aan.

Ik leg een arm op zijn rug en streel die zacht. Moeder kijkt mij bezorgd aan en gaat mijn schoonmoeder kalmeren. Ik keer mij weer naar Jouad toe en probeer hem rustig te krijgen.

'lieverd, aub maak je niet druk. Je moeder heeft het ook al moeilijk zat.' Zeg ik hem kalm en hij knikt lichtjes. We gaan op de bank zitten en ik staar naar mijn schoonmoeder. Siham kijkt sipjes voor zich uit. Ze heeft het er ook moeilijk mee, dat is te begrijpen. Ik stond op en besloot een koude fles coca cola te halen voor Jouad die er weer eens zin in heeft. Algauw achtervolgt Ayman mij. Ik hoor mijn schoonmoeder langs de keuken lopen samen met mijn moeder en dan de trappen op naar boven. Meskiëna ze is verdrietig, haar zus is gewoon ongelooflijk, echt een krenge. Ik neem een diepe zucht.

'Mama, ik wil ijs,' zegt Ayman. Ik kijk hem met een opgetrokken wenkbrauw aan.

'Lieverd toch, je hebt vandaag zoveel ijs op gehad, straks krijg je buikpijn.' Zeg ik hem en hij haalt zijn schouders op.

'Nee, ik wil ijs!' schreeuwt hij. Ik open de koelkast en kan het niet laten om hem toch een te geven, hij zal toch door zeuren. Ik loop met mijn fles coca cola naar de woonkamer en Ayman die rent naar buiten. Jouad lag helemaal alleen in de woonkamer.

'Waar is iedereen?' Vraag ik hem.

'Ze zijn naar boven en Siham is met een nicht buiten. Lina is met moeder naar boven, omdat ze in slaap is gevallen. Onze moeders gaan ook slapen samen met haar.' Zegt Jouad en kijkt mij aan. ik knik en glimlach lichtjes.

'oke,' antwoord ik en kijk hem met een geheimzinnige blik aan. hij kijkt mij glimlachend aan en neemt mijn hand vast.

'Wat ben je prachtig.' Zegt hij mij en hij streelt over mijn hand en drukt er daarna een kusje op.

'Kom eens naast mij liggen,' zegt hij en schuift naar achteren zodat er plaats voor mij is. Ik schud mijn hoofd en kijk hem met grote ogen aan.

'kom op man, moeder en de jouwe zijn gaan slapen en Siham is buiten met een nicht.' Zegt hij en ik kijk hem met een brede grijns aan. hij trekt mij aan mijn hand en ik ga naast hem liggen. We hadden beide nog lang geen slaap.... hihi

Siham

Ik had mij zelf beloofd er niet al te druk over te maken. Ik heb Jamal niet meer geziene en hoop hem ook nooit meer te zien. Ik haat hem, hoe dan ook. Stel dat we wel gingen trouwen, hij ging gewoon vreemd. Tfoe rlih. Maar aan de andere kant ben ik erg opgelucht, dat dit allemaal niet door gaat. Buiten dat ik heel wat commentaar van andere heb moeten aanhoren, dat ineens de bruiloft niet door gaat. Alleen deed ik alsof het mij allemaal niks kan schelen en gelukkig dankzij mijn schoonzus Romaissa, heeft ze mij moed ingepraat. Ik besluit vandaag met een nicht te gaan winkelen. Jouad en Romaissa zijn naar de strand gegaan met de kleintjes. Moeder en de moeder van Romaissa zijn samen thuis gebleven.

We slenteren door de drukke straten en af en toe koop ik wat dingetjes.

De hele middag brachten we door in de centrum en toen besloten we wat te gaan drinken. We lopen een straatje in, waar het extreem druk is en iedereen duwt elkaar. Ik hield mijn tassen goed in de gaten en zeg tegen mijn nichtje dat we moeten oppassen hier.

Als we eindelijk de ijssalon in zicht zien, lopen we naar die kant toe. ik kijk even de andere kant op en kijk dan weer weg, maar zie iets bekends. Ik kijk weer terug in schok en tref hem daar aan... ik schrok en alsof hij mij kon voelen, draait hij zijn ogen naar mij toe. het lijkt wel of hij ergens naar opzoek is. Ik kon het niet geloven, wat doet hij hier. Had Romaissa toch gelijk? Houd hij nog van mij? Ik voelde ineens een schok door mijn lichaam. Hij merkte mij op en loopt met een zwakke glimlach op mij af. Ik stond stokstijf en mijn nicht volgt mijn blik.

'Siham, wat is er?' Vraagt ze mij, maar ik reageer er niet op. Ik was helemaal van de

aardbodem weg. Opeens voel ik haar arm op mijn schouder. Ze schudt mij heen en weer.

'Siham, word wakker.' Zegt ze weer en ik kijk haar even kort aan en dan kijk ik weer weg.

'Wacht even,' zeg ik haar en ze staat verder stil. Rachid staat ineens een klein meter van mij af en kijkt mij aan.

'Siham,' zegt hij en ik kijk hem knikkend aan.

'Haha je gelooft je ogen zeker niet,' zegt hij mij lachend en ik knik glimlachend.

'Ja, je hebt gelijk. Ik had je zeker niet verwacht.' Zeg ik hem en wrijf zenuwachtig in mijn handen. Hij kijkt glimlachend van mij naar mijn handen en weer terug.

'Je bent zenuwachtig,' zegt hij. Ik glimlach. Hij kent mij langer dan vandaag en weet precies wanneer ik zenuwachtig ben.

'ik.. ik weet niet wat ik moet zeggen,' zeg ik hem en hij knikt lichtjes.

'Doe rustig aan, je moet nog bijkomen van de schrik,' zegt hij leuk. Ik knik en glimlach. Hoe dan ook, het voelt alsof er nooit iets gebeurd is tussen ons.

'Ben je hier alleen?' vraag ik hem en hij knikt.

'Wat moet ik dan. Ik ben hier alleen voor jou en zodra we dit opgelost hebben, ga ik terug en dan ga ik richting mijn ouders toe.' zegt hij en ik knik begrijpend. Dus hij is gekomen voor mij. Hij wil het oplossen zegt hij. Hoorde ik dat goed. Ik kijk hem met een grote glimlach aan.

'Wat brengt je helemaal hier,' zeg ik hem. Ik wou het uit zijn mond horen.

'Mijn gevoelens voor jouw,' zegt hij en kijkt mij aan. Mijn nicht wist niet wat zich afspeelt en staat er maar wat bij.

'We waren van plan om naar een ijssalon te gaan,' zei ik hem zenuwachtig en hij glimlacht.

'Oke, zullen we dan daar naar toe gaan. Bespreken we het daar verder.' Zegt hij en ik knik. We lopen naast elkaar er naar toe. ik stelde nog mijn nicht aan hem voor en ze knikte maar wat. Ze zal wel denken, wat dit voorstelt. Pas nog zou ik gaan trouwen met Jamal.

Het was druk in de ijssalon, maar gelukkig konden we nog plaats vinden. Rachid neemt tegenover mij plaats.

'Hoe is je vakantie?' vraagt hij mij om de stilte te verbreken. Ik antwoord dat het goed is.

'je gaat trouwen?' Vraagt hij mij en ik schud mijn hoofd.

'Ik zou gaan trouwen, het is gelukkig allemaal niet door gegaan. Ik ben zo blij,' zeg ik hem zachtjes en gebroken. Hij neemt mijn hand vast en knikt lichtjes. Hij kijkt ongemakkelijk naar me nicht die er bij staat en een beetje geïrriteerd kijkt.

'Ik denk dat eentje er niet zo blij mee is,' zegt hij en ik knik glimlachend.

'Ik weet eerlijk gezegd niet of het wel zo een goed idee is, om hier samen te zijn. laten we voor morgen afspreken. Ik neem liever mijn schoonzus mee, zij begrijpt het tenminste.' Zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

'Ja dat zeker en ze houdt super veel van je.' Zegt hij en kijkt mij met een knipoog aan.

'Ja, dat is mij ook opgevallen.' Zeg ik hem trots en hij lacht liefjes.

'Weet je, ik wil je geen problemen bezorgen en het lijkt mij beter je morgen weer te

zien, neem Romaissa mee ofso. Je zou je misschien meer op je gemak voelen.' Zegt hij begripvol en ik knik.

'En jij? Ga je terug naar je hotel?' vraag ik hem en hij knikt.

'Ja, ik voel mij eenzaam, maar maakt niks uit. Ik doe het voor jou,' zegt hij en ik glimlach lichtjes.

'Dank je wel, Rachid.' Zeg ik hem menens. Hij knikt liefjes en staat op. We wisselen nog snel de nummers. Hij neemt afscheid van ons en niet lang daarna word ik overhoord door mijn nicht. Ik vertel haar dat het gewoon een jongen is die ik ken, maar ze kijkt mij argwanend aan. ik negeer haar en besluit weg te gaan.

'Kom laten we naar huis gaan.' Zeg ik haar en ze knikt en volgt mij.

'Romaissa.. jouw heb ik nodig.' Zeg ik haar zodra ik haar in de gang tref. Ze kijkt mij nieuwsgierig aan.

'Wat is er met jou?' vraagt ze mij. Ik kijk haar stralend aan en ze zegt: 'Nee! Haha dat meen je niet!

'Haha je weet het al gelijk he.' Zeg ik haar lachend.

'Ja duuhh, je ogen zeggen al genoeg. Meid ik heb je in tijden niet zo gelukkig gezien.' Zegt ze mij en ik knik kei blij.

'Luister, laten we naar de stah toe gaan en daar verder praten.' Zeg ik haar en ze knikt braaf. We lopen met een koude fles coca cola naar boven en twee glazen. Ayman schijnt met Jouad en wat jongens weg te zijn en moeder en de moeder van Romaissa die zijn met Lina in de woonkamer, met wat familieleden die op visite zijn. Ik had daar geen zin in en we rennen de trappen op naar boven.

'vertel mij alles.' Zegt ze en ik knik en vertel haar heel het verhaal.

'Haha en je nam je nicht mee. Jeetje de mensen van hier zijn jaloers. Hij heeft gelijk jullie kunnen beter morgen gaan. Weet je, je kunt het beste alleen met hem zijn. anders zit ik daar maar een beetje alleen. Wat als ik er voor zorg dat Jouad en ik morgen lekker weg gaan de hele dag. Ik ga wel aan zijn hoofd zeuren en vragen of we weg kunnen. Ik zorg dat ik er de hele middag/avond niet meer zal zijn. kun jij met hem afspreken en dan komt het wel goed. Geloof mij je hoeft nergens bang voor te zijn lieverd. Rachid zal je beschermen.' Zegt ze mij en ik knik braaf.

'haha je hebt gelijk, misschien kan ik dat beter doen. zorg jij dat je hem zo ver krijgt oke.' Zeg ik haar en ze knikt.

'Wees maar gerust. Jij gaat morgen een mooie dag mee maken, met de liefde van je leven.' Zegt Romaissa en ik omhels haar strak. Ze kijkt mij grinnikend aan.

'Laten we eens lekker hier zo gaan liggen. Ik haal de cd speler van beneden en dan gaan we hier muziek luisteren.' Zegt Romaissa en ik knik. Ze loopt naar beneden en niet lang daarna komt ze terug met de cd speler en wat cd's in haar armen.

'Wat heerlijk zeg.' Zeg ik haar en ze knikt glimlachend. We gaan liggen op de ligstoelen en we genieten er van. De muziek galmt door de stah. Ik sloot mijn ogen en droom over morgen als ik hem ga zien. Ik besluit hem te smsen over morgen dat ik alleen kom. Als ik op verzenden druk, krijg ik binnen een minuut al een sms terug, waarop hij vermeld dat hij niet kan wachten. Wel vraagt hij mij rustig aan te doen. ik sms hem weer terug en daarna ga ik weer dromen. Romaissa die ligt te slapen naast mij. Ja ja slapen, ze droomt over Jouad zeker. Ik glimlach breed met gesloten ogen.

We worden na lange tijd gewekt door Ayman die schreeuwend aan komt hollen.

'Mama ... mama wakker worden!' Schreeuwt hij. Ik en Romaïssa openen onze ogen en kijken verward naar Ayman

'Ayman je hebt mij laten schrikken.' Zegt Romaïssa. Jouad komt ook al aangelopen.

'Ewa dames, zitten jullie lekker te genieten van het weer.' Zegt Jouad en neemt naast Romaïssa plaats.

'Hmm ja.' Antwoord Romaïssa en kijkt glimlachend naar mij. Ik glimlach terug en sluit mijn ogen weer.

'zullen we wat leuks gaan doen?' Vraagt hij en kijkt zowel mij als Romaïssa aan.

'haha, nou gaan jullie twee gezellig samen. Ik blijf wel met de kinderen als jullie willen.' Zeg ik ze. Jouad kijkt naar Romaïssa en Romaïssa schudt haar hoofd.

'Nee gek, we nemen je ook mee. Ayman en Lina mogen van mij wel mee hoor.' Zegt ze.

'Dat weet ik wel, maar ik gun jullie een avond alleen met ze tweeen. Hebben jullie lang niet gehad.' Zeg ik ze en Romaïssa schudt haar hoofd weer.

'Kom met ons mee en laten we lekker ergens naar toe gaan.' Zegt ze. Ik knik en zeg haar dat het goed is.

'Als Jouad wil, gaan we morgen met ze tweeën lekker weg.' Zegt ze en kijkt hem ondeugend aan. Jouad kijkt haar glimlachend aan en port haar in haar zij.

'Wil je zo graag met mij weg.' Zegt hij en ze knikt als een klein kind.

'Oke, dan ben ik morgen voor jouw alleen.' Zeg hij haar en ze klapt blij in haar handen.

'Haha gek mens.' Zeg ik haar en ze schatert het uit.

'Wallah je spoort niet.' Zegt Jouad er achterna en ze slaat hem speels. Algauw beginnen ze te stoeien en Ayman springt er boven op.

Ik kijk ze glimlachend aan. Wat een leuk stelletje zijn ze.' Dacht ik en sta overeind.

'Ik ga mij dan omkleden.' Zeg ik ze en loop weg. Ik hoor ze nog achter mij als kleine kinderen stoeien.

Ik ging mij op mijn mooist maken en loop met een tasje naar mijn broer en schoonzus.

'Nou klaar, laten we dan gaan.' Zegt Jouad en Romaïssa haakt haar arm in de mijne.

'Waar zijn de kleintjes?' Vraag ik Romaïssa.

'Ze zijn bij onze moeders gebleven. Lekker volwassenen onder ons.' Zegt Romaïssa en glimlacht.

'Haha oke dan.' Zeg ik haar terug en we lopen naar buiten. We stappen de auto in en rijden richting strand. Volgens Jouad was er een feest op het strand met beroemde zangers en danseressen en daar zouden we heen gaan. Ik had er wel zin in.

De volgende dag word ik vroeg wakker en ga een lekkere douche nemen. Ik ga ontbijten en inmiddels worden Jouad en Romaïssa ook wakker.

'Hey zusje,' groet Jouad mij en ik groet hem terug.
'Kom ontbijten,' zeg ik hem en hij komt naast mij zitten. Romaiassa komt ook daarna.
'Heb je lekker gedoucht?' vraag ik haar en ze knikt.
'Jouad en ik gaan lekker een hele dag weg. We zijn van plan naar tanger te gaan.'
Zegt ze spontaan en ik kijk haar glimlachend aan.
'Voor een dag?' vraag ik haar en ze knikt. Ik doe alsof ik niks weet.
'Ja we gaan gewoon zometeen en komen pas laat in de avond terug.' Zegt ze mij en kijkt trots naar Jouad. Hij knikt maar wat en eet door.
'Nou gezellig hoor. Wallah, ben jaloers op jullie.' Zeg ik ze en Jouad kijkt mij aan.
'Je mag van mij mee hoor.' Zegt hij. Ik schudt mijn hoofd.
'Nee nee, jullie gaan met ze tweeën, dat is de bedoeling van deze uitstapje.' Zeg ik ze. Ze knikken en Jouad haalt zijn schouders op.
'Ik beloof dat als het er super gezellig is. Ik jouw en moeder en de rest de volgende keer mee neem.' Zegt hij en ik knik.
'Safi, beloofd.' Zeg ik hem en glimlach naar ze. Ze ontbijten en trekken hen kleren aan en gaan daarna weg. Ze nemen afscheid van moeder en schoonmoeder en lopen de deur uit met de kleintjes. Ik spring op en zeg tegen moeder dat ik lekker ga winkelen. Ze vraagt mij met wie ik ga en ik antwoord dat ik met een vriendin uit Nederland ga afspreken. Ze gaat er mee akkoord en zegt dat ik wel moet opletten. Ik besluit mij om te gaan kleden en loop naar mijn kamer.
Ik trek een mooie zomerse jurkje aan. heel fleurig en doe er witte slippers onder aan. Mijn haren steek ik leuk op. Ik kan niet wachten tot ik bij Rachid ben. Ik loop met mijn tasje de trappen af en groet moeder en de moeder van Romaiassa snel en loop de deur uit. Ik krijg nog een sms van Romaiassa dat ik rustig aan moet doen en ze wenst mij veel plezier. Echt een schat is het, dacht ik.
Ik loop de straten op en ga zo snel als ik kan naar de afgesproken plaats. Het was gewoon in de stad, dus ik kende het hier wel een beetje. Ook al kom ik er een keer per jaar.
Ik Eindelijk kom ik aan bij ons plekje, versuft door het weer loop ik naar hem toe. ik zag hem al staan bij het kraampje. Ik herken hem uit duizenden. Als ik voor hem sta, kijkt hij mij lachend aan.
'haha nog steeds het zelfde. Je bent altijd dood zodra de hitte er is.' Zegt hij mij en ik kijk hem verlegen aan.
'Ja je hebt gelijk,' zeg ik hem bijna fluisterend. Hij geeft mij een hand en schudt die stevig. Daarna bukt hij naar voren en kust mij op mijn wangen.
'Alles goed met je?' vraagt hij mij.
'Ja, Elhmdl gaat goed en met jou?' vraag ik hem.
'ja lekker lieverd. Je ziet er prachtig uit. Engeltje. Je bent een bloedmooie bloem.'
Zegt hij en neemt mijn hand weer vast. We besluiten te lopen. Ik werd helemaal warm door zijn woorden. Ik werd van alle kanten bekeken. Door jaloerse meisjes of jongens die mij smerig aankijken. Alsof ze mij kennen, tazzz man. Dacht ik kwaad. We besluiten naar het strand te gaan, waar ik op zich wel zin in had. Rachid geeft aan een auto te hebben gehuurd voor een weekje. Rachid kennende haat taxi's en bussen. Ik stap bij hem in en we rijden richting het strand.
Het beloofde een te gekke dag te worden. In de auto had Rachid muziek op.

Eenmaal aangekomen bij het strand stappen we beide uit. We lopen naar een rustig plekje. Ik met mijn slippers in mijn handen en hij de zijne in zijn handen.

'Wacht hier oke, ik ga wat te drinken voor ons beide halen. Nergens naar toe gaan.' Zegt hij en grinnikend schudt ik mijn hoofd.

'ik zal hier op je blijven wachten, echt waar.' Zeg ik hem en hij knipoogt naar mij.

Daarna loopt hij weg en niet lang daarna komt hij weer terug met koude flesjes fris.

We gaan een stukje verderop op het zand zitten en zijn voor even stil. We staren beide naar de golven van de zee.

'lekker rustig,' verbreek ik de stilte. Hij kijkt mij aan en glimlacht knikkend.

'Waarom is het zo fout gegaan tussen ons, Siham?' Vraagt hij mij. Ik kijk hem beschaamd aan. Ik wist niet wat ik er op moest antwoorden. Ik ben gewoon zo stom geweest.

'Dat weet ik niet, Rachid. Het is zo raar gegaan allemaal. Hij.. hij viel mij in eens lastig en beweerde dat ik hem ook leuk vond. Het ging zo snel en zo raar allemaal. Voor ik het wist, liet ik hem toe om mijn hart binnen te dringen. Ik was zo stom geweest. Ik had het nooit moeten doen. hij heeft er alleen mee gespeeld...' ik voelde de tranen opkomen. Zijn blik verstrakte en hij keek mij niet aan.

'Rachid...' zeg ik fluisterend. Het lijkt of hij mij niet eens wou aan kijken. Zou hij mij haten? Nee, want dan zou hij niet helemaal hier naar toe komen. Sprak ik mij zelf streng toe. ik nam een diepe zucht. Ik leg mijn hand op de zijne en streel zijn hand.

'Sorry...' zeg ik weer fluisterend. Hij schudt zijn hoofd en kijkt mij aan.

'Weet je hoeveel pijn je mij hebt gedaan?' vraagt hij mij. Ik knik. Ik was het er zeker van bewust. Ik heb hem en mij zelf pijn gedaan.

'Bilal was het niet waard! Echt waar... ik ben zo stom geweest.' Zeg ik hem.

'Zeg eens eerlijk.. houd je echt van mij nog?' vraagt hij mij en kijkt mij met een strakke blik aan. ik kijk hem aan en knik met mijn hoofd.

'Ja! Ik houd echt nog steeds van je. Mijn gevoelens voor jou zijn nooit weg gegaan.' Zeg ik hem.

'Waarom lieg je, je hield toch in eens van hem? Je was mij totaal vergeten, Siham.' Zegt hij weer met een gebroken stem. Ik schud mijn hoofd.

'Zeg dat aub niet. Je weet niet of ik echt niet meer van je hield. Nogmaals het was een stomme fout van mij. Als ik de tijd terug kon draaien dan had ik het wel geweten. Bilal heeft mij zo beïnvloed. Ik snap mij zelf niet eens.' Zeg ik hem.

'Ik begrijp het niet. Ik vraag mij af dat als Bilal je echt wilde. Zou je voor hem hebben gekozen?' vraagt hij mij. Ik kijk hem met grote ogen aan. die vraag had ik niet zien aan komen. Ik was er zelf nooit bij stil gestaan. Ik wilde hem wel echt toen. Ik had echte gevoelens voor hem, waarom doe ik dit eigenlijk. Is het wel een goed idee dat we hier nu zijn? ik voelde de pijn weer. Ik haat mij zelf zo erg. Waarom doe ik hem pijn. Hij heeft gelijk. Hij verdient dit niet, hij verdient een meid die echt van hem houdt en hem niet bedriegt. Niet dat ik niet meer van hem houdt. Ik houd nog steeds ontzettend van hem. Ik knipper met mijn ogen. De tranen lijken in meerderheid te komen. Ik wil niet huilen in zijn bijzijn. Hij zal mij een zielig hoopje vinden. Opeens voel ik zijn hand op mijn gezicht en hij dwingt mij hem aan te kijken.

'Ik vroeg je iets.' Zegt hij en wacht op mijn vraag af. Ik kijk hem met betraande ogen

aan.

'Weet je, ik zou het eerlijk gezegd niet weten. Wat ik wel weet is dat er absoluut geen toekomst voor ons weggelegd was, want Jouad zou het nooit accepteren...'

'Ooh en dus dacht je dan maar Rachid weer.' Zegt hij zo koel mogelijk. Ik schrik van zijn woorden en kijk hem met grote ogen aan.

'Nee! Doe normaal. Rachid ik heb een fout gemaakt, ja dat weet ik en dat ben ik mij zelf ook bewust van. Moet ik daar de rest van mij leven voor gaan boeten. Weet je, je verdient dit niet. Ik vind dat je een meid verdient die je nooit heeft bedrogen. Je haat mij, ik weet eigenlijk niet eens waarom je gekomen bent. Misschien had je het niet moeten doen.' zeg ik hem en sta op. Ik was gefrustreerd en hij deed mij pijn. Verward kijk ik om mij heen. Ik wilde weglopen. Ik ga weg, dat is het beste. Maar hoe kom ik thuis.

'Siham..' zegt hij en staat op. Ik zie aan zijn gezichtsuitdrukking dat hij spijt heeft van zijn woorden.

'Ik bedoel het niet zo. Tuurlijk ben ik niet voor niks gekomen. Ik ben hier voor jou en om het goed te maken. Romaiassa heeft mij verteld dat je in Marokko de grootste fout van je leven zou begaan en dat als ik je niet tegen zou houden, omdat ze wist dat we beide nog van elkaar houden, dan zou jij de rest van je leven ongelukkig leven en dat wil ik niet. Ik ken je als geen ander om te weten hoe graag jij zou willen trouwen, met de liefde van je leven. Alleen dan zou jij trouwe en niet eerder. Zeker niet met een neef waar aan je uitgehuwelijkt word.' Zegt hij mij. Ik kijk hem knikkend aan. hij had gelijk, dus hiervoor was hij gekomen.

'Ben je ook gekomen om ons weer een kans te geven, of zie je dat niet meer zitten?' vraag ik hem. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Zeg dat niet. Ik wil ons zeker een kans geven. Daar twijfel ik niet aan. sorry als ik zulke dingen zei, maar ik bedoelde het niet zo. Je kunt begrijpen dat ik veel pijn heb geleden. Het lijkt wel niks Siham. Walakin ik heb al die tijd tot nu toe alleen maar pijn gevoel dat ons niet meer bestaat. Dat jij mij niet meer wou. Weet je hoe hard dat aankomt. Ik heb nooit verwacht dat een meisje mij ooit zou verlaten voor een ander. Ik wil je ook niks verwijten. Ik snap het als verward was destijds. Ik wil alleen een ding weten... en dat is of je echt van mij houdt. Wil je mij ook echt! Hou je niet van Bilal?' vraagt hij mij en dwingt mij hem aan te kijken. Ik kijk hem met betraande ogen aan.

'Ik weet niet wat er gebeurd is toen. Ik snap mij zelf niet, dat ik ooit hebben kunnen vallen op een persoon die harteloos is. Na alles wat hij ons heeft aangedaan. Ik snap het tot de dag van vandaag nog steeds niet, maar een ding weet ik wel... dat is dat ik nog steeds van je hou en dat ik mijn leven altijd met jou heb willen delen... nog steeds! Echt Rachid.. nog steeds lieve schat. Ik hou van je, je moet mij geloven. Ik weet dat ik je pijn heb gedaan. Heel veel pijn. Ik vraag je om vergiffenis. Ik kan pas weer met jou opnieuw beginnen, als jij mij ook werkelijk wil vergeven en hier overheen kan komen.' Zeg ik hem en hij kijkt mij zwijgend aan.

'Rachid.. zeg iets.' Zeg ik hem na een tijdje als hij nog steeds niks zegt. Hij neemt een diepe zucht en neemt mijn hand vast.

'Ik wil ook niks liever, dan met jou samen zijn en met jou oud worden. Je weet dat ik altijd serieus met je was. Altijd, Siham.' Zegt hij mij en ik knik.

'Dat is waar, Rachid.' Zeg ik hem en kijk hem spijtig aan.

'De gevoelens die ik voor jou voel, zijn te sterk om nog boos op je te blijven. Ik zou niet zonder je willen. Ik heb het ervaren, maar het voelde niet compleet. Niet zoals het had moeten zijn, Siham. Al die jaren samen, het is te veel. Wij hebben te veel meegemaakt. Hebben zoveel van elkaar gehouden...' zegt hij met een zachte stem.

'Nog steeds houden we van elkaar. Rachid gevoelens van zoveel jaar, die we hebben opgebouwd kunnen niet in een klap over zijn. nog maal ik weet niet wat mij bezielde. Echt waar.' Zeg ik hem snikkend. Hij knikt en veegt met zijn vingertoppen mijn tranen weg.

'Kom eens hier.' Zegt hij en neemt mij in zijn armen. Hij omhelst mij zo strak. Daarna laat hij mij los en kijkt mij met een tedere blik aan.

'Dat had ik even nodig,' zeg ik hem fluisterend. Hij glimlacht en buigt zich voorover naar mij.

'Ik hou van je, bloempje.' Zegt hij en drukt een kus op mijn voorhoofd.

'Bij deze heb ik je alles vergeven en vraag ik je lieve Siham om met mij opnieuw te beginnen.'zegt hij en kijkt mij aan.

'Ik wil niet met je opnieuw beginnen... ik wil met je verder gaan, waar we gebleven waren.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Dat heb ik nog liever... want dan wil ik je het volgende zeggen. Ik ga je ten huwelijk vragen en owee als je nee zegt.' Zegt hij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Wat...?? Dat meen je niet. Zo snel?' vraag ik hem. Hij knikt trots en zegt: 'Ja wat denk jij? Wil je dat dan niet?'

'Haha jawel, tuurlijk wel. Dat was inderdaad ook waar we gebleven waren.' Zeg ik hem en hij kijkt mij glimlachend aan.

'nou dat is mooi om te horen, lieve meid.' Zegt hij en drukt weer een kus op mijn voorhoofd.

'Kom laten we wat gaan eten, ik verga van de honger.' Zegt hij en trekt mij aan mijn hand mee naar een restaurant. Mijn dag was weer volmaakt. Ik was blij dat we het weer goed hadden. Ik hou van hem, dat wist ik zeker. Hand in hand lopen we naar een dicht bijzijnde en natuurlijk gezellige restaurant.

De hele dag hebben we het gezellig gehad en toen besloten we naar huis te gaan. Hij heeft mij netjes afgezet in de buurt van ons huis. Ik loop nadat ik afscheid van hem heb genomen met grote passen naar huis. Helaas moest ik bij deze afscheid van hem nemen, want hij gaat naar zijn ouders terug. Hij was hier even om het goed te maken en dan zou hij weer naar zijn stad terugkeren. Ik kon niet wachten tot we in Nederland weer waren. Ik wou weer bij hem zijn. we zouden het nu alleen maar nog met de telefoon doen. Eenmaal thuis aangekomen, waren Jouad en Romaissa nog niet terug gekomen. Gelukkig maar, had geen zin in gezeur van Jouad. Laat alleen maar wat er toen gebeurd was met Bilal. Dat was erg genoeg, als hij er nu achter zou komen dat het een ander is, gaat hij mij zeker uithuwelijken. Ik kom Hakim tegen mijn broer in de deuropening en Imad.

'Ewa broers.' Zeg ik ze en geef ze de hand.

'ewa zusje,' zegt Hakim en vraagt mij of ik het gezellig had vandaag. Ik knik braaf en lieg dat ik met mijn vriendin was uit Nederland en hij knikt te vreden.

'Hoe was Marakkesch?' vraag ik hem en hij antwoord dat het te gek was. Hij haalt gelijk zijn fotocamera te voorschijn en laat mij foto's zien. Ook Imad begint er enthousiast over te vertellen. We bleven voor de deur zitten tot een nicht aan kwam lopen. Het was mijn nicht die wel eens met mij op pad gaat.

'Salam Siham,' groet ze mij en ik groet haar terug.

'Waar was je vandaag?' vraagt ze en kijkt mij sluw aan. ooh nee, zolang ze maar niet verdacht gaat doen, dacht ik.

'Lekker winkelen,' zeg ik haar en dacht ga niet te veel hierover zeggen.

'Alleen?' vraagt ze mij.

'Nee natuurlijk niet alleen! Ben geen zieligerd.' Zeg ik haar en glimlach nep. Ze kijkt mij

Met een valse lach aan.

'Ooh dacht al. Met wie was je dan?' vraagt ze mij. Ik kijk geïrriteerd naar Hakim.

'Ze moeten ook alles weten zeg.' Zeg ik hem en hij schiet in de lach.

'Ik mag ze niet, dat je dat maar weet. Ik kom hier vakantie vieren en de rest kan van mij part dood vallen.' Zegt hij koel en roept Imad om weer er vandoor te gaan.

Gelukkig maar, dacht ik. Als ze weg zijn, vraagt ze waarom ik haar geen antwoord wil geven.

'Lieve schat, ik ga met wie ik wil en sta waar ik wil. Ik ben niemand een verantwoording schuldig.' Zeg ik haar en zet er een grote glimlach achter. Ze kijkt mij geïrriteerd aan en haalt haar schouders op. Daarna zegt ze dat ze naar huis gaat. Gelukkig maar, ga aub weg. Dacht ik maar bleef aardig en wens haar een fijne avond.

Laat in de avond komen Jouad en Romaisa terug. Ik groet ze en vraag naar alle details. Ze kijkt mij geamuseerd aan en zegt: Jij moet mij alle details vertellen!

'Haha Wallahila.' Zeg ik haar en besluit haar te vertellen, zodra Jouad er vandoor ging. Hij ging nog naar buiten, met wat neven ergens zitten en wat drinken.

Romaisa kijkt hem met grote ogen aan en ik merk dat ze het niet goedkeurt.

'Ja wat?' vraagt hij. Ze doet haar handen in de zij en zegt: 'Kijk hoelaat het is man. Waar ga je nog zo laat heen?'

'Naar wat neven, dat zei ik toch.' Zegt hij en ze schud haar hoofd.

'Het is laat Jouad.' Zegt ze hem weer.

'Ja en dan. Ik ben heus niet bang buiten in het donker hoor.' Zegt hij en ik wist dat hij haar zat te plagen, door zo een opmerking te geven. Ze kijkt hem kwaad aan en draait zich om. Neemt Ayman aan zijn hand. Lina die slaapt al en is in de kamer met haar oma's.

Romaisa en ik lopen ook naar boven de trappen op met Ayman aan haar hand.

We gaan, nadat we Ayman in bed leggen naar de stah om te praten.

'Heb jij ook zo een zin om te vreten of ik alleen?' vraagt ze mij en ik schud mijn hoofd.

'Haha ik heb ook wel zin in iets hoor. Kom halen we iets en dan kunnen we gezellig bijpraten. Ik heb je veel te vertellen.' Zeg ik haar en ze kijkt mij nieuwsgierig aan.

'gezellig.' Zegt ze en staat op.

'Ik ben zo terug,' zegt ze en loopt weg. Na een tijdje hoor ik haar de trappen oplopen. Het was heerlijk om op deze tijdstip boven op de stah te zitten.

Ik heb Romaiassa heel het verhaal verteld en ze was super blij voor mij. Daarna heeft zij mij verteld over haar uitstapje met haar man en het klinkt heel leuk. Ik vroeg haar of we er voor we terug keren naar Nederland weer naar toe gaan en ze vond het een goed idee.

Romaiassa

Als Jouad terugkomt laat in de nacht. Praat ik niet tegen hem. Ik en Siham waren nog boven en ik hoor Jouad de trappen oplopen.

'heey dames, jullie zijn nog op.' Zegt hij. Ik negeer hem en Siham kijkt mij glimlachend aan. ze staat op en zegt dat ze gaat slapen. Dat doet ze expres, zodat ze ons de tijd gunt om het uit te praten, maar daar heb ik absoluut geen zin in. Ik ben boos op hem, hij luistert niet en doet toch waar hij zin in heeft. Ja mannen he, denken alles te kunnen waar maken. Ik neem een diepe zucht en sta op.

'Waar ga je heen, rare.' Zegt hij. Ik draai mij boos om.

'de enige rare die hier rond loopt ben jij ja.' Zeg ik hem boos. Hij kijkt mij met een verbaasde blik aan.

'Zo wat heb jij ineens. Ik wist niet dat je zo boos zou worden, anders was ik thuis gebleven mama.' Zegt hij stom.

'ach, hou toch je mond, want alles wat er uit die mond van jou komt is onzin.' Zeg ik hem pissig. Hij moest er om lachen, maar daarna kijkt hij mij serieus aan.

'Je bent echt boos he?' vraagt hij.

Ik ga slapen, doei.' Zeg ik hem bot en loop naar beneden. Ik ga naar onze kamers en doe de lichten aan. ik voel zijn armen om mijn middel en hij drukt mij stevig tegen zich aan.

'Jouad laat mij los!' zeg ik hem fel.

'Nee!' zegt hij net zo fel terug. Ik probeer hem weg te duwen, maar het lukt niet.

'waarom doe je zo, koppige. Ik was met vrienden en wat neven buiten ja. Je doet alsof ik ergens heb uitgehangen met een dame.' Zegt hij boos. Nu was het Jouad die boos werd.

'Je stelt je zwaar aan,' zegt hij weer na een tijdje als ik nog steeds hem negeer. Hij laat mij los en loopt weg. Ik hoor hem na een tijdje weer terug lopen. Hij trekt zijn kleren uit en trekt alleen een boxer aan en stapt in ons bed. Ik was mij nog aan het uitkleden en doe een licht doorzichtig kort jurkje aan en ga naast hem liggen. Lina die lag sliep met haar oma's, Siham en Ayman. Die willen ook altijd met hen slapen zo lief gewoon. Dat was wel fijn, hadden ik en Jouad wat tijd voor ons zelf. Alleen nu had ik daar absoluut geen zin in. Waarom was ik eigenlijk boos op hem. Misschien was ik een beetje jaloeers. Ik had weer wat waanidee's nadat hij zo laat nog naar buiten wou gaan en hij luisterde niet naar mij en dat maakte mij nog kwader. Ik neem een diepe zucht. Misschien stelde ik mij ook wel aan. Jouad lag voor zich uit te staren. Hij kijkt naar de plafond en heeft zijn handen onder zijn hoofd gelegd.

'Jouad...' zeg ik zachtjes. Hij is de gene die nu geen antwoord geeft. Oke hij wil het

zo spelen, dacht ik. ik draai mij om op mijn buik en ga zo liggen dat ik hem recht in de ogen kan kijken. Hij kijkt mij even aan en dan kijkt hij weer weg.

'Rotzak!' zeg ik hem en hij kijkt mij met een verbaasde blik aan.

'Waar aan heb ik dat te danken?' vraagt hij kalm.

'Je luistert niet.' Zeg ik hem.

'Ooh en jij wel?' vraagt hij mij en fronsd zijn voorhoofd.

'Jij begon.' Zeg ik hem weer. Hij schudt zijn hoofd en kijkt weer weg.

'Oke, sorry. Je hebt gelijk. Misschien stelde ik mij ook wel aan. alleen ik wou niet dat je nog zo laat weg ging.' Zeg ik hem.

'En waarom? Ik ben een man hoor. Ik heb niemand zijn verantwoording nodig of ik wel of niet zo laat weg kan. Ik doe niks verkeerd of vertrouw je mij niet als ik zo laat weg ga?' vraagt hij uiteindelijk. Ik kijk hem met grote ogen aan en weet niks te zeggen.

'Even over dat man zijn. natuurlijk is het niet zo dat je niemand moet verantwoorden. Ik ben de eerste die je moet verantwoorden. Ben je vrouw. Jij zou het ook prettig vinden als je wist waar ik heen ging.' Zeg ik hem.

'Ja dat klopt. Ik heb je toch ook verteld waar ik heen ga, maar jij verbied het mij. Ik mocht van jouw niet naar wat vrienden en neven. We zaten hier een straat verderop lieve schat.' Zegt hij mij.

'Ja, mohiem. Als ik vind dat je niet zo laat de straat op moet gaan. Dan heb ik er het recht op het te zeggen.' Zeg ik hem weer.

'Ja ja , weet je laten we ophouden. We maken het alleen maar erger dan het is.' Zegt hij weer. Ik kijk hem geïrriteerd aan.

'Weet je misschien vertrouwde ik je voor even weer niet.' Floepte ik er uit. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Wat?!' vraagt hij mij. Ik kijk hem spijtig aan.

'Je moet niet gelijk zo fel reageren.' Zeg ik hem rustig.

'jij bent gek. Nee ik moet zo dood normaal gaan doen. Hoelang blijf je er mee rondlopen. Dat als ik weg ga of wat dan ook, je mij niet gelooft of vertrouwt. Ik dacht dat we hiermee allang klaar waren mevrouw.' Zegt hij. Ik merkte aan zijn gedrag dat hij dit niet leuk vond dat ik dat zei.

'nee, je begrijpt het verkeerd...' ik wist niet meer wat ik moest zeggen. Ik vertrouw hem wel, alleen soms krijg ik van die gekke ideeën. Het is niet gek, hij zou het zelfde misschien doen.

'Ja... waarom begrijp ik het verkeerd? Vertel mij eens.' Zegt hij en ik kijk hem zwijgend aan.

Hij kijkt mij afwachtend aan.

'Sorry oke, schatje ik hou van je.' Zeg ik hem uiteindelijk.

'Ja dat zou best, maar vertrouw je mij ook?' vraagt hij mij.

'Ja tuurlijk Jouad. Aub laten we er geen drama van maken.' Zeg ik hem. Hij kijkt voor even weer naar de plafond en dan kijkt hij mij weer aan.

'ik vertrouw je echt lieverd. Sorry, het is niet gek dat ik voor even weer die waanideeën had. ik wilde het zelf ook niet schat. Misschien zei ik het ook verkeerd. Ik had niet moeten zeggen dat ik je niet vertrouwde. Ik vertrouw jou wel. Ik vertrouw die meisjes niet. Ik... ik had voor even die slechte gedachtes weer. Dit kun

je mij niet kwalijk nemen. ik ben alleen bang je te verliezen Jouad. Ik hou van je en wil je niet kwijt. Ik zou het niet nog eens aan kunnen dat jij en ik weer uit elkaar gaan. Sorry, echt waar.' Zeg ik hem. Hij schuift een beetje naar mij toe en slaat zijn armen om mijn middel.

'Romaissa, ik zou je nooit meer willen vervangen met een ander. Je wil niet weten hoe gelukkig ik ben, met mijn vrouw en gezin. Niemand zou er verandering in kunnen brengen. niks is het meer waard. Sorry dat ik dat toen wel had gedaan, maar geloof mij ik geleerd van mijn grote , stomme fout die ik gemaakt had. maar het was het niet waard. Al die tijd bleef je in mijn gedachtes rond dwalen lieverd. Echt waar. Jij bent mijn enige echte. Knoop dit goed in je oren, Romaissa. Niemand die je plaats in zal nemen.' zegt hij en neemt mij strak vast. Ik nestel mij tegen hem aan en leun met mijn hoofd op zijn brede schouders.

'Ik hou van je, Engeltje.' Zegt hij en drukt een kus op mijn lippen. We blijven nog de hele nacht op samen. Als de zon bijna opkomt vallen we in slaap.

Ik was superblij voor mijn schoonzusje. Ze was weer vrolijk en opgewekt, nadat het goed is gekomen tussen haar en Rachid.

We hadden nog een week en dan zouden we terug keren naar Nederland. Het was jammer dat het zo snel is gegaan. Ik ben een paar keer langs mijn vader gegaan. Hij is heel erg ziek. Ik was weer van plan om te gaan, samen met Jouad en mijn kinderen. Laatst dat ik er was, was zijn vrouw niet zo aardig tegen ons. Ze deed nogal kortaf en onbeschoft. Ze kwam niet eens bij ons zitten. Ze heeft vader zo gemanipuleerd dat hij niet eens een woord tegen haar durft te zeggen. Hij gaat met alles akkoord. Ik neem een diepe zucht en staar voor mij uit. Vader is een verloren man geworden. Wie had gedacht dat vader zo zou eindigen, na zijn tweede huwelijk. Ik denk dat als hij zelf de stap terug mocht zetten, hij zeker er voor had gekozen bij moeder te blijven. Toen was hij tenminste wat gelukkiger, ook al beweerde hij van niet. Ik snap sommige mannen gewoon niet. Ik voel de hand van Jouad op mijn rug en hij streelt hem.

'Waar denk je aan, lieverd?' vraagt hij mij. Ik kijk hem glimlachend aan en schud mijn hoofd.

'Nergens,' antwoord ik maar snel en hij kijkt mij bezorgd aan.

'Weet je het zeker. Je was anders heel ver in gedachten gezonken.' Probeert hij nog een keer.

'Ik weet en ik was inderdaad aan het piekeren over iets.' Zeg ik hem en kijk hem met een zwakke glimlach aan.

'waar dacht je dan aan?' vraagt hij mij en neemt mijn hand vast. Hij streelt de bovenkant van mijn hand.

'Ik dacht aan vader.' Zeg ik hem en neem een diepe zucht. Hij knikt.

'Ik snap het. Je vader ziet er heel ziek uit meskien.' Zegt hij en ik knik naar hem.

'Ja, inderdaad. Het gaat slecht met vader. Ik ben bang dat ik hem op een dag voor goed kwijt raak. Ik weet dat de dood voor iedereen is.' Zeg ik hem.

'Nee schatje, het gaat goed komen. De dood is inderdaad voor iedereen, niemand weet wie er eerder dood gaat.' Zegt hij mij. Ik leun met mijn hoofd tegen zijn borstkast en blijf zo liggen. Hij streelt voorzichtig mijn haren.

'Zullen we de stad in gaan. Jij wilde toch nog kijken of je jurken klaar zijn en je had een jelleba vorige keer gezien.' Zegt hij mij.

'Ja klopt. Kom laten we gezellig gaan winkelen.' Zeg ik hem. Ik sta op en zeg hem even om te gaan kleden.

Ik besluit een leuke zomerjurk aan te trekken en daaronder een legging met knoopjes aan de onderkant. Ik doe mijn haren half vast en half los en doe wat lichtjes make up en dan wat parfum. Neem mijn witte tas, zonnebril en loop naar beneden. Jouad was in de deuropening en draait zich om, zodra hij mijn slippers hoort op de betegelde trap. Hij kijkt mij goed gekeurd aan en fluit dan er achteraan. Ik kijk hem lachend aan.

'Jij bent gek joh,' zeg ik hem en ik vraag hem gelijk er achteraan waar de kinderen zijn.

'Lina en Ayman zijn in de woonkamer, ik haal ze wel.' Zegt hij en ik knik. Ik neem Lina van hem over en zet haar in haar buggy. Daarna lopen we richting de centrum. Jouad heeft Ayman vast.

Lina is bijna een jaar oud en dan kan ze gaan leren lopen. Dat zijn de mooie momenten die er zijn, dacht ik geamuseerd. Ik weet nog goed hoe het was bij Ayman. Alleen heeft Jouad het nooit kunnen mee maken en nu wel inchaallah. We gaan eerst langs voor mijn jurken die gemaakt zullen worden. Als we er eenmaal zijn, herkent ze die vrouw ons gelijk. Ze haalt mijn vier jurken die ik heb laten maken te voorschijn. Ik kijk met een tevreden blik naar de eerste jurk.

'Sjiek hoor,' zeg ik Jouad en hij knikt glimlachend.

'Wil je het passen?' vraagt ze mij. Ik vind het goed, het was gelukkig rustig bij haar. Normaal is het super druk. Ik loop naar achteren en trek het aan. ze doet mijn riem op. Het staat beeldig, dacht ik als ik een blik in de spiegel werp. Ik kijk Jouad aan en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Het staat je goed, prinses.' Zegt hij mij en ik glimlach verlegen. Ik pas gauw de andere drie. Wat een gedoe allemaal. Maar ik genoot er van, want een voor een waren ze beeldig.

Ik ging tevreden met Jouad weg bij haar, nadat ik haar betaalde. We besloten naar een juwelier te gaan.

In de etalage stond een mooie set, wit goud. Beeldig gewoon. Ik kijk mijn ogen uit.

'Die is mooi,' zegt Jouad als hij het ook opmerkt.

'ja klopt,' antwoord ik terug. Ik wil verder lopen als hij vraagt of ik hem wil.

'Ik weet het niet. Weet je hoeveel ik heb gekocht de afgelopen tijd.' Zeg ik hem. Hij haalt zijn schouders op.

'geeft niet, ik heb er maar eentje van jouw.' Zegt hij en ik kijk hem met grote ogen aan.

'Dat is je geraden ook nog meneer Ben Yahya.' Zeg ik hem en por hem in zijn zij. Hij glimlacht en slaat een arm om mij schouders.

'Nou laten we die nemen dan.' Zegt hij. Ik vraag de juwelier of hij mij wil helpen. hij neemt hem te voorschijn en ik kijk nog maal er naar. Ik pas hem even en dan zegt Jouad dat ik hem zeker moet nemen, want hij staat mij beeldig.

'hij zal passen bij die grijze takshita van je.' Zegt hij en ik knik. als we naar buiten lopen, dan bedank ik mijn man.

'geen dank, alles voor mijn allerliefste dat weet je toch.' Zegt hij en knipoogt naar mij.

'haha yep. Als we niet in Marokko rond hingen en er zoveel mensen waren om ons heen, dan had ik een dikke kus gegeven op die lekkere lipjes van je.' Zeg ik hem ondeugend en hij schiet in de lach.

'Jij bent gemeen. Nu wil ik heel graag een kus.' Zegt hij en kijkt mij verlangend aan. ik lach om hem en haal dan mijn schouders op.

We hebben lang gewinkeld en keren dan terug naar huis. Eenmaal thuis plof ik neer op de bank.

'Haal een glas cola voor mij,' zeg ik Jouad en hij knikt. Hij loopt naar de keuken en komt gauw terug met twee glazen en een fles cola.

'waar is Ayman?' vraagt hij mij.

'die is met zijn tante voor de deur aan het spelen met de bal.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Lina die is met haar oma's boven op de stah. Ze zijn haar in bad aan het doen hahaha. Je weet wel die kuip die hebben ze gevuld en hebben haar er in gestopt.'

Zeg ik hem lachend. Hij knikt en ploft naast mij neer.

'ben je moe?' vraagt hij mij.

'ja man. We hebben veel gelopen. Maar wel lekker.' Antwoord ik hem.

'gaan we morgen naar je vader?' vraagt hij mij weer. Ik kijk hem aan en knik.

'Ja, dat lijkt mij wel een goed idee. Over een week gaan we terug naar Nederland.' Zeg ik hem.

'Ja schat. De weken zijn omgevlogen, wel jammer, maar aan de andere kant heb ik het hier wel weer gezien.' Zegt hij mij.

'Haha, ik niet hoor. Ik wil hier nog wel blijven hoor.' Zeg ik hem en hij glimlacht.

'Jij wel ja.' Zegt hij en schuift dichtert tegen mij aan. hij begraaft zijn gezicht in mijn nek.

'Ik heb je gemist,' kreunt hij en drukt een klein kusje op mijn huid. Ik giechel zachtjes.

'ik hou van je,' zeg ik hem.

'wat dacht je van mij. Ik hou ook van jouw lieverd.' Zegt hij en drukt nog een kus in mijn nek.

'hmm je ruikt ook lekker.' Gaat hij verder.

'Haha Jouad, dit lijkt mij niet zo een goed idee hoor.' Zeg ik hem en sta overeind. Hij trekt mij terug, maar ik ruk mij los.

'Straks komen ze binnen lopen gek.' Zeg ik hem en sla hem speels. Hij staat op en komt dreigend op mij af.

'Haha nee, blijf uit mijn buurt gek.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met de zelfde blik nog aan.

'Jij vroeg er om. Je daagt mij altijd uit en dan ga je zo zielig doen.' zegt hij.

'Ja sorry hoor. Ik beloof je dat ik je niet meer zal uitdagen. Aub ik ben moe.' Zeg ik hem en hij kijkt mij hoofdschuddend aan. dan zet hij een paar stappen en krijgt mij te pakken.

'Ik heb je,' zegt hij en kietelt mij.

'aaaah haha niet doen rotzak!' gil ik het uit.

'Haha rotzak ook niet. Nu ga ik je helemaal dood kietelen.' Zegt hij.

'Nee, straks komen ze kijken.' Zeg ik hem smekend.

'En dan, dan ga ik ze dood leuk vertellen dat ik je aan het kietelen ben hoor.' Zegt hij gewoontjes.

'nou, Jouad! Ophouden.' Zeg ik hem weer en sla hem speels. Ik probeer hem bij mij weg te duwen, maar hij is sterker. Eindelijk geeft hij het op en drukt gauw een kusje op mijn lippen.

'Zullen we wat gaan eten buiten?' vraagt hij mij.

'Ja gezellig. Nemen we Siham en de kleintjes mee. Vraag of onze mama's ook mee willen,' zeg ik hem en hij knikt akkoord. Hij staat op weer en loopt naar boven. Ik ga naar buiten en vraag aan Siham of ze mee willen. Ayman en Siham gaan in iedergeval mee. Ik kijk Jouad vragend aan.

'Ja, ze willen mee. Ik heb ze zo wat gesmeekt.' Zegt hij mij.

'Haha jij wel.' Zeg ik hem en hij lacht.

'Ze komen er zo aan. Ga jij Lina omkleden.' Zegt hij mij en ik loop de trappen al op. Ik trek mijn dochter haar kleertjes aan en dan loop ik met haar naar beneden.

'wij zijn klaar.' Zeg ik tegen ze, terwijl ik de trappen af loop met Lina in mijn handen.

'Eey mooie meid van mij. Wat zie je er mooi uit.' Zegt Jouad en neemt Lina van mij over. hij speelt wat met haar en we lopen de deur uit als iedereen klaar is. We rijden richting strand, om daar bij een restaurant te gaan eten.

Eenmaal als we zijn, stappen we uit en lopen een gezellige restaurant binnen.

'hmm ze hebben hier lekker vis.' Zegt Jouad en ik kijk hem knikkend aan.

'Ben je hier al eens eerder geweest?' vraag ik hem.

'Ja, vroeger wel eens.' Zegt hij en ik kijk hem knikkend aan. zeker met die vriendinnetjes van hem ofso. Dacht ik jaloers. Ik schud die gedachtes van mij af.

We bestellen wat te eten en drinken. We hadden wat foto's gemaakt. Het was gezellig en we genoten van de lange avond. Het eten was verrukkelijk. We besloten nog wat drinken daar na het eten. Siham besluit met de kinderen even buiten te gaan spelen. Er was een speeltuintje.

Als het al aardig laat begint te worden staan we op en lopen we richting de auto. Ik was moe en wou heel graag naar bed. Ik kon niet wachten tot ik in bed lag. Ik had Lina vast in mijn armen. Ze was wat huilerig deze avond en ik hield haar in mijn armen, ook al zat ik voor aan. ik beveel Jouad wat rustig aan te rijden en hij knikt akkoord.

Als we thuis aan komen loop ik met een huilerige Lina naar boven. Ik neem afscheid van mijn moeder, schoonmoeder en Siham vanaf de trappen en loop door. Ayman volgt mij de trappen op en niet lang daarna komt ook Jouad mij achterna. Hij ploft neer op het bed en bestudeert mij.

'Waarom huilt ze zo de hele tijd?' vraagt hij mij. Ik haal mijn schouders op.

'Ik weet het niet, misschien heeft ze het te warm.' Zeg ik hem.

'Ik weet het niet, ze heeft bijna de hele zomervakantie op zitten.' zegt hij.

'Ja en dan nog kan ze het dit keer te warm hebben.' Zeg ik hem. Ik streel over haar armpjes, die rood zijn en warm aan voelen.

'Ik denk dat ze zich heeft verbrand door de zon overdag.' Zeg ik hem.

'Je had haar toch goed ingesmeerd voor we weggingen overdag.' Zegt hij.

Ik bedacht mij. Had ik haar vanochtend goed ingesmeerd. Ik bedacht mij ineens dat

ik het vergeten was. Wat stom van mij, hoe kan ik zoiets vergeten. Ik had geen enkele dag vergeten toen we in Marokko waren en vandaag wel. Echt stom gewoon, dacht ik.

'Ja dat is het,' zeg ik hem na een stilte.

'Wat? Je bent het vergeten.' Zegt hij en kijkt mij aan.

'Ja stom he. Ik ben het echt helemaal vergeten.' Zeg ik hem.

'Ewa ja kan gebeuren lieverd. Je hoeft je zelf niks te verwijten. Smeer maar wat zalf erop ofso.' Zegt hij. Ik knik en doe wat hij zegt. Ik merk dat ze wat rustiger word als ik haar in smeer. Het koelt vast wel af, bedacht ik.

Ik ging daarna naast mijn man in bed liggen en bleef er zo even liggen.

'Trek je, je kleding niet uit?' vraagt hij mij. Ik zwijg en zeg niks. Ik was bek af en wou even niks doen.

'Lieverd,' zegt hij mij en streelt door mijn haren die los over mijn schouders hangen.

'Jaa..' zeg ik beetje zeurend. Hij is even stil en daarna vraagt hij mij wat er is.

'Niks helemaal niks. Waarom moet er altijd wel iets zijn.' zeg ik hem en hij kijkt mij nonchalant aan.

'Wat heb jij mens. Ben je ongesteld of moet je het worden?' vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

'Nee en hou je kop eens!' snauw ik hem af. Ik sta overeind en doe voorzichtig mijn kleren uit en doe dan een simpel iets aan. ik besluit naast hem in bed te gaan liggen. Lina die ligt er ook bij en ze lijkt al in slaap te zijn geslapen. Haar ogen zijn half dicht en af en toe ademt ze diep in en uit. Ze zal vast ook wel moe zijn van zo een lange dag. Ik kreeg in eens een chagrijnige zin, weet zelf niet waarom. Misschien kwam het door de moeheid. Ik neem een diepe zucht en draai mij op mijn zij. Ik merkte dat Jouad ook weinig zei. Misschien had ik hem gekwetst door mijn gesnauw. Ik leg mijn hand op zijn borst en streel die zachtjes. Hij kijkt mij even aan en glimlacht lichtjes.

'Sorry,' breng ik er uit. Hij houdt mijn hand vast en drukt er een kus op.

'Geeft niet. Ik zie dat je een beetje slechte zin hebt.' Zegt hij. Ik kijk hem dankbaar aan. hij is ook zo begripvol. Hij blijft mijn hand vast houden, alsof hij bang is dat ik weg loop.

'Ben je moe geworden van zo een lange dag?' vraagt hij mij. Ik haal mijn schouders op.

'Kan.. ik voel mij zo futloos. En de warmte maakt het erger.' Zeg ik hem. Hij grinnikt en zegt dat ik zo prachtig ben, vooral als ik boos ben. Ik sla hem speels en hij houd mij stevig vast. Hij trekt mij boven op hem en kijkt mij intens aan.

'Ik heb het warm.' Jammer ik. hij negeert mijn woorden en zegt telkens hoe prachtig ik ben.

'Morgen gaan we naar mijn vader.' Zeg ik hem. Hij knikt instemmend.

'Ben je blij je vader weer te gaan zien?' vraagt hij mij. Ik knik en kijk hem teleurgesteld aan.

'kop op schatje.' Zegt hij mij en drukt een kus op mijn neus. Wat is hij toch zo lief, dacht ik.

'ik ben gewoon zo bang, straks raak ik mijn vader kwijt. Ik heb niet eens zo veel genoten van deze man, dat mijn vader moet betekenen.' Zeg ik hem. Hij streelt mijn haren en af en toe drukt hij ergens een kus op mijn lichaam, waar hij maar raken

kan.

'ik hou van je, vrouwtje.' Brengt hij er schor uit. Ik lach gecharmeerd en druk een kus op zijn lekkere volle lippen.

'ik hou ook van jou, mijn man.' Zeg ik hem terug. Hij glimlacht liefdevol en drukt zijn lippen stevig op de mijne. Zijn handen verkennen elke deel van mijn lichaam. Hij trekt mijn doorzichtige jurkje uit en verwent mij met zijn handen. Ik kijk hem vol verlangen aan en geniet van zijn aanrakingen op mijn lichaam.

'Lieverd, je bent zo prachtig.' Zegt hij met een zwoele stem. Ik kijk hem lachend aan. 'Jij bent ook prachtig.' Zeg ik hem verleidelijk. Hij knipoogt naar mij en drukt zijn lichaam tegen mij aan. Hij sabbelt aan mijn oor en af en toe zit hij mij te plagen. Ik sla hem speels en probeer hem van mij af te duwen, maar hij is te sterk. We raken in een stoeipartij en ik win het uiteindelijk van hem. Ik ga bovenop hem liggen en doe zijn armen boven zijn hoofd.

'Ik heb je!' zeg ik hem stoer. Hij grinnikt en zegt dat hij dat expres deed.

'Ja ja,' zeg ik hem. Hij kijkt mij lachend aan en ik kijk hem dreigend aan.

'Echt waar. Ik vond het zielig om van jouw te winnen.' Zegt hij. Ik schud mijn hoofd.

'Je kunt niet tegen je verlies. Geef het nou maar op. Ik heb van jou gewonnen en ik lig boven op je.' Zeg ik hem.

'Ja dat zie ik ook wel dat jij boven op mij ligt en geloof mij ik geniet er van hoor, maar even over het feit dat ik je liet winnen. Het is echt zo.' Zegt hij en kijkt mij geamuseerd aan.

'Jij bent een rotzak. Ik heb gewonnen, klaar punt uit. Je zoekt het maar zelf uit. Geloof jij maar dat je het expres hebt gedaan om mij blij te maken hoor.' Zeg ik hem en steek mijn tong uit. Hij lacht hard en kijkt mij nog steeds met de zelfde geamuseerde blik aan.

'rotzak!' zeg ik fel en sla hem speels. Hij pakt mij beet in mijn zij en wilt mij omver duwen.

'haha , Jouad! Niet doen!' schreeuw ik tegen hem. Hij lacht en sist dat ik niet zo moet schreeuwen. Ik was inderdaad even vergeten dat we niet alleen zijn. ik giechel en sis hem toe dat hij op moet houden. Hij negeert mijn woorden en duwt mij om, waarbij hij nu boven op mij gaat liggen.

'Ik zei toch dat ik het expres deed. Ik ben sterker lieve schat. Geef het nou maar toe, ik ben niet voor niks een man.' Zegt hij stoer en drukt zijn gezicht in mijn nek.

'donder op jij. Ga van mij af ja!' zeg ik hem fel. Hij doet alsof hij mij niet hoorde en bleef mij over al kusjes geven. Buiten dat ik mij irriteerde aan zijn stoere gedrag, genoot ik van zijn kusjes in mijn nek, op mijn gezicht en overal waar hij maar raken kon. Ik sla mijn armen om hem heen en druk mijn lichaam stevig te de zijne. Ik hou van hem. Hij maakt mij gelukkig. Ik zou een leven zonder Jouad niet kunnen voorstellen. Ja rabbi laat ons nog lang bij elkaar. Laat ons nog lang van elkaar genieten en van elkaar houden. Ik kan niet zonder deze man. Hij is mijn steun en toe verlaat. Kortom hij is mijn alles, wat ik in deze leven nodig heb. De vader van mijn kinderen.. dacht ik trots. We eindigen uitgeput naast elkaar. Ik in zijn armen met gesloten ogen en een glimlach op mijn gezicht. Ik val al gauw door de moeheid in slaap in zijn armen...

De volgende ochtend staan we op, om ons klaar te maken voor een visite aan mijn vader te brengen. Ik besluit een leuke rok met een blouse met korte mouwen aan te trekken. Ik trok leuke sandalen er onder aan en mijn haren deed ik in een staart. Ik deed wat lichtjes make up en spoot wat parfum. Ik nam mijn zonnebril en tas en kijk naar Jouad die binnen loopt.

'Ben je nou eindelijk klaar?' vraagt hij mij en staart mij van top tot teen aan.

'Ja,' antwoord ik kort en vraag hem naar de kinderen. Ze waren ook al aangekleed dankzij Siham meskiena. Ik besluit naar beneden te lopen met Jouad achter mij aan. hij nam mij bij mijn middel en drukte snel paar kusjes in mijn nek. Ik giechel en snauw naar hem mij met rust te laten. Hij lacht om mijn gedrag en laat mij los.

'Jemma, ik ga er vandoor.' Zeg ik tegen moeder en ze knikt met een doffe blik. Ik weet dat ze het altijd moeilijk zal hebben wanneer ik naar vader toe ga, maar ze kan het mij niet verbieden. Ze zal altijd die gedachte houden dat hij haar heeft verlaten voor een jongere vrouw. Uiteindelijk is vader toch niet zo gelukkig als dat hij hoopte te zijn met een jongere vrouw. Ze heeft zijn leven zuur gemaakt en hem uitgekleet. Ze doet alleen dingen die goed voor zijn, ze denkt alleen aan haar eigen welzijn en niet aan die van vader. Maar het is aan de andere kant ook vaders eigen schuld. Hij wou zo nodig trouwen met een jongere vrouw. Natuurlijk zal een meisje uit Marokko het aanbod van een huwelijk met een wat oudere man uit Nederland niet weg slaan. Ze ziet de paradijs in haar ogen, niet wetend dat dit slechts een illusie is. Ze denken dat dit allemaal alles is wat er kan zijn. mensen denken niet aan dood gaan. ik neem een diepe zucht en staar voor mij uit. Ik zat naast Jouad in de auto en we rijden richting mijn vader. Lina brabbelt maar wat op de achter bank. Ze is gelukkig vandaag wat rustiger. Siham heeft haar ook weer goed ingesmeerd. Ayman die praat af en toe met mij of zijn vader. Ik kijk trots naar mijn zoon. Wat hou ik toch van hem. Van heel mijn gezin. Ik kan niet zonder ze. Dit is het beste wat Allah swt mij ooit heeft geschonken. Een man van mijn leven en twee pracht kinderen. Ik zou met een man als Jouad wel een heel elftal willen, zolang we maar gelukkig zijn,' dacht ik trots. Ik voel een hand van Jouad op mijn been. Hij knijpt er in en kijkt mij met een big smile aan.

'waar denk je aan, Schoonheid?' vraagt hij mij. Ik kijk hem bedenkelijk aan. zal ik het met hem delen, de gedachtes die ik heb. Ik weet zeker dat hij er ook blij mee zal zijn. zolang hij maar niet gaat zeggen dat ik gelijk aan een nieuwe kind moet beginnen. Haha niet dat ik het niet wil, maar zoou snel hoeft het ook weer niet.

'Nou?' vraagt hij mij afwachtend. Ik glimlach en hou zijn hand vast.

'ik denk aan hoe gelukkig ik ben met jullie. Als gezin, mijn man en kinderen. En dat ik zo trots op jullie ben. Ik ben trots op jouw Jouad. Een ijdele, charmante man die ik mijn man mag benoemen. Ik zou met jou zo een elftal willen, weet je dat.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met een veel betekende blik aan. hij houd mijn hand stevig vast en knijpt erin.

'Dit meen je niet.' Zegt hij en kijkt mij dankbaar aan.

'Je wil niet weten hoe blij je mij maakt met deze woorden. Misschien is het ook wel tijd voor een nieuwe baby erbij.' Zegt hij.

'haha Jouad. Ik bedacht mij ook dat je zeker zo snel alweer een kind wil als ik het je zou zeggen.' Zeg ik hem lachend. Hij schiet ook in de lach.

'haha graag lieverd.' Zegt hij en drukt een kus op mijn hand.

'Ik wil het ook maar al te graag, walakin Jouad. Lina is nog jong. Laat haar be3da eerst lopen ja. Ik heb anders mijn handen vol aan twee die mijn volledige aandacht nodig hebben.' Zeg ik hem en hij knikt tevreden.

'denia henia, als je maar opschiet.' Zegt hij en lacht trots.

'Mijn vrouwtje,' zegt hij er achteraan.

'Ja duuh.' Zeg ik hem vol zelfverzekerd. Hij lacht weer en schudt zijn hoofd.

'Van jouw is er maar een.' Zegt hij weer. Ik voelde mij geveleid door zijn woorden. Mijn man geeft mij het gevoel dat ik de enige ben voor hem op heel deze wereld. Ik was blij met zijn woorden en kijk hem liefdevol aan.

'Je maakt mij gelukkig, Jouad.' Zeg ik hem zachtjes.

'Ja schatje.' Zegt hij lief en ik knik glimlachend. We waren aangekomen bij mijn vaders huis na een tijdje en parkeren de auto en stappen uit. Ik zet mijn zonnebril even af en kijk naar vaders huis. Ik voelde weer die ongemak.

Het is heel vreemd. Zodra ik bij vader aan kom voel ik mij niet welkom en zo op mijn gemak. Hij lijkt wel een vreemde voor mij, dit allemaal komt door zijn vrouw die niet zo gesteld is op ons. Het zou anders zijn geweest als vader bij moeder was. Dan had ik zeker zonder er bij gedacht te hebben met hem gepraat, gelachen en gekke dingen gedaan. Op zijn schoot in slaap vallen. Alles kunnen doen wat een dochter en vader zouden kunnen doen samen. Ik neem een diepe zucht en kijk naar Jouad. Hij kijkt mij moedig aan. we lopen met kleine stappen richting de deur. Ayman aan de hand van zijn vader en Lina in mijn armen. Ik voelde mij een beetje misselijk worden. Dit voelt niet goed aan, dacht ik en wou niet laten merken dat ik mij niet lekker voel, want straks gaat Jouad zich zorgen maken en daar heb ik geen zin in namelijk. We kloppen aan en al gauw gaat de deur open. Zijn vrouw staat in de deuropening en kijkt ons met een nep glimlach aan.

'Salam,' komt er nogal droog uit haar mond. We groeten haar net zo droog terug en ik vraag gelijk naar vader. Ze laat ons door naar binnen en haar blik rust op die van Jouad. ze had mij niet door dat ik mij om draaide. Ze liet haar blik over zijn gestalte afglijden. Ik irriteerde mij aan, wat denkt ze wel niet. Onbeschofte heks. dacht ik kwaad.

Vader treffen we in de woonkamer. Hij ziet er nog zieker uit, dan we hem de vorige keer hebben achtergelaten. Ik groet hem op zijn voorhoofd en vraag hoe het met hem gaat. Hij brengt weinig woorden uit zijn mond dan elhamdolillah. Ik knik alleen maar wat. Hij rekt zijn armen uit naar Lina en ik geef hem Lina aan.

'Mijn kleindochter,' brengt hij er zachtjes uit en zoekt dan met zijn ogen naar Ayman. Hij wenkt naar Ayman om naar hem toe te komen. Hij praat wat met zijn kleinkinderen en Jouad en ik kijken elkaar af en toe maar wat aan. zijn vrouw loopt binnen met een dienblad en schenkt thee voor ons in. Ze zegt tegen vader dat haar zusje zometeen komt. zusje, dacht ik. ik vond haar raar doen, maar goed ik negeerde mijn gevoelens.

'wat komt ze doen.' zegt vader. Ze schudde haar hoofd.

'La wallou, ze komt mij alleen iets brengen.' zegt ze en ze doet beetje vreemd. Ik kijk Jouad aan die haar ook door heeft. Zijn blik rust op de thee die ze gemaakt heeft.

'Laat haar eerst drinken,' zegt Jouad fluisterend tegen mij. Ik begrijp de hint en doe wat hij zegt. Ik had er sowieso geen zin en besluit straks gewoon zelf een fles fris te halen om te drinken. Ik was blij dat Jouad tenminste helder dacht. Moeder had mij altijd wel van die verhalen vertelt. De vrouw van vader is in iedergeval niet te vertrouwen en misschien heeft ze wel iets gedaan in de thee. Ze is zelf weg gegaan en zogenaamd zou haar zusje iets komen brengen.

'Wil je thee voor mij inschenken?' vraagt vader en ik kijk met grote ogen naar vader. 'Als ze iets zou hebben gedaan, zou het vast alleen tegen ons zijn. je vader woont met haar in een huis schatje.' Zegt hij mij en ik knik begrijpend. Hij heeft gelijk, dacht ik mij.

We horen een kort geklop en dan horen we de slippers over de tegels klapperen. Na een tijdje is het verdacht rustig en besluit ik wat fris te gaan halen.

'Willen jullie geen thee?' vraagt vader in eens. Ik schud mijn hoofd.

'A la shokran, ik heb het warm. We drinken haast geen thee meer sinds we in Marokko zijn.' zeg ik vader en Jouad zegt mij ook na. Vader knikt en zegt dat er ook fris is. Ik knik en sta op.

'Ik ga kijken of er fris is.' Zeg ik hem en sta op. Ik loop voorzichtig richting de keuken en hoor de twee fluisteren.

Ik zie hoe een jonge, best goed uitzijende meid iets afgeeft aan de vrouw van vader. Ze kijkt grijzend naar haar. Het zal vast haar zusje zijn.

'Die man van haar, hij is prachtig. Als je hem ziet dan smelt je. Ik ga er voor zorgen dat hij met je trouwt. Wees gerust. Je gaat zometeen naar binnen en laat hem je bekijken. Ik zal dit in het eten doen en dan zal hij alleen nog maar oog voor jou hebben. Ik zal er voor zorgen dat die kleine heks alleen nog maar ongeluk zal hebben in haar leven. Ze verdient geen man als hem, zij en haar moeder verdienen het om alleen te zijn.' zegt ze hatelijk. Mijn god, waarom zo een haat. Ik ken haar niet eens. We hebben haar nooit wat aan gedaan en ze koestert zo een haat voor ons. 'zijn ze binnen?' vraagt haar zusje en ze knikt tevreden.

'Ga naar binnen en oohja drink maar niet van die thee. Ik heb er wat giftigs in gedaan. Het zal alleen bij haar vooral werken, want het middel is bij een vrouw veel sterker.' Zegt ze en lacht haar tanden bloot. Wat een vuile ongemanieerde sloerie dat ze is. Dacht ik woedend. Dit moet Jouad weten. Ik ga hier weg. Ik blijf niet langer.

'Je weet zeker dat dit gaat werken?' vraagt ze nog maal aan haar zus. De vrouw van vader lacht en zegt: 'je weet dat alles altijd gewerkt heeft. Kijk alleen naar mijn man. Haha hij is niks meer waard. Zodra hij deze wereld verlaat, dan is de rest van mij. Helemaal van mij alleen.' Zegt ze gemeen. Ik kon mijn oren niet geloven. Dit is te gek voor woorden. Ik loop als een gek terug naar de woonkamer en kijk verward. Jouad kijkt gelijk op en hij ziet gelijk aan mijn lijkwitte blik dat er iets is.

'Romaissa, wat is er?' vraagt hij. Ik kijk hem verward aan en ga met mijn hand door mijn haren. Ik ruk Lina van mijn vader af en zeg tegen Jouad.

'Ik ga naar huis. Die vrouw spoort niet. Ze wil jou voor haar zusje winnen door iets te doen in het eten en ze heeft vader al die tijd van alles toe gediend.' Zeg ik geschokt.

'Wat dat meen je niet!' Roept Jouad fel uit. Ik zag de woede in zijn ogen en hij stond op met gebalde vuisten.

'Nee laat het. Het is het niet waard. Ik ben blij dat ik er achter ben gekomen.' Zeg ik hem met grote ogen. Vader kijkt met een verwarde blik naar ons.

'wat is er?' vraagt hij ons ongerust. Ik kijk vader met een koude blik aan. ik weet dat ik hem niks kan verwijten, maar ik ben woedend. Ziedend!

'Weet je vader. Die vrouw van jou verdient de doodstraf. Ze denkt er nooit aan ooit dood te gaan. Zij denkt dat ze voor altijd zal blijven leven op aarde. Ha ha dat had ze gedacht vieze heks dat ze is. Ze is een slang a 3oedobillah!' zeg ik helemaal geflipt. Jouad houdt mij vast en zegt mij dat ik mij moet bedaren.

'Laat mij Jouad. die vrouw... mijn god als ik beter had geweten dan had ik haar vermoord, maar dat verdient ze niet. Ze verdient het niet dat ik de rest van mijn leven achter tralies door breng. Ze verdient het niet dat ik zonder mijn kinderen verder moet of te wel mijn kinderen zonder een moeder. Haha ze verdient het niet om onze handen aan haar vuil te maken!' schreeuw ik uit. Inmiddels is ze er bij gekomen met haar zus. Ik loop langs haar en duw haar omver. Ze schreeuwt het uit. Ik loop naar de keuken en zoek naar het gene wat haar zusje haar heeft gegeven en loop woedend terug. Ze kijkt mij met grote ogen aan.

'Kijk vader. Kijk waar je vrouw zich bezig mee houdt. Ze maakt mensen hen leven kapot en ook de jouwe. Hoe jij daar zit, hoe jij nu bent geworden dat heb je aan je vrouw te danken. Ze heeft je kapot gemaakt en dat zijn haar eigen woorden tegen haar zusje. Kijk vader. Ze wou vandaag je bloed eigen dochter haar geluk ontnemen. Als ik had gedronken van deze thee en straks dood leuk, niks wetend met jullie had gegeten dan was ik na vandaag, misschien na een paar dagen, weken, maanden of misschien wel jaren. Allah swt weet wanneer, een ongelukkige, verdrietige, kapotte hoopje geweest!' zeg ik hem kwaad. woedend, ziedend dat ik was. Woorden schoten mij te kort over hoe ik mij nu voelde. Jouad was net zo woedend. Vader kijkt machteloos om zich heen.

'Ik ga vader. Ik wens je nog veel sterkte met deze heks. Ooh ja, het spijt mij en ik verwijt je niks. Ik heb met je te doen vader, maar ik vertik het om nog langer in dit huis te blijven. Misschien heeft ze al iets gedaan toen we binnen kwamen en we over de drempel treden. Je weet het maar nooit met zo een wanhopige heks. ze is te triest voor woorden. Walakin marlisch, ik laat het over aan de grote, almachtige. Allah swt de enige echte.' Zeg ik haar dreigend en neem mijn kinderen en loop weg. Jouad hoorde ik nog vloeken achter mij en hij sloeg haar blijkbaar want ik hoorde een jammerend geluid en geschreeuw dat hij haar niet aan moest raken. Ik hoor algauw Jouad achter mij aan lopen. Ik wacht tot hij de deur open doet en dan stap ik in. Heel de terugreis zei ik geen woord. Ik kookte van binnen van woede en het liefst stak ik een scherpe mes in haar en bleef ik keer op keer steken tot ze niet meer ademt en ze dood gaat. Jouad wist dat ik boos was, hij ook niet daarvan, maar hij liet mij met rust. Ik had die rust ook wel nodig.

Als we eenmaal bij ons thuis aankomen, storm ik woedend ons huis binnen en ren de trappen af. Snikkend laat ik mij vallen op ons bed. Het deed mij ontzettend veel pijn. Hoe onmenselijk kan iemand zijn.

Moeder en schoonmoeder komen mijn kamer binnen lopen.

'Romaissa benti, yek lebbes? Jouad heeft ons iets verteld. Wallah a benti mensen zijn

niet te vertrouwen.' Hoor ik mijn schoonmoeder zeggen. Mijn moeder neemt mij bezorg in haar armen en dwingt mij haar aan te kijken.

'Kijk mij aan.' zegt ze mij. Snikkend kijk ik haar aan. ze streelt mijn gezicht en haren. 'bent le hram. Mensen van Marokko zijn gewoon niet te vertrouwen. Ze wou mijn enige dochter pijn doen. dat die vrouw geen schaamte kent. Als ze jouw iets had aangedaan, dan had ik haar eigenhandig afgemaakt. Niemand komt aan mijn dochter, niemand!' zegt moeder gekwetst. Het deed mij pijn moeder zo te zien. Ik schud huilend mijn hoofd.

'papa heeft de grootste fout begaan in zijn leven. Ze heeft hem kapot gemaakt mama. Ze heeft papa kapot gemaakt. Je moet die man nu zien. Dat moet mijn vader voorstellen. Het is ongelooflijk, dat zo een sterke man, in eens zo is geworden door zijn eigen vrouw. Ze is te erg voor woorden. Hoe kan een persoon zo gemeen, zo hard, zo oneerlijk zijn. walakin marlisch... Allah swt ziet alles. Allah swt is groot en machtig.

'Safi a hbiba. Maak je niet gek. Kijk mij aan. Je gaat geen tranen voor die vrouw laten hoor je mij! Ze verdient het niet!' zegt moeder fel. Ik schud mijn hoofd weer. Ik snik zo hard.

'Nee mama.. nee ik was doodsbang. Ook al weet ik dat ze het niet waard is, maar stel dat ze ons echt iets had aangedaan. Ze wou mij kapot maken mama. Walakin gelukkig ben ik er achter gekomen wat ze wou doen mama. Als Jouad mij niet wakker heeft gemaakt, dan was ik er ingeluisd.'

'Safi, safi aub mijn dochter.' Zegt moeder smekend. Ik krijg een glas water van mijn schoonmoeder om te kalmeren. Jouad komt ook de kamer binnen en zegt dat ik op moet houden met huilen. Ik maakte mij zelf kapot. Hij komt naast mij zitten en kijkt moeder en schoonmoeder aan. als teken dat ze ons even alleen moesten laten. als ze weg zijn, trekt hij mij omhoog en legt mij op zijn schoot.

'Schatje, kijk mij eens aan.' zegt hij op een kalme toon. Ik wilde hem niet aan kijken, ik was zo verdrietig. Ik verstopte mijn gezicht in zijn nek. Hij bleef aan mij trekken, zodat ik naar hem zou kijken maar ik wou niet.

'Nee Jouad laat mij zo.' Zeg ik hem snikkend. Hij neemt een diepe zucht.

'Oke , maar dan moet je mij beloven te stoppen met snikken. Ik ben bij je schatje, niks kan je gebeuren. Anders was dat allang gebeurd. Kom op vertrouw op ons. Zolang ik in leven ben, doet niemand je kwaad hoor je mij! Dat zijn de woorden die ik je altijd heb gezegd. Laat je niet gek maken door duivels zoals hen. Ik hou van je schatje. Ik maak mij zorgen om je als je zo hard huilt. Onze kinderen worden ook angstig en je doet je zelf alleen pijn. Ik weet dat het pijnlijk is, maar ik kan er niet tegen om jou zo te zien. Het maakt mij para Romaissa! Kom op, tover een lach op je gezicht. Ik wil je zien lachen.' Zegt hij. Ik schud mijn hoofd.

'Nee!' zegt hij dramatisch en begint mij te kietelen. Ik begin automatisch te lachen.

'Haha zie je wel. Je kunt het wel a ganza!' zegt hij mij en kust mij op mijn wang. Ik kijk hem dankbaar aan en druk mijn lippen op zijne. Wat houd ik toch van hem, ging er door mij heen. Wat had ik zonder hem ontmoeten. Ik omhels hem strak en vertik het hem los te laten.

'hou mij vast.' Zeg ik hem en hij doet wat ik zeg. Ik druk mij stevig tegen hem aan. zo blijf ik een tijdje tegen hem aan liggen. Ik had ook weinig zin om iets anders te doen.

als Siham thuis komt in de avond, komt ze gelijk naar mij toe. ze heeft het verhaal mee gekregen van haar moeder en de mijne. Ze treft mij en Jouad samen in een omhelzing. Ze kucht even en ik kijk haar glimlachend aan.

'Sorry dat ik jullie stoort.' Zegt ze en ik schud mijn hoofd.

'Geen probleem. Kom verder.' Zeg ik haar en ga van Jouad zijn schoot af. Jouad drukt een kus op mijn voorhoofd en besluit ons alleen te laten.

'Hou haar in de gaten.' Zegt hij tegen Siham.

'Haha ik doe heus geen gekke dingen. Dat is die heks niet waard.' Zeg ik hem. Hij knikt trots naar mij.

'Juist, zo mag ik dat horen lieverd.' Zegt hij en loopt weg. Siham vraagt mij naar wat er gebeurd is. Ze wist al het verhaal van onze moeders, maar ze vroeg er toch weer naar. We praten samen rustig erover. Ze kijkt mij bezorgd en ongelooflijk aan.

'wat een wreed mens is het zeg.' Zegt ze mij.

'Ja, ik heb er geen woorden voor. Walakin ik hoop dat ze op een dag zichzelf tegen komt.' zeg ik Siham en ze knikt.

'Ja, je hebt gelijk. Allah swt zal haar straffen. Sommige mensen denken niet na. Ze denken dat ze altijd zullen blijven leven.' Zegt ze mij.

'Ja , dat is precies hoe ik er over denk.' Zeg ik haar. Ze omhelst mij en zegt dat ik er niet over moet zitten mokken. Ik moest weer lachen en gek doen. Ik vond het lief van haar dat ze mij steunt en dat ze zich zorgen maakt, maar ik was toch met mijn gedachtes bij vader en zijn vrouw. Ze zal vader kapot maken. Ik maakte mij heel erg veel zorgen om vader. Ik kreeg weer tranen in mijn ogen. Siham vraagt of ik naar beneden kom, maar ik zeg haar dat ik hier wil blijven. Ze blijft proberen mij over te halen om te komen naar beneden, maar ik had er geen zin in. Als ze weggaat komen Ayman en Lina met hen vader naar mij toe. Ze komen naast mij op bed zitten. Ik neem mijn dochtertje in mijn armen. Ayman springt wat rond om mij heen. Jouad kijkt mij bezorgd aan.

'Kijk niet zo naar mij,' zeg ik hem en hij lacht liefjes. Hij komt gehurkt voor mij staan en kijkt mij recht in mijn ogen aan.

'Gaat het wat beter met je?' vraagt hij mij. Ik knik en haal mijn schouders op.

'Ja denk het wel,' zeg ik er nog achter aan. hij knikt en geeft me een schouderklop.

'Je bent sterker dan je zelf denkt. Kop op lieve vrouwtje van mij.' Zegt hij mij moedig. Ik leg een hand op zijn wang en streel die.

'Dank je wel, Jouad.' zeg ik hem en kus hem kort.

'Zeg dat niet. Je bent mijn vrouw en het is mijn plicht a hobi.' Zegt hij en drukt weer een kus op mijn mond.

'zullen we wat leuks gaan doen. een ommetje maken ofso?' vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd.

'ik heb geen zin, vind je het erg? Ik wil slapen ofso.' Zeg ik hem. Hij kijkt mij begrijpend aan.

'beloof je me morgen weer de oude te zijn. morgen gaan we wat leuks doen he.' Zegt hij en ik knik. We blijven nog lang op met hem tegen mij aan voelde ik mij prettig en beschermd.

Wat heerlijk om weer thuis te zijn, terug in je vertrouwde omgeving.' Zeg ik met een diepe zucht tegen Jouad als ik voor hem ons huis binnen lopen. We waren terug van vakantie. Lina heb ik vast in mijn armen en Ayman loopt de huis binnen.

'Mama, mag ik naar mijn kamer.' Zegt Ayman. Ik aai over zijn bol en knik.

'Tuurlijk mag je naar je kamer.' Zeg ik hem en hij rent al weg.

'Hij heeft zijn eigen kamer gemist,' zeg ik Jouad glimlachend en hij knikt.

'Wie niet.' Zegt hij en kijkt mij ondeugend aan. ik lach naar hem en schud mijn hoofd.

'Jij bent echt erg man.' Zeg ik hem onschuldig.

'Nee, moet jij zo nodig wat van zeggen a shitana. Je hebt mij deze dagen gek gemaakt en ik kon niks doen.' zegt hij en ik schiet in de lach.

'het is maar dat jij het niet wou hoor, je kunt altijd wel iets doen. gewoon die kopie, kopie van jouw gebruiken.' zeg ik hem plagend en hij kijkt mij dreigend aan.

'Weet wat je zegt, want het kan later tegen je gebruikt worden.' Zegt hij mij en kijkt mij met een serieuze blik aan.

'Haha je meent het. Wajoow moet ik nu bang zijn.' zeg ik hem stoer en hij kijkt mij lachend aan.

'Ik ga je opeten.' Zegt hij en kijkt mij lustig aan.

'haha Jouad doe normaal.' Zeg ik hem lachend en hij gromt er nog bij.

'Ik ga Lina even neer leggen.' Zeg ik hem en loop er mee naar haar stoeltje en leg haar daar in.

Als ik terug loop tref ik Jouad in de keuken. Ik ga achter hem staan en sla mijn armen om hem heen.

'gaan we nu de spullen uitladen of doen we dat later?' vraag ik hem.

'Blijf maar zitten, ik ga dat wel zo dadelijk doen. een vriend van mij komt toch zometeen even langs bij mij, kunnen we het samen gaan doen.' zegt hij en ik knik.

'Is goed, nog beter. Kan ik wat rusten,' zeg ik hem en hij knikt lief. Hij draait zich naar mij toe en slaat zijn armen om mij heen en kijkt mij aan.

Je bent lief.' Zegt hij en ik giechel zachtjes.

'Jij anders ook wel.' Zeg ik hem terug en druk een licht kusje op zijn mond. Hij drukt er een op het puntje van mijn neus.

Ik was alweer gewend om thuis te zijn. terug in Nederland en weer ons standaard leventje te hebben opgepakt. Werken, werken en nog eens werken. Toch had Marokko mij goed gedaan. Vakantie is altijd wel lekker. Siham en Rachid gaan verloven, volgens hem zou hij zijn ouders laten bellen. Ze vroeg mij of ik het misschien aan Jouad wou vertellen.

Alleen als jij het zo graag wil, had ik haar gezegd en ze keek mij stralend aan en knikte dat ze het graag wou. Ik besloot ook dan deze avond met Jouad er over te spreken. Ik was met Ayman en Lina onderweg naar mijn schoonmoeder. Ze had voor ons gekookt, wat erg lief is van haar. Jouad die zou ook komen naar zijn moeder. Ik was aangekomen bij mijn schoonmoeder en neem de kleintjes en loop naar de deur.

De deur gaat al gelijk open en een stralende Siham kijkt mij aan.

'Hallo,' zegt ze mij opgewekt en geeft mij de vier kusjes.

'Hallo toekomstige bruidje, hoe voel je je?' vraag ik haar en ze kijkt mij giechelend aan.

'Ik ben gelukkig,' zegt ze en ik kijk haar met een groot glimlach aan. Ze neemt Lina van mij over en speelt wat met haar en ik loop haar achterna. Me schoonmoeder is druk bezig in de keuken. Als ik binnen kom draait ze zich om naar mij en geeft mij de vier kusjes en een stevige knuffel.

'Hoe is het met je?' vraagt ze mij.

'elhmdl a khalti oentia?' vraag ik haar en ze antwoord dat het goed gaat hmdl.

We gaan gezamenlijk naar de woonkamer en praten wat bij. Het werd lekker gezellig als Hakim erbij komt. met zijn leuke humor, hebben we ons ziek gelachen. Als me schoonmoeder de keuken in gaat, komt Hakim wat dichterbij en kijkt mij met een grote glimlach aan.

'Weet je! Haha binnenkort hebben we een bruiloft.' Zegt hij sneaky. Ik kijk met grote ogen. Even dacht ik aan Siham. Weet hij het al dan? Ik kijk Siham verward aan en ze kijkt mij ook met een verwarde blik aan.

'Haha dames, ik ga trouwen!' zegt hij en ik kijk met grote ogen naar hem en gelijk daarna vind een grote lach plaats op mijn gezicht.

'wallah? Aaaaah wat leuk man! Weet mama dit al?' vraagt Siham helemaal para. Ze staat op en omhelst haar broer. Ik feliciteer hem ook.

'Ik ben echt blij voor je, wallah.' Zeg ik hem en hij knikt trots.

'Heb je een foto van haar?' vraagt Siham enthousiast. Hij schud zijn hoofd.

'Nee helaas, walakin ik beloof jullie dat jullie heel gauw kennis mogen maken met haar, maar dan face to face.' Zegt hij en we kijken elkaar blij aan.

'ja leuk hoor,' zeg ik hem en hij knikt glimlachend.

'Ik weet zeker dat jullie haar leuk gaan vinden.' Zegt hij en ik knik akkoord. Siham kan niet meer stil zitten. ik moest echt lachen om haar. Ze was blij dat er nog een broer ging trouwen.

'Nu alleen nog onze Imad.' Zegt ze trots.

'haha die is nog onze casanova. Die jongen is nog te jong om te trouwen. Hij is alleen maar op lol uit, dat weten we allemaal wel.' Zeg ik hen lachend. Hakim knikt glimlachend.

'Ja ons broertje kennende.' Zegt Hakim met een grijns. Ik por hem in zijn zij.

'Ja , mede dankzij jou. Jij hebt hem geleerd.' Zeg ik hem en hij schiet in de lach.

'Haha, nee joh! En trouwens Jouad heeft mij geleerd.' Zegt hij en ik sla hem speels.

'Houd mij man hier buiten!' zeg ik hem zogenaamd kwaad. hij begint hard te lachen en zegt dat hij maar een geintje maakt.

Later komt Jouad binnen gelopen. Hij groet mij, Siham en zijn broertje en neemt naast ons plaats. Hij neemt Lina over van Siham en stoeit wat met haar. Ik kijk die twee trots aan. Ayman die het ziet rent op zijn vader af.

'papa..' zegt hij speels. Jouad kijkt mij aan en werpt mij een knipoog. Ik kijk hem glimlachend aan en wend mijn gezicht van hem af als mijn schoonmoeder binnen komt met eten in haar handen.

We gaan gezamenlijk aan tafel om te eten. Tijdens het eten door, vertelt Hakim over zijn toekomstige echtgenoot. Zijn moeder was heel erg blij voor haar zoon. Jouad was ook blij en feliciteerde hem er mee.

'Wallah goed van je,' zei hij en gaf hem een schouderklop. Hakim kijkt met een trotse blik neer op ons. Siham kijkt mij zenuwachtig aan en ik moest er om lachen. Haar beurt komt ook nog wel, inchaallah. En als het goed is, duurt het ook niet lang meer. Dan hebben we gewoon twee bruiloften inchaallah. Leuk joh, ik moet nieuwe kleren laten maken, dacht ik blij en moest er om lachen. Wij dames zijn echt erg. Jouad port mij in mijn zij en kijkt mij vragend aan.

'wat lach je in je zelf?' vraagt hij mij en ik kijk hem schouderophalend aan.

'Ik dacht weer eens aan de jurken die ik ga laten maken.' Zeg ik hem en hij kijkt mij lachend aan.

'Jullie dames zijn echt erg man.' Zegt Jouad en ik kijk Siham lachend aan.

'ja man, we moeten jurken laten maken. Ik heb alweer hele leuke ideeën.' Zegt ze en ik kijk haar knikkend aan.

'Anders ik wel.' Zeg ik haar en ze lacht.

Later in de avond nemen we afscheid en rijden we richting huis. Ik ben kapot en val bijna in slaap in de auto, maar Jouad wist mij telkens wakker te houden.

Lina die al sliep bracht ik naar haar bedje en Ayman heb ik ook al in bed gestopt. Hij wou dat ik een boekje voor ging lezen, zodat meneer in slaap valt. Ik deed wat hij vroeg en al gauw valt hij in slaap. ik druk een licht kusje op zijn voorhoofd en sta op. Ik doe de licht uit en doe de deur op een kier terug. Daarna loop ik naar mijn man en ga naast hem op de bank liggen.

'Ben je moe?' vraagt hij mij en ik knik. Ik bedacht mij dat ik hem moest vertellen over Siham en kijk hem aan. hij strijkt met zijn hand door mijn haar en drukt een kus op mijn voorhoofd.

'Jouad... ik moet je iets leuks vertellen. Je zusje heeft mij gevraagd of ik het je wilde vertellen.' Zeg ik hem en hij kijkt mij nieuwsgierig aan.

'Nou vertel.' Zegt hij ongeduldig. Ik kijk hem glimlachend aan.

'Je kleine zusje heeft de ware gevonden.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met gefronste voorhoofd aan.

'Zo, wie is het?' vraagt hij mij. Ik kijk hem nog steeds aan en leg een hand op zijn borst en leun tegen hem aan.

'ene Rachid,' zeg ik hem.

'Rachid?' vraagt hij mij en ik knik.

'Ja,' zeg ik hem.

'Je bedoelt haar ex?' vraagt hij mij. Ik kijk hem met grote ogen aan. hij had wat des tijd mee gekregen over haar ex toen met dat gedoe met Bilal.

'Ja ik denk dat we beide over de zelfde hebben. Des tijd dat Bilal er tussen in kwam was het inderdaad even uit, walakin die twee houden van elkaar en hebben elkaar weer gevonden. Dat is toch mooi?' vraag ik hem. Jouad was afwezig. Oeps als hij maar niet tegen gaat werken. Hij had toch zijn lesje geleerd in Marokko, toen over Jamal waar mee Siham moest trouwen.

'Jouad, die twee houden van elkaar. Je kunt niet moeilijk gaan doen. dat zal ik je nooit vergeven.' Zeg ik hem. Jouad kijkt mij met grote ogen aan.

'zo begin je weer, advocaat dat je bent. Jeetje je geeft echt om mijn zusje, je wilt mij er zelfs voor opgeven als haar geluk in de weg staat door mij.' Zegt hij mij en ik lach gemeen.

'Ja sorry, ik hou van je hobi. Walakin ik haat het als mannen zo stoer moeten doen altijd.' Zeg ik hem.

'Hou je maar rustig. Als ik iets niet wil is jouw kwijtraken. Dus ik zal haar al het geluk van de wereld gunnen en dat heb ik je al eerder verteld. Ik maak niet nog eens de zelfde fout.' Zegt hij mij en ik knik glimlachend. Ik heb het voor elkaar gekregen weer. Siham zal trouwen met de jonge van haar leven. Ik zou nu lekker kunnen gaan slapen. Als ik wil opstaan om te gaan slapen, houd Jouad mij tegen.

'Waar ga jij heen?' vraagt hij mij en ik kijk hem glimlachend aan.

'Ik ga slapen, ben moe.' Zeg ik hem en hij schudt zijn hoofd.

'Niks er van! Jij gaat nergens heen a lala.' Zegt hij mij en trekt mij terug.

'Ik ben moe,' zeur ik en hij schudt koppig zijn hoofd.

'Ik wil dat je mij gezelschap houdt.' Zegt hij weer en ik knik. Ik besloot toch maar bij hem te blijven en laat mij in zijn armen vallen.

Hakim kwam de week met een voorstel, namelijk dat Siham en ik kennis gaan maken met zijn toekomstige vrouwtje. Ik was wel benieuwd niet daarvan en kon niet afwachten tot morgenmiddag. Siham en ik hadden afgesproken om met mijn auto erheen te rijden. Ik zou haar ophalen.

'Hoe weten we wie ze is?' vraag ik Hakim.

'Ik wil best met jullie mee, daarna laat ik jullie meiden onderling kennis met elkaar maken.' Zegt hij en ik knik akkoord. Ik besluit naar huis te gaan moet nog koken voor mijn man.

Ik dacht na aan Hakim zijn woorden. Ze heet Laila en ze is 23 jaar. Ik vraag mij echt af of het niet de Laila is die ik ken. Ik voelde mij niet zo op mijn gemak, als ik te maken krijg met die Laila, de toekomstige vrouw van mijn schoonbroer zal het nog lang niet zo fijntjes lopen. Ze is mijn grootste vijand. Ik probeerde die gedachtes van mij af te schudden.

Ik besluit te gaan koken en ben al gauw alles vergeten. Ik richtte mij op mijn man en kinderen.

De volgende dag was het zover. Het was bijna tijd dat we moesten gaan. Weer be kroop mij een akelig gevoel. Ik neem afscheid van Jouad, die vandaag samen met de kinderen wat leuks gaat doen. ik loop met mijn tasje in mijn hand de deur uit. Ik stap de auto in en rijd met een vaart richting Siham. Ze was al klaar en kijkt mij met een vrolijke blik aan.

'Ik ben echt benieuwd naar haar hoor. Hakim die had gebeld en gezegd dat hij met haar in de centrum is bij de v&d,' zegt ze en ik knik akkoord. Siham bekijkt mij af en toe in de auto. Ze merkt op dat ik heel stilletjes ben. Ik zeg haar dat er niks is en dat ik alleen moe ben. Ze knikt en is verder stil. Toch blijft ze mij af en toe bezorgd aan kijken.

Als we er zijn en we beiden naast elkaar lopen richting de v&d , vraagt ze mij nog een keer naar mijn stilte.

'jij en Jouad hebben toch geen ruzie?' vraagt ze mij. Ik kijk haar glimlachend aan.

'Nee gek, maak je geen zorgen. Het heeft echt niks met Jouad te maken of iets anders. Ik ben gewoon moe en heb buikpijn,' loog ik en ze knikt weer. We lopen de

v&d binnen. Mijn hart gaat steeds sneller bonken. Op een gegeven moment stond mijn hart stil. Als we zien dat Hakim naar ons zwaait en de gestalte die bij hem staat te heupwiegen als een kleine kind, doet mij bijna kotsen. Onze blikken ontmoeten elkaar. Ik kon mij zelf niet beheersen, maar mijn blikken waren niet echt vriendelijk. Ik koesterde nog steeds haat voor dat mens. Haar glimmende, stralende blik veranderde in een strakke, ernstige blik. Ze schrok er van en had mij blijkbaar niet verwacht. Heeft onze Hakim soms niet verteld dat hij een schoonzusje heeft die Romaisa heet. Ik probeerde zo normaal mogelijk te doen. Siham die niks door heeft geeft haar de vier gebruikelijke kusjes. Ik kon het niet, moest ik mijn trots naast mij neer leggen en haar kusjes geven, anders was de sfeer al gelijk verpest. Ik kon het niet, mijn trots, dacht ik. ik praatte mij zelf in dat ik het voor Hakim doe en niet voor die heks. tenminste zo praatte ik het mij zelf goed. Ik kwam steeds dichterbij. Eerst gaf ik haar een hand die de mijne bijna niet eens raakte. Ik voelde een hele lichte tinteling, snel gaf ik haar twee kussen en hield er mee op. Gelukkig hadden de andere niks door, want ze waren enthousiast met elkaar aan het praten en lachen. Ik nam snel afstand en vroeg ze of we konden vertrekken. Hakim kijkt mij met pretoogjes aan en zegt dat hij ons nu met rust laat. Ooh nee, wat doe je mij aan, wou ik eruit schreeuwen. Toch besloten we wat te gaan lopen door de centrum en daarna wat te gaan drinken. Wat hoopte ik dat Jouad mij zou bellen, zodat ik hier weg kon. Jeetje ik hou dit niet vol. Ik was zo ver weg met mijn gedachtes, sowieso hield zij gelukkig ook afstand en was druk bezig met Siham in gesprek. Ze konden het goed vinden met elkaar. Ik was niet jaloers, maar toch deed het iets met me. ik was bang dat ze een nieuwe partner heeft gevonden.

Laila ken ik van vroeger, het is een lang verhaal. Via haar heb ik een baan kunnen krijgen van Reda des tijd. Reda is de neef van Laila. Maar nadat ik de baan kreeg hebben Laila en ik hevige ruzie gekregen. Ze werd verliefd op een jongen dat mijn verloofde des tijd was. Ik weet het is een heel lang verhaal. Na mijn scheiding met Jouad toen ik zwanger was, heb ik een jongen leren kennen. Die jongen wou met mij trouwen, maar nadat we bekend hadden gemaakt dat we zouden gaan trouwen. Deed ze er alles aan om hem van mij af te pakken. Soms denk ik, misschien was het maar goed ook, want ik was gewoon bestemd voor Jouad. ik ben ook blij dat ik niet met hem getrouwd ben. Jouad weet dit verhaal niet. Ik vraag mij af dat als hij het te weten komt of ik weer in de problemen kom met hem. Ik was best bang, misschien zal ze het wel zeggen. Ik neem een diepe zucht. Siham tikt mij aan.

'Hallo contact op aarde.' Zegt ze en ik kijk haar glimlachend aan.

'sorry schat, ben weg met mijn gedachtes. Ik voel mij niet zo lekker.' Zeg ik haar en ze knikt. Laila kijkt mij even aan en als onze ogen elkaar ontmoeten wend ze haar gezicht van mij af.

Ik had hier absoluut geen zin meer in en ben echt blij als deze dag voorbij is. ik was even weer weg met mijn gedachtes. Siham zit trots over mij en haar broer te vertellen. Dat we samen twee kinderen hebben. Ik was even benieuwd naar haar gezichtsuitdrukking en merkte dat ze jaloers werd. Ze kon er niet tegen dat ik het goed heb.

In iedergeval heeft ze het zover gekregen om hem van mij af te pakken en zoals ik mannen altijd niet heb kunnen vertrouwen, flikte hij mij precies het zelfde wat Jouad

mij ook heeft geflikt. Ik gaf Siham aan dat ik er vandoor wil en ze kijkt mij teleurgesteld aan.

'Ja sorry schat. Moet nog koken voor de kinderen en Jouad.' Zeg ik haar als smoes om er onder uit te komen. Ze knikt en ik hoor Laila zeggen dat zij eventueel kan blijven met haar en dat ik kon gaan. Ze zou haar dan thuis afzetten. Ik kijk Siham afwachtend aan. ze ging er gewoon mee akkoord. Ik stond op nam afscheid snel en zeg Siham dat ik haar laters zie. Siham vond mij raar reageren, dat merkte ik aan haar blik. Ik loop weg en voel mij niet zo prettig. Ik wou dat dit achter de rug was. Ik wist niet dat dit mens nog veel ergere problemen gaat verzorgen tussen mij en mijn man en de rest van de familie.

Ik tref mijn man samen aan met mijn kinderen op de bank. Ik loop naar ze toe en druk een kus op ieder zijn wang.

'Ik wil meer,' zegt Jouad ondeugend en ik sla hem speels. Daarna vraagt hij mij hoe het was. Ik knik maar wat en was aan het twijfelen of ik hem hierover moest inlichten. Straks komt hij er toch achter en dan gaat hij mij dit kwalijk nemen.

'Hallo, waar zit jij met je gedachtes lieverd?' vraagt hij mij. Ik schud mijn hoofd en antwoord dat ik moe ben.

'Weet je het zeker of is er iets gebeurd?' vraagt hij mij.

'Nee er is niks.' Zeg ik hem en hij knikt met zijn hoofd en vraagt mij of ik Lina zo naar haar bedje wil brengen en ik knik.

'Ga je nog weg vanavond?' vraag ik hem.

'Ja denk het wel. Even langs de zaak.' Zegt hij en ik knik akkoord.

'Maak je het niet te laat?' vraag ik hem.

'Beloofd lieverd.' Antwoord hij mij.

'Zal ik eerst wat gaan koken voor jullie?' vraag ik hem en hij knikt. Ik loop met Lina in mijn armen naar haar slaapkamer. Daar leg ik haar neer en dek haar toe. ik druk een klein kusje op haar wang en verlaat haar kamer. Ik loop naar mijn slaapkamer en dan trek ik wat makkelijk aan. ik besluit wat makkelijk te gaan koken. Als ik alles op het vuur heb staan dan ga ik even plaats nemen bij mijn man. Hij slaat zijn armen om mij heen en drukt mij tegen hem aan. later op de middag gaat mijn telefoon af. Net op het moment als Jouad de deur uit wil lopen. Ik neem op en zie dat het Siham is. Ze is heel enthousiast over haar toekomstige schoonzus. Ik begon er geë#239;riteerd van te worden. Ik nam het haar niet kwalijk, maar die Laila is gewoon schijnheilig. Ik praat wat mee en dan besluit ik op te hangen. Jouad was inmiddels al weg. Ik plof neer op de bank en werd para door dat mens. Ik bleef met mijn gedachtes bij haar. Waarom moest Hakim zo juist op zo een iemand als haar vallen. Ik neem een diepe zucht en zap wat op tv. Jouad die komt laat in de avond naar huis en treft mij slapend op de bank aan. hij maakte mij wakker en begeleidt mij naar onze slaapkamer. Ik val daar weer gauw in slaap tot de volgende ochtend. Ik word wakker en kijk naast mij neer. Ik kijk tegen een slapende Jouad aan. wat is hij toch lief, dacht ik en glimlach naar mijn man. Ik besluit op te staan, want Ayman moet naar school en ik moet gaan werken. Ik loop de douche in , was mij zelf, wikkel mij in een baddoek en loop naar mijn slaapkamer. Als ik helemaal klaar ben ga ik Ayman wakker maken en stop hem in de douche en daarna kleed ik hem aan. Lina ligt nog te slapen en Jouad ook. Ayman gaat wat ontbijten en daarna besluit ik hem te

brengen. Ik loop naar Jouad toe.

'Lieverd, ik ga he.' Fluister ik hem toe. hij knippert iets later met zijn ogen en kijkt mij slaperig aan.

'waar ga je heen?' vraagt hij mij slaperig. Ik kijk hem glimlachend aan en antwoord dat ik naar mijn werk ga en Ayman naar school breng.

'Oke.. en Lina?' vraagt hij mij.

'Ja die breng jij naar mijn moeder of eventueel naar jou mama. Kijk maar wat je wilt doen schatje.' Zeg ik hem en hij knikt akkoord.

'Oke is goed,' antwoord hij terug en draait zich om. Ik pak de sleutels en loop de deur uit.

Weken streken voorbij en Laila kwam steeds vaker over de vloer bij Hakim.

Vandaag gingen we Laila ten hand vragen en Jouad ging ook mee. Dit was de eerste keer dat Laila mijn man zou gaan zien. We gingen met twee auto's en kwamen aangereden in de straat. We hadden schalen met koekjes en wat cadeaus voor Laila. Hakim deed heel erg zijn best voor haar. Ik wil dat hij gelukkig is, maar het liefst had ik een ander persoon voor hem. Ik vraag mij af of ze wel weten dat dit het nichtje is van Reda. De man die nu vast zit, wegens ontvoering van mijn gezin. Ik werd al gek als ik er aan dacht. Jouad die zal haar haten als hij er achter komt dat zij het nichtje is van Reda. Ik zucht diep en loop dan door met de andere. De deur gaat open en ik herken gelijk het gezicht van de moeder van Laila. Ze kijkt mij met grote ogen aan. Daarna glimlacht ze heel opgewekt. Ik voelde mij niet op mij gemak hier en wilde het liefst zo snel mogelijk weg. Als ik aan de beurt kom om de moeder te groeten. Zegt ze dat de wereld echt klein is en groet mij heel uitbundig. 'Kennen jullie elkaar?' vraagt Siham en ik voelde mij verraden. Wat zullen ze nu wel niet denken. Ik moet het verhaal eerlijk vertellen, dacht ik.

Jouad kijkt ook verrast en vooral nieuwsgierig. Ze vraagt mij van alles en ik beantwoord ze netjes. Zou haar moeder het verhaal van Reda weten en dat ik er mee te maken heb, vroeg ik mij zelf af. Het werd mij allemaal te benauwd. Jouad merkte aan mijn houding dat er iets loos is. gelukkig kon ik door lopen en kwamen we al gauw terecht in de woonkamer, waar we plaats nemen. ik neem naast Jouad plaats. Hij buigt zich naar mij toe en vraagt fluisterend waar ik de moeder van ken. Ik had die vraag moeten verwachten van zijn kant en ook van de andere. Die zullen ook wel nieuwsgierig zijn. ik schraap mijn keel en zeg hem gewoon van vroeger.

'Dus je kent Laila ook, dat heb je mij helemaal niet vertelt.' Zegt Jouad en ik knik. Ik moest eerlijk zijn tegen hem. Hoe eerder ik er bij ben, des te beter voor ons huwelijk. Jouad zal het mij kwalijk nemen als hij er achter komt dat ik verloofd was en dat dit een nichtje is van Reda en we ruzie hebben en vroeger beste vriendinnen waren. Ik voelde mij onschuldig tegen over mij man. Ik wil eerlijk zijn, maar durf het ook weer niet. Misschien moest ik toch maar eerlijk zijn. De moeder neemt plaats naast ons en ze kijkt mij gelijk weer aan. Ooh nee, laat mij met rust, dacht ik.

'Dat is wel heel lang geleden, sinds jullie niet meer vriendinnen zijn.' zegt ze en ik knik sipjes. Jouad kijkt mij verbaasd aan. Siham die verward kijkt roept enthousiast:

'Waren jij en Laila vriendinnen?'

'uhm ja,' zeg ik kortaf en Laila kijkt met een geïrriteerde blik.

'Waarom deden jullie dan alsof jullie elkaar niet kende?' vroeg Siham. Ik kijk haar met een kwade blik aan. ze houd zich gelijk stil, alsof ze precies wist waar ik het over had.

Ik was al blij toen Laila een ander gesprek begon. Jouad had het door allemaal en hield zich op de achtergrond. De hele avond was hij afwezig, alsof hij van alles aan het plannen en voorbereiden was in zijn hoofd om mij hier mee te confronteren. Het was laat en we gingen eindelijk weg. De ouders zijn akkoord gegaan met de aanzoek van Hakim. Hadden ze nou maar nee gezegd, dacht ik. misschien wel gemeen, maar ze deugt niet en ze is echt niks voor onze Hakim. We nemen afscheid en dan lopen we naar buiten. Ik was moe van al het denken en wou naar bed. In de auto is het stil. We splitsen onze wegen. Mijn schoonmoeder, Hakim en Siham gaan richting huis en ik en mijn man gaan naar ons huis. Ik weet zeker dat morgen Siham mij van alles gaat vragen en ik besluit daarom ook om eerlijk te zijn tegen hen, alleen heb ik er de kracht voor om het te doen...

Als ik voor Jouad naar binnen loop, voel ik zijn blikken door mijn rug door boren, het is akelig stil en ik was er best bang voor geworden. Ik leg mijn tas neer en zeg gauw dat ik ga slapen.

'Wacht eens jij...' hoor ik achter mij en blijf verstijfd staan.

'Ja?' zeg ik met een schorre stem. Het is even weer stil en dan praat Jouad weer.

'Kijk mij eens aan...' zegt hij weer en ik durf mij niet om te draaien. Ik ben bang voor wat er komen gaat. Ik voel zijn hand mijn arm vast pakken en dan draait hij mij naar hem toe. ik kijk hem aarzelend aan. hij kijkt mij met een vragende blik aan.

'wat speelt er tussen jou en Laila?' vraagt hij mij. Ik kijk hem met doffe ogen aan en neem een diepe zucht.

'Er speelt veel.' Zeg ik hem en hij kijkt mij afwachtend aan. Als ik even niks zeg, eist hij van mij dat ik het vertel.

'Jouad het is allemaal verleden tijd ja.' Zeg ik hem en hij schud zijn hoofd.

'blijkbaar zijn jullie er beide nog niet over heen. De wereld is klein en jullie dachten elkaar nooit meer te zien yek.' Zegt hij en ik knik.

'Jouad dit ga je niet leuk vinden. Als je weet wie Laila is.' zeg ik hem en hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Nou vertel.' Zegt hij en ik kijk hem angstig aan.

'Ze is het nichtje van Reda.' Zeg ik hem en hij kijkt met grote ogen aan.

'Dat meen je niet?' Vraagt hij en ik merk hoe kwaad Jouad is geworden.

'Ze kan opdonderen, ze is niet welkom in deze familie.' Zegt hij woedend. Jouad had zijn standpunt bepaalt.

'Jouad hou toch op. Hoor je zelf, je kunt niet voor Hakim beslissen.' Zeg ik hem.

'Ooh nee, dan zullen we dat zien!' Zegt hij nijdig.

'Jouad, Hakim is een jongen geen meisje. Des nood gaat hij er met haar vandoor. Als die twee echt veel van elkaar houden dan kunnen wij er weinig aan doen. Eerlijk gezegd ben ik er zelf niet zo blij mee, maar ja ik ga niet iemand anders zijn geluk in de weg staan.' Zeg ik hem. Jouad kijkt even van mij weg en loopt naar de raam kant toe.

'Hoe kan ons dit weer overkomen. Er zijn genoeg meiden!' Zegt hij en ik knik.

'Elmekteb.' Zeg ik hem.

'Ik vertik het Romaissa. Ik laat ons leven niet weer kapot maken. Straks komt die Reda los en dan zullen we hem vaker zien omdat het zijn nichtje is.' zegt Jouad en ik knik angstig.

'Ja, daar ben ik ook bang voor, maar dat is niet alles. Die Laila deugt niet. Zij en Reda zijn dikke maten. Ze heeft voor mij toen een baan geregeld via haar neef. Ik kon daarom ook daar gemakkelijk komen. We waren dikke vriendinnen en nu haten we elkaar zo erg.' Zeg ik hem. Ik besloot het stukje dat ze mijn verloofde van mij heeft afgepakt weg te laten. Jouad kijkt mij met grote ogen aan.

'Waarom was je niet gelijk eerlijk tegen mij. Denk je dat ik je dit kwalijk neem. Ik weet toch wat er des tijd speelde, je kunt er niks aan doen. wat gebeurd is, is gebeurd.'
Zegt hij

En ik knik sipjes. Hij loopt op mij af en neemt mij in mijn armen.

'niemand doet je nog ooit pijn liefste,' zegt hij en kust mij op mijn lippen. Ik hou zoveel van hem. Ik sluit mijn ogen en blijf in zijn armen liggen. Daarna laten we elkaar los en besluiten we te gaan slapen.

We hadden elkaar beloofd dat we Hakim dit gaan vertellen, welke keuze hij daarna gaat maken moet hij zelf weten. Het zal wel een moeilijke strijd worden maar hij heeft het recht te weten.

De volgende dag belt Siham mij vroeg op en vraagt naar een verklaring over mijn gedrag en dat ik Laila langer ken dan sinds Hakim haar aan ons voorstelde. Ik wist het wel, ze is altijd zo nieuwsgierig en terecht op dit moment. Ik besluit haar alles eerlijk te vertellen, maar sprak met haar af bij een lunchroom en ze ging er mee akkoord.

'tot over een uur,' zeg ik haar en hang op. Ik besluit Lina mee te nemen. Ayman die blijft wel met zijn vader. Ik stel Jouad op de hoogte en hij gaat er mee akkoord.

'Ik ga met Hakim straks praten.' Zegt hij en ik knik. Ik kus hem en neem afscheid van mijn man en loop de deur uit.

Als ik aan kom bij La place, zie ik Siham er al zitten.

'Heey schoonzusje,' groet ik haar en geef haar de vier gebruikelijke kusjes. Ze beantwoordt ze terug en neemt Lina van mij over. ze kust haar helemaal onder.

'Nou vertel eens, wat speelt er tussen jou en Laila...?' vraagt Siham en glimlacht lichtjes. Ik besluit mijn verhaal te doen, precies zoals ik het Jouad had vertelt. Het stukje dat ik verloofd was laat ik hier dan ook weer weg. Siham houdt een hand voor haar mond en kijkt mij ongelooflijk aan.

'Ooh jeetje, dit gaat echt moeilijk worden.' Zegt ze en ik knik teleurgesteld.

'Ja dan kan ik begrijpen waarom je zo erg schrok toen.' Zegt ze en ik kijk haar met een verdrietige blik aan.

'Ewa ja, ik wil niet herenigd worden aan die rotzak! Hij heeft des tijd ons leven kapot willen maken. Hij wou Jouad vermoorden, daar ben ik niet blij om.

'Jeetje zeg, blijven we altijd problemen krijgen met zulke mensen die levenloos zijn en onmenselijk.' Zegt ze mij en ik knik.

'eerlijk Laila is een bitch. Ik vind dit niet leuk om te zeggen, omdat ik Hakim de beste van de beste wens. Walakin Laila is dit niet. Ze zal hem pijnigen.'zeg ik haar en ze kijkt mij met een geschokte gezicht aan.

'Weet je mensen kunnen ook veranderen hoor. Trouwens misschien kan ze er weinig aan doen dat Reda dit heeft gedaan. Zij heeft hem dit niet gezegd.' Zegt Siham. Ik knik.

'Daar heb je ook wel gelijk in.' Zeg ik haar en was verder stil. Het leek of ze het voor haar opnam.

'we moeten Hakim laten besluiten. In iedergeval heeft hij er het recht op om het te weten, maar hij heeft ook recht op zijn liefde voor haar en andersom ook. Dus we zullen ze niet in de weg staan. Dan houden jullie maar afstand. Het is zijn geluk en liefde.' Zegt ze mij en ik knik.

'Dat is ook zo en ik ben dat ook absoluut niet van plan. Zo wreed mens ben ik niet Siham. Ik gun hem de beste zoals ik al zei.' Zeg ik haar en ze knikt. We waren beide weer stil en al gauw hadden we het over haar en Rachid, wanneer ze gaan trouwen. Ik kon namelijk niet wachten.

Ze hadden samen al een datum waar ze naar toe werkte en ik was zo blij voor ze. Ik besluit afscheid te nemen van Siham en ga samen met mijn dochter richting huis. Ik tref geen Jouad thuis en besluit het middageten te gaan koken. Na een paar uren hoor ik de deur open gaan en dicht weer.

'Schat ben je thuis!' hoor ik Jouad roepen en ik antwoord terug. Hij loopt rechtstreeks naar de keuken. Lina zat in haar eigen stoeltje en ik stond bij de aanrecht.

'Hoi zina,' zegt hij en drukt zijn gezicht in mijn nek.

'hmm ik heb je gemist,' zegt hij. Hij loopt even later van mij naar de koelkast en neemt een blik redbull.

'trouwens ik was bij Hakim. Ik heb het hem verteld en hij stond er versteld van, maar zoals we al hadden verwacht. Hij blijft door zetten. Volgens hem kan ze er niks aan doen en ik geef hem ook wel groot gelijk. Ik knik.

'ja, dat zei Siham ook, maar dat had ik zelf ook gedacht. Ze kan er inderdaad niks aan doen dat ze zijn nichtje is en dat hij ons dat heeft geflikt. misschien zijn ze samen wel gelukkig.' Zeg ik hem en hij knikt. Hij neemt mij daarna even vast en geeft mij paar kusjes op mijn haren.

'Ik hou van je,' zegt hij en ik knik glimlachend.

'Hou jij niet van mij?' vraagt hij zo zielig.

'Haha ja wel ik hou heel veel van je.' Zeg ik hem terug en hij kijkt mij trots aan. Ik ga weer verder met wat ik aan het doen was en Jouad loopt naar de woonkamer. Ik ga als ik klaar ben met koken ook naar de woonkamer met het eten en we schuiven aan tafel.

'Heb je Ayman bij zijn oma gelaten?' vraag ik hem.

'Hij is met Hakim mee, hij brengt hem straks terug.' Zegt hij en staart naar de tv scherm. Ik knik en we beginnen gezamenlijk aan het eten. Lina zit allerlei gekke geluiden te maken en we moesten er wel om lachen.

Ik had mij zelf beloofd er niet te veel over te zitten. we hoefden niet elkaar elke dag te zien en die paar uren dat we samen zijn doen we alsof we allebei lucht voor elkaar zijn. Jouad heeft het verhaal wel aan zijn moeder verteld en ze wou gelijk dit allemaal stopzetten, maar er ontstond een helse ruzie tussen Hakim en zijn moeder en Jouad werd er ook bij betrokken, maar al met al heeft hij door gezet en vertikte

Hakim het om haar te verlaten. Hij zou koste wat het kost met Laila trouwen. Ik accepteerde zijn keuze, eigenlijk allemaal wel. Behalve mijn schoonmoeder niet helemaal. Ze deed het toch wel voor haar zoon, maar ze stond er niet helemaal volledig achter. De Laila die zo schattig leek in ieder mans zijn ogen was een heks. ze gedraagt zich heel grof tegenover mijn schoonmoeder en ik was de enige die dit wist. Mijn schoonmoeder vertelde mij alles, op een voorwaarde dat ik dit geheim hield, want ze wilde Hakim geen pijn doen. ik had er vrede mee, maar voor hoelang, want dit laat ik haar niet doen. tenminste niet tegen mijn lieflijke schoonmoeder. Ze verdient dit niet, ze is een schat van een vrouw. Ik neem een diepe zucht. Ik was weer bij mijn schoonmoeder en Jouad die zou op de zaak zijn. Ayman op school en Lina bij mijn moeder.

Laila kwam over de vloer, ze dacht dat Hakim hier was. Ik open de deur, mijn schoonmoeder was boven met iets bezig. Ik kijk met grote ogen naar haar. Mijn gegroet kwam er droog uit en ik loop weer naar binnen. Ik hoor iets achter mij maar neger het. Ik heb geen zin om ruzie te gaan maken met deze heks. ik hoor haar de trappen op lopen. Wat denkt ze wel niet, ze voelt zich helemaal thuis. Ze blijven best lang weg boven en ik besluit even naar boven te gaan. Ik hoor ze in discussie mijn schoonmoeder en Laila. Ze praat op een ongepaste manier tegen haar wat mij niet aanstaat en dan kom ik er tussen.

'wat is hier aan de hand?' vraag ik. mijn schoonmoeder kijkt verdrietig voor zich uit.

'Niks, ik wou alleen het goede voor haar.' Zegt mijn schoonmoeder.

Laila kijkt met een gemene blik naar mij.

'Probeer je de heilige schoondochter uit te hangen.' Zegt ze gemeen en ik kijk haar net zo gemeen aan.

'Weet je, ik snap niet wat Hakim in je ziet.' Zeg ik menens en ze kijkt mij vol haat aan.

'en ik weet niet wat die man van jouw in je ziet!' zegt ze vol haat en loopt weg.

Halverwege de trap draait ze zich om.

'Als je, je mond open trekt zal het je berouwen.' Zegt ze en ik kijk haar niet begrijpend aan.

'Hoe bedoel je?' vraag ik haar en loop haar de trappen achterna. Ze staat nu in de gang en draait zich weer om.

'Jouad zal je haten als ik hem vertel over je verleden! Trouwens... als je Hakim durft op te stoken tegen over mij, dan zal ik je leven kapot maken trut!' Zegt ze en ik staar haar met open mond aan.

'je bent geen spat veranderd. Zelfs niet nu je gaat trouwen. Wil je Hakim wel echt?' vraag ik haar en ze loopt zonder een antwoord te geven de deur uit. Ik werd hier zo pissig om, waar is dit mens mee bezig, dacht ik en neem een diepe zucht. Mijn schoonmoeder staat nu achter mij en zegt dat ik haar maar moest laten. Hakim die zal achter haar werkelijke aard wel komen.

'Ik hoop het, want dit is te gek voor woorden.' Zeg ik en loop met haar naar de woonkamer.

Ik besluit nog even maar mijn schoonmoeder te blijven tot het tijd is om te gaan en dan neem ik afscheid van haar.

'thallay fi rasek en als er iets is moet je mij bellen. Ik maak dat mens af!' zeg ik haar menens en ze kijkt mij dankbaar aan.

'shokran bazaaf a benti.' Antwoord ze en we omhelzen elkaar strak.

De periodes die er na volgde, merkte ik aan Laila als ze over de vloer kwam dat ze alleen in de bijzijn van andere heel poeslief doet, zo schijnheilig alsof ze nooit iemand durft pijn te doen, maar we wisten wel beter. Wel merkte ik haar jalouse blikken heel erg, zodra ik en mijn schoonmoeder het heel erg kunnen vinden samen. Het lijkt wel of ze zweert met haar ogen mij kapot te maken. Ik begon angst te krijgen voor haar. Ze is alles in staat om te doen.

Op een dag besluit ik naar mijn werk te gaan. Ik neem afscheid van Jouad en loop naar buiten met Lina en Ayman bij mij. Eerst zet ik Ayman af op school en Lina breng ik naar mijn moeder, daarna besluit ik naar werk te gaan. De tijd dringt heel erg door, als ik besef dat ik een dossier voor mijn werk thuis ben vergeten, rij ik terug. Ik parkeer de auto en stap uit. Ik stop de sleutel in het slot en draai het haastig om. Ik ren naar binnen en in de woonkamer schrik ik van wat ik zie. Laila die met Jouad daar staat, ze staat zo dichtbij dat mijn adem stukt. Ik zie dat Jouad mij opmerkt. 'Romaissa?' vraagt hij geschrokken. Ik kijk ze woest aan.

'Wat doen jullie hier met ze twee?' vraag ik woedend en wantrouwend. Alle herinneringen aan vroeger flitsen voor mijn ogen voorbij. Mijn ogen vullen zich met tranen.

'Schatje het is niet wat je denkt hoor, ze is gekomen omdat ze mij wou spreken.' Zegt hij.

'Hou je mond aub! dit is niet te geloven, ik ben niet dom. Dit is niet de eerste keer,' zeg ik hem kwaad.

'Kom op Romaissa, wees eens wat liever tegen je man. We doen niks, ik kwam hem alleen wat nieuws brengen.' zegt ze gemeen. Ik vocht tegen mijn tranen. Wat was dit, moest ik hem geloven? Nee! Ik geloof hem niet, want ze stonden zo close tegen elkaar. Ik loop woest op haar af en neem haar ruw bij haar arm en sleur haar mijn huis uit.

'rot op heks! verdomme verdwijnen uit mijn leven!' schreeuw ik tegen haar. Ze kijkt mij sluw aan.

'Weet Jouad dat je niks waard bent! Elke jongen lukt het weer om het je te flikken!' zegt ze gemeen. Jouad kijkt verwarrend van haar naar mij.

'Waar heeft ze het over?' vraagt hij. Ze staat nog in de deuropening.

'Wil je het hem zelf vertellen, anders moet ik een andere keer weer langs komen.' Zegt ze bitcherig.

'Weet je wel wat je doet. Je zet je huwelijk op het spel stom mens.' Zeg ik haar en ze kijkt met een gemene lach naar mij.

'Waarom ik kom je man alleen waarschuwen voor jou.' Zegt ze. Jouad kijkt met grote ogen naar mij. Hij wil het weten dat zie ik aan zijn blik.

'Er is niks, dat mens spoort niet.' Zeg ik hem en hij kijkt mij wantrouwend aan.

'Je gaat het mij nu vertellen, anders ga ik haar achterna en vertelt zij het mij.' Zegt hij gemeen. Ik slik een brok weg en kijk hem woedend aan.

'Ik haat je, denk niet dat jullie mij gek kunnen maken. Wat deden jullie zo close.' Zeg ik hem kwaad.

'Ga dit niet ompraten, zoals je hebt gehoord kwam ze mij iets vertellen!' schreeuwt hij tegen mij. Zijn blik verharde.

'Haha laat mij niet lachen. Ik ben naar mijn werk, ik kom terug omdat ik iets vergeten ben en gelijk tref ik mijn man aan in huis met zijn schoonzusje en nee, jullie stonden niet iets normaal te vertellen tegen elkaar. Verdomme jullie stonden zo dicht bij elkaar dat het onmogelijk niks kan zijn. Jouad dit flik je mij weer! Hoe kun je!' schreeuw ik kwaad en klap hem in zijn gezicht. Jouad kijkt mij verschrikt aan, maar door zijn kwaadheid verkoopt hij mij er een terug. Met betraande ogen kijk ik hem aan.

'Ik haat je!' schreeuw ik tegen hem en loop weg. Hij houdt mij tegen en dwingt mij te vertellen wat ze bedoelde. Wat hij moet weten over mij.

'Niks verdomme, ze doet alsof het allemaal heel erg is. zij is de gene die een slet is!' schreeuw ik.

'Wat is het Romaiassa. Wat lukt het iedereen om het je te flikken.' Zegt hij en kijkt mij met een strakke blik aan. ik begon zachtjes te huilen. Dit werd mij te veel.

'Oke wil je het weten. Toen jij en ik gingen scheiden, was ik verloofd met iemand en we zouden gaan trouwen, maar Laila die deed er alles aan om hem van mij af te pakken. Zo ontstond er dus jaloezie en heeft mevrouw hem van mij afgepakt. Op een dag kwam ik thuis

bij hem en trof ze samen... je hoeft niet alle details aan te horen, want het zal je bekend in de oren klinken!' zei ik gekwetst. Hij kijkt mij met grote ogen aan. hij kon dit niet geloven.

'waarom wist ik dit niet!' zegt hij fel.

'Is het dan belangrijk. Yek toen wij weer samen waren, was ik niet meer verloofd of wel en trouwens in die tijd heb je mij te veel pijn gedaan en kun je het mij niet kwalijk nemen!' zeg ik kwaad. hij neemt mij vast aan mijn armen en kijkt mij pissig aan.

'jij spoort niet ! Hoeveel heb je er na mij gehad! Nee ik kan het je inderdaad niet kwalijk nemen, maar wat ik je wel kwalijk neem is dat ik getrouwd ben met een vrouw die zich zelf niet gedeisd heeft kunnen houden.' Zegt hij boos.

'Wat! Nee jij moet er zonodig wat van zeggen. Jij ging er op los niet ik rotzak!' schreeuw ik kwaad en gooi een dikke tijdschrift naar hem toe.

'Ik haat je rotzak! Jij denkt het altijd beter te weten en geloof mij. Ik vertrouw het niet. Hoe ik jullie toestraks daar zag, nee dit laat ik mij niet nog een keer overkomen!' schreeuw ik tegen hem. Het deed mij te veel pijn.

'je bent gek, mens! Er was niks aan de hand.' Zegt hij.

'ha ha je meent het. Als Hakim jullie zo had gezien had hij precies het zelfde gedacht mens.' Zeg ik kwaad.

'Verdomme er was niks! En je probeert nu goed te praten wat jij slecht hebt gedaan.' Zegt hij.

'Nee weet je, val dood! Jij bent de man met alles wat je doet. Ik ben weg, bekijk het maar!' Ik loop kwaad weg en klap de deur met een harde klap dicht. Ik voel mijn tranen stromen, de pijn sneed in mijn hart. Wat een eikel. Ik was woedend, teleurgesteld en kapot van binnen.

Ik rij rechtstreeks naar mijn moeder. Een bezorgde moeder neemt mij in haar armen

en ik snik zo hard als ik kan. Ik was te verdrietig en wou met rust gelaten worden. Ik trek een pyjama van moeder aan en ga onder de dekens en blijf de hele tijd door huilen. Waarom wil dat mens mij zoveel pijn doen. ik haat haar, mensen kunnen zo hard zijn. zo onmenselijk gewoon. Ik druk mijn gezicht in de kussen en laat de tranen op de vrije loop. Ik had mijn werk gebeld en mij ziek gemeld. Aan mijn stem hoorden ze genoeg en gelijk wensten ze mij heel veel beterschap en dat ik mij niet moest stressen. Dat zal niet gaan, dacht ik. ik stres mij namelijk heel erg. De hele dag heb ik zoveel gehuild. Ik had zoveel angst, mijn grootste angst is Jouad. ik wil hem niet kwijt. Ik hou te veel van hem. Hoe kon hij zo wreed zijn. in de avond probeerde ik wat te staan, maar dat had ik beter niet kunnen doen. ik voelde mij heel duizelig en ineens kwamen de tranen weer op, alleen dit keer was het heftiger. Het leek of ik flauw ging vallen en ik begon hevig te hyperventileren. Een geschrokken moeder rent de woonkamer in en kijkt mij bezorgd aan.

'Willie Romaissa, wat is er benti?' vraagt ze mij in paniek. Ze wist het verhaal zo een beetje wel, omdat ik haar toe straks het haar had verteld. Ze was helemaal in paniek en belde Jouad op. Ik had het niet eens door. Ik was nu alleen met mij zelf bezig. Niet lang daarna kwam Jouad aan. hij liep gelijk op mij af, ik was wel wat rustiger, maar ik zag er niet uit. Hij kijkt mij bezorgd aan en zegt dat hij mij naar de dokter brengt. Ik schud mijn hoofd van nee.

'Jahwel, doe rustig de kinderen worden zo bang.' Zegt hij en ik knik alleen maar wat. Hoe kon hij mij dit aan doen, dat was het enige wat er door mij heen gaat. toch merkte ik aan hem hoe bezorgd hij om mij is.

'Wees niet zo koppig en luister aub naar mij.' Zegt hij en ik besloot te doen wat hij zegt. We gingen naar de dokter, maar zoals ik al had gedacht. Ze konden er niks tegen doen. ik moest rustig aan doen en niet stressen en proberen rustig in en uit te ademen door mijn buik. Jouad dwong mij dan ook om dat te doen. het klonk heel gek, maar in zijn buurt voelde ik mij veiliger en rustiger. Hij kijkt mij verdrietig aan. 'het spijt mij, ik had niet zo moeten reageren. Je hebt gelijk ik kan de tijd niet terug draaien en ik heb het je allemaal vergeven en jij mij ook. Sorry dat ik zo tegen je uit flipte. Je weet hoe jaloers ik kan zijn. verdomme het is ook mijn eigen grote fout, want als ik niet was vreemd gegaan dan had ik je altijd bij mij gehad en nooit hoeven delen.' Zegt hij.

'nee, je hebt mij ook nooit gedeeld. Waarom zeg je dat, het stelde nooit iets voor. Geloof mij zoals ik je altijd heb gezegd, wat wij twee samen hadden heeft nooit een ander met mij gehad. Ik was gewoon te verdrietig en breekbaar. Ik zocht troost, maar ik hou van je en heb het altijd gedaan. Ik was dan ook zo blij dat mijn verlovning toen niet door ging, want eigenlijk had ik nog gevoelens voor jou en zijn we ook nog steeds bestemd voor mekaar. Maar de pijn die ze mij heeft aangedaan, dat doet pijniger dan dat hij vreemd is gegaan met haar.' Zeg ik en hij kijkt mij knikkend aan.

'Je hebt ook gelijk. Het spijt mij heel erg. Ik had je ontmoeten staan en niet zo reageren. K kan begrijpen dat je ons toe straks zo had gezien je wel raar gaat denken, dat zou ik misschien ook doen. maar geloof je mij als ik zeg dat we echt niks hebben gedaan. Ze is een rare mens lieverd. Ik snapte haar komst ook niet en ze deed inderdaad zo close en mysterieus. Ze is een kreng en nu je vertelde dat ze vreemd ging met hem...' zegt hij en dat laatste kwam er nogal aarzelend uit. Hij wou

het woord ex niet zeggen. Het deed hem te veel pijn.

'Maar in iedergeval ik weet voldoende en dat mens deugt niet. Ze is een shitan layster.' Zegt hij kwaad en ik knik. Dat is ze inderdaad, dacht ik. ik besluit hem te vertellen over zijn moeder en Laila. Jouad werd pissig. Hij kon haar levend villen meskien. Hij slaat een arm om mij heen en smeekt mij mee naar huis te gaan.

'Ik vergeef het mij zelf nooit als jou iets overkomt.' Zegt hij mij. Ik kijk hem dankbaar aan en omhels hem strak. Ooh wat houd ik van hem. Op de een of ander manier geloofde ik alles wat hij zei. Hij zij het ook menens en zijn ogen liegen niet. Ik hou van deze man en we zijn gewoon bestemd voor elkaar om de rest van ons leven samen tot ons dood inchaallah door te brengen. niets of niemand die ons tegenhoud behalve de dood. Ik besluit met hem mee te gaan. Moeder vraagt ons of de kinderen hier kunnen blijven, zodat wij onze rust kunnen krijgen, maar dat hoefde niet.

'Nee mama, het komt goed. Morgen moet Ayman naar school.' Zeg ik haar en ze knikt begrijpend. Daarna nemen we afscheid en nemen de kinderen en gaan richting huis. Jouad was dan ook heel lief voor mij de rest van de avond/nacht. De kinderen sliepen en wij waren nog beide wakker. We lagen in bed en knuffelde elkaar heel intiem. We hadden de liefde bedreven en het deed mij goed. Hij beloofde mij nooit pijn te doen en ik moest hem beloven hem nooit te verlaten. Het deed hem namelijk pijn toen ik die woorden toe straks zei. Eigenlijk was het ook mijn eigen schuld, ik zei pijnlijke woorden tegen hem en vandaar dat hij zo opfokte. We nestelden in elkaar armen en vallen in slaap. hij zou morgen dit thuis bespreken. Dit kon namelijk niet langer door gaan en Hakim moet dit allemaal te weten komen, ook dat ze mijn schoonmoeder slecht behandelt.

Jouad en ik besloten in de middag naar hen huis te gaan. We stappen met de kinderen de auto in en rijden richting mijn schoonmoeder. Als we daar aan komen treffen we alleen mijn schoonmoeder en Hakim aan. dat is toevallig, dacht ik. Siham was naar school en Imad, ja die is er bijna nooit. Hakim was een beetje somber en kijkt sipjes voor zich uit. Ze wisten als het goed is niet wat er gisteren allemaal heeft afgespeeld. Ik loop met mijn schoonmoeder achter Jouad aan naar de woonkamer. Ayman die rent op zijn oom af en Lina die heb ik nog steeds vast. Hij praat aan een stuk door tegen zijn oom en Hakim die probeert zijn aandacht op hem te vestigen maar het lukt niet helemaal. Volgens mij is er iets gaande met hem, dacht ik en was benieuwd hoe hij zou gaan reageren over zijn toekomstige vrouw. Hakim kijkt vragend op naar Jouad.

'wat is er?' vraagt hij somber. Jouad neemt een diepe zucht en gaat naast hem zitten.

'We moeten goed praten. Hoe goed ken jij die Laila eigenlijk wel niet?' vraagt hij hem. Jouad komt gelijk ter sprake hierover. Hakim kijkt hem geïrriteerd aan.

'Kifesh? Gaan we het verhaal weer opnieuw doen. je weet goed wat ik jullie laatst heb gezegd.' Zegt hij en staat op.

'Jouad ik wil dat je niet met mijn leven bemoeit. Dat heb ik bij jou en je vrouw ook niet gedaan.' Zegt hij kalm. Jouad knikt en staat op.

'Daar heb je ook groot gelijk in. Ik wil ook niet met jou en je vrouw bemoeien, maar

ze geeft ons geen keus. Zij is zelf de persoon die ons er bij betreft.' Zegt Jouad en Hakim kijkt hem niet begrijpend aan.

'Wat probeer je mij duidelijk te maken?' vraagt Hakim hem.

'Nou, zoals ik het je zeg. Je vrouw stookt ons op tegen over elkaar en ze behandelt moeder als stuk vuil. Wat denkt ze wel niet!' Zegt Jouad nu wat feller. Hakim zet een stap dichters naar Jouad.

'Hoe ver gaan jullie, om ons kapot te maken. Zij zou dit allemaal nooit doen. Jullie hebben met eigen ogen gezien hoe lief en onschuldig ze is!' Zegt Hakim luidt.

'Ja, je hebt gelijk. Ze doet heel goed acteren. Vraag moeder zelf hoe ze haar behandelt dan. Moeder zal wel de laatste persoon moeten zijn die je niet gelooft toch?' zegt Jouad hem en Hakim knikt lichtjes. Hij keek met grote ogen van Jouad naar mij.

'Ik weet niet wat ik moet zeggen Hakim, maar... misschien zal ze je het verhaal hebben gezegd dat we vriendinnen waren en dat we inmiddels ruzie hebben samen.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Ja dat heb ik inderdaad mee gekregen, maar ze heeft mij niet precies verteld waarom. Volgens haar ging het om niets, maar deed jij gewoon dom.' Zegt Hakim en ik kijk hem knikkend aan.

'Ja dat heeft ze gelogen, want er speelde meer tussen ons.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Weet je, ik ben gewoon ten einde raad. Ik weet niet zo goed wie of wat ik moet geloven, ik heb namelijk iets gehoord vandaag weer.' Zegt Hakim en ik kijk hem hoopvol aan. ik hoop gewoon dat hij er een punt achter zet, want dat mens verdient hem niet. Hakim verdient een veel lievere meid.

'Ik kwam vandaag een jongeman tegen, ik ga dit zeggen maar Jouad je moet beloven niet boos te worden op Romaïssa, want dit speelde namelijk toen jullie van elkaar gescheiden waren.' Zegt Hakim. Jouad kijkt mij aan, volgens mij wisten we beiden waar dit naar toe ging. Zou Hakim mijn ex bedoelen. Ik kreeg het benauwd. Toen hij inderdaad zijn naam uitsprak, voelde ik mij verstijven. Ik schaamde mij tegenover mijn man. Jouad zijn gezicht verstrakte en ik merkte dat hij weer jaloers is, maar hij bleef kalm. Ik merkte aan hem dat hij met zich zelf vocht.

'Volgens hem zou Laila te maken hebben met Reda zijn acties. Vandaar dat die jongen helemaal door de lint ging. Ze spanden samen, ze wou wraak nemen op je,' zegt Hakim. Met grote ogen kijk ik Hakim aan.

'Dat meen je niet?' vraag ik geschrokken. Jouad kijkt mij met grote ogen aan. Ik voel de tranen achter mijn oogleden prikken.

'Ik ben verbaasd hierover,' zeg ik snikkend. Jouad neemt mij in zijn armen en troost mij.

'Safi lieverd, laat je niet gek maken. Ze kan je geen kwaad aan doen dat mens.' Zegt Jouad en ik blijf maar snikken. Hakim was helemaal door de war en wist niet hij moest denken of doen.

'Weet je, ik moet even frisse lucht ophalen.' Zegt hij en loopt met snelle passen weg. Ik val in de armen van Jouad en ben wat rustiger.

'Je weet dat als je zo gaat doen je straks weer gaat hyperventileren.' Zegt Jouad bezorgd en ik knik snikkend. Hij heeft gelijk en hij maakte zich ook grote zorgen meskien.

Later op de dag besluiten we naar huis te gaan. Hakim is niet meer thuis gekomen. Ik stap de auto uit en loop naar de deur. Jouad opent de deur en laat mij binnen, daarna volgt hij met Lina in zijn armen en Ayman naast hem. Ik plof neer op de bank en sluit mijn ogen.

Mijn hoofd bonkt heel hevig en het doet enorme pijn. Ik was wel aan de ene kant blij dat iedereen er nu van af weet en dat Jouad nog bij mij is, maar aan de andere kant vind ik het erg zielig voor Hakim meskien. Ik besluit te gaan slapen en ik zie wel wat de volgende dag ons brengt. Ik ben nog steeds in de ziektewet en denk er over om het nog zo te laten tot ik mij weer fit voel. Dacht ik. ik probeer te slapen wat mij niet wil lukken. Telkens flitsen de woorden van Hakim door mijn hoofd. Waarom willen mensen ons pijn doen, wat hebben we ze aangedaan. Het is gewoon de jaloezie layster. Dat mensen zo ver kunnen gaan dat is toch ongelooflijk, dacht ik en neem een diepe zucht. Ik hoor Jouad naast mij zich omdraaien en dan voel ik zijn hand op mijn buik.

'wat is er schatje, kun je niet slapen?' vraagt hij mij. Ik draai mijn hoofd naar hem toe en kijk hem aan.

'Weet je ik heb zo een hoofdpijn wallah.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Je strest je te veel lieverd. Doe aub rustig aan.' zegt hij en streelt mijn buik. Ik glimlach lichtjes en kijk naar de plafond. even staar ik er naar en dan kijk ik Jouad weer aan.

'Weet je, ik ben blij dat er tussen ons niks is veranderd. Ik was echt bang dat je mij ging verlaten.' Zeg ik hem zachtjes. Hij kijkt mij met grote ogen aan.

'Nee schatje, dat zal niet gebeuren. Je weet dat je van mij niet zo gemakkelijk af komt he.' Zegt hij en ik knik.

'Ik ben bang he, dat als Reda los komt dat de problemen nog steeds door blijven gaan.' Zeg ik hem.

'Ewa als meneer zijn hele leven lang telkens in de gevangenis wil door brengen, moet hij dat vooral gaan doen.' zegt Jouad.

'Ja je hebt wel gelijk maar toch beangstigd het mij.' Zeg ik hem en hij knikt begrijpend.

'Denk je dat ik dat niet weet. Ik snap heel goed wat je denkt en voelt.' Zegt hij en streelt mijn haren. Ik kijk hem dankbaar aan.

'Ik ben echt trots op een man zoals jij wist je dat? Je maakt mij gelukkig echt waar. Ondanks wat we allemaal hebben mee gemaakt is ons liefde echter alleen maar sterker door geworden. Vind je dat niet geweldig?' zeg ik hem en hij knikt verzekerd.

'Zo je wilt niet weten hoe gelukkig jij mij maakt en inderdaad we houden met de dag meer van elkaar. Ik zou een leven zonder jou niet kunnen en willen voorstellen lieverd van me.' zegt hij en kijkt mij met pretoogjes aan.

'Haha , ja daar heb je gelijk in. Ik denk daar precies het zelfde over namelijk.' Zeg ik hem. We besluiten wat te gaan rusten en ik sluit mijn ogen. Ik voel zijn hand nog steeds op mijn lichaam en hou die vast. Samen vallen we uiteindelijk in slaap.

We hebben Hakim heel de week niet gezien. Zelfs mijn schoonmoeder is nergens van op de hoogte. Volgens haar , had hij gezegd dat hij slaapt voor een tijdje bij Een vriend. Ze maakte zich grote zorgen om haar zoon en terecht. Het is niet

makkelijk. Ik wou dat ik wat kon betekenen voor hem of hem ergens mee helpen. ik zou het graag doen, want Hakim is net een broer voor mij. Ik hou echt veel van hem. Ik neem een diepe zucht en kijk naar de tv scherm. Zou ik hem bellen en vragen of hij wat wil gaan drinken, kunnen we samen er over praten. Tenminste als hij er voor open staat, dacht ik. ik neem mijn telefoon en zoek zijn naam op. Daarna laat ik hem over gaan. Na een aantal keren over gaan, neemt hij eindelijk op. Ik had bijna de moed opgegeven.

'Hey,' hoor ik hem met een gebroken stem zeggen.

'Hey,' zeg ik zachtjes terug. Het is even stil en dan verbreek ik de stilte.

'Alles goed met je?' vraag ik hem. Hij is nog steeds stil en dan antwoord hij eindelijk dat het slecht gaat.

'Weet je Hakim, ik maak mij echt zorgen om je. Vind je het een goed idee als we samen afspreken om w at te gaan drinken. Kunnen we wat bij praten.' Stel ik hem voor. Ik hoor hem diep zuchten en dan antwoord hij dat het goed is. ik stond verstel er van en had echt niet verwacht dat hij zo snel zou toe geven.

'Ooh leuk echt waar. Ik ga je zien over een uur bij la place safi?' vraag ik hem en hij gaat er mee akkoord. Ik besluit Jouad hierover in te lichten, zodat hij weet waar ik ben. Ik neem Lina mee, want zoals gewoonlijk zit Ayman op school. Ik trek haar leuke kleertjes aan en dan kleed ik mij zelf ook om. Ik had Jouad al gesproken en hij vond het heel erg positief van mij dat ik met zijn broertje wou gaan praten. Misschien dat hij er mee leert om gaan en dat hij weet wat hij verder wil. Misschien vergeeft hij het haar wel allemaal, omdat hij heel veel van haar houdt. Ik heb er vrede mee, maar ik wil niks met haar te maken hebben.

Ik loop de la place in en neem alvast plaats. Ik kreeg net een sms van Hakim dat hij er over 5 minuten is. ik zet Lina in haar kinderstoeltje. Ik wacht rustig af op Hakim en al gauw zie ik hem verschijnen.

'Ola,' zegt hij en geeft mij een hand en Lina geeft hij een dikke kus en knuffel. Dan gaat hij tegenover mij zitten en vraagt hoe het gaat. ik antwoord dat het goed gaat hmdl en hoe het met hem gaat. hij ziet er heel triestig uit meskien. Ik neem een diepe zucht en kijk hem aan.

'Hakim, sorry ik wou echt dat het anders ging. Je verdient namelijk een top meid.' Zeg ik hem en hij kijkt mij vriendelijk aan.

'daar heb je ook gelijk in. Laila is geen topmeid. Ze heeft te veel gedaan om het allemaal te vergeven. Ik krijg elke keer steeds meer nieuws over haar. Eergisteren vertelde een vriend dat ze vele contacten heeft met andere jongens. Hoe stom kon ik zijn Romaissa. Hoe kon ik vallen op zo een type dat geloof je toch niet. Ik was altijd alert met dit soort typen meisjes, maar helaas ben ik er blind in getrapt. Ik wou eens serieus gaan doen en dacht haar gevonden te hebben, maar dat is niet zo en misschien beter ook. Ze is het niet waard om als vrouw te nemen.' zegt hij en kijkt mij glimlachend aan. Hij neemt mijn hand vast en kijkt mij aan.

'Ik ben blij dat jij en mijn broer mijn ogen hebben geopend wallah! Anders was ik hier allemaal niet achter gekomen.' Zegt hij.

'Of misschien wel,' zeg ik hem glimlachend en hij knikt.

'Ja je hebt er wel gelijk in. Alleen misschien ging ik mij daar mee niet zo bezig houden, maar moeder heeft mij ook alles verteld en geloof mij het is gewoon te erg.

Dat ik het niet in zag.' Zegt hij met een gebroken stem.

'Niet doen lieverd, je moet je zelf niet kapot maken door zo een iemand.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Je hebt groot gelijk. Ze verdient het niet. Ik ga weer mijn leven leiden en gelukkig wezen. Mijn ware komt nog wel. Misschien is het er nog te vroeg voor.' Zegt hij.

'ja inderdaad. Die zal zeker komen en dat zal een echte topmeid worden.' Zeg ik hem en knijp in zijn hand.

'Haha zoo echt wel en die ga je mogen.' Zegt hij lachend en ik moest er ook om lachen. Hij heeft gelijk. Die zal ik zeker gaan mogen, het zou toch niet nog gekker kunnen. Mijn enige vijand is Laila, tenminste van de meiden dan haha ooh ja en die Samira, maar goed die zal niet met Hakim gaan trouwen. Dacht ik. We kletsen nog wat bij en besluiten naar huis te gaan.

'Nou hou je goed en ik ga je gauw zien. Doe je voor mij de groeten aan je mama!' zeg ik hem en hij knikt glimlachend. Hij wist wat ik er mee bedoelde. Ik wou namelijk dat hij weer terug ging naar huis en dat zou hij doen ook. Ik loop weg en dan hoor ik mij stem.

'Romaissa...' zegt hij en ik draai mij om.

'Je bent een top vrouw. Geen een die aan jouw tipt en Jouad die boft wallah. Ik ben blij met jou als schoonzusje.' Zegt hij en knuffelt mij stevig. Ik knuffel hem ook en bedank hem heel erg. Dan splitsen we onze wegen en besluit ik eerst met Lina langs mijn man te gaan in de zaak. Het is er gelukkig rustig en Jouad die zit aan tafel wat papieren door te nemen. ik tik hem aan op zijn rug en hij draait zich om.

'hey schatje,' zegt hij en ik druk een kus op zijn lippen. Hij neemt de kleine van mij over en knuffelt haar helemaal dood en dan ook nog overlaadt hij haar met kusjes. Ik kijk ze geamuseerd aan.

'Hoe was het met Hakim?' vraagt hij mi en ik vertel hem heel de verhaal. Hij was trots op mij en blij voor ons allemaal. Ik druk een kus op zijn lippen. Keer op keer vertelt hij dat hij van mij houd en mij mist. Ook al ben ik zijn vrouw en zit ik elke dag met hem opgescheept vertelt hij mij vaak genoeg dat hij mij heeft gemist. Haha ja ja hij heeft iets anders gemist ja.

'Haha ik ook van jou Jouad...echt waar.. ik hou echt veel van je...!!!!' zeg ik hem trots en omhels mijn man en dochter strak.

'Ik ga Ayman zo meteen ophalen en dan ga ik even langs moeder. Ik beloof je vanavond te koken en dat ik vroeg thuis ben, maak jij het ook niet al te laat. Kunnen we samen dineren.' Zeg ik hem en hij knikt akkoord.

'Nou oke, geef eens een kus en dan ga ik er vandoor.' Zeg ik hem haastig. Hij drukt zijn lippen op de mijne en wil mij niet los laten. ik duw hem met volle kracht van mij af en kijk hem grijnzend aan.

'Hihi laat de rest voor vanavond schat.' Zeg ik hem ondeugend en hij kijkt mij lachend aan. dan drukt hij een kus op Lina haar mondje en knuffelt haar stevig.

Jouad loopt nog mee tot de auto en dan rijden we zwaaiend weg. Ik rij richting Ayman zijn school en wacht tot ze naar buiten komen.

'hey kanjer,' zeg ik tegen Ayman die naar buiten komt rennen. Ik druk een kus op zijn wang en aai over zijn haren. Hij kijkt mij met telkens de zelfde blik aan zodra ik hem

over zijn haren aai. Ik moet er altijd om lachen. Dan zet ik hem in de auto en rijden we richting mijn moeder.

'Joepie gaan we naar oma Latifa. Ik vind dat leuk altijd.' Zegt hij en ik knik glimlachend. Als ik aan kom bij moeder stappen we uit en lopen naar binnen. Ik tref daar mijn tante aan met haar zoon Nordin. Zo die heb ik een lange tijd niet gezien. Ik groet iedereen met de vier gebruikelijke kusjes behalve Nordin, die geef ik een hand. Hij vraagt mij volop uit over mijn leven en over mijn man en kinderen. We maken een babbeltje en dan moet hij vertrekken.

'Nou hou je rustig en tot gauw.' Zeg ik hem en dan is hij weg.

'Nordin gaat trouwen he,' zegt tante en ik kijk haar ongelovig aan.

'Echt waar, wat leuk en met wie?' vraag ik haar.

'Een meisje uit Duitsland. Ze is een achternichtje van zijn vader.' Zegt mijn tante trots en ik knik.

'wat leuk joh, zoo eindelijk gaat Nordin trouwen.' Zeg ik haar en kijk haar glimlachend aan.

'Ja de jongens hebben eindelijk hen wijsheid gevonden.' Zegt Tante en we moeten erom lachen.

'haha ewa ja, mannen wie kent ze niet inmiddels.' Zeg ik haar en ze knikt.

'Ik ben echt blij voor hem wallah. Zo toe maar gaan we weer een bruiloft krijgen. Wanneer gaat hij trouwen of weet hij dat nog niet?' vraag ik tante.

'Nee we hebben nog geen datum, maar binnen kort wel gauw inchaallah.' Zegt tante weer en ik knik begrijpend.

'Ewa gair inchaallah.' Zeg ik haar en we praten wat door. Ik merk dat het al laat begint te worden en besluit naar huis te gaan. Tante die was er nog met moeder.

'Blijf nog even,' zegt mijn tante.

'nee sorry, moet nog gaan koken voor mijn man.' Zeg ik haar en neem afscheid van ze. Ik rij richting huis.

Als ik thuis aan kom besluit ik eerst wat makkelijk aan te doen, ook voor de kinderen. Ik zet ze neer voor de tv. Ayman gewoon op de bank en Lina in haar eigen zitje. Daarna loop ik naar de keuken en ga wat koken voor ons. Later in de avond komt ook Jouad thuis. Hij treft mij samen met de kinderen luierend op de bank en loopt op ons af.

'Hallo mijn schatjes.' Zegt hij en drukt een kus op mijn mond en Ayman geeft hij ook eentje en ook Lina. Daarna gaat hij zich omkleden, trekt een joggingbroek aan en een strakke hemd en komt dan naar de woonkamer. Hij nestelt zich naast ons en vraagt of het eten klaar is. ik besluit op te staan en ga het eten opwarmen, daarna loop ik met de bord terug naar de woonkamer en eten we samen het bord leeg.

'Hmm heerlijk, je bent echt een kokkin jij.' Zegt hij en kust mij op mijn lippen.

'haha nou dank je, mannetje lief.' Zeg ik hem en sta op om op te ruimen.

'Lina die slaapt ik breng haar naar bed.' Roept Jouad naar mij. Ik vind het allemaal goed. Ik was eindelijk klaar met opruimen. De afwas stopte ik in de vaat en alles netjes opgeruimd en toen liep ik terug naar Jouad. hij was er alleen.

'Is Ayman ook gaan slapen?' vraag ik hem en hij knikt van ja.

'Oke, dus we hebben deze avond voor ons zelf?' vraag ik hem en hij knikt ondeugend. Hij trekt mij aan mijn arm en zo plof ik neer op hem.

'Hmmm wat ben je lekker.' Zegt hij en wrijft met zijn neus over heel mijn gezicht.
'Gekkie,' zeg ik hem en hij streelt verder met zijn hand over mijn lichaam.
'Ik heb zin in je,' kreunt hij en ik gier het uit van het lachen.
'Wat? Is dat zo gek?' vraagt hij mij beledigt. Ik lach nog steeds en schud mijn hoofd.
'Nee lieverd. Tuurlijk niet. Ik heb ook zin in jouw hoor.' Zeg ik hem en hij kijkt mij met pretoogjes aan. Deze avond en nacht beloofde heel veel goeds. Ik had zin in mijn man en andersom ook.

Tussen Hakim en Laila is de verloving definitief beëindigd. Laila was er nogal erg geschrokken om, maar sorry hoor ze had het aan moeten zien komen. Ik was bij mijn schoonmoeder en we zijn druk bezig met de voorbereiding van de bruiloft van Rachid en Siham. Die twee gaan een top bruiloft houden inchaallah. Siham en ik hebben samen de kleren bij negaffa uitgekozen. Ze heeft een bruidsjurk op maat laten maken voor haar eigen. Ze vond het iets speciaals om het te kopen in plaats van te huren. Ze heeft een hele dodelijke en aparte jurk laten maken. Rachid zal flauwvallen haha.

Jouad en ik hebben als cadeau een huwelijksreis. Siham meskiena die gaf aan dat ze het geld niet hadden om op reis te gaan, maar dat ze het niet erg vond. Ze was al blij dat ze een top bruiloft gaan houden. Toen ik en Jouad het hierover hadden vonden wij het wel een leuke verrassing om het cadeau te doen. we hebben een reis voor hen geboekt naar Tunesië. Siham had het ooit er eens over en toevallig weet ik dat nog. We hebben de tickets gestopt in een geschenkpakket met wat zomeraccessoires en het zag er heel leuk uit.

Twee zussen van mijn schoonmoeder en een achternicht waren ook thuis aan het helpen. ze zijn van alles aan het maken en doen. over een week zal namelijk Siham gaan trouwen. Ik heb een dodelijke jurk laten maken en kan niet wachten tot ik die aan doe. Ik heb er passende muiltjes bij gekocht en een chique tas. Jouad heeft een pak gekocht die goed bij mij past met een blouse die de kleur heeft van mijn jurk. Siham komt thuis en sleurt mij gelijk mee naar de slaapkamer. Ze is zenuwachtig meskiena en kijkt mij met pretoogjes aan.

Siham haha doe eens rustig lieve schat. Je maakt je eigen druk om niks,' zeg ik haar en streel haar haren. Ze kijkt mij zenuwachtig aan.

'wallah a Romaissa ik word helemaal para,' zegt ze mij en ik kijk haar lachend aan.
'tuurlijk dat is normaal en ik kan het mij ook heel goed voorstellen hoor.' Zeg ik haar en ze knikt. Ik was best wel lang gebleven en moest weer naar huis. Ik neem afscheid en rij richting huis. Er is niemand thuis. Met Ayman en Lina loop ik naar de woonkamer. Ik leg Lina op de bank en trek me schoenen uit. Ayman doet zijn schoenen ook uit en trekt huisschoenen aan. ik doe het zelfde.

Ik besluit wat snels te gaan koken, voor dat mijn man thuis komt.

Jouad komt al gauw thuis. Hij ziet er kapot uit en ploft neer op de bank. Hij zegt weinig, meer dan een gegroet komt er niet uit.

'Wat is er?' vraag ik hem en plof naast hem neer. Hij streelt mijn boven arm en kijkt mij met een glimlach aan.

'Ik ben moe,' zegt hij en ik knik.

'Ik heb wat te eten gemaakt, wil je nu eten?' vraag ik hem. Hij knikt en ik sta op. Ik schep wat te eten op en loop terug naar de woonkamer.

'Hoe was het vandaag bij moeder?' vraagt hij.

'Ja gezellig. Ze hebben het erg druk.' Zeg ik hem en hij knikt.

'Is Siham zenuwachtig?' vraagt hij mij.

'haha ja meskiena. Ze gaat kapot van de zenuwen.' Zeg ik hem.

'Ewa ja hoort er bij he.' Zegt hij en kijkt mij sneaky aan. ik knik en dacht aan onze bruiloft. Ik was niet zenuwachtig. Het was vreemd, maar ik voelde mij toen heel goed en was ook heel open.

'geef eens een kusje.' Zegt Jouad en kijkt mij aan. ik buig mij naar hem toe en druk een kus op zijn mond. Daarna trek ik mij terug en ga verder met eten. Ayman kijkt mij scheef aan en we schieten beiden in de lach. Ayman kijkt ons verward aan.

'Mama wat is er?' vraagt hij. Ik kijk hem lachend aan.

'Haha niks joh!' zeg ik hem en hij kijkt mij met een boze blik aan. ik vond hem zo schattig.

'Ewa makker je kunt boos kijken.' Zegt zijn vader hem. Ik sta op en ruim de tafel af, daarna ga ik Lina in bed doen en Ayman en ga terug naar Jouad. ik ga in zijn armen liggen en we kijken samen naar de tv.

De bruiloft brak aan. Vandaag was de hennadag. Siham besloot het klein te doen thuis met alleen vriendinnen, nichten en familieleden. het was druk en ik was samen met mijn schoonmoeder van alles aan het klaar maken.

Ik werd later in de middag door een nicht van Siham de woonkamer ingetrokken en ze dwong mij aan te gaan dansen. Ik begon samen met haar te dansen. Ik deed het voor onze Siham. De hennavrouw deed Henna op voor Siham. Het zag er heel beeldig uit.

Later in de avond ging iedereen rond tafel om te eten. Ik ging samen met Siham eten. Ik ging naast haar zitten met een dienblad met eten en gaf haar te eten en at zelf ook wat. Na het eten zou de bruidegom langs komen met zijn familieleden. Ook bij hem werd er henna gedaan. Ze hadden schalen met cadeaus voor zijn vrouw mee genomen. De bruidegom en zijn familie bleef tot einde van de hennafeest. Het was super gezellig. Het werd al laat en de bruid moest gaan slapen en zich voor bereiden voor de volgende dag.

Ik bleef bij haar slapen en had al mijn spullen mee genomen ook voor morgen. Jouad zou in ons huis slapen met wat neven. Ik ging bij Siham op de kamer en we praten nog lang uit. Ze kreeg geen slaap door de zenuwen en we bleven tot de ochtend op. Daarna zijn we toch maar met moeite gaan slapen.

De volgende dag toen we wakker werden was het chaotisch. Iedereen schreeuwde door elkaar heen en er werd van alles gedaan. Ik kijk Siham lachend aan en zeg tegen haar dat ik ook op ga staan om hen te helpen. We moesten nog naar de zaal en van alles voorbereiden en doen.

Ik sta op en neem wat gemakkelijk om aan te doen en loop richting de douche.

Ik deed snel een douche nemen en trok wat gemakkelijk aan. ik kamde mijn haren en liep naar beneden. Ik trof iedereen in de keuken. Er waren nog meer familieleden bijgekomen deze ochtend. Ik gaf mijn schoonmoeder een kus op haar voorhoofd en de andere groette ik ook met kusjes. Mijn schoonmoeder kijkt mij trots aan. toch zie ik een verdrietige blik, ze is verdrietig omdat haar enige dochter het huis gaat verlaten. Ik snapte precies wat ze bedoelde ik ben namelijk ook de enige dochter bij mijn moeder. Ik hoor de stem van mijn moeder op dat moment en tref haar in de deuropening. Ook zei is gekomen om te helpen in deze ochtend.

Gisteren was ze naar huis gegaan en ze beloofde in de ochtend terug te komen.

Ik ging samen met een paar nichten van Siham naar de zaal om alles in orde te maken. Rond 12 uur zou de catering komen om alles klaar te maken. We rijden met harde muziek aan richting de zaal en we troffen de mensen daar al aan. daarna gingen we zelf nog wat spullen hen en weer brengen naar de zaal.

Eindelijk was het tijd en moesten we ons omkleden. Eerst koos ik er voor om een witte pak aan te doen. het stond mij prachtig. Jouad kijkt mij met grote ogen aan.

'So so wil mevrouw vandaag scoren wella? Vergeet niet dat je twee kinderen hebt he!' zegt hij en kijkt mij ondeugend aan. ik schiet in de lach en omhels hem.

'Lieve schat van mij, je weet toch wel dat ik met trots naast mijn gezin zal lopen. Ik heb een pracht van een man en mijn kinderen ja, daar is niet over te spreken. Ze zijn masha Allah werkelijk pracht kinderen.' Zeg ik hem trots en druk een lichte kus op zijn mond.

'Beter ga je normaal doen, want zometeen ben ik niet te stoppen.' Zegt hij en gromt er bij. Ik kijk hem lachend aan en grom ook terug. Hij schudt lachend zijn hoofd.

'Mohiem, ik hou je in de gaten.' Zegt hij en ik knipoog naar hem. Ik werk mijn make-up bij en zie hem mij aan staren achter mij door de spiegel heen. Als ik klaar ben kijk ik hem door de spiegel ook aan. hij brengt zijn armen rond om mijn middel en drukt kusjes in mijn nek.

'hmm je bent lekker,' zegt hij en kust mij verder. Ik draai mij naar hem toe en kus hem op zijn mond. Na een tijdje laat hij mij los en kijkt mij geïrriteerd aan.

'Ik snap echt niet wat jullie zo lekker vinden aan die lipglose van jullie hoor.' Zegt hij en veegt zijn mond af. Ik schiet in de lach. Als we horen dat de bruidegom en zijn familie zijn gekomen om Siham op te halen maken we ons uit de voeten. Jouad neemt Ayman aan zijn zij en ik neem Lina in mijn armen, maar algauw neemt mijn moeder haar over. ik kijk haar dankbaar aan en loop giechelend verder naast mijn man.

'Waar staat de auto?' vraag ik aan Jouad en hij gebaard dat die achter staat.

Moeder reist met ons mee en mijn schoonmoeder. Hakim, Imad rijden met wat neven apart in een auto. Siham en haar man hebben een mooie auto gehuurd voor hen tweetjes alleen met aparte chauffeur.

'Wat zien ze er toch mooi uit,' zeg ik Jouad en hij knikt.

'Ze zijn een perfecte stel,' zegt Jouad en ik knik glimlachend. Eindelijk zegt hij zo iets.

Normaal is dit helemaal niks voor Jouad. haha dat ze een perfecte stel zijn. hij zag aan mij dat ik aan het lachen was.

'Je lacht mij uit, yek?' zegt hij.

'Haha nee hoor, ik lach je toe a hobi,' zeg ik hem en hij knijpt mij in mijn been.

Algauw komen mijn moeder en schoonmoeder de auto in stappen. We rijden eerst langs een park om foto's te maken en daarna richting de zaal. Na foto's gemaakt te hebben, rijden we richting de zaal. Het was er al bomvol en la3rossa en le3riss konden naar binnen lopen. Ze lopen over de rode loper naar binnen en bij de deur moeten ze even meld en dadel eten. Wat foto's en dan konden ze weer door lopen. Algauw begon de dakka marrakshia te spelen en begonnen de mensen te dansen. Ik was blij dat moeder Lina vast had, kon ik uit mijn dak gaan. We hebben een mix bruiloft gehouden. We hadden een tafel voor ons apart, alleen familieleden van Siham met name: Hakim, Imad, schoonmoeder, mijn moeder, Jouad, de kinderen, ik en een paar tantes en nichten. Nou het zag er heel gezellig uit en er stond gereserveerd dus niemand neemt ons plaats in haha. We namen plaats nadat Siham en Rachid ook plaats namen op hen stoelen.

'Kom we gaan foto's maken met hen.' Zeg ik Jouad en trek hem overeind. We lopen samen richting Siham en Rachid. We draaien beide naar de camera en kijken lachend voor ons uit. Als we klaar zijn met foto's maken, kijk ik door de zaal en merk alle blikken op ons gericht. Ik merk vele jaloerse blikken van meiden en vrouwen. Ik weet dat Jouad er goed uitziet en dat vele meiden er van dromen om in mijn plaats te staan. Ik loop met Jouad aan mijn zij terug aan tafel.

'ey ik ga mij omkleden lieverd,' fluister ik in zijn oor en hij knikt braaf. Ik sta op en loop weg. Niet lang daarna als ik de kleedkamer in loop, loopt Jouad mij achterna. Ik hoor hem grommen achter mij en hij grijpt naar mijn middel. Ik schrik er van en gil het uit. Hij begint te lachen en ik kijk hem met een zogenaamde boze blik aan.

'Ik heb je echt gemist,' hoor ik hem ondeugend zeggen.

'Jeetje lieverd, ik ben maar een nacht weg geweest.' Zeg ik hem en hij kijkt mij lachend aan.

'Je weet dat ik niet zonder je kan. Vannacht mag je alles in halen haha.' Ik kijk hem met grote ogen aan en schiet in de lach.

'Jij spoort niet gek! Nou laat mij me omkleden, vandaag is de grote dag voor Siham en ik moet nog gaan dansen. Dus ik trek snel mijn takshita aan lieverd.' Zeg ik hem en hij knikt braaf.

'Nou begin maar, ik staar je wel aan.' zegt hij en ik schud lachend mijn hoofd. Ik trek snel mijn kleren uit en doe mijn takshita aan. trek daaronder mijn sjeke pumps en een bij passende tasje en was klaar voor vertrek. Mijn kapsel zat nog heel mooi. Ik had geen een goede kapster genomen. Ben hartstikke tevreden met haar geweest. Jouad was alweer weg en ik loop naar de zaal weer en ik zie dat iedereen druk aan het dansen is. de muziek speelt kei goed en algauw sluit ik mij aan op de dansvloer. Ik kijk toevallig recht in de ogen van Samira. Ooh mijn god, maar haar had ik dus ook moeten verwachten hier. Pff trut!' dacht ik. ik had trouwens gehoord dat ze zou trouwen met Tarik. Ja, Tarik kennen jullie toch wel, dat was mijn beste vriend. Ik kijk de zaal rond of ik hem toevallig tegen kom. Ik weet niet waarom, maar stiekem zocht ik naar hem. Ik vond het jammer dat we zo een hechte band hadden en dat die

kapot is gemaakt, maar ja zoals ik al eerder zei: ik heb er geen spijt van, omdat ik daar mee wel de man van mijn leven heb terug gekregen. Zoals ik me nu voel, sinds het goed is tussen mij en Jouad heb ik mij nog nooit eerder beter gevoeld. Ik ben hartstikke blij met mijn gezin en ik hoop dat ik nog lang van ze mag genieten. Ik heb de hele avond gedanst en geen ene keer ben ik gaan zitten. de band heeft zo goed gespeeld, dit heb ik nooit eerder mee gemaakt. Behalve dan op mijn bruiloft maar daar kon ik niet hele avond gaan dansen haha. Jouad kwam af en toe met mij dansen en dan was hij er weer vandoor, met name einde van de avond. Siham zag er beeldig uit in haar jurken. Ze had echt hele mooie uitgekozen en ook Rachid zag er goed uit. We hebben talloze foto's gemaakt en kapot gedanst. We hebben lekker gegeten en gedronken. De einde kwam in zicht en de taart moest aangesneden worden. Jouad en ik hebben besloten bij het moment dat ze de ringen om hebben gedaan en de melk en dadel hebben ingenomen we hen het geweldige nieuws gaan vertellen. We zouden ze het mooiste cadeau geven, ik weet zeker dat Siham heel blij zal zijn.

Na het omdoen van de ringen en het drinken en eten van de melk en dadel, gingen ze de taart snijden en na dat ze dat gedaan hadden nam de meisje van de catering het over en sneed de rest verder. Jouad en ik liepen naar voren met ons cadeau en zagen Siham en Rachid vol spanning naar ons kijken. We namen een microfoon en ik liet Jouad het gesprek doen.

Jouad kijkt mij met een glimlach aan en ik knik hem moedig aan.

Hij begon eerst met het groeten van de mensen en vroeg of ze het naar hen zin hadden. Daarna vertelde hij dat hij aan zijn liefvallige zusje iets wilde bekend maken. 'Beste Siham, je bent mijn enige zusje en ik hou zo veel van je. Je mag weten dat ik heel trots op je ben als grote broer. Ik vind het heel erg jammer dat je ons gaat verlaten, nou niet dat je ons echt gaat verlaten, want dan zal ik je iets aan doen haha, maar je zal niet meer bij mijn moeder thuis zijn, maar je gaat naar je eigen huis samen met je man. Ik wil dat je weet dat het mooiste wat er in je leven kan gebeuren is : trouwen! Ik weet het en heb het ervaren en geloof mij het heeft mij gelukkiger gemaakt dan ooit en met twee kinderen ben ik de gelukkigste vader ooit. Er is niks mooiers in deze leven dan te trouwen met de man waar van je heel veel houdt. Ik hoop dat jullie beide elkaar gelukkig gaan maken en het samen heel goed gaan vinden. Ik hoop dat dit is waar je altijd op gewacht hebt... om jullie huwelijksfeest compleet te maken en dit feest te beëindigen en een start te maken in jullie nieuwe leven, bedacht ik en mijn vrouw dat we jullie welles waar naar Tunesië

kunnen sturen! Daar zullen jullie je nieuwe leven beginnen met een frisse start ... en nogmaals Siham ik hou van je en twijfel nooit wanneer je mij nodig hebt ben ik er voor je en je andere broers ook!' zegt Jouad en overhandigt haar het geschenk. Daarna omhelst hij haar heel strak en drukt een kus op haar voorhoofd.

'Ik hou van je en sorry voor alles,' fluistert hij in haar oor. Ze kijkt hem met tranen in haar ogen aan en omhelst hem weer. Daarna laten ze elkaar los en omhelst hij nu Rachid. Ze geven elkaar schouder klopjes en dan laten ze elkaar los. Nog voor de laatste keer om de avond af te sluiten en voor dat ze weg moeten gaan, gaan we met ze vieren dansen.

Jouad, Rachid, Siham en ik. we dansen helemaal uitbundig en dan is het tijd voor Siham om te gaan. Ze heeft een pracht van een bruiloft gehouden. Met de muziek die nog op de achtergrond speelt en de boeket in haar handen loopt ze weg met haar man. Ze kijkt met tranen in haar ogen naar ons en zwaait naar de mensen die buiten staan. Morgenvroeg zouden ze vertrekken, dus we zien ze pas na vakantie. We zwaaien ze uit en ik gooi kusjes naar haar. Ze kijkt mij stralend aan. ik steek mijn duim op naar haar en dan zien we ze weg rijden. We blijven naar ze zwaaien tot ze de hoek om zijn en we ze niet meer zien...

Ik kijk Jouad met een grote glimlach aan..

'Wat kan het leven toch mooi zijn.' Zeg ik hem en kijk hem trots aan.

'Ja inderdaad... ik hou van je vrouwtje.' fluistert hij in mijn oor. ik kijk hem diep in zijn ogen aan en antwoord dat het wederzijds is...

Onderweg naar huis was het muisstil. We waren moe en kapot. Ik was tevreden over de bruiloft en kijk met een grijns voor mij uit. Ik dacht terug aan het verleden.

Ik heb het moeilijk gehad en daarna kwam alles weer goed. Als ik ooit had gedacht dat mijn leven weer goed zou komen had ik het niet geloofd. Ik had verwacht na mijn scheiding voor altijd ongelukkig te zijn of misschien wel gelukkig maar met een grote gemis.. een man die zou missen in mijn leven en niet zomaar een man.. maar Jouad. walakin Allah swt vond dat ze bij mekaar horen als man en vrouw en heeft ons nog een kans gegeven... die kans hebben we beide genomen en goed bij gehandeld. We zijn meer van elkaar gaan houden dan ooit te voren en ik hoop ook nog vele jaren met mijn man te mogen genieten en mijn kinderen .....

Einde